

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Акція

Корюківські поштовики знову отримали комп'ютер!

▶ СТОР. 5

Самоврядування

Володимир ЯЦУБА: «Перший показник перспективності регіону – інтенсивне будівництво»

▶ СТОР. 7

Офіційно

Митний кодекс України

▶ СТОР. 21—63

№№ 73-74 (5323-5324) СУБОТА, 21 КВІТНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Гроші йдуть туди, де для їх вкладання створено сприятливий клімат

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин узяв участь в економічному інвестиційному форумі «Звягельщина — інвестиційна», на якому було представлено інвестиційний потенціал міста Новограда-Волинського і району.

Перед початком пленарного засідання глава парламенту відвідав три підприємства. Найбільше з них — ТОВ «Церсаніт Інвест» у селі Чижівка. Це яскравий приклад успішної реалізації інвестиційного проекту, загальна вартість якого — 120 млн. євро. Підприємство є найбільшим і найсучаснішим в Європі виробництвом, що має зайняти чверть ринку сантехнічної продукції.

▶ СТОР. 2

Слово за урядом

Президент України Віктор Янукович підписав Указ «Про затвердження річної національної програми співробітництва Україна—НАТО на 2012 рік», **повідомляє РБК.** Як відзначають у прес-службі Президента, документ затверджено з метою реалізації положень Закону «Про основи внутрішньої й зовнішньої політики», а також рішень Комісії Україна—НАТО, ухвалених 4 квітня 2008 року в Бухаресті й 3 грудня 2008-го у Брюсселі. Уряд протягом місяця має розробити й затвердити план заходів з виконання національної програми.

Аварія на шахті забрала життя гірника

19 квітня на шахті «Західно-Донбаська», що належить ПАТ «ДТЕК Павлоградвугілля», стався спалах метану. Неподалік від місця спалаху перебували десять гірників. Дільничний маркшейдер 1973 року народження, опинившись у його епіцентрі, загинув. Інші дев'ять шахтарів, скориставшись саморятувальниками, змогли самостійно піднятися на поверхню. Всього в момент аварії під землею перебували 550 осіб, яких було оперативно піднято на поверхню. Роботу шахти тимчасово припинено, **повідомляє Профспілка працівників вугільної промисловості України.**

Системі на них начхати

Заражені СНІДом діти залишилися без компенсації

Система знову продемонструвала свою байдужість. Заступник головного лікаря Маріупольської міської станції переливання крові Ганна П., визнана винною в зараженні трьох новонароджених дітей СНІДом через донорську кров, оскаржила свій вирок в Апеляційному суді Донецької області в Маріуполі. Її амністували.

У січні цього року районний суд виніс жінці вирок — п'ять років позбавлення волі та права займатися медичною діяльністю протягом двох років. Кожній із потерпілих родин обласна рада та міська станція переливання крові мали виплатити відшкодування — по 20 тисяч гривень. Та цього маленькі пацієнти так і не дочекалися.

Апеляційний суд відмовив потерпілим у задоволенні вимог і порадив звертатися до суду з цивільним позовом. Тепер батьки дітлахів знову «підуть по інстанціях» — оскаржуватимуть рішення у вищому спеціалізованому суді. Тим часом малюки, яких медична система позбавила нормального життя, вже виросли — нині їм по сім років, **інформує наш власкор Ліна КУЩ.** *За словами представника потерпілих — Тетяни Бордуніс, у дітей — остання, четверта, стадія хвороби...*

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

ПОДІЇ

Пеня збільшується

За несвоєчасну оплату комунальних послуг хочуть збільшити розмір пені — 0,1 % від суми простроченого платежу. Нараховувати її збираються за кожний день заборгованості. Відповідний законопроект на власному сайті оприлюднило Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства. Щоб не потрапити до списку боржників, потрібно вносити свої платежі до 20 числа місяця, що настає за розрахунковим. Таким чином урядовці сподіваються привчити українців вчасно та у повному обсязі розраховуватись за комунальні послуги. Між тим, коли ця норма запрацює — наразі невідомо. До 18 травня триватимуть громадські обговорення законопроекту. Нагадаємо: пеня за несплату комунальних послуг для українців не в новинку. До 1996 року вона вже існувала. З певних причини на її стягнення було введено тимчасовий мораторій, строк дії якого закінчився ще у 2011-му.

Прокуратура «вибиває» зарплати

Десять кримінальних справ порушено прокуратурою Вінницької області проти керівників, які невчасно виплачують зарплату. Завдяки втручанню правоохоронців людям повернули одинадцять мільйонів гривень.

«У березні прокуратура порушила кримінальну справу проти керівника підприємства «Південь-Західшляхбуд», — розповів прокурор Вінницької області Олександр Мрихін. — Уже під час її розслідування працівникам повернули 4,7 мільйона гривень заборгованих грошей». Ще 500 тисяч гривень виплатили трудівникам підприємства «Райагрохім» із Калинівки. 700 тисяч гривень повернули працівникам підприємства «Медтехніка» та 45-го експериментального механічного заводу, **інформує наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

КОРОТКО

■ В Україні з початку року зареєстровано майже 8 тисяч випадків захворювання на кір **(«Інтерфакс-Україна»).**

■ На 1,8 тисячі гривень можуть оштрафувати підприємство, яке не прибирає свою територію, — фінансовими збитками нечупарам погрожує луганська влада, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

■ Любителів смаженого 30 квітня чекають у Євпаторії на святі чебурека, приуроченому до відкриття чергового курортного сезону, **інформує наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

■ Найближчим часом Україна планує відкрити посольство в Албанії, — міністр закордонних справ Костянтин Грищенко **(УНІАН).**

Москва пропонує Києву звільнити від оподаткування вантажі Чорноморського флоту («Інтерфакс»)

Гроші йдуть туди, де для їх вкладання створено сприятливий клімат

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава парламенту ознайомився також з ходом будівництва нового підприємства фірми «Зако», яке випускатиме кондитерські вироби. Він узяв участь у відкритті нового підприємства з виготовлення дахових вікон ТОВ «Факро». Обсяг прямих іноземних інвестицій, що надійшли в економіку району наростаючим підсумком з початку інвестування, становить понад 60 млн. доларів. Це майже 18 відсотків обласного рівня, на одну особу припадає 1251 долар — це найбільший показник по області.

Цього року зростають обсяги вітчизняних інвестицій, зокрема, реалізується проект з переробки лісопродукції ТОВ «Вудпак», яким здійснюється монтаж лінії з випуску пілетів. Для підвищення якості продукції укладаються значні інвестиції в основний капітал ДП «Новоград-Волинське дослідне лісомисливське господарство». На території району ведуться роботи з реалізації інвестиційних проектів щодо відновлення цегельного виробництва, цегельного заводу в селі Немильня з поступовим налагодженням випуску цегли в обсязі 30 млн. штук за рік, реконструкції заводу з переробки граніту в селі Романівка — його пуск заплановано на друге півріччя цього року. Понад мільйон гривень вкладено в реконструкцію Новоград-Волинського сиркомбінату.

Інвесторами з Росії в селищі Городниця розпочато реалізацію першого етапу інвестиційного проекту з виробництва базальтової продукції. Вартість становить 12 млн. доларів. Протягом трьох років реалізації цього проекту планується створити понад тисячу робочих місць.

Район є прибутковою територією для вкладання інвестицій і в агропромисловий комплекс. Триває реалізація інвестиційного проекту по ПП «Галекс-Агро» в селі Стриєва. Підприємство закупило в Чехії нетелі, вже є близько 400 голів корів, передбачається і подальше поповнення стада. Це підприємство реалізує проект органічного вирощування рослинницької продукції на площі 4 тисячі гектарів. А в селі Барвинівка впроваджено новітню американську технологію вирощування чорницішипкової, яку посаджено на площі 136 гектарів.

Районна державна адміністрація співпрацює з інвесторами Польщі, Росії, Німеччини, Бельгії, Голландії та інших держав.

Володимир Литвин наголосив на необхідності створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні.

Цього дня Володимир Литвин відвідав гімназію в районному центрі Ємільчине, поспілкувався в Будинку культури з ліквідаторами аварії на ЧАЕС.

Володимир Литвин сказав, що про наші колосальні можливості набагато більше знають за кордоном, ніж ми тут, в Україні. Необхідно їх оцінити і реалізувати, бо ми країна можливостей і намірів, а їх необхідно втілити в життя. І надалі наголосив на тому, щоб наші розмови про корупцію та інші зловживання не переросли в те, що інвестори і справді подумають, що чесними методами вирішити нічого не можна. Нам потрібні не все нові й нові закони, а неухильне виконання тих, що прийняті. Законів у нас —достатньо, дефіциту їх немає.

Олексій КАВУН.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДО РЕЧІ

Учасникам та гостям форуму загалом було представлено 55 інвестиційних проектів вартістю близько 200 млн. доларів. Дев'ять земельних ділянок та сім незадіяних виробничих і складських приміщень.

Одна з цікавинок міста Новограда-Волинського — створення концептуального дизайну і технiко-економічне обгрунтування розміщення промислового парку.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і генеральний директор ТОВ «Церсаніт-інвест» Аркадіуш Матусік.

Адам МАРТИНЮК: «Правда про безсмертний подвиг вічно житиме в наших серцях»

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк провів зустріч із представниками Міжнародного громадського проекту-автопробігу «Дорогами Перемоги!» на їхнє прохання. Про це повідомила прес-служба першого заступника глави парламенту.

Учасники автопробігу переконані: пам'five про велику Перемогу народів колишнього СРСР у Великій Вітчизняній війні не має бути загубленою, і вони віддають данину цій пам'яті. Саме тому, за їхніми словами, молодь ініціювала проведення цього проекту. Його учасники поінформували А. Мартинюка про те, що ця масштабна акція присвячена 67-й річниці Перемоги народів СРСР у Великій Вітчизняній війні та проводиться територією трьох держав: України, Росії та Білорусі.

Учасники акції, а це спільні україно-російсько-білоруські екіпажі, розпочали свій шлях у Севастополі третього квітня і завершать його восьмого травня на Поклонній горі в Москві, після чого 9 Травня пройдуть із державними прапорами України, Росії та Білорусі Красною площею. У містах, де зупинятимуться автомобілісти, розгортатиметься найбільша копія Прапора Перемоги розміром у 200 кв. м.

У свою чергу, Перший заступник Голови Верховної Ради подякував присутнім за ініціативу такого проекту і наголосив на важливості того, що його організатори — молоді люди, а не ветерани тих далеких подій. За його словами, в разі, якщо він проводитиметься щорічно, у організаторів є шанси на успішне та масштабніше проведення цієї акції у рік святкування 70-річчя Великої Перемоги. Водночас А. Мартинюк нагадав співрозмовникам про намагання відродити в Україні використання копії Прапора Перемоги в рамках святкування Дня Перемоги. Проте пояснив, що для цього потрібно вносити певні зміни до Основного Закону України.

На завершення зустрічі А. Мартинюк зробив пам'ятний запис у Книзі почесних учасників Міжнародного проекту-автопробігу «Дорогами Перемоги!». «Скажу без перебільшення: ваш автопробіг, зустрічі з ветеранами і молоддю в багатьох містах та населених пунктах, виступи в засобах масової інформації — це вкрай важливий фактор збереження історичної пам'яті про той жорстокий час, коли народи Радянського Союзу, об'єднані вірністю, відданістю та любов'ю до своєї Великої Батьківщини, здійснили небувалий у світовій історії подвиг, розгромили лютішого ворога людства — фашизм», — написав А. Мартинюк. «Правда про безсмертний подвиг у Великій Вітчизняній війні наших людей впевнено пробиває собі дорогу до сердець і душ молоді. І в цьому, я впевнений, запорука об'єднання нашої країни», — наголосив у своєму записі Перший заступник Голови Верховної Ради України.

ФАКТ

Протягом 35 днів учасники автопробігу подолають 16000 км, відвідають 13 міст-героїв та 35 міст військової слави.

Державним виконавцям покарання не збільшили

Відповідно до Кримінального кодексу, як правило, злочини, вчинені працівниками правоохоронних органів, передбачають більше покарання.

А отже, визнання працівника державної виконавчої служби працівником правоохоронного органу означало б і більшу відповідальність. Проте оголошенням учора рішенням Конституційний Суд України (КС) стосовно кримінальної відповідальності службової особи за зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК) працівників державної виконавчої служби не визначено працівниками правоохоронного органу. Суд вважає, що встановлена кваліфікуюча ознака складу злочину — працівник правоохоронного органу — не поширюється на працівника органу державної виконавчої служби, а поняття «працівник правоохоронного органу» необхідно визначати відповідно до розуміння ознак цього суб'єкта злочину лише за змістом його застосування у Кримінальному кодексі. Із системного аналізу положень кодексу суд вбачає, що в ньому розмежовано поняття «працівник правоохоронного органу», «працівник державної виконавчої служби», «державний виконавець».

Спартакіада для депутатів

Сьогодні в Івано-Франківську урочисто розпочнеться ІІ обласна Спартакіада серед команд депутатів обласної ради та збірних команд, сформованих із депутатів місцевих рад районів та міст обласного значення регіону. Команди змагатимуться з таких видів спорту: футзал, волейбол, теніс, настільний теніс, шахи, шашки та більярд. Завершиться спартакіада у неділю, 22 квітня.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Як уберегти молоде покоління від шкідливих звичок?

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Лідер фракції Народної партії у Верховній Раді України Ігор ШАРОВ* (на знімку) *звернувся до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова з депутатським запитом стосовно необхідності вжити невідкладних заходів з протидії поширенню алкоголізму, наркоманії та тютюнокуріння серед дітей та молоді.

Шкідливі звички є вкрай актуальною проблемою для людства — одним з основних чинників, які впливають на рівень захворюваності та смертності від неінфекційних захворювань, є розповсюдження вживання алкоголю, тютюну та наркотиків як серед населення загалом, так і серед дітей та молоді зокрема, — йдеться у запиті.

«На сьогодні в Україні вживання дітьми алкоголю, наркотиків та тютюну набуло вкрай загрозливих масштабів, — наголошує Ігор Шаров. — Показники їх поширеності в українському суспільстві є досить високими. Тривожать і тенденції, за якими вони розвиваються. Передусім це постійне збільшення числа молодих людей, які потрапляють у наркотичну, тютюнову залежність та мають алкогольні проблеми, соціально-економічні наслідки яких є просто жахливі».

Парламентарій вважає, що, незважаючи на певні зусилля органів державної влади, місцевого самоврядування, неурядових організацій і суспільства загалом, ситуація з поширенням цих хвороб у державі й надалі залишається тривожною та складною. На думку депутатів фракції, необхідно вжити термінових заходів, щоб усунути джерела придбання алкоголю та наркотиків дітьми, обмежити доступ малолітніх до алкогольної та тютюнової продукції, удосконалити законодавство в частині заборони реклами алкогольних та тютюнових виробів. А також поліпшити профілактичну роботу в навчально-виховних закладах із попередження наркоманії, алкоголізму та тютюнокуріння серед підлітків, створення комплексної системи допомоги дітям, які вже мають шкідливі звички.

Ігор Шаров звертається до прем'єра з проханням доручити відповідальним органам виконавчої влади вжити ефективних заходів протидії шкідливим звичкам серед дітей і молоді.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФАКТ

Нині в окремих регіонах країни понад 60% підлітків вживають алкогольні напої, 20% курять, 5—10% мають залежність від наркотичних речовин. Вік залучення до шкідливих звичок знизився з 17 до 14 років. У деяких областях України майже третина неповнолітніх випивають та курять щоденно.

Про наші колосальні можливості набагато більше знають за кордоном, ніж ми тут, в Україні

Позаблоковість не означає самоізоляцію

Під головуванням Президента України Віктора Януковича вчора відбулося перше засідання нещодавно утвореного указом глави держави Комітету з реформування і розвитку Збройних Сил та оборонно-промислового комплексу (на знімку).

Відкриваючи засідання, **повідомляє офіційне інтернет-представництво Президента**, Віктор Янукович зауважив, що діяльність комітету розпочинається з обговорення трьох стратегічних документів, які визначатимуть пріоритети і напрями української політики національної безпеки в сучасному світі.

«Фактично йдеться про розгляд із наступним ухваленням цілісної системи офіційних поглядів на сучасні особливості міжнародної ситуації, місце України у світі та в нашому регіоні, ключові національні інтереси, актуальні загрози безпеці, а також основні напрями і завдання державної політики національної безпеки», — сказав В. Янукович.

Сьогодні, переконаний глава держави, жорстка конкуренція у світі, боротьба за обмежені природні ресурси тощо формують відповідні вимоги й до політики національної безпеки.

Позицію нашої держави Президент охарактеризував так: проголошена і послідовно здійснювана Україною політика позаблоковості в жодному разі не передбачає нашу самоізоляцію від процесів зміцнення регіональної, загальноєвропейської та глобальної безпеки. «Україна й надалі активно розвиватиме тісні партнерські відносини з державами—членами Європейського Союзу, Росією, США, Китаєм, іншими сусідніми державами, країнами СНД, міжнародними організаціями — ООН, ОБСЄ, НАТО», — зазначив В. Янукович.

Окрім того, за його словами, наша держава й надалі робитиме свій внесок у міжнародні заходи з урегулювання криз, миротворчої, антитерористичної та антипіратської діяльності, контролю над озброєнням.

Говорячи про виклики, які сьогодні потрібно долати нашій державі, ще однією запорукою подальшого успішного розвитку України Президент України назвав подолання корупції. «Корупція була й залишається величезною загрозою, — наголосив В. Янукович. — Переконаний, поки ми не зміцнимо наші демократичні державні інститути, не зменшимо корупційну небезпеку, Україна не матиме шансів успішно подолати виклики сьогодення».

Концепція реформування Збройних Сил України, вважає Президент, має дати відповіді на всі актуальні питання сучасної української армії. Наразі проект цього документа вимагає доопрацювання. Водночас глава держави відзначив бажання розробників Концепції здійснити рішучі кроки щодо відновлення боєздатності ЗСУ та створення підґрунтя для їх подальшого розвитку в умовах жорстких ресурсних обмежень.

Президент також відзначив важливість ухвалення Стратегії національної безпеки і Воєнної доктрини, розгляду Концепції реформування ЗСУ, які мають стати базою для розробки пакета програмних документів, що визначатимуть політику національної безпеки в мінливому світі, майбутнє Збройних Сил та інших органів сектору безпеки. До того ж В. Янукович висловив переконання, що відповідне рішення комітету стане потужним сигналом щодо незмінності стратегічного курсу України на євроінтеграцію, наміру розвивати безпековий потенціал незалежної демократичної правової держави.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

ЦИТАТА

Віктор ЯНУКОВИЧ:

— Першочергове завдання — розбудова органів сектору безпеки, які досі не повною мірою відповідають завданням захисту національних інтересів. Маємо нарешті усвідомити, які армія й флот нам потрібні.

Від нас пішов справжній Будівничий з невтомною турботою про Місто і про Людину. Відійшла у вічність яскрава особистість —
Володимир Аврумович ПОЛЯЧЕНКО.

Володимир Аврумович народився 1938 року в Києві. Все його життя пов'язано з рідним містом: тут він здобув вищу освіту, тут розпочалася його трудова діяльність, тут він невтомно працював, щоб зробити столицю ще кращою. Інженер-будівельник, технолог, керівник тресту, президент компанії «Київміськбуд», народний депутат України п'ятого—шостого скликань, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики, Герой України.
Він був справжнім лідером, високоорганізованим і відповідальним, послідовним у досягненні поставленої мети, не підкоряючись обставинам, а завжди шукав вихід із складних ситуацій. За його ініціативою «Київміськбуд» перший в Україні почав залучати в будівництво приватні інвестиції.
Тисячі українців, які мешкають у зведених його компанією сучасних будинках, схиляють голову перед пам'яттю про цього Великого Майстра.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.
Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК.
Заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО.
Керівник Апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

***

Фракція «Наша Україна—Народна самооборона» у Верховній Раді України глибоко співчуває рідним і близьким народного депутата України, члена нашої фракції
Володимира ПОЛЯЧЕНКА.
Його життя обірвалось, але він залишив за собою великі здобутки і досягнення.
Володимира Аврумовича поважали за професіоналізм та людські якості. Герой України, Заслужений будівельник України, багаторічний керівник холдингової компанії «Київміськбуд», Володимир Поляченко запам'ятався людиною, яка будує і творить.
Ми збережемо про нього світлу пам'ять.

***

Члени депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко-«Батьківщина» у Верховній Раді України шостого скликання глибоко сумують у зв'язку із смертю народного депутата України
ПОЛЯЧЕНКА Володимира Аврумовича
та висловлюють співчуття його рідним і близьким.
Пішов у вічність Герой України, видатний будівничий і добра, порядна людина.
Вічна йому пам'ять.

***

Фракція комуністів у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття рідним та близьким з приводу важкої втрати — передчасної смерті видатного державного та громадського діяча, Героя України, народного депутата України
ПОЛЯЧЕНКА Володимира Аврумовича.

***

З почуттям глибокої скорботи народні депутати України — члени фракції Партії регіонів у Верховній Раді України сприйняли звістку про передчасну смерть нашого колеги, члена фракції Блоку «Наша Україна—Народна самооборона», Героя України
Володимира Аврумовича ПОЛЯЧЕНКА.
На 74-му році життя від нас пішла щира і чуйна людина, один з кращих спеціалістів будівельної галузі країни, визнаний новатор і неперевершений організатор.
Кілька десятиліть поспіль компанія «Київміськбуд» на чолі із заслуженим будівельником України, Почесним громадянином міста Києва В.А. Поляченком не тільки створювала нове обличчя столиці, але й визначала напрямки розвитку містобудування у багатьох містах країни.
Досвідчений і принциповий керівник, унікальний фахівець, дійсний член Академії будівництва України, голова президії Будівельної палати України Володимир Аврумович жив проблемами і досягненнями не тільки рідної галузі, а й держави загалом.
Ім'я Володимира Поляченка — висококопрофесійного законотворця, першого заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики — назавжди увійде до літопису українського парламентаризму.
Світла пам'ять про Володимира Аврумовича житиме в наших серцях. Висловлюємо щирі співчуття рідним, близьким і колегам покійного.

***

Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики глибоко сумує з приводу передчасної смерті Героя України, першого заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства, народного депутата України шостого скликання, академіка Академії будівництва України
ПОЛЯЧЕНКА Володимира Аврумовича
і висловлює щире співчуття родині, близьким і соратникам покійного, поділяючи їх невимовну скорботу і біль гіркої, невиправної втрати порядної та чуйної людини, справжнього професіонала-будівельника та патріота України.

***

20 квітня 2012 року на 74-му році пішов із життя видатний керівник, знаний будівельник, героїчна особистість, що втілювала в собі кращі людські якості, Герой України, повний кавалер орденів «За заслуги», кавалер ордена «Знак Пошани», народний депутат України, Почесний Президент холдингової компанії «Київміськбуд», Президент Будівельної палати України, Почесний громадянин міста Києва
Володимир Аврумович ПОЛЯЧЕНКО.
Правління та вся велика родина «Київміськбуду», якій він присвятив левову частку свого життя, висловлюють щирі та глибокі співчуття сім'ї та рідним з приводу тяжкої втрати чуйного батька, люблячого чоловіка, духовного наставника та вірного друга.
Володимир Аврумович ПОЛЯЧЕНКО, будучи фундатором перемог та наставником на шляху здолання буремних труднощів, завжди був оточений щирою відданістю, відвертою повагою, любов'ю та визнанням колег і однодумців. Своєю вірою, професійним завзяттям, постійним творчим неспокоєм і чистою енергетикою людської душі Він заклав принципи й основи нової ідеології роботи як будівельного комплексу «Київміськбуд», так і всієї будівельної галузі України як надійного партнера суспільства та влади у розв'язанні наболілих соціальних проблем. Колеги та партнери справедливо величали Володимира Аврумовича ВОЛОДИМИРОМ ВЕЛИКИМ і цим визнанням, у день невимовної жалоби та болю втрати, засвідчують те, що значущість та масштабність ініційованих перетворень мають епохальне значення для «Київміськбуду» та галузі в цілому.
До останніх днів Володимир Аврумович зберігав високу працездатність. Не дивлячись на своє завантаження, він завжди залишався уважною та чуйною людиною по відношенню до великої когорти своїх колег та партнерів. Його яскраві виступи, супроводжувані цікавими цитатами, залишаються незабутніми спогадами для багатьох. Вищою нагородою В.А. Поляченку назавжди буде непохитний авторитет його праць, відверта любов та світла пам'ять у серцях людей, які мали щастя спілкуватися з ним.
Щиро поділяємо біль рідних та схиляємо голову в скорботі разом із ними. І хай плоди добрих справ Володимира Аврумовича, людини, яка гідно прожила все своє життя, завжди навіюють нам теплі спогади про нього.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Міжнародна фінансова організація виділила нам 326 млн. дол. для боротьби зі СНІДом та туберкульозом

Комітет Верховної Ради з питань охорони здоров'я рекомендує парламенту прийняти за основу законопроект про виконання програм Глобального фонду для боротьби зі СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні.

Документ містить: визначення порядку здійснення програм Глобального фонду та їх координації з боку держави; звільнення від оподаткування та митних зборів операцій та товарів, оплачених за рахунок грошей Фонду; встановлення відповідальності за цільове використання його коштів тощо.

Зокрема, планується встановити, що операції з грантами (субгрантами), які оплачуються за рахунок грантів Глобального фонду, включаючи придбання (ввезення) товарів, робіт і послуг, звільнятимуться від оподаткування відповідно до податкового законодавства України та від сплати мита згідно із Законом «Про єдиний митний тариф».

Законопроект містить також норму, відповідно до якої грант, отриманий розпорядником бюджетних коштів, має включатися до спеціального фонду державного або місцевого бюджету і використовуватися з урахуванням положень бюджетного законодавства. Крім того, передбачається, що грант, отриманий органами державної влади, місцевого самоврядування або заснованим ним підприємством, установою чи організацією, спрямовуватиметься згідно з відповідним договором та рекомендаціями Глобального фонду. Зокрема, на закупівлю товарів, робіт і послуг; виплату заробітної плати, винагороди працівникам та особам, які залучаються до виконання програми Глобального фонду (крім державних службовців), з урахуванням податків та зборів і єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що сплачуються одночасно з виплатою заробітної плати тощо.

Члени комітету акцентували увагу на тому, що Глобальний фонд вже виділив для України кошти обсягом 326 млн. дол. США, які державі не потрібно повертати. Народні депутати вважають, що в умовах систематичного недофінансування заходів протидії туберкульозу та СНІДу ця допомога є суттєвою та відчутною.

На думку народних депутатів, прийняття зазначеного документа дасть змогу уникнути відмінностей національного законодавства від процедур Глобального фонду та міжнародної практики використання таких грантових коштів.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Парламентська газета для ветеранів

Обласна, всі районні і міські організації ветеранів війни і праці Рівненщини у другому півріччі отримуватимуть парламентську газету. Надходитиме вона і в Рівненський обласний госпіталь для інвалідів Великої Вітчизняної війни, що в селищі Клевань Рівненського району. «Голос України» для ветеранів передплатив народний депутат України Микола Шершун.

— Ветерани — люди, які читають пресу. Але за скромного фінансування ветеранські організації, на жаль, не можуть дозволити собі передплату періодичних видань, тому й передплатив для ветеранських організацій парламентську газету, з якої вони зможуть черпати різноманітну інформацію, ознайомлюватися із законодавчими актами тощо, — каже Микола Шершун. — А взагалі наші ветерани, які багато пережили на своєму віку, чимало зробили для становлення нашої країни, заслуговують на повагу. Тому в парламенті я завжди обстоюю їхні інтереси, уважно ставлюся до їхніх листів.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Міносвіти розробило нову програму із зарубіжної літератури для 5—9-х класів: замість «Фауста» і «Божественної комедії» діти вивчатимуть «Гаррі Поттера» *(УНІАН)*

Міськрада підтримала рішення про знесення «Вимпела» — одного з перших кінотеатрів Одеси. На його місці зведуть черговий торговельний центр, *співчуває кіноманам наш власкор В'ячеслав Воронков*

На Хмельниччині знищать тисячі тонн боєприпасів

У Центрі з утилізації боєприпасів держпідприємства «Укроборонсервіс», що у селі Грузевиця поблизу Хмельницького, розпочато роботи зі знищення легкого озброєння і стрілецької зброї в рамках проекту Трастового фонду НАТО «Партнерство заради миру». Загалом він передбачає демілітаризацію 133 тисяч тонн боєприпасів і 1,5 мільйона одиниць легкої стрілецької зброї.

— Цей проект стане одним із наймасштабніших не тільки в Україні, а й серед тих країн, де раніше виконувала такі роботи наша організація, — наголосив керівник проекту NAMSA в Україні Василь Литвинчук. — Його реалізація дає можливість інвестувати в Україну позабюджетні кошти, забезпечити держзамовленнями спеціалізовані вітчизняні підприємства і створити нові робочі місця.

Якщо під час першого етапу програми, який тривав шість попередніх років, допомога становила близько 11 мільйонів євро, то тепер вона зросла до 25 мільйонів євро. Фінансову участь в ній візьме й українська сторона, яка виділить із бюджету близько тридцяти відсотків від зазначеної суми.

Так з'явиться можливість утилізувати 76 тисяч тонн боєприпасів і 366 тисяч одиниць легкого озброєння та стрілецької зброї, непридатних для подальшого використання і небезпечних для зберігання. Близько сорока відсотків цього арсеналу буде вивезено зі сховищ Хмельницької області.

Місцеві арсенали планують за п'ять наступних років повністю позбавити небезпечних запасів. Грузевицький центр є одним із найпотужніших підприємств у країні, його обладнано найновішим устаткуванням. Переважна частина процесів автоматизована, що забезпечує максимальну безпеку. Щодоби тут зможуть ліквідовувати до восьми тисяч одиниць боєприпасів. Міжнародні спостерігачі, які на другий день після підписання угод дали старт виконанню програми на підприємстві, зазначили високий технологічний рівень робіт, а також повну відповідність підприємства всім міжнародним екологічним стандартам.

Крім згаданого центру до реалізації проекту на цьому етапі будуть залучені виробничі потужності державного підприємства «Укроборонлізинг» у Кам'янці-Подільському, де утилізовуватимуть стрілецьку зброю. Крім того, задіять випробувальну станцію Державного науково-дослідного інституту хімічних продуктів у Шостці, Донецький казенний завод хімічних продуктів та державне підприємство «Науково-дослідний комплекс Павлоградський хімічний завод». Адже загалом у країні залишається понад 420 тисяч тонн зброї, непридатної для використання.

До початку робіт з утилізації у Грузевицькому центрі долучився менеджер програми NAMSA Булент Туденс **(на знімку в центрі)**. За його роботою спостерігали військові аташе країн—членів НАТО, менеджер проекту, представники українського оборонного відомства, співробітники американського посольства.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

Щоб ожила старовина

Цьогоріч на Волині продовжать роботи з відновлення пам'яток історії і культури. Для цього з державного бюджету виділено 15 мільйонів гривень. Як повідомив журналістам під час брифінгу голова облдержадміністрації Борис Клімчук, заплановано провести реставраційні роботи на пам'ятці історії X—XIV століття — земляних валах замку в Володимирі-Волинському (кошторисна вартість — 6 мільйонів гривень), будинку всесвітньо відомого композитора Ігоря Стравінського в Устилузі (2,5 млн.), пам'ятки архітектури національного значення — дерев'яної Дмитрівської церкви (1567 р.) у селі Гішин Ковельського району (1,9 млн.), шляхетського будинку в Луцькому замку (3,1 млн.) і пам'ятки архітектури національного значення — Покровської церкви (XVIII ст.) в селі Піддубці Луцького району (1,9 млн.). Уже розроблено проектно-кошторисну документацію на виконання цих робіт.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

ФОТОФАКТ

У Черкаському обласному художньому музеї відкрито виставку-супутник міжнародної трієнале графіки і плаката «4-й блок», присвячену трагедії на Чорнобильській АЕС.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Погруддя княгині Шарлен повернулося до майстерні скульптора

Понад 60 галерей з усього світу представили шедеври відомих авторів на міжнародному форумі мистецтва «Арт-Монако'12». Україну представляв луганський скульптор, король мармуру Микола Шматько, а також його молодший син Рафаель. Майстер презентував у Монако шість скульптур та десять картин, а Шматько-молодший показав свою роботу з мармуру «Тихіше!». Експозиція луганчанина, що зайняла 12 кв. м, була найпримітнішою і мала великий успіх у відвідувачів. Особливий інтерес викликали скульптури «Поклоніння диску» , «Лугань» і «Шкільні роки».

Одну зі своїх робіт Микола Шматько збирався подарувати княгині Монако Шарлен. Погруддя княгині було виготовлено спеціально для неї, але так і не потрапило до адресата. На великий жаль, візит князівської пари був скасований через прорахунки організаторів виставки.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Сирні протиріччя хочуть урегулювати у Полтаві

Голова Полтавської облдержадміністрації Олександр Удовіченко звернувся з листом до глави Россповживнагляду Геннадія Онищенка з пропозицією виконувати сертифікацію експортованої до Росії продукції (в цьому разі — сирів) на базі підприємства «Полтавастандартметрологія».

— Це б значно спростило роботу підприємцям, — повідомила кореспонденту «Голосу України» заступник голови ОДА Олена Адамович.

Вона вважає, що дотримання російських стандартів — це крок назад для України, адже наші підприємства прийняли систему якості ХАССП світового рівня. У Росії ж діють свої технічні умови, які орієнтовані на внутрішню систему контролю. Тож наші підприємства змушені додатково замовляти технічні умови, які відповідають ще й стандартам РФ.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

«Майбутнє лісу — у твоїх руках»

Під час Всеукраїнської акції з такою назвою на території Мекензіївського лісництва в Севастополі висадили 55 тисяч саджанців кримської сосни. За словами першого заступника міськдержадміністрації Сергія Савенкова, влада закликає кожного жителя міста посадити хоча б одне дерево. «І тоді їх в нас буде близько 380 тисяч», — підрахував С. Савенков.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.
Фото надане прес-службою управління МНС у Севастополі.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Луганчани пакують валізи

На Луганщині спостерігається негативне сальдо міжрегіональної міграції — з області виїжджає більше людей, аніж приїжджає. Торік за рахунок таких мандрівників кількість жителів області зменшилася на 2 тис. 659 чоловік.

За інформацією Головного управління статистики, найбільше їх приваблюють Київ і Харківська область — туди вирушили 693 і 638 чоловік відповідно. Останнім часом у регіоні негативне сальдо міграції, тоді як в Україні загалом з 2005 року зафіксовано міграційний приріст.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Оббирали знедолених

На Кіровоградщині покарали чиновників, які поцупили близько 700 тисяч гривень допомоги, призначеної сім'ям з дітьми та малозабезпеченим родинам. Такого судового процесу тут не пам'ятають — за кримінальною справою проходили одразу… дев'ятнадцять (!) працівників управління праці та соціального захисту населення Маловисківської районної державної адміністрації та міського відділення поштового зв'язку № 5. Прокуратура Кіровоградської області встановила, що вони впродовж 2007—2009 років, діючи двома організованими злочинними групами, заволоділи коштами з Державного бюджету України, спрямованими на соціальну допомогу. Документи відповідних звітностей зловмисники підробляли, а інформацію в комп'ютерних файлах «творчо» змінювали. За скоєне їх засудили до різних термінів позбавлення волі.

Олег ШВЕРНЕНКО.
Кіровоградська область.

ЦИФРА

339 ДТП

сталося торік у Криму. В аваріях на дорогах 11 осіб загинуло, 147 травмовано — таку тривожну статистику наводить севастопольське управління ДАІ МВС України. Причиною ДТП, упевнені фахівці, у більшості випадків є порушення швидкісного режиму. З початку нинішнього року інспектори ДАІ вже склали 1140 адмінпротоколів стосовно водіїв-порушників, котрі перевищили швидкість. Навесні, коли інтенсивність транспортних потоків на вулицях і дорогах помітно зросла, співробітники севастопольської ДАІ провели профілактичний рейд.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Крок до мрії

У Чемеровецькому районі на Хмельниччині стартував перший етап соціального проекту «Крок до дитячої мрії». Тут вирішили підтримати десятьох хлопчиків та дівчаток з особливими потребами із десяти населених пунктів. Для цього влаштували творче змагання десяти пар їхніх прихильників — представників трудових колективів райцентру. Вони розкриють на сцені районного будинку культури власні таланти, а журі визначатиме найкращих. Кожна пара виступатиме для обраного нею підопічного.

Головний спонсор проекту — виходець із Хмельниччини, власник мережі гіпермаркетів «Епіцентр» Олександр Герега. Спонсори допоможуть дітям оздоровитися і відчути себе захищеними. Інші дитячі мрії — про подарунки та сюрпризи — обіцяють втілити до завершення четвертого етапу «Кроку», що відбудеться першого червня.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Тайган» став заповідним

Сафарі-парк «Тайган», розташований у Білогірському районі Криму, визнано об'єктом природно-заповідного фонду — зоологічним парком місцевого значення. Відповідну постанову прийнято на пленарному засіданні сесії Верховної Ради АРК.

Відповідно до документа, створення першого й поки що єдиного в Україні сафарі-парку сприятиме розвитку нових туристичних маршрутів і Білогірського району. На думку ініціаторів, тропи сафарі-парку зможуть скласти конкуренцію традиційним маршрутам у гірному Криму та на ПБК.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Масовим прибиранням вулиць завтра в Україні відзначать Всесвітній день землі (УНІАН)

Корюківські поштовики знову отримали комп'ютер!

Корюківський центр поштового зв'язку № 4 удванадцяте виборює першість у всеукраїнській акції «Голос України» — в кожну родину». За підсумками передплати на перше півріччя 2012 р. листоноші, оператори ЦПЗ зібрали один з найбільших в Україні «урожай» — 1548 передплатників газети Верховної Ради. Тож знову вкотре головний приз — комп'ютер — було доставлено до Корюківки. На додачу поштовики отримали й принтер.

Лідери всеукраїнської акції дбають про те, аби вчасно доставити «Голос України» у найвіддаленіші села Корюківського, Щорського, Семенівського та Новгород-Сіверського районів. Причому це буває не завжди легко.

Наприклад, у Бириному 77 передплатників. Особливістю цього села є те, що воно під час повені залишається без прямого зв'язку з райцентром. А цього року ще взимку й понтонний міст кригою знесло за течією Десни. Але... «Голос України» поштові машини з Корюківки все одно доставляють сюди згідно з графіком. Тільки роблять «гак» у 80 кілометрів, заїжджаючи до населеного пункту і місцевих хуторів із території Сумської області.

Загалом 13 машин у дощ і заметіль вирушають до відділень зв'язку за дев'ятьма головними маршрутами. Щодня вони долають 2100 кілометрів.

Азарт перемагати у всеукраїнській акції «Голос України» — в кожну родину» з'явився у корюківських зв'язківців, коли начальник ЦПЗ №4 Олександр Якушин прочитав замітку про вручення комп'ютера від нашої газети прилуцьким поштовикам.

— Я здивувався, що тодішній їхній показник не дуже був далекий від нашого, — розповів керівник. — Та невже ж наступного разу комп'ютер піде у Прилуки? І ми довели не тільки прилучанам, а й всій Україні, що у наших районах «Голос України» читається найкраще! Причому хочу відзначити, що з цією газетою нам немає такої мороки, як з деякими. Я депутат районної ради і недавно мав зустріч із заступником голови райради. То він щиро сказав, що колись їх зверху просили пропагувати видання Верховної Ради. А тепер без підказки зверху газету цікаво читати. Бо там є все.

— Минула передплата була нелегкою для працівників 80 відділень зв'язку Корюківського ЦПЗ. Та, незважаючи на труднощі, вони посприяли тому, аби у всіх селах, хуторах були читачі місцевих та всеукраїнських видань. Загалом на території ЦПЗ №4 передплачено 85 тисяч примірників газет та журналів. Колективи відділень зв'язку активно пропагують серед населення і місцеві, і загальнодержавні видання. Адже в такий спосіб дбають про зростання доходів зв'язківців, поштового відомства і, відповідно, забезпечення власного заробітку.

Зазначимо, що нині у ЦПЗ №4 56 комп'ютерів. Відрадно, що 17 відсотків цієї оргтехніки поштовики заробили, беручи активну участь у всеукраїнській акції.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

Заступник головного редактора «Голосу України» Віталій Суддя (ліворуч) вручає головний приз акції «Голосу України» начальнику Корюківського центру поштового зв'язку № 4 Олександру Якушину (праворуч) та його колегам.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«Писанка–2012» запрошує до Коломиї

Сьогодні в Коломиї розпочинається дводенний Всеукраїнський фольклорний фестиваль писанкарства. Очікують участь близько 300 писанкарів з різних областей. Такий фестиваль тут традиційно проводять у перші вихідні після Великодня з 2006 року. Та цьогоріч свято вперше офіційно набуло статусу всеукраїнського. Основне його дійство — змагання кращих майстрів проходитиме у приміщенні Народного дому. Надворі встановлять велечезний монітор і люди зможуть бачити пряму трансляцію.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

...питимуть із лев'ячої пащі

У Чернівцях запрацював оповитий легендами декоративний фонтанчик у вигляді голови лева. Він прикрашає одну з найгарніших споруд міста, так звану Шіфу, столітній будинок-корабель. Якщо вірити одній із міських легенд, «Шіфу» звели, аби увіковічити пам'ять про «Титанік». Уся Європа тоді будувала будинки-кораблі. У Чернівцях таких кілька.

Фонтан не працював тридцять років. Реставраційні роботи тривали близько місяця. Фонтан має і модернові деталі: щоб воду можна було пити, встановили очисне посріблене обладнання. Першим її спробував секретар міськради Віталій Михайлішин, який став ініціатором реставрації.

Сергій СУЛИМА.
Фото Василя КИЯШКА.

ВІСТІ З ПОЛТАВЩИНИ

Стартував новий туристичний проект

У Полтаві розпочав роботу семінар з підготовки волонтерів, яким, можливо, доведеться обслуговувати вболівальників Євро-2012 — тих, хто забажає окрім футболу «зарядитися екстримом» подорожей регіоном. Упродовж майже двох тижнів заняття проходитимуть не лише в аудиторіях Полтавського національного технічного університету ім. Ю. Кондратюка, а й на відкритій місцевості у приміському селі Нижні Млини. На першому етапі — теоретичні семінари, під час яких молодь навчиться читати топографічні карти, складати схеми маршруту, вибирати місцевість, встановлювати намети, дотримуватися правил збереження довкілля. А от на другому... Тут учасники проекту зможуть не лише стати свідками відкриття нового туристичного сезону з активних видів туризму, а й узяти безпосередню участь у чемпіонаті Полтавської області з водного туризму. Як то кажуть, поринути в стихію.

Одна бійка — вісім постраждалих!

Нарешті почали «випливати» обставини події, яка цими днями сколихнула Полтаву. Напередодні в місцевому кафе «Плесо», що на березі Ворскли, побилися дві групи «відпочиваючої» молоді. Та так побилися, що, кажучи мовою міліцейського протоколу, «внаслідок застосування шампурів і ножів» ... семеро хлопців і одна дівчина потрапили до лікарні із колото-ножовими пораненнями! І хоча правоохоронці з Ленінського райвідділу міліції Полтави на місце події прибули оперативно, та дієвість їхньої роботи, як кажуть у прокуратурі, бажає бути кращою. Навіть кримінальна справа була порушена лише за кілька днів! Тим часом деякі найактивніші учасники поножовщини зникли. Як повідомив «Голосу України» перший заступник прокурора Полтавської області Сергій Денисенко, прокуратура провела ретельну перевірку діяльності причетних до гучної справи правоохоронців. У відомстві наполягають на притягненні до дисциплінарної відповідальності начальника та ще шістьох працівників Ленінського райвідділу міліції за «неналежне виконання обов'язків при прийнятті, перевірці та реєстрації злочину».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Суддя, який збив пішохода, ще й хабарник

Прокурор Дніпропетровської області Наталя Марчук розповіла журналістам подробиці розслідування гучної справи: 15 квітня голова суду міста Орджонікідзе Анатолій Г. збив на смерть людину і зник з місця ДТП.

18 квітня заступником Генерального прокурора України В. Войцишеним проти голови суду порушено кримінальну справу.

— Але на сьогодні особа, яка скоїла злочин, не налаштована на те, щоб сприяти розкриттю справи. Навпаки, її дії спрямовані на ухилення від відповідальності, — підкреслила прокурор.

Вона також повідомила, що голова суду перебуває зараз у лікарні, його діагноз не розголошується, але стан дозволяє провадити слідчі дії. Водночас в одному з херсонських судів слухається стосовно цієї само людини справа про хабар в особливо великому розмірі. У 2009 році у цій справі вже було винесено рішення Запорізького суду про звільнення пана Г. від кримінальної відповідальності, та після втручання прокуратури її тепер слухають у херсонському суді. Весь цей час голова суду виконував свої обов'язки і сам розглянув 14 кримінальних справ. Прокурор додала, що після отримання результатів експертиз прокуратура буде готова висунути звинувачення, вона клопотатиметься про відсторонення судді від службових обов'язків, а потім суд вирішуватиме, чи брати його під варту.

Подібні випадки, на жаль, непоодинокі.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Герої дня — молоді й креативні

Фестиваль-форум «Гордість і надія Тернопілля» зібрав у обласному драмтеатрі обдаровану учнівську і студентську молодь. Це переможці обласних етапів всеукраїнських олімпіад, конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт членів Малої академії наук, студенти-відмінники тощо. А ще ті, хто відзначився у позашкільній роботі, спорті.

Дев'ятикласниця школи №2 міста Збораїв Вікторія Комар, наприклад, стала призером обласних олімпіад із п'ятьох дисциплін: фізики, математики, хімії, біології, історії. Дівчина всесторонньо розвинена, але зізнається, що налягатиме на фізику, хімію, біологію, оскільки хоче бути лікарем. Восьмикласниця школи №28 Тернополя Назара Лозінського вже запросили на навчання до київського політеху на позаконкурсній основі. Юний винахідник придумав портативний пристрій для перевірки справності свічки двигуна внутрішнього згоряння і став призером Всеукраїнського конкурсу науково-дослідницьких винахідницьких та раціоналізаторських розробок. Хлопець захоплюється точними науками.

Море фантазій в учениць Тернопільського професійного ліцею моделювання одягу та перукарського мистецтва. За словами директора ліцею Ганни Шинкарук, серед них багато по-справжньому талановитих, з художнім мисленням. Вони ще скажуть своє слово в моді.

Загалом на фестивалі відзначили 95 школярів, студентів, учнів професійно-технічних навчальних закладів. Заступник голови облдержадміністрації Юрій Желіховський висловив упевненість, що юні обдарування примножать славу Тернопілля, і вручив їм грамоти та цінні подарунки.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: чарівні капелюшки демонструють учениці ліцею Вікторія Сворінь і Оксана Черній (справа наліво).

Фото автора.

Дитсадок відремонтують за гроші Євросоюзу

Понад 195 тисяч євро отримав дитячий садок «Дзвіночок», що в райцентрі Новоселиця (Чернівецька обл.). Кошти на проект дістали, вигравши грант у представництва Євросоюзу в Україні. На цю суму буде встановлено нову автономну котельню, також утеплять стіни, відремонтують дах. Це дасть можливість зекономити 50 відсотків витрат на енергоносії. Дитячий садок щодня відвідують понад двісті шістдесят хлопчиків та дівчаток. Хоча п'ять основних корпусів розраховані на значно більшу кількість малюків, через стан приміщення батьки воліють віддавати своїх дітей до інших дошкільних закладів.

Вл. інф.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Футбол. Ліга Європи. 1/2 фіналу. Перші матчі. 19 квітня. **«Спортинг» (Португалія, Лісабон) — «Атлетік» (Іспанія, Більбао). 2:1. Голи:** Інсуа, 76, Капель, 80 — Ауртенече, 54. **«Атлетіко» (Іспанія, Мадрид) — «Валенсія» (Іспанія). 4:2. Голи:** Фалькао, 18, 78, Міранда, 49, Адріан Лопес, 54 — Жонас, 45+3, Рікардо Кошта, 90+4.

Стрільба. Лондон (Велика Британія). Кубок світу. Пневматичний пістолет, 10 м. 1. Тієн Чіа Чен (Тайпей) — 488.5; **2. Олена Костевич (Україна) — 487.8;** 3. Ленка Марускова (Чехія) — 487.6.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. Плей-оф. 1/4 фіналу. Другі матчі. **«Хімік» (Южне) — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 76:93 (16:25, 13:18, 20:22, 23:26).** Рахунок у серії — 0:2. **«Азовмаш» (Маріуполь) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 76:80 (22:16, 12:29, 20:8, 22:27).** Рахунок у серії — 1:1. **«Донецьк» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 76:75 (17:26, 20:24, 23:13, 16:12).** Рахунок у серії — 2:0. ***Дніпропетровці подали протест на результат цього матчу. Вони на останніх секундах мали шанс вирвати перемогу. Стався голтендинг (порушення правил, що полягає в торканні м'яча, котрий має шанс потрапити в кошик і летить по нисхідній частині своєї траєкторії), однак арбітр зустрічі вирішив, що час гри сплинув.***

Хокей. Любляна (Словенія). Чемпіонат світу. Дивізіон I. Група А. 19 квітня. Велика Британія — Японія. 0:5 (0:2, 0:2, 0:1). Угорщина — Австрія. 2:7 (2:1, 0:2, 0:4). Словенія — Україна. 3:2 (0:1, 2:1, 1:0).

Турнірне становище перед останнім туром: Словенія — 12 очок, Австрія — 10, Угорщина — 6, Японія — 5, Велика Британія — 2, Україна — 1.

У січні—березні 2012 року до Верховної Ради України надійшло 29,7 тис. пропозицій, заяв і скарг громадян, що на 4,3 тис. звернень більше, ніж за відповідний період минулого року

Про це повідомляють у відділі звернень громадян апарату Верховної Ради України. За даними відділу, з початку року у зверненнях громадян було порушено майже 30 тис. питань, які за своїм характером відображали весь спектр внутрішніх економічних, політичних та соціальних проблем держави.

Зокрема, 32,4% парламентської кореспонденції становлять питання фінансової, податкової та митної політики, 30,1% — забезпечення дотримання законності та охорони правопорядку, реалізації прав і свобод громадян, 12,3% — соціального захисту, 4,2% — діяльності Верховної Ради, Президента та Кабінету Міністрів України, 2,4% — житлової політики, по 2,3% - питання праці і заробітної плати, діяльності органів місцевого самоврядування, аграрної політики і земельних відносин, 1,9% — комунального господарства.

У пошті парламенту неподинокими залишаються заяви і скарги з питань охорони здоров'я — 1,9% від загальної кількості; сім'ї, дітей, молоді, гендерної рівності, фізичної культури і спорту — 1,7%, освіти, наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності — 1%.

Протягом першого кварталу 2012 року в пошті парламенту спостерігається значне збільшення кількості звернень громадян, у яких порушуються питання фінансової, податкової та митної політики. Загалом до Верховної Ради України надійшло 9,7 тис. таких листів, що на 2,9 тис. більше, ніж у 2011 році. Як повідомляють у відділі, основною причиною зростання кількості пропозицій, заяв і скарг з цієї тематики були звернення віруючих громадян з вимогою знищити всі їхні персональні дані, які, на їхню думку, незаконно зібрані та зберігаються в державних електронних інформаційних системах та базах даних. Також надходили пропозиції і заяви віруючих щодо необхідності внесення змін до Податкового кодексу, норми якого не зберегли право відмовлятися від ідентифікаційного номера через релігійні переконання.

У січні—березні 2012 року до парламенту надійшло понад 9,0 тис. пропозицій, заяв і скарг з питань забезпечення дотримання законності та охорони правопорядку, реалізації прав і свобод громадян, що на 2,4 тис. звернень більше, ніж за аналогічний період у 2011 році. Як і раніше, у зверненнях на правоохоронну тематику переважають скарги на неналежну роботу органів прокуратури, суду та міліції. Зокрема, у заявах і скаргах на дії працівників органів прокуратури автори звернень повідомляють про відмову в захисті прав та законних інтересів громадян, ухиляння від здійснення покладених на них обов'язків, особливо якщо справа стосується порушень, вчинених співробітниками правоохоронних органів.

По захист і допомогу до Верховної Ради України упродовж січня-березня 2012 року звернулися 1,3 тис. інвалідів I—III груп, 703 дитини війни, 470 ветеранів праці, 373 учасники війни, 291 інвалід Великої Вітчизняної війни, 254 інваліди війни, 168 учасників ліквідації наслідків на Чорнобильській АЕС, 143 учасники бойових дій, 91 багатодітна сім'я, 49 одиноких матерів, 22 матері-героїні, сім осіб, які мають звання Героя України, та понад 25,7 тис. громадян, які не зазначили свій соціальний статус.

З початку року парламентськими комітетами та Спеціальною контрольною комісією з питань приватизації розглянуто 5,8 тис., депутатськими фракціями і групою — 1,9 тис. пропозицій, заяв і скарг. До керівництва парламенту звернулися 569 громадян, з них до Голови Верховної Ради України В. Литвина — 313 осіб.

Згідно із відповідним Розпорядженням Голови Верховної Ради України, у приймальні Верховної Ради відбувався особистий прийом громадян головами, їх заступниками та членами парламентських комітетів, головами та уповноваженими представниками депутатських фракцій (групи). Протягом січня—березня 2012 року було проведено 18 особистих таких прийомів, на яких побували 306 відвідувачів, від них отримано 291 письмове та 46 усних звернень.

Відповідно до інформації, наданої секретаріатами депутатських фракцій, з початку поточного року до народних депутатів України, їх помічників-консультантів у виборчих округах звернулися 87,3 тис. виборців; розглянуто 30,3 тис. письмових звернень, проведено 7,6 тис. особистих прийомів та 7,5 тис. зустрічей з виборцями.

Звернення громадян, які надходили до Верховної Ради, розглядалися і надсилалися для вирішення відповідним органам державної влади, органам місцевого самоврядування, прокуратури та суду. Пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства вивчалися в парламентських комітетах та депутатських фракціях. Аналітичні матеріали та узагальнення доповідалися керівництву Верховної Ради, передавалися в комітети, депутатські фракції та народним депутатам для використання в законотворчій роботі.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Питання забезпечення прав дитини в проекті нового Кримінального процесуального кодексу України

Днями в Інституті законодавства Верховної Ради відбулося 12-те засідання Консультативної ради з питань ювенальної юстиції, що з 2006 р. працює як спільна ініціатива Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні та Інституту законодавства. Темою цього засідання було кримінальне провадження щодо дітей у світлі проекту нового Кримінального процесуального кодексу України.

В обговоренні зазначеної теми взяли участь представники в Україні: Верховної Ради України, адміністрації Президента України, центральних органів виконавчої влади, наукових установ, ЮНІСЕФ та інших міжнародних і громадських організацій.

У вітальному слові директора Інституту законодавства, члена-кореспондента НАН України О. Л. Копиленка йшлося про заходи, що здійснюються в нашій державі на виконання Концепції розвитку кримінальної юстиції щодо неповнолітніх, схваленої Указом Президента України 24 травня 2011 р., Плану заходів щодо реалізації зазначеної Концепції, затвердженого розпорядження Кабінету Міністрів України 12 жовтня 2011 р. тощо.

Керівник програми «Захист дітей» Представництва ЮНІСЕФ в Україні Габріель Акімова наголосила на тому, що, на жаль, в Україні багато дітей перебувають у складних життєвих обставинах і потрапили в ситуацію конфлікту із законом. ЮНІСЕФ переконаний, що захист їх прав має забезпечуватися, передусім, через всебічну допомогу сім'ям — батькам і дітям, а також уважну роботу з дітьми, які опинилися без батьківського піклування, з метою забезпечення їх возз'єднання з сім'ями або інтеграції в життя громади.

Руслана Сірман, керівник проекту ЮНІСЕФ та Європейського Союзу окреслила напрями, результати і перспективи роботи з досягнення найбільшої консолідації реформ у системі ювенальної юстиції з метою протидії тортурам та іншим формам жорстокого поводження з дітьми в пострадянських країнах. ЮНІСЕФ зацікавлений у вдосконаленні чинного українського законодавства, у т. ч. кримінально-процесуального, на основі норм міжнародного права, адже воно має забезпечувати права дітей, враховуючи особливості їх світосприйняття, розвитку та становлення.

Основна дискусія, як і передбачалося програмою засідання, стосувалася проекту нового Кримінального процесуального кодексу (КПК). Головний консультант Головного управління з питань судоустрою адміністрації Президента України Борис Малишев детально зупинився на висвітленні законодавчих новел про захист прав дітей у кримінальному процесі. Зокрема, доповідач підкреслив важливість запровадження спеціалізації слідчих та суддів, уповноважених вирішувати правові конфлікти за участю неповнолітніх (як правопорушників, так і потерпілих). На підвищення ефективності захисту прав дітей у кримінальному провадженні спрямовані положення проекту КПК щодо встановлення заборони на проведення очної ставки за участю неповнолітнього — потерпілих від статевих злочинів чи іншого насильства, а також заборони утримувати неповнолітніх, узятих під варту, разом з дорослими, що, на думку доповідача, матиме позитивний вплив на правозастосовчу практику урегулювання правовідносин з дітьми, залученими до кримінально-процесуальної сфери.

Зліва направо: керівник програми «Захист дітей» Представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні Габріель Акімова, заступник директора Інституту законодавства Верховної Ради Сергій Бритченко, головний консультант Головного управління з питань судоустрою адміністрації Президента України Борис Малишев.

Огляд положень проекту КПК, які стосуються дітей, продовжила завідуюча сектору Інституту законодавства, кандидат юридичних наук Тетяна Барабаш. Вона відзначила, що основні проблемні питання кримінального провадження за участю неповнолітніх, на необхідність вирішення яких неодноразово вказувалось вітчизняними фахівцями та міжнародними експертами, знайшли своє відображення у положеннях проекту КПК. Зокрема, це стосується особливостей порядку отримання показань від дітей, їх допиту; участі захисників, законних представників, спеціалістів у галузі дитячої психології; визначення розумного строку досудового розслідування і судового розгляду, можливостей проведення відеоконференцзв'язку, видалення неповнолітнього із зали судових засідань, розслідування справ спеціально уповноваженим слідчим; забезпечення закритого судового розгляду справи в межах принципу гласності.

На проблемних положеннях проекту КПК стосовно неповнолітніх зосередила увагу професор Національного університету «Одеська юридична академія», доктор юридичних наук Наталя Крестовська. Так, наголошено на проблемі «малолітніх свідків» у кримінальному процесі, пов'язаній із відсутністю правової регламентації віку дитини, з якого вона може давати показання (пояснення). Незрозумілими, на думку доповідача, є норми проекту щодо участі законного представника неповнолітнього в кримінальному процесі, необхідності зміни статусу неповнолітнього при досягненні ним під час кримінального провадження повноліття. Певним недоліком вбачається те, що кримінальне провадження у справах дітей залишається модифікацією загального кримінального процесу і тому більшою мірою, ніж того вимагають стандарти ювенальної юстиції, має каральний і надто формалізований характер, не усуває стигматизації дитини і слабко впливає на її ресоціалізацію.

Жваву дискусію викликали питання захисту дітей у досудовому розслідуванні, охорони прав дітей — свідків і жертв злочинів, участі спеціальних служб у справах дітей в кримінальному провадженні, необхідності спеціалізації органів прокуратури у роботі з неповнолітніми, визначення правової природи такого заходу, як тримання неповнолітнього у приймальнику-розподільнику для дітей, правового статусу потерпілого неповнолітнього в кримінальному процесі, виконання судових рішень щодо неповнолітніх, проходження ними спеціальних програм соціальної реабілітації тощо.

Свої ідеї, пропозиції, рекомендації та напрацювання з цих питань представили як доповідачі — провідний науковий співробітник Інституту вивчення проблем злочинності НАПрН України, кандидат юридичних наук Лідія Москвич, директор міжнародних програм Харківського громадського центру «Молодь за демократію» Галина Овчарова та юрист Міжнародного жіночого правозахисного центру «Ла — Страда Україна» Тетяна Бугаєць, так і більшість учасників засідання.

Висловлені на засіданні Консультативної ради пропозиції та рекомендації щодо подальшого вдосконалення кримінально-процесуального законодавства та інших законодавчих актів України щодо забезпечення прав дітей передбачається узагальнити та передати на розгляд відповідному Комітету Верховної Ради України.

Інститут законодавства Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Основні проблемні питання захисту прав дитини знайшли своє відображення у положеннях проекту КПК

Володимир ЯЦУБА: «Перший показник перспективності регіону — інтенсивне будівництво»

САМОВРЯДУВАННЯ

Не провина — біда Севастополя: за свою понад двохсотлітню історію він майже увесь час був у становищі «улюбленого дитяти» влади. Центральний уряд майже завжди до потреб і запитів міста ставився з більшим розумінням, ніж до прохань інших регіонів. Така філософія спровокувала, якщо можна так висловитися, дещо утриманські настрої і у городян, і у міських керівників: ми на особливому рахунку, виконуємо особливу місію, тому «центр» зобов'язаний виявляти до нас особливу турботу.

Двадцять років тому така звичка погано прислужилася Севастополю: Москва помітно втратила інтерес до своєї військово-морської бази, а Київ ніяк цього самого інтересу не набуде... Швидко місту перейти на самостійне розв'язання своїх проблем неможливо. І хоча в останнє двадцятиліття у Севастополі дедалі помітніше зменшується його так звана мілітарна складова, але миттю перетворитися з військово-морської бази на промисловий, культурний, туристичний і бізнесовий центр регіон не може. До власних зусиль необхідно додавати допомогу центральної влади.

А життя тим часом триває: щоденної й пильної уваги потребує міська інженерна інфраструктура, значно від сучасних потреб відстає транспортна, дедалі нагальніше постають проблеми, характерні для галузі охорони здоров'я тощо.

Охорона здоров'я, мабуть, опинилася в найскладнішому становищі. Тому що донедавна значна частина жителів міста мала можливість вирішувати проблеми зі здоров'ям у військових госпіталях. Але останнім часом частка військовослужбовців у загальній чисельності населення міста помітно зменшилася. Водночас місто зростає, дедалі більший приріст населення, у тім числі й за рахунок міграції.

Торік під час відвідування Севастополя Прем'єр-міністром України Миколою Азаровим у докладній розмові про стан справ у місті голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Яцуба заручився обіцянкою керівника Кабміну допомогти регіону в розв'язанні його нагальних проблем. Зокрема, йшлося про будівництво в Севастопольській міськлікарні № 1 імені М. І. Пирогова нового, сучасного хірургічного корпусу.

Кошторисна вартість нового корпусу — 41 мільйон гривень на будівництво і 17 мільйонів на закупівлю й монтаж необхідного медичного обладнання.

Голова СМДА Володимир Яцуба (ліворуч) і президент корпорації «Гранд Інвест» Сергій Заборський (крайній праворуч) контролюють перебіг робіт на будівництві хірургічного корпусу Севастопольської міськлікарні № 1 імені М. І. Пирогова.

— Востаннє ми зустрічалися тут з журналістами наприкінці минулого року, тридцятого грудня. Тоді на повну йшли роботи на першому поверсі. Сьогодні закінчено четвертий поверх і ми стоїмо на майданчику технічного поверху, який вирішили зробити додатково, щоб розширити можливості лікарні, — сказав В. Яцуба під час відвідування будівництва в середині квітня.

Такі темпи зведення об'єкта, мабуть, не в останню чергу можна пояснити ще й тим, що керівник Севастополя — професіонал у будівельній галузі. По спілкуванню з виконробами, майстрами, бригадирами й робітниками на будівництві в очі впадає те, що воно відбувається однією — професійною — мовою. Володимир Яцуба не тільки розуміється на будівництві, а й має смак до цієї роботи. Приводом для останнього відвідування будівництва в міськлікарні №1 став факт, важливість якого розуміють лише професіонали — повністю закінчено укладання бетону.

Загальна площа нового хірургічного корпусу міськлікарні № 1 — понад вісім з половиною тисяч квадратних метрів.

— Микола Янович Азаров, котрий ініціював будівництво нового корпусу, продовжує постійно стежити за перебігом робіт — я регулярно доповідаю йому про темпи будівництва. Роботи ведуться з випередженням графіка приблизно на два тижні, отож слова, даного Миколі Яновичу, увепнений, ми дотримаємо. Він, як бачите, своє слово тримає: гроші уряд нам виділяє. Севастополь може пишатися — другого такого будівництва в Україні немає, — підкреслив у бесіді з будівельниками В. Яцуба.

У новому хірургічному корпусі зможуть у стаціонарних умовах одночасно лікуватися 220 пацієнтів.

Соціальний аспект допомоги держави Севастополю, пов'язаний з останніми змінами, внесеними в державний бюджет Верховною Радою, радує керівників міста. За словами В. Яцуби, удвічі зростуть пенсії ліквідаторів наслідків Чорнобильської катастрофи, 36 мільйонів гривень призначено для підвищення зарплат учителям. Ще 72 мільйони передачено на будівництво нових об'єктів і реконструкцію наявних тільки в одній міській лікарні №1.

У січні 2012 року в Севастополі виконано будівельних робіт майже на шістнадцять мільйонів гривень. Торік здано в експлуатацію житла загальною площею понад 220 000 кв. м.

Від соціальних ініціатив Президента України Севастополь виграє чимало. Крім іншого, тут закладено фінансування будівництва автомобільної розв'язки-моста в районі залізничного вокзалу й Льодового палацу. Володимир Яцуба планує, що найближчим часом він разом з віце-прем'єр-міністром — міністром інфраструктури Борисом Колесніковим перші куби бетону закладуть у фундаменти цих об'єктів.

Чотири мільйони гривень додатково виділено на ремонт Севастопольського Академічного російського драматичного театру імені А. Луначарського і три мільйони — на інженерні роботи для реконструкції спорткомплексу імені 200-річчя Севастополя.

Микола МИХАЙЛИЧЕНКО.
Севастополь.
Фото автора.

Коні сприятимуть охороні порядку на вулицях міста

Незабаром новачки патрулюватимуть вулиці міста.

Трьома рисаками та однією українською верховою поповнився штат патрульної служби Донецького міського управління міліції. Новачки родом зі стаєнь розташованого в Макіївці Першого Землянківського козачого кінного полку імені Івана Сірка. Тут виросло не одне покоління чемпіонів України та Європи.

— Ми обрали цих коней спільно із фахівцями патрульної служби, — розповів Андрій Альоша, президент корпорації DMS, яка подарувала міліції рисаків. — Окрім відмінного екстер'єру, ці тварини мають спокійний характер, високий ступінь здатності до навчання, витривалі, швидко відновлюються.

Незабаром коні вийдуть на вулиці міста. Такі «охоронці» незамінні під час патрулювання парків, зон відпочинку, проведення масових заходів, у тому числі футбольних матчів. У процесі тренування їх привчають до звуків пострілів, вибухів, до різноманітних шумів, готуючи до можливих нестандартних ситуацій.

— Такі патрулі не лише ефективні, а й красиві, одним своїм виглядом позитивно впливають на натовп, — пояснив начальник полку патрульної служби Микола Іваненко.

Нині у взводі кавалерії 14 коней, із них четверо — вже «пенсіонери», тож їм підшукують іншу роботу.

Ліна КУЦ.
Фото надане прес-службою корпорації DMS.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у шинку побилися правоохоронці

В одному із сумських шинків добряче почубилися міліціонери. Утім, прокуратура факт міліцейського «боксування» кваліфікувала як... сплановану перевірку молодого правоохоронця. Не інакше як «на вошивість»...

За повідомленням «Цензор. НЕТ», на місце події прибули співробітники Державної служби охорони. Їх викликали працівники ресторану для втихомирення буйних відвідувачів. А розбишаками виявились колеги — патрульний і співробітник елітного міліцейського підрозділу.

Адміністрація ресторану побоюється коментувати міліцейський «розіграш», а керівництво правоохоронних органів — не хоче. Та й сам інцидент навряд чи став би надбанням громадськості, якби на білий світ не з'явився запис ресторанного відеореєстратора, який нині «гуляє» Інтернетом. На ньому чітко видно, як «елітний» правоохоронець, немов іспанський бик на кориді, йде в «атаку» на колегу головою вперед, за що й отримує прямий правий удар у щелепу.

Утім, працівники Ковпаківської районної прокуратури міста Суми відмовили в порушенні кримінальної справи, оскільки у своїх поясненнях «боксери-правоохоронці» назвали бійку... заздалегідь спланованою операцією з перевірки в екстремальній ситуації «моральних якостей» новопризначеного співробітника елітного правоохоронного підрозділу, іронізує на сайті журналіст місцевого тижневика «Ваш Шанс». Схоже, і новобранець, і районні прокурори іспит здали «на відмінно». Перший — «на мужність», прокурори — «на винахідливість».

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

...за хабар готові були заплющити очі на порушення

Одразу двох посадовців — оперуповноваженого ДСБЕЗ відділення міліції з обслуговування РАЕС відділу спеціальної міліції при УМВС України в Рівненській області та старшого державного виконавця відділу державної виконавчої служби одного із районних управлінь юстиції — за вимагання та отримання хабара затримали цими днями працівники прокуратури та СБУ. Капітан міліції за 7 тисяч гривень пообіцяв приватному підприємцю не проводити перевірки його діяльності з пошиття одягу. А ось державний виконавець за 500 євро був готовий видати постанову про закінчення виконавчого провадження про стягнення заборгованості з одного з місцевих мешканців. Проти згаданих осіб прокуратурою Рівненської області порушено кримінальні справи за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України. Нині любителі дармових грошей спілкуються зі слідчими.

Олександра ЮРКОВА.

...уряд Криму підтримає матеріально довгожителів

Рада міністрів АРК ухвалила рішення про надання матеріальної допомоги довгожителям, які проживають на території автономії, а також вдовам і батькам загиблих і зниклих безвісти учасників війни в Афганістані.

Один із батьків, а також вдови загиблих і зниклих безвісти одержуватимуть щомісячну грошову допомогу в розмірі 500 гривень. Також передбачається одноразова винагорода в розмірі 1 тисячі гривень літнім громадянам, яким виповнюється 100, 105 і 110 років.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Сільський бунт переріс у війну з пияцтвом

Ініціатором розробки комплексної програми боротьби з пияцтвом на Львівщині виступила депутат обласної ради Ірина Сех. Селяни із села Шишківці Бродівського району поскаржилися своїй землячці, що в магазинах торгують дешевою горілкою, від якої чоловіки отруюються і хапаються за ножі. Кілька пляшок бурди відправили на експертизу. З'ясувалося, що селян споювали питвом, яке не відповідало жодним стандартам. Сільські бунти проти споювання чоловіків, як правило, піднімали жінки. В одному з районів минулими роками дійшло до того, що доярки відмовилися доїти корів, поки в селі не дадуть лад п'яницям.

«Бормотуху» прибрали з магазинів, але Ірина Сех чудово розуміла, що це не розв'язує проблеми пияцтва. Наступним кроком стало прийняття Львівською обласною радою комплексної п'ятирічної програми профілактики і запобігання пияцтву та алкоголізму серед населення.

Депутат Львівської обласної ради Ірина Сех під час просвітницької акції «Вставайте, ходімо!».

Самогон — тверда валюта

Львівську область порівняно з іншими регіонами вважають більш благополучною. На селі відчувається вплив церкви, яка в усі часи нетерпимо ставилася до споювання галичан. Але навіть тут статистика невтішна.

На обліку в наркологічних диспансерах перебувають до 40 тисяч осіб. Експерти радять цю цифру помножити в кілька разів — тоді отримаємо правдиву картину стану захворюваності населення на алкоголізм.

Ось кілька цифр за минулий рік. Міліція притягнула до адміністративної відповідальності 10 тисяч пияків, 186 злочинів здійснено у стані алкогольного сп'яніння. На території області діяли десятки підпільних гуралень, де кустарним способом виготовляли дешеву «бормотуху». До кримінальної відповідальності за незаконне виробництво горілки притягнуто майже 200 осіб.

У селах, де молодь сидить без роботи й засобів до існування, самогонка перетворилася на засіб платежу. Пляшка її замінює тверду іноземну валюту. Виорювання землі, роботи на городі, косіння сіна — за все розраховуються самогоном.

Навіть у невеличких селах останніми роками з'явилося по кілька забігайлівок. Біля магазинів розставляють столики і наливають всім охочим по 100 грамів. Для постійних клієнтів відкривають кредитні лінії — записують у чорну книжку. Село спивається і деградує.

«...Не пиймо, хлопці, — Україна просить»

З Іриною Сех розмовляємо у Львівській обласній раді. Автор програми боротьби з пияцтвом дарує нам книжку львівського історика Василя Лаби «...Не пиймо, хлопці, — Україна просить». Це дослідження нещодавно побачило світ за сприяння облради. У ньому — історія боротьби з пияцтвом на Галичині, де з волі поміщиків неякісне зерно переробляли на спирт, який давав більше прибутків, ніж сільське господарство. Колись пани зобов'язували селян викуповувати спирт. Прибуткова справа призвела до появи в селах шинків, які виростали немов гриби після дощу.

Комісар поліції Йосиф Рорер, який подорожував нашим краєм, у 1802 році писав, що в Галичині на виробництво горілки витрачають зерна стільки, скільки вистачило б для харчування двом таким регіонам.

Це дало привід ще одному німцеві назвати горілку «пекельним напоєм для бідняків», що відповідає дійсності й сьогодні, бо найбільше від пияцтва страждають незаможні верстви населення.

Масовий антиалкогольний рух дійшов до Галичини в 1840 році, коли митрополит Михайло Левицький звернувся до священиків з вимогою заснувати товариства тверезості. Так з'явилися «Братства тверезості».

Віруючі давали присягу і брали на себе зобов'язання не вживати алкоголю: «Я, (прізвище, ім'я та по батькові), перед Богом, Матір'ю Богородицею і святим Ангелом-хоронителем урочисто постановляю у вживанні алкогольних напоїв за Божою допомогою уникати пияцтва, тільки дотримуватися належної міри і до того згідно моїх сил залучати інших».

— Як нині церква бореться з пияцтвом, можна побачити на прикладі релігійної громади села Станків Стрийського району, — каже Ірина Сех. — Парох церкви отець Ігор Гілецький відправляє Богослужіння біля будинків тих, хто продає самогонку. Парафіяни підписують письмові зобов'язання не вживати алкоголю. Під час посту в селі обмежують торгівлю горілчаними виробами.

Досвід отця Ігоря Гілецького сьогодні вивчають у галицьких селах. Починав священик з того, що з односельчанами змайструвати п'ятиметровий хрест, з яким вирушили вулицями Станкова. Біля кожної хати, де продавали самогон, зупинялися і відправляли молитву. Через рік із 30 самогонщиків залишилась лише одна жінка, яка сама утримує багатодітну сім'ю.

Остаточно поховали «зеленого змія» в могилі, в яку закопали сулію із самогоном. Останні пияки заприсяглися, що не вживатимуть алкоголю.

Отця в боротьбі з пияцтвом підтримала вся свідома громада.

Із піснею на «зеленого змія»

Програми боротьби з алкоголізмом Львівської обласної ради займає зо два десятки сторінок. Передбачено створення районних координаційних рад із питань профілактики, відкриття в районних лікарнях спеціальних палат, облаштування токсикологічної лабораторії, щорічний моніторинг та аналіз захворюваності на алкоголізм.

Починали з громадського обговорення, яке транслювалося на всю область. Запросили до сесійної зали тих, хто займається лікуванням хворих на алкоголізм. Прийшли священики всіх релігійних конфесій, представники громадських організацій. Відбулася справжня дискусія. Запам'ятався отець Михайло Низкогуз із Червонограда, який давно бореться з пияцтвом, видає релігійні календарі з гаслами «Борці за волю не вживають алкоголю».

Ірина Сех розповідає про просвітницький напрям програми, як у містах та селах проводять духовно-мистецькі акції, спрямовані на профілактику та протидію пияцтву.

Першу просвітницьку акцію «Вставайте, ходімо!» провели у Червонограді — місті шахтарів. За сприяння отця Михайла Низкогуза у клубі зібралися близько 500 осіб. Показали 20-хвилинний фільм про шкідливість пияцтва, в якому говорили артисти, політики. Далі виступало тріо священиків із духовними піснями, закликаючи земляків до тверезого способу життя. Навели статистичні дані, до чого призводить оковита, презентували книжку Василя Лаби «...Не пиймо, хлопці, — Україна просить». Короткі промови переривали виступи творчих колективів. Займає програма, що розрахована на різні верстви населення, до двох годин часу. Навіть після закриття сцени в народному домі, люди не поспішають розходитися.

З такими програми за півроку об'їхали десятки сіл. Ірина Сех вважає, що ця робота ефективна, бо з допомогою церкви та сільських активістів вдається зібрати багато людей. Селянам не тільки розповідають про пияцтво. Молодим дарують футбольні форми, м'ячі та спортивний інвентар. За гроші з обласного бюджету протягом року закупили 300 комплектів спортивних форм.

В області прийняли програму відновлення народних домів, які за останні роки доведено до жалюгідного стану. Намагаються в першу чергу допомогти тим громадам, які самі вкладають свої кошти у розвиток культури та спорту.

Затрати на обласну програму на перший рік невеликі — лише 250 тисяч гривень. Більшість заходів відбувається завдяки добрій волі самих людей, яких лише треба згуртувати.

Добре себе зарекомендували студентські безалкогольні дискотеки, особливо в Національному університеті «Львівська політехніка», лекційні форми роботи, коли студенти ведуть розмову з учнями про шкідливість пияцтва. Проходив конкурс на кращу антиалкогольну рекламу. Запропонували інші заходи з підтримки сільського спорту — запровадили програму «Спортивний майданчик». Громада встановлювала майданчик, а обласна рада фінансувала штучне покриття.

У селах, куди роками ніхто не приїжджає, кожна мистецько-просвітницька акція стає подією, яку ще довго обговорюють у навколишніх населених пунктах.

— У нас десятки різних організацій нібито борються з пияцтвом, — каже Ірина Сех. — Відмінність депутатської програми — що ставку зробили на просвітницьку роль. Це крапля в морі. Потрібно змінювати законодавство. Поряд із рекламою алкоголю повинна йти соціальна реклама. Вже не кажу про стан тих закладів, де проходять лікування хворі. Після прийняття програми до мене телефонували люди і просили дати адреси лікарень, де можна полікувати своїх родичів. Це перші кроки, головне, що ми про це почали говорити. Після наших поїздок у селах люди самі організовують спортивні турніри, концерти — починається рух.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Фото прес-служби облради.

ЩОРОКУ ВТРАЧАЄМО ОДНЕ МІСТО

За рівнем споживання алкоголю Україна посідає одне з перших місць у світі. У нас припадає 12—13 літрів спирту за рік на одну особу. Офіційна статистика не враховує тіньового продажу алкоголю. Щороку втрачаємо понад 40 тисяч своїх громадян, які помирають через алкоголь.

Знищується людина, пропадає родина, гине нація, зникає держава — ось цинічний алгоритм, який упродовж багатьох років реалізують проти України. Сьогодні час дослухатися до голосу найвищих авторитетів нації. Згадаймо слова відомого поборника тверезості митрополита Андрея Шептицького: «Найвищий час схаменутися та глянути у вічі сумній дійсності, треба вже раз пізнати цю невмолиму правду, що сила одиниці та всього народу лежить у тверезості; що коли хочемо діждатися кращого життя, то мусимо виповісти нещадну боротьбу алкогольним напоям».

Звертаємося до керівників церкви, релігійних організацій, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, депутатів усіх рівнів, керівників установ та організацій підтримати заходи боротьби з пияцтвом та алкоголізмом; не допустити розповсюдження цього ганебного явища; ухвалити відповідні програми на місцевому рівні; час усвідомити, що алкоголізм — це проблема не окремих людей та родин. Це суспільне лихо. Знехтувати ним означає поставити під загрозу розвиток нації та держави.

(Із звернення депутатів Львівської облради до земляків).

Постанова Верховної Ради України

Про План заходів щодо реалізації положень Висновку №190 (1995) Парламентської асамблеї Ради Європи щодо заявки України на вступ до Ради Європи та Резолюції №1862 (2012) Парламентської асамблеї Ради Європи «Функціонування демократичних інституцій в Україні»

У зв'язку з необхідністю забезпечити завершення виконання положень Висновку №190 (1995) Парламентської асамблеї Ради Європи щодо заявки України на вступ до Ради Європи та реалізацію рекомендацій, висловлених у Резолюції №1862 (2012) Парламентської асамблеї Ради Європи «Функціонування демократичних інституцій в Україні», Верховна Рада України **постановляє:**

1. Взяти до відома Указ Президента України «Питання формування та організації діяльності Конституційної Асамблеї» від 25 січня 2012 року №31/2012, що започатковує формування складу Конституційної Асамблеї з метою підготовки змін до Конституції України, організації її широкого обговорення, в тому числі за участю міжнародних експертів, зокрема Європейської комісії за демократію через право (Венеціанська комісія), та рішення Президента України про створення робочої групи, головним завданням якої є напрацювання пропозицій щодо реалізації рекомендацій зазначеної Резолюції.

2. Комітетам Верховної Ради України відповідно до предметів їх відання:

прискорити з урахуванням строків, передбачених Регламентом Верховної Ради України, підготовку проекту Кримінального процесуального кодексу України;

при підготовці до розгляду відповідних законопроектів уважно аналізувати рекомендації, відображені в Резолюції №1862 (2012) Парламентської асамблеї Ради Європи «Функціонування демократичних інституцій в Україні»;

забезпечити оперативне опрацювання законопроектів, спрямованих на реформування кримінальної юстиції відповідно до обов'язків та зобов'язань України перед Радою Європи;

посилити контроль за виконанням заходів, спрямованих на реалізацію положень Висновку №190 (1995) Парламентської асамблеї Ради Європи щодо заявки України на вступ до Ради Європи та Резолюції №1862 (2012) Парламентської асамблеї Ради Європи «Функціонування демократичних інституцій в Україні».

3. Рекомендувати всім політичним силам, представленим у Верховній Раді України, депутатським фракціям/депутатській групі долучитися до участі у роботі Конституційної Асамблеї, зокрема з метою реалізації рекомендацій, що містяться у зазначеній Резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи.

4. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

забезпечити розробку проектів законів України про адвокатуру та про прокуратуру з урахуванням перехідних положень проекту Кримінального процесуального кодексу України з метою подання на розгляд Верховної Ради України;

створити міжвідомчу робочу групу з метою здійснення аналізу досвіду держав—членів Ради Європи з питань розмежування політичної та кримінальної відповідальності та застосування правових норм, аналогічних закріпленим у статтях 364 та 365 Кримінального кодексу України, норм кримінального законодавства, виборчого законодавства, регулювання судової системи, діяльності політичних партій та на основі цього підготувати відповідні пропозиції щодо внесення до законодавчих актів України змін, обумовлених європейськими стандартами та висновками Європейської комісії за демократію через право (Венеціанська комісія).

5. Рекомендувати органам державної влади України прискорити виконання Плану заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що випливають з її членства в Раді Європи, затвердженого Указом Президента України від 12 січня 2011 року №24/2011.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН

м. Київ,
11 квітня 2012 року.
№4631-VI.

Не хочу більше бути головою

САМОВРЯДУВАННЯ

Після двох років роботи Михайло Капелістий, голова Петриковецької сільської ради, що у Волочиському районі, вирішив добровільно відмовитися від своєї посади. Не так через особисті обставини чи небажання працювати, як через щире переконання в тому, що без проведення адміністративної реформи посада сільського голови є профанацією влади. Без грошей, можливості формувати бюджет, будь-яких важелів впливу на економічний та соціальний розвиток території, яку роль може він відігравати в житті села? Надто тепер, коли воно, перебуваючи буквально на межі виживання, потребує особливої уваги і підтримки.

На зарплату позичайте гроші

Зайняти посаду голови будь-якою ціною — це не для Михайла Андрійовича. Просто Петриківці для нього — не чужа сторона. Колись після закінчення інституту прийшов сюди директором школи. Тоді село було ще навіть не електрифіковане, але за партами сиділи понад дві сотні учнів. А молодий директор зумів організувати ще й вечірнє навчання.

Потім на довгі роки залишив ці краї, а повернувся вже пенсіонером. Не міг дивитися, як усе руйнується просто на очах. Тому й прийняв доволі непросте для себе рішення — балотуватися на посаду сільського голови, щоб хоч щось добре зробити для людей. Щиро вірив: знання і розуміння сільського життя ізсередини допоможуть упоратися з багатьма проблемами. Та швидко збагнув, що не все залежить від бажань та планів сільського голови. Частіше вирішує не так він, як сільський бюджет.

— Про те, що він куций, знають усі. Але щоб настільки, — починає рахувати Михайло Андрійович. — Витрати нашої сільради — це здебільшого зарплата голови, секретаря, бухгалтера і чверть ставки прибиральниці. Так от, на початку року під час затвердження обласного та районних бюджетів обіцяли, що ці витрати будуть гарантовано забезпечені на вісім місяців. Потім, мовляв, під час уточнення кошторисів виплати будуть забезпечені і до кінця року. Але вже в лютому казначейство запропонувало мені, як сільському голові, оформити необхідні документи і позичити (!) гроші для зарплати. Бо, виявляється, в бюджеті обіцяних коштів немає, а зарплатних боргів не повинно бути — за них відповідає голова. А де ж йому взяти гроші?

Пощастить, якщо в селі з'явиться хоч якесь виробництво — тоді й податки є. Але такі приклади — винятки, не правило. Два фермерські господарства, котрі працюють на території Петриковець та Качуринець, що складають одну сільраду і разом обробляють близько 1,2 тисячі гектарів, навіть за відсутності податкових боргів не можуть зробити ситим місцевий бюджет. Їх платежів вистачає хіба що на третину зарплати сільських чиновників. Але ж фінансове життя на селі насамперед повинно складатися не тільки з цих показників. Хоч куди кинь оком, скрізь треба щось підлатати, підліпити, хоч вапном підмастити, не кажучи вже про серйозні ремонти чи новобудови. А за порожньої каси що може зробити влада? Хіба що позичати гроші собі на зарплатню. Але чи довго проживеш на позичках?

Нахили спину і простягни руку

Саме такими стали основні принципи головування для багатьох сільських керманичів. Хоч би за що взявся, треба низько вклонятися і просити про допомогу благодійників. Та вже і на це згодився б, але ж де їх шукати? На два згадані села залишилися півтисячі мешканців, та й ті — переважно пенсіонери. Багатого бізнесового люду тут не дошукаєшся. А фермерам теж не з руки брати на себе всю соціальну сферу: дадуть трактора дорогу підрівняти, щебеню підсипати — і за це велика вдячність, а до більшого ніхто й ніщо їх не зобов'язує.

Та хіба тільки їх? Село і його землі давно відокремлені одне від одного. Інтерес до землі в жодному разі не сплутаєш з абсолютною байдужістю до людей, що живуть на ній. Ще донедавна була в Петриківцях школа на... десять учнів. Але сільрада не могла оплачувати їх навчальний процес, для районної освіти — теж дуже дороге задоволення. Тож тепер дістаються і учні, і вчителі в інше село.

На диво ще є клуб та бібліотека. Але від них не стільки користі, як проблем. У клубі стеля так провисла, що до біди недалеко. Приміщення визнано аварійним, а голова вже другий рік просить: або закрийте зовсім, або дайте гроші на ремонт. У райвідділі культури з розумінням кивають головами: от буде 270 тисяч гривень — одразу дамо. Але де вони візьмуться?

— Тим часом усі разом робимо вигляд, що дбаємо про культуру на селі, підтримуючи бібліотеку, — продовжує Михайло Капелістий. — А хто там хоч книжку взяв та прочитав за останні роки? То, може, було б економніше для бюджету об'єднати клуб із бібліотекою? Скільки разів пропонував, але — ні, мовляв, нічого вносити плутанину в різні статті бюджетних витрат. От і виходить, що нещасні копійки розпорошуємо по різних відомствах і установах, і в результаті нічому ради дати не можемо.

Це тільки на словах він має бути усьому головою у своєму селі. Насправді практично нічим не може розпорядитися і ні з кого спитати. Особливо, коли мова заходить про реальні гроші і матеріальні цінності. Вже скільки часу не лише голова, а й створена до нього комісія із сільських активістів хочуть розібратися, куди ж поділося 52 одиниці колишньої колгоспної техніки, яка ще й досі рахується за колишнім фермером-орендарем. І документи є, й акти про те, що ще шість років тому село передало йому це майно, от тільки, куди поділося, ніхто не знає. Якби знайшлося — було б своє комунальне підприємство, щоб кожного разу не випрошувати в фермера трактора чи машину. Але самому голові ніяк не розшукати людське добро. Від правоохоронців теж підмоги не дочекалися. Все розвіялося, як дим за вітром...

Якимось дивом вдалось зберегти від повного руйнування недобудову нової школи. Тепер вона в Петриківцях не потрібна, бо й стару вже закрили. Із Качуринець діти також добираються в сусідню Видаву, але, судячи з усього, вже й там наступного року навчання може не бути. А тим часом приміщення стоять пустками.

— Знаю, знайти добрих господарів для таких будівель дуже проблематично. Не в одному селі їх просто розібрали по цеглині. Та й у нашому новобудову перетворили на такий собі притулок для любителів випити — змушений був навіть спеціальне розпорядження видати, яким забороняється перебування в недобудові, — розповідає Михайло Андрійович. — І все-таки ми хоча б спробували використати ці будинки, якби це було дозволено сільському голові. А колишні школи перебувають на балансі райвідділу освіти. І вже поповзли чутки, що там нічого кращого не придумали, як розібрати новобудову на будматеріали. До того ж уже подейкують про оціночну вартість менш як у 200 тисяч гривень. Ну вивезуть за ці копійки панелі та цеглу. А що отримає від цього село? Купу сміття?

Керівників громад розігнати, їхню зарплату — в бюджет

У голови немає ілюзій, що село, навіть маючи таке добро, як ці недобудови чи старі панські маєтки, одразу могло б отримати якісь казкові інвестиції, про які мріє не одна селищна рада. І все ж...

Із Петриковець уже не один рік з півтора десятка жінок їздять до обласного центру на роботу. Всі вони працюють переважно швачками у приватних цехах. А чому б не запропонувати підприємливим людям купити недобудову й організувати виробництво просто в селі? Чи, скажімо, ні для кого не секрет, що в цій місцині можна відшукати цілющі джерела мінеральних вод. Про курорт, зрозуміло, не йдеться. Але розлив мінералки завжди був прибутковою справою. На цьому заробляють чималі кошти кмітливі та підприємливі. Але, на жаль, не сільська громада. А хіба ось таким петриківцям, качуринцям, видавам кошти потрібні менше? Якби ж то тільки хтось допоміг отримати їх. Але хто?

Жоден голова не потягне самотужки справу такого масштабу, як організація, скажімо, виробництва, котре могло б належати громаді. Такі ідеї видаються просто безглуздими на тлі того, що в сільраді не передбачено коштів навіть на те, щоб купити пачку паперу, на якому можна було б звітувати про «досягнення». А на них чекають усі, хто стоїть на вищих сходинках влади, ледь не щодня.

Про те, як безпросвітно важко живеться нині Петриківцям і сотням схожих сіл, можна вести мову годинами. Але, врешті-решт, ми повертаємося до одного й того ж запитання: де взяти гроші, якщо їх і справді немає в бюджеті?

І тут Капелістий випалює: треба таких голів, як я, розігнати, зарплату в них забрати і... віддати назад у бюджет. Це, з першого погляду, звучить наче абсурдно. Але чи не з цього складається ідея адміністративної реформи, про яку час від часу згадує то один, то інший уряд, але жоден так і не бере на себе відповідальності здійснити її.

— Погляньте, лише в нашому районі є сорок сільрад. У кожній голова, секретар — весь належний штат. І бюджет переважної більшості складається саме із зарплат цього штату. Ще й комунальні платежі, бо треба ж десь цим людям сидіти на роботі. Не десятки — сотні тисяч гривень на рік витрачаються. Але навіщо, адже ці посадовці дуже часто виявляються безсилими у розв'язанні навіть найменших проблем на місцях? — запитує Михайло Андрійович. — То чи не краще об'єднати десяток-півтора таких сільрад в одну округу?

Звичайно, тут спрацьовує знаменитий аргумент опонентів: куди їхати в разі потреби за горезвісною довідкою? Але що з того, що тепер їх штампують у сільраді? До речі, це залишається чи не єдиною важливою роботою для її працівників. Все одно з цим папірцем селянину потрібно не раз з'їздити в інстанції до району, щоб вирішити свої питання. То чи не простіше було б, щоб і виписувалась довідка в окрузі, і там одразу її розглядали б відповідні фахівці?

Людям лячно: вже нічого не залишилося в їхніх селах, то ще й голови не буде. Що тоді? Хто коли згадає про них, загублених серед полів? Але ж хіба не дуримо самі себе, вдаючи, що теперішня сільська влада має хоч якусь силу?

Немає сумніву, механічна перетасовка голів і округів навряд чи принесе добрі зміни — швидше, клопіт. Але хіба правильніше тримати на державному забезпеченні цілу армію чиновників, не маючи від них віддачі? Якби такі запитання не мучили петриковецького голову, навряд чи спало йому на думку відмовитися від посади і зарплати. Для переважної більшості він залишатиметься щонайменше диваком. Але хочеться думати — поки що. Бо все одно, рано чи пізно, мусить прийти час, коли з'являться люди, яким небайдуже, як має жити їхнє село, хто ним опікуватиметься і звідки братимуться кошти на облаштування в ньому кращого життя.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

ТОЧКА ЗОРУ

Голова Петриковецької сільської ради Михайло КАПЕЛІСТИЙ:

«Чи не краще об'єднати десяток-півтора схожих сільрад в одну? Тільки на зарплаті бюджетників можна отримати колосальну економію коштів. Якщо їх зібрати за рік, то вже у двохтрьох селах можна не просто грейдером дорогу розрівняти, а навіть капітально відремонтувати. За стільки років, що йдеться про адміністративне реформування, в цілому районі можна було оновити шляхи. І це без будь-яких додаткових витрат із бюджету».

ФАКТ

Завдання ставиться таке: повинен назбирати платежів і податків на місці стільки, щоб хоч на зарплату вистачило. Але проблема сільського бюджету, до того ж не тільки Петриківського, якраз і полягає в тому, що він був і залишається дотаційним.

МІСЦЕВІ РАДИ

Депутати за збереження Боржавської вузькоколійки

Найбільш резонансним питанням на засіданні сесії Іршавської районної ради стало прийняття у комунальну власність району відрізків вузькоколійної залізниці Іршава—Кушниця та Іршава—Ільниця, що нині належать Львівській залізниці і носять назву «Боржавська вузькоколійка».

Навколо цієї вузькоколійки останніми роками зламано чимало списів. Вона залишилася єдиною цікавинкою, що збереглася з минулих часів і викликає гордість тутешніх жителів за створене прадідами та справжнє захоплення туристів з Європи. Збудована вздовж течії швидкої річки Боржава наприкінці XIX — на початку XX століття між низинним містом Берегове і гірським селом Кушниця, ця «тиха артерія сполучення», названа «Кушницькою Анцею», вірою і правдою служила не одному поколінню горян. Мало того, в тридцяті роки за часів Чехословаччини цим маршрутом курсував швидкісний дизель-«ріхлик», який за сорок хвилин доставляв пасажирів до Берегового — швидше й нині не приїде легкове авто, зважаючи на якість доріг!..

Найнегативнішу реакцію торік викликав той факт, що частина колії історичної залізниці була продана Регіональним відділенням Фонду держмайна у Закарпатській області фірмі з Луганська, яка робила вже декілька спроб демонтажу рейок, чим спричинила обурення громадськості. Тому створене для захисту цієї цікавинки ГО «Боржавська ініціатива» звернулося до райради з пропозицією визнати Боржавську вузькоколійку пам'яткою місцевого значення і перевести її до господарства району. Депутати таке рішення ухвалили. Щоправда, тепер маршрут «малого поїзда» становить усього до десятка кілометрів: від райцентру Іршава до села Хмільник. А скільки коштуватиме казні району запуск сполучення з селом Кушниця — підрахувати непросто...

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Аркаллаєва Н.Г.:
Бабушкіна Сергія В'ячеславовича (номер посвідчення 70/13),
Бисаги Марії Анатоліївни (номер посвідчення 70/09),
Пермута Яна Фімовича (номер посвідчення 70/03),
Пінака Романа Юхимовича (номер посвідчення 70/07),
Шевченка Валентина Олександровича (номер посвідчення 70/08);

народного депутата України Бевза В.А.
Гуменюк Ірини Юріївни (номер посвідчення 410/37),
Корольова Олега Володимировича (номер посвідчення 410/39),
Осадчука Владислава Григоровича (номер посвідчення 410/34),
Паламара Василя Павловича (номер посвідчення 410/33),
Теличка Владислава Івановича (номер посвідчення 410/14),
Тимофеєва Анатолія Васильовича (номер посвідчення 10/16),
Федорука Анатолія Івановича (номер посвідчення 410/20);

народного депутата України Волинця М.Я.:
Брухно Жанни Олегівни (номер посвідчення 190/23);

народного депутата України Деньковича І.В.:
Веремчука Миколи Віталійовича (номер посвідчення 289/61),
Гарата Івана Васильовича (номер посвідчення 289/54),
Мирончука Віталія Ярославовича (номер посвідчення 289/51);

народного депутата України Мостіпан У.М.:
Гусєва Олександра Петровича (номер посвідчення 205/16),
Корольчука Івана Климовича (номер посвідчення 205/08),
Осипи Миколи Михайловича (номер посвідчення 205/21);

народного депутата України Пінчука А.П.:
Бабака Дмитра Анатолійовича (номер посвідчення 498/02),
Бєлої Лілії Олександрівни (номер посвідчення 498/28);

народного депутата України Філенка В.П.:
Українця Андрія Валерійовича (номер посвідчення 235/23).

Управління кадрів.

У Посольстві Франції в Україні керівники Луганщини підписали Меморандум про співробітництво між Регіональним агентством сприяння інвестиціям і Асоціацією «Французьке ділове співтовариство в Україні», *інформує наш власкор Алла Антіпова*

До літа в Києві підготують 29 зон відпочинку біля води (зокрема, 11 пляжів), — КМДА (*УНІАН*)

Надія ВЕРНИГОРА: «Суспільство має вдосконалювати владу»

Сприяння розв'язанню соціально-економічних проблем столиці — мета створеної нещодавно організації «Громадянський форум Києва». Головою обрано ініціатора — першого Президента України Леоніда Кравчука. Керівником групи одного з найважливіших напрямів — соціального — стала Надія Вернигора (на знімку), котра очолювала колись Головне управління Пенсійного фонду в Києві. Кому як не їй знати про потреби й проблеми громадян? Про це Надія Федорівна розповідає читачам «Голосу України».

Допомагаючи, захищати

— Чому саме тепер створена така громадська організація? Які її цілі?

— Ідея продуктивнішого контакту з міською владою визрівала давно. Насамперед, через не завжди зрозумілі дії колишніх владних структур, які наче вийшли з-під громадського контролю. Створюючи форум, ми прагнули не тільки поновити діалог із владою, а й запропонувати їй прислухатися до думки городян. Люди хочуть її конкретних дій щодо поліпшення рівня життя в столиці. Для цього й створено неформальну структуру — «Громадянський форум Києва».

— Чому це співробітництво таке важливе?

— Київ — унікальний. Його життєдіяльність залежить від взаєморозуміння влади і громадян як у частині історичної сутності, збереження традицій, так і усвідомлення засобів і методів, якими батьки міста мають намір його модернізувати й перетворити. Процес двосторонній: без допомоги суспільства, його ініціатив влада не може бути ефективною. Тому вони мають співпрацювати в діалозі, ставитися один до одного з розумінням. Принаймні наша громадська організація розраховує на це.

— Ви очолили робочу групу «Соціальний Київ». Якими будуть ваші перші кроки?

— Шукатимемо й пропонуватимемо владі ефективніші механізми соціального захисту киян, сприятимемо в забезпеченні рівня життя, на який вони заслуговують. Я впродовж 15 років керувала Головним управлінням Пенсійного фонду столиці. А в самому фонді працювала з першого дня створення в 1991 році. Мені відомі проблеми ветеранів, особливо соціальні. Тому найголовнішим питанням нашої діяльності буде соціальний захист малозабезпечених. Він включає комплекс управлінських заходів. Перші кроки «Громадянського форуму Києва» — це, насамперед, контроль за виконанням міських програм «Турбота. Назустріч киянам» і «Соціальне партнерство». Під крилом програми «Турбота. Назустріч киянам» — майже 370 тис. жителів столиці. З них 319 тисяч — пенсіонери. Ми зробимо все для того, щоб вони одержали належну їм допомогу.

— Але йдеться про допомогу не тільки пенсіонерам?

— Нині малозахищені категорії населення — це діти-інваліди, інваліди з дитинства, сироти, діти, які перебувають під опікою держави, родини загиблих в Афганістані та інші. Я робитиму все, щоб ішло повноцінне фінансування, щоб вони одержували на місцях саме ту допомогу, передбачену програмою «Турбота. Назустріч киянам».

— Чому програма охоплює так багато пенсіонерів?

— У Києві 142 тис. пенсіонерів мають пенсію нижче або на рівні прожиткового мінімуму! 111 тис. людей похилого віку одержують від 900 до 1000 грн., 105 тис. — від 1000 до 1200 грн. Під час формування програми «Турбота. Назустріч киянам» визначено норму: надавати адресну соціальну допомогу непрацюючим пенсіонерам, розмір пенсії яких не перевищує 1200 грн. Передбачена вона й працюючим пенсіонерам, розмір пенсійних виплат яких не перевищує 900 грн. Тобто ці люди одержують від міста адресну соціальну допомогу, якої вони гостро потребують.

Мало говорити, потрібно робити

— Створення «Громадянського форуму Києва» збіглося з новими соціальними ініціативами Президента України. Як це сприятиме діяльності вашої громадської організації?

— Будь-яка допомога — від держави, міської або обласної влади й адресована людям, соціально малозахищеним, є благо. Багато політиків говорять про людей, турботу про них, але конкретних справ не видно. Запитайте в людини, яка одержує пенсію 835 або 850 гривень, що вона скаже, коли отримає доплату в 100 грн.?

— Що пропонують для підтримки малоімущих соціальні програми київської влади?

— Конкретну допомогу. Наприклад, у програмі «Турбота. Назустріч киянам» — родинам загиблих у Афганістані. Це 500 грн. Дітям-сиротам, інвалідам першої і другої груп також передбачені певні виплати. Прийнято комплекс рішень із соціальної підтримки малоімущих та інвалідів. Наприклад, заплановано забезпечити протезами і колісними кріслами всіх інвалідів з порушеннями опорно-рухового апарату. На ці цілі передбачено 14 млн. грн. Вирішується питання спеціалізованого лікування громадян, інвалідність яких пов'язана з катастрофою на ЧАЕС. Передбачено виділення житла для цієї категорії. Будуть поліпшені умови життя ветеранів Великої Вітчизняної війни, інвалідів по зору і слуху. Суми витрат тільки в 2012 році становитимуть близько 4,5 млн. грн. Програма реабілітації дітей з ДЦП передбачає витрати 4,5 млн. грн. Додамо сюди безплатне харчування для самотніх малозабезпечених громадян: щодня 1500 громадян одержують продукти харчування. На це спрямовується 5 млн. 838 тис. грн. Ще 3 млн. — на одноразову матеріальну допомогу — до 500 грн. Міський бюджет виділяє на придбання путівок для ветеранів війни і праці, дітей війни, громадян, які постраждали від Чорнобильської катастрофи, 10 млн. 200 тис. грн.

Діє також програма «Соціальне партнерство», яка підтримує громадські організації. Громадським організаціям інвалідів визначена фінансова допомога з часткової оплати комунальних послуг та оренди приміщень: на 2012 рік передбачено 898 тис. грн. Фінансова допомога передбачена й для організацій ветеранів війни, багатодітних родин.

— З якими організаціями співпрцюватимете в розв'язанні завдань робочої групи «Соціальний Київ»?

— Із громадськими організаціями, управлінням праці й соціального захисту населення, його районними й територіальними центрами, Київським міським центром зайнятості, районними відділеннями. І, звичайно ж, з Головним управлінням Пенсійного фонду в Києві. Ну, і неодмінне співробітництво зі структурами, які в держадміністрації відповідають за «соціалку» Києва — управліннями культури, освіти.

Інтерв'ю взяв Петро ОЛЕКСІЄНКО.

Гуртків дедалі менше, зате злочинність серед неповнолітніх зростає

ТЕНДЕНЦІЇ

З початку нинішнього року на Рівненщині спостерігається тенденція до зростання злочинності серед неповнолітніх. Кожен другий підліток, який вчинив протиправні дії, — з числа учнівської молоді. Тривожить і той факт, що торік 132 підлітки, які перебували на обліку в органах міліції за скоєння злочинів, скоїли їх повторно.

З огляду на невтішну статистику, органи прокуратури області провели перевірки дотримання законодавства щодо прав дітей на гідний розвиток, запобігання серед них негативним явищам та шкідливим звичкам. За результатами порушено одну кримінальну справу, внесено 148 документів реагування, у т. ч. 38 подань у заклади та органи освіти з вимогою посилити виховну роботу серед учнівської молоді. До відповідальності притягнуто 110 посадових осіб.

Плани є — фінансування немає

Результати цих перевірок засвідчили, що місцеві органи виконавчої влади та місцевого самоврядування не вжили вичерпних заходів до належного охоплення неповнолітніх дозвіллям, а правоохоронними органами — до попередження злочинності серед дітей, безгоглядності серед дітей, поширення серед них алкоголізму та наркоманії. Лише один приклад: органи влади та місцевого самоврядування недостатньо фінансують цільові соціальні програми, спрямовані на розвиток позашкільної освіти та профілактику злочинності серед неповнолітніх. Скажімо, рішенням Рівненської обрлади затверджено план заходів з виконання у 2011 році Загальнодержавної програми «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» на період до 2016 року. Для фінансування цих заходів було передбачено в обласному бюджеті 171 тисячу гривень, а фактично профінансовано лише 28 тисяч (16%!).

Незважаючи на те що 31 позашкільний заклад потребує ремонту та оновлення матеріально-технічної бази,

Програму розвитку позашкільної освіти на період до 2014 року було фактично профінансовано лише на 5%!

Натомість, як з'ясовано, кількість гуртків в підлітковому клубі «Оберіг» Радивилівського району скорочено втричі, а еколого-натуралістичний підлітковий клуб «Колос» у Дубровицькому районі взагалі припинив роботу. Щоб усунути ці порушення, прокуратура області внесла голові облдержадміністрації подання.

Дозвілля зі знаком «мінус»

Відсутність достатньої кількості закладів позашкільної освіти, розгалуженої мережі гуртків призводить до того, що підлітки самі, на свій розсуд, організовують дозвілля. Переважно воно зводиться до відвідання комп'ютерних клубів, Інтернет-кафе, дискотек, де підлітки безперешкодно вживають алкогольні та енергетичні напої. Як результат — до лікувальних установ області торік було доставлено 57 неповнолітніх через отруєння алкоголем. Тим часом органи контролю не вживають дієвих заходів щодо запобігання незаконній реалізації алкогольних напоїв та тютюнових виробів дітям, застосування штрафних санкцій та позбавлення ліцензій суб'єктів господарювання за такі правопорушення.

Подання, штрафи

Прокурор Дубровицького району вніс подання висоцькому, жаденському, лісівському, людинському, миляцькому, перебродівському сільським головам на усунення порушень вимог ст. 15-2 Закону України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» щодо створення спеціально відведених місць для куріння. Ці документи реагування розглянуті та задоволені. Прокурорами Здолбунівського, Костопільського районів та Острозьким міжрайонним внесено акти реагування ряду суб'єктам господарювання у зв'язку з розміщенням на фасаді магазинів, які розташовані неподалік навчальних закладів, зовнішньої реклами пива. На вимогу прокурорів порушення усунуто і реклами демонтовано.

Прокурор Рокитнівського району вніс два подання в регіональне управління Департаменту контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів ДПА України у Рівненській області для притягнення до відповідальності та позбавлення ліцензії приватних підприємців власників магазину «Імператор» та кафе «Калина» у зв'язку з тим, що заклади продавали алкогольні напої неповнолітнім. Акти прокурорського реагування розглянуті та задоволені, до бюджету стягнуто штрафні санкції.

Служби у справах дітей не завжди своєчасно виявляють факти втягнення дітей у пияцтво, вилучають дітей із несприятливого середовища, недостатньо вживають заходів до притягнення дорослих осіб до відповідальності.

На усунення таких порушень прокурорами багатьох районів у місцеві органи виконавчої влади внесено подання, за якими вже притягнуто до дисциплінарної відповідальності ряд посадових осіб.

Ольга КРОТ, старший помічник прокурора Рівненської області з питань захисту прав і свобод дітей, старший радник юстиції.

Кожен другий підліток, який вчинив протиправні дії, — з числа учнівської молоді

Маленька копія великої держави

Житомирщина в політичному плані — то Україна в мініатюрі. Здалека — з Києва, Донецька, Львова чи Одеси — цього, звісно, не помітно. Уявіть собі маленьку модель великої машини. Звичайно, всі ті деталі, які є в оригіналі, побачити важко. А якщо та модель ще й рухатися буде, то гудітиме значно тихіше. Ось так і область: копія маленька, шуму менше, але модель достовірна.

Рябіє в очах від контрастних кольорів

Для тих, хто не вірить, — конкретні факти. Наприкінці минулого року активісти ВО «Свобода» в Олевську (це місто на півночі області) здобули чергову перемогу: домоглися перейменування вулиць. Було зібрано підписи, проведено громадські слухання. І після сесії міськради вулиця Постишева отримала ім'я Олени Теліги, Косіора стала Олега Ольжича, Кірова — гетьмана Івана Виговського, Петровського — житомирського письменника Олексія Опанасюка, який написав книжку про Олевську республіку Тараса Бульби-Боровця, Куйбишева — 20-річчя Незалежності України, Калініна — Героїв Крут. А найцікавіша зміна пов'язана з вулицею Котовського — вона отримала ім'я Юрка Тютюнника. Суть у тому, що саме Котовський був одним із тих, хто прийняв рішення про розстріл у селі Базар на Житомирщині захоплених у полон 359 учасників Другого зимового походу 1921 року, яким командував генерал-хорунжий Юрко Тютюнник.

А ще до цього, наприкінці літа, в Олевську було відкрито пам'ятний знак з нагоди 70-річчя проголошення Олевської республіки «Поліська Січ» під командуванням засновника Української Повстанської Армії (УПА) Тараса Бульби-Боровця. До речі, міська рада проголосувала «за» майже одностайно — проти були лише два депутати-комуністи.

Найближчі до Олевська великі міста — Коростень і Овруч — теж на півночі області. Міськими головами тут обрано комуністів. На цьому можна було б і не акцентувати. Але ж більше в жодному іншому місті України представники КПУ, які балотувалися на такі посади, не змогли набрати необхідної для перемоги кількості голосів виборців. Партія регіонів має в цих районах чи не найбільшу підтримку.

Ось такі контрасти. Якщо рухатися картою області вниз, тобто на південь, політична палітра стає взагалі пістрявою. Уже давно нікого не дивує, коли одне село голосує за одну політсилу, а сусіднє — за іншу. Вже з цього видно, як складно робити прогнози на наступні парламентські вибори.

Факти, які псують настрій

На Житомирщині відбувається те саме, що й у Києві. Там Петро Порошенко став міністром, тут заступником голови облдержадміністрації призначили Ярослава Долгих. Після цього на місцевому сайті одразу з'явився відеозапис «помаранчевого» мітингу 2004 року, на якому той закликає голосувати за Ющенка. У Верховній Раді рідшають лави опозиційних фракцій — у Житомирській міськраді відбувається точнісінько те саме.

У тому, що наступна виборча кампанія буде непроста, на Житомирщині вже переконалися. Своєрідною репетицією стали довибори до обласної ради по Червоноармійському виборчому округу. Конфлікт розгорівся навколо того, що обласна виборча комісія не реєструвала 39 із 42 спостерігачів від ВО «Свобода». Вона відмовлялася виконати рішення на користь цієї політсили спочатку окружного адміністративного суду, затим апеляційного адміністративного суду. Спостерігачів, зрештою, допустили — коли голосування було в розпалі.

Уявлення про настрої людей дають підсумки виборів. Кандидат від Партії регіонів був другий, його обігнав представник «Фронту змін», якого підтримували інші опозиційні партії. А кандидат від «Свободи» набрав більше голосів, аніж комуніст.

Опозиції начебто легше — вона критикує. Чинній владі треба звітувати, що зроблено.

Похвалитися є чим. Але ж це не ті факти, що набувають найбільшого розголосу. Людям запам'ятався, наприклад, скандал, пов'язаний із тим, що за отримання хабара порушили кримінальну справу проти голови однієї з райдержадміністрацій: гроші, як було сказано, він отримав за сприяння в отриманні земельної ділянки. Є й інші історії, які псують імідж влади, а отже, вплинуть на результати наступних виборів.

Серед яблунь заблукали

Уся Україна вже знає про конфлікт у Києві, пов'язаний з наміром забудувати Пейзажну алею. А чим Житомир гірший? Тільки й того, що тут ідеться не про алею. Спочатку цю ділянку землі називали ботанічним садом, потім, коли після протестів прокурора було визначено межі природно-заповідного фонду, яблуневим садом. Справді, тут ростуть старі дерева, які потрібно б знести. Ботанічний сад Житомирського державного агроекологічного університету — поряд. А від запущеного яблуневого саду цей виш вирішив відмовитися на користь міста.

Дискусії щодо зарахування цієї ділянки до земель міської ради тривали довго. Позачергову сесію, яка мала обговорити це питання, депутати взагалі бойкотували. Заминка виникла через те, що пропонувалося одразу прийняти рішення, що робити із землею, — виставити на аукціон. Тоді ще не знали достеменно, тільки підозрювали, що й переможця того майбутнього аукціону вже визначено — це будівельний гіпермаркет. Усі сумніви остаточно розвіяв голова облдержадміністрації Сергій Рижук. Його коментар після того, як позачергова сесія міськради не відбулася, був сердитий:

— У Житомирі ми вирішили побудувати за три місяці «Епіцентр». Університет добровільно відмовився від 5 гектарів у кутку ботанічного саду на користь будівництва. Подаємо ми це в міську раду. Голосуйте, депутати! Про що? Про те, що вам добровільно землю дають. А ви цю землю продасте за 10 мільйонів, а вам за три місяці 120 мільйонів вкинуть інвестицій, і це буде 1500 робочих місць, і це буде 10 мільйонів у бюджет йти щоквартально... Вони навіть не зібралися проголосувати! Рознесу вщент морально, кожного депутата внесу в чорний список і вивішу на всіх стовпах у Житомирі у вересні. Хай спробують не проголосують, ми без них зробимо.

Однак це тільки загострило конфлікт. Депутати міськради стали вимагати, щоб голова ОДА вибачився. У відповідь він сказав, що за таку нікчемну позицію депутатського корпусу просити вибачення не буде, нехай його хоч розпинають.

Опозиційна газета стала роздавати на вулицях спецвипуски, біля яблуневого саду проводили акції протесту. Аргументи були такі. Що це за аукціон, коли переможця вже визначено. Отже — і ціну? Є ще один нюанс. Через дорогу від того ботанічного саду — будівельний супермаркет. Виходить, «Епіцентр», який займається тим самим, вважає, що так буде простіше прибрати конкурента. І найголовніше: такі великі об'єкти, через які різко зросте рух транспорту, краще будувати на околиці. І місця там для цього є. А старий яблуневий сад треба перетворити на зону відпочинку, якої так бракує в цій частині Житомира, адже в ботанічний сад сторонніх не пускають.

Зрештою, на початку лютого сесія міськради таки прийняла рішення зарахувати земельну ділянку площею 5,3882 гектара за адресою вул. Корольова, 39 до земель міської ради, не наданих у власність та користування. Про проведення аукціону вже не йшлося.

Важко повірити в те, що перед виборами вдасться спокійно розібратися з тим, що буде замість старих яблунь...

Велосипед для міського голови

Ще один конфлікт набув широкого розголосу. Знаєте, який вигляд має мрія Житомирського міського голови Володимира Дебоя? Це автомобіль Toyota Highlander або його еквівалент комплектації Lux сіро-голубого або чорного кольору з темним шкіряним салоном, кількість місць сім — і так далі. Вона ось-ось мала здійснитися. Наприкінці жовтня сесія міськради внесла зміни до міського бюджету на 2011 рік та міських цільових програм. Зокрема, було ухвалено фінансування з бюджету внесків до статутного фонду комунального підприємства «Управління автошляхів» на суму 600 тисяч гривень для придбання та реєстрації легкового службового автомобіля, передбаченого для обслуговування керівництва міської ради. Витрати віднесено до проекту «Реконструкція, утримання, капітальний та поточний ремонт вулиць». Рішення сесії опротестувала прокуратура міста, наголосивши на тому, що авто до цієї програми ніякого стосунку не має, рішення порушує вимоги Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Бюджетного кодексу України. Крім того, згідно з вимогами постанови Кабміну максимальна вартість придбання транспорту для обслуговування посадовців не може перевищувати 60 тисяч гривень. Держказначейство теж нагадало Володимиру Дебою про необхідність старанно зважувати рішення про придбання предметів розкоші за бюджетні кошти.

Проте тендер все-таки відбувся. У відповідь активісти однієї з громадських організацій оголосили збір коштів, затим придбали для міського голови... велосипед.

Міністерство економічного розвитку і торгівлі, перевіривши факти придбання дорогих авто (а їх не бракувало і в інших регіонах України), передало матеріали до Генпрокуратури. Зрештою, в прямому ефірі місцевого телеканала прозвучала заява В. Дебоя про відмову від купівлі дорогої машини. Водночас він сказав, що на цьому зробили піар лжеполітики, які використовують машини вартістю 150 і 200 тисяч доларів, і жоден із них не їздить на «Таврії».

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

РЕАЛІЇ

Торік на Житомирщині зібрано рекордний за всі часи врожай зернових. За темпами зростання обсягів виробництва промисловість вийшла в лідери. Різко зросли суми іноземних інвестицій. За відновленням роботи дитсадків область теж серед загальноукраїнських лідерів. Ставлять Житомирщину у приклад і щодо того, як треба розвивати медичну сферу.

Місцеві ради об'єдналися в асоціацію

САМОВРЯДУВАННЯ

На Кіровоградщині діятиме обласна асоціація органів місцевого самоврядування, **повідомив днями голова обласної ради Микола Ковальчук під час засідання Координаційної ради з питань місцевого самоврядування**. Рішення про її створення було одностайно прийнято на установчих зборах цього добровільного неприбуткового об'єднання.

Сприяння ефективному здійсненню місцевими радами Кіровоградської області своїх повноважень, місцевому і регіональному розвитку, узгодженню дій задля захисту прав та інтересів територіальних громад є основною метою створення асоціації. На думку Миколи Михайловича, це — подія для Кіровоградщини. Подія історична, адже вперше створюється юридична особа, на яку покладено функції з організації реформування місцевого самоврядування і вирішення багатьох інших актуальних питань регіонального розвитку.

Ініціаторами об'єднання виступили Кіровоградська обласна, Кіровоградська районна, Гайворонська міська, Онуфріївська та Павлиська селищні ради. До складу правління увійшло три території. Головою обласної асоціації обрано Миколу Ковальчука. Планується, що зі збільшенням кількісного складу членів добровільного об'єднання переглядатиметься і склад його правління. Важливо, щоб кожен орган місцевого самоврядування базового рівня був представлений пропорційно — такою є позиція голови асоціації та її членів. Уже найближчим часом очікується, що до членства в добровільному об'єднанні долучаться Новоархангельська і Знам'янська районні ради.

Лариса РОМАНЮК.

Кіровоград.

На знімку: Микола Ковальчук: «Статут обласної асоціації органів місцевого самоврядування складено з урахуванням пропозицій кожного її члена».

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...навколо майбутнього пам'ятника Шевченку — скандал

Чому голови трьох обласних рад — Івано-Франківської, Львівської й Тернопільської — переймаються місцем встановлення пам'ятника Шевченку у Вінниці?

«Схаменіться, брати мої, молю вас, благаю», — мабуть, саме такими словами звернувся б Кобзар до тих, хто нині розпалює пристрасті навколо встановлення пам'ятника у Вінниці.

Керівники зазначених облрад надіслали звернення до Президента держави, Верховної Ради, Кабміну і Генеральної прокуратури, в якому вимагають «дати належну правову і моральну оцінку українофобським і провокаційним діям міської влади Вінниці, очолюваної Володимиром Гройсманом, і вжити заходів для виконання вінницькою міською та обласною владою рішень, що передбачають спорудження пам'ятника Тарасові Шевченку на Театральній площі у Вінниці». Інформацію про звернення і саме звернення оприлюднила прес-служба Вінницької обласної організації ВО «Свобода». Нагадаємо: всі три голови облрад, які підписали звернення, є представниками цієї політичної сили.

Причиною для його написання стало рішення Вінницької міськради від другого лютого ц. р. «Про підсумки вивчення громадської думки щодо визначення місця спорудження пам'ятника Т. Г. Шевченку у Вінниці». Два роки тому було вирішено встановити пам'ятник на Театральній площі. Для цього навіть встигли підготувати місце і встановити гранітний підмурок. Тепер місце змінили. Після чого розпалилися пристрасті навколо цього питання. Свою думку висловили голови названих вище облрад — Олександр Сич, Олег Панькевич та Олексій Кайда. «Між патріотичними силами і громадськістю Вінниччини, з одного боку, та міською владою, з другого, загострюється громадянський конфлікт», — йдеться в їхньому зверненні.

Автори нагадують, що ті два нові місця для пам'ятника, які запропонувала міська влада, є територією масових поховань українців, загиблих у часи політичних репресій 30—40-х років минулого століття. Тому пропозиції спорудити тут пам'ятник «є не тільки неповагою до Тараса Шевченка, а й цинічним знущанням над національною пам'яттю, що, в свою чергу, принижує національну честь та гідність українців», — пишуть голови обласних рад від «Свободи». На їхню думку, міська влада, очолювана Володимиром Гройсманом, не тільки загальмувала процес спорудження пам'ятника, а й «створила умови для громадянського і міжнаціонального протистояння, розпалювання міжнаціональної ворожнечі, що може призвести до неконтрольованого розвитку подій», — застерігають представники «Свободи».

Тим часом у місті продовжують збирати кошти на пам'ятник Великому Кобзареві, який свого часу пройшов дорогами нашого краю у складі археографічної експедиції. До речі, першим зробив благодійний внесок міський голова Вінниці. Володимир Гройсман передав 55 тисяч гривень власних коштів. До благодійної акції долучився фонд «Велика Родина», який очолює соратниця екс-президента Віктора Ющенка Віра Ульянченко. За інформацією міського голови Вінниці, фонд переказав на спорудження пам'ятника 50 тисяч гривень. Завершити роботи і урочисто відкрити монумент Тарасу Шевченку планують до 200-річчя з дня його народження.

Коментар

Володимир Гройсман, міський голова Вінниці:

— Я з повагою ставлюся до усіх голів обласних рад України, але хотів би сказати, що вінничани самі здатні вирішити, де в їхньому місті ставити пам'ятники. Не знаю, чи були ці посадовці коли-небудь у Вінниці. Якщо не були, то ми їх запросимо, аби подивилися на запропоновані місця і на Театральну площу і порівняли їх. Особисто мене більше вражає цинізм окремих політичних сил, які переводять питання спорудження пам'ятника Тарасу Шевченку — величній українській постаті — у політичну площину і намагаються заробляти на цьому політичні дивіденди.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Митники пропонують законодавчо закріпити поняття «прямий зовнішньоекономічний договір», — голова Держмитслужби Ігор Калєтнік *(УНН)*

Хмельницькі податківці викрили мешканця однойменного району, який продавав із власної вантажівки фальсифіковану горілку. Вилучено транспорт і 340 пляшок оковитої з етикетками відомого виробника, *інформує наш власкор Ірина Козак*

А кіт ковбаску уминає... І проливає крокодилячі сльози

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

У статті «Сталося. Але чи той «чиряк» прорвало?» («Голос України», 23.03.12) йшлося про історію зі зґвалтуванням і спробою спалення 18-річної Оксани, котра згодом померла в опіковому центрі, звичайними, здавалося б, миколаївськими хлопцями. Але ми порушували питання не тільки нечуваної жорстокості цього випадку, відповідальності батьків за виховання дітей, корумпованості правоохоронних органів, а й моральної деградації самого суспільства, в якому подібні випадки не є чимось незвичайним.

На цю кореспонденцію досі надходять відгуки. Один з них пропонуємо читачам.

Молодець, пані Писанська! Знову порушила кричущу тему, подивившись на проблему незашореним поглядом. Утім, це лише літературний штамп: «Порушила тему». Брила, скиба, занедбане поле — такі великі, що здолати їх, зрушити, викорчувати будяк одній людині неможливо. Ні, це не «чиряк», бо його виріже хірург, або він сам прорве, і людина зцілиться. Це — цироз, проказа, саркома...

Не буду говорити про «героїв нашого часу», але «героїнею» є вже, звісно, не селянка, не молоденька робітниця (фабрик-заводів майже не залишилося!). І навіть не численна армія реалізаторів, а «модель», про кар'єру якої мріє мало не кожне дівчисько. У гіршому разі, телеведуча, бодай новин.

Що сказати? Справді, складається враження, що в редакціях деяких каналів — самі ледарі й дармоїди. Адже навіть невеликий сюжет, скажімо, про робітничі будні звичайного трудівника потребує чималих зусиль. Простіше ж дати в ефір міліцейське зведення! І при цьому щораз незворушно сповіщати: «Я працюю для вас!». Як у старому анекдоті: «Якщо ви так працюєте, то як же ви відпочиваєте?».

Або: у країні, де блукає і гине незліченна кількість бомжів (минула люта зима показала), а мільйони, що мають якийсь дах над головою, місяцями не споживають м'яса, сметани, яєць тощо, на кожному телеканалі — численні кулінарні шоу з різними «зірками».

Часом, дивлячись у «телеящик», ловиш себе на думці: нормальних людей з нормальними, у тому числі, й фізіологічними функціями, не залишилося. Поголовна сексуальна заклопотаність, що її можна пробачити вгурватим молодикам (минеться з прищами), імпотентам (гаразд, нехай хоч поговорять, якщо інакше не виходить). Або: програми на кшталт світського, козирного та іншого «зоряного» життя вражають відвертою безсоромністю на тлі іншої, злиденної, але набагато більшої частини країни.

Майте совість, добродії! Утім, про це кілька років тому ви вже писали, пані Писанська. Не допомогло! А кіт ковбаску уминає, та уминає. І добре уминає... Та час від часу проливає крокодилячі сльози. А юні злиденні дівчатка, наслухавшись і надивившись усього цього на різних каналах, летять, як метелики на полум'я, і згорять. Чи не занадто висока ціна за міраж легкого життя, за дурість?

Пригадується фрагмент із телешоу популярного телеведучого, показаного десь на самому початку уваги суспільства до цієї конкретної сумної історії. Здивувало. Один опозиційний депутат, голова, начебто, досить солідної партії, довірливо спілкуючись із (ну дуже діловою й авангардною) депутаткою, розповів, як вони перші почали «розкручувати» цю справу, оприлюднювати її. Такий собі крайній цинізм, витончено замаскований під шляхетність опозиціонера. Так, так, це — теж частий гість на наших екранах: цинізм, замаскований під шляхетність...

І ще: адвокат, з піною біля рота, який намагається переконати тисячі українців (що туляться в «хрущобах», а то й у брудних гуртожитках, в аварійних будинках, які розповзаються по швах,

Що приготувала доля для цієї дитини, яку викинуло суспільство на вулицю?

— телебачення рясніє цими «картинками»), що помістити ВІП-ув'язненого в камеру з мікрохвильовкою та іншими індивідуальними зручностями — це катування. Напевно, йому не доводилося почути презирливо-скептичне людей по той бік екрана: «Мені б таку квартиру, як ця камера!»?

А ще згадується Достоєвський Ф. М., і запитання одного із братів Карамазових: «То хто вбив?» і відповідь: «Та ви й убили...»

Отож судити вбивць Оксани Макар? Так, безжалісно! Судити негідників, що порушили Кримінальний кодекс. Але одночасно судити й інших. Судом честі, судом моралі, судом людської совісті. Гріх за її вбивство лежить на всьому суспільстві.

Н. СОКОЛОГОРСЬКА.
Бердянськ
Запорізької області.

Замість післямови

Коли лист нашої читачки готувався до друку, ГУ МВС України повідомило про завершення розслідування справи Оксани Макар: матеріали передають до суду.

Тим часом в Інтернеті та деяких ЗМІ з'явилася інформація: прихильники миколаївських ґвалтівників організували рух на їх... підтримку та зібрали вже 100 тис. грн. — на адвоката. Один з активістів «руху» повідомив: збір коштів почався одразу після того, як були закриті групи, присвячені «альтернативній» думці про те, що сталося. «Розумієте, громаді нав'язують хибні цінності, повій звеличують до рівня героїв нації, ховають на VIP-місцях, а родини інакодумців публічно цькують», — заявив він. Та пообіцяв «з усією жорстокістю викорчовувати «неповноцінних», а насамперед повій, через яких постраждали пацани».

Таки не «чиряк», як пише наша читачка, а проказа? «Пивне покоління» уже підросло? Це вона на форумах співчуває миколаївським «героям» і захоплюється ними: «Правильно вчинили з дівкою, котра хотіла їх розвести на гроші»? Вони називають себе «хедхантерами» та пропагують очищення суспільства від наркоманів, бомжів, повій, «кольорових». Навряд чи такі зупиняться на цьому. А завтра — від тих, хто думає інакше?

У відгуках на кореспонденцію «Голосу України» «Сталося. Але чи той «чиряк» прорвало?» хоч і небагато, але є листи від читачів, котрі співчувають не так Оксані, як її мучителям: «Вона була повією, то до чого тут сексуальне насилля? Кореспондент повинен не так звинувачувати хлопців, як показувати, що буває з такими дівчатами і до чого це призводить. А журналісти, і не тільки «Голосу», із жінки легкої поведінки зробили мало не святу. За скоєне злочинців слід карати, але й з нероби та повії, яка захотіла легкого життя, не ліпіть образ героїні. З другого боку, хіба стала б вона коли-небудь повноцінною громадянкою?», — запитує Микола Васильович з Одеської області.

Не можу погодитися з таким висновком, бо миколаївські негідники знущалися не з повії, а з людини. Як і з тим, що, позбувшись таких, як покійна, суспільство стане здоровим. Тим паче що людство це вже «проходило»: нацисти в такий спосіб намагалися очиститися — спочатку від убогих, інвалідів, людей з іншою сексуальною орієнтацією, а потім від євреїв, циган, слов'ян...

Ми хочемо позбутися наслідків, не помічаючи причини: цинізму влади, гнилої системи правосуддя, а відтак — відсутності страху в тих, хто може відкупитись. А також загнивання суспільства, котре не бере на себе відповідальності за те, що в ньому виростають, а потім гинуть такі нещасні, як оця бідна Оксана...

Дискусія триває. Запрошуємо до розмови всіх, кому не байдужа ця тема.

Валентина ПИСАНСЬКА.
vpysanska@golos. com. ua

Фотоетюд Анастасії **СИРОТКІНОЇ.**

Хто охороняє, той і рубає

У степових районах Херсонщини на дармові дрова перевели вже понад чверть лісосмуг, і через це вітри просто зносять з полів шари родючої землі.

Тож коли екологи забили на сполох, схаменулася й влада: для контролю за станом лісосмуг та їх відтворенням в області створили державне підприємство «Херсонагроліс». Та замість того, аби захищати життєво важливі для краю зелені насадження, працівники підприємства заходилися їх... нищити, вважає прокуратура області.

Перевіряючи, хто, де і чому пиляє дерева, правоохоронці натрапили на дивну тенденцію: ДП «Херсонагроліс» укладало з приватними підприємцями договори про виконання так званих санітарних рубок у лісосмугах, хоча не було власником угідь і не мало статусу їх користувача. До того ж цифри, зазначені в лісорубних квитках, вражали: тільки в одному Голопристанському районі підрядники «Херсонагролісу» винесли «смертний вирок» 5078 тополям, у Скадовському — 875, Бериславському — 133, Каховському — 113. Як правило, винищення дерев під корінь не узгодувалось ані з районними державними адміністраціями, ані з сусідніми селами, чиї мешканці після такого масованого «продження» лісосмуг ризикували залишитися без врожаю. Щоправда, далеко не всі насадження щастило врятувати: посадовці ДП «Херсонагроліс», не маючи на те законних підстав, видали аналогічний лісорубний квиток приватному підприємцю, котрий ще у серпні минулого року «пустив під сокиру» одразу 779 тополь вартістю понад 4,4 мільйона гривень вздовж автомобільних доріг у Голопристанському районі. За цим фактом посадових осіб ДП, котрі санкціонували видачу квитка, притягли до кримінальної відповідальності одразу за двома статтями КК України (підроблення документів та перевищення службових повноважень).

— Тільки протягом 2012 року за наслідками перевірок законодавства про охорону лісів органами прокуратури вже порушено п'ять кримінальних справ. За ними притягуються до відповідальності 27 посадовців з органів влади та контролюючих установ.

Але хотілося б зазначити, що з півтора мільйона гривень завданих ними навколишньому середовищу та державі збитків сьогодні відшкодовано лише трохи більше восьми тисяч гривень. Чиновникам, котрі зараз відповідають на запитання слідчих, варто було б поспішити з погашенням цих боргів ще до майбутнього винесення вироку — адже таке відшкодування збитків за законом суд зобов'язаний вважати пом'якшувальною обставиною, — радить прокурор Херсонської області Костянтин Свіденко.

Ситуацію з винищенням зелених насаджень на Херсонщині визнали такою тривожною, що на міжвідомчій нараді за участю керівників прокуратури та облдержадміністрації вирішили взагалі заборонити ДП «Херсонагроліс» проведення санітарних рубок, до оформлення правовстановлюючих документів на лісосмуги. Перевірятимуться також і підприємства-експортери деревини. Прокуратуру цікавить, чи відповідає якість та вид деревини, що вивозиться за кордон, тій інформації, яку вказано у супровідних документах.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Не базікай — потрапиш до перевертнів у погонах

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Пам'ятаєте знаменитий плакат часів радянської диктатури «Не болтай!»? Ігноруючи саме це попередження, в інтернет-мережах нерідко молоді харків'яни попадалися на хитрий викрут перевертнів у міліцейських погонах.

Злочинну схему вигадали троє співробітників лінійного відділу міліції на Південній залізниці. Допомагали їм двоє харків'ян, які в правоохоронних органах не працювали, — вони спілкувалися з потенційними жертвами в Інтернеті. На форумі дівчина, наприклад, запитувала: «Що можна подарувати хлопцеві на 23 лютого?» Чуйний співрозмовник радив купити для коханого хороший ніж — і в нього саме є такий, може продати. Зустрілися на автовокзалі. Але замість дівчини до хлопця підійшли троє міліціонерів. Без пояснення причин відвели у відділення, стали загрожувати кримінальною справою і, звичайно, даючи зрозуміти, що проблему можна вирішити й поіншому.

Це лише один епізод. Скільки простаків попалися в ці підступні тенета злочинців у погонах, зараз намагається встановити харківська прокуратура. Уже відомо, що мінімальна сума відкупних, котру називали горе-міліціонери, дорівнювала двом тисячам американських доларів.

Нехитру схему легкого заробітку під час перевірки «вирахували» співробітники прокуратури та управління внутрішньої безпеки міліції. Начальник управління прокуратури Харківської області Олександр Бабіков каже, що, часом, молоді люди, спілкуючись в Інтернеті, не мають жодного уявлення, з ким вони спілкуються і яка в його абонента мета. І тим самим ініціювали ситуацію, що її потім можна підвести під злочинну діяльність.

Стосовно тих, хто заплатити не міг, міліціонери порушували кримінальні справи. В прокуратурі кажуть, що деякі з них, швидше за все, будуть закриті. Зараз заново допитують свідків, перевіряють докази, наскільки законно й обгрунтовано людей притягалися до кримінальної відповідальності.

Двоє міліціонерів нині перебувають під вартою, решта обвинувачуваних — на підписці про невиїзд. Хто з них вигадав схему, ще мають з'ясувати. Як і те, скільки загалом людей постраждало від рук нечесних правоохоронців. Слідство закликає усіх, хто потрапив у міліцейські інтернет-тенета, звернутися до прокуратури.

Микола КОСИЙ.
Харків.

***

На жаль, подібні випадки в країні не поодинокі. Міліціонери останнім часом дуже часто порушують права людини. Страждають від незаконних дій вартових порядку й іноземці. Так, днями в столиці на Хрещатику правоохоронці затримали двох громадян Німеччини. Гості приїхали в Україну поставити виставу за творами Леся Подерв'янського. Як повідомив журналіст Дмитро Понамарчук, котрий тримає зв'язок із німецькими митцями, вони прогулювалися містом після вечірньої репетиції. До них підійшли правоохоронці й запропонували пред'явити документи. В одного виявився європейський ID-документ, в іншого — паспорт громадянина Німеччини, — **повідомляє УНІАН**.

Проте вартові порядку зажадали від іноземців пройти в управління міліції Шевченківського району і сплатити штраф у розмірі 550 гривень. «Коли гості відмовилися від незрозумілої пропозиції, — сказав Д. Понамарчук, — міліціонери погодилися «вирішити питання» на місці й зменшили штраф до 200 гривень. Німці, які не розмовляють ні українською, ні російською, віддали міліціонерам 20 євро».

Однак із такою поведінкою правоохоронців не збираються миритися кияни. Нині недовіра до дій вартових порядку підштовхнули деяких із них запустити новий для країни рух під назвою «Копвотч». Його суть дуже проста: пересічні громадяни знімають на камеру підозрілі дії міліціонерів і викладають ці відеоролики в Інтернет. Один із організаторів руху пан Євген каже, що активісти іноді годинами ходять містом, щоб знайти порушників-правоохоронців. «Ми розробили власний кодекс поведінки. При собі маємо паспорт, завжди тверезі, «полюємо» групами по 3—5 осіб і не ходимо за ними більше 10 хвилин, якщо вони нічого не порушують. Знімати можна тільки тоді, коли вартові порядку поводяться підозріло. Витягуємо камеру, коли вони просять когось показати документи, заходять у магазин (кафе, бар, ресторан), курять, розмовляють по мобільному телефону чи просто викликають підозру», — зазначив він.

Нині «копвотчери» діють лише в Києві. Новачки проходять тренінги про те, як правильно поводитися із правоохоронцями, а теоретичні знання пропонують одразу закріпити на практиці. Самі ж засновники руху взаємодії з міліцією навчилися у старших колег з Асоціації українських моніторів із дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів (Асоціація УМДПЛ). Це правозахисники, які вже багато років займаються масштабним моніторингом діяльності міліції у всіх регіонах країни. Перший етап цієї кампанії триватиме до середини травня. Потім хлопці збираються проаналізувати здобутки і поширити рух на всю країну.

Олександр ПЕКНИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Камери відеоспостереження допомагають правильно заповнювати тюремні камери

Спокій в Одеському регіоні тільки сниться. Незважаючи на калейдоскоп керівників обласної міліції, що змінюються із завидною регулярністю, і на щедро декларовані ними зобов'язання «зламати хребет злочинності», остання не зникає, не зменшується, не стає білою і пухнатою. Офіційна статистика свідчить, що за останні п'ять років в області відзначається стійке зростання злочинності: в 2007 році було скоєно 19773 злочинів, а в 2011-му їх зареєстровано 25323, тобто зростання становило 24,52%. Вал вчинених злочинів сягнув такого рівня, що громадяни вже бояться вечорами виходити на вулицю — там пограбують, роздягнуть, зґвалтують, поб'ють. Саме цю проблему й покладено в розробку та ухвалення на сесії обласної ради регіональної комплексної програми «Безпечна Одещина».

Одеська міліція завжди на варті.

Ця програма відрізняється від подібних документів, що приймалися раніше, насамперед реалістичністю і головне — фінансовою аргументацією. Вона розрахована на 4 роки, і на її реалізацію передбачено 45 мільйонів гривень. Фінансування здійснюватиметься з обласного, місцевих бюджетів та інших джерел, що не суперечать чинному законодавству. А головна її мета — забезпечення профілактики правопорушень і підвищення ефективності оперативно-розшукових заходів. Очікуваний ефект від її реалізації — зниження на 12 відсотків масиву скоєних злочинів.

У нинішньому році 2 мільйони гривень із обласного бюджету буде виділено на облаштованість території Одеси системами відеоспостереження з диспетчерським центром керування та віддаленими робочими місцями для операторів для візуального контролю основних місць масового скупчення людей і концентрації криміногенних елементів із метою своєчасного реагування на зміни в оперативній обстановці. Загалом буде встановлено 4 системи відеоспостереження, вартість кожної із них 789 тисяч гривень.

Кілька років тому подібними системами відеоспостереження було оснащено місто-супутник Одеси Іллічевськ. Через рік роботи цих систем рівень вуличної злочинності в місті знизився у 12 разів! Практично всі скоєні злочини було розкрито по гарячому сліду. І тоді, напевно, серед правоохоронців народилася приказка, що «камери спостереження допомагають правильно заповнювати тюремні камери».

275 тисяч із обласного бюджету плановано направити на обладнання «кнопки виклику міліції». Усього таких кнопок буде 27. Перша з'явилася в найбільш людному місці обласного центру — біля пам'ятника Дюку де Рішельє. Тепер у випадку виникнення надзвичайної ситуації, пов'язаної із посяганням на життя людини, можна миттєво зв'язатися з оперативним черговим по місту, який направить на місце події чергову міліцейську групу. Подібні кнопки виклику міліції будуть установлені в містах Ізмаїл, Южний, Котовськ, Білгород-Дністровський.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Фото Володимира ШАБЛІЄНКА.

КОМПЕТЕНТНА ДУМКА

Григорій ЄПУР, заслужений юрист України:
— Поблажливе ставлення територіальної громади до тих, хто заважає жити людям, обов'язково виливається в зростання злочинності. На боротьбу з нею треба йти сьогодні всім суспільством. Ситуація така, що міліція, хоч би скільки її озброювали, скільки технічно оснащували, уже не в змозі впоратися з агресивністю порушників закону. Сьогодні все важливо — й соціальна адаптація громадян, які відбували покарання, і боротьба з дитячою безпритульністю, і вирішення питань працевлаштування людей, і проведення спільних оперативно-профілактичних заходів, спрямованих на профілактику окремих категорій злочинів кримінальної та економічної спрямованості. Абсолютно впевнений, що сьогодні необхідно відроджувати активну діяльність існуючих раніше народних дружин і громадських автоінспекторів. Разом ми переможемо, а поодинці не справимося з валом злочинності.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...наркоманам дадуть шанс позбутися згубної залежності

На Тернопільщині запровадили проект по боротьбі з наркоманією. Громадська організація «Джерела», яка займається цієї проблемою, вважає за необхідне забезпечити безперервність замісної підтримуючої терапії для пацієнтів ізоляторів тимчасового утримання. Медики також переконані, що переривання замісної терапії може звести нанівець весь процес лікування, адже шанс назавжди позбавитися від згубної залежності або принаймні стабілізувати її таки є. Головний лікар обласного наркологічного диспансеру Василь Галанов наголошує, що йдеться лише про так званих опіоїдних наркоманів. Їх на Тернопільщині немало, адже вона вважається столицею постачання макової соломки. У разі потрапляннi клієнтів до ізоляторів тимчасового утримання курс лікування переривається. Причина — у відсутності схеми передачі необхідних препаратів затриманим. Розробники проекту запозичили досвід Австрії, де залежні приймають замісну терапію і в тюремних закладах.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

...розкрито замах на вбивство на замовлення приватного підприємця

У Горлівці (Донецька область) розкрито замах на умисне вбивство підприємця. Замовник шукав виконавця, і в цей час співробітники прокуратури та міліції, яким стало відомо про наміри, організували знайомство з підставним «кілером». «Ініціатор убивства, нічого не підозрюючи, надав його майбутньому виконавцеві повну інформацію про намічену жертву і виплатив завдаток. Вибір способу позбавлення життя він залишив за кілером, а як доказ скоєння вбивства зажадав відеозапис самого процесу», — розповів начальник управління з боротьби з організованою злочинністю ГУМВС України в Донецькій області Олексій Дікій.

«Виконавець» отримав аванс за запланований злочин. Далі події розгорталися за заздалегідь відпрацьованим сценарієм: за участі загримованих працівників міліції було інсценоване вбивство, а всі події відзняли та вміло змонтували на відео. Коли замовнику надали запис «убивства» із кадрами «закривавленого» тіла, той передав решту обумовленої суми. В цей момент зловмисника затримали правоохоронці. Порушено кримінальну справу.

Ліна КУЩ.

...вирок буде оскаржено

Прокуратура Дніпропетровської області готує апеляційну скаргу на вирок Марганецького міського суду Дніпропетровської області, яким трьох працівників Управління карного розшуку УМВС України в Запорізькій області засуджено за катування, вчинене за попередньою змовою групою осіб, та звільнено з-під варти в залі суду. В заяві, розповсюдженій прес-службою прокуратури, говориться, що в ході судового слідства встановлено, що зазначені особи у вересні-жовтні 2003 року, явно виходячи за межі наданих ним прав і повноважень, використовуючи незаконні методи ведення дізнання, що полягало в застосуванні до потерпілого психологічного та фізичного насильства, примусили громадянина К. до самообмови і зізнання у зґвалтуванні та вбивстві 13-річної дівчинки, які насправді були скоєні «пологівським маніяком». У результаті 23 квітня 2004 року вироком апеляційного суду Запорізької області громадянина К. визнано винним у скоєнні умисного вбивства, пов'язаного зі зґвалтуванням малолітньої дитини, та засуджено до покарання у вигляді 15 років позбавлення волі. Засуджений необґрунтовано провів під вартою та в місцях позбавлення волі понад 4 із половиною роки.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Скільки коштує чисте повітря?

Маріупольці цікавляться, куди йдуть кошти державного екологічного фонду. За наявної системи бюджету «вигідно», щоб городяни і далі дихали забрудненим повітрям. Депутати, громадськість та виробничники закликають змінити таку практику.

Західні дипломати радять зайнятися... туризмом

Проблема екології в Маріуполі завжди була актуальна, але з початку нинішнього року обговорюється як ніколи активно. Думки лунають найполярніші — аж до мітингів та публічних закликів закрити металургійні комбінати, які забруднюють природу. Проте значна частина городян боїться втратити робочі місця. Непроста екологічна ситуація складалася не один рік, і простих рецептів її оздоровлення немає.

ДОВІДКА

Обсяг викидів шкідливих речовин до навколишнього природного середовища в Маріуполі в 2011 році становив 385 тисяч тонн.

Проект «Чисте повітря для Маріуполя» презентували днями в міській раді. Документ розробляється та буде реалізовано спільно із партнерами з Німеччини: експертну комісію очолив один із найвідоміших у цій галузі вчених, професор Бранденбурзького технічного університету (м. Коттбус) Міхаель Шмідт. За його словами, вже цього року розробники визначать коло потенційних ризиків для здоров'я населення та природних ресурсів, а також окремі заходи для поліпшення екологічної обстановки. У березні-квітні наступного року проект уже має бути готовий до повномасштабної реалізації.

Генеральний консул Німеччини в Донецьку Клаус Ціллікенс розповів, що ідея співробітництва в галузі екології виникла на підставі досвіду розв'язання аналогічних проблем у його країні. «Екологія нерозривно пов'язана з економікою, а Маріуполь не повною мірою використовує свій економічний потенціал із можливої організації туризму. Розв'язавши екологічні проблеми, місто зможе залучити західних інвесторів, які захочуть вкласти кошти, якщо побачать серйозне та фундаментальне ставлення до питань охорони навколишнього середовища», — заявив дипломат.

Але реальність така, що приморське місто ще не скоро стане заробляти в туризмі стільки ж, скільки у важкій індустрії. Від власників великих підприємств очікують найбільших вкладень в оздоровлення природи та водночас — збереження наявних робочих місць. «Екологічні» мітинги в Маріуполі збіглися не з кращим для вітчизняної металургії періодом падіння цін на світових ринках. Через зниження попиту на продукцію та скорочення фінансових надходжень металургійні комбінати «Азовсталь» та імені Ілліча, які входять до Групи Метінвест, зупинили реалізацію програм реконструкції, спрямованих у тому числі на дотримання суворих природоохоронних норм. Менш витратні заходи бізнес продовжує здійснювати.

Відремонтоване обладнання — це менша шкода для природи

«Найголовнішим торік для нас було проведення ремонту обладнання, яке впливає на стан навколишнього середовища, — каже перший заступник генерального директора — головний інженер комбінату імені Ілліча Сергій Матвієнков. — На ці цілі ми витратили понад 44 мільйони гривень, а з урахуванням витрат на експлуатацію названих об'єктів — 170 мільйонів гривень. Провели капітальний ремонт газоочисток однієї агломашини, однієї доменної печі та конвертерного цеху. Замінили фільтри у вапняно-обжиговому цеху, остаточно вивели з експлуатації дві мартенівські печі, продовжували роботи на водоочисних спорудах. Торік практично ліквідували шламонакопичувачі і навіть узялися переробляти шлами з «Азовсталі».

Шламонакопичувачі сусіднього металургійного комбінату виходять в Азовське море, і таке сусідство багато років було приводом для обурення городян. Не казатимемо, наскільки розумним свого часу виявилося рішення споруджувати металургійне підприємство на березі моря. Але сьогодні іншого шляху, ніж як прибрати промислові відходи «Азовсталі», не існує.

Торік комбінат імені Ілліча виконав комплексну програму ремонтів, утримання і підтримання обладнання. Це дало змогу скоротити обсяг викидів в атмосферу та довести цей показник до 37 кілограмів на тонну виробленої сталі. «Були періоди, коли скорочувалися до 28—30 кілограмів на тонну. Непогані показники, враховуючи складний для галузі рік. Крім того, тісно співпрацювали з містом щодо зниження викидів за несприятливих метеоумов: і аглофабрику зупиняли, і переводили доменний цех на «тихий хід» тощо», — розповідає головний інженер.

Зменшити шкоду для навколишнього середовища, а конкретно — для водних ресурсів, повинні і два проекти, які сьогодні реалізуються. Перший із них вартістю 300 тисяч доларів передбачає розробку техніко-економічного обгрунтування на будівництво очисних споруд промислового випуску води. Буде можливість скидати в річку воду, параметри якої не гірші, ніж у природі. Другий проект — впровадження ефективної системи рибозахисту в Кальміусі.

Металурги розраховують на зміну кон'юнктури ринку, яка дасть змогу поновити масштабні програми реконструкції. Зокрема, на комбінаті імені Ілліча комплексна програма до 2020 року передбачає витрати на екологію в розмірі 500 мільйонів доларів. Мета — знизити шкідливі викиди до 7 кілограмів на тонну сталі. Це європейська норма. Одним із найдорожчих заходів стане будівництво нового конвертерного цеху та остаточне закриття мартенівського цеху. Ця подія запланована на 2017 рік.

ДОВІДКА

За даними моніторингу атмосферного повітря, середньорічна концентрація шкідливих речовин у повітрі перевищила гранично припустимі концентрації: пилу — в 1,3 разу, діоксиду азоту — в 1,3, аміаку — в 1,3, бензапірену — в 1,7, формальдегіду — в 6,3 разу. Головним джерелом утворення формальдегіду в містах є автомобільний транспорт.

За словами співрозмовника, цього року на капітальні ремонти підприємство планує витратити до 75 мільйонів гривень. «Це дуже важливо, тому що, приміром, нормально відремонтована агломашина знижує викиди одразу вдвічі».

Джерела викидів як джерела доходу

Наблизити світле майбутнє можна шляхом перерозподілу коштів екологічного фонду, вважають у місті. У лютому депутати міськради прийняли звернення на адресу Верховної Ради України із проханням переглянути наявну схему розподілу коштів від збору (податку) за забруднення навколишнього природного середовища, який сплачують металургійні підприємства Маріуполя. За десять років підприємства перерахували 327 мільйонів гривень екологічних платежів, із них у місті залишилося лише 67 мільйонів гривень, а решту спрямовано до обласного і державного бюджетів. На підприємства, де розташовані джерела викидів, не потрапило ані копійки з екологічного збору.

Свого часу передбачалося, що такий збір стане гарним стимулом для модернізації виробництва. А насправді заходи, які виконуються за «екологічні» гроші, жодним чином не пов'язані із зменшенням шкідливих викидів підприємствами. На ці кошти місцева влада розв'язує здебільшого комунальні проблеми та проблеми благоустрою. Отже, податок не стимулює бізнес дбати про природу. Не зацікавлена в цьому і держава: адже що більше шкідливих викидів, то більші платежі підприємств та надходження до бюджету.

Депутати міськради запропонували повернутися до експерименту, який діяв у гірничо-металургійному комплексі в 1999—2002 роках, та ініціювати підготовку відповідного закону. Адже протягом дії експерименту «екологічні» гроші залишалися в розпорядженні підприємств чотирьох міст — Кривого Рогу, Дніпродзержинська, Маріуполя та Запоріжжя — і використовувалися винятково для виконання заходів зі зниження шкідливих викидів. Сьогодні металурги схвально згадують про той період.

«За ці гроші дуже багато вдалося вирішити, і ефект був, — підтверджує Сергій Матвієнков, народний депутат трьох скликань, який очолював підкомітет із питань гірничо-металургійного комплексу та хімічної промисловості Комітету Верховної Ради України із питань промислової політики і підприємництва. — Потрібно повернутися до тієї моделі. У чому ми зацікавлені: просто говорити про екологію, мати фонд, який використовувати, незрозуміло про які програми, чи цільовим шляхом знижувати викиди на конкретних джерелах? Гадаю, друге важливіше, і в цьому зацікавлені всі. Сьогодні екологічний збір — лише стаття доходів бюджету, гроші просто пропадають».

Ліна КУЩ.
Донецька область.
Фото автора.

КОМЕНТАР

Начальник Державного управління охорони навколишнього природного середовища в Донецькій області Сергій ТРЕТЬЯКОВ:

— У Маріуполі завершується розробка програми охорони навколишнього природного середовища до 2020 року. Якщо програму найближчим часом затвердить сесія міськради, це стане першим таким прикладом в області, і ми такі зусилля підтримуємо. На промислових підприємствах ситуація також змінилася на краще. Усі виробники мають діючі дозволи на викиди. На «Азовсталі» та комбінаті імені Ілліча — близько 300 заходів з охорони навколишнього середовища. За їхнім виконанням встановлено контроль, і в разі невиконання буде застосовано санкції. Тому сподіваюся, в місті ситуація змінюватиметься, хоча це лише початок шляху.

Щодо пропозиції повернутися до експерименту і залишати екологічні платежі на підприємствах, то тут не потрібно нічого вигадувати. Бюджетним кодексом України з наступного року передбачено 50 відсотків екологічних грошей залишати на підприємствах для розв'язання проблем з охороною навколишнього середовища. Просто порядку перерахування цих коштів немає. Нині 30 відсотків збору йде в Київ, а 70 — залишається на місцях. Із них 50 відсотків — у містах, а 20 — спрямовується до обласного екологічного фонду. Децентралізація цих коштів уже відбулася, але ми отримали й іншу проблему: деякі міста і райони не знають, куди спрямувати гроші. А там розташовані наші основні забруднювачі. Тому тема створення національного екологічного фонду актуальна.

Місто металургів хоче очиститися від диму, але не втратити роботу.

ЩО ДУМАЮТЬ МЕШКАНЦІ МАРІУПОЛЯ ПРО ЕКОЛОГІЧНУ СИТУАЦІЮ В МІСТІ

Олександра Чайковського я зустрів з онуками на гральному майданчику поблизу супермаркету. «Скористалися гарною погодою і вийшли на прогулянку, — пояснив ветеран, спостерігаючи, як малюки долають «перешкоди». — Тепер сприятливі метеоумови бувають рідше, ніж хотілося б. Живемо у великому металургійному місті і, звичайно, багато в чому завдяки металургії воно розвивається. Однак, на мій погляд, потрібно докладати всіх зусиль, щоб поліпшити екологічну обстановку. Адже тут живемо не лише ми, пенсіонери, а й наші діти та онуки, наше майбутнє. Хотілося б, щоб усім нам дихалося легше. Та поки що це проблематично».

«Поліпшити екологічну ситуацію в місті може тільки найжорсткіший контроль за роботою очисних і природоохоронних споруд металургійних підприємств, — вважає ветеран праці Георгій Григор'єв, який понад півстоліття відпрацював на комбінаті імені Ілліча. — Чесно кажучи, нині нас із дружиною рятує дача в передмісті, де ми проводимо більшу частину часу, особливо влітку».

Записав
Леонід ВАСИЛЕНКО.

Екологічна ситуація складалася не один рік, і простих рецептів її оздоровлення немає

Неточність в енциклопедіях

Нобелівський лауреат Зельман Ваксман повертається на свою малу Батьківщину

Зельман Ваксман прославився тим, що перший у світі винайшов антибіотик. За це в 1952 році отримав Нобелівську премію. Його ім'я вписано у книгу ста найвідоміших людей світу. Чому саме цим Нобелівським лауреатом зацікавився історик із Липовця Олександр Роговий?

На Чернігівщині святкували «чужі» ювілеї

— Коли наша держава стала незалежною, на всіх рівнях почали виявляти особливу увагу до видатних українців, — каже Олександр Роговий. — В одній із газет я прочитав прізвища лауреатів Нобелівської премії, які є вихідцями з України. Їх у нас шестеро. Звернув увагу, що Зельман Ваксман, як було написано, родом із Прилук Чернігівської області. Хто вчив історію, той знає про існування так званого царського універсалу про визначення межі осілості для євреїв. Цим документом заборонялося поселення євреїв на теренах нинішньої Чернігівської області. Ця деталь зацікавила. Тим паче що в нас теж є населені пункти із словом Прилука — Нова Прилука, Стара Прилука...

Прискіпливий до точності історичних фактів Олександр Роговий віднайшов у Києві в архіві книгу Всеросійського перепису 1897 року, де документально зафіксовано, що Ваксман народився саме в подільській Прилуці.

60 років тому подолянин Зельман Ваксман став Нобелівським лауреатом. Однак місцем його народження значилася Чернігівська область. Неточність виправив вінницький історик-дослідник Олександр Роговий. Через нашу газету він звертається до колег із Чернігівщини з проханням передати на малу Батьківщину вченого матеріали, які діти Ваксмана надсилали протягом багатьох років до Прилук.

Остаточно підтвердили цей факт спогади самого вченого. У книжці «Моє життя з мікробами» він згадує, що батьківщиною його матері й бабусі є містечко Нова Прилука, розташоване на відстані приблизно сорока миль від Бердичева і двадцяти миль від Вінниці. У Вінниці народилися його дід і батько, як пише сам Зельман Ваксман. Книжка надрукована у Братиславі 1968 року. У спогадах згадуються також Козятин та містечко Турбів.

До речі, переклав цю книжку російською мовою також вінничанин — Андрій Баніт.

Тим часом на Чернігівщині святкували ювілеї колишнього подолянина як свого земляка. У Прилуках навіть відкрили музей видатного вченого.

Навіть відповіді не отримав

Припущення з приводу історичної неточності історик знайшов на сторінках газети «Літературна Україна» за квітень 2003 року. У статті, автором якої є Володимир Сапон, конкретно поставлено запитання: «Чому у всіх енциклопедичних виданнях місцем народження Ваксмана значиться місто Прилуки?». «Певно, тому, — пише автор, — що перші американські біографи не знайшли на карті України маленький населений пункт Нова Прилука і сприйняли його за відоме у всій Україні місто Прилуки».

— В одному зі спогадів учений розповідає про своє містечко Прилука, — каже О. Роговий. — Тому припущення, зроблені на сторінках «Літературної України», зрозумілі.

Історик-дослідник Олександр РОГОВИЙ: «Щоб відновити історичну справедливість, довелося протягом десяти років надсилати в різні інстанції копію архівного документа про місце народження вченого».

Протягом тривалого часу син вченого на ім'я Байрон надсилав у Прилуки матеріали про батька.

— Тепер вони їм не потрібні, — каже О. Роговий, — бо Ваксман не їхній земляк. Насправді на Чернігівщині святкували ювілеї нашого земляка. Написали їм листа з проханням передати ці матеріали нам. Але навіть відповіді не отримав.

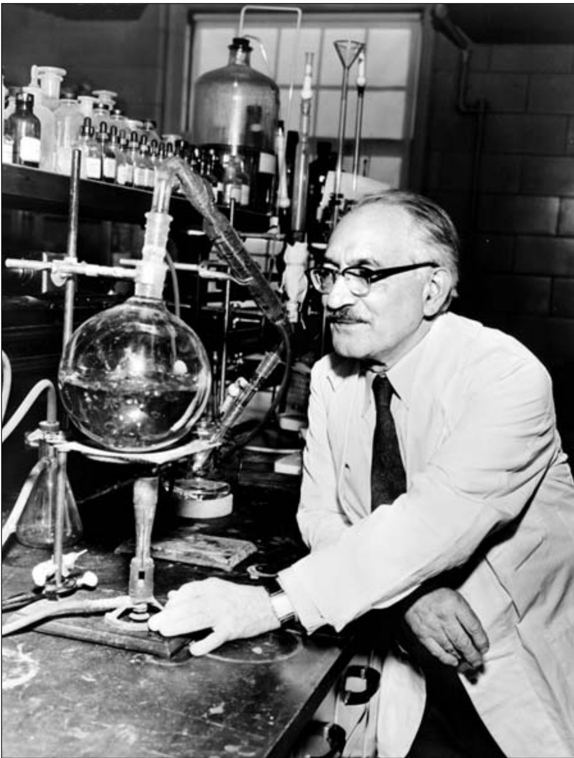
На документи не зважали

Майже десять років історику довелося переконувати всіх, що Нобелівський лауреат — колишній подолянин. «Незважаючи на те, що я мав копії документів, на них ніхто не зважав, — продовжує співрозмовник. — У газетах продовжували писати, що Ваксман — із Чернігівщини. Знайшов одну статтю, де зазначено, що він взагалі родом із Росії. А в довіднику «Знаменні пам'ятні дати Вінниччини. 1998 рік» сказано чомусь, що Ваксман народився у Старій Прилуці.

Виправити помилку історик прагнув за допомогою вчених із Вінницького медичного університету імені Пирогова. «Коли перший раз прийшов у цей виш, там уважно подивилися на виписку з першого Всеросійського перепису населення 1897 року, і на цьому все скінчилося, — розповідає О. Роговий. — Тим часом я продовжував писати про цей історичний факт в бібліотеки, архіви Києва і навіть Москви, до редакцій газет».

Одного разу, згадує співрозмовник, до архіву в Липовці, де він працює, під'їхала іномарка.

— Це були науковці з медичного університету, — згадує О. Роговий. — Запропонували написати книжку про Ваксмана. Казали, що профінансують її видання. На той час у мене вже було достатньо маловідомих матеріалів про нашого Нобелівського лауреата. Виклав їх, як мовиться, на одному диханні.

ДОВІДКОВО

Зельман Ваксман народився 1888 року в єврейській родині в селі Нова Прилука (нині Липовецького району). Там здобув початкову освіту. У 1911 році сім'я виїхала із села. З часом Ваксмани перебралися до Америки. Там у Зельмана виявився талант ученого-дослідника. У 1943 році він винайшов перший із протитуберкульозних засобів і дав йому назву «стрептоміцин». До речі, широко відоме поняття «антибіотик» також належить нашому земляку. У 1952 році члена Національної Академії Наук США Ваксмана нагородили Нобелівською премією в галузі фізіології та медицини. Помер вчений 16 серпня 1973 року в Америці. У США його ім'ям названо Інститут мікробіології.

Далі почалося те, чого не міг чекати історик. Йому сказали, що книжка швидше побачить світ, коли будуть співавтори. Він погодився.

— Книжку, над якою я працював, побачив згодом у знайомих, — каже О. Роговий. — Моє прізвище значилося десь внизу. Мені навіть не повідомили про те, що її надрукували. Але не це головне...

На відкриття приїздили син і внук вченого

З ініціативи О. Рогового в селі Нова Прилука, де пройшли дитячі роки вченого, вирішили встановити пам'ятний знак. Вибрали гарне місце. Щоправда, довелося декого переконувати в тому, що стояти знак має там, де найбільше ходять чи їздять люди. Біля дороги. Позаду церква, поруч сквер. Колись тут була торговельна площа.

На відкриття пам'ятного знака приїздив син вченого Байрон разом із внуком. Розчулені ходили тими стежками, які свого часу пізнав їхній батько і дід. Сталося це 23 вересня 2003 року.

Ще одну добру справу зробив історик — ініціював випуск поштової марки на честь 60-річчя з часу присудження нашому земляку Нобелівської премії.

— «Укрпошта», наскільки мені відомо, підтримала нашу пропозицію, — каже О. Роговий. — З Києва вже зробили запит із проханням надіслати потрібні документи, а також фото тих місць, де народився вчений. Думаю, що пам'ятний знак також буде відображено на марці.

Крім цього, до Києва надіслали інші знімки з буклету про малу Батьківщину вченого, виданого О. Роговим.

У медичному університеті створили музейний куточок науковця і фонд його імені. Показово, що у Вікіпедії місцем народження Ваксмана значиться Вінницька область.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область

Фото надано Олександром РОГОВИМ.

Пам'ятний знак у селі Нова Прилука нагадує його мешканцям, що їхній населений пункт дав світові Нобелівського лауреата Зельмана Ваксмана.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...який поїзд без машиніста!

У Лубенському центрі професійної освіти Південної залізниці розпочалося навчання працівників локомотивних бригад, які обслуговуватимуть швидкісні електропоїзди виробництва Hyundai. Підготовку пройдуть 40 машиністів і 50 помічників.

— Лубенський центр професійної освіти має багатий досвід підготовки персоналу для обслуговування нової техніки, — розповідає начальник Південної залізниці Віктор Остапчук. — Зокрема, кілька років тому його викладачі навчали машиністів перших в Україні рейкових автобусів.

Для проведення занять з обладнування та експлуатації електропоїздів у відповідності з навчальним планом, узгодженим з корейською стороною, залучаються фахівці компанії Hyundai. Нині п'ятеро з них працюють у Лубнах.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...податкова інспекція ліквідує черги

У Суворовському районі Одеси відкрито перший у регіоні центр з обслуговування клієнтів. Він розміщений на площі 200 квадратних метрів і об'єднує два функціональні вікна. Із клієнтами працюватимуть 27 фахівців. Для зручності платників податків у сервісному центрі в одному місці зосереджено всі послуги — реєстрація, консультація, надання адміністративних послуг, проведення звірень, прийом звітності, видача довідок, робота інформаційно-консультаційного центру. Як заявив «Голосу України» голова державної податкової служби в Одеській області Олександр Чернобай, в 2012 році відбудуться структурні зміни в діяльності податківців.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

...домівки для пернатих готові

Працівники Луганського лісництва разом із школярами Луганської спеціалізованої школи №29 імені Г.Т. Берегового розвісили 250 шпаківень на 50 гектарах території меморіального комплексу «Гостра Могила». До того ж домівки для пернатих вони намагалися розмістити якнайвище — до 6 метрів. Як пояснив лісничий Іван Нітяга, шпаківні вивішують поблизу водоймищ, бо шпаки можуть жити тільки там. Однак у таких місцях зазвичай збираються на відпочинок люди, які часом бездумно ламають пташині помешкання. Щоб цього не сталося, учасники акції не зважають на труднощі й розташовують домівки для птахів на безпечному місці.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

...на викрадача напису з пам'ятника чекає покарання

По гарячих слідах вдалося розкрити крадіжку напису з пам'ятника Кобзареві у Дніпропетровську. Працівники сектору дільничних інспекторів Бабушкінського райвідділу неподалік від скульптури виявили незаконно діючий пункт приймання металобрухту. Сюди і прийшов невідомий чоловік, котрий здав понад два кілограми кольорового металу. Наступного дня за прикметами був встановлений й затримано непрацюючого, раніше судимого 35-річного чоловіка, в якого під час огляду було знайдено та вилучено знаряддя злочину. Встановлюється сума завданого збитку, після чого буде вирішено питання про порушення кримінальної справи. Зловмисникові загрожує штраф від п'ятдесяти до ста неоподаткованих мінімумів доходів або покарання громадськими роботами чи позбавлення волі до трьох років.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровськ.

25—27 квітня в Національному музеї літератури України відбудеться друге безперервне читання роману «Дон Кіхот» українською та іспанською мовами. Серед учасників буде розіграно подорож на двох до Мадрида

Минає 105 років від дня народження українського письменника Миколи ТРУБЛАЇНІ (1907—1941)

На чому стоїть цей Дім

Прилуки — неймовірне місто. Чи багато ви знайдете на українському глобусі райцентрів, де б проводили стільки фестивалів? Дивіться: Міжнародний фестиваль «Мистецькі барви», «Воздвиженський ярмарок», «Прилуцький герб» (фестиваль бойових мистецтв), «Театральна осінь», «Театральне коло». А щойно відбувся ще один — І Всеукраїнський фестиваль театрального мистецтва «Мрій-Дім». Цікаво, що міський голова Юрій Беркут це починання своїх земляків проігнорував. Але не тому, що не любить мистецтва. Ні, сказав пан Беркут, ми восени проведемо альтернативний театральний фестиваль «На крилах Мельпомени»! Ви десь іще таке бачили?!

Юрій Коптєв.

Де тут що є

Коли виходиш з маршрутки в центрі Прилук, на розі вулиць тобі грає скрипаль, мов десь у Парижі. А далі ти бачиш пам'ятник Леніну, якого тут звуть Оскаром, бо статуя вкрита золотою фарбою. Ще тут є Театральна площа, а на ній сидить бронзовий Микола Яковченко, славний артист, народний улюбленець. Він звідси родом. Поруч з ним — дуже гарне старе театральне приміщення, трохи схоже на столичну оперету, але менше. Колись, за часів юності Яковченка, в Прилуках діяли чотири(!) театральні трупи: українська, російська і дві єврейські. Нині театру (з артистами і репертуаром) у місті поки що нема.

Конкретизація мрії

Фестиваль «Мрій-Дім» задумано якраз для того, щоб згодом у Прилуках з'явився свій професійний театр. На рівному місці він не виросте. Треба створити відповідне середовище. От і запросили сюди театральних людей з усієї України, щоб те середовище ясніше окреслилось.

Ініціатор і директор «Мрій-Дому» — Артем Аніщенко (відомий ще як Artemій). Торік він закінчив столичний театральний університет (факультет режисури) і повернувся в рідні Прилуки. Він тут — начальник відділу культури і туризму райдержадміністрації. А також — голова Творчого об'єднання «АРТ-Тема». Артем — дивовижний чоловік. Якось одягнув свою армійську уніформу й пішов пішки в Почаївську лавру. А чому в уніформі? «Бо в ній я присягав служити Україні!» — отака вам відповідь.

ЦИФРА

Серед учасників фестивалю — 33 актори, 5 режисерів, 3 театральні критики. Вони представляли 9 міст: Прилуки, Київ, Харків, Рівне, Львів, Одесу, Чернігів, Луганськ, Дніпропетровськ.

Громадянин Коптєв

Такі фестивалі не робляться без спонсора. Це — 49-річний Юрій Коптєв. Його іноді називають «персональним спонсором міста». Він родом звідси, давно вже має будівельний бізнес у Москві, а з 2007 року активно й послідовно дбає про облагородження своєї малої батьківщини. Він тут власним коштом реконструював дві площі, Центральну і Театральну, поставив кілька пам'ятників (Тарасу Шевченку, Миколі Яковченку, Любові Забашті, Іоасафу Білгородському), фінансує видання журналу «Прилуки. Фортеця», допомагає лікарням і церквам, опікується сиротами та планує очистити річку Удай. Увесь список благодіянь був би надто довгим. Для місцевої влади клопіт: адже все це треба брати на баланс і доглядати! У місті є вулиця імені Коптєва, він — почесний громадянин Прилук.

«Нехай буде фестиваль!»

I Всеукраїнський фестиваль театрального мистецтва «Мрій-Дім» проходив з 4 по 8 квітня. Гості перед закриттям ще встигли до церкви — посвятити вербу, бо закривався фестиваль саме у Вербну неділю.

Про Коптєва в ті дні згадували не раз. Його мало хто бачив: як справжній чарівник, він з'являється на очі не всім, але він є.

А от Артема Аніщенка з його ясними сірими очима цими днями було видно всім і всюди. Він — ідейний натхненник усього цього дійства, він виношував ідею саме такого фестивалю не один рік, він стояв у центрі — нехай невеличкого — Всесвіту! А ось його колеги-однодумці, їх немало: Ігор Павлюченко — головний редактор часопису «Прилуки. Фортеця», Юлія Сікалова — заступник Artemія (як голови Творчого об'єднання «АРТ-Тема»), вся громадська організація «Прилуцький козацький курінь ім. Івана Сірка». Прилуцькі козаки несли на фестивалі охоронну службу. До речі, цей козацький курінь раніше можна було бачити в телепроекті «Україна має талант-4». А людиною, яка вигукнула у фіналі виступу «Слава Україні!», був саме Artemій.

Київський актор Петро Сова родом з Прилук. Земляки привітали його квітами. А майбутнє Прилуцького професійного театру, як бачимо, поки що носять на руках.

ЦИТАТА

Богдан Бенюк:

«Цей фестиваль для того, щоб знайти в Україні талановитих людей, які далі прославлятимуть наш театр і наше мистецтво».

Артем Аніщенко.

Чотири поверхи

Загалом, «Мрій-Дім» створювався як дім справжній: у конкурсі акторів «Домовик» на віртуальному I поверсі учасники презентували себе з найкращого боку монологами, танцями і т. п. 16 найкращих пройшли на II поверх, де брали участь у тренажах, які проводили конкурсанти-режисери. Ті, хто не пройшов далі, працювали у майстерні «На сходах». Для роботи з ними були запрошені Ірина Кобзар — актриса Харківського театру ім. Шевченка, викладач Харківського державного інституту мистецтв ім. Котляревського та Олег Стефан — актор Львівського академічного театру ім. Курбаса. За два дні роботи було підготовлено дві постановки, які потім показали в Прилуцькій виховній колонії для неповнолітніх та Яблунівській дитячій школі-інтернаті.

За II поверхом — III. На ньому актори розподілялися по різних майданчиках — і це була фінальна точка їхнього перетину з режисерами. Конкурс режисерів мав назву «4 кімнати»: передбачалося, що актори-конкурсанти, які пройшли на II поверх, мали розподілитися на 4 майданчиках з 4 режисерами; на цих майданчиках мав проходити останній етап конкурсу — робота режисерів з акторами та її результат — певне спільне сценічне дійство.

Неполадки

Утім, ця структура зламалася: напередодні останнього етапу, пізно ввечері, з'ясувалося, що одного майданчика вже немає, його «хтось забрав». Достеменно невідомо, чи це було втручання міської влади. Але якби влада була справді зацікавлена розвитком культури у місті, цього б не сталося. У цьому разі позиція міського голови Ю. Беркута не зовсім зрозуміла: у місті, де муніципальний театр існує лише на папері, організовується Всеукраїнський(!) театральний фестиваль(!). Уже не йдеться про допомогу — хоча б не заважайте! Але ж ні: Міський будинок культури під фестиваль не дали через заборону згори, і дійство проходило у Центрі творчості дітей та юнацтва. Оскільки з рекламою було негусто, мешканці Прилук, на жаль, не побачили одного з найяскравіших моментів фестивалю: виставу «Темниця» Олександра Баркара — молодого режисера, керівника Театральної студії «Deep» (Луганськ). Баркар у підсумку став лауреатом 1 премії в конкурсі молодої театральної режисури (два актори, три предмети, порожня сцена — і півтори години дійства, від якого не можна відірвати погляд). Значно меншою, ніж могла б, була аудиторія на відкритті — при тому, що до Прилук не щодня приїздять Наталія Сумська, Богдан Бенюк та Анатолій Хостікоєв. Але показ їхньої вистави «Швейк» був зірваний — бо на «дозволеній» сцені декорації не вмістилися.

Журі

У журі фестивалю — чимало поважних прізвищ. Самих народних артистів України — троє. Голова — Богдан Бенюк. Далі — Станіслав Мойсеєв, художній керівник Київського молодого театру; Раїса Недашківська — заступник голови Національної спілки театральних діячів України; Анна Липківська — кандидат мистецтвознавства, доцент, провідний науковий співробітник Інституту проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України; Володимир Мінаков — заслужений працівник культури України, викладач Харківської академії мистецтв; Юлія Коваленко — викладач кафедри театрознавства Харківського національного університету мистецтв ім. І. Котляревського; Ельвіра Загурська — співробітник Інституту проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України; Петро Сова — актор столичного Муніципального театру «Київ»; Дмитро Лінартович — виконавець головної ролі в стрічці Михайла Іллєнка «ТойХтоПройшовКрізьВогонь» (цей фільм також презентовано в Прилуках). До речі, назва фільму була дуже популярною на фестивалі — як тільки її не перекручували!

Переможці

...Нині учасники цього феєрично-казково-позитивного дійства під назвою «Мрій-Дім» спілкуються в Інтернеті, у різноманітних соціальних мережах, залишають свої спогади і враження, діляться світлинами та відео. Оголошено навіть конкурс на кращий спогад, коментар і відгук... В історію уже увійшли імена переможців I фестивалю: 1 премія — Валерія Котеленець, Прилуки, 2 премія — Дарина Орєхова, Київ, 3 премія — Віктор Ярошук, Рівне (конкурс «Домовик»); 1 премія — Олександр Баркар, Луганськ, 2 премія — Павло Кошка, Одеса, 3 премія — Катерина Самчук, Рівне (конкурс «4 кімнати»); 2 премія — Софія Турта, Київ та Олексій Паляничка, Прилуки, 3 премія — Вікторія Хворостенко, Харків (конкурс «Домофон»). Спеціальний приз ім. М. Яковченка за комедійну роль отримали Наталя Кікоть, Харків, і Віталій Борсук, Дніпропетровськ.

Але, напевне, ніхто з учасників не відчуває себе ТимХтоПрограв!

Ельвіра ЗАГУРСЬКА, Віталій ЖЕЖЕРА.

Київ—Прилуки—Київ.

Знімки надані дирекцією фестивалю.

ЦИТАТА

Федір Ткач, одеський режисер, учасник 11 одеських гуморин і 13 міжнародних театральних фестивалів:

«Дай Боже здоров'я вашому Коптєву, заздримо такому почесному громадянинові Прилук — бо в Одесі «почесних» набагато більше, а толку нема. На нашу думку, ваш фестиваль за своєю позитивною ідеєю є найкращим в Україні. Вперше я бачив таку щирість і продуктивність. Це вражає!»

Галина Шкода (Київ) та Андрій Окладов (Рівне) в конкурсній режисерській роботі одесита Павла Кошки.

За часів юності Яковченка в Прилуках діяли чотири(!) театральні трупи

Людмила СКИРДА: «Я спробувала піти китайським шляхом...»

У відомої української поетеси Людмили Скирди вийшла нова, вже друга, книжка віршів китайською мовою «Мелодії чотирьох сезонів» у перекладах славетного перекладача і художника Гао Мана. Цей чудовий українсько-китайський проект присвячено 20-й річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною та КНР, що широко відзначається в обох країнах. Пропонуємо інтерв'ю з Людмилою Скирдою спеціально для «Голосу України».

— Пані Людмило, книжку «Мелодії чотирьох сезонів», як і «Подих Китаю», судячи з реакції преси, зустріли в Китаї з великим ентузіазмом. Як повідомляв «Укрінформ», відбувся брифінг для китайських мас-медіа, такі популярні і поважні журнали, як «China and World», «Women of China» та інші надрукували великі інтерв'ю з вами, а на сайті on-line-газети ЦК КПК «Женьмінь жибао» більше місяця висіло ваше годинне відеоінтерв'ю. Цей інтерес Великого Китаю до української поетеси не може не трактуватись, як щось екстраординарне. В чому тут секрет?

— Я переконана, що тут немає жодного секрету. Інтерес до України в КНР зростає з кожним днем, і це незаперечно. Двадцятиріччя встановлення дипломатичних відносин ми зустрічаємо справді на високій ноті взаєморозуміння і співробітництва. Це радує, оскільки Китай сьогодні — безумовний лідер світових економічних звитяг, і кожна людина, яка перетинає китайський кордон, моментально в цьому переконується без статистично-інформаційних джерел. Оце «китайське диво» бачиш на власні очі — від масштабу аеропортів і хайвеїв, що ведуть до міст, і до самих міст — Пекіна, Шанхая, Гуанджоу. Цей ще небачений на нашій планеті науково-технічний прорив просто вражає свідомість. Тому жити в Китаї і писати про Китай — це велике задоволення.

— До вашої книжки передмову написав один з найвизначніших сучасних поетів Китаю, політик, державний діяч, член парламенту Чень Хаосу. До речі, він надзвичайно високо оцінив вашу роль у справі створення позитивного іміджу України в Китаї. Не можу відмовити собі у задоволенні процитувати: «Поезія Людмили Скирди сповнена найщиріших зичень доброї долі та щастя китайському народу. Це для нас глибоко символічно, і це нас справді зворушило. Нема сумніву, що після видання «Мелодій чотирьох сезонів» у неї з'явиться ще більше друзів у Китаї, і ця книжка принесе їй ще більшу популярність, а відтак культурна взаємодія та співробітництво Китаю та України увійдуть до нової епохи ще тісніших зв'язків. Хочу висловити найщиріші побажання щастя і процвітання:

Весна, літо, осінь, зима — кожна пора прекрасна!
Народна дружба збагачує душу!
Китай і Україна разом втілюють заповітні мрії!
Поезія та малюнок сяють наче сонце та місяць!»

— До речі, про малюнки. Гао Ман зробив 150 ілюстрацій до віршів. Минулого року йому виповнилось 85. Дуже поважний вік! Тим часом Гао Ман сповнений натхнення і творчих задумів. Зараз завершує переклад моєї третьої книжки. Дивовижна людина! Його поява у моєму житті — це просто Божий дарунок.

— Повернемось до «Мелодій чотирьох сезонів». Чому ви дали книжці таку дуже китайську назву, в якій пульсує відгомін п'ятитисячолітньої культури Китаю?

— Моя нова книжка про чотири сезони в Китаї, згідно з якими розгортається і продовжується життя китайського народу з його поетичними святами, фестивалями, милуванням природою тощо. Ви справді правильно підкреслили зв'язок цієї назви з усіма без винятку видами китайського мистецтва, у яких природа досі посідає не просто чільне місце, а є космогонічно-філософським базисом. Живопис, порцеляна, вишивка, одяг, різьблення, шовк, сади, увесь феншуй, уся поезія та музика — це обертання людини у вічному круговороті природи, і жодних інших альтернативних шляхів. А ще віддавна китайський живопис був тісно пов'язаний і з поезією, і з каліграфією. Я спробувала піти цим китайським шляхом і творити вірші як мініатюрні живописні полотна. Що з цього вийшло — судити читачам і перш за все — китайським. Але працювати нам з Гао Маном було дуже цікаво.

— Ваша книжка сповнена культурологічними ремінісценціями, асоціаціями тощо. Імена, назви, термінологія роблять екзотику китайського життя настільки дотичною, що, здається, ти також прожив якийсь час у Китаї. Я думаю, що це і є процес взаємозбагачення культур у дії, акція і для української, і для китайської літератур унікальна.

— Так, майже всі, хто писав про мої книжки, наголошували на унікальності самого цього процесу — трансформації китайського феномену в український літературний контекст. Так, вочевидь, було вирішено на небесах, а ми лише втілюємо це рішення у життя.

— Чи були презентації книжки?

— Напередодні Нового року презентація книжки відбулась у стародавній столиці Китаю — місті Сіань, відомому в усьому світі своїм «теракотовим військом». Це місто в полі нашого зору з`явилось також невипадково. Адже саме тут у III столітті до нашої ери починався процес об`єднання Китаю у могутню централізовану державу. Було створено систему адміністративного поділу, відповідний адміністративний апарат, законодавчу систему, тут уніфікувалась китайська писемність, система мір, ваги, грошових одиниць, почалось будівництво Великої китайської стіни завдовжки 4000 км. Саме звідси десь у II столітті нашої ери починався Великий шовковий шлях, який доходив до сучасної України, саме тут починався золотий період розквіту буддизму в Китаї і, що найважливіше, — небувалий розквіт культури періоду імперії Тан, який тривав з VI по IX століття нашої ери і був часом розквіту не лише культури взагалі, а й поезії зокрема, всесвітньо знані імена Лі Бо, Ду Фу, Ван Вея з`явились саме тоді.

— Отже, ви ніби повернулись до витоків, але ж Сіань — семимільйонне місто з неймовірно інноваційними структурами: інформаційними, космічними, індустріальними тощо.

— Справді, це красиве місто переживає просто бум різного роду інновацій. А ще — це величезний освітній центр. Перша презентація «Мелодій» відбулася в Університеті іноземних мов, що налічує 25 тисяч студентів і розташований на території близько 200 га. По суті, це чудове сучасне містечко з величезним стадіоном, бібліотекою, гуртожитками, їдальнями, культурним центром і оздоровчим комплексом. На жаль, в Україні таких вузів поки що нема. Фактично студенти перебувають на повному державному утриманні з триразовим харчуванням, лікуванням тощо.

— Таке собі місто Сонця Кампанелли.

— Ви не повірите, але у мене також виникла асоціація з якимось фантастичним майбутнім. Словом, 15 грудня було якимось казковим днем у моєму житті. І казка почалася ще під час польоту з Пекіна до Сіаня. Несподівано до мене в літаку підійшов симпатичний китаєць середнього віку, відрекомендувався (він працює геологом) і блискучою англійською мовою розповів просто-таки романтичну історію про те, що ще в пекінському аеропорту він у очікуванні посадки читав щойно куплений грудневий номер журналу «Women of China», де побачив інтерв'ю зі мною і мої фото. І впізнав мене. І от в літаку на висоті десяти кілометрів я давала автограф невідомій людині, але такій чудесній і милій, що спогад про цю зустріч досі мене зігріває. Ну а потім — зустріч зі студентами, викладачами, вірші, пісні, автографи, обійми і цілунки. Це — Китай.

— Будь ласка, пані Людмило, кілька слів про найближчі творчі плани.

— У Пекіні буде проведено кілька презентацій книжки «Мелодії чотирьох сезонів». Зараз працюємо над унікальним українсько-китайським проектом — готуємо альбом провідних китайських художників, де поряд з їх чудовими картинами будуть надруковані мої вірші. Але головну увагу сконцентрую на підготовці до друку третьої книги поезій, яка, сподіваюсь, побачить світ цього літа.

Розмовляв Олексій КУЖЕЛЬНИЙ.
Фото Олексія КУЖЕЛЬНОГО.

Поетеса Людмила Скирда разом із перекладачем своїх віршів Гао Маном і своїм чоловіком — Надзвичайним і Повноважним Послом України у КНР Юрієм Костенком.

Кобзар автостопом

Віктор Пашник іноді навідується до Кам'янця-Подільського. Як-не-як, це місто його студентської юності.

Він родом з Івано-Франківщини. Навчався у єдиній в Україні Стрітівській кобзарській школі (випуск 1999 року), коли там ще працював знаменитий Василь Литвин. Ті чотири роки в Стрітівці були і щасливими, і не дуже. Якось хтось поцупив у Віктора гроші, що дала мати. Тоді він уперше вийшов на вулицю з бандурою.

18-літній Пашник потрапив на перший у його житті фестиваль — «Червона рута» в Дніпропетровську. А далі закрутилося! З Олексою Миколайчуком удвох вигравали на «Сурмах звитяги», мали й Гран-прі, брали перші місця на «Байді» (Тернопіль), «Виході на полонину» (Путила). Виборов Пашник перше місце в Донецьку на фестивалі «Україна, зоре моя», а в 2003 році святкував аж дві перемоги на «Червоній руті» в Києві — в жанрі авторської пісні та акустичної музики.

У 2004-му Віктор захопився мандрами. Україна, Росія, Середня Азія, Прибалтика. Зазвичай кобзар подорожує автостопом — так дешевше.

— Я змалку мріяв їздити з бандурою світом і співати для чужоземців, щоб почули українську пісню. Бо вона прекрасна. Я її зробив! Хіба що на Камчатці не співав!

Цікаво, що дуже популярний Пашник у Москві. «У 2009 році я цілий сезон провів на Арбаті, — каже кобзар. — За три місяці до мене жодного разу ніхто зі злодіїв чи міліції з поганими намірами не підійшов. Казали: «Це — зірка Арбату!»

Мандрівний кобзар Шкрум (таке псевдо в Пашника) усе в дорозі. До старого Кам'янця, де, на щастя, в останні два роки з'явилися класи бандурного мистецтва в дитячих позашкільних закладах, приїхав з охотою. Сьогодні в Кам'янці, а завтра — у Львові, Харкові, Рівному... Грає він ще й на гітарі, пише пісні, виконує і твори друзів-музикантів. Співає мовами, які потребують підтримки — українською та білоруською. Деякі твори народжувалися саме в Кам'янці, в хоровому класі університету на вулиці Гагаріна, де він колись навчався.

Якось перед його виступом у школі вчителька сказала дітям, що зараз їм співатиме справжній кобзар. «Це Тарас Шевченко?» — запитали учні. А Віктор Пашник не претендує на схожість на кого б то не було. Він є сам собою.

Віра ШПИЛЬОВА.

ХРОНІКА

«Лексикон...» почався з Ужгорода

Юрій Андрухович побував в Ужгороді в рамках презентаційного туру своєї книжки «Лексикон інтимних міст». Письменник зізнався, що саме до Ужгорода помандрував уперше в житті п'ятирічним хлопчиком. А перші враження від Закарпаття отримав з ілюмінатора «кукурузника», на якому прилетів разом з мамою, тоді студенткою.

«Ужгород лежав за горами, тобто у казковій країні, бо кожна історія з місцем дії у казковій країні починається словами «за горами, за лісами», — написав він пізніше.

У «Лексиконі...» описано 111 міст, у яких колись побував Андрухович. Чому ж у книжці так мало Ужгорода, хоча автор бував тут досить часто? На це питання він відповів, що «справді мало, але мені здається, що дуже важко було б до цього давнього дитячого поетичного спогаду додавати ще щось. Хоча можна було б написати про 1980 рік, коли я, будучи студентом Львівського поліграфічного інституту, потрапив на літню практику до Ужгорода». У 1981-му переддипломну практику письменник проходив теж в Ужгороді, щоправда, тепер уже обрав це місто свідомо, адже «хотів більше часу провести з Петром Частом» (журналістом, письменником, який нині живе за океаном. — **Ред.**). «Це місто, де страшенно багато усього передумав, перечитав. І я вирішив приїхати до Ужгорода назавжди і добиватися місця роботи, жити тут. Але Петро Іванович сказав, що не радить цього робити», — поділився спогадами письменник.

Крім обласного центру Закарпаття, до «Лексикону...» потрапив Хуст. Ставити крапку на проекті з містами Андрухович не збирається. За його словами, із закарпатських міст хотів би описати ще Мукачеве, Берегове і особливо Чоп.

Десята книжка Ярослава Ороса

18 квітня, коли закарпатському киянину — прозаїку Ярославу Оросу **(на знімку)** виповнилося 53, в Ужгороді презентували його першу поетичну збірку «Дримба».

115-сторінкова книжечка побачила світ в тутешньому видавництві «Ліра» накладом усього 100 примірників. Передмову до видання написав Олександр Гаврош, який і вів презентацію. Це десята книжка Ороса, але перша поетична. Всі попередні виходили в Києві, а ця — в Ужгороді. Мабуть, Ярослав у такий спосіб хотів привернути більшу увагу земляків до своєї творчості. Він закоханий в історію рідного краю, пише про минувшину білих хорватів — давніх слов'янських племен, що є прародичами кількох етнічних гілок нинішніх закарпатців. Словом, він не лише добрий оповідач, але й, як бачимо, вправний поет.

Доречно додати, що Ярослав Орос народився у селі Широкий Луг — там, де і цьогорічний лауреат Шевченківської премії поет Петро Мідянка.

Олександр Гаврош пише: «Те, що творить Орос, важко назвати якимось терміном... Безперечно одне: Закарпаття з 1930-х років такого войовничого голосу ще не чуло».

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

В обласному центрі відкрили музей «Православ'я Поділля», створений за ініціативи Хмельницької єпархії УПЦ та громадської організації «Покров», *інформує наш власкор Ірина Козак*

У Криму цього року проведуть паспортизацію 150 пам'ятників, пов'язаних із Великою Вітчизняною війною, *інформує наш власкор Роман Черьомухін*

Перший партизан

ЛЕГЕНДАРНІ ДОЛІ

Лучанину Іллі Сизонцю* (на знімку) *21 червня 1941 року в Бресті довелося допитувати німецького перебіжчика, який попередив про заплановану фашистську агресію.

Страшна новина від перебіжчика

Знання німецької мови в Іллі Сизонця — ще з дитинства: розмовляв з хлопчаками-ровесниками в степовій Князе-Григорівці, що у Великолепетиському районі Херсонської області, де тоді жило багато німців-колоністів.

Закінчивши у дев'ятнадцять років Мінське військове училище, Ілля Сизонець молодшим лейтенантом-артилеристом прибув на службу до Бреста. Це — п'ятниця 20 червня. У військовій частині, куди його призначили, нікого не було. Всі виїхали з фортеці на польові навчання. Йти молодому офіцеру було нікуди, тож у комендатурі сказали: послужите в нас, а там побачимо.

Вже наступного суботнього дня Іллю Сизонця призначають старшим групи патрулів. Він був радий можливості познайомитися з містом. Тим більше, що випало патрулювати в самій Брестській фортеці. Там зустрівся з начальником застави, лейтенантом Кіжелаповим. Той поцікавився, чи знає хтось німецьку мову. Бо з того берега Бугу переплив німецький солдат і хоче повідомити щось дуже важливе. Зі слів перебіжчика Сизонець зрозумів, що завтра о четвертій годині ранку почнеться війна. А ще німець просив негайно повернути його, інакше загинуть сім'я, знайомі. Звісно, до слів ворожого солдата ніхто не прислухався.

Отак Ілля Сизонець дізнався про те, що завтра почнеться війна. Щойно разом зі своїми людьми після патрулювання він повернувся в комендатуру, черговий наказав: «Бери пару своїх солдатів і їдь на залізничний вокзал, там прибув на службу взвод приписників, їх ніхто не зустрів». І молодший лейтенант Ілля Сизонець став командиром взводу. Це були сержанти-сапери, що прибули сюди для фортифікаційних робіт. Були вони майже вдвічі старші за свого командира і мали за плечима досвід війни з Фінляндією, брали участь в поході радянських військ до Західної України та Білорусі.

У підземеллях Бреста

Вранці 22 червня перші вибухи фашистських бомб застали взвод Сизонця на вокзалі. Пересиділи в підвалі під рестораном. Не вірили, що Червона Армія відступила. Думали, повернуться війська з навчань і проженуть гітлерівців з Бреста. Ночами група робила вилазки, вбивала німців. Коли ті зрозуміли, хто ховається у підвалах під вокзалом, почали кидати туди димові шашки. Але великі приміщення давали змогу уникнути задухи. Тоді підігнали паровоз і шлангом почали подавати пар. Наші воїни вирішили відходити. А вже половина взводу було поранених.

З підвалів Брестського вокзалу вийшли на дев'ятнадцятий день війни. Пішли не на Мінськ чи Гомель, а на Ковель, ближче до великих лісів. Один із солдатів із Смолярів Старовижівського району переконав іти в ліси, де його село. Так взвод із військового став партизанським. Поранених лікували на хуторах Заболотівського та Шацького районів.

— Я не згоден із тим, що День партизанської слави святкують тільки 22 вересня, ніби до 22 вересня і не було партизанів, — ділиться думками Іван Сизонець. — Це неправильно. Вже в липні 1941 року на півночі і на північному заході Волині діяв не тільки мій партизанський взвод. І до того, як партизанський загін Ковпака на Сумщині підбив першого німецького танка, ми біля Заболоття і Шацька уже не одну ворожу машину знищили, розкручували ключами гайки і розсовували рейки, поїзди пускали під укіс. Мій взвод за війну підірвав 25 військових ешелонів у Волинській і Брестській областях.

Живим поклали у могилу

Серед реліквій Ілля Сизонець зберігає одну унікальну: надгробний камінь зі своїм прізвищем, іменем, датами народження і смерті. Остання позначена 1941 роком.

— Ми дізналися, що на ремонті дороги працюють наші військовополонені, — пригадує Ілля Ілліч події першого року війни. — І конвоює їх небагато німців. Подумали: давай спробуємо їх звільнити. А не розрахували, що поруч станція Лісна, де ще за радянської влади стояло військове містечко. На той час там було багато німців, що зупинялися на відпочинок, а потім їхали далі на фронт. І миув'язалися в цей бій. Відразу побачили, що сили нерівні. З містечка німцям підкріплення підоспіло. Взвод відступив. Інакше загинули б усі. Куля потрапила в шию, і я втратив свідомість. Куди мені подітися? Хлопці сховали в кущах. Німці своїх самі поховали, а наших декількох чоловік убитих наказали поховати тамтешнім людям. Та хтось побачив, що я живий. І щоб німці не добили, мене поклали в яму і ледь присипали землею. Думали пізніше забрати, як все заспокоїться. Пам'ятаю, на світанку отямився в могилі. Помацав: нижче мене — вбиті. Одразу зрозумів, у чому річ. Виліз із ями, а вона якраз біля станції. Бачу — колодязь. Я до нього. А там жінки поять корів. І бабка побачила мене, усього в крові. Підібрала, обмила. Десь днів зо три переховувала. А взвод шукає. Повернулися туди, де поховано, а мене нема. Потім люди переказали, що живий один партизан. Приїхали за мною вночі повозкою. Я цій бабці передав так званий «паспорт смерті»: в ебонітовій капсулі — адреса моя. Кажу: «Як загину, надішлете додому». Та жінка після війни передала цю адресу внукові. Внук поніс її в школу вчительці. Вчителька пише на батьківщину, що ваш син загинув там-то, похований — і вказує точно, де. Їм відповідає мати: мій син живий, недалеко від вас живе, і дає мою адресу. Вони за цією адресою на 40-ву річницю Перемоги в 1985 році запросили мене в цю Лісну (Барановицький район Брестської області). Там відкривали меморіал Слави, і туди приїхало нас четверо колишніх партизанів. Я, ще троє, які десь були в іншому місці «поховані» (бувало й таке). І мене, як першого там «похованого», призначили на новому меморіалі запалити Вічний вогонь. А потім мене солдат веде до кам'яної плити, такої, як у нас в Луцьку на меморіалі. Читаю: «Молодший лейтенант Сизонець Ілля Ілліч, 1922—1941». Приходить інший солдат. В руках у нього зубило, молоточок і бронзова фарба. Написав — «живий». І цей камінь мені подарували.

Таємниця підірваного мосту

Запам'ятався колишньому партизану і листопад 1943 року.

— У Бресті, на притоці Західного Бугу, Муховці, неподалік від фортеці, був залізничний міст, — пригадує Ілля Сизонець. — І ніяк місцеві партизани не могли його підірвати. І вдалося це тільки нам, українцям. І знаєте, як? Діставатися до мосту через сильну охорону було важко. А по Муховцю і Бугу ходили німецькі мотобаржі. Тож вирішили: спробуємо добиратися вплав за баржами. А це восени було, перед жовтневими святами. Баржа гвинтом працює, шумить. Щойно підходили до моста, вона йшла в Буг, а партизан до бика (опори) прив'язував вибухівку. Навозили її за тиждень чимало. Під водою тол не розкисає. Встановили електричні підривники. Тепер треба від усіх підривників дроти зв'язати в один і накинути на німецьку електромережу, щоб вони самі себе підірвали. Так і вийшло. Готові міни німці не виявили. Ми вже і дроти протягнули. Залишилося комусь із наших накинути вдень наш провід на їхній. Вдень німці електрику по загорожі не пускали. А тут — луки, люди корів недалеко від мосту пасли. І один партизан накинув цей провід. А виявилося, що німці тільки тоді пускають електричний струм, як щось підозріле. Це було ввечері 6 листопада 1943 року. Вирішили група моя і той, хто нами командував, оцим вибухом зустріти свято Жовтневої революції. Як зустріти? У найближчому селі зчинили стрілянину. Ні по кому, а так, щоб відчули німці, що неподалік є партизани. І одразу, через декілька секунд, пролунав вибух — і залізничний міст якраз посередині обвалився.

Цікаву бувальщину пов'язану з цією диверсією, нещодавно розповів голова Волинської обласної ветеранської організації Микола Капітоненко.

— Кілька років тому наша делегація була в Білорусі, — пригадує Микола Іванович. — За столом випили по чарці, заговорили, як хто воював. Білоруси ображаються. Кажуть: такий був гарний міст, а ми досі не знаємо, хто його знищив. Встаю і показую на Іллю Сизонця: це його рук справа. Білоруси сміються: «Ви повинні допомогти нам його відбудувати». Ілля Ілліч занепокоївся: «Де ж я візьму грошей? Пишіть нашому Президенту».

Ще одна похоронка

Навесні 1944 року в селі Карасин містився польовий військомат. Саме туди привів свій партизанський взвод Ілля Сизонець. Разом зі своєю військовою частиною він дійшов аж до Ельби, північно-західніше Берліна. Там і відбувся останній його бій у тій війні.

— Із Східної Пруссії через наші тили пробивалися німці-оточенці, — розповідає ветеран про бій, який ледь не коштував йому життя. — І якраз на нашу батарею вийшов їхній механізований полк. Один танк мчить просто на мене. 45-міліметрова гармата з нашої батареї перебила йому гусеницю. Танк розвернуло, і він по інерції накотився на мене, придавив ліве плече і коліна. Танк горить, а я під ним лежу в окопі. Мене шукали близько тижня, знали — десь тут мав бути командир батареї. Знайшли, аж коли відтягнули спалений танк. А начальство знову шле матері листа: «Ваш син капітан Сизонець по-геройськи загинув на Ельбі». І вказують, де саме.

Знаєте, ніде не згадується, що крім параду Перемоги у Москві перед тим був невеличкий парад Перемоги в Берліні. Я вже підлікувався і з паличкою був на ньому. Попереду йшли ми, потім — американські солдати, потім — англійці, а позаду — французи. Пройшли урочистим маршем до Браденбурзьких воріт. Після того — до рейхстагу, а там усе розписано. Знаходжу якусь вуглину і пишу: «Сизонець з Херсона».

***

Нещодавно Ілля Сизонець відзначив 90-річчя. А народився він, як і Тарас Шевченко, 9 березня. На ювілей до нього завітали голова обласної ветеранської організації Микола Капітоненко, керівники Ратнівського району, почесним громадянином якого є Ілля Ілліч. До речі, після війни молодого вчителя скерували з Херсонщини в село Гута цього району. Їхав на три роки, а приїхав на тридцять. Потім перебрався до обласного центру, залишивши в цьому селі збудовану ним школу. На бойовому рахунку колишнього партизана і фронтовика — тринадцять особисто пущених ним під укіс військових ешелонів, безліч знищеної іншої німецької техніки. Подвиги ветерана відзначено сімома орденами, медалями. Ілля Сизонець охоче зустрічається з молоддю, розповідає про побратимів. Один з бійців його партизанського взводу Герой Радянського Союзу Василь Газін, визволяючи Ратнівський район, повторив подвиг Матросова — закрив своїми грудьми ворожий кулемет. До пам'ятника йому в селищі Ратне щороку приїздить колишній командир. Не обходиться без Іллі Сизонця і жоден обласний зліт партизанів та підпільників краю. Тож побажаємо шановному ветерану міцного здоров'я, оптимізму і можливості ще довго зустрічатися з однополчанами.

Микола ЯКИМЕНКО.
Луцьк.

Фото автора.

120 містків у минувшину

Подарунок для любителів минувшини зробили археологи Державного підприємства «Волинські старожитності» у Волинському краєзнавчому музеї, де відкрито унікальну виставку «Втрачена хронологія: археологічні дослідження 2011 року».

Директор «Волинських старожитностей» Олексій Златогорський пояснив назву виставки тим, що в науковців під час розкопок та опрацювання знайдених матеріалів інколи виникали складності в їхній інтерпретації. Адже кожна пам'ятка має багатошаровий характер — «складається» із трьох і більше історичних періодів. Більш ранні об'єкти не лише перекривали пізніші, а й часто знищували їх. Саме тому в археологів інколи виникало певне відчуття «втраченої хронології» в одному розкопі чи навіть в одному археологічному об'єкті. Однак вдалося провести чітку наукову інтерпретацію знахідок, які й знайшли своє місце в музейній експозиції. Вона стала цілісним образом археологічних досліджень, що їх здійснювали науковці ДП «Волинські старожитності» в різних куточках історичної Волині: Луцьку, Володимирі-Волинському, Шацьку, Любомлі, Світязі, Жидичині, Богушівці, Крупі, Підгайцях, Шеплі, Зимному, Колодниці Волинської області та в Пересопниці Рівненської області.

На виставці є унікальні знахідки волинських археологів: торговельний медальйон із Крупи, давньоруські вироби з Шацька, медальйони польських поліцаїв із поховання у Володимирі-Волинському тощо. Цікавим експонатом також є фотографія, виявлена в одному з таких поховань. Зберегти її не вдалося, бо за лічені секунди після того, як була знайдена, вона перетворилась на порох. Але копію фотознімка, який археологи бачили лише кілька секунд, нині також можуть бачити і всі відвідувачі! Загалом на виставці понад 120 артефактів, кожен з яких є певним містком у минувшину Волинського краю.

Досить цікавим та оригінальним в експозиції є реконструкція житла давніх слов'ян із розкопок у Богушівці. Хоч воно було зруйноване спорудою пізнішого періоду, дослідники змогли відновити його. Складовою частиною оселі стала пічмазанка, оживити котру науковцям із Луцька допоміг науковий співробітник Рівненського обласного краєзнавчого музею Олексій Войтюк.

Віктор БУЛИГА,
краєзнавець.
Рівне.

Взвод за війну підірвав 25 військових ешелонів у Волинській і Брестській областях

Боротьба з раком — це не лише виявлення пухлин, а й попередження хвороби

Важко уявити, але свого часу спорудження Донецького обласного протипухлинного центру потрібно було «пробивати» на найвищому рівні. У 60-ті роки минулого століття на всю індустріальну область нараховувалося лише 120 ліжок в онкодиспансері — щонайменше третина від потреби. Після всесоюзного суботника, кошти від якого було заплановано спрямувати на спорудження лікарень, Донецьк не отримав нічого. Тоді керівництво місцевого онкодиспансеру звернулося до тодішнього голови уряду у Москву. І кошти на спорудження лікарні таки виділили.

Людиною, яка порушила ту субординацію та написала напряму до керівника країни, був хірург-онколог Григорій Бондар (на знімку), чиє життя нерозривно пов'язане із протипухлинним центром.

Онкологія — найвитратніша галузь: і для держави, і для пацієнта

О сьомій ранку під його кабінетом уже очікують хворі, які знають про звичку генерального директора центру починати роботу дуже рано. Загалом у центрі, розрахованому на 670 ліжок, щороку роблять понад 10 тисяч операцій, а на прийом приїздять понад 60 тисяч осіб. Онкологічні захворювання у найбільш населеній області України — одна з головних причин смертності. Але уявлення про те, що рак невиліковний — застаріло, зазначає Герой України Григорій Бондар.

— Побутує думка, нібито онкологічні хворі — невиліковні. Насправді це не так. Невиліковними є запущені стадії. Випадки, коли люди не йдуть до лікаря, а звертаються вже тоді, коли допомогти неможливо — нерідкі. Не в останню чергу пацієнти відкладають візит через матеріальні причини. Щоб зробити операцію на шлунку, потрібно заплатити 15 тисяч гривень за ліки. І це не нам гроші йдуть, а до приватних аптек. Праця хірурга — величезна, важка. Я не лаю своїх підлеглих і не маю нічого проти, якщо людина сотнею-другою віддячить лікарю, виписуючись після операції. Але основні витрати — це медикаменти, це прибутки фармацевтів. Нічого не роблячи, аптеки заробляють більше, ніж медики, — каже Григорій Васильович.

Онкологія завжди була найвитратнішою галуззю медицини. «Звичайно, страхова медицина також вимагає грошей. Та й державні витрати величезні, — розмірковує співрозмовник. — Приміром, у нас є два апарати для опромінення: один коштує 11 мільйонів доларів, другий — сім мільйонів. Їм уже по десять років. Ми першими почали застосовувати лінійні прискорювачі, і зараз стоїть питання про впровадження нового апарата, який працює за принципом адронного колайдера. Таке «останнє слово техніки» коштує чотири мільярди гривень, але забезпечує ефективніше лікування: у багатьох випадках можна буде обійтися без операцій».

Виключили операції, які калічать людину

На стінах кафедри онкології Донецького національного медичного університету, розташованої в центрі, — різноманітні дипломи та патентії, які засвідчують першість донецьких медиків в окремих галузях. Запатентовані понад 300 винаходів, активно впроваджуються нові й нові технології в лікуванні онкологічних захворювань.

— Ми виключили операції, які калічать, погіршують якість життя людини. 98 відсотків втручань — це первинно-відновна хірургія: не лише видаляємо орган, а й формуємо новий. Деякими варіантами ніхто в країні сьогодні не володіє, крім нас. І результати кращі, — розповідає хірург.

Про рівень послідовників «школи Бондаря» красномовно свідчить такий випадок. Свого часу Донецький протипухлинний центр став одним із перших, хто отримав на випробування апарат для електрозварювання живих м'яких тканин, розроблений в Інституті електрозварювання НАН України імені Патона. Сьогодні кожна операційна центру оснащена такою технікою. Перевага таких операцій — у безкровності. Кілька років тому професора, тодішнього завідувача маммологічним відділом, а нині — головного лікаря центру Ігоря Седакова запросили на впровадження цієї методики до міського центру маммології Москви.

— Спочатку зустріли насторожено: мовляв, а як ми пояснимо пацієнтці, що її оперуватиме професор із України? Може, ви говоритимете, що і як робити, а виконуватиме наш хірург? — пригадує Седаков. — Кажу, я дистанційно не оперую. Тоді дозволили працювати, але під наглядом серйозної бригади. Став за стіл і зробив операцію у стандартному для нас режимі: за 17 хвилин. Колеги були приголомшені: вони таке втручання виконували дві — дві з половиною години. Після цього прийом був зовсім в іншому ключі...

Сам хірург Бондар і сьогодні робить по дві-три операції на день.

— Під час операцій я неодноразово був свідком таких дій шефа, які навіть із моєї точки зору, людини з досвідом, були ризикованими. Але в цих ризикованих ситуаціях він приймав таке рішення, що все закінчується благополучно для хворого. Це — інтуїція, яка ґрунтується перш за все на власному великому клінічному досвіді, на знанні клінічних ситуацій по науковій літературі, — вважає професор Олександр Попович, який працює разом із Григорієм Бондарем 35 років.

Допомагають здорові звички

У ці дні Григорій Васильович святкує своє 80-річчя. Зустрічає ювілей на робочому місці, в оточенні колег. Захоплено розповідає, що домігся створення науково-дослідного центру (НДЦ), який дасть змогу узагальнити та використовувати наукові розробки донецьких медиків саме там, де вони найпотрібніші, — у регіоні. За словами завідувача відділення хірургії печінки та підшлункової залози, обласного онколога та майбутнього керівника НДЦ Романа Іщенка, про результати роботи нової структури можна буде судити вже через три-чотири роки.

Щороку в Донецькій області злоякісні новоутворення вперше діагностують у 15 тисяч осіб. Рівень захворюваності за останні три роки зріс на п'ять відсотків.

Генеральний директор центру не втомлюється пропагувати здоровий спосіб життя — як серед колег, так і серед пацієнтів.

— Упевнений: рак переможемо, але для цього потрібен час. До того ж часу не випадок, а сама людина повинна керувати своєю долею, усвідомлювати фактори ризику та уникати їх. Адже боротьба з раком — це не лише виявлення пухлин, а й їх попередження, — переконаний ювіляр.

Ліна КУЩ.

Фото надане Донецьким обласним протипухлинним центром.

Підсніжники: без ривків і прискорень

Весна. Температура за вікном неухильно підвищується. У парках і скверах з'явилися перші «підсніжники». Так на сленгу бодібілдерів називають спортсменів-новачків, які починають курс перших тренувань із відступом холодів. Це ті, хто на відміну від професійних спортсменів і фанатичних любителів, які бігають навіть у лютий мороз, вирішили привести себе у форму після довгої зими. Прагнення, безумовно, похвальне, але головне — не перестаратися. Надміре заповзяття і ентузіазм нерідко закінчуються травмами й погіршенням роботи організму, що само по собі спричиняє зворотний ефект від очікуваного.

Фізичні навантаження нетренованій людині варто підвищувати поступово, радить інструктор лікувальної фізкультури поліклініки № 1 державного управління справами Світлана Лішофай.

— Для поліпшення роботи серцево-судинної системи та опорно-рухового апарату починати потрібно навіть не з пробіжок, а з інтенсивного ходіння чи просто піших прогулянок. Особливо це стосується людей із серцево-судинними захворюваннями та тих, хто переніс інфаркт (попередньо проконсультуйтеся з лікарем). На старті навантаження треба давати мінімальне. Це знизить ризик можливих ускладнень і травм.

Перед початком занять необхідно виконати комплекс дихальних вправ. У жодному разі не робіть різких ривків і прискорень. Вправи на гнучкість особливо актуальні для тих, хто потребує посттравматичної реабілітації. Не слід намагатися відразу повторити досягнення Серебрянської і Подкопаєвої. Спочатку на шпагат ви все одно не сядете, а біль і шкоду собі можете завдати величезну.

Пробіжки бажано робити у світлий час доби, за можливості в першій половині дня. Особливо це важливо для людей, які страждають на підвищений артеріальний тиск, і тих, хто переніс інфаркт. Якщо ж бігати ви можете лише ввечері, то постарайтеся робити це за дві-три години до сну. Теплий душ після пробіжки треба приймати не тільки з позиції гігієни, а й тому, що з потом виходять шлаки з організму. Пийте більше рідини. Крім поліпшення моторики шлунково-кишкового тракту, пиття сприяє розрідженню крові й знижує ризик виникнення тромбів. Вода при хороших навантаженнях корисна ниркам, а при роботі з базовими силовими вправами сприяє збільшенню обсягу м'язової маси.

На шляху до фізично здорового способу життя мало кому вдається уникнути крепатури. Не лякайтеся. Це всього лише молочна кислота у м'язах. У більшості випадків вона навіть корисна. Боротися з нею треба... фізичним навантаженням. А тепла ванна чи сауна пом'якшить больові відчуття.

Данило ІЩЕНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву«Голосу України»).

РЕФОРМИ

Профільні заклади укомплектовані лікарями на 73 відсотки

У Миколаєві відкриють чотири нові пункти тимчасового базування карет «швидкої» — додатково до трьох працюючих.

Загалом профільні заклади лише на 73 відсотки укомплектовано лікарями, середніми медпрацівниками — на 80 відсотків. Як доповів лікар-нспектор управління охорони здоров'я Анатолій Бабін, нині розроблено та затверджено чіткий план-графік реформування галузі, а також фінансовий паспорт лікувально-профілактичних закладів.

Наразі в 14 амбулаторіях відкрито 30 сімейних дільниць. Сертифікати на здійснення загальної практики — сімейної медицини — уже мають 18 осіб, а 33 медичні сестри отримали відповідну підготовку. Враховуючи нормативи МОЗ, із розрахунку на 1500 жителів вводять одну посаду сімейного лікаря та дві — медсестер. Діє домовленість із Харківською медичною академією про навчання 2013 року на курсах «загальної практики сімейної медицини» ще 30 фахівців. Дві групи миколаївських медиків підготують в Одеському медуніверситеті.

З'явився проект електронної карти медобслуговування в районах міста. На ній вказано діючі амбулаторії та ті, які заплановано відкрити найближчим часом, а також пункти тимчасового базування «швидкої». На першому етапі реформ тут відкриють 10 центрів первинної медико-санітарної допомоги та 31 сімейну амбулаторію.

Наступний рівень надання допомоги (вторинний) передбачає створення на базі міської лікарні №4 консультативно-діагностичного центру. Його укомплектують сучасним діагностичним та лікувальним обладнанням. Ще один такий підрозділ, імовірно, створять на базі Міської дитячої лікарні №2. Наразі це питання обговорюють.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Заробіток залежатиме не від ставки, а від навантаження

За словами начальника Головного управління охорони здоров'я Києва Віталія Мохорєва, сутність нинішніх перетворень — не лише у покращенні медичного обслуговування, а й у створенні мотивації для людей у білих халатах. Такою мотивацією має стати заробіток. Відтепер він залежатиме не від ставки, а від навантаження. Також уперше виплачуватимуть надбавку за якість виконаної роботи, що, як вважають чиновники, позитивно позначиться на діяльності медичних закладів у цілому.

Загалом державою було виділено близько 80 мільйонів гривень на втілення реформи, із яких 20 мільйонів припадає на закупівлю медикаментів для столичної «Швидкої допомоги». Нагадаємо, втілення змін у сфері охорони здоров'я триває уже пікроку в рамках дії Закону України «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві». Зміни мають торкнутися кількох напрямів: підвищення якості медичного обслуговування, збільшення фінансування галузі, будівництво і реконструкція лікувальних закладів та підготовка нових кадрів.

Ірина КРАСУЦЬКА.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

Про закриття корпоративних тарифних планів

ТОВ "Астеліт", що надає телекомунікаційні послуги під торговою маркою business life:), повідомляє про закриття тарифних планів Ексклюзивний 1 (обов'язковий щомісячний платіж (далі - ОЩП) 30,50), Ексклюзивний 2 (ОЩП 50), Ексклюзивний 3 (ОЩП 25,30,50), Ексклюзивний 4 (ОЩП 30,50,100,250), Ексклюзивний 5 (ОЩП 50), Нова Інтра 100, Нова Інтра 50, Нова Ультра 100, Нова Ультра 150, Нова Екстра 50, Нова Екстра 100, Нова Екстра 150, Оптимальний післяоплата, Ультра 50, Ультра 100, Єдина Мережа 100, Єдина Мережа 150, Єдина Мережа 250, Єдина Мережа без обладнання.

Починаючи з 01.05.2012 року обслуговування абонентів на умовах вищезазначених тарифних планів буде припинено, тарифні плани будуть закриті.

Абонентів тарифних планів Ексклюзивний 1 (ОЩП 30,50), Ексклюзивний 3 (ОЩП 25,30), Ексклюзивний 4 (ОЩП 30), Нова Інтра 50 буде безкоштовно переведено на тарифний план Супер business life:) 30. Абонентів тарифних планів Ексклюзивний 2 (ОЩП 50), Ексклюзивний 3 (ОЩП 50), Ексклюзивний 4 (ОЩП 50, 100, 250), Ексклюзивний 5 (ОЩП 50), Нова Інтра 100, Нова Ультра 100, Нова Ультра 150, Нова Екстра 50, Нова Екстра 100, Нова Екстра 150, Ультра 50, Ультра 100 буде безкоштовно переведено на тарифний план Супер business life:) 50. Абонентів тарифного плану Оптимальний післяоплата буде безкоштовно переведено на Супер business life:) 30 післяоплата. Абонентів тарифних планів Єдина Мережа 100, Єдина Мережа 150, Єдина Мережа 250, Єдина Мережа без обладнання буде безкоштовно переведено на тариф Єдина Мережа 50.

Деталі на сайті www.life.ua.

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Вважати недійсними: 1). Паспорт СН 815918, виданий Печерським РУГУ МВС України в м. Києві 22 травня 1998р. та оригінал довідки ІПН 2613405597; 2). Печатка СПД ФО Єленєв Денис Ігорович, інд. номер 2613405597 м. Київ, Україна, в зв'язку з викраденням.

Постановою Господарського суду Дн-ської області від 17.04.2012р. по справі № 34/5005/3183/2012 ТОВ "БУДМЕТАЛПЛАСТ" (код ЄДРПОУ 05443558) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Бесараба Віктора Вікторовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49100, м. Дніпропетровськ, пр-т. Героїв, буд. 9, кв. 166.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

17 квітня 2012 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду: до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду в статусі учасника Фонду включено ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "БАНК "СОФІЙСЬКИЙ", свідоцтво учасника Фонду №217 від 17.04.2012 р. 0-800 308108; www.fg.gov.ua

---

17 квітня 2012 року прийнято Рішення власника (засновника) про ліквідацію Товариства з обмеженою відповідальністю "Драмторг" (79071, м. Львів, вул. Кульпарківська, буд. 145, кв. 110, ЄДРПОУ 37398775).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 11.04.2012 р. у справі № **5011-15/4206-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "К.М.Л." (код ЄДРПОУ 36645115**, місцезнаходження - **03187, м. Київ, вул. Академіка Заболотного, буд. 33/162, літ. "А")**, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Авілова Сергія Вікторовича (ліцензія АГ № 594785 від 05.04.2011р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: **Київська область, м. Бровари, вул. Гагаріна, 29, кв. 175.**

Постановою Господарського суду Сумської області 09.02.2012 р. у справі № 5021/159/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "ВІСТ І КО ЛТД" (Сумська область, м. Шостка, вул. Карла Маркса, 13, ЄДРПОУ 35187658), **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.**

Ліквідатором призначено Авілова Сергія Вікторовича (ліцензія АГ № 594785 (від 05.04.2011р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: **07400, Київська обл., м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 29, кв. 175.**

Постановою Господарського суду міста Києва від 09 квітня 2012 року по справі № 44/459-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ФІНАНСОВА ЛІЗИНГОВА ГРУПА" (код ЄДРПОУ 33602854, юридична адреса: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "ФІНАНСОВА ЛІЗИНГОВА ГРУПА" призначено арбітражного керуючого Гартенко Віталія Федоровича (ліцензія АВ № 470424, адреса робочого місця: 83017, м. Донецьк, б. Шевченка, 25, офіс 407).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 12.04.2012 р. по справі № 5009/1261/12 по провадженню справи 25/38/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Статус - Д" (72315, Запорізька обл., м. Мелітополь, пр. Б. Хмельницького, б. 4, кв. 4), р/р № 26001001272001 в АТ "ТАСкомбанк", м. Київ, МФО 339500, р/р № 26000024635701 в ПАТ "Банк Кіпру", м. Київ, МФО 320940 та р/р № 26001102656301 в ПАТ "Банк "Фінанси та Кредит", м. Запоріжжя, МФО 313731, згідно ст. 51 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Книшевську Тетяну Сергіївну (ліцензія АВ № 499061), 72301, м. Мелітополь, вул. Лермонтова, б. 58, кв. 4, т. (096) 7388180.

Заяви кредиторів приймаються в місячний строк від дня опублікування цього оголошення на адресу ліквідатора.

Ухвалою Господарського суду Чернівецької області (58002, м.Чернівці, вул. О.Кобилянської, 14) від 02 грудня 2010 року порушено провадження у справі №5/108/б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Нелипівці - 2050" (60152, с. Нелипівці, Кельменецького району, Чернівецької області, код 30795984, р/р260061312 в ВАТ " Райффайзен Банк Аваль ", МФО 356464). Ухвалою Господарського суду Чернівецької області від 13 березня 2012 року по справі №5/108/б припинено процедуру ліквідації товариства з обмеженою відповідальністю "Нелипівці - 2050" та введена процедура розпорядження майном боржника. Розпорядником майна призначено арбітражного куючого Рабанюка Віктора Степановича (м. Чернівці, вул. Залозецького, 38/1, ліцензія АБ № 547815 від 19.10.2010р.). Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 09.02.2012р. по справі № 18/1459/11 визнано банкрутом Приватне підприємство "Азмол-Кремінь" (Полтавська область, м. Кременчук, вул. Жовтнева, 47, код ЄДРПОУ 31493705) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Маковього О. В. (ліцензія АГ № 594839 від 14.04.2011р.)

Адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, тел. (0532) 560-037.

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) постановою від 14 березня 2012 р.. по справі №32/17-3621-2011 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Веселка - ВТП", в зв*язку з чим відкрито ліквідаційну процедуру.

Реквізити підприємства: код ЄДРПОУ 25274709, юридична адреса: 65012, м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 2а, оф. 109.

Ліквідатором банкрута призначено Новікова Юрія Петровича, ліцензія АВ №347264 від 24 жовтня 2007р. Адреса: а/с 250, Одеса-1, 65001.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 05.04.2012 р. по справі № 5023/1299/12 фізичну особу-підприємця Мацак Олену Вікторівну (ідент. код 2744913027; 61177, м. Харків, вул. С. Борзенка, б. 13/1, кв. 21) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Строк для пред'явлення кредиторських вимог 2 місяці з дня прийняття постанови. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тризну О. В. (ліц. серії АВ № 470226 від 27.02.2010 р.; м. Харків, вул. Польова, буд. 10, кв. 17).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 06.04.2012 року по справі № 5023/1368/12 товариство з обмеженою відповідальністю "ПРОФІНТЕРБУДСЕРВІС" (код ЄДРПОУ 35275749, юр. адреса: 61106, м. Харків, вул. Роганська, 15, кімн. 11) було визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Буханцова Ігоря Івановича (код 2393612238), для листів: 61106, м. Харків, вул. Роганська, 15, кімн. 11. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від публікації.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 5015/1182/12 від 05.04.2012 року про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю 'Торговий дім' Львівські солодощі', (81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Глинська, буд. 56, код ЄДРПОУ № 34813986), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру - ліквідатором призначено Марка А.Т. (ліцензія серія АВ № 592952 від 28.10.2011р.)

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Втрачені печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статут, довідка платника податку - вважати недійсними.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної Війни, 3а) постановою від 10.04.2012 року по справі №21б/5014/590/2012 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "АЙДАР АГРОТРЕЙД" (код ЄДРПОУ 34341574, юр. адреса: індекс: 92700, Луганська область, Старобільський район м.Старобільськ, вул. Дзержинського, буд. 15) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рой Олександра Аврамовича (ліцензія серії АВ №470433 від 17.05.2010 року), індекс: 93543, Луганська область, Новоайдарський район, с. Райгородка, вул. Совєтська-7.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ОГОЛОШЕННЯ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ КОНЦЕСІЙНОГО КОНКУРСУ ЩОДО НАДАННЯ У КОНЦЕСІЮ ЦІЛІСНОГО МАЙНОВОГО КОМПЛЕКСУ ДЕРЖАВНОГО ПІДПРИЄМСТВА "ТЕПЛОЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛЬ-2 "ЕСХАР" (ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ КОД 30034023)

Міністерство енергетики та вугільної промисловості України повідомляє, що за результатами концесійного конкурсу щодо надання у концесію цілісного майнового комплексу ДЕРЖАВНОГО ПІДПРИЄМСТВА "ТЕПЛОЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛЬ-2 "ЕСХАР" (ідентифікаційний код юридичної особи 30034023, місцезнаходження юридичної особи: 63524, Харківська обл., Чугуївський р-н, смт Есхар) переможцем конкурсу визначено ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ДВ нафтогазовидобувна компанія" (ідентифікаційний код юридичної особи 34181461, місцезнаходження юридичної особи: 03055, м.Київ, вул. Старокиївська, 14).

Товарна біржа "Регіональна універсальна біржа" (Організатор торгів) та ліквідатор Державного спеціалізованого будівельно-монтажного тресту по підземному будівництву і реконструкції шахт, кар'єрів ДСБМТ "Кривбасшахтопроходка" (тел.факс (0564) 404-79-70) проводять відкриті біржові торги (аукціон) з продажу майна підприємства-банкрута - ДСБМТ "Кривбасшахтопроходка", розташованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, пр. К. Маркса 1

Загальна характеристика об'єкта продажу:

Лот № 1 - 33/100 нежитлової будівлі розташованої за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Леніна, 43а (Літ. А-2), інв. № 100250, п/ц лоту - 77876,4 грн. без ПДВ.

З технічними чи іншими характеристиками майна банкрута можна ознайомитися за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Льотчиків, 9.

Гарантійні внески (1% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17,00 грн. перераховується на рахунки Організатора торгів: для гарантійного внеску (за кожен лот) - р/р 26003049855900 в АТ "УкрСиббанк", м. Харків, МФО 351005, ЄДРПОУ 34513069 (призначення платежу: Сплата реєстраційного збору за участь у торгах (лот № 1), без ПДВ), для реєстраційного збору - р/р 26003049855900 в АТ "УкрСиббанк", м. Харків, МФО 351005, ЄДРПОУ 34513069 (призначення платежу: Сплата гарантійного внеску за участь у торгах з продажу лоту № 1, без ПДВ) до 21.05.2012р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються 21.05.2012р. включно за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Отто Брозовського, 74 А, з 10.00 до 17.00 (крім суботи та неділі). З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу, оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: 8 (056) 404-12-74.

Відкриті біржові торги (аукціон) відбудуться 22.05.2012р., о 11.00 за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Отто Брозовського, 74 А.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 30 днів договору купівлі-продажу між покупцем та банкрутом.

Постановою Господарського суду Сумської області 09.02.2012 р. у справі № 5021/159/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "ВІСТ ДНЕПР" (Сумська область, м. Шостка, вул. Карла Маркса, 13, ЄДРПОУ 32479079), **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.**

Ліквідатором призначено Авілова Сергія Вікторовича (ліцензія АГ № 594785 (від 05.04.2011р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: **07400, Київська обл., м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 29, кв. 175.**

Постановою Господарського суду Сумської області 16.02.2012 р. у справі № 5021/173/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "ВІСТ КРИМ" (Сумська область, м. Шостка, вул. Карла Маркса, 13, ЄДРПОУ 33326843), **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.**

Ліквідатором призначено Авілова Сергія Вікторовича (ліцензія АГ № 594785 (від 05.04.2011р.)

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: **Київська обл., м. Бровари, вул. Гагаріна, буд. 29, кв. 175.**

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 10.04.2012 р. по справі № 5023/9705/11 приватне підприємство "ДВЕРНАЯ СЛУЖБА" (61129, м. Харків, вул. Героїв Праці, 47, кВ. 213, код ЄДРПОУ 32562863, п/р 26002200000605 у ПАТ "ВіЕйБіБанк", м. Київ, МФО 380537) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Цимберова Дмитра Ілліча (ліцензія серії АВ № 347104 від 06.08.07 р.; м. Харків, вул. Бакуліна, 9/13, кв. 52).

Оболонський районний суд м. Києва викликає Чередниченка Віталія Павловича, останнє відоме місце проживання: Київська обл., Броварський р-н, с. Плоске, вул. Гагаріна, 25 у якості відповідача на розгляд цивільної справи за позовом Дергалюк Тетяни Вікторівни до Чередниченка Віталія Павловича про стягнення суми позики.

Судове засідання відбудеться 25 квітня 2012 р. о 09:30 годині в приміщенні Оболонського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. М. Тимошенка, 2-є, каб. 26.

У випадку Вашої неявки справа буде розглянута за Вашої відсутності на підставі зібраних у справі доказів.

Ліквідатор ВАТ Банку "БІГ Енергія" повідомляє про продаж на аукціоні активів (майна) банку, розташованого за адресою: Київська обл., Васильківський р-н, с. Рославичі, вул. Жовтнева, земельна ділянка б.11б.

Лот №1 Земельна ділянка з кадастровим №3221487301:01:034:0024, загальною площею 0,150 га, що належить ВАТ Банк "БІГ Енергія" на праві власності та розташована за адресою: Київська обл., Васильківський р-н, с. Рославичі, вул. Жовтнева, земельна ділянка б.11б.

Початкова ціна - 86 450 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться 16 травня 2012 року об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т. А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ р/р 2600700004058 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС-БАНК" в м. Києві, МФО 321983, код ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел.: (044) 596-93-24.

МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Глава 1. Основи державної митної справи

Стаття 1. Законодавство України з питань державної митної справи

1. Законодавство України з питань державної митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 цього Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

2. Відносини, пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими законами України з питань оподаткування.

3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Кодексом та іншими законами України, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 2. Особливості набрання чинності законами України та іншими нормативно-правовими актами з питань державної митної справи

1. Закони України з питань державної митної справи, нормативно-правові акти з питань державної митної справи, видані Кабінетом Міністрів України та центральним органом виконавчої влади, набирають чинності через 45 днів з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самим законом або нормативно-правовим актом, але не раніше дня їх офіційного опублікування.

2. Офіційним опублікуванням закону України з питань державної митної справи, нормативно-правового акта з питань державної митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, вважається опублікування його повного тексту в одному з періодичних друкованих видань, визначених законодавством України як офіційні. Днем офіційного опублікування закону України з питань державної митної справи, нормативно-правового акта з питань державної митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, вважається день виходу в світ номера того офіційного друкованого видання, в якому повний текст зазначеного закону України або нормативно-правового акта опубліковано раніше, ніж в інших офіційних друкованих виданнях. Якщо опублікування закону України з питань державної митної справи, нормативно-правового акта з питань державної митної справи, виданого Кабінетом Міністрів України, центральним органом виконавчої влади, здійснювалося частинами, днем його офіційного опублікування вважається день виходу в світ того номера офіційного друкованого видання, в якому раніше, ніж в інших офіційних друкованих виданнях, опубліковано останню частину зазначеного закону або нормативно-правового акта.

3. Закон України або інший нормативно-правовий акт з питань державної митної справи, який набирає чинності з дня офіційного опублікування, вважається чинним з 0 годин дня, наступного за днем офіційного опублікування зазначеного закону України або нормативно-правового акта.

4. Якщо для набрання чинності законом України або іншим нормативно-правовим актом з питань державної митної справи встановлено певний строк з дня його офіційного опублікування, визначений днями, цей строк починається з 0 годин дня, наступного за днем офіційного опублікування зазначеного закону або акта, і закінчується о 24 годині останнього дня відповідного строку.

5. Якщо день набрання чинності законом України або іншим нормативно-правовим актом з питань державної митної справи визначено конкретною датою, цей закон або акт вважається чинним з 0 годин зазначеної дати.

6. Нормативно-правові акти з питань державної митної справи набирають чинності через 45 днів після їх державної реєстрації та оприлюднення.

Стаття 3. Особливості застосування законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи

1. При здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день прийняття митної декларації митним органом України.

2. У разі якщо законодавством України передбачена можливість виконання митних формальностей без подання митної декларації, застосовуються норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, чинні на день виконання таких формальностей.

3. Норми законів України, які пом'якшують або скасовують відповідальність особи за порушення митних правил, передбачені цим Кодексом, мають зворотну дію в часі, тобто їх норми поширюються і на правопорушення, вчинені до прийняття цих законів. Норми законів України, які встановлюють або посилюють відповідальність за такі правопорушення, зворотної дії в часі не мають.

4. У разі якщо норми законів України чи інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків підприємств і громадян, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або здійснюють операції з товарами, що перебувають під митним контролем, чи прав та обов'язків посадових осіб митних органів, внаслідок чого є можливість прийняття рішення як на користь таких підприємств та громадян, так і на користь митного органу, рішення повинно прийматися на користь зазначених підприємств і громадян.

Стаття 4. Визначення основних термінів і понять

1. У цьому Кодексі наведені нижче терміни і поняття вживаються в такому значенні:

1) валютні цінності:

а) валюта України - грошові знаки у вигляді банкнот, казначейських білетів, монет та в інших формах, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території України, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обміну на грошові знаки, які перебувають в обігу;

б) іноземна валюта - іноземні грошові знаки у вигляді банкнотів, казначейських білетів, монет, що перебувають в обігу та є законним платіжним засобом на території відповідної іноземної держави, а також вилучені з обігу або такі, що вилучаються з нього, але підлягають обміну на грошові знаки, які перебувають в обігу;

в) платіжні документи та цінні папери (акції, облігації, купони до них, векселі (тратти), боргові розписки, акредитиви, чеки, банківські накази, депозитні сертифікати, інші фінансові та банківські документи), виражені у валюті України, в іноземній валюті або банківських металах;

г) банківські метали - золото, срібло, платина, метали платинової групи, доведені (афіновані) до найвищих проб відповідно до світових стандартів, у зливках і порошках, що мають сертифікат якості, а також монети, вироблені з дорогоцінних металів;

2) вантаж експрес-перевізника - консолідовані за єдиним транспортним документом міжнародні експрес-відправлення чи міжнародні експрес-відправлення, що не увійшли до складу цих консолідованих міжнародних експрес-відправлень за своїм характером, розмірами або з інших причин, що переміщуються (пересилаються) експрес-перевізником через митний кордон України;

3) вантажне відправлення - товари, що надходять в Україну на адресу осіб або відправляються ними за межі України, або переміщуються транзитом через митну територію України, крім товарів, що належать громадянам та переміщуються ними у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі;

4) ввезення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України - сукупність дій, пов'язаних із переміщенням товарів, транспортних засобів через митний кордон України у будь-який спосіб у відповідному напрямку;

5) випуск товарів - надання митним органом права на користування та/або розпорядження товарами, щодо яких здійснюється митне оформлення, відповідно до заявленої мети;

6) вільний обіг - обіг товарів, який здійснюється без обмежень з боку митних органів України;

7) громадяни - фізичні особи: громадяни України, іноземці, особи без громадянства;

8) декларант - особа, яка самостійно здійснює декларування або від імені якої здійснюється декларування;

9) декларація митної вартості - документ встановленої форми, що подається декларантом і містить відомості щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи стосовно яких змінюється митний режим;

10) дозвіл митного органу - надання особі митним органом усно, письмово (паперовим або електронним документом) чи шляхом проставляння відбитка особистої номерної печатки на супровідних документах (деклараціях, відомостях) права на вчинення певних дій;

11) дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення, напівдорогоцінне каміння - терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними»;

12) експрес-перевізник - перевізник, який з використанням будь-якого виду транспорту здійснює прискорене перевезення міжнародних експрес-відправлень за єдиним транспортним документом (загальні авіанакладні (AWB - airwaybill, MAWB - master airwaybill), CMR, bill of lading (коносамент) тощо), а також забезпечує приймання, обробку, пред'явлення таких відправлень митним органам для митного контролю та митного оформлення в місцях їх митного оформлення та видачу одержувачам (повернення відправникам);

13) заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності - не пов'язані із застосуванням мита до товарів, що переміщуються через митний кордон України, встановлені відповідно до закону заборони та/або обмеження, спрямовані на захист внутрішнього ринку, громадського порядку та безпеки, суспільної моралі, на охорону здоров'я та життя людей і тварин, охорону навколишнього природного середовища, захист прав споживачів товарів, що ввозяться в Україну, а також на охорону національної культурної та історичної спадщини;

14) зона митного контролю - місце, визначене митними органами в пунктах пропуску через державний кордон України або в інших місцях митної території України, в межах якого митні органи здійснюють митні формальності;

15) іноземні товари - товари, що не є українськими відповідно до пункту 61 цієї статті, а також товари, що втратили митний статус українських товарів відповідно до цього Кодексу;

16) контейнер - транспортне обладнання (клітка, знімна цистерна або подібний засіб), що:

а) являє собою повністю або частково закриту ємність, призначену для поміщення в неї вантажів;

б) має постійний характер і завдяки цьому є достатньо міцним, щоб слугувати для багаторазового використання;

в) спеціально сконструйоване для полегшення перевезення вантажів одним або кількома видами транспорту без проміжного перевантаження;

г) сконструйоване таким чином, щоб полегшити його перевантаження, зокрема з одного виду транспорту на інший;

ґ) сконструйоване таким чином, щоб його можна було легко завантажувати та розвантажувати;

д) що має внутрішній об'єм не менше одного метра кубічного.

Термін «контейнер» включає приладдя та обладнання, необхідні для цього типу контейнера, за умови, що вони перевозяться разом із контейнером. Знімні кузови прирівнюються до контейнерів;

17) контрафактні товари - товари, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, ввезення яких на митну територію України або вивезення з цієї території є порушенням прав інтелектуальної власності, що охороняються відповідно до закону;

18) культурні цінності - об'єкти матеріальної та духовної культури, що мають художнє, історичне, етнографічне та наукове значення і підлягають збереженню, відтворенню та охороні відповідно до законодавства України;

19) моторні транспортні засоби - транспортні засоби, що рухаються за допомогою встановленого на них двигуна;

20) митна декларація - заява встановленої форми, в якій особою зазначено митну процедуру, що підлягає застосуванню до товарів, та передбачені законодавством відомості про товари, умови і способи їх переміщення через митний кордон України та щодо нарахування митних платежів, необхідних для застосування цієї процедури;

21) митна процедура - зумовлені метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей та порядок їх виконання;

22) митне забезпечення - одноразові номерні запірно-пломбові пристрої, печатки, штампи, голографічні мітки, засоби електронного цифрового підпису та інші засоби ідентифікації, що використовуються митними органами для відображення та закріплення результатів митного контролю та митного оформлення;

23) митне оформлення - виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

24) митний контроль - сукупність заходів, що здійснюються митними органами в межах своїх повноважень з метою забезпечення додержання норм цього Кодексу, законів та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку;

25) митний режим - комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення;

26) митний статус товарів - належність товарів до українських або іноземних;

27) митні платежі:

а) мито;

б) акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції);

в) податок на додану вартість із ввезених на митну територію України товарів (продукції);

28) митні правила - встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем, або контроль за якими покладено на митні органи цим Кодексом та іншими законами України;

29) митні формальності - сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами з метою дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи;

30) міжнародний транспортний документ - документ, який є договором на перевезення кожного окремого міжнародного експрес-відправлення;

31) міжнародні поштові відправлення - упаковані та оформлені відповідно до вимог актів Всесвітнього поштового союзу та Правил надання послуг поштового зв'язку листи, поштові картки, бандеролі, спеціальні мішки з позначкою «М», дрібні пакети, відправлення з оголошеною цінністю, поштові посилки, згруповані поштові відправлення з позначкою «Консигнація», відправлення міжнародної прискореної пошти «EMS», які приймаються для пересилання за межі України, доставляються в Україну або переміщуються через територію України транзитом операторами поштового зв'язку;

32) міжнародні експрес-відправлення - належним чином упаковані міжнародні відправлення з документами чи товарним вкладенням, які приймаються, обробляються, перевозяться будь-яким видом транспорту за міжнародним транспортним документом з метою доставки одержувачу прискореним способом у визначений строк;

33) нерезиденти:

а) юридичні особи, утворені відповідно до законодавства інших держав, які здійснюють свою діяльність за межами України, а також їх відокремлені підрозділи з місцезнаходженням на території України, які не здійснюють господарську діяльність відповідно до законодавства України;

б) розташовані на території України дипломатичні представництва, консульські установи, інші офіційні представництва іноземних держав та міжнародних організацій, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;

в) фізичні особи: іноземці та особи без громадянства, громадяни України, які мають постійне місце проживання за межами України, у тому числі ті, які тимчасово перебувають на території України;

34) несупроводжуваний багаж - товари, що відправляються їх власниками - громадянами з оформленням багажних або інших перевізних документів та переміщуються через митний кордон України окремо від цих громадян;

35) особи - юридичні та фізичні особи;

36) особисті речі - товари, нові і такі, що були у вжитку, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб фізичної особи, які відповідають меті перебування зазначеної особи відповідно в Україні або за кордоном, переміщуються через митний кордон України у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі, міжнародних поштових та експрес-відправленнях і не призначені для підприємницької діяльності, відчуження або передачі іншим особам;

37) перевізник - особа, яка здійснює перевезення товарів через митний кордон України та/або між митними органами на території України або є відповідальною за таке перевезення;

38) підприємство - будь-яка юридична особа, а також громадянин-підприємець;

39) платник податків - особа, на яку відповідно до цього Кодексу, Податкового кодексу України та інших законів України покладено обов'язок зі сплати митних платежів;

40) повірений - особа, яка діє на підставі договору доручення з експрес-перевізником і здійснює пред'явлення міжнародних експрес-відправлень митному органу за місцезнаходженням одержувача (відправника);

41) попереднє повідомлення - завчасне повідомлення митного органу декларантом про намір ввезти товари на митну територію України або вивезти їх за її межі;

42) попередній документальний контроль - контрольні заходи, які полягають у перевірці документів та відомостей, необхідних для здійснення державних санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного контролю, та здійснюються митними органами в пунктах пропуску через державний кордон України щодо товарів, у тому числі продуктів та сировини тваринного походження, що переміщуються через митний кордон України;

43) посадові особи підприємств - керівники та інші працівники підприємств (резиденти та нерезиденти), які в силу постійно або тимчасово виконуваних ними трудових (службових) обов'язків відповідають за додержання вимог, встановлених цим Кодексом, законами та іншими нормативно-правовими актами України, а також міжнародними договорами України, укладеними у встановленому законом порядку;

44) посадові особи представництв іноземних держав та міжнародних організацій - акредитовані в Україні глави дипломатичних представництв та члени дипломатичного персоналу, посадові особи консульських установ, представники іноземних держав при міжнародних організаціях, посадові особи міжнародних організацій;

45) постійне місце проживання - місце проживання на території будь-якої держави не менше одного року громадянина, який не має постійного місця проживання на території інших держав і має намір проживати на території цієї держави протягом будь-якого строку, не обмежуючи таке проживання певною метою, і за умови, що таке проживання не є наслідком виконання цим громадянином службових обов'язків або зобов'язань за договором (контрактом);

46) об'єкти права інтелектуальної власності - об'єкти авторського права і суміжних прав, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торговельні марки, географічні зазначення

Митний кодекс України друкується на 21 — 62 стор.

(зазначення походження товарів) та сорти рослин;

47) правовласник - особа, якій відповідно до закону належать майнові права на об'єкт права інтелектуальної власності, або особа, яка діє від її імені в межах наданих повноважень;

48) припаси:

а) товари, призначені для споживання пасажирами та членами екіпажів (бригад) на борту транспортних засобів, незалежно від того, продаються ці товари чи ні;

б) товари, необхідні для експлуатації і технічного обслуговування транспортних засобів на шляху прямування та у пунктах проміжних стоянок чи зупинок (у тому числі пально-мастильні матеріали), крім запасних частин та устаткування, які знаходяться у транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

в) товари, які призначаються для продажу на винос пасажирам та членам екіпажів (бригад) транспортних засобів і знаходяться у цих транспортних засобах на момент прибуття на митну територію України або доставляються на них під час перебування на цій території;

49) пропуск товарів через митний кордон України - надання митним органом відповідній особі дозволу на переміщення товарів через митний кордон України з урахуванням заявленої мети такого переміщення;

50) резиденти:

а) юридичні особи, які утворені та провадять свою діяльність відповідно до законодавства України, з місцезнаходженням на її території, а також їх відокремлені підрозділи за кордоном, що не здійснюють господарської діяльності;

б) дипломатичні представництва, консульські установи та інші офіційні представництва України за кордоном, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;

в) фізичні особи: громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які мають постійне місце проживання в Україні, у тому числі ті, які тимчасово перебувають за кордоном;

51) ремонт - операції, що здійснюються для усунення недоліків товарів, приведення їх у робочий стан, відновлення ресурсу або характеристик та не призводять до зміни коду цих товарів згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

52) ручна поклажа - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України разом з цими громадянами або уповноваженими ними особами без оформлення багажних чи інших перевізних документів;

53) спеціально виготовлене сховище (тайник) - сховище, виготовлене з метою незаконного переміщення товарів через митний кордон України, а також обладнані та пристосовані з цією метою конструктивні ємності чи предмети, які попередньо піддавалися розбиранню, монтажу тощо;

54) судно закордонного плавання - українське або іноземне судно, яке здійснює міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів та прибуває на митну територію України або вибуває за її межі;

55) супроводжуваний багаж - товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України у багажних відділеннях транспортних засобів, якими прямують ці громадяни, з оформленням багажних або інших перевізних документів;

56) тарифна квота - визначений обсяг товару, в межах якого ввезення або вивезення такого товару здійснюється за пільговою ставкою мита або без застосування мита;

57) товари - будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що переміщується лініями електропередачі;

58) транспортні засоби - транспортні засоби комерційного призначення, транспортні засоби особистого користування, трубопроводи та лінії електропередачі;

59) транспортні засоби комерційного призначення - будь-яке судно (у тому числі самохідні та несамохідні ліхтери та баржі, а також судна на підводних крилах), судно на повітряній подушці, повітряне судно, автотранспортний засіб (моторні транспортні засоби, причепи, напівпричепи) чи рухомий склад залізниці, що використовуються в міжнародних перевезеннях для платного транспортування осіб або для платного чи безоплатного промислового чи комерційного транспортування товарів разом з їхніми звичайними запасними частинами, приладдям та устаткуванням, а також мастилами та паливом, що містяться в їхніх звичайних баках упродовж їхнього транспортування разом із транспортними засобами комерційного призначення;

60) транспортні засоби особистого користування - наземні транспортні засоби товарних позицій 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД та причепи до них товарної позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД, які підлягають державній реєстрації, катери та повітряні судна, що зареєстровані на відповідного громадянина та ввозяться або вивозяться цим громадянином у кількості не більше однієї одиниці на кожну товарну позицію виключно для особистого користування, а не для промислового або комерційного транспортування товарів чи пасажирів за плату або безоплатно;

61) українські товари - товари:

а) які повністю отримані (вироблені) на митній території України та які не містять товарів, ввезених із-за меж митної території України. Товари, повністю отримані (вироблені) на митній території України, не мають митного статусу українських товарів, якщо вони отримані (вироблені) з товарів, які не перебувають у вільному обігу на митній території України;

б) ввезені на митну територію України та випущені для вільного обігу на цій території;

в) отримані (вироблені) на митній території України виключно з товарів, зазначених у підпункті «б», або з товарів, зазначених у підпунктах «а» і «б» цього пункту;

62) умовне звільнення від оподаткування митними платежами - звільнення від сплати нарахованого податкового зобов'язання у разі поміщення товарів у митні режими, що передбачають звільнення від оподаткування митними платежами за умови дотримання вимог митного режиму;

63) уповноважена особа (представник) - особа, яка на підставі договору або належно оформленого доручення, виданого декларантом, наділена правом вчиняти дії, пов'язані з проведенням митних формальностей, щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта.

Стаття 5. Державна політика у сфері державної митної справи

1. Державна політика у сфері державної митної справи - це система цілей, принципів, функцій, напрямів, засобів і механізмів діяльності держави, спрямованих на забезпечення національних митних інтересів та безпеки України, регулювання зовнішньої торгівлі та захист внутрішнього ринку, розвиток національної економіки та її інтеграцію до світової економіки, наповнення державного бюджету, які реалізуються через:

1) механізми тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

2) участь у митних союзах, зонах вільної торгівлі та міжнародних договорах (конвенціях) з митних питань;

3) встановлення порядку переміщення товарів через митний кордон України та здійснення їх митного контролю;

4) законодавство України з питань державної митної справи.

Стаття 6. Митні інтереси та митна безпека

1. Митні інтереси України - це національні інтереси України, забезпечення та реалізація яких досягається шляхом здійснення державної митної справи.

2. Митна безпека - це стан захищеності митних інтересів України.

Стаття 7. Державна митна справа

1. Встановлені порядок і умови переміщення товарів через митний кордон України, їх митний контроль та митне оформлення, застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, справляння митних платежів, ведення митної статистики, обмін митною інформацією, ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, здійснення відповідно до закону державного контролю нехарчової продукції при її ввезенні на митну територію України, запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил, організація і забезпечення діяльності митних органів та інші заходи, спрямовані на реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, становлять державну митну справу.

2. Державна митна справа здійснюється з додержанням прийнятих у міжнародній практиці форм декларування товарів, методів визначення митної вартості товарів, систем класифікації та кодування товарів та системи митної статистики, інших загальновизнаних у світі норм і стандартів.

3. Засади державної митної справи, зокрема, статус митної служби України та основні питання організації її діяльності, митна територія та митний кордон України, процедури митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, митні режими та умови їх застосування, заборони та/або обмеження щодо ввезення в Україну, вивезення з України та переміщення через територію України транзитом окремих видів товарів, умови та порядок справляння митних платежів, митні пільги, визначаються цим Кодексом та іншими законами України.

4. Безпосереднє керівництво здійсненням державної митної справи покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 8. Принципи здійснення державної митної справи

1. Державна митна справа здійснюється на основі принципів:

1) виключної юрисдикції України на її митній території;

2) виключних повноважень митних органів України щодо здійснення державної митної справи;

3) законності та презумпції невинуватості;

4) єдиного порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України;

5) спрощення законної торгівлі;

6) визнання рівності та правомірності інтересів усіх суб'єктів господарювання незалежно від форми власності;

7) додержання прав та охоронюваних законом інтересів осіб;

8) заохочення доброчесності;

9) гласності та прозорості;

10) відповідальності всіх учасників відносин, що регулюються цим Кодексом.

Стаття 9. Митна територія України

1. Територія України, зайнята сушею, територіальне море, внутрішні води і повітряний простір, а також території вільних митних зон, штучні острови, установки і споруди, створені у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, становлять митну територію України.

2. Для цілей застосування положень розділів V і IX цього Кодексу території вільних митних зон вважаються такими, що знаходяться поза межами митної території України.

Стаття 10. Митний кордон України

1. Межі митної території України є митним кордоном України. Митний кордон України збігається з державним кордоном України, крім меж штучних островів, установок і споруд, створених у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України. Межі території зазначених островів, установок і споруд становлять митний кордон України.

Стаття 11. Додержання вимог щодо конфіденційності інформації

1. Інформація, що стосується державної митної справи, отримана митними органами, може використовуватися ними виключно для митних цілей і не може розголошуватися без дозволу суб'єкта, осіб чи органу, що надав таку інформацію, зокрема, передаватися третім особам, у тому числі іншим органам державної влади, крім випадків, визначених цим Кодексом та іншими законами України.

2. Інформація щодо підприємств, громадян, а також товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються ними через митний кордон України, що збирається, використовується та формується митними органами, вноситься до інформаційних баз даних і використовується з урахуванням обмежень, передбачених для інформації з обмеженим доступом.

3. За розголошення інформації, зазначеної у цій статті, посадові особи митних органів несуть відповідальність згідно із законом.

4. Не вважається розголошенням надання знеособленої зведеної інформації для статистичних цілей, знеособленої аналітичної інформації, інформації щодо загальних питань роботи митниці, інформації, яка не стосується конкретних фізичних та/або юридичних осіб і не може становити комерційну таємницю, інформація, яка стосується правопорушень, а також публічне обговорення в засобах масової інформації та суспільстві проблем державної митної справи.

Глава 2. Уповноважений економічний оператор

Стаття 12. Надання статусу уповноваженого економічного оператора

1. Уповноважений економічний оператор - це підприємство, створене відповідно до законодавства України, яке відповідає умовам, встановленим статтею 14 цього Кодексу, та має право користуватися спеціальними спрощеннями відповідно до статті 15 цього Кодексу.

2. Статус уповноваженого економічного оператора надається підприємству митницею шляхом видачі сертифіката уповноваженого економічного оператора та включення його до Єдиного реєстру уповноважених економічних операторів.

3. Підприємству може бути видано сертифікати уповноваженого економічного оператора таких видів:

1) на спрощення митних процедур;

2) щодо надійності і безпеки;

3) на спрощення митних процедур та щодо надійності і безпеки.

4. Статус уповноваженого економічного оператора визнається на всій митній території України.

Стаття 13. Подання заяви та видача сертифіката уповноваженого економічного оператора

1. З метою отримання статусу уповноваженого економічного оператора підприємство подає до митниці за місцем своєї державної реєстрації заяву, підписану керівником і завірену печаткою підприємства. Вид сертифіката уповноваженого економічного оператора заявник обирає самостійно.

2. До заяви про видачу сертифіката уповноваженого економічного оператора додається анкета з результатами самооцінки, проведеної заявником за такими критеріями:

1) дотримання положень законодавства України, у тому числі з питань державної митної справи;

2) система звітності та обліку товарів, транспортних засобів;

3) платоспроможність;

4) відповідність стандартам безпеки.

3. В анкеті зазначаються такі відомості:

1) правовий статус заявника, дата його створення, юридичні та банківські реквізити;

2) організаційна та матеріальна характеристики підприємства: кількість працюючих, види зовнішньоекономічної діяльності, обсяг річного прибутку;

3) зарубіжні торговельні партнери;

4) система обліку товарів, що дає змогу порівнювати відомості, надані митним органам при здійсненні митного контролю та митного оформлення, з відомостями про провадження господарської діяльності;

5) наявність автоматизованої системи декларування, контролю та обліку митних декларацій, у тому числі з обов'язковим використанням програмного продукту, сумісного з програмними продуктами, які використовуються митними органами;

6) обсяг експорту та/або імпорту в кількісному та грошовому виразі;

7) залучення посередників при здійсненні зовнішньоторговельних операцій;

8) відповідність результатів діяльності вимогам законодавства України, у тому числі з питань державної митної справи: кількість та види порушень, заходи, вжиті для їх усунення;

9) ступінь ризику товарів, що імпортуються та/або експортуються;

10) система ведення бухгалтерського обліку;

11) ступінь безпеки та захисту інформації;

12) наявність або відсутність внутрішньої системи контролю безпеки, система доступу до інформації;

13) проведення аудиту та контроль ступеня безпеки інформації;

14) наявність або відсутність посередника у взаємодії з митними органами;

15) наявність або відсутність програм захисту у користувачів електронної системи обміну даними, особливих заходів безпеки;

16) розробник програмного забезпечення;

17) наявність або відсутність інструкцій щодо безпеки, у тому числі діловодства у паперовій та електронній формах;

18) ступінь фізичної безпеки підприємства: порядок допуску на територію та до приміщень, ступінь їх захисту, наявність або відсутність системи сигналізації та відеоспостереження;

19) наявність або відсутність навантажувальної техніки, ступінь її безпеки;

20) наявність або відсутність власних та/або орендованих місць зберігання товарів під митним контролем, система безпеки цих місць, система доступу персоналу до них.

4. Форми заяви про видачу сертифіката уповноваженого економічного оператора та анкети з результатами самооцінки, проведеної заявником, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

5. Крім зазначених обов'язкових відомостей, заявник може надати митному органу додаткові відомості, зумовлені специфікою видів зовнішньоекономічної діяльності, які він провадить.

6. Митниця проводить попередню (фізичну та документальну) перевірку відомостей, наданих заявником, і передає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, заяву, анкету та свій висновок про можливість або неможливість надання заявникові статусу уповноваженого економічного оператора.

Якщо протягом трьох років, що передують даті подання заяви, цим підприємством здійснювалося митне оформлення товарів, транспортних засобів в іншому митному органі, то митниця, до якої подана заява, надсилає до такого митного органу запит про перевірку наявних в нього відомостей. Перевірка (фізична та документальна) проводиться у тритижневий строк з дня отримання запиту. Результати перевірки надсилаються до митниці - відправника запиту в електронній формі. Після закінчення перевірки митниця передає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, заяву, анкету та свій висновок про можливість або неможливість надання заявникові статусу уповноваженого економічного оператора.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, у двотижневий строк з дня надходження до нього висновку, зазначеного у частині шостій цієї статті, приймає рішення про підтвердження можливості або неможливості надання заявнику статусу уповноваженого економічного оператора та повідомляє про прийняте рішення митницю. У разі прийняття рішення про неможливість надання заявнику статусу уповноваженого економічного оператора зазначаються підстави прийняття такого рішення.

8. До проведення перевірки відповідності зовнішньоекономічної діяльності кандидата на отримання статусу уповноваженого економічного оператора стандартам безпеки можуть залучатися посадові особи спеціалізованих митних органів, фахівці та експерти галузевих міністерств і відомств за погодженням їх керівників та керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

9. Рішення щодо надання або ненадання статусу уповноваженого економічного оператора приймається митницею протягом 90 календарних днів з дня отримання нею заяви. За необхідності цей строк може бути продовжений на 30 календарних днів. У разі відмови у наданні статусу уповноваженого економічного оператора митниця письмово повідомляє заявника про підстави такої відмови в межах строку, встановленого цією частиною.

10. Форма і порядок видачі сертифіката уповноваженого економічного оператора визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

11. У разі прийняття рішення про надання підприємству статусу уповноваженого економічного оператора таке підприємство включається до Єдиного реєстру уповноважених економічних операторів і протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення йому видається відповідний сертифікат.

12. Підприємство зобов'язане інформувати відповідний митний орган про зміну відомостей, заявлених ним для отримання сертифіката уповноваженого економічного оператора, протягом п'яти робочих днів з дня зміни таких відомостей.

13. Порядок та критерії оцінки відомостей, заявлених підприємством для отримання статусу уповноваженого економічного оператора, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 14. Умови отримання сертифіката уповноваженого економічного оператора

1. Для отримання сертифіката уповноваженого економічного оператора підприємство повинно відповідати таким умовам:

1) здійснення зовнішньоекономічної діяльності протягом не менше трьох років до дня звернення до митниці з заявою про надання статусу уповноваженого оператора економічної діяльності;

2) відсутність на день звернення до митниці невиконаного зобов'язання із сплати митних платежів та пені;

3) відсутність на день звернення до митниці заборгованості відповідно до податкового законодавства;

4) відсутність протягом трьох років до дня звернення до митниці фактів притягнення посадових осіб підприємства до адміністративної відповідальності за порушення митних правил за статтями 472, 482 - 485 цього Кодексу;

5) наявність такої системи обліку товарів, яка дає змогу порівнювати документи і відомості, що надаються митним органам при здійсненні митного контролю та митного оформлення, з документами і відомостями про провадження господарської діяльності;

6) відсутність на день звернення до митниці суми непогашеного грошового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

2. У разі якщо підприємство на день подання ним заяви про видачу сертифіката уповноваженого економічного оператора протягом трьох років не перебувало на обліку в митних органах, воно додає до заяви письмову згоду про проведення щодо нього митними органами протягом шести місяців з дня отримання ним сертифіката уповноваженого економічного оператора позапланових перевірок обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем, безпосереднім отримувачем, відправником або перевізником яких є зазначене підприємство.

Стаття 15. Спеціальні спрощення, що надаються уповноваженому економічному оператору

1. Уповноваженому економічному оператору, якому видано сертифікат щодо надійності і безпеки, можуть бути надані такі спеціальні спрощення:

1) зменшений обсяг відомостей, які необхідно надати митному органу до прибуття на митну територію України та/або вибуття за межі митної території України товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

2) тимчасове зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, у приміщеннях, на відкритих та критих майданчиках уповноваженого оператора економічної діяльності;

3) зняття митного забезпечення без отримання дозволу митниці;

4) відправка товарів з приміщень, відкритих та критих майданчиків уповноваженого оператора економічної діяльності без пред'явлення їх митному органу відправлення.

2. Уповноваженому економічному оператору, якому видано сертифікат на спрощення митних процедур, можуть бути надані такі спеціальні спрощення:

1) здійснення митного контролю в першочерговому порядку;

2) розміщення товарів на складі тимчасового зберігання закритого типу без отримання дозволу митного органу;

3) звільнення від надання гарантії при здійсненні внутрішнього митного транзиту товарів (крім підакцизних), якщо декларантом є уповноважений економічний оператор;

4) митне оформлення товарів на об'єктах уповноваженого оператора економічної діяльності;

5) подання однієї митної декларації, якщо протягом певного часу, погодженого з митним органом, товари неодноразово ввозяться на митну територію України або вивозяться за її межі однією особою за одним зовнішньоекономічним договором.

3. Уповноваженому економічному оператору, якому видано сертифікат на спрощення митних процедур та щодо надійності і безпеки, можуть бути надані одночасно спеціальні спрощення, визначені частинами першою і другою цієї статті.

4. Спеціальні спрощення, передбачені цією статтею, застосовуються у разі, якщо уповноважений економічний оператор здійснює декларування товарів самостійно, та у разі, якщо уповноважений економічний оператор доручає у встановленому законодавством порядку здійснити декларування товарів від свого імені іншій особі.

5. Отримання сертифіката уповноваженого економічного оператора надає відповідній особі право на провадження видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу.

6. Порядок застосування спеціальних спрощень, передбачених цією статтею, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора

1. Дія сертифіката уповноваженого економічного оператора зупиняється митницею за наявності таких підстав:

1) виявлення митним органом достовірних фактів та відомостей, що спростовують відомості, надані за результатами самооцінки;

2) подання підприємством заяви про зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора;

3) наявність заборгованості із сплати митних платежів та пені;

4) притягнення керівників заявника, його засновників, акціонерів - фізичних осіб, які володіють контрольним пакетом акцій, до кримінальної відповідальності за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності;

5) порушення справи про порушення заявником митних правил за статтями 472, 482 - 485 цього Кодексу;

6) невиконання вимог частини дванадцятої статті 13 цього Кодексу;

7) наявність непогашеного грошового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

2. Строк зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора становить:

1) у випадку, передбаченому пунктом 1 частини першої цієї статті, - до трьох місяців;

2) у випадку, передбаченому пунктом 2 частини першої цієї статті, - згідно із заявою, але не більше трьох місяців;

3) у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої цієї статті, - до погашення заборгованості;

4) у випадках, передбачених пунктами 4 і 5 частини першої цієї статті, - до набрання законної сили вироком у кримінальній справі, постановою про притягнення до адміністративної відповідальності у справі про порушення митних правил або постановою (ухвалою) про закриття справи;

5) у випадку, передбаченому пунктом 6 частини першої цієї статті, - до одного місяця;

6) у випадку, передбаченому пунктом 7 частини першої цієї статті, - до погашення грошового зобов'язання.

3. Митниця протягом п'яти робочих днів з дати зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора письмово інформує про це уповноваженого економічного оператора.

Стаття 17. Анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора

1. Сертифікат уповноваженого економічного оператора анулюється у разі:

1) подання підприємством заяви про виключення його з Єдиного реєстру уповноважених економічних операторів;

2) припинення юридичної особи - уповноваженого економічного оператора згідно із законодавством України;

3) набрання стосовно керівників уповноваженого економічного оператора, його засновників, акціонерів, які володіють контрольним пакетом акцій, законної сили обвинувальним вироком суду за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності;

4) притягнення більше двох разів протягом року посадових осіб уповноваженого економічного оператора до адміністративної відповідальності за порушення митних правил за статтями 472, 482 - 485 цього Кодексу;

5) неподання підприємством відомостей, передбачених частиною дванадцятою статті 13 цього Кодексу, протягом строку призупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора.

2. Рішення про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора оформлюється наказом митниці і набирає чинності з дня видання зазначеного наказу. Належним чином завірена копія цього наказу не пізніше першого робочого дня, наступного за днем його видання, вручається під розписку керівникові відповідного підприємства або надсилається цьому підприємству рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Стаття 18. Єдиний реєстр уповноважених економічних операторів

1. Єдиний реєстр уповноважених економічних операторів складається з трьох розділів відповідно до видів отриманих підприємствами сертифікатів уповноваженого економічного оператора.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде Єдиний реєстр уповноважених економічних операторів та забезпечує його оприлюднення на своєму офіційному сайті.

Глава 3. Інформування, консультування та попередні рішення з питань державної митної справи

Стаття 19. Інформування про митні правила

1. Митні органи інформують заінтересованих осіб про митні правила у встановленому законом порядку.

2. Для спрощення доступу заінтересованих осіб до такої інформації митні органи застосовують інформаційні технології.

Стаття 20. Інформація щодо законодавства України з питань державної митної справи

1. Інформація щодо законодавства України з питань державної митної справи надається у встановленому законом порядку.

2. Митні органи надають не тільки інформацію, яку запитувала заінтересована особа, а й будь-яку іншу інформацію, яка стосується запиту, якщо її доведення до відома заінтересованої особи вважається митним органом доцільним.

3. Стислі довідки щодо основних положень законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі щодо пільг, які надаються при переміщенні товарів через митний кордон України, розміщуються для загального ознайомлення в місцях розташування митних органів. Довідки друкуються українською мовою, офіційними мовами відповідних суміжних країн, а також іншими іноземними мовами, які є мовами міжнародного спілкування.

Стаття 21. Консультування з питань державної митної справи

1. За зверненнями підприємств та громадян, що переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або провадять діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу покладено на митні органи (заінтересованих осіб), митні органи безоплатно надають консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи.

2. Консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи надаються митницями за місцем розташування підприємств (за місцем проживання або тимчасового перебування громадян) або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в усній, письмовій або, за бажанням заінтересованої особи, електронній формі у строк, що не перевищує 30 календарних днів, наступних за днем отримання відповідного звернення. Консультації в письмовій формі надаються у вигляді рішень митних органів.

3. Консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи має індивідуальний характер і може використовуватися виключно особою, якій надано таку консультацію.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, періодично проводить узагальнення консультацій з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи, які стосуються значної кількості осіб або значних сум митних платежів, та затверджує своїми наказами узагальнені консультації, які підлягають оприлюдненню.

5. Не може бути притягнуто до відповідальності особу, яка діяла відповідно до консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи, наданої в письмовій або електронній формі, а також до узагальненої консультації, зокрема, на підставі того, що у подальшому такі консультації були змінені або скасовані.

6. Консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань державної митної справи може бути оскаржена до органу вищого рівня в порядку, визначеному главою 4 цього Кодексу, або до суду як правовий акт індивідуальної дії, якщо вона, на думку заінтересованої особи, суперечить нормам відповідного акта законодавства. Визнання судом такої консультації недійсною є підставою для надання нової консультації з урахуванням висновків суду.

Стаття 22. Відповідальність за порушення порядку надання інформації

1. За надання недостовірної інформації, а також за неправомірну відмову у наданні відповідної інформації, несвоєчасне надання інформації та інші правопорушення у сфері інформаційних відносин посадові особи митної служби України несуть відповідальність, передбачену законом.

Стаття 23. Попередні рішення

1. За письмовими зверненнями декларантів або уповноважених ними осіб митні органи приймають попередні рішення щодо застосування окремих положень законодавства України з питань державної митної справи. Такі рішення виносяться до початку переміщення товарів через митний кордон України.

2. Попереднє рішення є обов'язковим для виконання будь-яким митним органом.

3. Форма попереднього рішення та порядок його прийняття визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Попередні рішення можуть прийматися з питань:

1) класифікації товарів (у тому числі комплектних об'єктів, що постачаються в розібраному стані декількома партіями протягом тривалого періоду) згідно з УКТ ЗЕД;

2) визначення країни походження товарів;

3) надання у випадках, передбачених цим Кодексом, дозволу на поміщення товарів в окремі митні режими.

5. Строк прийняття попередніх рішень з питань класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД та надання дозволу на поміщення товарів в окремі митні режими становить 30 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення. Цей строк може бути продовжений керівником митного органу або уповноваженою ним особою, але не більше, ніж на 15 днів, про що повідомляється особі, яка подала звернення. Попереднє рішення про визначення країни походження товару приймається в строк, що не перевищує 150 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення за умови, що декларантом або уповноваженою ним особою повідомлено всі необхідні для прийняття такого рішення дані про товар.

6. Строк дії попереднього рішення становить три роки з дати його винесення, якщо факти та умови (у тому числі правила визначення походження товарів), на основі яких було прийнято це рішення, залишатимуться незмінними.

7. Митний орган, який прийняв попереднє рішення, може його відкликати. Попереднє рішення підлягає відкликанню, якщо воно:

1) було прийняте на підставі поданих заявником недостовірних документів, наданої ним недостовірної інформації, та/або внаслідок ненадання підприємством всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначеного рішення, що суттєво вплинуло на характер цього рішення;

2) вступило в суперечність із законодавством України з питань державної митної справи внаслідок змін в останньому;

3) прийняте з порушенням вимог цього Кодексу.

8. Якщо попереднє рішення відкликано митним органом з причини, зазначеної у пункті 1 частини сьомої цієї статті, декларант або уповноважена ним особа несе передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність за негативні наслідки застосування такого рішення з моменту його прийняття.

9. Якщо попереднє рішення відкликано митним органом з причин, зазначених у пунктах 2 і 3 частини сьомої цієї статті, декларант або уповноважена ним особа не несе відповідальності за негативні наслідки застосування такого рішення з моменту його прийняття і до моменту його відкликання.

10. Попереднє рішення вважається відкликаним з дня прийняття рішення про його відкликання. Письмове повідомлення про відкликання негайно направляється особі, за зверненням якої воно було прийняте.

11. За необхідності внесення змін до попереднього рішення таке рішення відкликається, а на його заміну приймається нове з обов'язковим посиланням у ньому на відкликане рішення та зазначенням причин його відкликання. Нове попереднє рішення не пізніше наступного робочого дня після його прийняття надсилається особі, за зверненням якої було прийнято відкликане рішення.

12. Попередні рішення, за винятком інформації, що є конфіденційною відповідно до цього Кодексу, є загальнодоступними та оприлюднюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Глава 4. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів, організацій, їх посадових осіб та інших працівників і відповідальність за них

Стаття 24. Право на оскарження

1. Кожна особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів, організацій, їх посадових осіб та інших працівників, якщо вважає, що цими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси.

2. Предметом оскарження є:

1) рішення - окремі акти, якими митні органи, організації або їх посадові особи приймають рішення з питань, передбачених законодавством України з питань державної митної справи, а також задовольняють скарги, заяви, клопотання конкретних фізичних чи юридичних осіб або відмовляють у їх задоволенні;

2) дії - вчинки посадових осіб та інших працівників митних органів, організацій, пов'язані з виконанням ними обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України;

3) бездіяльність - невиконання митними органами, організаціями, їх посадовими особами та іншими працівниками обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, або неприйняття ними рішень з питань, віднесених до їх повноважень, протягом строку, визначеного законодавством.

3. Правила цієї глави застосовуються у всіх випадках оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів, організацій, їх посадових осіб та інших працівників, крім оскарження постанов по справах про порушення митних правил та випадків, коли законом встановлено інший порядок оскарження зазначених рішень, дій чи бездіяльності.

4. У випадках, встановлених законом, із скаргами або заявами про захист прав, свобод чи інтересів інших осіб мають право звертатися Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, прокурор, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, громадяни та підприємства.

5. Оскарження податкових повідомлень-рішень митних органів здійснюється у порядку, встановленому Податковим кодексом України.

Стаття 25. Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів, організацій, їх посадових осіб та інших працівників до посадових осіб та органів вищого рівня

1. Посадовими особами вищого рівня стосовно посадових осіб та інших працівників митних органів, організацій є керівники цих органів, організацій.

2. Органами вищого рівня є:

1) щодо митних постів - митниці, структурними підрозділами яких є ці митні пости;

2) щодо митниць, спеціалізованих митних органів, митних організацій - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи;

3) щодо центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. Скарга на рішення, дії або бездіяльність посадової особи або іншого працівника митного органу, організації (включаючи заступника керівника) подається керівникові цього органу, організації.

4. Скарга на рішення, дії або бездіяльність керівника митного поста подається до митниці, структурним підрозділом якої є цей митний пост.

5. Скарга на рішення, дії або бездіяльність керівника митниці, спеціалізованого митного органу, митної організації подається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

6. Скарга на рішення, дії або бездіяльність керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері митної справи, подається до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, якщо інше не передбачено законом.

7. Виконання оскаржуваного рішення може бути зупинено повністю чи в певній частині посадовою особою або органом, що розглядає скаргу. Посадова особа або орган, які розглядають скаргу, зобов'язані надати особі, яка подала скаргу, належним чином обґрунтовану письмову відповідь у визначений законом строк. Виконання оскаржуваного податкового повідомлення-рішення здійснюється у порядку, передбаченому Податковим кодексом України.

Стаття 26. Вимоги до форми та змісту скарг, строки їх подання, порядок і строки їх розгляду

1. Вимоги до форми та змісту скарг громадян, строки їх подання, порядок і строки їх розгляду, а також відповідальність за протиправні дії, пов'язані з поданням та розглядом скарг, визначаються Законом України «Про звернення громадян».

2. Скарга підприємства повинна містити всі необхідні реквізити цього підприємства та бути підписана керівником зазначеного підприємства або особою, яка виконує його обов'язки. Якщо інше не передбачено законом, скарги підприємств подаються і розглядаються у такому самому порядку і в ті самі строки, що й скарги громадян.

3. Скарга повинна містити конкретну інформацію про предмет оскарження і бути належним чином аргументованою. У разі якщо особа при поданні скарги не може надати відповідних доказів, такі докази можуть бути представлені пізніше, але в межах строку, відведеного законом на розгляд скарги.

Стаття 27. Особливості задоволення скарг на рішення, дії або бездіяльність митних органів або їх посадових осіб

1. Якщо задоволення скарги на рішення, дії або бездіяльність митних органів або їх посадових осіб пов'язане з виплатою грошових сум, їх виплата здій-

снюється за рахунок державного бюджету територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, на підставі рішення суду, органу чи посадової особи щодо задоволення скарги повністю або частково в порядку, визначеному законом.

Стаття 28. Перевірка законності та обґрунтованості рішень, дій або бездіяльності митних органів або їх посадових осіб у порядку контролю

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, має право в порядку контролю за діяльністю підпорядкованих митних органів або їх посадових осіб скасовувати або змінювати їхні неправомірні рішення, а також вживати передбачених законом заходів за фактами неправомірних рішень, дій або бездіяльності зазначених органів або осіб.

Стаття 29. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів або їх посадових осіб у судовому порядку

1. Рішення, дії або бездіяльність митних органів або їх посадових осіб можуть бути оскаржені безпосередньо до суду в порядку, визначеному законом.

2. Якщо рішення, дії або бездіяльність митного органу або його посадової особи одночасно оскаржуються до органу (посадової особи) вищого рівня та до суду і суд відкриває провадження у справі, розгляд скарги органом (посадовою особою) вищого рівня припиняється.

Стаття 30. Відповідальність митних органів, організацій, їх посадових осіб та інших працівників

1. Посадові особи та інші працівники митних органів, організацій, які прийняли неправомірні рішення, вчинили неправомірні дії або допустили бездіяльність, у тому числі в особистих корисливих цілях або на користь третіх осіб, несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та іншу відповідальність відповідно до закону.

2. Шкода, заподіяна особам та їх майну неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю митних органів, організацій або їх посадових осіб чи інших працівників при виконанні ними своїх службових (трудових) обов'язків, відшкодовується цими органами, організаціями у порядку, визначеному законом.

Глава 5. Інформаційні технології та інформаційні ресурси у державній митній справі

Стаття 31. Застосування інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення

1. Проведення передбачених цим Кодексом митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється з використанням інформаційних технологій, у тому числі заснованих на інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, і засобів їх забезпечення.

2. Впровадження інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем здійснюється відповідно до міжнародних стандартів та стандартів України. Під час їх впровадження митні органи проводять консультації з усіма безпосередньо заінтересованими сторонами.

3. У державній митній справі можуть застосовуватися інформаційні, телекомунікаційні та інформаційно-телекомунікаційні системи і засоби їх забезпечення, розроблені, виготовлені або придбані митними органами.

4. Інформаційні, телекомунікаційні та інформаційно-телекомунікаційні системи і засоби їх забезпечення, розроблені, виготовлені або придбані митними органами, є державною власністю і закріплюються за відповідними митними органами.

5. Можливість використання для здійснення державної митної справи інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення, а також порядок і умови їх застосування визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 32. Вимоги щодо відповідності національним стандартам інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення

1. Відповідність національним стандартам інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення підтверджується відповідно до законодавства.

Стаття 33. Інформаційні ресурси митних органів

1. Інформаційні ресурси митних органів складаються із відомостей, що містяться у документах, які надаються під час проведення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів, та інших документах.

2. Інформаційні ресурси митних органів - це сукупність електронної інформації, що включає електронні дані, створені, оброблені та накопичені в інформаційних системах митних органів.

3. Необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення документи, подання яких митним органам передбачено цим Кодексом, надаються цим органам іншими органами державної влади в електронній формі із застосуванням засобів електронного цифрового підпису. Порядок інформаційного обміну між митними та іншими державними органами за допомогою електронних засобів передачі інформації визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Порядок використання інформаційних ресурсів, що знаходяться у віданні митних органів, визначається цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

Стаття 34. Інформаційні, телекомунікаційні та інформаційно-телекомунікаційні системи і засоби їх забезпечення, що використовуються суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, встановлює вимоги до інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів їх забезпечення, що використовуються:

1) суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності при застосуванні спеціальних спрощених процедур;

2) утримувачами складів тимчасового зберігання, митних складів, митними брокерами, іншими суб'єктами господарювання за їх бажанням для подання документів і відомостей, передбачених цим Кодексом.

2. Використання для митних цілей зазначених систем допускається тільки після перевірки їх відповідності встановленим стандартам (вимогам) та проведення консультацій за участю всіх безпосередньо заінтересованих сторін. Перевірка організується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

3. Митні органи та суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності відповідно до закону можуть обмінюватися будь-якою інформацією, обмін якою прямо не передбачений законодавством України з питань державної митної справи, зокрема, з метою налагодження співробітництва з питань ідентифікації та протидії ризикам. Такий обмін може відбуватися на основі письмової угоди та передбачати доступ митних органів до електронних інформаційних систем суб'єкта господарювання. Будь-яка інформація, що надається сторонами у ході співробітництва, є конфіденційною, якщо сторони не домовилися про інше.

Стаття 35. Захист електронної інформації в інформаційних системах митних органів та суб'єктів, що беруть участь в інформаційних відносинах

1. Захист електронної інформації в інформаційних системах митних органів та суб'єктів, що беруть участь в інформаційних відносинах, здійснюється в порядку, визначеному законодавством.

2. Контроль за здійсненням захисту електронної інформації в інформаційних системах митних органів, а також за дотриманням правил користування засобами захисту інформації здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та інші уповноважені державні органи.

Розділ II
КРАЇНА ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ

Глава 6. Країна походження товару та критерії достатньої переробки товару. Документи про походження товару

Стаття 36. Визначення країни походження товару

1. Країна походження товару визначається з метою оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, заборон та/або обмежень щодо переміщення через митний кордон України, а також забезпечення обліку цих товарів у статистиці зовнішньої торгівлі.

2. Країною походження товару вважається країна, в якій товар був повністю вироблений або підданий достатній переробці відповідно до критеріїв, встановлених цим Кодексом.

3. Під країною походження товару можуть розумітися група країн, митні союзи країн, регіон чи частина країни, якщо є необхідність їх виділення з метою визначення походження товару.

4. Для цілей визначення країни походження товару не враховується походження енергії, машин та інструментів, що використовуються для його виробництва або переробки.

5. Приладдя, запасні частини та інструменти, використовувані в машинах, пристроях, агрегатах або транспортних засобах, вважаються такими, що походять з тієї самої країни, що і ці машини, пристрої, агрегати або транспортні засоби, за умови їх ввезення та продажу разом із зазначеними машинами, пристроями, агрегатами або транспортними засобами і відповідності їх комплектації та кількості звичайно використовуваним приладдю, запасним частинам та інструментам.

6. Положення цього Кодексу застосовуються для визначення походження товарів, на які при ввезенні їх на митну територію України поширюється режим найбільшого сприяння (непреференційне походження), з метою застосування до таких товарів передбачених законом заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

7. Повністю вироблені або піддані достатній переробці товари преференційного походження визначаються на основі законів України, а також міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

8. При існуванні встановлених правил прямого транспортування товарів із країни їхнього походження дозволяється відступати від них у випадках, коли таке транспортування неможливе в силу географічного положення та/або якщо товари знаходяться під митним контролем у третіх країнах.

9. Особливості визначення країни походження товару, що ввозиться з територій спеціальних (вільних) економічних зон, розташованих на території України, встановлюються законом.

Стаття 37. Дотримання конфіденційності інформації при визначенні країни походження товару

1. Інформація конфіденційного характеру або інформація, надана в конфіденційному порядку для цілей визначення країни походження товару, не може бути розголошена без спеціального дозволу особи чи уряду, які надали таку інформацію, крім випадків, коли це необхідно для забезпечення розгляду справи в суді.

Стаття 38. Товари, повністю вироблені у даній країні

1. Товарами, повністю виробленими у даній країні, вважаються:

1) корисні копалини, добуті з надр цієї країни, в її територіальних водах або на її морському дні;

2) продукція рослинного походження, вирощена або зібрана в цій країні;

3) живі тварини, що народилися та вирощені в цій країні;

4) продукція, одержана від живих тварин у цій країні;

5) продукція, одержана в результаті мисливського або рибальського промислу в цій країні;

6) продукція морського рибальського промислу та інша продукція морського промислу, одержана судном цієї країни або судном, що орендоване (зафрахтоване) цією країною;

7) продукція, одержана на борту переробного судна цієї країни виключно з продукції, зазначеної у пункті 6 цієї статті;

8) продукція, одержана з морського дна або з морських надр за межами територіальних вод цієї країни, за умови, що ця країна має виключне право на розробку цього морського дна або цих морських надр;

9) брухт та відходи, одержані в результаті виробничих або інших операцій з переробки в цій країні, а також вироби, що були у вжитку, зібрані в цій країні та придатні лише для переробки на сировину (утилізації);

10) електроенергія, вироблена в цій країні;

11) товари, вироблені в цій країні виключно з продукції, зазначеної у пунктах 1-10 цієї статті.

Стаття 39. Особливості визначення походження товарів, повністю вироблених або достатньо перероблених у вільних митних зонах на території України, під час випуску їх для вільного обігу на митній території України

1. Товарами, повністю виробленими у вільних митних зонах на території України, вважаються товари, визначені у статті 38 цього Кодексу.

2. Товари вважаються достатньо переробленими у вільних митних зонах, якщо:

1) товари, що декларуються, класифікуються в тарифній позиції іншій, ніж матеріали чи вироби, що походять з третіх країн і були використані для їх виготовлення;

2) у вартості товарів, що декларуються, частка доданої вартості становить не менш як 50 відсотків.

3. Критерієм достатньої переробки наземних (дорожніх) транспортних засобів, що класифікуються за товарними позиціями 8702, 8703, 8704 згідно з УКТ ЗЕД, є обов'язкове виконання таких виробничих та технологічних операцій:

1) виготовлення кузова (кабіни) транспортного засобу, коли з окремих елементів, деталей або вузлів методами нероз'ємного з'єднання виготовляється кузов (кабіна), призначений для подальшого фарбування і складання. При цьому у процесі виготовлення кузова (кабіни) складається в єдине ціле не менш як шість основних елементів кузова (кабіни), серед яких повинні бути дах, боковина ліва, боковина права, підлога;

2) фарбування кузова (кабіни);

3) спорядження кузова (кабіни);

4) складання транспортного засобу.

4. Не визнаються такими, що відповідають критерію достатньої переробки у вільних митних зонах на території України, операції, визначені частиною шостою статті 40 цього Кодексу.

Стаття 40. Критерії достатньої переробки товару

1. У разі якщо у виробництві товару беруть участь дві або більше країн, країною походження товару вважається країна, в якій були здійснені останні операції з переробки, достатні для того, щоб товар отримав основні характерні риси повністю виготовленого товару, що відповідають критеріям достатньої переробки згідно з положеннями цієї статті.

2. Критеріями достатньої переробки є:

1) виконання виробничих або технологічних операцій, за результатами яких змінюється класифікаційний код товару згідно з УКТ ЗЕД на рівні будь-якого з перших чотирьох знаків;

2) зміна вартості товару в результаті його переробки, коли відсоткова частка вартості використаних матеріалів або доданої вартості досягає фіксованої частки у вартості кінцевого товару (правило адвалорної частки);

3) виконання виробничих та/або технологічних операцій, які в результаті переробки товару не ведуть до зміни його класифікаційного коду згідно з УКТ ЗЕД або вартості згідно з правилом адвалорної частки, але з дотриманням певних умов вважаються достатніми для визнання товару походженням із тієї країни, де такі операції мали місце.

3. Критерії достатньої переробки, визначені в пунктах 2 і 3 частини другої цієї статті, для конкретних товарів встановлюються та застосовуються у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Якщо стосовно конкретного товару такі критерії достатньої переробки, як правило адвалорної частки та виконання виробничих і технологічних операцій, не встановлено, то застосовується правило, згідно з яким товар вважається підданим достатній переробці, якщо в результаті його переробки змінено класифікаційний код товару згідно з УКТ ЗЕД на рівні будь-якого з перших чотирьох знаків.

5. У разі застосування правила адвалорної частки вартість товару, одержаного в результаті переробки в цій країні, визначається на базі ціни франко-завод виробника товару. Вартість складових цього товару, що походять з інших країн, визначається за їх митною вартістю, а тих складових, походження яких не визначено, - за встановленою ціною першого їх продажу в цій країні.

6. Незалежно від положень цієї статті не відповідають критерію достатньої переробки:

1) операції, пов'язані із забезпеченням збереження товарів під час зберігання чи транспортування;

2) операції щодо підготовки товарів до продажу та транспортування (роздрібнення партії, формування відправлень, сортування, перепакування);

3) прості складальні операції - операції, які здійснюються шляхом складання виробів за допомогою простого кріпильного матеріалу (гвинтів, гайок, болтів тощо) чи клепання, склеювання або монтажу готових вузлів за допомогою зварювання (за винятком виготовлення складних виробів шляхом зварювання), а також інші операції (регулювання, контроль, заправка робочою рідиною тощо), необхідні у процесі складання і не пов'язані з переробкою (обробкою) товарів, незалежно від кількості та складності таких операцій;

4) змішування товарів, які походять з різних країн, якщо характеристики кінцевої продукції суттєво не відрізняються від характеристик товарів, що змішуються;

5) забій тварин;

6) комбінація двох чи більше вищезазначених операцій.

Стаття 41. Визначення країни походження товару, якщо товари поставляються партіями

1. Товари у розібраному чи незібраному вигляді, що поставляються кількома партіями, у разі якщо за виробничими чи транспортними умовами неможливе їх відвантаження однією партією, а також у випадках, коли партія товару роздрібнена на кілька партій в результаті помилки, повинні розглядатися за бажанням декларанта або уповноваженої ним особи як єдиний товар для цілей визначення країни походження товару.

2. Умовою застосування цього правила є:

1) попереднє повідомлення митного органу про роздрібнення партії розібраного чи незібраного товару на кілька партій із зазначенням причин такого роздрібнення, наявність докладної специфікації кожної партії із зазначенням кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД, вартості і країни походження товарів, що входять до кожної партії;

2) документальне підтвердження помилковості роздрібнення однієї партії товару на кілька партій;

3) поставка всіх партій товарів з однієї країни одним постачальником;

4) митне оформлення всіх партій товарів в одному митному органі.

Стаття 42. Особливості визначення країни походження упаковки

1. Країна походження упаковки, в якій товар ввозиться на митну територію України, вважається тією ж, що і країна походження самого товару, крім випадків, коли законодавство України передбачає її окреме декларування для тарифних цілей. У таких випадках країна походження упаковки визначається окремо від країни походження товару.

2. Для цілей визначення країни походження товару, у тому числі при застосуванні правила адвалорної частки, у тих випадках, коли упаковка, в якій товар ввозиться на митну територію України, вважається походженням з тієї ж країни, що й сам товар, враховується лише та упаковка, в якій товар звичайно реалізується у роздрібній торгівлі.

Глава 7. Підтвердження країни походження товару

Стаття 43. Документи, що підтверджують країну походження товару

1. Документами, що підтверджують країну походження товару, є сертифікат про походження товару, засвідчена декларація про походження товару, декларація про походження товару, сертифікат про регіональне найменування товару.

2. Країна походження товару заявляється (декларується) митному органу шляхом подання оригіналів документів про походження товару.

3. Сертифікат про походження товару - це документ, який однозначно свідчить про країну походження товару і виданий компетентним органом даної країни або країни вивезення, якщо у країні вивезення сертифікат видається на підставі сертифіката, виданого компетентним органом у країні походження товару.

4. У разі втрати сертифіката приймається його офіційно завірений дублікат.

5. Засвідчена декларація про походження товару - це декларація про походження товару, засвідчена державною організацією або компетентним органом, наділеним відповідними повноваженнями.

6. Декларація про походження товару - це письмова заява про країну походження товару, зроблена у зв'язку з вивезенням товару виробником, продавцем, експортером (постачальником) або іншою компетентною особою на комерційному рахунку чи будь-якому іншому документі, який стосується товару.

7. Сертифікат про регіональне найменування товару - це документ, який підтверджує, що товари відповідають визначенню, характерному для відповідного регіону країни, та виданий компетентним органом відповідно до законодавства країни вивезення.

8. У разі якщо в документах про походження товару є розбіжності у відомостях про країну походження товару або митним органом встановлено інші відомості про країну походження товару, ніж ті, що зазначені у документах, декларант або уповноважена ним особа має право надати митному органу для підтвердження відомостей про заявлену країну походження товару додаткові відомості.

9. Додатковими відомостями про країну походження товару є відомості, що містяться в товарних накладних, пакувальних листах, відвантажувальних специфікаціях, сертифікатах (відповідності, якості, фітосанітарних, ветеринарних тощо), митній декларації країни експорту, паспортах, технічній документації, висновках-експертизах відповідних органів, інших матеріалах, що можуть бути використані для підтвердження країни походження товару.

Стаття 44. Порядок підтвердження країни походження товару

1. Для підтвердження країни походження товару митний орган у передбачених цим Кодексом випадках має право вимагати та отриму-

вати документи про походження такого товару.

2. У разі ввезення товару на митну територію України сертифікат про походження товару, виданий компетентним органом, подається обов'язково лише у випадках, коли це необхідно для застосування митно-тарифних та нетарифних заходів регулювання зовнішньоекономічної діяльності, інших заходів економічного або торговельного характеру, що здійснюються в односторонньому порядку або відповідно до двосторонніх чи багатосторонніх міжнародних договорів, укладених відповідно до закону, або заходів, які здійснюються відповідно до закону для забезпечення здоров'я населення чи суспільного порядку, а також якщо у митного органу є підстави для підозри у заявленні (наданні) недостовірних відомостей щодо країни походження товару.

3. При обов'язковому представленні документів, які підтверджують походження товарів, декларація про походження товару подається у випадках, якщо:

1) товари переміщуються через митний кордон України дрібними партіями у несупроводжуваному багажі на адресу громадян або в ручній поклажі громадян за умови, що ці товари мають некомерційний характер, а їхня сукупна вартість не перевищує еквівалент 500 євро;

2) сукупна вартість партій товарів не перевищує еквівалент 300 євро.

У випадках відправлення кількох партій товарів, зазначених у цій частині, в один і той же час, в один і той же спосіб, одним відправником одному одержувачу їх сукупна вартість приймається рівною загальній вартості цих партій товарів.

4. Документи, які підтверджують країну походження товару, не вимагаються у разі, якщо:

1) товари, що переміщуються через митний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню відповідно до цього Кодексу;

2) товари ввозяться громадянами та оподатковуються за єдиною ставкою мита відповідно до розділу XII цього Кодексу;

3) товари ввозяться на митну територію України в режимі тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування;

4) товари переміщуються митною територією України в режимі транзиту;

5) це передбачено міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України;

6) через митний кордон України переміщуються зразки флори, фауни, ґрунтів, каміння тощо для наукових досліджень, відібрані на об'єктах України, які розташовані в полярних регіонах або на островах у нейтральних водах Світового океану, що знаходяться у сфері наукових інтересів України.

Стаття 45. Перевірка документів, що підтверджують країну походження товару

1. У разі виникнення сумнівів з приводу дійсності документів про походження товару чи достовірності відомостей, що в них містяться, включаючи відомості про країну походження товару, митний орган може звернутися до компетентного органу, що видав документ, або до компетентних організацій країни, зазначеної як країна походження товару, із запитом про проведення перевірки цих документів про походження товару чи надання додаткових відомостей.

2. Запит про проведення перевірки повинен містити виклад обставин, що дали підстави для сумнівів з приводу достовірності задекларованої країни походження товару, посилання на правила визначення походження товарів, що застосовуються в Україні, а також іншу необхідну інформацію.

3. До запиту додається документ, що підлягає перевірці, або його копія, а також у разі необхідності інші відомості, що можуть сприяти проведенню перевірки.

4. Запит про проведення перевірки надсилається протягом 1095 днів з дня подання документа про походження товару, крім випадків, коли така перевірка ініціюється у зв'язку з провадженням у кримінальній справі.

5. У випадках, визначених цією статтею, товар вважається таким, що походить з відповідної країни, з моменту отримання митними органами належним чином оформлених документів про походження товару або затребуваних ними додаткових відомостей.

Стаття 46. Видача сертифікатів про походження товару з України

1. У разі вивезення товарів з митної території України сертифікат про походження товару з України в тих випадках, коли він необхідний і це відображено у національних правилах країни ввезення чи передбачено міжнародними договорами України, укладеними у встановленому законом порядку, видається органом або організацією, уповноваженими на це відповідно до закону.

2. Органи, які видали сертифікат про походження товару з України, зобов'язані зберігати його копію та інші документи, на підставі яких засвідчено походження цього товару з України, не менше 1095 днів від дня його видачі.

Стаття 47. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів про походження товару з України

1. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів про походження товару з України здійснюється митними органами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Органи та/або організації, уповноважені видавати сертифікати про походження товару з України, зобов'язані за запитом митних органів безоплатно надавати їм інформацію, пов'язану з видачею таких сертифікатів і необхідну для здійснення їх верифікації.

3. З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті про походження товару з України, митні органи можуть затребувати та отримувати у підприємств - виробників товарів або підприємств, які одержали від уповноваженого органу сертифікат про походження товару з України, документацію, необхідну для перевірки даних, зазначених у такому сертифікаті, а також здійснювати у порядку, встановленому законом, безпосередньо на підприємствах перевірку виробництва товарів та первинної документації, пов'язаної з таким виробництвом.

4. З метою встановлення достовірності даних, зазначених у сертифікаті про походження товару з України, митні органи можуть у порядку, встановленому цим Кодексом, проводити дослідження (аналіз, експертизу) проб (зразків) такого товару.

Стаття 48. Підстави для відмови у випуску товару

1. Митний орган відмовляє у випуску товару, якщо цей товар походить з країни, товари якої заборонені до переміщення через митний кордон України згідно із законодавством України.

2. Товари, походження яких достовірно не встановлено, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України за умови сплати ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України.

3. У разі неможливості достовірно встановити країну походження товарів, щодо яких застосовуються особливі види мита (антидемпінгове, компенсаційне або спеціальне), такі товари випускаються у вільний обіг на митній території України за умови сплати особливих видів мита.

4. До товарів застосовується (відновлюється) режим найбільшого сприяння за умови одержання митним органом не пізніше ніж через 365 днів від дня здійснення митного оформлення цих товарів належним чином оформленого відповідного документа про їх походження.

Розділ III
МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ ТА МЕТОДИ ЇЇ ВИЗНАЧЕННЯ

Глава 8. Загальні положення щодо митної вартості

Стаття 49. Митна вартість товарів

1. Митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

Стаття 50. Цілі використання відомостей про митну вартість товарів

1. Відомості про митну вартість товарів використовуються для:

1) нарахування митних платежів;

2) застосування інших заходів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності України;

3) ведення митної статистики;

4) розрахунку податкового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

Стаття 51. Визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України

1. Митна вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначається декларантом відповідно до норм цього Кодексу.

2. Митна вартість товарів, що ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, визначається відповідно до глави 9 цього Кодексу.

3. Визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України у митних режимах, відмінних від митного режиму імпорту, здійснюється згідно з положеннями статей 65, 66 цього Кодексу.

4. Під час визначення митної вартості носіїв інформації, які імпортуються, що містять програмне забезпечення для обладнання з обробки даних, враховується лише вартість носія інформації за умови виділення з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, вартості програмного забезпечення та/або вартості носія. Відомості щодо вартості програмного забезпечення та/або вартості носія повинні базуватися на документально підтверджених даних.

При цьому слід ураховувати, що:

1) термін «носій інформації» не стосується інтегральних мікросхем, напівпровідників та інших подібних пристроїв чи виробів, в які інкорпоровані такі інтегральні мікросхеми чи пристрої;

2) термін «програмне забезпечення» не стосується звукових, кіно- та відеозаписів.

5. Проценти, що нараховуються за фінансовими угодами (наприклад, угодою фінансового лізингу), які укладені покупцем і стосуються купівлі імпортованих товарів, не будуть розглядатися як частина митної вартості за умови, що:

1) проценти виділені з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари;

2) положення щодо фінансування укладені у письмовій формі;

3) покупець може продемонструвати, що:

а) такі товари фактично продані за ціною, задекларованою як ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті;

б) процентна ставка не перевищує рівня ставок, які звичайно застосовуються в країні, де і коли таке фінансування було надане.

Ці положення застосовуються незалежно від того, чи було фінансування надане саме продавцем, банком або іншою фізичною чи юридичною особою. Вони також застосовуватимуться, якщо товари оцінюватимуться за методом іншим, ніж метод за ціною договору (контракту).

6. У випадках, встановлених цим Кодексом, митна вартість товарів може бути визначена до перетину товаром митного кордону України.

Стаття 52. Заявлення митної вартості товарів

1. Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII цього Кодексу та цією главою.

2. Декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані:

1) заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, або скориговану за результатами контролю, здійсненого митним органом;

2) подавати митному органу достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню;

3) нести всі додаткові витрати, пов'язані з коригуванням митної вартості або наданням митному органу додаткової інформації.

3. Декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, мають право:

1) надавати митному органу (за наявності) додаткові відомості у разі потреби уточнення інформації;

2) письмово звертатися до митного органу з проханням випустити товари, що декларуються, у вільний обіг під надання гарантій відповідно до розділу X цього Кодексу або сплатити митні платежі згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною митним органом, у разі відсутності у них на день митного оформлення достатньої інформації, необхідної для визначення числових значень складових митної вартості, або у разі їх незгоди з митною вартістю, визначеною митним органом;

3) проводити цінову експертизу договору (контракту) шляхом залучення експертів за власні кошти;

4) оскаржувати у порядку, визначеному главою 4 цього Кодексу, рішення митного органу щодо коригування митної вартості оцінюваних товарів та бездіяльність митного органу щодо неприйняття протягом строків, встановлених статтею 255 цього Кодексу для завершення митного оформлення, рішення про визнання митної вартості оцінюваних товарів;

5) приймати самостійне рішення про необхідність коригування митної вартості після випуску товарів;

6) отримувати від митного органу інформацію щодо підстав, з яких митний орган вважає, що взаємозв'язок продавця і покупця вплинув на ціну, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари;

7) у випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, вимагати від митного органу надання письмової інформації про причини, за яких заявлена ними митна вартість не може бути визнана;

8) у випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, вимагати від митного органу надання письмової інформації щодо порядку і методу визначення митної вартості, застосованих при коригуванні заявленої митної вартості, а також щодо підстав для здійснення такого коригування.

4. У випадках, визначених цим Кодексом, для заявлення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту, митному органу, який проводить митне оформлення цих товарів, разом з митною декларацією та іншими необхідними для митного оформлення зазначених товарів документами в установленому порядку подається декларація митної вартості.

5. Декларація митної вартості подається у разі:

1) якщо до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються витрати, зазначені у частині десятій статті 58 цього Кодексу, і якщо вони не включалися до ціни;

2) якщо з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, виділено витрати, зазначені у частині одинадцятій статті 58 цього Кодексу;

3) якщо покупець та продавець пов'язані між собою.

6. В інших випадках декларація митної вартості подається за власним бажанням декларанта або уповноваженої ним особи.

7. Декларація митної вартості не подається, у тому числі у випадках, передбачених частиною шостою цієї статті, у разі декларування партій товарів, митна вартість яких не перевищує 5000 євро.

8. У декларації митної вартості наводяться відомості про метод визначення митної вартості товарів, числове значення митної вартості товарів та її складових, умови зовнішньоекономічного договору, що мають відношення до визначення митної вартості товарів, та надані документи, що підтверджують зазначене.

9. Відомості, зазначені у частині восьмій цієї статті, є відомостями, необхідними для митних цілей.

10. Форма декларації митної вартості та правила її заповнення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

11. Заявлення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України в режимах, відмінних від режиму імпорту, здійснюється при декларуванні цих товарів шляхом заявлення в митній декларації відомостей про числове значення їх митної вартості та про документи, що його підтверджують.

Стаття 53. Документи, що подаються декларантом для підтвердження заявленої митної вартості

1. У випадках, передбачених цим Кодексом, одночасно з митною декларацією декларант подає митному органу документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів і обраний метод її визначення.

2. Документами, які підтверджують митну вартість товарів, є:

1) декларація митної вартості, що подається у випадках, визначених у частинах п'ятій і шостій статті 52 цього Кодексу, та документи, що підтверджують числові значення складових митної вартості, на підставі яких проводився розрахунок митної вартості;

2) зовнішньоекономічний договір (контракт) або документ, який його замінює, та додатки до нього у разі їх наявності;

3) рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі-продажу);

4) якщо рахунок сплачено, - банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару;

5) за наявності - інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару;

6) транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів;

7) копія імпортної ліцензії, якщо імпорт товару підлягає ліцензуванню;

8) якщо здійснювалося страхування, - страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування.

3. У разі якщо документи, зазначені у частині другій цієї статті, містять розбіжності, наявні ознаки підробки або не містять всіх даних відповідно до обраного декларантом методу визначення митної вартості, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) такі додаткові документи:

1) договір (угоду, контракт) із третіми особами, пов'язаний з договором (угодою, контрактом) про поставку товарів, митна вартість яких визначається;

2) рахунки про здійснення платежів третім особам на користь продавця, якщо такі платежі здійснюються за умовами, визначеними договором (угодою, контрактом);

3) рахунки про сплату комісійних, посередницьких послуг, пов'язаних із виконанням умов договору (угоди, контракту);

4) виписку з бухгалтерської документації;

5) ліцензійний чи авторський договір покупця, що стосується оцінюваних товарів та є умовою продажу оцінюваних товарів;

6) каталоги, специфікації, прейскуранти (прайс-листи) виробника товару;

7) копію митної декларації країни відправлення;

8) висновки про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлені спеціалізованими експертними організаціями, та/або інформація біржових організацій про вартість товару або сировини.

4. У разі якщо митний орган має обґрунтовані підстави вважати, що існуючий взаємозв'язок між продавцем і покупцем вплинув на заявлену декларантом митну вартість, декларант або уповноважена ним особа на вимогу митного органу подає (за наявності) такі документи:

1) виписку з бухгалтерських та банківських документів покупця, що стосуються відчуження оцінюваних товарів, ідентичних та/або подібних (аналогічних) товарів на території України;

2) довідкову інформацію щодо вартості у країні-експортері товарів, що є ідентичними та/або подібними (аналогічними) оцінюваним товарам;

3) розрахунок ціни (калькуляцію).

5. Забороняється вимагати від декларанта або уповноваженої ним особи будь-які інші документи, відмінні від тих, що зазначені в цій статті.

6. Декларант або уповноважена ним особа за власним бажанням може подати додаткові наявні у них документи для підтвердження заявленої ними митної вартості товару.

Стаття 54. Контроль правильності визначення митної вартості товарів

1. Контроль правильності визначення митної вартості товарів здійснюється митним органом під час проведення митного контролю і митного оформлення шляхом перевірки числового значення заявленої митної вартості.

2. Контроль правильності визначення митної вартості товарів за основним методом - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту (вартість операції), здійснюється митним органом шляхом перевірки розрахунку, здійсненого декларантом, за відсутності застережень щодо застосування цього методу, визначених у частині першій статті 58 цього Кодексу.

3. За результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 цього Кодексу.

4. Митний орган під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів зобов'язаний:

1) здійснювати контроль заявленої декларантом або уповноваженою ним особою митної вартості товарів шляхом перевірки числового значення заявленої митної вартості, наявності в підтверджуючих документах усіх відомостей в кількісному виразі, використаних при обчисленні митної вартості;

2) надавати декларанту або уповноваженій ним особі письмову інформацію про причини, за яких заявлена ними митна вартість не може бути визнана;

3) надавати декларанту або уповноваженій ним особі письмову інформацію щодо порядку і методу визначення митної вартості, застосованих у разі коригування митної вартості, а також щодо підстав здійснення такого коригування;

4) випускати товари, що декларуються, у вільний обіг за умови забезпечення сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною митним органом, шляхом надання гарантій відповідно до розділу X цього Кодексу.

5. Митний орган з метою здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів має право:

1) упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості;

2) письмово запитувати від декларанта або уповноваженої ним особи встановлені статтею 53 цього Кодексу додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення

про визнання заявленої митної вартості;

3) здійснювати коригування заявленої митної вартості товарів у разі неможливості визнання митної вартості, заявленої декларантом або уповноваженою ним особою;

4) проводити в порядку, визначеному статтями 345-354 цього Кодексу, перевірки правильності визначення митної вартості товарів після завершення їх митного контролю та митного оформлення;

5) застосовувати інші передбачені цим Кодексом форми митного контролю.

6. Митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом митною вартістю виключно за наявності обґрунтованих підстав вважати, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, у разі:

1) невірно проведеного декларантом розрахунку митної вартості;

2) неподання основних документів, які підтверджують відомості про заявлену митну вартість товарів (згідно з переліком та відповідно до умов, наведених у частині другій статті 53 цього Кодексу);

3) невідповідності обраного декларантом або уповноваженою ним особою методу визначення митної вартості товару умовам, наведеним у главі 9 цього Кодексу;

4) надходження до митного органу документально підтвердженої офіційної інформації митних органів інших країн щодо недостовірності заявленої митної вартості.

7. У разі якщо під час проведення митного контролю митний орган не може аргументовано довести, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів, заявлена декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість вважається визнаною автоматично.

Стаття 55. Коригування митної вартості товарів

1. Рішення про коригування заявленої митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України з поміщенням у митний режим імпорту, приймається митним органом у письмовій формі під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості цих товарів як до, так і після їх випуску, якщо митним органом у випадках, передбачених частиною шостою статті 54 цього Кодексу, виявлено, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів.

2. Прийняте митним органом письмове рішення про коригування заявленої митної вартості товарів має містити:

1) обґрунтування причин, через які заявлену декларантом митну вартість не може бути визнано;

2) наявну в митного органу інформацію (у тому числі щодо числових значень складових митної вартості, митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, інших умов, що могли вплинути на ціну товарів), яка призвела до виникнення сумнівів у правильності визначення митної вартості та до прийняття рішення про коригування митної вартості, заявленої декларантом;

3) вичерпний перелік вимог щодо надання додаткових документів, передбачених частиною третьою статті 53 цього Кодексу, за умови надання яких митна вартість може бути визнана митним органом;

4) обґрунтування числового значення митної вартості товарів, скоригованої митним органом, та фактів, які вплинули на таке коригування;

5) інформацію про:

а) право декларанта звернутися до митного органу з проханням випустити товари, що декларуються, у вільний обіг за умови надання гарантій відповідно до розділу X цього Кодексу;

б) право декларанта оскаржити рішення про коригування заявленої митної вартості у митному органі вищого рівня відповідно до глави 4 цього Кодексу або до суду.

3. Форма рішення про коригування митної вартості товарів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Під час митного оформлення при прийнятті митним органом письмового рішення про коригування митної вартості товарів декларант або уповноважена ним особа (за згодою) здійснює коригування заявленої митної вартості у строки, що не перевищують строків декларування товарів, встановлених цим Кодексом.

5. Декларант може провести консультації з митним органом з метою обґрунтованого вибору методу визначення митної вартості на підставі інформації, яка наявна в митному органі.

6. На вимогу декларанта консультації проводяться у письмовому вигляді.

7. У випадку незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів або неможливості надати затребувані митним органом додаткові документи за зверненням декларанта або уповноваженої ним особи митний орган випускає товари, що декларуються, у вільний обіг за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю цих товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та забезпечення сплати різниці між сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною декларантом або уповноваженою ним особою, та сумою митних платежів, обчисленою згідно з митною вартістю товарів, визначеною митним органом, шляхом надання гарантій відповідно до розділу X цього Кодексу. Строк дії таких гарантій не може перевищувати 90 календарних днів з дня випуску товарів.

8. Протягом 80 днів з дня випуску товарів декларант або уповноважена ним особа може надати митному органу додаткові документи для підтвердження заявленої ним митної вартості товарів, що декларуються.

9. У разі надання декларантом або уповноваженою ним особою додаткових документів митний орган розглядає подані додаткові документи і протягом 5 робочих днів з дати їх подання виносить письмове рішення щодо визнання заявленої митної вартості та скасовує рішення про коригування заявленої митної вартості або надає обґрунтовану відмову у визнанні заявленої митної вартості з урахуванням додаткових документів.

10. Якщо митний орган протягом строку, зазначеного у частині дев'ятій цієї статті, не надає обґрунтування підстав, через які заявлена декларантом або уповноваженою ним особою митна вартість не може бути визнана з урахуванням додаткових документів, вважається, що декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість товарів визначено правильно. У такому випадку надана фінансова гарантія повертається (вивільняється) у порядку та строки, визначені цим Кодексом.

Стаття 56. Додержання вимог щодо конфіденційності інформації, що стосується митної вартості товарів

1. Інформація, що стосується митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, не може без спеціального дозволу особи чи органу, які подають таку інформацію, розголошуватися або передаватися третім особам, включаючи інші органи державної влади, крім подання її в порядку, визначеному цим Кодексом та іншими законами України.

Глава 9. Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, та порядок їх застосування

Стаття 57. Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту

1. Визначення митної вартості товарів, які ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту, здійснюється за такими методами:

1) основний - за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції);

2) другорядні:

а) за ціною договору щодо ідентичних товарів;

б) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів;

в) на основі віднімання вартості;

г) на основі додавання вартості (обчислена вартість);

ґ) резервний.

2. Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод - за ціною договору (вартість операції).

3. Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм цього Кодексу.

4. Застосуванню другорядних методів передує процедура консультацій між митним органом та декларантом з метою визначення основи вартості згідно з положеннями статей 59 і 60 цього Кодексу. Під час таких консультацій митний орган та декларант можуть здійснити обмін наявною у кожного з них інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності.

5. У разі неможливості визначення митної вартості товарів згідно з положеннями статей 59 і 60 цього Кодексу за основу для її визначення може братися або ціна, за якою ідентичні або подібні (аналогічні) товари були продані в Україні не пов'язаному із продавцем покупцю відповідно до статті 62 цього Кодексу, або вартість товарів, обчислена відповідно до статті 63 цього Кодексу.

6. При цьому кожний наступний метод застосовується, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу.

7. Методи на основі віднімання та додавання вартості (обчислена вартість) можуть застосовуватися у будь-якій послідовності на прохання декларанта або уповноваженої ним особи.

8. У разі якщо неможливо застосувати жоден із зазначених методів, митна вартість визначається за резервним методом відповідно до вимог, встановлених статтею 64 цього Кодексу.

Стаття 58. Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції)

1. Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, застосовується у разі, якщо:

1) немає жодних обмежень щодо прав покупця (імпортера) на використання оцінюваних товарів, за винятком тих, що:

а) встановлюються законом чи запроваджуються органами державної влади в Україні;

б) обмежують географічний регіон, у якому товари можуть бути перепродані (відчужені повторно);

в) не впливають значною мірою на вартість товару;

2) щодо продажу оцінюваних товарів або їх ціни відсутні будь-які умови або застереження, які унеможливлюють визначення вартості цих товарів;

3) жодна частина виручки від будь-якого подальшого перепродажу, розпорядження або використання товарів покупцем не надійде прямо чи опосередковано продавцеві, якщо тільки не буде зроблено відповідне коригування з урахуванням положень частини десятої цієї статті;

4) покупець і продавець не пов'язані між собою особи або хоч і пов'язані між собою особи, однак ці відносини не вплинули на ціну товарів.

2. Метод визначення митної вартості товарів за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються, не застосовується, якщо використані декларантом або уповноваженою ним особою відомості не підтверджені документально або не визначені кількісно і достовірні та/або відсутня хоча б одна із складових митної вартості, яка є обов'язковою при її обчисленні.

3. У разі якщо митна вартість не може бути визначена за основним методом, застосовуються другорядні методи, зазначені у пункті 2 частини першої статті 57 цього Кодексу.

4. Митною вартістю товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари, якщо вони продаються на експорт в Україну, скоригована в разі потреби з урахуванням положень частини десятої цієї статті.

5. Ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, - це загальна сума всіх платежів, які були здійснені або повинні бути здійснені покупцем оцінюваних товарів продавцю або на користь продавця через третіх осіб та/або на пов'язаних із продавцем осіб для виконання зобов'язань продавця.

6. Платежі можуть бути здійснені прямо чи опосередковано. Прикладом опосередкованого платежу може бути врегулювання покупцем повністю чи частково боргу продавця.

7. Платежі необов'язково повинні бути здійснені у вигляді переказу грошей (зокрема, але не виключно). Такі платежі можуть бути здійснені шляхом акредитива, інкасування або за допомогою інших розрахунків (вексель, передача цінних документів тощо).

8. Термін «ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті» стосується лише ціни оцінюваних товарів. Дивіденди або інші платежі покупця на користь продавця, не пов'язані з оцінюваними товарами, не є частиною митної вартості. Додавання, якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, згідно з цією статтею робляться лише на основі об'єктивних даних, що підтверджуються документально та піддаються обчисленню.

9. Розрахунки згідно із цією статтею робляться лише на основі об'єктивних даних, що підтверджуються документально та піддаються обчисленню.

10. При визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються такі витрати (складові митної вартості), якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті:

1) витрати, понесені покупцем:

а) комісійні та брокерська винагорода, за винятком комісійних за закупівлю, що є платою покупця своєму агентові за надання послуг, пов'язаних із представництвом його інтересів за кордоном для закупівлі оцінюваних товарів;

б) вартість ящиків тари (контейнерів), в яку упаковано товар, або іншої упаковки, що для митних цілей вважаються єдиним цілим з відповідними товарами;

в) вартість упаковки або вартість пакувальних матеріалів та робіт, пов'язаних із пакуванням;

2) належним чином розподілена вартість нижчезазначених товарів та послуг, якщо вони поставляються прямо чи опосередковано покупцем безоплатно або за зниженими цінами для використання у зв'язку з виробництвом та продажем на експорт в Україну оцінюваних товарів, якщо така вартість не включена до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті:

а) сировини, матеріалів, деталей, напівфабрикатів, комплектувальних виробів тощо, які увійшли до складу оцінюваних товарів;

б) інструментів, штампів, шаблонів та аналогічних предметів, використаних у процесі виробництва оцінюваних товарів;

в) матеріалів, витрачених у процесі виробництва оцінюваних товарів (мастильні матеріали, паливо тощо);

г) інженерних та дослідно-конструкторських робіт, дизайну, художнього оформлення, ескізів та креслень, виконаних за межами України і безпосередньо необхідних для виробництва оцінюваних товарів;

3) роялті та інші ліцензійні платежі, що стосуються оцінюваних товарів та які покупець повинен сплачувати прямо чи опосередковано як умову продажу оцінюваних товарів, якщо такі платежі не включаються до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті.

Зазначені платежі можуть включати платежі, які стосуються прав на літературні та художні твори, винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торговельні марки та інші об'єкти права інтелектуальної власності.

Витрати на право відтворення (тиражування) оцінюваних товарів в Україні не повинні додаватися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.

Порядок включення до ціни розрахунку роялті та ліцензійних платежів визначається Кабінетом Міністрів України;

4) відповідна частина виручки від будь-якого подальшого перепродажу товарів, що оцінюються, їх використання або розпорядження ними на митній території України, яка прямо чи опосередковано йде на користь продавця;

5) витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;

6) витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України;

7) витрати на страхування цих товарів.

11. При визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, не допускається включення ніяких інших витрат, крім тих, що передбачені у цій статті. До митної вартості не включаються нижчезазначені витрати або кошти за умови виділення їх з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, що документально підтверджені та які піддаються обчисленню:

1) плата за будівництво, спорудження, складення, технічне обслуговування або технічну допомогу, здійснені після ввезення імпортних товарів, таких як промислова установка, машини або обладнання;

2) витрати на транспортування після ввезення;

3) податки, які справляються в Україні.

12. Той факт, що продавець і покупець пов'язані між собою особи, сам по собі не може бути підставою для розгляду вартості операції як неприйнятної. У таких випадках необхідно розглянути обставини продажу та прийняти вартість операції за умови, що взаємовідносини покупця і продавця не вплинули на ціну оцінюваних товарів.

13. За наявності достатніх підстав вважати, що відносини, зазначені у частині дванадцятій цієї статті, вплинули на ціну оцінюваних товарів, митний орган повинен надати декларанту або уповноваженій ним особі свої письмові обґрунтування, що такий вплив мав місце.

14. У разі відсутності обґрунтувань з боку митного органу необхідно вважати, що взаємовідносини, зазначені у частині дванадцятій цієї статті, не вплинули на ціну оцінюваних товарів.

15. Декларант має право відповіді та доказу відсутності впливу взаємозв'язку продавця і покупця на ціну, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.

16. Для цілей цього Кодексу особи вважаються пов'язаними між собою у випадках, зазначених у статті 15 Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року.

17. Особи, одна з яких є одноосібним агентом, одноосібним дистриб'ютором чи одноосібним концесіонером іншої, як би це не називалося, вважаються пов'язаними для цілей цього Кодексу, якщо вони підпадають хоча б під один із критеріїв, визначених у статті 15 Угоди про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року.

18. При продажу товарів між пов'язаними особами вартість операції береться за основу для визначення митної вартості оцінюваних товарів за першим методом, якщо декларант покаже, що така вартість є близькою до вартості однієї з нижчезазначених операцій, яка здійснювалася одночасно або майже одночасно з операцією з оцінюваними товарами:

1) вартості операції при продажу непов'язаним покупцям ідентичних або подібних (аналогічних) товарів для експорту в Україну;

2) митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, визначеної згідно з положеннями статті 62 цього Кодексу;

3) митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів, визначеної згідно з положеннями статті 63 цього Кодексу.

19. У разі здійснення вищезазначених порівнянь враховується наявна у митного органу або подана декларантом чи уповноваженою ним особою інформація щодо різниці в комерційних рівнях продажу, кількісних показниках, елементах і витратах, зазначених у частині десятій цієї статті, та витратах, які понесені продавцем при продажу, коли продавець і покупець не пов'язані між собою, і не понесені продавцем при продажу, коли продавець і покупець пов'язані між собою.

20. Порівняння з вартістю операцій, зазначених у пунктах 1-3 частини вісімнадцятої цієї статті, здійснюється за ініціативою декларанта або уповноваженої ним особи. Вартість цих операцій не може використовуватися замість вартості операцій з оцінюваними товарами.

21. Використані декларантом або уповноваженою ним особою відомості повинні бути об'єктивними, піддаватися обчисленню та підтверджуватися документально.

22. Право на автоматичне застосування методу визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції), мають уповноважені економічні оператори.

Для підтвердження у таких випадках заявлених відомостей про митну вартість товарів у порядку, визначеному цим Кодексом, подаються лише:

1) декларація митної вартості (у випадках, встановлених статтею 52 цього Кодексу);

2) зовнішньоекономічний договір (контракт) і додатки до нього;

3) рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа;

4) банківські платіжні документи (якщо рахунок сплачено), а також інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару;

5) документи для підтвердження витрат на ввезення та страхування, якщо за умовами поставки такі витрати не включено у вартість товару.

23. У випадках, передбачених частиною двадцять другою цієї статті, контроль правильності визначення митної вартості здійснюється виключно після завершення митного оформлення та пропуску товарів через митний кордон України.

Стаття 59. Метод визначення митної вартості за ціною договору щодо ідентичних товарів

1. У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена згідно з положеннями статті 58 цього Кодексу, за основу для її визначення береться вартість операції з ідентичними товарами, що продаються на експорт в Україну з тієї ж країни і час експорту яких збігається з часом експорту оцінюваних товарів або є максимально наближеним до нього.

2. При застосуванні цього методу визначення митної вартості за основу береться прийнята митним органом вартість операції з ідентичними товарами з дотриманням умов, зазначених у цій статті. При цьому під ідентичними розуміються товари, однакові за всіма ознаками з оцінюва-

ними товарами, у тому числі за такими, як:

1) фізичні характеристики;

2) якість та репутація на ринку;

3) країна виробництва;

4) виробник.

3. Незначні зовнішні відмінності не можуть бути підставою для відмови у розгляді товарів як ідентичних, якщо в цілому такі товари відповідають вимогам частини другої цієї статті.

4. Ціна договору щодо ідентичних товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості та на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари.

5. У разі відсутності такого продажу використовується вартість операції з ідентичними товарами, що продавалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з урахуванням зазначених розбіжностей незалежно від того, чи веде це до збільшення або зменшення вартості. Інформація, що використовується при здійсненні коригування, повинна бути документально підтверджена.

6. У разі якщо кошти та витрати, зазначені в пунктах 5-7 частини десятої статті 58 цього Кодексу, включаються у вартість операції, здійснюється коригування для врахування значної різниці в таких коштах і витратах між оцінюваними товарами та відповідними ідентичними товарами, що зумовлено різницею у відстанях і способах транспортування.

7. У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо ідентичних товарів, для визначення митної вартості оцінюваних товарів використовується найменша така вартість.

Стаття 60. Метод визначення митної вартості за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів

1. У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена згідно з положеннями статей 58 і 59 цього Кодексу, за митну вартість береться прийнята митним органом вартість операції з подібними (аналогічними) товарами, які продано на експорт в Україну і час експорту яких збігається з часом експорту оцінюваних товарів або є максимально наближеним до нього.

2. Під подібними (аналогічними) розуміються товари, які хоч і не однакові за всіма ознаками, але мають схожі характеристики і складаються зі схожих компонентів, завдяки чому виконують однакові функції порівняно з товарами, що оцінюються, та вважаються комерційно взаємозамінними.

3. Для визначення, чи є товари подібними (аналогічними), враховуються якість товарів, наявність торгової марки та репутація цих товарів на ринку.

4. Ціна договору щодо подібних (аналогічних) товарів береться за основу для визначення митної вартості товарів, якщо ці товари ввезено приблизно в тій же кількості і на тих же комерційних рівнях, що й оцінювані товари.

5. У разі якщо такого продажу не виявлено, використовується вартість операції з подібними (аналогічними) товарами, які продавалися в Україну в іншій кількості та/або на інших комерційних рівнях. При цьому їх ціна коригується з урахуванням зазначених розбіжностей незалежно від того, чи веде це до збільшення або зменшення вартості. Інформація, що використовується при здійсненні коригування, повинна бути документально підтверджена.

6. У разі якщо кошти та витрати, зазначені в пунктах 5-7 частини десятої статті 58 цього Кодексу, включаються у вартість операції, здійснюється коригування для врахування значної різниці у таких коштах і витратах між оцінюваними товарами та відповідними подібними (аналогічними) товарами, що зумовлено різницею у відстанях і способах транспортування.

7. У разі якщо для цілей застосування цього методу виявляється більш як одна вартість договору щодо подібних (аналогічних) товарів, для визначення митної вартості оцінюваних товарів використовується найменша така вартість.

Стаття 61. Застереження щодо умов застосування методів визначення митної вартості товарів за ціною договору щодо ідентичних товарів та за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів

1. Товари не вважаються ідентичними або подібними (аналогічними) оцінюваним, якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

2. Товари, виготовлені не виробником оцінюваних товарів, а іншою особою, беруться до уваги лише у разі, якщо немає ні ідентичних, ні подібних (аналогічних) товарів, виготовлених особою - виробником товарів, що оцінюються.

3. Товари не вважаються ідентичними чи подібними (аналогічними) оцінюваним, якщо їх проектування, дослідно-конструкторські роботи, художнє оформлення, дизайн, ескізи, креслення, а також інші аналогічні роботи виконані в Україні.

Стаття 62. Метод визначення митної вартості на основі віднімання вартості

1. У разі якщо митна вартість оцінюваних товарів не може бути визначена відповідно до положень статей 58-61 цього Кодексу, їх митна вартість визначається згідно з положеннями цієї статті на основі віднімання вартості, крім випадків, коли на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи послідовність застосування цієї статті та статті 63 цього Кодексу може бути зворотною.

2. У разі якщо оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) імпортні товари продаються (відчужуються) на митній території України у незмінному стані, для визначення митної вартості товарів за цим методом за основу береться ціна одиниці товару, за якою оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) імпортовані товари продаються на території України у найбільших загальних кількостях покупцю, який не є пов'язаною з продавцем особою, одночасно або у час, наближений до дати ввезення оцінюваних товарів, за умови вирахування, якщо вони можуть бути виділені, таких компонентів:

1) витрат на виплату комісійних, що звичайно сплачуються або підлягають сплаті, чи звичайних торговельних надбавок, які робляться для одержання прибутку та покриття загальних витрат у зв'язку з продажем на митній території України товарів того ж класу та виду. Товарами одного класу та виду є товари, які підпадають під групу або спектр товарів, що виробляються конкретною галуззю чи сектором промисловості та включають ідентичні або подібні (аналогічні) товари. Термін «товари того ж класу або виду» включає товари, імпортовані з тієї ж країни, що й оцінювані товари, а також товари, імпортовані з інших країн.

Сума прибутку та загальних витрат, до яких належать прямі та непрямі витрати, пов'язані із збутом зазначених товарів, повинна братися в цілому. Числове значення витрат для цілей вирахування цієї суми визначається на основі інформації, поданої декларантом або уповноваженою ним особою, якщо тільки ця інформація не є несумісною з даними, одержаними при продажу в Україні ввезених (імпортованих) товарів того ж класу або виду. У разі якщо інформація, надана декларантом або уповноваженою ним особою, є несумісною з такими даними, сума для обчислення прибутку та загальних витрат може ґрунтуватися на іншій відповідній інформації, а не тій, що надана декларантом або уповноваженою ним особою.

При визначенні комісійних або звичайних прибутків та загальних витрат віднесення товарів до «товарів того ж класу або виду» повинно здійснюватися у кожному конкретному випадку з посиланням на відповідні обставини;

2) звичайних витрат, понесених в Україні на навантаження, вивантаження, транспортування, страхування, та інших пов'язаних з такими операціями витрат;

3) сум податків, що підлягають сплаті в Україні у зв'язку з ввезенням (імпортом) чи продажем (відчуженням) товарів.

3. У разі якщо ні оцінювані, ні ідентичні чи подібні (аналогічні) товари не продаються в Україні одночасно або в час, максимально наближений до дати ввезення оцінюваних товарів в Україну, митна вартість таких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою відповідно оцінювані або ідентичні чи подібні (аналогічні) з оцінюваними товари продаються в Україні в кількості, достатній для встановлення ціни за одиницю такого товару, у такому ж стані, в якому вони були ввезені, на найбільш ранню дату після ввезення товарів, які оцінюються, але до сплину 90-денного строку.

4. У разі відсутності випадків продажу оцінюваних, ідентичних чи подібних (аналогічних) товарів у такому ж стані, в якому вони перебували на день ввезення в Україну, на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи митна вартість таких товарів визначається на основі ціни одиниці товару, за якою зазначені товари продаються в Україні після подальшої обробки (переробки) найбільшою партією особам, не пов'язаним з особами, у яких вони купують такі товари. При цьому робляться відповідні поправки на вартість, додану такою обробкою (переробкою), та вирахування, передбачені пунктами 1-3 частини другої цієї статті.

5. Вирахування вартості, доданої подальшою обробкою (переробкою), повинні ґрунтуватися на даних, які є об'єктивними, підтверджуються документально, піддаються обчисленню та належать до вартості такої роботи. За основу для обчислень беруться прийняті промислові формули, рецепти, методи будівництва та інша галузева практика.

6. Положення частини четвертої цієї статті не застосовуються у разі, якщо:

1) у результаті подальшої обробки ввезені товари втрачають свою ідентичність, крім випадків, коли, незважаючи на втрату ідентичності ввезених товарів, величина вартості, доданої обробкою, може бути точно визначена;

2) ввезені товари зберігають свою ідентичність, але становлять настільки незначний відсоток продажу їх в Україні, що використання цього методу оцінювання буде невиправданим.

7. Можливість застосування положень частини четвертої цієї статті визначається в кожному конкретному випадку залежно від конкретних обставин.

Стаття 63. Метод визначення митної вартості товарів на основі додавання вартості (обчислена вартість)

1. Для визначення митної вартості товарів на основі додавання вартості (обчислена вартість) за основу береться надана виробником товарів, що оцінюються, або від його імені інформація про їх вартість, яка повинна складатися із сум:

1) вартості матеріалів та витрат, понесених виробником при виробництві оцінюваних товарів. Така інформація повинна базуватися на комерційних рахунках виробника за умови, що такі рахунки сумісні із загальновизнаними принципами бухгалтерського обліку, які застосовуються в країні, де ці товари виробляються;

2) обсягу прибутку та загальних витрат, що дорівнює сумі, яка звичайно відображається при продажу товарів того ж класу або виду, що й оцінювані товари, які виготовляються виробниками у країні експорту для експорту в Україну;

3) загальних витрат при продажу в Україну з країни вивезення товарів того ж класу або виду, тобто витрат на завантаження, розвантаження та обробку оцінюваних товарів, їх транспортування до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України, витрат на страхування цих товарів.

2. Посадова особа митного органу не може вимагати або примушувати будь-яку особу, яка не є резидентом, надавати для вивчення або дозволяти доступ до будь-якого рахунка чи інших записів для цілей визначення обчисленої вартості. Інформація, подана виробником товарів для цілей визначення митної вартості згідно з положеннями цієї статті, може бути перевірена в країні - виробникові товарів уповноваженими органами України за згодою виробника і за умови повідомлення заздалегідь уряду країни - виробника товарів та за відсутності заперечень проти такої перевірки.

Стаття 64. Резервний метод

1. У разі якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом послідовного використання методів, зазначених у статтях 58-63 цього Кодексу, митна вартість оцінюваних товарів визначається з використанням способів, які не суперечать законам України і є сумісними з відповідними принципами і положеннями Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (GATT).

2. Митна вартість, визначена згідно з положеннями цієї статті, повинна ґрунтуватися на раніше визнаних (визначених) митними органами митних вартостях.

3. Митна вартість імпортних товарів не визначається згідно із положеннями цієї статті на підставі:

1) ціни товарів українського походження на внутрішньому ринку України;

2) системи, яка передбачає прийняття для митних цілей вищої з двох альтернативних вартостей;

3) ціни товарів на внутрішньому ринку країни-експортера;

4) вартості виробництва, іншої, ніж обчислена вартість, визначена для ідентичних або подібних (аналогічних) товарів відповідно до положень статті 63 цього Кодексу;

5) ціни товарів, що поставляються з країни-експортера до третіх країн;

6) мінімальної митної вартості;

7) довільної чи фіктивної вартості.

4. У разі якщо ця стаття застосовується митним органом, він на вимогу декларанта або уповноваженої ним особи зобов'язаний письмово поінформувати їх про митну вартість, визначену відповідно до положень цієї статті, та про використаний при цьому метод.

Глава 10. Визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України в митних режимах, відмінних від митного режиму імпорту

Стаття 65. Порядок визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України відповідно до митних режимів, відмінних від митного режиму імпорту

1. Митною вартістю товарів, що ввозяться в Україну відповідно до митних режимів, відмінних від режиму імпорту, є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-проформі. Визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України та поміщуються в митні режими, відмінні від режиму імпорту (крім митного режиму транзиту) зі справлянням митних платежів, здійснюється відповідно до глави 9 цього Кодексу.

2. При зміні митного режиму митна вартість, визначена при першому поміщенні товару в митний режим, підлягає заміні митною вартістю, визначеною відповідно до наступного митного режиму.

Стаття 66. Порядок визначення митної вартості товарів, що вивозяться за межі митної території України

1. Митною вартістю товарів, що вивозяться за межі митної території України, є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-профоромі.

2. Митна вартість товарів, що вивозяться за межі митної території України, визначається при поміщенні цих товарів уперше в митний режим з наступним фактичним переміщенням їх через митний кордон України. При зміні митного режиму під час знаходження товарів за межами митної території України митною вартістю товарів є митна вартість, визначена на день прийняття митним органом митної декларації при їх першому поміщенні в митний режим.

Розділ IV
УКРАЇНСЬКА КЛАСИФІКАЦІЯ ТОВАРІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Глава 11. Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, її структура та класифікація товарів

Стаття 67. Структура та застосування Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

1. Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД) складається на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів та затверджується законом про Митний тариф України.

2. В УКТ ЗЕД товари систематизовано за розділами, групами, товарними позиціями, товарними підпозиціями, найменування і цифрові коди яких уніфіковано з Гармонізованою системою опису та кодування товарів.

3. Для докладнішої товарної класифікації використовується сьомий, восьмий, дев'ятий та десятий знаки цифрового коду.

4. Структура десятизнакового цифрового кодового позначення товарів в УКТ ЗЕД включає код групи (перші два знаки), товарної позиції (перші чотири знаки), товарної підпозиції (перші шість знаків), товарної категорії (перші вісім знаків), товарної підкатегорії (десять знаків).

Стаття 68. Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності

1. Ведення УКТ ЗЕД здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Ведення УКТ ЗЕД передбачає:

1) відстеження та облік змін і доповнень до Гармонізованої системи опису та кодування товарів, пояснень та інших рішень щодо її тлумачення, що приймаються Всесвітньою митною організацією;

2) підготовку пропозицій щодо внесення змін до УКТ ЗЕД;

3) деталізацію УКТ ЗЕД на національному рівні та введення додаткових одиниць виміру;

4) забезпечення однакового застосування всіма митними органами правил класифікації товарів;

5) прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТ ЗЕД у складних випадках;

6) розроблення пояснень і рекомендацій до УКТ ЗЕД та забезпечення їх опублікування;

7) своєчасне ознайомлення суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності з рішеннями та інформацією (крім тих, що є конфіденційними) щодо питань класифікації товарів та про застосування УКТ ЗЕД;

8) здійснення інших функцій, необхідних для ведення УКТ ЗЕД.

Стаття 69. Класифікація товарів

1. Товари при їх декларуванні підлягають класифікації, тобто у відношенні товарів визначаються коди відповідно до класифікаційних групувань, зазначених в УКТ ЗЕД.

2. Митні органи здійснюють контроль правильності класифікації товарів, поданих до митного оформлення, згідно з УКТ ЗЕД.

3. На вимогу посадової особи митного органу декларант або уповноважена ним особа зобов'язані надати усі наявні відомості, необхідні для підтвердження заявлених ними кодів товарів, поданих до митного оформлення, а також зразки таких товарів та/або техніко-технологічну документацію на них.

4. У разі виявлення під час митного оформлення товарів або після нього порушення правил класифікації товарів митний орган має право самостійно класифікувати такі товари.

5. Під складним випадком класифікації товару розуміється випадок, коли у процесі контролю правильності заявленого декларантом або уповноваженою ним особою коду товару виникають суперечності щодо тлумачення положень УКТ ЗЕД, вирішення яких потребує додаткової інформації, спеціальних знань, проведення досліджень тощо.

6. Штрафи та інші санкції за несплату митних платежів та за інші порушення, виявлені у зв'язку з неправильною класифікацією товарів, застосовуються митними органами виключно у разі, якщо прийняте митним органом рішення про класифікацію цих товарів у складному випадку було прийнято на підставі поданих заявником недостовірних документів, наданої ним недостовірної інформації та/або внаслідок ненадання заявником всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначеного рішення, що суттєво вплинуло на характер цього рішення.

7. Рішення митних органів щодо класифікації товарів для митних цілей є обов'язковими. Такі рішення оприлюднюються у встановленому законодавством порядку. У разі незгоди з рішенням митного органу щодо класифікації товару декларант або уповноважена ним особа має право оскаржити це рішення у порядку, встановленому главою 4 цього Кодексу.

8. Висновки інших органів, установ та організацій щодо визначення кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД при митному оформленні мають інформаційний або довідковий характер.

Розділ V
МИТНІ РЕЖИМИ

Глава 12. Загальні положення щодо митних режимів

Стаття 70. Види митних режимів

1. З метою застосування законодавства України з питань державної митної справи запроваджуються такі митні режими:

1) імпорт (випуск для вільного обігу);

2) реімпорт;

3) експорт (остаточне вивезення);

4) реекспорт;

5) транзит;

6) тимчасове ввезення;

7) тимчасове вивезення;

8) митний склад;

9) вільна митна зона;

10) безмитна торгівля;

11) переробка на митній території;

12) переробка за межами митної території;

13) знищення або руйнування;

14) відмова на користь держави.

2. Митні режими встановлюються виключно цим Кодексом.

Стаття 71. Вибір та зміна митного режиму

1. Декларант має право обрати митний режим, у який він бажає помістити товари, з дотриманням умов такого режиму та у порядку, що визначені цим Кодексом.

2. Поміщення товарів у митний режим здійснюється шляхом їх декларування та виконання митних формальностей, передбачених цим Кодексом.

3. Митний режим, у який поміщено товари, може бути змінено на інший, обраний декларантом відповідно до частини першої цієї статті, за умови дотримання заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, встановлених відповідно до закону для товарів, що поміщуються у такий інший митний режим.

Стаття 72. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим

1. За митним статусом товари поділяються на українські та іноземні.

2. Усі товари на митній території України (за винятком територій вільних митних зон) вважаються такими, що мають статус українських товарів, якщо відповідно до цього Кодексу не встановлено, що такі товари не є українськими.

Стаття 73. Регулювання питань, пов'язаних із митним режимом

1. Умови перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у відповідному митному режимі, обмеження щодо їх використання, застосування заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності визначаються цим Кодексом, іншими законодавчими актами України з питань державної митної справи та у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

2. Питання, пов'язані з виконанням необхідних митних формальностей та здійсненням митного контролю

товарів, поміщених у відповідний митний режим, регулюються цим Кодексом.

Глава 13. Імпорт (випуск для вільного обігу)

Стаття 74. Митний режим імпорту (випуску для вільного обігу)

1. Імпорт (випуск для вільного обігу) - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари після сплати всіх митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та виконання усіх необхідних митних формальностей випускаються для вільного обігу на митній території України.

Стаття 75. Умови поміщення товарів у митний режим імпорту

1. Митний режим імпорту може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим, а також до продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території.

2. Законодавством України з питань державної митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів у митний режим імпорту замість митної декларації.

3. Для поміщення товарів у митний режим імпорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, документи на такі товари;

2) сплатити митні платежі, якими відповідно до законів України обкладаються товари під час ввезення на митну територію України в режимі імпорту;

3) виконати встановлені відповідно до закону вимоги щодо заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

4. Якщо іноземні товари після ввезення їх на митну територію України були пошкоджені або втрачені внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили або внаслідок протиправних дій третіх осіб, що підтверджується документально, за рішенням декларанта вони можуть бути заявлені митному органу у митний режим імпорту в пошкодженому стані чи у фактичній кількості з додержанням щодо них встановлених відповідно до закону заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. У разі втрати товарів після ввезення їх на митну територію України внаслідок протиправних дій третіх осіб митні платежі, встановлені на імпорт таких товарів, підлягають сплаті в повному обсязі у порядку, встановленому цим Кодексом. За рішенням декларанта або уповноваженої ним особи допускається поміщення пошкоджених товарів в інші митні режими.

5. У разі встановлення відповідно до закону заборон чи обмежень щодо ввезення на митну територію України відповідних товарів такі товари, випущені у вільний обіг на митній території України за попередніми, тимчасовими або періодичними митними деклараціями, підлягають поміщенню у митний режим імпорту відповідно до умов, які діяли на момент їх випуску у вільний обіг.

Стаття 76. Митний статус товарів, поміщених у митний режим імпорту

1. Товари, поміщені у митний режим імпорту, набувають статусу українських товарів.

2. Підтвердженням українського статусу товарів, зазначених у частині першій цієї статті, є митна декларація, за якою ці товари випущено у вільний обіг.

Глава 14. Реімпорт

Стаття 77. Митний режим реімпорту

1. Реімпорт - це митний режим, відповідно до якого товари, що були вивезені або оформлені для вивезення за межі митної території України, випускаються у вільний обіг на митній території України зі звільненням від сплати митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 78. Умови поміщення товарів у митний режим реімпорту

1. Митний режим реімпорту може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим.

2. У митний режим реімпорту можуть бути поміщені товари, які:

1) були вивезені за межі митної території України у митному режимі тимчасового вивезення та ввозяться на цю територію до завершення строку дії цього митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання, а також змін, що допускаються у разі використання таких товарів у митному режимі тимчасового вивезення;

2) були вивезені за межі митної території України у митному режимі переробки за межами митної території та ввозяться на цю територію до завершення строку дії цього митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання;

3) були поміщені у митний режим експорту (остаточного вивезення) і повертаються особі, яка їх експортувала, у зв'язку з невиконанням (неналежним виконанням) умов зовнішньоекономічного договору, згідно з яким ці товари поміщувалися у режим експорту, або з інших обставин, що перешкоджають виконанню цього договору, якщо ці товари:

а) повертаються на митну територію України у строк, що не перевищує шести місяців з дати вивезення їх за межі цієї території у митному режимі експорту;

б) перебувають у такому самому стані, в якому вони оформлені у митний режим експорту, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування, зберігання та використання (експлуатації), внаслідок якого були виявлені недоліки, що спричинили реімпорт товарів.

3. Товари, зазначені в частині другій цієї статті, можуть бути також поміщені у митний режим реімпорту у разі, якщо:

1) під час перебування таких товарів за межами митної території України вони піддавалися операціям, необхідним для їх збереження, а також технічному обслуговуванню чи ремонту, необхідність у яких виникла під час перебування за межами митної території України;

2) стан таких товарів змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів;

3) у митний режим реімпорту поміщується лише частина товарів, раніше випущених для вивезення за межі митної території України.

4. Для поміщення товарів у митний режим реімпорту особа, на яку покладається обов'язок щодо дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) ввезти товари на митну територію України не пізніше, ніж у встановлений законодавством строк після їх вивезення за межі митної території України;

2) подати митному органу, що здійснює випуск товарів у митному режимі реімпорту, документи на такі товари;

3) надати митному органу документи та відомості, необхідні для ідентифікації товарів, що реімпортуються.

Стаття 79. Окремі положення щодо застосування митного режиму реімпорту

1. Застосування митного режиму реімпорту можливе за умови можливості ідентифікації митним органом товарів, заявлених у цей митний режим, як таких, що були раніше випущені за межі митної території України.

2. До товарів, що вивозяться за межі митної території України з наміром подальшого реімпорту, засоби забезпечення ідентифікації можуть бути застосовані в момент їх випуску.

3. Для забезпечення ідентифікації товарів, що реімпортуються, можуть застосовуватися засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу.

4. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

5. Реімпорт товарів, поміщених у митний режим експорту, згідно з пунктом 3 частини другої статті 78 цього Кодексу може бути здійснений експортером цих товарів або його правонаступником.

6. В інших випадках дозволяється застосування митного режиму реімпорту при ввезенні на митну територію України товарів іншою особою, ніж та, що їх вивезла, якщо це виправдано обставинами.

7. Декларування товарів у митний режим реімпорту може здійснюватися у будь-якому митному органі.

8. Замість митної декларації для декларування у митний режим реімпорту упаковок, контейнерів, піддонів та транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи, що підтверджують попереднє вивезення зазначених товарів за межі митної території України.

Стаття 80. Митний статус товарів, поміщених у митний режим реімпорту

1. Українські товари, поміщені у митний режим реімпорту, зберігають статус українських товарів.

2. Іноземні товари, що реімпортуються згідно з пунктом 3 частини другої статті 78 цього Кодексу, після поміщення у митний режим реімпорту набувають статусу українських товарів.

3. Підтвердженням українського статусу товарів, зазначених у частині другій цієї статті, є митна декларація, за якою ці товари випущено у вільний обіг.

Стаття 81. Повернення сум вивізного мита при реімпорті товарів

1. Після поміщення у митний режим реімпорту товарів згідно з пунктом 3 частини другої статті 78 цього Кодексу суми вивізного мита, сплачені при експорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам, у порядку, передбаченому цим Кодексом. Акцизний податок і податок на додану вартість при поміщенні товарів згідно з пунктом 3 частини другої статті 78 цього Кодексу у митний режим реімпорту справляються відповідно до Податкового кодексу України.

Глава 15. Експорт

Стаття 82. Митний режим експорту

1. Експорт (остаточне вивезення) - це митний режим, відповідно до якого українські товари випускаються для вільного обігу за межами митної території України без зобов'язань щодо їх зворотного ввезення.

Стаття 83. Умови поміщення товарів у митний режим експорту

1. Митний режим експорту може бути застосований до товарів, що призначені для вивезення за межі митної території України, та до товарів, що вже вивезені за межі цієї території та перебувають під митним контролем, за винятком товарів, заборонених до поміщення у цей митний режим відповідно до законодавства.

2. Для поміщення товарів у митний режим експорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів у митному режимі експорту, документи на такі товари;

2) сплатити митні платежі, якими відповідно до закону обкладаються товари під час вивезення за межі митної території України у митному режимі експорту;

3) виконати вимоги щодо застосування передбачених законом заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) у випадках, встановлених законодавством, подати митному органу дозвіл на проведення зовнішньоекономічної операції з вивезення товарів у третю країну (реекспорт).

3. Митні органи не вимагають обов'язкового підтвердження прибуття товарів, що експортуються, у пункт призначення за межами митної території України.

4. У разі встановлення актами законодавства заборон чи обмежень щодо вивезення відповідних товарів за межі митної території України товари, що:

1) поміщені в митний режим експорту, випускаються за межі митної території України відповідно до умов, що діяли на момент поміщення цих товарів у зазначений митний режим;

2) фактично випущені за межі митної території України за періодичними митними деклараціями, підлягають поміщенню у митний режим експорту відповідно до умов, що діяли на момент фактичного вивезення цих товарів.

Стаття 84. Митний статус товарів, поміщених у режим експорту

1. Товари, поміщені у митний режим експорту, втрачають статус українських товарів з моменту їх фактичного вивезення за межі митної території України.

2. Товари, що знаходяться за межами митної території України, втрачають статус українських товарів з моменту поміщення їх у митний режим експорту.

Глава 16. Реекспорт

Стаття 85. Митний режим реекспорту

1. Реекспорт - це митний режим, відповідно до якого товари, що були раніше ввезені на митну територію України або на територію вільної митної зони, вивозяться за межі митної території України без сплати вивізного мита та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 86. Умови поміщення товарів у митний режим реекспорту

1. Митний режим реекспорту може бути застосований до товарів, які при ввезенні на митну територію України мали статус іноземних та:

1) після ввезення на митну територію України перебували під митним контролем та не були поміщені у митний режим (у тому числі у зв'язку з обмеженнями чи заборонами щодо ввезення таких товарів на митну територію України);

2) були поміщені у митний режим тимчасового ввезення та вивозяться за межі митної території України у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання, а також змін, що допускаються у разі використання таких товарів у митному режимі тимчасового ввезення;

3) були поміщені у митний режим переробки на митній території та вивозяться за межі митної території України у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання, або у вигляді продуктів їх переробки;

4) були поміщені у митний режим митного складу та вивозяться за межі митної території України у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання;

5) були поміщені у митний режим імпорту і повертаються нерезиденту - стороні зовнішньоекономічного договору, згідно з яким ці товари поміщувалися у цей режим, у зв'язку з невиконанням (неналежним виконанням) умов цього договору або з інших обставин, що перешкоджають його виконанню, якщо ці товари:

а) вивозяться протягом шести місяців з дати поміщення їх у митний режим імпорту;

б) перебувають у тому самому стані, в якому вони були ввезені на митну територію України, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування, зберігання та використання (експлуатації), внаслідок якої були виявлені недоліки, що спричинили реекспорт товарів;

6) визнані помилково ввезеними на митну територію України.

2. Товари, зазначені у частині першій цієї статті, можуть бути також поміщені у митний режим реекспорту, якщо:

1) під час перебування таких товарів на митній території України вони піддавалися операціям, необхідним для їх збереження, а також технічному обслуговуванню чи ремонту, необхідність у яких виникла під час перебування на митній території України;

2) стан таких товарів змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів;

3) у митний режим реекспорту поміщується лише частина товарів, раніше ввезених на митну територію України.

3. У митний режим реекспорту також поміщуються товари, що перебували у митному режимі вільної митної зони, безмитної торгівлі та вивозяться за межі митної території України.

4. Для поміщення товарів у митний режим реекспорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, документи на такі товари;

2) надати митному органу документи та відомості, необхідні для ідентифікації товарів, що реекспортуються;

3) у випадках, встановлених законодавством, подати митному органу дозвіл на проведення зовнішньоекономічної операції з реекспорту цих товарів.

Стаття 87. Окремі положення щодо застосування митного режиму реекспорту

1. Застосування митного режиму реекспорту можливе за умови ідентифікації митним органом товарів, заявлених у цей режим, як таких, що були раніше ввезені на митну територію України.

2. Для товарів, що ввозяться з наміром подальшого реекспорту, засоби забезпечення ідентифікації можуть бути застосовані на момент їх ввезення на митну територію України.

3. Для забезпечення ідентифікації товарів, що реекспортуються, можуть застосовуватися засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу.

4. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

5. Реекспорт товарів, поміщених у митний режим імпорту, згідно з пунктом 5 частини першої статті 86 цього Кодексу може бути здійснений імпортером цих товарів або його правонаступником.

6. В інших випадках дозволяється застосування митного режиму реекспорту при вивезенні за межі митної території України товарів іншою особою, ніж та, яка їх ввозила, якщо це виправдано обставинами.

7. Декларування товарів у митний режим реекспорту може здійснюватися у будь-якому митному органі, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

8. Товари, що реекспортуються, можуть вивозитися за межі митної території України однією чи кількома партіями. Допускається вивезення товарів, що реекспортуються, за межі митної території України не через той митний орган, через який товари ввозилися на цю територію.

9. Замість митної декларації для декларування у митний режим реекспорту упаковок, контейнерів, піддонів та транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи, що підтверджують попереднє ввезення зазначених товарів на митну територію України.

Стаття 88. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим реекспорту

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим реекспорту, зберігають статус іноземних товарів.

2. Товари, що набули статусу українських внаслідок імпорту та реекспортуються згідно з пунктом 5 частини першої статті 86 цього Кодексу, втрачають статус українських товарів з моменту їх фактичного вивезення за межі митної території України.

Стаття 89. Повернення сум ввізного мита при реекспорті товарів

1. Після поміщення товарів у митний режим реекспорту згідно із пунктом 5 частини першої статті 86 цього Кодексу суми ввізного мита, сплачені при імпорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу. Акцизний податок і податок на додану вартість при поміщенні товарів згідно з пунктом 5 частини першої статті 86 цього Кодексу в митний режим реекспорту справляються відповідно до Податкового кодексу України.

Глава 17. Транзит

Стаття 90. Митний режим транзиту

1. Транзит - це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома митними органами України або в межах зони діяльності одного митного органу без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 91. Переміщення товарів і транспортних засобів комерційного призначення в режимі транзиту

1. Переміщення товарів у митному режимі транзиту здійснюється як прохідний або внутрішній транзит, або каботаж.

2. Митний режим транзиту застосовується до товарів, які переміщуються:

1) прохідним транзитом від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України (у тому числі в межах одного пункту пропуску через державний кордон України);

2) внутрішнім транзитом або каботажем:

а) від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до митного органу, розташованого на митній території України;

б) від митного органу, розташованого на митній території України, до пункту вивезення (пропуску) за межі митної території України;

в) від одного пункту, розташованого на митній території України, до іншого пункту, розташованого на митній території України, у тому числі якщо частина цього переміщення проходить за межами митної території України;

г) від штучного острова, установки або споруди, створених у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, до митного органу, розташованого на території України, зайнятій сушею, та у зворотному напрямку.

Стаття 92. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту

1. Митний режим транзиту може бути застосований як до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що безпосередньо ввозяться на митну територію України, так і до таких, що перебувають на митній території України.

2. У митний режим транзиту можуть бути поміщені товари, транспортні засоби комерційного призначення незалежно від їх митного статусу.

3. У митний режим транзиту можуть бути поміщені будь-які товари, крім заборонених законодавством для ввезення та/або транзиту через митну територію України.

4. Для поміщення товарів та/або транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу митну декларацію (документ, який відповідно до

статті 94 цього Кодексу використовується замість митної декларації), товарно-транспортний документ на перевезення та рахунок-фактуру (інвойс) або інший документ, який визначає вартість товару;

2) у випадках, визначених законодавством, надати митному органу дозвільний документ на транзит через митну територію України, який видається відповідними уповноваженими органами;

3) у випадках, встановлених цим Кодексом, забезпечити виконання зобов'язання із сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу.

5. Для забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщуються у митний режим транзиту, можуть застосовуватися засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу.

6. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

Стаття 93. Вимоги до переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі транзиту

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються у митному режимі транзиту, повинні:

1) перебувати у незмінному стані, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування і зберігання;

2) не використовуватися з жодною іншою метою, крім транзиту;

3) бути доставленими у митний орган призначення до закінчення строку, визначеного статтею 95 цього Кодексу;

4) мати неушкоджені засоби забезпечення ідентифікації у разі їх застосування.

2. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим транзиту, можуть піддаватися операціям з технічного обслуговування та ремонту, потреба в яких виникла під час перебування їх на митній території України.

3. За умови забезпечення ідентифікації товарів, що переміщуються у режимі транзиту, та дотримання інших вимог, встановлених цим Кодексом, допускається перевезення зазначених товарів транспортним засобом, який здійснює перевезення в межах митної території України товарів, які не перебувають під митним контролем.

Стаття 94. Документи, що використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту

1. Для декларування у митний режим транзиту товарів, що переміщуються будь-яким видом транспорту, крім випадків, визначених цією статтею, використовується митна декларація (у тому числі попередня митна декларація).

2. У разі транзиту в межах одного пункту пропуску або для декларування товарів, що не є підакцизними, залежно від виду транспорту замість митної декларації може використовуватися авіаційна вантажна накладна (Air Waybill) або коносамент (Bill of Lading).

3. Для декларування товарів, що не є підакцизними, замість митної декларації залежно від виду транспорту може використовуватися накладна УМВС (СМГС), накладна ЦІМ (CIM), накладна ЦІМ/УМВС (ЦІМ/СМГС, CIM/SMGS), книжка МДП (Carnet TIR).

4. Незалежно від виду транспорту для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення може використовуватися книжка А. Т. А. або книжка CPD.

5. У випадках, передбачених міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону, для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи, передбачені такими договорами.

Стаття 95. Строки транзитних перевезень

1. Встановлюються такі строки транзитних перевезень залежно від виду транспорту:

1) для автомобільного транспорту - 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності одного митного органу - 5 діб);

2) для залізничного транспорту - 28 діб;

3) для авіаційного транспорту - 5 діб;

4) для морського та річкового транспорту - 20 діб;

5) для трубопровідного транспорту - 31 доба;

6) для трубопровідного транспорту (з перевантаженням на інші види транспорту) - 90 діб.

2. До строків, зазначених у частині першій цієї статті, не включається:

1) час дії обставин, зазначених у статті 192 цього Кодексу;

2) час зберігання товарів під митним контролем (за умови інформування митного органу, який контролює їх переміщення);

3) час, необхідний для здійснення інших операцій з товарами, у випадках, передбачених цим розділом (за умови інформування митного органу, який контролює переміщення цих товарів).

Стаття 96. Застосування митного режиму транзиту при перевантаженні товарів

1. Перевантаження товарів, що переміщуються у митному режимі транзиту, з одного транспортного засобу на інший допускається з дозволу митного органу, в зоні діяльності якого проводиться перевантаження.

2. Якщо перевантаження може бути здійснене без порушення митних пломб та інших засобів забезпечення ідентифікації, таке перевантаження допускається без дозволу, але з попереднім інформуванням митного органу.

3. Проведення угрупування пакувальних місць, зміна упаковки, маркування, сортування, а також ремонт та заміна пошкодженої упаковки здійснюються з дозволу митного органу.

4. Для отримання дозволу митного органу особою, відповідальною за дотримання вимог митного режиму, митному органу подається тільки товарно-транспортний документ на перевезення товару. У разі відмови у наданні дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася з проханням надати дозвіл, про причини і підстави такої відмови.

5. Під час переміщення товарів у митному режимі транзиту дозволяється здійснення заміни моторного транспортного засобу з попереднім інформуванням митного органу призначення про причини такої заміни, якщо така заміна не потребує перевантаження товарів.

6. При вивезенні за межі митної території України товарів, поміщених у митні режими експорту, реекспорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території, положення цієї глави застосовуються з моменту початку переміщення зазначених товарів з митного органу відправлення і до моменту пред'явлення їх митному органу призначення.

Стаття 97. Каботажні перевезення

1. Під каботажем розуміється перевезення українських та іноземних товарів шляхом завантаження їх на морське (річкове) судно в одному пункті на митній території України і транспортування в інший пункт території України, де здійснюватиметься їх вивантаження. При цьому товари, ввезені на митну територію України морським (річковим) судном, допускаються до каботажного перевезення між митними органами або в межах одного митного органу після їх перевантаження на інше морське (річкове) судно, що ходить під прапором України, або, за умови отримання на це дозволу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, на іноземне судно.

2. Іноземні товари перебувають під митним контролем протягом усього часу каботажу.

Стаття 98. Розміщення товарів на борту морських (річкових) суден для каботажного перевезення

1. Каботажні перевезення іноземних товарів на борту морського (річкового) судна разом з українськими товарами здійснюються за умови їх надійної ідентифікації.

2. Якщо забезпечення надійної ідентифікації товарів неможливе, українські товари розміщуються на борту судна окремо від іноземних товарів.

Стаття 99. Навантаження та вивантаження товарів, що перевозяться каботажем

1. Навантаження на судна товарів, що перевозяться каботажем, та їх вивантаження з цих суден здійснюються в морських (річкових) портах за місцем розташування митних органів.

2. Дозволи на навантаження та/або вивантаження товарів надаються митними органами невідкладно після отримання відповідного звернення. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини та підстави такої відмови.

3. У разі одночасного каботажного перевезення іноземних та українських товарів митний орган дозволяє навантаження або вивантаження українських товарів у найкоротший строк після прибуття судна в місце завантаження або розвантаження.

4. За письмовим зверненням власника товарів, що переміщуються каботажем, чи уповноваженої ним особи митний орган дозволяє здійснити під контролем посадових осіб цього органу та на умовах, визначених цим Кодексом, навантаження та/або вивантаження зазначених товарів в іншому пункті, ніж це було спочатку заплановано, у тому числі поза місцем розташування митних органів, а також поза робочим часом, встановленим для митних органів, зі справлянням відповідної плати, передбаченої цим Кодексом.

5. Якщо судно, що здійснює каботажне перевезення товарів, внаслідок аварії, стихійного лиха або інших обставин, що мають характер непереборної сили, не в змозі досягти одного з місць здійснення митного контролю на митній території України, вивантаження з нього товарів допускається в місцях, де немає митних органів. У таких випадках капітан судна повинен вжити всіх необхідних заходів для забезпечення збереження цих товарів та інформування митних органів. При цьому товари продовжують перебувати в каботажі.

Стаття 100. Документи, необхідні для допуску товарів до каботажного перевезення

1. Для каботажного перевезення товарів митному органу подається документ, що містить перелік товарів, призначених для такого перевезення, відомості про судно, що здійснюватиме таке перевезення, а також назву українського порту або портів, де повинно здійснюватися вивантаження зазначених товарів. Цей документ після виконання митних формальностей є підставою для здійснення одного каботажного перевезення зазначених у ньому товарів. Митний орган, що виконав митні формальності, повідомляє про це митні органи призначення. При вивантаженні товарів у пункті призначення митному органу подається перелік товарів, що підлягають вивантаженню в цьому пункті.

2. Якщо судно регулярно здійснює каботажні перевезення ідентичних товарів між одними й тими самими пунктами, документ, зазначений у частині першій цієї статті, є підставою для здійснення перевезень протягом визначеного перевізником та погодженого митним органом строку. Митний орган, що виконав митні формальності, повідомляє про це митні органи призначення. У такому випадку перед навантаженням товарів на судно митному органу подається тільки перелік цих товарів, а при вивантаженні - тільки перелік товарів, що вивантажуються.

Стаття 101. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим транзиту

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим транзиту, зберігають статус іноземних товарів.

2. Українські товари, поміщені у митний режим транзиту, зберігають статус українських товарів.

Стаття 102. Завершення митного режиму транзиту

1. Митний режим транзиту завершується вивезенням товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, за межі митної території України. Таке вивезення здійснюється під контролем митного органу призначення.

2. При вивезенні за межі митної території України товарів, поміщених у митний режим транзиту, окремими партіями митний режим транзиту вважається завершеним після фактичного вивезення за межі митної території України останньої з таких окремих партій.

3. При ввезенні товарів на митну територію України з метою подальшого їх поміщення у відповідний митний режим митний режим транзиту завершується фактичним доставленням товарів до митного органу призначення.

4. Митний режим транзиту також завершується поміщенням товарів, транспортних засобів комерційного призначення в інший митний режим при дотриманні вимог, встановлених цим Кодексом.

5. Для завершення митного режиму транзиту особою, відповідальною за дотримання вимог митного режиму, до закінчення строку, визначеного статтею 95 цього Кодексу, митному органу призначення повинні бути представлені товари, поміщені у митний режим транзиту, та митна декларація або інший документ, визначений статтею 94 цього Кодексу.

6. Митний орган призначення після представлення товарів, поміщених у митний режим транзиту, та митної декларації або іншого документа, визначеного статтею 94 цього Кодексу, перевіряє дотримання вимог, встановлених законодавством України з питань державної митної справи до переміщення товарів у митному режимі транзиту, та виконує митні формальності, необхідні для завершення митного режиму транзиту.

7. Українські товари, що відповідно до підпункту «г» пункту 2 частини другої статті 91 цього Кодексу переміщувалися у митному режимі транзиту між штучним островом, установкою або спорудою, створеними у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України, та митним органом, розташованим на території України, зайнятій сушею, випускаються з-під митного контролю після фактичного доставлення цих товарів до зазначеного органу.

8. Митний режим транзиту також припиняється у разі конфіскації товарів, їх повної втрати внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

9. У разі припинення митного режиму транзиту згідно з частиною восьмою цієї статті вивезення товарів за межі митної території України не вимагається, а гарантії, надані відповідно до пункту 3 частини четвертої статті 92 цього Кодексу, підлягають поверненню (вивільненню).

Глава 18. Тимчасове ввезення

Стаття 103. Митний режим тимчасового ввезення

1. Тимчасове ввезення - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення ввозяться для конкретних цілей на митну територію України з умовним повним або частковим звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності і підлягають реекспорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання.

Стаття 104. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового ввезення

1. Митний режим тимчасового ввезення може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим, який передбачає їх перебування під митним контролем.

2. Законодавством України з питань державної митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення в митний режим тимчасового ввезення замість митної декларації.

3. Митний орган, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі тимчасового ввезення, повинен пересвідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів при їх реекспорті.

4. Для ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщуються у митний режим тимчасового ввезення, можуть застосовуватися засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу. Зазначені засоби застосовуються митними органами тільки у тих випадках, коли комерційні способи забезпечення ідентифікації є недостатніми.

5. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

6. Для поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення особа, відповідальна за дотримання митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у режимі тимчасового ввезення, документи на такі товари, транспортні засоби, що підтверджують мету їх тимчасового ввезення;

2) у випадках, передбачених законодавством, надати митному органу зобов'язання про реекспорт товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які тимчасово ввозяться, у строки, встановлені митним органом;

3) подати митному органу дозвіл відповідного компетентного органу на тимчасове ввезення товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законодавством;

4) сплатити митні платежі відповідно до статті 106 цього Кодексу або забезпечити виконання зобов'язання із сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу.

Стаття 105. Товари, транспортні засоби, які можуть бути поміщені у митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами

1. У митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами поміщуються виключно товари, транспортні засоби комерційного призначення, зазначені у статті 189 цього Кодексу та в Додатках В.1 - В.9, С, D до Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік), на умовах, визначених цими Додатками, а також повітряні судна, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу.

2. У разі порушення умов митного режиму тимчасового ввезення особа, відповідальна за дотримання режиму, зобов'язана сплатити суму податкового зобов'язання та пеню відповідно до Податкового кодексу України.

Стаття 106. Товари, що можуть поміщуватися у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами

1. У митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами відповідно до положень Додатка Е до Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік) можуть поміщуватися товари (за винятком підакцизних), не зазначені у статтях 105, 189 цього Кодексу, а також у Додатках В.1 - В.9, С, D до Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік), або такі, що не відповідають вимогам зазначених Додатків.

2. У разі тимчасового ввезення товарів з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами за кожний повний або неповний календарний місяць заявленого строку перебування на митній території України сплачується 3 відсотки суми митних платежів, яка підлягала б сплаті у разі випуску цих товарів у вільний обіг на митній території України, розрахованої на дату поміщення їх у митний режим тимчасового ввезення.

3. Сума митних платежів сплачується при поміщенні товарів у митний режим тимчасового ввезення та розраховується за встановлений митним органом строк дії цього митного режиму.

4. У такому ж порядку сплачуються митні платежі у разі продовження строку тимчасового ввезення зазначених товарів відповідно до статті 108 цього Кодексу.

5. Загальна сума митних платежів, яка підлягає сплаті за час перебування товарів у митному режимі тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами, не повинна перевищувати суми, яка підлягала б сплаті у разі випуску цих товарів у вільний обіг на митній території України, розрахованої на дату поміщення їх у митний режим тимчасового ввезення.

6. Сума митних платежів, сплачена на підставі умовного часткового звільнення від оподаткування митними платежами, поверненню не підлягає.

7. У разі випуску товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами, у вільний обіг на митній території України або передачі таких товарів у користування іншій особі митні платежі сплачуються в обсязі, передбаченому законом для ввезення цих товарів на митну територію України у митному режимі імпорту, за вирахуванням суми, вже сплаченої на підставі умовного часткового звільнення цих товарів від оподаткування митними платежами. При цьому за період, коли застосовувалося таке звільнення, підлягають сплаті проценти з сум податкових зобов'язань, що підлягали б сплаті у разі, якщо б щодо таких сум надавалося розстрочення податкових зобов'язань відповідно до розділу II Податкового кодексу України.

8. Кабінет Міністрів України може встановлювати перелік товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами. Зміст такого переліку повідомляється Депозитарію Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік).

Стаття 107. Операції з транспортними засобами, поміщеними в митний режим тимчасового ввезення

1. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені в митний режим тимчасового ввезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку перебування в митному режимі тимчасового ввезення.

Стаття 108. Строки тимчасового ввезення

1. Строк тимчасового ввезення товарів встановлюється митним органом у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення.

2. Строк тимчасового ввезення транспортних засобів комерційного призначення встановлюється митним органом з урахуванням

того, що ці транспортні засоби повинні бути реекспортовані відразу ж після закінчення транспортних операцій, для яких вони були ввезені.

3. З урахуванням мети ввезення товарів та інших обставин попередньо встановлений строк тимчасового ввезення товарів за письмовою заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи може бути продовжений відповідним митним органом. У разі відмови у продовженні строку тимчасового ввезення митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася із заявою про його продовження, про причини та підстави такої відмови.

4. Якщо товари або транспортні засоби, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, не можуть бути своєчасно реекспортовані внаслідок накладення на них арешту (за винятком арешту внаслідок позовів приватних осіб) або вилучення у справі про порушення митних правил, то перебіг строку тимчасового ввезення зупиняється на час такого арешту (вилучення).

Стаття 109. Передача права на тимчасове ввезення

1. За заявою особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового ввезення, митний орган надає дозвіл на передачу права використання режиму тимчасового ввезення щодо товарів будь-якій іншій особі за умови, що така інша особа:

1) відповідає вимогам, встановленим цим Кодексом; та

2) приймає на себе зобов'язання особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового ввезення.

Стаття 110. Забезпечення дотримання вимог митного режиму тимчасового ввезення

1. Забезпечення дотримання вимог митного режиму тимчасового ввезення здійснюється шляхом:

1) застосування міжнародного митного документа (книжки А. Т. А. або книжки CPD), що містить чинну міжнародну гарантію сплати митних платежів, встановлених законом на імпорт товарів;

2) надання фінансової гарантії у порядку, передбаченому розділом X цього Кодексу.

2. Фінансова гарантія повертається (вивільняється) у порядку, передбаченому розділом X цього Кодексу, після завершення режиму тимчасового ввезення.

3. Гарантія дотримання вимог митного режиму тимчасового ввезення не вимагається щодо:

1) устаткування для підготовки радіо- чи телепередач і репортажів, а також транспортних засобів, спеціально пристосованих для використання для цілей радіо- чи телепередач;

2) контейнерів, піддонів та упаковок;

3) наукового і педагогічного устаткування та матеріалів для забезпечення добробуту мореплавців, що використовуються на борту суден;

4) особистих речей;

5) товарів, ввезених для спортивних цілей;

6) товарів, що ввозяться в рамках прикордонного обігу;

7) медичного, хірургічного і лабораторного устаткування, а також будь-яких товарів, таких як автомобілі чи інші транспортні засоби, ковдри, намети, збірні будинки, інших товарів першої необхідності, відправлених як допомога потерпілим від стихійного лиха чи подібних катастроф;

8) транспортних засобів комерційного призначення;

9) тяглових тварин, тварин, ввезених для перегону на нове пасовисько чи випасання на землях, розташованих у прикордонній смузі (контрольованому прикордонному районі);

10) товарів, які тимчасово ввозяться на митну територію України з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами;

11) повітряних суден, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу.

Стаття 111. Митний статус товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим тимчасового ввезення, зберігають статус іноземних товарів.

Стаття 112. Завершення митного режиму тимчасового ввезення

1. Митний режим тимчасового ввезення завершується шляхом реекспорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, або шляхом поміщення їх в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. Якщо заборони або обмеження щодо імпорту, що діяли на момент тимчасового ввезення товарів, скасовано протягом їх перебування у митному режимі тимчасового ввезення, дозволяється завершення митного режиму тимчасового ввезення шляхом випуску товарів для вільного обігу на митній території України.

3. Митний режим тимчасового ввезення припиняється митним органом у разі конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, їх повної втрати внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. У разі припинення митного режиму тимчасового ввезення згідно з частиною третьою цієї статті реекспорт товарів, транспортних засобів комерційного призначення не вимагається, а гарантії, надані відповідно до статті 110 цього Кодексу, підлягають поверненню (вивільненню).

Глава 19. Тимчасове вивезення

Стаття 113. Митний режим тимчасового вивезення

1. Тимчасове вивезення - це митний режим, відповідно до якого українські товари або транспортні засоби комерційного призначення вивозяться за межі митної території України з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності і підлягають реімпорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання.

Стаття 114. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення

1. Митний режим тимчасового вивезення може бути застосований до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що безпосередньо вивозяться за межі митної території України.

2. Законодавством України з питань державної митної справи можуть бути визначені документи, які використовуються для декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення замість митної декларації.

3. Митний орган, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митному режимі тимчасового вивезення, повинен пересвідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів при їх реекспорті.

4. Для забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що поміщуються у митний режим тимчасового вивезення, можуть застосовуватися засоби, передбачені частинами другою і третьою статті 326 цього Кодексу. Митні органи застосовують зазначені засоби тільки у тих випадках, коли комерційні способи ідентифікації є недостатніми.

5. Не вимагається застосування засобів забезпечення ідентифікації до тари, піддонів та інших подібних товарів, що не мають індивідуальних ідентифікаційних ознак.

6. Для поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення особа, відповідальна за дотримання митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення у режимі тимчасового вивезення, документи на такі товари, транспортні засоби, що підтверджують мету їх тимчасового вивезення;

2) у випадках, передбачених законодавством, надати митному органу зобов'язання про реімпорт товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які тимчасово вивозяться, у строки, встановлені митним органом;

3) подати митному органу дозвіл відповідного компетентного органу на тимчасове вивезення товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законодавством.

Стаття 115. Операції з транспортними засобами комерційного призначення, поміщеними у митний режим тимчасового вивезення

1. Транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у митний режим тимчасового вивезення, можуть піддаватися операціям технічного обслуговування та ремонту, необхідність в яких виникла протягом строку перебування у митному режимі тимчасового вивезення.

Стаття 116. Строки тимчасового вивезення

1. Строк тимчасового вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення встановлюється митним органом у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у зазначений митний режим.

2. З урахуванням мети тимчасового вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та інших обставин строк, зазначений у частині першій цієї статті, може бути продовжений відповідним митним органом.

3. У разі якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення поміщені у митний режим тимчасового вивезення, не можуть бути своєчасно реімпортовані внаслідок накладення на них арешту, перебіг строку тимчасового вивезення зупиняється на час такого арешту.

Стаття 117. Передача права на тимчасове вивезення

1. За заявою особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового вивезення, митний орган надає дозвіл на передачу права використання режиму тимчасового вивезення щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення будь-якій іншій особі за умови, що така інша особа:

1) відповідає вимогам, встановленим цим Кодексом; та

2) бере на себе зобов'язання особи, відповідальної за дотримання митного режиму тимчасового вивезення.

Стаття 118. Звільнення від оподаткування митними платежами в митному режимі тимчасового вивезення

1. При поміщенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення та їх реімпорті до закінчення строку, встановленого митним органом, до цих товарів, транспортних засобів застосовується умовне повне звільнення від оподаткування митними платежами.

Стаття 119. Митний статус товарів, поміщених у митний режим тимчасового вивезення

1. Українські товари, поміщені в митний режим тимчасового вивезення, зберігають статус українських товарів.

Стаття 120. Завершення митного режиму тимчасового вивезення

1. Митний режим тимчасового вивезення завершується шляхом реімпорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. Якщо заборони або обмеження щодо експорту, що діяли на момент тимчасового вивезення товарів, скасовано протягом їх перебування у митному режимі тимчасового вивезення, дозволяється завершення митного режиму тимчасового вивезення шляхом випуску товарів у митному режимі експорту.

3. Митний режим тимчасового вивезення припиняється митним органом у разі конфіскації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, їх повної втрати внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. У разі припинення митного режиму тимчасового вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення згідно з частиною третьою цієї статті їх реімпорт не вимагається.

Глава 20. Митний склад

Стаття 121. Митний режим митного складу

1. Митний склад - це митний режим, відповідно до якого іноземні або українські товари зберігаються під митним контролем із умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 122. Умови поміщення товарів у митний режим митного складу

1. У митний режим митного складу можуть поміщатися будь-які товари, за винятком:

1) товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України;

2) товарів, строк придатності для споживання або використання яких закінчився;

3) товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога;

4) живих тварин;

5) електроенергії, що переміщується лініями електропередачі.

2. Для поміщення товарів у митний режим митного складу митному органу подаються митна декларація, товарно-транспортний документ на перевезення та рахунок (інвойс) або інший документ, який визначає вартість товару. Товари, що поміщуються у митний режим митного складу, декларуються митному органу утримувачем митного складу.

3. Розміщення на митному складі товарів, поміщених в інші, ніж митний склад, митні режими (транзиту, тимчасового ввезення, переробки на митній території, експорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території) для їх зберігання, перевантаження або дозавантаження транспортного засобу здійснюється на підставі митної декларації, раніше оформленої відповідно до таких інших митних режимів, або документа, що її замінював, - накладної УМВС (СМГС), накладної ЦІМ (CIM), накладної ЦІМ/УМВС (ЦІМ/СМГС, CIM/SMGS), книжки МДП (Carnet TIR) тощо. У цьому разі поміщення таких товарів у митний режим митного складу не відбувається. Товари, що вивантажуються на митний склад і призначені для зберігання більше ніж на 90 днів, підлягають поміщенню у митний режим митного складу.

4. У разі надходження товарів у складі консолідованих вантажів з метою подальшої доставки в митний орган призначення при перевантаженні таких товарів з одного транспортного засобу на інший їх розміщення на митному складі або поміщення у митний режим митного складу не є обов'язковим.

5. Митним органам для поміщення товарів у митний режим митного складу забороняється вимагати:

1) подання інших, ніж передбачені у частинах другій і третій цієї статті, документів (у тому числі документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів);

2) проведення видів контролю, зазначених у частині першій статті 319 цього Кодексу.

Стаття 123. Умови поміщення товарів у митний режим митного складу товарів, розміщених на митних складах, розташованих на територіях морських і річкових портів, аеропортів, залізничних станцій, в межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, та їх реекспорту

1. Товари, що ввозяться на митну територію України і розміщуються на митних складах, розташованих на територіях морських і річкових портів, аеропортів, залізничних станцій, в межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, поміщуються у митний режим митного складу на підставі електронного повідомлення утримувача митного складу, що містить кількість та опис товарів, підписаного електронним цифровим підписом.

2. Електронне повідомлення надсилається митному органу протягом чотирьох годин з моменту фактичного розміщення товарів на митному складі. Митний орган надсилає утримувачу митного складу підтвердження дати та часу отримання електронного повідомлення. Розміщення товарів на митному складі дозволу митного органу не потребує.

3. Поміщення у митний режим реекспорту товарів, розміщених на митних складах, зазначених у частині першій цієї статті, здійснюється на підставі електронного повідомлення утримувача митного складу, що містить кількість та опис товарів, підписаного електронним цифровим підписом.

4. Електронне повідомлення надсилається митному органу не пізніше, ніж за чотири години до моменту фактичного випуску товарів з митного складу. Митний орган надсилає утримувачу митного складу підтвердження дати та часу отримання електронного повідомлення.

5. Якщо протягом двох годин з моменту отримання електронного повідомлення про реекспорт товарів митний орган не повідомив утримувача митного складу про намір здійснити митний огляд таких товарів, дозволяється випускати ці товари з митного складу з метою їх реекспорту.

6. Форми електронних повідомлень, передбачених цією статтею, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, і ґрунтуються на звичайних правилах складського обліку.

Стаття 124. Умови розміщення товарів, що переміщуються у складі консолідованих вантажів, на митному складі та подального розпорядження ними

1. Під консолідованим вантажем розуміється вантаж, що перевозиться одним транспортним засобом і складається з двох і більше партій товарів для різних одержувачів або для одного одержувача від різних відправників.

2. Переміщення консолідованих вантажів, що ввозяться на митну територію України, від митного органу відправлення на кордоні до митного органу призначення з проміжним розміщенням цих вантажів на митному складі здійснюється на підставі договорів на перевезення.

3. Для здійснення контролю за переміщенням консолідованих вантажів, що ввозяться на митну територію України, з митного органу відправлення на кордоні до митного органу, в зоні діяльності якого розташований митний склад, а також для поміщення товарів, що переміщуються у складі цих вантажів, у митний режим митного складу використовується попередня митна декларація, що складається на весь обсяг консолідованого вантажу.

4. Контроль за переміщенням товарів з митного органу, в зоні діяльності якого розташований митний склад, до митного органу призначення для кінцевого одержувача здійснюється на підставі поданих утримувачем складу нових митних декларацій або документів, що їх замінюють, для внутрішнього транзиту товарів.

5. Кінцевий одержувач товару має право на повторне поміщення цього товару у митний режим митного складу.

Стаття 125. Строк зберігання товарів у митному режимі митного складу

1. Строк зберігання товарів у митному режимі митного складу не може перевищувати 1095 днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим.

2. Строк зберігання в митному режимі митного складу підакцизних товарів, іноземних товарів, які були попередньо поміщені у митні режими транзиту, тимчасового ввезення або переробки на митній території України, а також продуктів переробки не може перевищувати 365 днів від дня поміщення їх у митний режим митного складу.

3. Іноземні товари, що зберігаються в митному режимі митного складу, до закінчення строку їх придатності або строків зберігання, установлених частинами першою і другою цієї статті, повинні бути задекларовані для ввезення на митну територію України в іншому митному режимі або реекспортовані. Якщо іноземні товари під час зберігання в митному режимі митного складу були зіпсовані або ушкоджені внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили, такі товари за умови належного підтвердження зазначених фактів дозволяється декларувати для вільного обігу на митній території України так, ніби вони були ввезені в зіпсованому (ушкодженому) стані.

4. Строк зберігання у митному режимі митного складу товарів, призначених для експорту, не може перевищувати одного року з дати поміщення їх у цей режим. До закінчення зазначеного строку такі товари повинні бути вивезені за межі митної території України.

5. У разі невиконання вимог частин першої - четвертої цієї статті щодо розпорядження товарами, що зберігаються в митному режимі митного складу, утримувач митного складу повинен протягом 30 днів після закінчення строку зберігання цих товарів у митному режимі митного складу передати їх на склад митного органу, а в разі закінчення строку придатності зазначених товарів - задекларувати їх у митний режим знищення або руйнування.

Стаття 126. Митний статус товарів, поміщених у митний режим митного складу

1. Іноземні товари, поміщені в митний режим митного складу, зберігають статус іноземних товарів.

2. Українські товари, поміщені в митний режим митного складу, втрачають статус українських товарів з моменту відшкодування сум податку на додану вартість відповідно до положень Податкового кодексу України.

Стаття 127. Операції з товарами, що зберігаються на митному складі

1. З товарами, що зберігаються на митному складі, без дозволу митного органу можуть проводитися прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів:

1) переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення;

2) чищення;

3) провітрювання;

4) створення оптимального температурного режиму зберігання;

5) сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла);

6) захист від корозії;

7) боротьба із шкідниками;

8) інвентаризація.

2. Власник товарів, що зберігаються в митному режимі митного складу на митному складі, або уповноважена ним особа з дозволу митного органу може проводити підготовку таких товарів до продажу (відчуження) та транспортування: консолідація та подрібнення партій, формування відправлень, сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження, взяття проб і зразків товарів та інші подібні операції.

3. Операції, що проводяться з товарами, що зберігаються в митному режимі митного складу на митному складі, не повинні змінювати характеристик, за якими ці товари були класифіковані

згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності.

4. З дозволу митного органу та за умови надання фінансової гарантії відповідно до розділу X цього Кодексу товари, поміщені у митний режим митного складу, можуть тимчасово з наступним поверненням вивозитися з митного складу на строк, обумовлений метою такого вивезення, але не більший ніж 45 днів. Не підлягають тимчасовому випуску з наступним поверненням товари, що використовуватимуться для виробництва, упаковки, експлуатації природних ресурсів, будівництва, ремонту чи обслуговування, виконання земляних або інших подібних робіт.

5. У разі відмови у наданні дозволу на здійснення з товарами, що зберігаються в митному режимі митного складу на митному складі, операцій, передбачених частинами другою та четвертою цієї статті, митний орган зобов'язаний невідкладно письмово або в електронній формі повідомити особі, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 128. Передача права власності на товари, поміщені у митний режим митного складу

1. Допускається передача права власності на іноземні товари, поміщені у митний режим митного складу. Інформація про власника таких товарів надається митному органу під час випуску зазначених товарів з митного складу. Якщо зміна власника товару передбачає вивезення товару з території України, таке вивезення здійснюється на підставі нових товаросупровідних документів і митної декларації (документа, що її замінює).

Стаття 129. Завершення митного режиму митного складу

1. Митний режим митного складу завершується шляхом поміщення товарів, поміщених у цей митний режим, в інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту чи експорту відповідних товарів, що діяли під час перебування цих товарів у митному режимі митного складу, скасовано, дозволяється завершення митного режиму митного складу шляхом експорту зазначених товарів або випуску їх для вільного обігу на митній території України.

3. Митний режим митного складу припиняється митним органом у разі:

1) передачі товарів на склад митного органу у зв'язку із закінченням строків зберігання в режимі митного складу;

2) конфіскації товарів;

3) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. У разі припинення митного режиму митного складу згідно з частиною третьою цієї статті поміщення цих товарів у інший митний режим не вимагається, а фінансові гарантії, надані відповідно до частини четвертої статті 127 цього Кодексу, підлягають поверненню (вивільненню).

5. Після перебування на митному складі товари, оформлені у митні режими експорту, реекспорту, транзиту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території України, повинні бути в установлений відповідно до цього Кодексу строк вивезені за межі митної території України або поміщені в інший митний режим, який дозволяється щодо таких товарів.

6. У разі поміщення товарів, що зберігаються на митному складі в митному режимі митного складу, в інший митний режим та у випадках, визначених частиною п'ятою цієї статті, митний орган встановлює строк для вивезення зазначених товарів з митного складу, виходячи з наявних транспортних засобів та навантажувально-розвантажувальної техніки, але не менший, ніж п'ять робочих днів.

Глава 21. Вільна митна зона

Стаття 130. Митний режим вільної митної зони

1. Вільна митна зона - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари ввозяться на територію вільної митної зони та вивозяться з цієї території за межі митної території України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а українські товари ввозяться на територію вільної митної зони із оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання.

2. Товари, поміщені в митний режим вільної митної зони, протягом усього строку перебування у цьому режимі перебувають під митним контролем.

Стаття 131. Операції з товарами, поміщеними у митний режим вільної митної зони

1. Операції з поміщеними у митний режим вільної митної зони товарами, що знаходяться на територіях вільних митних зон комерційного типу, обмежуються лише простими складськими операціями, необхідними для забезпечення збереження цих товарів: переміщення товарів у межах вільної митної зони з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла), захист від корозії, боротьба із шкідниками, інвентаризація. Також допускаються подрібнення партій, формування відправлень, сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження та інші подібні операції.

2. З поміщеними у митний режим вільної митної зони товарами, що знаходяться на територіях вільних митних зон сервісного типу, дозволяється здійснення операцій, пов'язаних із ремонтом, модернізацією, будівництвом повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів, їх складових частин, а також операцій, зазначених у частині першій цієї статті, необхідність у яких виникла у зв'язку з експлуатацією вільної митної зони цього типу.

3. Переліки видів товарів, які можуть бути поміщені у митний режим вільної митної зони з метою розміщення на територіях вільних митних зон промислового типу, та виробничих операцій, які можуть здійснюватися з такими товарами, визначаються окремими законами України для кожної такої зони.

Стаття 132. Умови поміщення товарів у митний режим вільної митної зони

1. Поміщення українських товарів у митний режим вільної митної зони для цілей оподаткування вважається експортом цих товарів.

2. Іноземні товари, що ввозяться на територію вільної митної зони, допускаються на зазначену територію з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами.

3. Поміщення товарів у митний режим вільної митної зони, а також зміна цього митного режиму здійснюються митним органом, у зоні діяльності якого знаходиться така зона.

4. Для поміщення іноземних товарів у митний режим вільної митної зони та розміщення їх на територіях вільних митних зон комерційного типу, що розташовані в морських, річкових портах чи аеропортах, в межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, використовуються транспортні або комерційні документи, які містять опис таких товарів та супроводжують їх при ввезенні.

5. Для допуску товарів на територію вільної митної зони гарантії, передбачені розділом X цього Кодексу, не застосовуються. Гарантії щодо переміщення іноземних товарів між митними органами або в межах зони діяльності одного митного органу у зв'язку з необхідністю їх ввезення на територію вільної митної зони (випуску з такої території) застосовуються відповідно до норм цього Кодексу.

Стаття 133. Строки перебування товарів у митному режимі вільної митної зони на території вільної митної зони

1. Товари можуть перебувати в митному режимі вільної митної зони на території вільної митної зони протягом усього часу функціонування відповідної вільної митної зони.

Стаття 134. Передача права власності на товари, поміщені у митний режим вільної митної зони

1. Дозволяється передача права власності на товари, поміщені у митний режим вільної митної зони. Інформація про власника таких товарів надається митному органу під час поміщення зазначених товарів в інший митний режим відповідно до частини першої статті 137 цього Кодексу.

Стаття 135. Переміщення товарів між територіями вільних митних зон

1. Товари, що перебувають на території вільної митної зони у митному режимі вільної митної зони, або товари, вироблені на території цієї зони, можуть бути вивезені повністю або частково на територію іншої вільної митної зони, за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та вільної митної зони.

Стаття 136. Митний статус товарів, що поміщуються в митний режим вільної митної зони

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим вільної митної зони, зберігають статус іноземних товарів.

2. Товари, виготовлені (вироблені, одержані) у вільній митній зоні, мають статус іноземних товарів та вважаються такими, що поміщені у митний режим вільної митної зони.

3. Українські товари, поміщені у митний режим вільної митної зони, отримують статус іноземних товарів.

4. Українські товари, що не використовуються у виробничих та інших господарських операціях і необхідні для забезпечення функціонування підприємств, розташованих на території вільної митної зони, а також українські товари, що використовуються у виробничих та інших господарських операціях і не витрачаються при цьому, допускаються на такі території (випускаються з них) з письмовим інформуванням митного органу без зміни їх митного статусу та поміщення у митні режими.

Стаття 137. Завершення митного режиму вільної митної зони

1. Митний режим вільної митної зони завершується шляхом реекспорту товарів, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх у інший митний режим, а також у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

2. Для реекспорту іноземних товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони відповідно до частини четвертої статті 132 цього Кодексу, використовуються транспортні або комерційні документи, які містять опис таких товарів та супроводжують їх при вивезенні.

3. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту відповідних товарів, які діяли під час перебування цих товарів у митному режимі вільної митної зони, скасовано, дозволяється завершення митного режиму вільної митної зони шляхом випуску зазначених товарів для вільного обігу на митній території України.

4. Митний режим вільної митної зони припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

5. Випуск у вільний обіг продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони, здійснюється зі сплатою митних платежів та процентів, що підлягали б сплаті у разі перенесення строків сплати митних платежів у зв'язку з наданням розстрочення або відстрочення їх сплати відповідно до статті 100 Податкового кодексу України.

Стаття 138. Відходи (залишки), що утворилися в результаті здійснення операцій з товарами у вільній митній зоні

1. Відходи (залишки), що утворилися в результаті здійснення операцій з іноземними товарами у вільній митній зоні і мають господарську цінність та/або можуть бути утилізовані, у разі вивезення за межі вільної митної зони підлягають поміщенню в цьому стані у відповідний митний режим.

2. За бажанням декларанта відходи (залишки), зазначені в частині першій цієї статті, можуть декларуватися за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД за умови, що цьому коду відповідає найбільша ставка мита. Якщо до окремих товарів, які входять до зазначеної партії, застосовуються передбачені законом заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, такий спосіб декларування не звільняє декларанта від додержання зазначених заходів щодо цих товарів.

3. Інші відходи, ніж зазначені у частині першій цієї статті, з дозволу митного органу підлягають видаленню відповідно до законодавства України.

Стаття 139. Розпорядження товарами, що знаходяться на території вільної митної зони промислового типу, в разі скасування на її території митного режиму вільної митної зони

1. Протягом 90 днів від дати скасування митного режиму вільної митної зони на території вільної митної зони промислового типу поміщені в митний режим вільної митної зони товари, що знаходяться на території цієї зони, повинні бути переміщені власником або уповноваженою ним особою на територію іншої вільної митної зони, реекспортовані чи задекларовані до іншого митного режиму.

2. Законами України можуть визначатися більш тривалі строки розпорядження товарами, зазначеними у частині першій цієї статті.

Глава 22. Безмитна торгівля

Стаття 140. Митний режим безмитної торгівлі

1. Безмитна торгівля - це митний режим, відповідно до якого товари, не призначені для вільного обігу на митній території України, знаходяться та реалізуються для вивезення за межі митної території України під митним контролем у пунктах пропуску через державний кордон України, відкритих для міжнародного сполучення, та на повітряних і водних транспортних засобах комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси, з умовним звільненням від оподаткування митними платежами, установленими на імпорт та експорт таких товарів, та без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, у тому числі видів контролю, зазначених у частині першій статті 319 цього Кодексу.

Стаття 141. Поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі

1. У митний режим безмитної торгівлі поміщуються іноземні та українські товари, які ввозяться з-за меж митної території України або вивозяться з митної території України.

2. У митний режим безмитної торгівлі поміщуються будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України і транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, живих тварин.

3. Іноземні товари поміщуються у митний режим безмитної торгівлі з умовним звільненням від оподаткування митними платежами.

4. Поміщення українських товарів у митний режим безмитної торгівлі для цілей оподаткування вважається експортом цих товарів.

5. Для поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі забезпечення виконання обов'язку із сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу не вимагається. Забезпечення виконання обов'язку із сплати митних платежів при переміщенні іноземних товарів між митними органами або між різними пунктами пропуску в межах зони діяльності одного митного органу у зв'язку з необхідністю їх ввезення у приміщення магазину безмитної торгівлі або випуску з такого приміщення здійснюється відповідно до розділу X цього Кодексу.

6. Поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі, а також зміна цього митного режиму здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого розташований відповідний магазин безмитної торгівлі.

Стаття 142. Умови перебування товарів у митному режимі безмитної торгівлі

1. Товари можуть перебувати в митному режимі безмитної торгівлі протягом всього строку їх придатності для споживання та/або використання.

2. Товари, поміщені в митний режим безмитної торгівлі, протягом всього строку перебування у цьому режимі знаходяться під митним контролем.

Стаття 143. Особливості здійснення митного контролю товарів, що постачаються магазинами безмитної торгівлі на повітряні та водні транспортні засоби комерційного призначення, які виконують міжнародні рейси, для реалізації пасажирам цих рейсів

1. Постачання товарів магазинами безмитної торгівлі на повітряні та водні транспортні засоби комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси, для реалізації пасажирам цих рейсів здійснюється за письмовою заявою утримувача магазину безмитної торгівлі на ім'я керівника митного органу, у зоні діяльності якого розташований магазин, або особи, яка виконує його обов'язки, та на підставі відповідного договору між утримувачем магазину безмитної торгівлі та підприємством - експлуатантом зазначених транспортних засобів або іншим підприємством, уповноваженим експлуатантом на укладання таких договорів. Умови зазначеного договору не повинні передбачати перехід права власності на товари, що постачаються на транспортний засіб. Засвідчена утримувачем магазину безмитної торгівлі копія такого договору додається до заяви.

2. Постачання товарів магазином безмитної торгівлі на борт повітряного (водного) транспортного засобу комерційного призначення, що виконує міжнародний рейс, здійснюється під контролем посадових осіб митного органу в контейнерах під митним забезпеченням та/або забезпеченням утримувача магазину безмитної торгівлі. Посадовій особі митного органу, яка здійснює митний контроль та митне оформлення зазначених товарів, подаються товаросупровідні документи на ці товари та звіт про товари, поставлені, реалізовані та не реалізовані на повітряному (водному) транспортному засобі, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. Посадова особа митного органу перевіряє відповідність накладеного на контейнер забезпечення утримувача магазину безмитної торгівлі та товарів у контейнері відомостям, наведеним у звіті про товари, та за відсутності зауважень погоджує постачання товарів на повітряний (водний) транспортний засіб комерційного призначення шляхом проставляння на звіті відбитка особистої номерної печатки. Посадова особа митного органу має право перевірити вміст контейнера на будь-якому етапі постачання товарів магазином безмитної торгівлі на повітряний (водний) транспортний засіб комерційного призначення та повернення цих товарів з транспортного засобу до зазначеного магазину.

4. Після завершення повітряним (водним) транспортним засобом комерційного призначення міжнародного рейсу в прямому та зворотному напрямках товари, що не були реалізовані, повертаються з цього транспортного засобу в контейнерах під контролем посадових осіб митного органу до магазину безмитної торгівлі, який постачав їх на зазначений транспортний засіб. Якщо міжнародні рейси виконуються повітряним транспортним засобом через нетривалі проміжки часу, товари після закінчення чергового міжнародного рейсу можуть залишатися на такому транспортному засобі під забезпеченням утримувача магазину безмитної торгівлі до наступного міжнародного рейсу.

5. Облік товарів, що постачаються магазинами безмитної торгівлі на повітряні (водні) транспортні засоби комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси, та повертаються з цих транспортних засобів до магазинів, які постачали ці товари, ведеться утримувачами магазинів безмитної торгівлі окремо від обліку інших товарів, що реалізуються зазначеними магазинами.

6. Митний орган, у зоні діяльності якого розташований магазин безмитної торгівлі, затверджує технологічну схему постачання товарів зазначеним магазином на повітряні (водні) транспортні засоби комерційного призначення, що виконують міжнародні рейси.

Стаття 144. Переміщення товарів між магазинами безмитної торгівлі

1. Товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, можуть бути вивезені повністю або частково в інший магазин безмитної торгівлі за умови виконання митних формальностей, передбачених цим розділом для митних режимів транзиту та безмитної торгівлі.

Стаття 145. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим безмитної торгівлі

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, зберігають статус іноземних товарів.

2. Українські товари, поміщені у митний режим безмитної торгівлі, отримують статус іноземних товарів.

3. Українські товари, що не призначені для реалізації в магазині безмитної торгівлі та необхідні для забезпечення його функціонування, допускаються у приміщення такого магазину (випускаються з нього) з письмовим інформуванням митного органу без зміни їх митного статусу та поміщення у митні режими.

4. Українські та іноземні товари, які використовуються магазином безмитної торгівлі в рекламних та/або презентаційних цілях і не призначені для реалізації зазначеним магазином, розміщуються у магазині безмитної торгівлі у тому ж порядку та на тих же умовах, що й товари, призначені для реалізації.

Стаття 146. Завершення митного режиму безмитної торгівлі

1. Митний режим безмитної торгівлі завершується шляхом реекспорту товарів, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх у інший митний режим, що допускається цим Кодексом, а також у випадках, передбачених частиною четвертою цієї статті.

2. У разі псування товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, ці товари підлягають поміщенню у митний режим знищення або руйнування утримувачем магазину безмитної торгівлі.

3. Якщо встановлені законом заборони або обмеження щодо імпорту відповідних товарів, які діяли під час перебування цих товарів у режимі безмитної торгівлі, скасовано, дозволяється завершення режиму безмитної торгівлі шляхом випуску зазначених товарів для вільного обігу на митній території України.

4. Митний режим безмитної торгівлі припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує

державну політику у сфері фінансів.

Глава 23. Переробка на митній території

Стаття 147. Митний режим переробки на митній території

1. Переробка на митній території - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови подальшого реекспорту продуктів переробки.

Стаття 148. Гарантування дотримання умов перебування товарів у митному режимі переробки на митній території та обмеження щодо поміщення окремих товарів у цей митний режим

1. Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території здійснюється з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами. Заходи гарантування додержання митного режиму переробки на митній території застосовуються до товарів, визначених Кабінетом Міністрів України відповідно до пункту 1 частини третьої цієї статті.

2. У процесі переробки іноземних товарів не допускається використання українських товарів (крім палива та енергії), на які законом встановлено вивізне мито.

3. Обмеження або заборони щодо ввезення окремих видів товарів на митну територію України з метою переробки встановлюються законом. За обґрунтованої необхідності Кабінет Міністрів України має право визначати:

1) товари, при поміщенні яких у митний режим переробки на митній території застосовуються фінансові гарантії відповідно до розділу X цього Кодексу;

2) продукти переробки та/або товари, продукти переробки яких підлягають обов'язковому реекспорту за межі митної території України;

3) мінімальне співвідношення вартості іноземних та українських товарів для окремих категорій товарів, що піддаються операціям з переробки;

4) перелік товарів, які не можуть бути допущені до переробки для вільного обігу на митній території України;

5) товари, поміщення яких у митний режим переробки на митній території забороняється.

4. У разі встановлення відповідно до частини третьої цієї статті заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів на митній території України переробка таких товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, завершується на умовах, що діяли на момент поміщення цих товарів у зазначений митний режим.

Стаття 149. Дозвіл на переробку товарів на митній території України

1. Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи.

2. Разом із заявою власник товарів або уповноважена ним особа подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічні договори або документи, що їх замінюють, на підставі яких здійснюватиметься переробка товарів, і які повинні містити, зокрема, відомості про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки, конкретний обсяг робіт і строк їх виконання. Якщо зовнішньоекономічний договір або документ, що його замінює, не містить зазначених відомостей, такі відомості подаються окремим документом;

2) технологічні схеми переробки (крім випадків ввезення товарів з метою ремонту, у тому числі модернізації, відновлення та регулювання), в яких повинні бути зазначені відомості про всі етапи переробки та процесу перетворення товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, на продукти переробки, кількісні показники товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, та інших товарів, що витрачаються підприємством на здійснення операцій з переробки, з обґрунтуванням виробничих втрат товарів на кожному етапі, а також відомості про найменування та кількість відходів переробки;

3) договори на переробку товарів з іншими підприємствами, якщо окремі операції (або повний цикл) з переробки товарів здійснюватимуться такими іншими підприємствами;

4) інші документи за бажанням власника товарів або уповноваженої ним особи - висновки державних органів, експертних установ, організацій, державні стандарти й стандарти підприємства, технічні умови, описи чи креслення зразків, відповідно до яких здійснюватиметься переробка, тощо.

3. Дозвіл на переробку товарів на митній території України видається митним органом підприємству безоплатно протягом п'яти робочих днів від дати реєстрації відповідної заяви.

4. Якщо зовнішньоекономічний договір, на підставі якого здійснюватиметься переробка, передбачає ввезення товарів з метою переробки окремими партіями протягом певного періоду часу на однакових умовах, дозвіл видається на обсяг товарів і строк, визначені зовнішньоекономічним договором, але не більше ніж на один рік.

5. Виникнення або виявлення митним органом обставин, які не відображені у документах підприємства і які впливають на найменування та обсяги виходу продуктів переробки, а також встановлення законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів на митній території України є підставою для надання відмови в митному оформленні наступних партій товарів, що ввозяться на митну територію України з метою переробки. Якщо такі обставини не мають впливу на найменування та обсяги виходу продуктів переробки, то відомості про такі обставини вносяться до раніше виданого дозволу.

6. У дозволі на переробку товарів на митній території України зазначається перелік операцій з переробки та спосіб їх здійснення.

7. У видачі дозволу на переробку товарів на митній території України не може бути відмовлено з огляду на:

1) країну походження, країну відправлення або країну призначення цих товарів;

2) наявність на митній території України товарів, ідентичних за описом, якістю та технічними характеристиками товарам, що ввозяться для переробки.

8. Рішення про відмову у видачі дозволу на переробку товарів на митній території України приймається, якщо:

1) відомостей, зазначених у поданих заявником документах, недостатньо для визначення обов'язкового обсягу виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів;

2) митний орган виявив невідповідності у відомостях, що містяться у поданих заявником документах, або недостовірність цих відомостей;

3) митним органом встановлено відсутність належного технологічного обладнання, приміщень, умов для обліку і зберігання товарів, що ввозяться з метою переробки;

4) підприємством не дотримано встановлених законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки товарів на митній території України.

9. Дозвіл на переробку товарів на митній території України може бути змінено або відкликано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення про його видачу, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших актів законодавства України з питань державної митної справи.

10. За письмовою заявою власника товарів або уповноваженої ним особи митним органом може бути винесено попереднє рішення щодо можливості поміщення товарів у митний режим переробки товарів на митній території.

11. Вимоги до ідентифікації окремих товарів, що ввозяться на митну територію України з метою переробки, можуть встановлюватися центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу.

12. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що ввозяться на митну територію України з метою переробки, відповідно до статті 326 цього Кодексу можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу, наприклад, такі як:

1) посилання на опис спеціального виробничого маркування або номерів;

2) пломби, печатки, штампи або інше індивідуальне маркування;

3) зразки, ілюстрації чи технічний опис;

4) проби;

5) документальне підтвердження, яке стосується передбачених операцій (такі як контракти, рахунки-проформи, комерційна переписка), які свідчать про те, що продукти переробки вироблені з товарів, які ввозяться для переробки.

13. Можливість встановлення наявності ввезених товарів у продуктах переробки не є обов'язковою для допуску товарів для переробки на митній території України у випадках, якщо:

1) такі товари можуть бути ідентифіковані шляхом представлення докладних даних про витрачені ресурси та технології виробництва продуктів переробки чи шляхом здійснення митного контролю під час проведення операцій з переробки; або

2) митний режим переробки на митній території завершується реекспортом продуктів переробки товарів, ідентичних за описом, якістю та технічними характеристиками товарам, допущеним для переробки на митній території України.

Стаття 150. Операції з переробки товарів

1. Кількість операцій з переробки товарів у митному режимі переробки на митній території не обмежується.

2. Операції з переробки товарів можуть включати:

1) власне переробку товарів, у тому числі: обробку, монтаж, демонтаж, використання окремих товарів, які сприяють чи полегшують процес виготовлення продуктів переробки;

2) ремонт товарів, у тому числі модернізацію, відновлення та регулювання, калібрування.

3. Окремі операції з переробки товарів або повний цикл переробки за дорученням підприємства, якому видано дозвіл на переробку товарів на митній території України, та з дозволу митного органу можуть здійснюватися іншими підприємствами. При цьому відповідальність перед митними органами за порушення визначеного порядку переробки товарів несе підприємство, якому видано дозвіл на проведення операцій з переробки товарів на митній території України. Дозволи на виконання окремих операцій з переробки або повного циклу переробки надаються одночасно з дозволом на переробку товарів на митній території України або, за необхідності, - на підставі заяви відповідної особи після надання цього дозволу та відображаються у ньому.

Стаття 151. Строки переробки товарів на митній території України

1. Строк переробки товарів на митній території України встановлюється митним органом у кожному випадку під час видачі дозволу підприємству, виходячи з тривалості процесу переробки товарів та розпорядження продуктами їх переробки. Зазначений строк обчислюється, починаючи з дня завершення митного оформлення митним органом іноземних товарів для переробки. За заявою підприємства, якому видано дозвіл на переробку товарів, з причин, підтверджених документально, строк переробки товарів на митній території України продовжується зазначеним органом, але загальний строк переробки не може перевищувати 365 днів.

2. Законами України може визначатися більший строк переробки товарів.

Стаття 152. Перевірка митними органами дотримання митного режиму переробки на митній території

1. Товари, поміщені в митний режим переробки на митній території, а також продукти їх переробки протягом всього строку перебування в цьому режимі знаходяться під митним контролем.

2. Митні органи можуть проводити перевірку товарів, ввезених для переробки на митній території України, а також продуктів їх переробки у будь-якої особи, яка здійснює операції з переробки таких товарів.

Стаття 153. Обсяг виходу продуктів переробки

1. Митні органи здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів на митній території України. Дані про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки зазначаються в зовнішньоекономічному договорі (контракті) на переробку товарів або в окремому документі, що подається митному органу підприємством для отримання дозволу на переробку товарів на митній території України.

2. Для підтвердження даних про обсяг виходу продуктів переробки центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, може звертатися до інших центральних органів виконавчої влади або експертних установ. Такі звернення не є підставою для відмови у видачі дозволу на переробку товарів на митній території України або для зупинення дії раніше виданих дозволів протягом всього періоду їх розгляду.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, може встановлювати обов'язкові норми виходу продуктів переробки у випадках, коли операції з переробки на митній території України здійснюються за типовими (однаковими) технічними умовами, а товари та продукти їх переробки мають постійні характеристики.

Стаття 154. Порядок митного оформлення продуктів переробки

1. Під час реекспорту продуктів переробки вони підлягають декларуванню митним органам з поданням переліку українських товарів, витрачених під час здійснення операцій з переробки іноземних товарів, із зазначенням їх кількості та вартості.

2. Декларант має право заявити українські товари (крім палива та енергії), що повністю використані під час переробки іноземних товарів, у митний режим експорту. Митне оформлення в такому випадку здійснюється у порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України для митного оформлення експорту українських товарів.

3. Продукти переробки можуть реекспортуватися однією чи кількома партіями. Допускається вивезення продуктів переробки за межі митної території України не через той митний орган, через який товари ввозилися на цю територію для переробки.

Стаття 155. Умови реалізації продуктів переробки на митній території України

1. Якщо умовами переробки іноземних товарів на митній території України передбачено проведення розрахунків частиною продуктів їх переробки, такі продукти підлягають митному оформленню відповідно до митного режиму імпорту з оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, передбачених законом.

2. Реалізація на митній території України продуктів переробки, власником яких є нерезидент, здійснюється через зареєстроване в Україні його представництво, на яке покладається обов'язок з декларування цих продуктів переробки для вільного обігу.

3. Продукти переробки також можуть бути реалізовані підприємству, яке їх виготовило.

Стаття 156. Переробка товарів для вільного обігу на митній території України

1. Дозволяється ввезення товарів для переробки на митній території України з метою подальшого митного оформлення продуктів переробки для вільного обігу на цій території.

2. Товари можуть бути допущені до переробки для вільного обігу на митній території України за умови, що:

1) митний орган може впевнитися в тому, що продукти переробки були отримані саме з цих товарів; та

2) товари після переробки не можуть бути економічно вигідно відновлені у первинному стані.

3. Переробка товарів для вільного обігу на митній території України завершується шляхом поміщення продуктів їх переробки у митний режим імпорту. За рішенням декларанта або уповноваженої ним особи допускається поміщення зазначених продуктів в інші митні режими.

Стаття 157. Залишки і відходи, що утворилися в результаті переробки товарів

1. Залишки або відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій з переробки іноземних товарів і мають господарську цінність та/або можуть бути утилізовані, підлягають поміщенню в цьому стані у відповідний митний режим до закінчення строку переробки товарів.

2. За бажанням декларанта або уповноваженої ним особи залишки або відходи, зазначені в частині першій цієї статті, можуть декларуватися за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД, за умови, що цьому коду відповідає найбільша ставка мита. Якщо до окремих товарів, які входять до зазначеної партії, застосовуються передбачені законом заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, такий спосіб декларування не звільняє декларанта від додержання зазначених заходів щодо цих товарів.

3. Інші відходи, ніж зазначені в частині першій цієї статті, з дозволу митного органу підлягають видаленню відповідно до законодавства України до закінчення строку переробки товарів.

Стаття 158. Еквівалентна компенсація

1. Продукти, отримані в результаті переробки еквівалентних товарів, для цілей застосування цієї глави вважаються продуктами переробки іноземних товарів.

2. Під еквівалентними товарами розуміються українські та іноземні товари, які є ідентичними за описовими, кількісними і технічними характеристиками іноземним товарам, які вони замінюють, ввезеним для операцій з переробки на митній території України.

3. Дозволяється здійснення реекспорту продуктів переробки, одержаних з використанням еквівалентних товарів, до ввезення товарів для переробки на митній території України або до завершення операцій з їх переробки.

Стаття 159. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим переробки на митній території

1. Іноземні товари, поміщені у митний режим переробки на митній території, зберігають статус іноземних товарів.

2. Продукти переробки, залишки (відходи), виготовлені (одержані) в процесі здійснення операцій з переробки іноземних товарів, мають статус іноземних товарів та вважаються такими, що поміщені у митний режим переробки на митній території.

3. Українські товари, що використовувалися в процесі переробки іноземних товарів на митній території України, отримують статус іноземних товарів у момент вивезення продуктів переробки за межі митної території України.

Стаття 160. Завершення митного режиму переробки на митній території

1. Митний режим переробки на митній території завершується шляхом реекспорту продуктів переробки чи поміщення їх в інший митний режим, а також у випадках, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Митний режим переробки на митній території припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. У разі припинення митного режиму переробки на митній території згідно з частиною другою цієї статті реекспорт товарів та продуктів їх переробки не вимагається, а фінансові гарантії, надані відповідно до статті 148 цього Кодексу, підлягають поверненню.

Стаття 161. Розпорядження товарами, що поміщені у митний режим переробки на митній території, у разі відкликання дозволу на переробку

1. Протягом 20 днів від дати відкликання дозволу на переробку товарів на митній території України підприємство повинно завершити розпочаті операції з переробки, а товари, поміщені в митний режим переробки на митній території, у строк до 30 днів з дати відкликання дозволу на переробку товарів повинні бути вивезені за межі митної території України або заявлені в інший митний режим в порядку, визначеному цим Кодексом. Якщо завершення розпочатих операцій з переробки протягом 20 днів є неможливим без спричинення безповоротної шкоди товарам або технологічному обладнанню, переробка зазначених товарів завершується відповідно до технологічної схеми переробки. У такому разі товари протягом 10 днів з дати фактичного завершення їх переробки підлягають вивезенню за межі митної території України або поміщенню в інший митний режим.

2. У разі невиконання підприємством вимог частини першої цієї статті зобов'язання, забезпечені фінансовою гарантією (якщо така гарантія надавалася відповідно до частини третьої статті 148 цього Кодексу), підлягають виконанню.

Глава 24. Переробка за межами митної території

Стаття 162. Митний режим переробки за межами митної території

1. Переробка за межами митної території - це митний режим, відповідно до якого українські товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці за межами митної території України без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови повернення цих товарів або продуктів їх переробки на митну територію України у митному режимі імпорту.

Стаття 163. Операції щодо переробки товарів за межами митної території

1. Під час переробки товарів за межами митної території України можуть здійснюватися операції, зазначені у частині другій статті 150 цього Кодексу.

Стаття 164. Гарантування дотримання умов перебування товарів у митному режимі переробки за межами митної території та обмеження щодо поміщення окремих товарів у цей митний режим

1. Товари, поміщені в митний режим переробки за межами митної території, протягом всього строку перебування у цьому режимі перебувають під митним контролем.

2. Поміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території в установлених законом випадках здійснюється зі сплатою вивізного мита.

3. Не підлягають поміщенню у митний режим переробки за межами митної території товари (крім тих, що вивозяться з метою ремонту), які при імпорті були звільнені від оподаткування митними платежами відповідно до цього Кодексу та Податкового кодексу України.

4. За обґрунтованої необхідності Кабінет Міністрів України має право визначати:

1) продукти переробки,

залишки переробки, а також товари, продукти переробки чи залишки переробки яких підлягають обов'язковому поверненню на митну територію України і випуску у вільний обіг;

2) мінімальне співвідношення вартості українських та іноземних товарів для окремих категорій товарів, що піддаються операціям з переробки за межами митної території України.

5. Товари, продукти переробки яких визначені Кабінетом Міністрів України як обов'язкові до повернення на митну територію України, вивозяться у митному режимі переробки за межами митної території із застосуванням заходів гарантування на суму їх вартості в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. У разі встановлення законами України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів за межами митної території України переробка таких товарів, поміщених у режим переробки за межами митної території, завершується на умовах, які діяли на момент поміщення цих товарів у зазначений митний режим.

7. Якщо умовами переробки товарів за межами митної території України передбачено проведення розрахунків частиною товарів, призначених для переробки, така частина товарів при вивезенні за межі митної території України декларується у митному режимі експорту.

Стаття 165. Дозвіл на вивезення товарів для переробки за межами митної території України

1. Поміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи.

2. Разом із заявою власник товарів або уповноважена ним особа подає митному органу такі документи:

1) зовнішньоекономічні договори або документи, що їх замінюють, на підставі яких здійснюватиметься переробка товарів і які повинні містити, зокрема, відомості про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки, конкретний обсяг робіт і строк їх виконання. Якщо зовнішньоекономічний договір або документ, що його замінює, не містить зазначених відомостей, такі відомості подаються окремим документом;

2) технологічні схеми переробки (крім випадків вивезення товарів з метою ремонту, у тому числі модернізації, відновлення та регулювання), в яких повинні бути зазначені відомості про всі етапи переробки і процесу перетворення товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, на продукти переробки, кількісні показники товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, та інших товарів, що витрачаються на здійснення операцій з переробки, з обґрунтуванням виробничих втрат товарів на кожному етапі, а також відомості про найменування та кількість відходів переробки;

3) інші документи за бажанням власника товарів або уповноваженої ним особи, такі як висновки державних органів, експертних установ, організацій, державні стандарти і стандарти підприємства, технічні умови, описи чи креслення зразків, відповідно до яких здійснюватиметься переробка, тощо.

3. Дозвіл на переробку товарів за межами митної території України видається підприємству митним органом безоплатно протягом п'яти робочих днів з дати реєстрації відповідної заяви.

4. Якщо зовнішньоекономічний договір, на підставі якого здійснюватиметься переробка, передбачає вивезення товарів з метою переробки окремими партіями протягом певного періоду часу на однакових умовах, дозвіл видається на обсяг товарів і строк, визначені зовнішньоекономічним договором, але не більш як на один рік.

5. Виникнення або виявлення митним органом обставин, які не відображені у документах підприємства, але які впливають на найменування та обсяг виходу продуктів переробки, а також встановлення законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки відповідних товарів за межами митної території України є підставою для надання відмови у митному оформленні наступних партій товарів, що вивозяться за межі митної території України з метою переробки. Якщо такі обставини не мають впливу на найменування та обсяг виходу продуктів переробки, відомості про них вносяться до раніше виданого дозволу.

6. У дозволі на переробку товарів за межами митної території України зазначається перелік операцій з переробки та спосіб їх здійснення.

7. У видачі дозволу на переробку товарів за межами митної території України не може бути відмовлено тільки на тій підставі, що переробка цих товарів здійснюватиметься у певній країні.

8. Рішення про відмову у видачі дозволу на переробку товарів за межами митної території України приймається, якщо:

1) відомостей, зазначених у поданих заявником документах, недостатньо для визначення обов'язкового обсягу виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів;

2) митний орган виявив невідповідності у відомостях, що містяться у поданих заявником документах, або недостовірність цих відомостей;

3) підприємством не дотримано встановлених законодавством України заборон чи обмежень щодо переробки товарів за межами митної території України.

9. Дозвіл на переробку товарів за межами митної території України може бути змінено або відкликано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, що мали істотне значення для прийняття рішення про його видачу, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

10. За письмовою заявою власника товарів або уповноваженої ним особи митним органом може бути винесено попереднє рішення щодо можливості поміщення товарів у митний режим переробки товарів за межами митної території.

11. Вимоги до ідентифікації окремих товарів, що вивозяться за межі митної території України з метою переробки, можуть встановлюватися центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу.

12. Якщо митні органи не можуть забезпечити ідентифікацію товарів, що вивозяться за межі митної території України з метою переробки, відповідно до статті 326 цього Кодексу, можуть бути застосовані інші способи забезпечення ідентифікації з урахуванням характеру операцій з переробки та особливостей технологічного процесу, зокрема:

1) посилання на опис спеціального виробничого маркування або номерів;

2) пломби, печатки, штампи або інше індивідуальне маркування;

3) зразки, ілюстрації чи технічний опис;

4) проби;

5) документальне підтвердження, яке стосується передбачених операцій (такі, як контракти, рахунки-проформи, комерційна переписка), які свідчать про те, що продукти переробки вироблені з товарів, що вивозяться для переробки.

Стаття 166. Строки переробки товарів за межами митної території України

1. Строк переробки товарів за межами митної території України встановлюється митним органом у кожному випадку під час надання дозволу підприємству-резиденту, виходячи з тривалості процесу переробки товарів та розпорядження продуктами їх переробки. Зазначений строк обчислюється, починаючи з дня завершення митного оформлення митним органом українських товарів для переробки. За заявою підприємства, якому видано дозвіл на переробку товарів, з причин, підтверджених документально, строк переробки товарів за межами митної території України продовжується зазначеним органом, але загальний строк переробки не може перевищувати 365 днів.

2. Законами України може визначатися інший строк переробки товарів.

Стаття 167. Обсяг виходу продуктів переробки

1. Митні органи здійснюють контроль за обов'язковим обсягом виходу продуктів переробки, що утворюються в результаті переробки товарів за межами митної території України. Дані про обов'язковий обсяг виходу продуктів переробки зазначаються в договорі (контракті) на переробку товарів або в окремому документі, що подаються митному органу підприємством для отримання дозволу на переробку товарів за межами митної території України.

2. Для підтвердження даних про обсяг виходу продуктів переробки центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, може звертатися до інших центральних органів виконавчої влади або експертних установ чи в порядку, встановленому міжнародними договорами, укладеними відповідно до закону, до митних органів іноземних країн. Такі звернення не є підставою для відмови у видачі дозволу на переробку товарів за межами митної території України або для зупинення дії раніше виданих дозволів протягом всього періоду їх розгляду.

3. Митні органи можуть встановлювати обов'язкові норми виходу продуктів переробки, якщо операції з переробки за межами митної території України здійснюються за типовими (однаковими) технічними умовами, а товари і продукти їх переробки мають постійні характеристики.

Стаття 168. Порядок митного оформлення та оподаткування продуктів переробки

1. Під час ввезення продуктів переробки іноземні товари, які були витрачені у процесі переробки товарів, що вивозилися, декларуванню не підлягають.

2. Повне звільнення від оподаткування митними платежами застосовується до товарів, які були поміщені у митний режим переробки за межами митної території та в межах визначеного строку повертаються на митну територію України:

1) у тому самому стані, в якому вони були вивезені за межі митної території України, з дотриманням умов, зазначених у статті 78 цього Кодексу;

2) у відремонтованому вигляді, якщо ремонт проведено в рамках гарантійних зобов'язань.

3. До продуктів переробки (крім зазначених у частині другій цієї статті) застосовується часткове звільнення від оподаткування митними платежами, відповідно до якого сплаті підлягає позитивна різниця між сумою митних платежів, нарахованою на продукти переробки, та сумою митних платежів, яка підлягала б сплаті у разі імпорту відповідних товарів, які були вивезені за межі митної території України для переробки.

4. Продукти переробки можуть ввозитися на митну територію України однією чи кількома партіями. Допускається ввезення продуктів переробки на митну територію України через інший митний орган, ніж той, через який товари вивозилися для переробки.

Стаття 169. Умови реалізації продуктів переробки за межами митної території України

1. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, та/або продукти їх переробки можуть бути реалізовані за межами митної території України за умови митного оформлення товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, у митний режим експорту з дотриманням вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

Стаття 170. Залишки і відходи, що утворилися в результаті переробки товарів

1. Залишки і відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій з переробки українських товарів за межами митної території України і залишаються за межами цієї території, митному контролю та митному оформленню не підлягають.

Стаття 171. Еквівалентна компенсація

1. Продукти, отримані в результаті переробки еквівалентних товарів, для цілей застосування цієї глави вважаються продуктами переробки українських товарів.

2. Під еквівалентними товарами розуміються іноземні товари, які є ідентичними за описовими, кількісними і технічними характеристиками українським товарам, вивезеним для переробки за межами митної території України.

3. Дозволяється ввезення продуктів переробки еквівалентних товарів на митну територію України до вивезення українських товарів для переробки за межами митної території України або до завершення операцій з їх переробки.

Стаття 172. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим переробки за межами митної території

1. Українські товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, отримують статус іноземних товарів з моменту їх фактичного вивезення за межі митної території України.

2. Продукти переробки, виготовлені (одержані) у процесі здійснення операцій з переробки товарів, мають статус іноземних товарів та вважаються такими, що поміщені у митний режим переробки за межами митної території.

Стаття 173. Завершення режиму переробки за межами митної території

1. Митний режим переробки за межами митної території завершується:

1) шляхом імпорту продуктів переробки; або

2) шляхом реімпорту відповідно до статті 78 цього Кодексу товарів, що вивозилися в режимі переробки за межами митної території; або

3) шляхом експорту продуктів переробки чи товарів, що вивозилися в режимі переробки за межами митної території; або

4) у випадках, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Митний режим переробки за межами митної території припиняється митним органом у разі:

1) конфіскації товарів;

2) повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. У разі припинення митного режиму переробки за межами митної території згідно з частиною другою цієї статті повернення товарів та продуктів їх переробки на митну територію України не вимагається, а гарантії, надані відповідно до статті 164 цього Кодексу, повертаються тільки у разі повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили.

Стаття 174. Розпорядження товарами, поміщеними у митний режим переробки за межами митної території, в разі відкликання дозволу на переробку

1. Протягом 20 днів від дати відкликання дозволу на переробку товарів за межами митної території України товари, поміщені в митний режим переробки за межами митної території, повинні бути заявлені до іншого митного режиму в порядку, визначеному цим Кодексом.

2. У разі невиконання підприємством вимог частини першої цієї статті зобов'язання, забезпечені гарантією (якщо така гарантія надавалася), підлягають виконанню.

Глава 25. Знищення або руйнування

Стаття 175. Митний режим знищення або руйнування

1. Знищення або руйнування - це митний режим, відповідно до якого іноземні товари під митним контролем знищуються або приводяться у стан, який виключає можливість їх використання, з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами, установленими на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 176. Умови поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування

1. Знищення або руйнування товарів допускається з письмового дозволу митного органу за заявою власника товарів чи уповноваженої ним особи.

2. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування видається митним органом, якщо власником чи уповноваженою ним особою:

1) укладено договір на знищення (руйнування) товарів з підприємством, уповноваженим відповідно до законодавства України на знищення (руйнування) відповідних категорій товарів;

2) отримано дозволи на знищення (руйнування) товарів від державних органів, до повноважень яких належить контроль за переміщенням таких товарів.

3. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування видається митним органом безоплатно протягом трьох робочих днів з дати реєстрації відповідної заяви. У разі відмови у видачі дозволу митний орган зобов'язаний у зазначений строк письмово або в електронній формі повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про підстави відмови.

4. Не вважаються операціями зі знищення або руйнування товарів:

1) використання для споживання тваринами товарів, попередньо призначених для споживання людиною;

2) проведення з товарами операцій з переробки;

3) отримання продуктів переробки, включаючи монтаж, демонтаж, переробку або обробку товарів;

4) ремонт товарів, включаючи їх відновлення;

5) використання товарів як таких, що полегшують процес виготовлення продуктів переробки, якщо самі вони при цьому повністю витрачаються.

5. Якщо товари, які передбачається знищити або зруйнувати, можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави, митний орган письмово пропонує декларантові обрати цей митний режим. За згоди власника товарів з пропозицією митного органу ці товари поміщуються в митний режим відмови на користь держави.

6. Поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого проводяться операції зі знищення або руйнування.

Стаття 177. Умови знищення або руйнування окремих категорій товарів

1. Відповідно до положень цього Кодексу та вимог, встановлених Кабінетом Міністрів України чи центральними органами виконавчої влади відповідно до їх повноважень, здійснюється знищення або руйнування окремих категорій товарів, зокрема:

1) лікарських і наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів;

2) неякісної та небезпечної продукції;

3) військової, мисливської, спортивної вогнепальної зброї та боєприпасів до неї;

4) холодної і пневматичної зброї;

5) вибухових речовин;

6) спеціальних засобів, заряджених речовинами сльозогінної та дратівної дії, засобів індивідуального захисту, засобів активної оборони та засобів для виконання спеціальних операцій і оперативно-розшукових заходів.

Стаття 178. Витрати на знищення або руйнування товарів

1. Знищення або руйнування товарів здійснюється за рахунок їх власника, уповноваженої ним особи чи інших заінтересованих осіб.

2. Якщо товари опинилися у стані, що виключає можливість їх декларування у будь-який інший митний режим, ніж знищення або руйнування, у разі незгоди власника або уповноваженої ним особи самостійно організувати та оплатити процедуру знищення або руйнування таких товарів та за відсутності інших осіб, які письмово заявили митному органу про таке бажання, вартість навантажувально-розвантажувальних робіт, зберігання, перевезення, знищення (руйнування), оформлення документів та інші витрати, пов'язані з дотриманням митного режиму знищення або руйнування, а також пеня списуються (стягуються) з такого власника або уповноваженої ним особи у безакцептному порядку, а в разі неможливості такого списання (стягнення) - відшкодовуються за рахунок коштів державного бюджету.

Стаття 179. Відходи (залишки), що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів, та їх митний статус

1. Залишки, що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів, у тому числі складові товару, які не були знищені або зруйновані, та отримані в результаті знищення або руйнування товарів відходи, які мають господарську цінність, підлягають поміщенню протягом 10 днів від дати знищення товарів у відповідний митний режим як іноземні товари, які перебувають під митним контролем.

2. Відходи, що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів і не мають господарської цінності та не можуть бути утилізовані, підлягають видаленню відповідно до законодавства України як українські товари підприємством, яке здійснило операції зі знищення (руйнування) товарів.

Стаття 180. Митний контроль товарів, що поміщуються у митний режим знищення або руйнування

1. Товари, поміщені у митний режим знищення або руйнування, а також залишки та відходи, що утворилися в результаті здійснення операцій із знищення (руйнування), перебувають під митним контролем.

2. Митний орган має право здійснювати у будь-який час перевірку товарів, поміщених у митний режим знищення або руйнування (до моменту їх фактичного знищення), а також залишків і відходів, одержаних у результаті здійснення операцій із знищення або руйнування (до моменту їх декларування у відповідний митний режим чи видалення відповідно до законодавства України).

3. Відповідні посадові особи митних та інших державних органів, до повноважень яких належить контроль за переміщенням товарів, що знищуються, мають право бути присутніми під час здійснення операцій із знищення (руйнування) таких товарів.

Стаття 181. Завершення митного режиму знищення або руйнування

1. Митний режим знищення або руйнування завершується після виконання операцій із знищення або руйнування товарів та декларування у відповідний митний режим їх залишків.

Стаття 182. Відповідальність осіб за недотримання митного режиму знищення або руйнування

1. Відповідальність, передбачену цим Кодексом та іншими законодавчими актами України за недотримання умов митного режиму знищення або руйнування, несуть:

1) власник товарів (уповноважена особа) з моменту заявлення товарів у цей митний режим до моменту їх передання підприємству, уповноваженому відповідно до законодавства України на знищення (руйнування) відповідних категорій товарів і яке фактично здійснює таке знищення (руйнування), а також з моменту отримання від зазначеного підприємства залишків (відходів) знищення (руйнування), якщо такі залишки утворюються, до моменту завершення митного оформлення цих залишків та видалення відходів відповідно до законодавства України;

2) підприємство, уповноважене відповідно до зако-

нодавства України на знищення (руйнування) відповідних категорій товарів, з моменту прийняття для знищення (руйнування) товарів, поміщених у митний режим знищення або руйнування, до моменту передання власнику товарів (уповноваженій особі) залишків, якщо вони утворилися в результаті здійснення таких операцій, а в разі якщо залишки за договором передаються у власність цьому підприємству, - до моменту завершення митного оформлення цих залишків у відповідний митний режим.

Глава 26. Відмова на користь держави

Стаття 183. Митний режим відмови на користь держави

1. Відмова на користь держави - це митний режим, відповідно до якого власник відмовляється від іноземних товарів на користь держави без будь-яких умов на свою користь.

Стаття 184. Поміщення товарів у митний режим відмови на користь держави

1. У митний режим відмови на користь держави поміщуються іноземні товари.

2. Відмова від товарів на користь держави здійснюється за відповідною письмовою заявою власника цих товарів та з дозволу митного органу.

3. Кабінет Міністрів України визначає перелік товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави.

4. Іноземні товари поміщуються у митний режим відмови на користь держави із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Стаття 185. Завершення митного режиму відмови на користь держави

1. Митний режим відмови на користь держави завершується після розміщення товарів на складі митного органу.

2. Відповідальність за неправомірне розпорядження товарами шляхом їх поміщення в митний режим відмови на користь держави несе декларант. Митні органи не відшкодовують будь-які майнові претензії осіб, які мають повноваження щодо товарів, від яких декларант відмовився на користь держави.

Розділ VI

ПЕРЕМІЩЕННЯ І ПРОПУСК ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ КОМЕРЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ. МИТНІ ФОРМАЛЬНОСТІ ПРИ ПЕРЕМІЩЕННІ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ РІЗНИМИ ВИДАМИ ТРАНСПОРТУ

Глава 27. Загальні положення щодо умов та порядку переміщення і пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України

Стаття 186. Засоби та способи переміщення товарів

1. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється засобами авіаційного, водного, автомобільного, залізничного, трубопровідного транспорту та лініями електропередачі, а також змішаними перевезеннями. Під змішаним (комбінованим) перевезенням розуміється міжнародне перевезення вантажів щонайменш двома різними видами транспорту відповідно до договору змішаного (комбінованого) перевезення з місця в одній країні, де вантажі переходять у відання оператора такого перевезення, до визначеного місця доставки в іншій країні.

2. Залежно від наявності перевізника, відправника, одержувача, а також договору на перевезення товари переміщуються у:

1) вантажних відправленнях;

2) супроводжуваному багажі;

3) несупроводжуваному багажі;

4) ручній поклажі;

5) міжнародних поштових відправленнях;

6) міжнародних експрес-відправленнях.

Стаття 187. Митні формальності на транспорті

1. Транспортні засоби комерційного призначення, якими переміщуються пасажири та/або товари через митний кордон України, підлягають митному контролю та митному оформленню.

2. Митні формальності, що здійснюються під час митного контролю та митного оформлення транспортних засобів комерційного призначення, якими переміщуються пасажири та/або товари через митний кордон України, мають уніфікований характер і не залежать від країни реєстрації або країни - власника транспортного засобу, країни, з якої прибув цей транспортний засіб, або країни, куди він прямує, крім випадків, передбачених міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону, та відповідними міжнародними актами, в частині застосування санкцій та обмежень у торгівлі з окремими країнами.

3. Митні органи виконують митні формальності в зонах митного контролю, створених відповідно до положень глави 48 цього Кодексу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

Стаття 188. Сприяння посадовим особам митних органів у виконанні митних формальностей

1. З метою прискорення виконання митних формальностей під час переміщення транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України працівники водного, повітряного, автомобільного та залізничного транспорту сприяють посадовим особам митних органів у виконанні ними своїх службових обов'язків.

2. Адміністрація автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місць, у межах яких діють пункти пропуску через державний кордон України, на безоплатній основі забезпечує митні органи необхідними службовими приміщеннями, обладнанням, засобами зв'язку та створює їм належні умови для роботи.

3. Перелік приміщень, зазначених у частині другій цієї статті, та вимоги до них визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, відповідно до обсягу та характеру міжнародних перевезень.

4. Місця розвантаження та завантаження транспортних засобів комерційного призначення, посадки та висадки пасажирів, а також місця стоянки для здійснення митного контролю визначаються адміністрацією автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місць, у межах яких діють пункти пропуску через державний кордон України, з урахуванням особливостей їх функціональної і технологічної діяльності та за поданням відповідного митного органу, погодженим з відповідним органом охорони державного кордону.

5. Зміна місця стоянки суден визначається адміністрацією порту з обов'язковим інформуванням відповідного митного органу та органу охорони державного кордону України.

Стаття 189. Тимчасовий пропуск транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України

1. Транспортні засоби комерційного призначення, що використовуються для переміщення товарів та/або пасажирів через митний кордон України, можуть тимчасово ввозитися на митну територію України без справляння митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

2. Тимчасово ввезені на митну територію України транспортні засоби комерційного призначення підлягають вивезенню без внесення в їх конструкцію будь-яких змін (без урахування природного зношення, витрати пально-мастильних матеріалів та необхідного ремонту).

3. Тимчасове ввезення транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України допускається за умови, що такі транспортні засоби не використовуватимуться для внутрішніх перевезень на митній території України.

4. Спеціальне обладнання, призначене для навантаження, вивантаження, захисту і зберігання вантажу, яке переміщується разом з транспортним засобом комерційного призначення через митний кордон України, підлягає пропуску в тому самому порядку, що і транспортний засіб, за умови використання такого обладнання за призначенням та зворотного вивезення (ввезення) разом з цим транспортним засобом. Ввезення спеціального обладнання на митну територію України та вивезення його за межі цієї території окремо від транспортного засобу комерційного призначення можливе на тих самих умовах, за умови підтвердження, що дане обладнання призначено для конкретного транспортного засобу комерційного призначення, ввезеного на митну територію України (вивезеного за межі цієї території) раніше.

5. Запасні частини та обладнання, призначені для використання у процесі ремонту чи технічного обслуговування транспортних засобів комерційного призначення, тимчасово ввезених на митну територію України або тимчасово вивезених з неї, можуть ввозитися (вивозитися) під зобов'язання про їх зворотне вивезення (ввезення) без справляння митних платежів та без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Митний орган, що здійснює пропуск таких запасних частин та обладнання, може вимагати застосування заходів гарантування, передбачених цим Кодексом.

6. Замінені запасні частини та обладнання можуть не вивозитися за межі митної території України (не ввозитися на неї), а з дозволу митного органу:

1) бути пред'явлені митному органу та оформлені для вільного обігу на митній території України (за її межами); або

2) бути знищені під контролем митного органу.

Стаття 190. Товари, помилково ввезені на митну територію України

1. Товари можуть вважатися помилково ввезеними на митну територію України, якщо митний орган переконається в тому, що ввезення цих товарів не є результатом умисних дій. Помилкове ввезення товарів не може вважатися порушенням митних правил.

2. Помилково ввезеними на митну територію України не можуть вважатися товари, умови та підстави ввезення яких були змінені після перетинання ними митного кордону України.

3. Помилково ввезені на митну територію України товари вивозяться за межі цієї території на підставі товаросупровідних документів, якщо такі товари не пропущені на митну територію України.

4. Помилково ввезені на митну територію України товари, які були пропущені на митну територію України і які зберігають статус іноземних товарів, вивозяться за межі цієї території у митному режимі реекспорту на підставі товаросупровідних документів, згідно з якими ці товари були ввезені.

Стаття 191. Права та обов'язки перевізника

1. Перевізники мають право:

1) не приймати для перевезення між митними органами товари у разі оформлення митних та/або транспортних документів з порушенням порядку, встановленого законодавством України;

2) замінювати моторний транспортний засіб, попередньо повідомивши митний орган призначення про причини такої заміни (технічний стан, екологічні вимоги, економічна доцільність);

3) замінювати уповноважену перевізником особу (водія), відповідальну за доставку товарів до митного органу призначення, попередньо повідомивши цей орган про причини такої заміни (стан здоров'я, візові питання, вимоги Європейської угоди щодо роботи екіпажів транспортних засобів, які виконують міжнародні автомобільні перевезення);

4) з дозволу митного органу призначення вивантажувати товар на склад цього органу, якщо доставлені перевізником товари, що перебувають під митним контролем, протягом трьох діб не будуть заявлені відповідальною за це особою до жодного митного режиму. У такому разі витрати на вивантаження та зберігання товару відшкодовуються його власником;

5) отримувати роз'яснення причин відмови у митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України та перелік заходів, яких необхідно вжити для їх усунення.

2. Перевізники зобов'язані:

1) під час прийняття товарів до перевезення перевіряти точність відомостей щодо кількості вантажних місць, їх маркування, номери, зовнішній стан товарів та їх пакування. У разі неможливості такої перевірки вносити відповідний запис до міжнародної автомобільної накладної (CMR);

2) у строк, встановлений статтею 95 цього Кодексу, доставляти товари до митного органу призначення, а також подавати передбачені законодавством документи на них;

3) не розпочинати вивантаження чи перевантаження товарів без дозволу митного органу;

4) у разі прибуття до митного органу призначення у неробочий час забезпечувати схоронність товарів і вживати визначених митним органом заходів для недопущення їх несанкціонованого вилучення з-під митного контролю.

Стаття 192. Заходи, що вживаються у разі аварії чи дії обставин непереборної сили під час перевезення товарів

1. Якщо під час перевезення товарів транспортний засіб внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили не зміг прибути до митного органу призначення, допускається вивантаження товарів в іншому місці. При цьому перевізник зобов'язаний:

1) вжити всіх необхідних заходів для забезпечення збереження товарів та недопущення будь-якого їх використання;

2) терміново повідомити найближчий митний орган про обставини події, місцезнаходження товарів і транспортного засобу.

2. Митні органи не відшкодовують перевізнику витрати, понесені у зв'язку із вжиттям заходів, передбачених цією статтею.

Стаття 193. Відповідальність за порушення встановленого порядку переміщення товарів транзитом

1. За порушення встановленого порядку переміщення товарів транзитом перевізник притягується до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом.

2. У разі втрати або видачі без дозволу митного органу товарів, що перебувають під митним контролем і переміщуються транзитом, перевізник зобов'язаний сплатити митні платежі, встановлені законом на імпорт зазначених товарів. Порушення перевізником встановлених цим Кодексом строків доставки товарів, якщо виконано всі інші вимоги, не створює для нього зобов'язання щодо сплати митних платежів.

3. Перевізник звільняється від зобов'язання щодо сплати митних платежів лише у разі, якщо товари, що перебувають під митним контролем і переміщуються транзитом, було знищено або безповоротно пошкоджено внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або природних втрат за нормальних умов транспортування, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили.

Глава 28. Переміщення товарів через митний кордон України

Стаття 194. Попереднє повідомлення митних органів про намір ввезти товари на митну територію України

1. У разі ввезення товарів на митну територію України декларант або уповноважена ним особа попередньо повідомляють митний орган, у зоні діяльності якого товари будуть пред'явлені для митного оформлення, про намір ввезти ці товари.

2. Попереднє повідомлення про намір ввезти товари на митну територію України здійснюється шляхом надання митному органу, в зоні діяльності якого товари будуть пред'явлені для митного оформлення, попередньої митної декларації або іншого документа, що може використовуватися замість митної декларації відповідно до статті 94 цього Кодексу.

3. Попереднє повідомлення може здійснюватися у формі електронних документів. Формат таких документів, кодування символів, засоби пересилання визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Під час надання митному органу попереднього повідомлення про намір здійснити переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України цьому митному органу надаються документи та/або відомості, у тому числі засобами інформаційних технологій, передбачені частиною четвертою статті 335 цього Кодексу.

5. Положення цієї статті не застосовуються до морських, річкових та повітряних суден, які під час перебування на митній території України не роблять зупинок у портах чи аеропортах, розташованих на цій території.

Стаття 195. Пункти пропуску через державний кордон України, в яких товари переміщуються через митний кордон

1. Переміщення товарів через митний кордон України здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон України, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

2. Переміщення окремих видів товарів через митний кордон України може здійснюватися у спеціально визначених пунктах пропуску через державний кордон України. Переліки таких товарів та пунктів пропуску затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 196. Заборона щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України

1. Не можуть бути пропущені через митний кордон України:

1) товари, переміщення яких через митний кордон України заборонено законом;

2) товари, на пропуск яких відповідно до закону потрібні дозволи інших державних органів, за відсутності цих дозволів (крім алкогольних напоїв і тютюнових виробів, а також харчових продуктів для власного споживання, що ввозяться громадянами в обсягах і в порядку, встановлених статтею 376 та частиною другою статті 378 цього Кодексу);

3) товари, що переміщуються через митний кордон України з порушенням вимог цього Кодексу та інших законів України, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

2. Перевізник зобов'язаний здійснити зворотне вивезення товарів, ввезення і транзит яких на митну територію України заборонений.

Стаття 197. Обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України

1. У випадках, передбачених законом, на окремі товари встановлюються обмеження щодо їх переміщення через митний кордон України. Пропуск таких товарів через митний кордон України та їх митне оформлення здійснюються митними органами на підставі отримання з використанням засобів інформаційних технологій документів, які підтверджують дотримання зазначених обмежень, виданих державними органами, уповноваженими на здійснення відповідних контрольних функцій, іншими юридичними особами, уповноваженими на їх видачу, якщо подання таких документів митним органам передбачено законами України.

2. Переліки таких товарів (із зазначенням їх опису та коду згідно з УКТ ЗЕД), а також порядок видачі відповідних дозволів та їх обігу з використанням засобів інформаційних технологій затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Обмеження щодо ввезення на митну територію України та вивезення за межі митної території України валютних цінностей, а також порядок переміщення їх через митний кордон України, у тому числі особливості декларування валютних цінностей (зокрема, визначення граничних сум валютних цінностей, які підлягають письмовому або усному декларуванню), можуть встановлюватися Національним банком України.

Стаття 198. Подання документів та відомостей митним органам у пунктах пропуску через державний кордон України

1. Митному органу в пункті пропуску через державний кордон України згідно із статтею 335 цього Кодексу подаються документи, що містять відомості про товари, достатні для їх ідентифікації та необхідні для прийняття рішення про пропуск їх через митний кордон України.

2. Товари, що переміщуються через митний кордон України в режимі транзиту, у разі необхідності довантаження транспортного засобу або перевантаження з метою транзиту через митний склад можуть направлятися для митного оформлення в митний орган, у зоні діяльності якого буде здійснено таке перевантаження (довантаження). Митному органу в такому разі подаються лише заява перевізника і копія договору, який є підставою для перевантаження (довантаження).

3. Якщо за умовами перевезення митне оформлення товарів у повному обсязі здійснюється не в місці перетину митного кордону, а перевезення здійснюється із зміною транспортного засобу у пункті пропуску через державний кордон України, митному органу у пункті пропуску через державний кордон України подаються транспортні, комерційні та інші супровідні документи, що містять відомості про товари, достатні для їх ідентифікації та необхідні для прийняття рішення про можливість їх пропуску через митний кордон України.

Стаття 199. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України

1. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України не може перевищувати 30 днів, а для автомобільного транспорту - п'ять днів з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України для здійснення митних процедур.

Стаття 200. Доставка товарів та документів у місце, визначене митним органом

1. Після надання митним органом дозволу на пропуск товарів через митний кордон України власник товарів або уповноважена ним особа зобов'язані доставити товари та документи на них без будь-якої зміни їх стану у визначене митним органом місце і забезпечити перебування їх у цьому місці до прибуття посадових осіб митного органу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

2. Доставка товарів та документів на них повинна бути здійснена у строк, визначений статтею 95 цього Кодексу.

3. Товари і транспортні засоби, якими вони перевозяться, після прибуття у місце доставки розміщуються у зонах митного контролю.

4. У місці доставки товари і транспортні засоби пред'являються, а документи на них передаються митному органу у мінімально можливий строк після їх прибуття, а в разі прибуття поза робочим часом, встановленим для митного органу, - у мінімально можливий строк після початку роботи цього органу.

5. Зміна місця стоянки (прибуття) транспортного засобу, вивантаження, перевантаження товарів, розпакування, пакування чи перепакування товарів, зміна, вилучення чи пошкодження засобів забезпечення іден-

тифікації допускаються лише з дозволу митного органу, крім випадків, передбачених главою 2 цього Кодексу. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

Глава 29. Тимчасове зберігання

Стаття 201. Тимчасове зберігання товарів під митним контролем

1. Товари з моменту пред'явлення їх митному органу до поміщення їх у відповідний митний режим можуть перебувати на тимчасовому зберіганні під митним контролем. Тимчасове зберігання товарів під митним контролем здійснюється на складах тимчасового зберігання.

2. Товари гуманітарної допомоги для їх тимчасового зберігання з дозволу відповідного митного органу можуть розміщуватися на складах організацій - отримувачів гуманітарної допомоги. При цьому керівник організації - отримувача гуманітарної допомоги забезпечує ведення обліку товарів, що розміщуються на складі цієї організації та випускаються з нього, в порядку, передбаченому для складів тимчасового зберігання, та щоквартальне подання митному органу звіту про рух товарів на складі за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Митний орган має право вимагати подання позачергового звіту.

3. На складах тимчасового зберігання утворюються постійні, а на складах організацій - отримувачів гуманітарної допомоги - тимчасові (на час тимчасового зберігання на них під митним контролем товарів гуманітарної допомоги) зони митного контролю.

4. На тимчасове зберігання під митним контролем із застосуванням положень цієї глави товари також можуть розміщуватися на митних складах або на складах митних органів.

5. У разі втрати товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або видачі їх без дозволу митних органів утримувач складу тимчасового зберігання, утримувач митного складу, керівник організації - отримувача гуманітарної допомоги несуть адміністративну відповідальність, передбачену цим Кодексом. Крім того, у таких випадках на цих осіб покладається обов'язок щодо сплати митних платежів, установлених законом на імпорт зазначених товарів.

6. Утримувач складу тимчасового зберігання, утримувач митного складу, керівник організації - отримувача гуманітарної допомоги звільняються від відповідальності за втрату товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, та зобов'язання щодо сплати митних платежів, установлених законом на імпорт цих товарів, лише у разі, якщо ці товари були знищені або безповоротно пошкоджені внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або природних втрат за нормальних умов зберігання.

Стаття 202. Документи, необхідні для розміщення товарів на складі тимчасового зберігання

1. Єдиним документом, необхідним для розміщення товарів на тимчасове зберігання під митним контролем, є уніфікований документ за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, що містить опис цих товарів на підставі товаросупровідних документів.

Стаття 203. Операції з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем

1. Власник товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або уповноважена ним особа з дозволу митного органу можуть проводити з цими товарами такі операції:

1) прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів: переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла), захист від корозії, боротьба із шкідниками, інвентаризація;

2) огляд та вимірювання;

3) усунення пошкодження упаковки;

4) взяття проб та зразків;

5) підготовка товарів до продажу (відчуження) і транспортування: сортування, пакування, перепакування, маркування, навантаження, вивантаження, перевантаження та інші подібні операції.

2. У разі відмови у наданні дозволу на проведення операцій, зазначених у частині першій цієї статті, митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини та підстави такої відмови.

Стаття 204. Строк тимчасового зберігання товарів

1. Загальний строк тимчасового зберігання товарів під митним контролем становить 90 календарних днів.

2. Товари, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, можуть перебувати на тимчасовому зберіганні під митним контролем у межах строку збереження їх якостей, які дають можливість використовувати такі товари за призначенням, але не більше строку, встановленого частиною першою цієї статті.

3. Строк тимчасового зберігання товарів, зазначений у частині першій цієї статті, за заявою власника або уповноваженої ним особи може бути продовжений (але не більше ніж на 30 днів) митним органом, за дозволом якого товари були розміщені на складі. Якщо особа, яка зберігає товари на складі тимчасового зберігання відкритого типу або митному складі відкритого типу, не є утримувачем цього складу, її заява про продовження строку тимчасового зберігання зазначених товарів попередньо погоджується з утримувачем складу. У разі відмови у продовженні строку тимчасового зберігання митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товару або уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

4. До закінчення строків зберігання, зазначених у частинах першій - третій цієї статті, товари, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, повинні бути:

1) задекларовані власником або уповноваженою ним особою до відповідного митного режиму; або

2) передані власником або уповноваженою ним особою, утримувачем складу тимчасового зберігання, митного складу, організацією - отримувачем гуманітарної допомоги відповідному митному органу для зберігання та/або розпорядження відповідно до цього Кодексу; або

3) відправлені під митним контролем до інших митних органів для їх подальшого митного оформлення; або

4) вивезені за межі митної території України.

5. Якщо товари, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, декларувалися митному органу, але щодо них після закінчення строків зберігання, зазначених у частинах першій - третій цієї статті, двічі надавалася відмова у митному оформленні в порядку, встановленому цим Кодексом, такі товари підлягають обов'язковій передачі власником або уповноваженою ним особою, утримувачем складу тимчасового зберігання, митного складу, організацією - отримувачем гуманітарної допомоги на склад митного органу.

6. Митний орган встановлює строк для вивезення товарів із складу, виходячи з можливостей наявних засобів для транспортування цих товарів та навантажувально-розвантажувальної техніки.

Стаття 205. Митне оформлення товарів, які протягом строку тимчасового зберігання під митним контролем стали непридатними, були зіпсовані чи пошкоджені внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили

1. Товари, які протягом строку тимчасового зберігання під митним контролем стали непридатними, були зіпсовані чи пошкоджені внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, підлягають митному оформленню як такі, що надійшли на митну територію України у непридатному, зіпсованому або пошкодженому стані.

Стаття 206. Тимчасове зберігання товарів на складах, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів

1. У випадках, коли доставка товарів кінцевому одержувачу через умови перевезення (або з будь-яких інших причин) переривається, товари можуть розміщуватися на складах тимчасового зберігання, які розташовані поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів та у яких здійснюються прийняття, навантаження, перевантаження, вивантаження та видача товарів, що переміщуються через митний кордон України. Дозволом для розміщення товарів на такому складі тимчасового зберігання є дозвіл митного органу на вивантаження товару з транспортного засобу.

2. Товари, розміщені на складах тимчасового зберігання, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, до їх випуску із складу вважаються такими, що не пропущені на митну територію України.

3. Вивезення товарів із складів тимчасового зберігання, розташованих на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, у межах яких є пункти пропуску через державний кордон України, здійснюється на підставі рішення митного органу про пропуск цих товарів на митну територію України або про відмову в такому пропуску, крім випадків, зазначених у частині п'ятій цієї статті.

4. У разі прийняття митним органом рішення про пропуск товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання, розташованому поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, на митну територію України цьому органу з метою забезпечення контролю за доставкою зазначених товарів до митного органу призначення подаються транспортні документи, що містять відомості про ці товари, та комерційні документи (за їх наявності).

5. Вивезення за межі митної території України товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання, розташованому поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, у разі якщо митним органом прийнято рішення про відмову в пропуску таких товарів на митну територію України, здійснюється перевізником, який здійснював ввезення зазначених товарів. Випуск товарів зі складу тимчасового зберігання за межі митної території України здійснюється на підставі товаросупровідних документів та дозволу, який надавав митний орган на вивантаження товару з транспортного засобу.

6. З дозволу митного органу з товарами, розміщеними на складах тимчасового зберігання, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, дозволяється здійснювати тільки прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів: переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення, чищення, провітрювання, створення оптимального температурного режиму зберігання, сушіння (у тому числі із створенням потоку тепла), захист від корозії, боротьба із шкідниками, інвентаризація.

7. Переміщення товарів, розміщених на складах тимчасового зберігання, розташованих поза межами пунктів пропуску через державний кордон України на територіях аеропортів, морських та/або річкових портів, між складами тимчасового зберігання в межах однієї зони митного контролю здійснюється з повідомленням та під контролем митного органу.

Глава 30. Митні формальності на морському і річковому транспорті

Стаття 207. Тривалість перебування суден закордонного плавання під митним контролем

1. Судно закордонного плавання протягом усього часу стоянки в порту перебуває під митним контролем. Митний орган має право в цей період здійснювати огляд і переогляд судна, пломбування та опечатування його окремих трюмів і приміщень, де розміщені товари, підстави для ввезення на митну територію України, вивезення за межі митної території України чи транзит через територію України яких відсутні.

Стаття 208. Строк та черговість митного оформлення суден закордонного плавання

1. Залежно від водотоннажності і призначення суден закордонного плавання їх митне оформлення проводиться у строк, який визначається керівником митного органу за погодженням з керівником відповідного органу охорони державного кордону України та іншими контрольними службами.

2. Митне оформлення суден закордонного плавання здійснюється цілодобово у такій черговості:

1) аварійні судна;

2) пасажирські судна;

3) вантажно-пасажирські судна;

4) лінійні судна;

5) танкерні судна;

6) інші судна у порядку їх прибуття.

Стаття 209. Місця здійснення митного контролю на морському та річковому транспорті

1. Митні органи здійснюють митний контроль на морському та річковому транспорті в зонах митного контролю на територіях морських та річкових портів, а також в акваторіях портів, відкритих для міжнародних перевезень.

2. Якщо судно закордонного плавання внаслідок аварії, стихійного лиха або інших обставин, що мають характер непереборної сили, не в змозі досягти одного з місць здійснення митного контролю на митній території України, вивантаження з нього товарів допускається у місцях, де немає митних органів. У таких випадках капітан судна повинен вжити всіх необхідних заходів для забезпечення зберігання цих товарів та пред'явлення їх найближчому митному органу.

Стаття 210. Митний контроль за вантажними операціями у водному сполученні

1. Вивантаження товарів із суден закордонного плавання та навантаження товарів на зазначені судна здійснюються з дозволу митного органу та під його контролем згідно з документами, передбаченими статтею 335 цього Кодексу. Дозвіл надається невідкладно після перевірки поданих документів та встановлення їх відповідності вимогам цього Кодексу. У разі відмови у наданні дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити власника товарів або уповноважену ним особу про причини і підстави такої відмови.

2. Товари, вивантажені з судна в зону митного контролю на території морського, річкового порту, для митних цілей вважаються такими, що перебувають на складі тимчасового зберігання. При цьому договір на зберігання товарів не вимагається.

3. У разі втрати товарів, що перебувають у зоні митного контролю на території морського, річкового порту (крім природних втрат за нормальних умов зберігання), або видачі їх без дозволу митного органу обов'язок із сплати митних платежів, установлених законом на імпорт цих товарів, покладається на адміністрацію порту.

4. Вивезення за межі митної території України товарів, вивантажених із судна закордонного плавання на тимчасове зберігання у разі транзиту в межах одного пункту пропуску, а також у разі відмови у пропуску товарів через митний кордон України чи у разі визнання товарів такими, що ввезені помилково, здійснюється перевізником і окремого дозволу митного органу не потребує. Здійснювати будь-які інші операції з такими товарами без дозволу митного органу забороняється.

5. З метою надання митним органам можливості оцінити ризики при ввезенні товарів на митну територію України морськими (річковими) суднами перевізник може надавати митному органу відомості щодо цих товарів в електронному вигляді у форматі міжнародних стандартів обміну електронною інформацією.

Стаття 211. Митний контроль суден закордонного плавання, що прибувають на митну територію України на нетривалий час

1. Судно закордонного плавання, яке заходить у відкритий для міжнародних водних перевезень порт для поповнення запасів води, палива, продовольства, проведення термінових ремонтних робіт на строк до п'яти діб, митному оформленню не підлягає, але перебуває під митним контролем до його відправлення.

2. Товари (крім припасів), які навантажуються на це судно, підлягають митному оформленню на загальних підставах.

Стаття 212. Митне оформлення рибної продукції, виробленої українськими суднами в межах Азово-Чорноморського басейну

1. Митне оформлення рибної продукції, виробленої українськими суднами в межах Азово-Чорноморського басейну, здійснюється без оформлення митної декларації. Оподаткування зазначеної продукції здійснюється відповідно до Податкового кодексу України та цього Кодексу.

Стаття 213. Митне оформлення суден, побудованих чи придбаних за кордоном або проданих за кордон

1. Митне оформлення придбаного або побудованого резидентом за межами митної території України судна здійснюється в режимі імпорту під час його першого заходу в один з українських портів після набуття резидентом права власності на таке судно.

2. Митне оформлення придбаного нерезидентом на митній території України судна здійснюється в режимі експорту, якщо таке судно вивозиться за межі митної території України.

Стаття 214. Дозвіл митного органу на відправлення судна закордонного плавання

1. Органи управління портом не дозволяють капітанові судна закордонного плавання виходити з акваторії порту без відмітки митного органу на відповідному судновому документі.

2. Для тимчасового відходу судна з порту у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійним лихом, а також з метою рятування людей дозвіл митного органу не обов'язковий.

Глава 31. Митні формальності на авіатранспорті

Стаття 215. Документи для контролю за повітряним судном

1. Командир повітряного судна зобов'язаний подати митному органу для здійснення митного контролю документи, передбачені статтею 335 цього Кодексу.

2. Дозвіл митного органу на вивантаження товарів з повітряного судна або завантаження товарів на нього надається після перевірки поданих документів та встановлення їх відповідності вимогам цього Кодексу.

Стаття 216. Вимушена посадка

1. Командир повітряного судна, який здійснив вимушену посадку за межами міжнародного аеропорту, зобов'язаний вжити необхідних заходів для забезпечення збереження товарів, які підлягають митному контролю, та протягом доби повідомити найближчий міжнародний аеропорт про місце посадки судна.

2. Адміністрація міжнародного аеропорту після одержання такого повідомлення зобов'язана забезпечити перевезення посадових осіб митного органу до місця посадки судна або доставити пасажирів, екіпаж і товари, що підлягають митному контролю, до митного органу.

Стаття 217. Товари, що перевозяться транзитними авіапасажирами

1. Товари, що перевозяться транзитними авіапасажирами (крім товарів, заборонених до транзиту), не підлягають оподаткуванню митними платежами та безперешкодно переміщуються в межах зони митного контролю міжнародного аеропорту.

Глава 32. Митні формальності на залізничному транспорті

Стаття 218. Здійснення митного контролю на залізничному транспорті

1. Строки здійснення митних формальностей щодо залізничного рухомого складу визначаються керівником митного органу за погодженням з іншими контролюючими органами та адміністрацією залізниці, а в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України - крім того, з керівником відповідного органу охорони державного кордону України.

2. Розвантажувальні, навантажувальні, перевантажувальні та інші операції, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, проводяться підприємствами залізниці за рахунок власників товарів або уповноважених ними осіб.

Стаття 219. Відповідальність за втрату чи неналежну доставку товарів до митного органу призначення

1. Залізниця несе передбачену цим Кодексом та іншими законодавчими актами України відповідальність за втрату чи неналежну доставку товарів, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення.

Стаття 220. Місце здійснення митних формальностей у міжнародному залізничному сполученні

1. Митний контроль товарів у міжнародному залізничному сполученні здійснюється в зонах митного контролю. Пасажири поїздів міжнародного сполучення можуть проходити митний контроль також в інших місцях, визначених уздовж маршруту руху поїзда за погодженням між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

2. З метою запобігання порушенню розкладу руху поїздів митний контроль може здійснюватися поза пунктами пропуску через державний кордон або в місцях, визначених керівником митного органу за погодженням з керівниками залізничної станції та органу охорони державного кордону України.

3. У виняткових випадках, перелік яких визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, на вимогу митного органу окремі вагони, локомотиви, інші елементи рухомого складу для здійснення митного контролю можуть бути виключені зі складу поїзда, якщо проведення такого контролю у складі поїзда неможливе.

4. Відправлення залізничних транспортних засобів з місць стоянки здійснюється з дозволу митного органу та органу охорони державного кордону України.

Глава 33. Митні формальності на автомобільному транспорті

Стаття 221. Порядок декларування автотранспортних засобів комерційного призначення, які перевозять товари через митний кордон України

1. Автотранспортний засіб комерційного призначення, що використовується

для переміщення товарів через митний кордон України, не потребує окремої митної декларації, якщо під час такого переміщення декларуються товари, які перевозяться цим автотранспортним засобом.

2. Відомості про автотранспортний засіб комерційного призначення, що перевозить товари, вносяться до митної декларації, за якою оформлено ці вантажі, книжки МДП, передбаченої Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року, товарно-транспортних накладних, дорожнього листа, провізних та інших супровідних документів, передбачених законодавством.

Стаття 222. Порядок декларування порожніх автотранспортних засобів комерційного призначення та автотранспортних засобів комерційного призначення, які перевозять пасажирів через митний кордон України

1. Порожні автотранспортні засоби комерційного призначення та автотранспортні засоби, які перевозять пасажирів через митний кордон України, декларуються шляхом подання національних реєстраційних документів.

Глава 34. Митні формальності щодо припасів

Стаття 223. Загальні положення щодо порядку переміщення припасів через митний кордон України

1. Припаси при дотриманні умов, установлених цим Кодексом, переміщуються через митний кордон України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

2. Передбачені цією главою дозволи на видачу припасів або на здійснення інших операцій з припасами надаються митними органами протягом однієї години з моменту отримання відповідного звернення. У разі відмови у наданні дозволу митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 224. Умови звільнення від оподаткування митними платежами припасів, які ввозяться на митну територію України

1. Припаси, які ввозяться на митну територію України морськими, річковими та повітряними суднами, звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що вони залишаються на борту цих суден.

2. Припаси, які ввозяться на митну територію України засобами залізничного та автомобільного транспорту, що здійснюють міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів, і призначені для споживання особами, які перебувають на борту цих транспортних засобів, звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що:

1) вони придбані тільки в країнах, територію яких перетинав відповідний транспортний засіб;

2) всі належні митні платежі щодо них сплачено в країнах, де вони були придбані.

3. Припаси, необхідні для експлуатації і технічного обслуговування транспортних засобів, які прибувають на митну територію України, звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що вони залишаються на борту цих транспортних засобів під час їх перебування на цій території.

Стаття 225. Декларування припасів, які ввозяться на митну територію України

1. Інформація, що зазначається у митній декларації на припаси, які ввозяться на митну територію України, обмежується мінімумом відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю. Допускається використання замість митної декларації на припаси облікових документів про рух товарів у вагонах-ресторанах, кафе-барах тощо.

2. У митній декларації на припаси або в документі, що її замінює, які подаються під час прибуття транспортного засобу на митну територію України, повинна враховуватися кількість припасів, які видаються з дозволу митного органу з числа припасів, що знаходяться на борту цього засобу, при цьому на зазначену кількість припасів окрема митна декларація або документ, що її замінює, не подаються.

3. У митній декларації на припаси або в документі, що її замінює, зазначається кількість припасів, доставлених на транспортний засіб під час його перебування на митній території України.

4. Окрема митна декларація або документ, що її замінює, на припаси, які залишаються на борту транспортного засобу, не подається.

Стаття 226. Видача припасів

1. Митні органи повинні дозволяти видачу припасів, ввезених на митну територію України морським (річковим) судном або доставлених на це судно під час його перебування на митній території України, для споживання пасажирами та членами екіпажу під час перебування зазначеного судна на митній території України, з урахуванням кількості пасажирів і членів екіпажу та тривалості перебування судна на цій території.

2. Митні органи повинні дозволяти видачу припасів, ввезених на митну територію України морським (річковим) судном або доставлених на борт цього судна під час його перебування на митній території України, для споживання членами екіпажу зазначеного судна під час його ремонту у доці або на верфі за умови, що тривалість перебування цього судна у доці або на верфі визнана обґрунтованою.

3. У разі якщо повітряне судно має зробити посадку в одному чи кількох аеропортах на митній території України, митні органи повинні дозволяти видачу припасів, які знаходяться на борту або доставлені на борт під час перебування цього судна на митній території України, для споживання під час стоянки повітряного судна в таких проміжних аеропортах та під час перельоту між ними.

Стаття 227. Інші операції з припасами

1. Припаси, ввезені на митну територію України засобами водного, авіаційного та залізничного транспорту, дозволяється:

1) випускати для вільного обігу на митній території України або поміщати в інший митний режим, за умови дотримання вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів України;

2) перевантажувати з попереднього дозволу митного органу на інші засоби відповідно водного, авіаційного чи залізничного транспорту, що виконують міжнародні рейси.

Стаття 228. Забезпечення схоронності припасів

1. Перевізники зобов'язані вживати необхідних заходів для запобігання будь-якому недозволеному використанню припасів.

2. Митні органи з метою забезпечення схоронності припасів можуть у разі потреби накладати на них митне забезпечення.

3. У випадках, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, митні органи вправі вимагати вилучення припасів з транспортних засобів, які здійснюють міжнародні перевезення, для зберігання їх в іншому місці під час перебування цих транспортних засобів на митній території України.

Стаття 229. Декларування припасів, що вивозяться за межі митної території України

1. Митне оформлення та контроль за переміщенням припасів на транспортні засоби комерційного призначення здійснюються в порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Пропуск припасів на транспортні засоби комерційного призначення здійснюється на підставі оформлених товаросупровідних документів. Декларування експорту припасів здійснюється на підставі товаросупровідних документів з накладеним митним забезпеченням та відміткою адміністрації транспортного засобу комерційного призначення про одержання припасів протягом не більше 30 календарних днів від дати накладення митного забезпечення.

2. Під час відбуття транспортного засобу комерційного призначення за межі митної території України окрема митна декларація або документ, що її замінює, на припаси, що знаходилися на такому транспортному засобі на момент його прибуття на митну територію України, не вимагаються.

3. У разі якщо митний орган вимагає митну декларацію або документ, що її замінює, на припаси, завантажені на транспортний засіб, який відбуває за межі митної території України, інформація, що зазначається у такій декларації (такому документі), обмежується мінімумом відомостей, необхідних для здійснення митного контролю зазначених припасів.

Стаття 230. Обмеження щодо пропуску алкогольних напоїв і тютюнових виробів через митний кордон України на борту транспортного засобу

1. На борту транспортного засобу, що здійснює міжнародний рейс і прибуває на митну територію України або відбуває з неї, дозволяється ввозити та вивозити для споживання особами, які перебувають на його борту, алкогольні напої і тютюнові вироби з розрахунку споживання однією особою на добу за нормами, що встановлюються міністерством, керівник якого (міністр) спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Глава 35. Митні формальності на трубопровідному транспорті та лініях електропередачі

Стаття 231. Місця здійснення митного контролю товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

1. Митний контроль товарів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, у тому числі з метою транзиту через митну територію України, здійснюється в місцях митного контролю, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 232. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі

1. Порядок і строки митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, строки сплати митних платежів визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, виходячи з особливостей переміщення зазначених товарів через митний кордон України.

Глава 36. Переміщення (пересилання) товарів через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Стаття 233. Загальні правила переміщення (пересилання) міжнародних поштових та експрес-відправлень через митний кордон України

1. При переміщенні (пересиланні) міжнародних поштових та експрес-відправлень через митний кордон України забезпечення сплати митних платежів, передбачене розділом X цього Кодексу, не застосовується.

2. Ввезення експрес-перевізником міжнародних експрес-відправлень на митну територію України або їх вивезення за межі цієї території через пункти пропуску, розташовані у міжнародних аеропортах, а також їх перевантаження здійснюються безпосередньо під бортом повітряного судна або з зони митного контролю пункту пропуску. Перевантаження здійснюється в присутності посадової особи митного органу та відповідних службових осіб аеропорту та перевізника.

3. Митний орган, у зоні відповідальності якого розташований пункт пропуску через державний кордон України, здійснює пропуск вантажу експрес-перевізника на митну територію України на підставі поданого експрес-перевізником єдиного транспортного документа, який одночасно є документом контролю доставки з пункту пропуску через державний кордон України до центральної сортувальної станції, та направляє його під митним контролем до митного органу призначення.

4. У пункті пропуску через державний кордон України до товарів, які переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності та види контролю, зазначені у частині першій статті 319 цього Кодексу, не застосовуються. Пропуск таких товарів через митний кордон України здійснюється в найкоротший строк.

5. Операції з міжнародними поштовими та експрес-відправленнями (розпакування, перепакування, пред'явлення для огляду тощо) та їх зберігання до випуску у вільний обіг чи повернення відправникам здійснюються під митним контролем в місцях, які визначаються та обладнуються відповідними операторами поштового зв'язку та експрес-перевізниками за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

6. Строк зберігання міжнародних експрес-відправлень під митним контролем не може перевищувати 30 днів. Цей строк за письмовою заявою декларанта (повіреного) може бути продовжений (але не більше ніж на 15 днів) митним органом, у зоні діяльності якого розташовані місця зберігання міжнародних експрес-відправлень, або митним органом, що здійснює митне оформлення відправлення за місцем розташування одержувача. У разі відмови у продовженні строку зберігання митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити декларанта (повіреного) про причини і підстави такої відмови.

7. Міжнародні поштові (крім тих, що переміщуються через територію України транзитом) та експрес-відправлення переміщуються через митний кордон України після здійснення митного контролю і митного оформлення товарів, що знаходяться в цих відправленнях.

8. Оператори поштового зв'язку та експрес-перевізники на вимогу митного органу пред'являють відправлення для здійснення митного огляду. Способи такого пред'явлення визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Як правило, при проведенні митного огляду товарів, що переміщуються (пересилаються) в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, митні органи використовують технічні засоби митного контролю.

9. Митні органи не вимагають пред'явлення для митного контролю листів, поштових карток та секограм. За наявності достатніх підстав вважати, що в зазначених відправленнях містяться товари, щодо яких законодавством встановлено заборони та/або обмеження щодо переміщення через митний кордон України, а також за результатами проведення митного огляду на підставі вибіркових або випадкових перевірок митні органи мають право вимагати пред'явлення зазначених відправлень. Вичерпний перелік відповідних підстав визначається Кабінетом Міністрів України.

10. У разі письмової відмови одержувача від отримання міжнародного експрес-відправлення експрес-перевізник після закінчення строку зберігання, зазначеного в частині шостій цієї статті, повертає таке міжнародне експрес-відправлення відправникові або передає його на склад митного органу.

11. При надходженні міжнародного експрес-відправлення до митниці призначення посадова особа цієї митниці здійснює підтвердження з відміткою на супровідних документах, що експрес-перевізник виконав узяті на себе зобов'язання щодо доставки та пред'явлення цього експрес-відправлення. Допускається з дозволу митного органу та під його контролем зберігання експрес-перевізником або його повіреним експрес-відправлень до завершення їх митного оформлення.

12. Оператори поштового зв'язку, експрес-перевізники чи їх повірені зобов'язані за свій рахунок пред'являти митним органам для здійснення митного контролю міжнародні поштові та експрес-відправлення, що переміщуються через митний кордон України.

13. Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових відправленнях, здійснюються в місцях міжнародного поштового обміну, які визначаються операторами поштового зв'язку за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сферах організації спеціального зв'язку та захисту інформації, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, або за місцем розташування (проживання) одержувача.

14. Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних експрес-відправленнях, здійснюються в центральних (регіональних) сортувальних станціях або за місцем розташування (проживання) одержувача (відправника).

Стаття 234. Оподаткування митними платежами товарів, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Товари (за винятком підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача (юридичної або фізичної особи) в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача (юридичної або фізичної особи) протягом однієї доби у міжнародних експрес-відправленнях, якщо їх фактурна вартість не перевищує еквівалент 300 євро, не є об'єктом оподаткування митними платежами.

2. Товари, що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача (юридичної або фізичної особи) в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача (юридичної або фізичної особи) протягом однієї доби у міжнародних експрес-відправленнях, якщо їх фактурна вартість перевищує еквівалент 300 євро, оподатковуються митом відповідно до цього Кодексу та податком на додану вартість відповідно до Податкового кодексу України.

Стаття 235. Заборони та обмеження щодо переміщення (пересилання) окремих видів товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Забороняється переміщення (пересилання) в міжнародних поштових та експрес-відправленнях:

1) товарів, заборонених цим Кодексом та іншими законодавчими актами України відповідно до ввезення на митну територію України або вивезення з цієї території;

2) товарів, відправлених з порушенням митних правил;

3) товарів, щодо яких відсутні відповідні дозвільні документи, у разі застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) товарів, які за результатами проведення видів контролю, зазначених у частині першій статті 319 цього Кодексу, не можуть бути пропущені через митний кордон України;

5) товарів (одяг, взуття тощо), що були у використанні та перебувають у брудному стані, які за своїми ознаками можуть становити небезпеку для працівників поштового зв'язку, без документів про проведену фумігацію;

6) товарів, що підпадають під визначення 1-24 груп УКТ ЗЕД, які переміщуються (пересилаються) на адресу громадян, крім продуктів харчування загальною вагою не більше 10 кілограмів в упаковці виробника.

2. Забороняється переміщення (пересилання) в міжнародних поштових відправленнях товарів, заборонених до пересилання відповідно до актів Всесвітнього поштового союзу, а також товарів, відправлених з порушенням вимог нормативно-правових актів з питань надання послуг поштового зв'язку.

3. Розпорядження товарами, на пересилання яких у міжнародних поштових відправленнях встановлено заборони та/або обмеження, здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 236. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, здійснюється оператором поштового зв'язку, експрес-перевізником чи декларантом або уповноваженою ним особою. При цьому товари, які не є об'єктом оподаткування митними платежами, а також кореспонденція, поштові листи та листівки, література для сліпих, друковані матеріали, міжнародні експрес-відправлення документарного характеру декларуються в усній формі на підставі товаросупровідних документів. Інші товари, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, підлягають письмовому декларуванню.

Стаття 237. Порядок та умови здійснення митного та інших видів контролю товарів, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Порядок та умови здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

2. Якщо товари, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, крім митного контролю, підлягають видам контролю, зазначеним у частині першій статті 319 цього Кодексу, митні органи залучають відповідних спеціалістів для проведення цих видів контролю.

3. Переміщення (пересилання) через митний кордон України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, що відповідно до цього Кодексу та Податкового кодексу України не є об'єктом оподаткування митними платежами, здійснюється без подання дозвільних документів та без проведення інших, крім митного, видів контролю.

Розділ VII
ЗБЕРІГАННЯ ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ КОМЕРЦІЙНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ НА СКЛАДАХ МИТНИХ ОРГАНІВ ТА РОЗПОРЯДЖЕННЯ НИМИ

Глава 37. Зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення на складах митних органів

Стаття 238. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що зберігаються митними органами

1. Обов'язковій передачі митному органу для зберігання підлягають:

1) товари, не пропущені під час ввезення на митну територію України внаслідок установлених законодавством заборон чи обмежень на їх ввезення в Україну або транзит через територію України і не вивезені з території України у день їх ввезення;

2) товари, що ввозяться громадянами на митну територію України і підлягають оподаткуванню митними платежами, якщо вони не сплачені;

3) товари, які до закінчення встановлених статтею 204 цього Кодексу строків тимчасового зберігання під митним контролем на складах тимчасового зберігання, складах організацій - отри-

мувачів гуманітарної допомоги, митних складах не були задекларовані власником або уповноваженою ним особою до відповідного митного режиму або такі, що декларувалися, але щодо яких після закінчення строків зберігання під митним контролем двічі надавалася відмова у митному оформленні в порядку, встановленому цим Кодексом;

4) товари, граничний строк перебування яких під митним контролем на території зони митного контролю закінчився;

5) товари, транспортні засоби комерційного призначення, які перебувають під митним контролем і за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення граничних строків, встановлених статтею 199 цього Кодексу;

6) товари, заявлені у режим відмови на користь держави відповідно до глави 26 цього Кодексу;

7) товари, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий;

8) зразки товарів і техніко-технологічна документація, взяті митними органами для проведення класифікації товарів відповідно до статті 356 цього Кодексу;

9) зразки товарів та документація, одержані митними органами під час здійснення верифікації сертифікатів походження товару відповідно до статті 47 цього Кодексу;

10) проби та зразки товарів, необхідні для проведення експертизи у справах про порушення митних правил, взяті відповідно до статті 517 цього Кодексу;

11) зразки товарів, одержані митними органами відповідно до частини четвертої статті 401 цього Кодексу.

2. Товари, які підлягають обов'язковій передачі для зберігання митному органу (крім валютних цінностей, а також дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення, напівдорогоцінного каміння), зберігаються на складах митних органів.

3. Якщо товари, що підлягають обов'язковій передачі для зберігання митному органу, втратили свої споживчі властивості у зв'язку із закінченням строку їх придатності або з інших причин, вони підлягають знищенню без передачі на склад митного органу.

4. Валютні цінності, передані митному органу на зберігання, депонуються в уповноважених банках України. Дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення та напівдорогоцінне каміння зберігаються в порядку, визначеному законодавством.

5. Крім товарів, зазначених у частині першій цієї статті, на складах митних органів можуть зберігатися:

1) товари, що знаходяться на тимчасовому зберіганні під митним контролем відповідно до глави 29 цього Кодексу;

2) товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, якщо їх митне оформлення не може бути завершено у день пред'явлення митному органу, а також в інших випадках на прохання власників таких товарів, транспортних засобів або уповноважених ними осіб;

3) товари, що вивозяться за межі митної території України та після закінчення митного оформлення зберігаються під митним контролем до фактичного їх вивезення;

4) товари, які перебувають у митному режимі транзиту відповідно до статті 90 цього Кодексу;

5) товари, які перебувають у митному режимі митного складу відповідно до статті 121 цього Кодексу;

6) товари, транспортні засоби комерційного призначення, вилучені відповідно до статті 511 цього Кодексу;

7) товари, доставлені перевізником до митного органу призначення відповідно до пункту 4 частини першої статті 191 цього Кодексу;

8) товари, митне оформлення яких призупинено відповідно до статей 399 і 400 цього Кодексу.

Стаття 239. Склади митних органів

1. Під складами митних органів розуміються складські приміщення, резервуари, криті та відкриті майданчики, холодильні чи морозильні камери, які належать митним органам або використовуються ними і спеціально обладнані для зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

2. Товари, заявлені у різні митні режими, повинні зберігатися на складах митних органів окремо, з дотриманням порядку, встановленого цим Кодексом для відповідних митних режимів.

3. Порядок роботи складу митного органу визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Товари, які через свої властивості не можуть зберігатися на складі митного органу, за рішенням керівника митного органу або особи, яка виконує його обов'язки, можуть передаватися митними органами на зберігання підприємствам, на складах яких створено необхідні умови для належного зберігання таких товарів. Для цілей цього Кодексу таке зберігання вважається зберіганням на складі митного органу.

5. Митні органи несуть передбачену законом відповідальність за втрату або пошкодження товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що зберігаються ними. У випадку, передбаченому частиною четвертою цієї статті, таку відповідальність несе адміністрація підприємств, на складах яких розміщуються товари, передані митними органами цим підприємствам на зберігання.

6. Витрати митних органів на зберігання товарів, транспортних засобів, зазначених у пунктах 1-5 частини першої та у частині п'ятій статті 238 цього Кодексу, відшкодовуються власниками цих товарів, транспортних засобів або уповноваженими ними особами. При цьому відшкодування витрат на зберігання товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 6 частини п'ятої статті 238 цього Кодексу, здійснюється з урахуванням положень частини третьої статті 243 та частини третьої статті 541 цього Кодексу. Розмір суми, що підлягає відшкодуванню, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, і розраховується в порядку, передбаченому для визначення собівартості платних послуг.

Стаття 240. Строки зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення митними органами

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, зазначені у пунктах 1-3, 5 частини першої та у пунктах 1-4, 7 частини п'ятої статті 238 цього Кодексу, можуть зберігатися на складах митних органів протягом 90 днів, за винятком випадків, передбачених частиною сьомою цієї статті.

2. Товари, зазначені у пунктах 4 і 6 частини першої статті 238 цього Кодексу, зберігаються на складах митних органів протягом строків, необхідних для організації процедури розпорядження ними, але не більше 90 днів.

3. Товари, зазначені у пункті 5 частини п'ятої статті 238 цього Кодексу, можуть зберігатися на складах митних органів протягом строків, установлених статтею 125 цього Кодексу.

4. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, зазначені у пункті 6 частини п'ятої статті 238 цього Кодексу, що підлягають поверненню власнику, можуть зберігатися на складах митних органів протягом 90 днів з дня набрання законної сили відповідним рішенням.

5. Товари, зазначені у пункті 7 частини першої статті 238 цього Кодексу, можуть зберігатися на складах митних органів протягом 180 днів.

6. Товари і документація, зазначені у пунктах 8-11 частини першої та у пункті 8 частини п'ятої статті 238 цього Кодексу, зберігаються на складах митних органів протягом строків, визначених законодавством.

7. Валюта України та іноземна валюта, депоновані в уповноважених банках, можуть зберігатися в них протягом 1095 днів.

Стаття 241. Операції з товарами, що зберігаються на складах митних органів підприємствами

1. Власники товарів, що зберігаються на складах митних органів під митним контролем, або уповноважені ними особи можуть з дозволу та під контролем цих органів здійснювати із зазначеними товарами операції, передбачені статтею 325 цього Кодексу, а також:

1) підготовку товарів до продажу (відчуження, транспортування, консолідацію, подрібнення партій, маркування, формування відправлень, сортування, зберігання у цілях транзиту);

2) змішування товарів (компонентів) без надання одержаній продукції характеристик і властивостей, що істотно відрізняють її від вихідних складових;

3) прості складські операції, необхідні для забезпечення збереження цих товарів (переміщення товарів у межах складу з метою раціонального розміщення; чищення; провітрювання; створення оптимального температурного режиму зберігання; сушіння, у тому числі із створенням потоку тепла; захист від корозії; боротьба із шкідниками; інвентаризація);

4) взяття проб та зразків.

2. У разі відмови у наданні дозволу на здійснення визначених частиною першою цієї статті операцій з товарами митні органи зобов'язані невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за дозволом, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 242. Видача товарів із складів митних органів

1. Товари, що зберігаються на складах митних органів під митним контролем, можуть бути видані їх власникам або уповноваженим ними особам, а також особам, до яких протягом строку зберігання перейшло право власності на ці товари або право володіння ними, лише після митного оформлення зазначених товарів, відшкодування витрат митних органів на їх зберігання та сплати відповідних митних платежів.

Глава 38. Розпорядження товарами, транспортними засобами комерційного призначення та коштами

Стаття 243. Розпорядження товарами, транспортними засобами комерційного призначення

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, що зберігаються на складах митних органів, за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення строків зберігання, встановлених цим Кодексом, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню, про що відповідний митний орган повідомляє власника зазначених товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноважену ним особу не пізніш як за 15 днів до закінчення строків зберігання. Таке повідомлення не направляється після закінчення строків зберігання, зазначених у частинах другій та п'ятій статті 240 цього Кодексу.

2. Товари, транспортні засоби, зазначені у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, конфісковані за рішенням суду, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, - безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень.

3. Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, не буде застосовано стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, або провадження у справі про порушення митних правил буде припинено, ці товари, транспортні засоби можуть бути видані власникові або уповноваженій ним особі лише після здійснення їх митного оформлення зі сплатою відповідних митних платежів, якщо таке оформлення не було попередньо здійснено, а митні платежі не сплачувалися. При цьому у разі припинення провадження у справі про порушення митних правил за відсутністю події і складу адміністративного правопорушення витрати митного органу на зберігання зазначених вище товарів, транспортних засобів власником цих товарів, транспортних засобів або уповноваженою ним особою не відшкодовуються.

4. Товари, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий, після закінчення строку зберігання, встановленого частиною п'ятою статті 240 цього Кодексу, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню. Інформація про знайдені (виявлені) товари протягом трьох днів розміщується для загального ознайомлення в місцях розташування митних органів на весь строк зберігання таких товарів, а інформація про знайдені (виявлені) транспортні засоби, крім того, направляється до територіальних органів внутрішніх справ.

5. Товари, поміщені у режим відмови на користь держави, та товари, граничний строк перебування яких під митним контролем закінчився, підлягають реалізації, а у випадках, передбачених законодавством, - безоплатній передачі у володіння і користування або переробці, утилізації чи знищенню.

6. Товари, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, у тому числі товари - безпосередні предмети порушення митних правил, вилучені відповідно до цього Кодексу, підлягають реалізації з урахуванням терміну їх придатності, а у випадках, передбачених законодавством, переробці, утилізації чи знищенню.

7. Товари, зазначені у пункті 1 частини першої статті 238 цього Кодексу (крім валютних цінностей), не вивезені власником або уповноваженою ним особою за межі митної території України до закінчення строку зберігання, зазначеного у частині першій статті 240 цього Кодексу, підлягають знищенню в порядку, встановленому законодавством.

8. Товари, конфісковані за рішенням суду відповідно до статті 476 цього Кодексу, у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень, підлягають безоплатній передачі для потреб лікувальних, навчальних закладів, закладів та установ соціально-культурної сфери, інших закладів та установ, що фінансуються за рахунок державного чи місцевих бюджетів, або переробці, утилізації чи знищенню.

9. Товари, зазначені у частинах першій, другій, четвертій - шостій цієї статті, реалізуються в порядку, встановленому законодавством, на митних аукціонах, редукціонах або за договором комісії за цінами, визначеними згідно із законодавством України про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність та Податковим кодексом України.

10. Порядок розпорядження окремими видами товарів, які не підлягають реалізації, а також товарами, документацією та зразками, зазначеними у пунктах 8-11 частини першої статті 238 цього Кодексу, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

11. Переробка, утилізація та знищення товарів здійснюються за кошти державного бюджету.

Стаття 244. Розпорядження коштами, одержаними від реалізації товарів

1. Кошти, одержані від реалізації товарів, зазначених у пунктах 2-5 частини першої, пунктах 1-5, 7 частини п'ятої статті 238 та частині четвертій статті 240 цього Кодексу, після вирахування сум належних митних платежів, виплати комісійної винагороди підприємству торгівлі, яке реалізувало зазначені товари, а також після відшкодування витрат на зберігання цих товарів, їх оцінку, сертифікацію, транспортування, проведення, у разі необхідності, аналізів та експертиз, розукомплектування, надсилання їх власникам відповідних повідомлень зберігаються на рахунку відповідного митного органу.

2. Якщо товари - безпосередні предмети порушення митних правил, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, реалізуються до винесення судом рішення по справі про порушення митних правил, усі кошти, одержані від їх реалізації, вилучаються для забезпечення відповідно до цього Кодексу стягнення вартості цих товарів у разі їх конфіскації.

3. Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, не буде застосовано стягнення у вигляді конфіскації товарів, зазначених у частині другій цієї статті, або провадження у справі про порушення митних правил буде припинено, кошти, одержані від реалізації зазначених товарів, зберігаються на рахунку відповідного митного органу після вирахування сум належних митних платежів. Витрати, зазначені у частині першій цієї статті, при цьому не відшкодовуються і комісійна винагорода підприємству торгівлі не виплачується.

4. Якщо за рішенням суду по справі до особи, яка вчинила порушення митних правил, буде застосовано тільки стягнення у вигляді штрафу, частина коштів, одержаних від реалізації товарів, зазначених у частині другій цієї статті, може вилучатися для забезпечення цього стягнення.

5. Кошти, одержані від реалізації товарів, транспортних засобів, конфіскованих за рішенням суду, а також товарів, поміщених у режим відмови на користь держави, і товарів, які були виявлені (знайдені) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або у транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і власник яких невідомий, після відшкодування витрат, зазначених у частині першій цієї статті, перераховуються до державного бюджету.

6. Власник товарів, зазначених у частині першій цієї статті, або уповноважена ним особа може отримати з рахунку митного органу залишок коштів, одержаних від їх реалізації, протягом трьох років з дня реалізації товарів, а у випадках, зазначених у частинах третій та четвертій цієї статті, - з дня набрання законної сили рішенням суду по справі. Кошти, не отримані протягом цього строку, перераховуються до державного бюджету. Відсотки на суми коштів, одержаних від реалізації товарів, не нараховуються.

Стаття 245. Розпорядження валютними цінностями, дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням

1. Валюта України, іноземна валюта, конфіскована за рішенням суду, перераховується до державного бюджету у строки, встановлені законодавством для виконання судових рішень.

2. Валюта України, іноземна валюта, за якою власник або уповноважена ним особа не звернулися протягом строків зберігання, визначених цим Кодексом, перераховується до державного бюджету.

3. Банківські та дорогоцінні метали, дорогоцінне каміння, дорогоцінне каміння органогенного утворення, напівдорогоцінне каміння, що переходять у власність держави, передаються органами, які здійснили їх вилучення або зберігають їх, до Державного фонду дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння України в порядку, визначеному законодавством.

Розділ VIII
МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ

Глава 39. Загальні положення щодо митного оформлення

Стаття 246. Мета митного оформлення

1. Метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів.

2. Порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

Стаття 247. Місце і час здійснення митного оформлення

1. Митне оформлення здійснюється в місцях розташування відповідних підрозділів митних органів протягом робочого часу, встановленого для цих органів.

2. Відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до закону, митне оформлення у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється цілодобово.

3. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється в будь-якому митному органі з пред'явленням їх цьому органу, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

4. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через територію України в митному режимі транзиту, здійснюється митним органом, у зоні діяльності якого починається транзитне переміщення.

5. Місця митного оформлення товарів, що переміщуються трубопроводами та лініями електропередачі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

6. Місця здійснення митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами, визначаються відповідно до розділу XII цього Кодексу.

7. За письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи митні формальності можуть виконуватися митними органами поза місцем розташування цих органів, а також поза робочим часом, установленим для них, на умовах, визначених цим Кодексом. Форма письмового звернення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

8. За виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, із заінтересованих осіб справляється плата у розмірах, установлених Кабінетом Міністрів України, та в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

9. У разі оголошення надзвичайного стану в окремих регіонах України можуть визначатися митні органи, в яких здійснюватиметься митне оформлення товарів.

10. За рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, митне оформлення підакцизних товарів, природного газу, товарів, які відповідно до законодавства підлягають клеймуванню державним пробірним клеймом, а також лікарських засобів може здійснюватися у спеціально визначених для цього митних органах.

Стаття 248. Початок митного оформлення

1. Митне оформлення розпочинається з моменту подання митному органу декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування - з моменту отримання митним органом від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного

документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію.

2. Засвідчення митним органом прийняття товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів на них до митного оформлення здійснюється шляхом проставляння відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

Стаття 249. Присутність декларантів або уповноважених ними осіб під час митного оформлення

1. Декларанти або уповноважені ними особи можуть бути присутніми під час митного оформлення товарів, які пред'являються ними для такого оформлення.

2. У разі застосування заходів, передбачених статтями 338 і 339 цього Кодексу, а також на вимогу митного органу присутність декларантів або уповноважених ними осіб під час митного оформлення є обов'язковою.

Стаття 250. Митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою

1. Під товарами, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, у цій статті розуміються:

1) товари, у тому числі транспортні засоби, продукти харчування, медикаменти, одяг, ковдри, намети, збірні будинки, пристрої для очищення та збереження води, інші товари першої необхідності, що направляються як допомога потерпілим від катастроф природного та/або техногенного походження;

2) транспортні засоби, інструменти та устаткування, спеціально навчені тварини, продукти харчування, припаси, особисті речі та інші товари для осіб, які виконують завдання з ліквідації наслідків катастрофи, необхідні їм для роботи та проживання на території, яка зазнала впливу цієї катастрофи, протягом усього часу виконання зазначених завдань.

2. Митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, здійснюється першочергово.

3. На товари, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, допускається подання попередньої або тимчасової декларації за правилами, встановленими цим Кодексом.

4. Плата за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, щодо товарів, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, не справляється.

5. Товари, що вивозяться за межі митної території України у складі вантажів з допомогою, пропускаються через митний кордон України без сплати митних платежів.

6. Товари, отримані уповноваженими організаціями у складі вантажів з допомогою та призначені для використання або безоплатного розповсюдження на митній території України цими організаціями чи під їх наглядом, пропускаються на митну територію України без сплати митних платежів.

Стаття 251. Порядок митного оформлення іноземних інвестицій

1. Митне оформлення товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями, здійснюється в першочерговому порядку.

Стаття 252. Митне оформлення військової техніки

1. Військова техніка, укомплектована повністю військовою командою (бойові та військово-транспортні повітряні судна, військові кораблі та судна забезпечення Військово-Морських Сил тощо), яка перетинає митний кордон України, підлягає митному оформленню. Порядок такого оформлення встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Митне оформлення військової техніки іноземних держав здійснюється митним органом за участю представників Міністерства оборони України, а в разі якщо такі заходи, в рамках яких переміщуються такі товари, належать до повноважень іншого центрального органу виконавчої влади, - представників цього центрального органу виконавчої влади.

3. Товари, що переміщуються через борти іноземних військових кораблів та повітряних суден на митну територію України або у зворотному напрямку, підлягають митному оформленню в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 253. Подання митним органам актів, складених підприємствами

1. Підприємства, що переміщують товари через митний кордон України, у присутності посадової особи митного органу складають акти про невідповідність цих товарів відомостям, зазначеним у документах, необхідних для здійснення їх митного контролю, про пошкодження товарів, їх упаковки чи маркування або про їх втрату. Зазначені акти подаються відповідним митним органам.

2. Форма акта встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. При переміщенні товарів через митний кордон залізничним транспортом митному органу замість акта про невідповідність може подаватися комерційний акт, складений відповідно до міжнародних договорів, укладених відповідно до закону.

4. Невідповідність фактичних вагових характеристик товарів відомостям, зазначеним у товаросупровідних документах, пов'язана з особливостями транспортування, зберігання, специфічними характеристиками певних товарів, допускається в межах норм природного убутку та норм списання втрат таких товарів відповідно до законодавства України.

Стаття 254. Мова документів, які подаються для здійснення митного контролю та митного оформлення

1. Документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України при здійсненні зовнішньоекономічних операцій, подаються митному органу українською мовою, офіційною мовою митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою міжнародного спілкування. Митні органи вимагають переклад українською мовою документів, складених іншою мовою, ніж офіційна мова митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою міжнародного спілкування, тільки у разі, якщо дані, які містяться в них, є необхідними для перевірки або підтвердження відомостей, зазначених у митній декларації. У такому разі декларант забезпечує переклад зазначених документів за власний рахунок.

Стаття 255. Завершення митного оформлення

1. Митне оформлення завершується протягом чотирьох робочих годин з моменту пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що підлягають митному оформленню (якщо згідно з цим Кодексом товари, транспортні засоби комерційного призначення підлягають пред'явленню), подання митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та всіх необхідних документів і відомостей, передбачених статтями 257 і 335 цього Кодексу.

2. Строк, зазначений у частині першій цієї статті, може бути перевищений на час виконання відповідних формальностей виключно у разі:

1) виконання митних формальностей поза місцем розташування митного органу відповідно до статті 247 цього Кодексу;

2) підтвердженого письмово бажання декларанта або уповноваженої ним особи подати відповідно до цього Кодексу додаткові документи чи відомості про зовнішньоекономічну операцію або характеристики товару;

3) проведення досліджень (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів, якщо товари не випускаються відповідно до частини двадцять першої статті 356 цього Кодексу;

4) виявлення порушень митних правил, якщо товари не випускаються відповідно до частини п'ятої цієї статті;

5) зупинення митного оформлення відповідно до Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції»;

6) подання додаткових документів відповідно до частини третьої статті 53 цього Кодексу.

3. У разі якщо товар декларується з використанням попередньої або періодичної митних декларацій, митне оформлення за цими деклараціями завершується у строк, що не перевищує чотирьох робочих годин з моменту їх подання.

4. Митне оформлення вважається завершеним після виконання всіх митних формальностей, визначених цим Кодексом відповідно до заявленого митного режиму, що засвідчується митним органом шляхом проставлення відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

5. При виявленні порушення митних правил митний орган здійснює випуск товарів до завершення розгляду справи про порушення за умови, що:

1) такі товари не підлягають конфіскації і не будуть потрібні надалі у процесі провадження у справі як докази;

2) декларант сплачує всі митні платежі або забезпечує їх сплату відповідно до розділу X цього Кодексу.

Стаття 256. Відмова у митному оформленні та обов'язки митного органу щодо роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення

1. Відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

2. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження.

3. Рішення про відмову у митному оформленні приймається в межах строку, відведеного статтею 255 цього Кодексу для завершення митного оформлення. Неприйняття такого рішення протягом зазначеного строку є бездіяльністю, яка може бути оскаржена в порядку, встановленому главою 4 цього Кодексу.

Глава 40. Декларування

Стаття 257. Процедура декларування

1. Декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носії.

2. Електронне декларування здійснюється з використанням електронної митної декларації, засвідченої електронним цифровим підписом, та інших електронних документів або їх реквізитів у встановлених законом випадках.

3. Митна декларація та інші документи, подання яких митним органам передбачено цим Кодексом, оформлені на паперовому носії та у вигляді електронних документів, мають однакову юридичну силу.

4. У митній службі України створюється акредитований центр сертифікації ключів, який безоплатно надає митним органам послуги у сфері електронного цифрового підпису.

5. Формат митних декларацій, що подаються як електронні документи, базується на міжнародних стандартах електронного обміну даними.

6. Умови та порядок декларування, перелік відомостей, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, визначаються цим Кодексом. Положення про митні декларації та форми цих декларацій затверджуються Кабінетом Міністрів України, а порядок заповнення таких декларацій та інших документів, що застосовуються під час митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

7. Перелік відомостей, що підлягають внесенню до митних декларацій, обмежується лише тими відомостями, які є необхідними для цілей справляння митних платежів, формування митної статистики, а також для забезпечення додержання вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів.

8. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється митними органами на підставі митної декларації, до якої декларантом залежно від митних формальностей, установлених цим Кодексом для митних режимів, та заявленої мети переміщення вносяться такі відомості, у тому числі у вигляді кодів:

1) заявлений митний режим, тип декларації та відомості про особливості переміщення;

2) відомості про декларанта, уповноважену особу, яка склала декларацію, відправника, одержувача, перевізника товарів і сторони зовнішньоекономічного договору (контракту) або іншого документа, що використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту), а в разі якщо зовнішньоекономічний договір (контракт) укладено на підставі посередницького договору, також про іншу, крім сторони зовнішньоекономічного договору (контракту), сторону такого посередницького договору;

3) відомості про найменування країн відправлення та призначення;

4) відомості про транспортні засоби комерційного призначення, що використовуються для міжнародного перевезення товарів та/або їх перевезення митною територією України під митним контролем, та контейнери;

5) відомості про товари:

а) найменування;

б) звичайний торговельний опис, що дає змогу ідентифікувати та класифікувати товар;

в) торговельна марка та виробник товарів (за наявності у товаросупровідних та комерційних документах);

г) код товару згідно з УКТ ЗЕД;

ґ) найменування країни походження товарів (за наявності);

д) опис упаковки (кількість, вид);

е) кількість у кілограмах (вага брутто та вага нетто) та інших одиницях виміру;

є) фактурна вартість товарів;

ж) митна вартість товарів та метод її визначення;

з) відомості про уповноважені банки декларанта;

и) статистична вартість товарів;

6) відомості про нарахування митних та інших платежів, а також про застосування заходів гарантування їх сплати:

а) ставки митних платежів;

б) застосування пільг зі сплати митних платежів;

в) суми митних платежів;

г) офіційний курс валюти України до іноземної валюти, у якій складені рахунки, на день подання митної декларації;

ґ) спосіб і особливості нарахування та сплати митних платежів;

д) спосіб забезпечення сплати митних платежів (у разі застосування заходів гарантування їх сплати);

7) відомості про зовнішньоекономічний договір (контракт) або інший документ, що використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту), та його основні умови;

8) відомості, що підтверджують дотримання встановлених законодавством заборон та обмежень щодо переміщення товарів через митний кордон України;

9) відомості про документи, що надаються для митного контролю разом з митною декларацією відповідно до статті 335 цього Кодексу;

10) довідковий номер декларації (за бажанням декларанта).

9. Митним органам забороняється вимагати внесення до митної декларації інших відомостей, ніж зазначені у цій статті.

10. Перелік товарів, що не підлягають обов'язковому письмовому декларуванню, встановлюється цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

Стаття 258. Митна декларація, заповнена у звичайному порядку

1. Під митною декларацією, заповненою у звичайному порядку, розуміється митна декларація, що містить обсяг відомостей (даних), достатній для завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у заявлений митний режим.

2. За рішенням митного органу митне оформлення та випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до митного режиму експорту може здійснюватися без їх пред'явлення митному органу, якому подано митну декларацію, заповнену у звичайному порядку. Рішення про можливість випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення без їх пред'явлення митному органу або про необхідність такого пред'явлення приймається митним органом на основі результатів аналізу ризиків у строк не більше чотирьох робочих годин з моменту прийняття митної декларації, заповненої у звичайному порядку відповідно до митного режиму експорту.

Стаття 259. Попередня митна декларація

1. Попередня митна декларація (інший документ, що може використовуватися замість митної декларації відповідно до статті 94 цього Кодексу) подається до ввезення в Україну товарів, транспортних засобів комерційного призначення (у тому числі з метою транзиту) або після їх ввезення, якщо ці товари, транспортні засоби перебувають на території пункту пропуску через державний кордон України.

2. Попередня митна декларація подається декларантом або уповноваженим ним особою митному органу, в зоні діяльності якого товари, транспортні засоби комерційного призначення будуть пред'явлені для митного оформлення, з метою проведення аналізу ризиків та прискорення виконання митних формальностей.

3. Попередня митна декларація повинна містити відомості, достатні для:

1) ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України та забезпечення доставки їх до митного органу призначення; або

2) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, після пропуску цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України та без пред'явлення їх митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація; або

3) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, після пред'явлення їх митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація.

4. За рішенням митного органу, яким оформлена попередня митна декларація, випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, може бути здійснено після переміщення цих товарів, транспортних засобів через митний кордон України без пред'явлення їх цьому митному органу.

5. Рішення про випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму без пред'явлення їх митному органу за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, приймається митним органом, яким оформлена така попередня митна декларація, на основі результатів аналізу ризиків у строк не більше чотирьох робочих годин з моменту пропуску цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

6. При ввезенні на митну територію України підакцизних товарів подання попередньої митної декларації, доставка та пред'явлення цих товарів митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація, є обов'язковими.

7. При поданні попередньої митної декларації відповідальність декларанта або уповноваженої ним особи за достовірність відомостей, наведених у цій декларації, настає з моменту:

1) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму без пред'явлення їх митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація; або

2) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму після пред'явлення їх митному органу, яким оформлена така попередня митна декларація, але без проведення митного огляду цим митним органом; або

3) надання декларанту або уповноваженій ним особі митним органом, яким оформлена така попередня митна декларація, інформації про проведення митного огляду пред'явлених товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

8. Попередня митна декларація приймається митним органом, якщо її перевіркою встановлено, що вона містить необхідні відомості щодо товару і до неї додано необхідні документи або їх копії, у тому числі у вигляді електронного документа. У разі відсутності на момент подання попередньої митної декларації оригіналів документів дозволяється подання їх копій. Факт прийняття декларації засвідчується посадовою особою митного органу, яка її прийняла, шляхом проставлення на ній відбитка відповідного митного забезпечення та інших відміток (номера декларації, дати та часу її прийняття тощо), у тому числі з використанням інформаційних технологій.

9. Митний орган не має права відмовити в прийнятті попередньої митної декларації, якщо виконано всі умови, встановлені цим Кодексом.

10. Відмова митного органу в прийнятті попередньої митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанта.

11. Ввезення товару на територію України за попередньою митною декларацією дозволяється протягом 30 днів з дати її оформлення митним органом.

12. Для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, застосовуються курси валют та заходи тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на дату прийняття митним органом такої попередньої митної декларації для оформлення, а заходи нетарифного регулювання зовніш-

ньоекономічної діяльності - чинні на дату такого випуску.

13. Якщо попередня митна декларація містить лише відомості, достатні для ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України та забезпечення їх доставки до митного органу призначення, або після оформлення попередньої митної декларації змінюються заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, для випуску товарів декларантом або уповноваженою ним особою подається додаткова декларація.

14. Попередня митна декларація, за якою митним органом здійснено випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму без пред'явлення їх цьому митному органу відповідно до частини п'ятої цієї статті, або попередня митна декларація разом з додатковою декларацією, поданою відповідно до частини тринадцятої цієї статті, становлять митну декларацію, заповнену в звичайному порядку.

Стаття 260. Тимчасова та періодична митні декларації

1. Якщо декларант або уповноважена ним особа не володіє точними відомостями про характеристики товарів, необхідні для заповнення митної декларації у звичайному порядку, вона може подати митному органу тимчасову митну декларацію на такі товари за умови, що вона містить дані, достатні для поміщення їх у заявлений митний режим, та під зобов'язання про подання додаткової декларації у строк не більше 45 днів з дати оформлення тимчасової митної декларації.

2. Якщо під час митного оформлення товарів за тимчасовою митною декларацією митним органом бралися проби (зразки) цих товарів для проведення їх дослідження (аналізу, експертизи) і рішення митного органу за результатами такого дослідження (аналізу, експертизи) не може бути прийнято у 30-денний строк з дня оформлення тимчасової митної декларації, цей строк продовжується митним органом, але не більше ніж на 15 днів.

3. Для випуску товарів відповідно до заявленого митного режиму за тимчасовою митною декларацією застосовуються курси валют, заходи тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на дату прийняття митним органом тимчасової митної декларації для оформлення. Якщо декларант не володіє точними відомостями, необхідними для визначення ставок митних платежів, для нарахування сум митних платежів за тимчасовою митною декларацією застосовується найбільша ставка митних платежів з тих, під яку може підпадати товар.

4. Періодична митна декларація може подаватися на регулярне переміщення через митний кордон України товарів однією і тією ж особою на одних і тих же умовах та підставах протягом не більше 180 днів та під зобов'язання про подання додаткової декларації на товари, переміщені за періодичною митною декларацією протягом попереднього календарного місяця, у порядку та на умовах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

5. При ввезенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення в Україну, у тому числі з метою транзиту, періодична митна декларація використовується замість попередньої митної декларації.

6. Для випуску товарів відповідно до заявленого митного режиму, що ввозяться на митну територію України за періодичною митною декларацією, застосовуються курси валют, заходи тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на день прийняття митним органом додаткової декларації на товари, переміщені за періодичною митною декларацією протягом попереднього календарного місяця.

7. Для пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, що вивозяться за межі митної території України за періодичною митною декларацією, застосовуються заходи тарифного й нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на день пропуску цих товарів через митний кордон України.

8. Митний орган не має права відмовити в прийнятті тимчасової або періодичної митної декларації, якщо виконано всі умови, встановлені цим Кодексом.

9. Відмова митного органу в прийнятті тимчасової або періодичної митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанта.

10. Оформлення митним органом тимчасової або періодичної митної декларації передбачає необхідність виконання вимог цього Кодексу, передбачених для поміщення товарів в обраний митний режим та сплати митних платежів або забезпечення їх сплати відповідно до розділу X цього Кодексу.

Стаття 261. Додаткова декларація

1. У разі подання відповідно до статей 259 і 260 цього Кодексу попередньої, тимчасової або періодичної митної декларації декларант або уповноважена ним особа повинні протягом строків, визначених відповідно до цього Кодексу, подати митному органу додаткову декларацію, яка містить точні відомості про товари, задекларовані за попередньою, тимчасовою або періодичною митною декларацією, що подавалися б у разі декларування цих товарів за митною декларацією, заповненою у звичайному порядку.

2. У разі відсутності інформації, необхідної для визначення числових значень складових митної вартості товарів, яка стане відомою після випуску товарів у вільний обіг та сплати роялті, ліцензійних платежів, інших складових вартості, які визначаються залежно від обсягів продажу або прибутку від продажу, декларант або уповноважена ним особа має право подати додаткову декларацію протягом 180 днів з дати випуску товарів.

3. У разі якщо значення ціни товару в зовнішньоекономічному договорі визначається за формулою і на дату декларування невідоме, декларант або уповноважена ним особа має право подати додаткову декларацію протягом 90 днів з дати випуску товарів.

4. Додаткова декларація подається до відповідного митного органу, яким була оформлена відповідна попередня, тимчасова або періодична митна декларація.

5. Дозволяється подання однієї додаткової декларації до кількох попередніх, тимчасових або періодичних митних декларацій, що були оформлені одним митним органом в межах одного зовнішньоекономічного договору та одного митного режиму, за умови дотримання строків подання додаткової декларації, визначених відповідно до цього Кодексу.

Стаття 262. Місце декларування

1. Товари, що переміщуються через митний кордон України, декларуються митному органу, який здійснює митне оформлення цих товарів.

2. Транспортні засоби, що використовуються для переміщення товарів, декларуються одночасно з цими товарами, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

3. Морські, річкові та повітряні судна декларуються митному органу в порту чи аеропорту прибуття на митну територію України або в порту чи аеропорту відправлення з митної території України.

4. Порожні транспортні засоби і транспортні засоби, що перевозять пасажирів, декларуються в місці перетину митного кордону України.

Стаття 263. Строки декларування

1. Митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, протягом 10 робочих днів з дати доставлення цих товарів, транспортних засобів до зазначеного органу.

2. У разі відмови у прийнятті митної декларації або в митному оформленні товарів, а також у разі прийняття митним органом рішення про коригування митної вартості товарів нова митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення товарів, не пізніше 10 робочих днів з дати такої відмови, якщо товари протягом зазначеного часу не розміщено на складі тимчасового зберігання чи на складі митного органу.

3. Товари, які протягом 30 днів з дня доставлення їх у митний орган призначення не поміщені у митний режим або не розміщені на складі тимчасового зберігання чи складі митного органу, набувають статусу таких, що зберігаються на складі митного органу.

4. Строки, зазначені у частинах першій та другій цієї статті, продовжуються митними органами на прохання декларанта:

1) у разі хвороби власника товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноваженої ним особи, що настала після прибуття у місця, встановлені митними органами для здійснення митного контролю, що підтверджується документом, виданим медичним закладом;

2) коли процедура контролю, який здійснюється іншими державними органами під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, потребує додаткового часу, що підтверджується довідкою відповідного органу;

3) якщо виникли обставини та/або сталися події, що перешкоджають поданню митному органу митної декларації, зокрема:

а) стихійне лихо (пожежа, повінь тощо), введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях у зоні митного контролю, інші надзвичайні та невідворотні за даних умов події (обставини непереборної сили);

б) протиправні дії третіх осіб, спрямовані проти перевізника, транспортного засобу комерційного призначення чи товарів, що підлягають декларуванню;

в) неможливість подальшого руху транспортного засобу внаслідок зсуву, пошкодження або розпакування товару, що унеможливлює пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

5. Залежно від характеру обставин і подій, зазначених у частині четвертій цієї статті, документи, що підтверджують їх наявність і тривалість дії, видаються державними органами та іншими суб'єктами відповідно до їх компетенції.

6. Для продовження строків пред'явлення або декларування митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення власник або уповноважена ним особа звертається до митного органу з письмовою заявою, у тому числі в електронній формі. До заяви додаються відповідні документи, які підтверджують обставини та події, зазначені у частині четвертій цієї статті.

7. Митний орган на підставі заяви та доданих до неї документів продовжує строк декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення на час, необхідний для усунення причин, що не дали змоги своєчасно задекларувати ці товари, транспортні засоби.

8. Декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення може здійснюватися до прибуття їх на митну територію України або до митного органу призначення згідно з порядком та умовами, визначеними статтею 259 цього Кодексу.

Стаття 264. Прийняття митної декларації

1. Митна декларація реєструється та приймається митним органом у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

2. Митна декларація та інші документи подаються митному органу в електронному вигляді з дотриманням вимог цього Кодексу або на паперових носіях. Митна декларація на паперовому носії супроводжується її електронною копією. Разом з митною декларацією митному органу подаються рахунок або інший документ, що визначає вартість товару, та, у випадках, встановлених цим Кодексом, - декларація митної вартості. Відомості про документи, визначені частиною третьою статті 335 цього Кодексу, зазначаються декларантом або уповноваженою ним особою у встановленому порядку в митній декларації. На вимогу митного органу декларант або уповноважена ним особа зобов'язані надати митному органу оригінали таких документів або засвідчені в установленому порядку їх копії, якщо законодавством не передбачено подання оригіналів.

3. Дата та час подання митної декларації фіксується митним органом шляхом її реєстрації, у тому числі з використанням інформаційних технологій. Митний орган не має права відмовити в реєстрації митної декларації.

4. Митний орган зобов'язаний надати декларанту або уповноваженій ним особі можливість самостійного фіксування в електронній системі митного оформлення факту і часу подачі митному органу митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, на паперовому носії, а в разі електронного декларування - можливість одержання від митного органу повідомлення про дату і час отримання цим органом електронної митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює. Ненадання митним органом такої можливості є бездіяльністю, яка може бути оскаржена відповідно до глави 4 цього Кодексу.

5. З метою визначення правильності заповнення поданої митної декларації та відповідності доданих до неї документів установленим вимогам митний орган здійснює перевірку митної декларації.

6. Митна декларація приймається для митного оформлення, якщо вона подана за встановленою формою, підписана особою, яка її подала, і перевіркою цієї декларації встановлено, що вона містить всі необхідні відомості і до неї додано всі документи, визначені цим Кодексом. Факт прийняття митної декларації засвідчується посадовою особою митного органу, яка її прийняла, шляхом проставлення на ній відбитка відповідного митного забезпечення та інших відміток (номера декларації, дати та часу її прийняття тощо), у тому числі з використанням інформаційних технологій.

7. У випадках, коли з причин, визнаних митним органом обґрунтованими, окремі документи, визначені цим Кодексом, не можуть бути представлені разом з митною декларацією, дозволяється подання таких документів протягом часу, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

8. З моменту прийняття митним органом митної декларації вона є документом, що засвідчує факти, які мають юридичне значення, а декларант або уповноважена ним особа несе відповідальність за подання недостовірних відомостей, наведених у цій декларації.

9. Митний орган не має права відмовити у прийнятті митної декларації, якщо виконано всі умови, встановлені цим Кодексом.

10. Відмова митного органу у прийнятті митної декларації повинна бути вмотивованою, а про причини відмови має бути письмово повідомлено декларанта.

11. Митний орган відмовляє у прийнятті митної декларації виключно з таких підстав:

1) митна декларація не містить усіх відомостей або подана без документів, передбачених статтею 335 цього Кодексу;

2) електронна митна декларація не містить встановлених законодавством обов'язкових реквізитів;

3) митну декларацію подано з порушенням інших вимог, встановлених цим Кодексом.

12. У разі відмови у прийнятті митної декларації посадовою особою митного органу заповнюється картка відмови у прийнятті митної декларації за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Один примірник зазначеної картки невідкладно вручається (надсилається) декларанту або уповноваженій ним особі. Інформація про відмову у прийнятті для оформлення електронної митної декларації надсилається декларанту електронним повідомленням, засвідченим електронним цифровим підписом посадової особи митного органу.

13. Документи, відомості про які зазначені в митній декларації, повинні зберігатися декларантом або уповноваженою ним особою протягом не менше ніж 1095 днів. Декларант та уповноважена ним особа несуть установлену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність за подання недостовірних відомостей, внесених ними до митної декларації, за знищення або втрату документів, відомості про які зазначені в митній декларації, до закінчення строку зберігання, передбаченого цією частиною.

Стаття 265. Декларанти

1. Декларантами мають право виступати:

1) при переміщенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України або при зміні митного режиму щодо товарів на підставі зовнішньоекономічного договору, укладеного резидентом, резидент, яким або від імені якого укладено цей договір;

2) в інших випадках - особа, яка відповідно до законодавства України має право вчиняти щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення юридично значущі дії від свого імені.

2. Декларантами можуть бути тільки резиденти, крім випадків переміщення через митний кордон України:

1) громадянами - особистих речей, транспортних засобів особистого користування та інших товарів для особистих, сімейних чи інших потреб, не пов'язаних із здійсненням підприємницької діяльності;

2) особами, які мають пільги згідно із статтями 383-386, 388, 389, 391, 392 цього Кодексу, - товарів, у зв'язку із ввезенням яких на митну територію України та вивезенням їх за межі цієї території такі пільги надаються;

3) представництвами іноземних фірм - товарів, що не підлягають відчуженню та призначені для службового користування цих представництв при декларуванні у митні режими тимчасового ввезення, реекспорту, транзиту, а також імпорту щодо товарів, ввезених для власних потреб таких представництв;

4) іноземними перевізниками - товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються територією України прохідним транзитом;

5) інших випадків, коли відповідно до законодавства України нерезидент має право розпоряджатися товарами на митній території України.

3. Підприємства можуть бути декларантами, за умови перебування їх на обліку в митних органах України.

4. Громадяни можуть бути декларантами після досягнення ними 16-річного віку.

5. Декларант може здійснювати декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення самостійно або уповноважувати інших осіб на здійснення декларування від свого імені.

6. Декларування товарів, що належать громадянам, може здійснюватися цими громадянами або іншими громадянами, уповноваженими на це власниками зазначених товарів нотаріально посвідченими дорученнями.

Стаття 266. Обов'язки, права та відповідальність декларанта та уповноваженої ним особи

1. Декларант зобов'язаний:

1) здійснити декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до порядку, встановленого цим Кодексом;

2) на вимогу митного органу пред'явити товари, транспортні засоби комерційного призначення для митного контролю і митного оформлення;

3) надати митному органу передбачені законодавством документи і відомості, необхідні для виконання митних формальностей;

4) у випадках, визначених цим Кодексом та Податковим кодексом України, сплатити митні платежі або забезпечити їх сплату відповідно до розділу X цього Кодексу;

5) у випадках, визначених цим Кодексом та іншими законами України, сплатити інші платежі, контроль за справлянням яких покладено на митні органи.

2. Перед подачею митної декларації декларант має право з дозволу митного органу здійснювати фізичний огляд товарів з метою перевірки їх відповідності опису (відомостям), зазначеному у товаросупровідних документах, брати проби та зразки товарів.

3. У випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, декларант має право вимагати від митного органу випуску товарів, за умови забезпечення сплати митних платежів відповідно до розділу X цього Кодексу.

4. У разі самостійного декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення декларантом передбачену цим Кодексом відповідальність за вчинення порушення митних правил у повному обсязі несе декларант.

5. Особа, уповноважена на декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта, має такі самі обов'язки, права і несе таку саму відповідальність, що й декларант.

Стаття 267. Декларування товарів значної кількості найменувань, які надійшли однією партією

1. У разі надходження товарів різних найменувань у кількості більше 10 товарних підкатегорій однією партією вони за бажанням декларанта або уповноваженої ним особи можуть декларуватися для вільного обігу на митній території України за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД за умови, що цьому коду відповідає найбільша ставка ввізного мита. Якщо до окремих товарів, які входять до зазначеної партії, застосовуються передбачені законом заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, такий спосіб декларування не звільняє декларанта або уповноважену ним особу від додержання зазначених заходів щодо цих товарів.

2. З метою перевірки додержання декларантом умов, зазначених у частині першій цієї статті, митний орган має право вимагати більш детальну інформацію щодо окремих товарів, які декларуються.

3. Положення цієї статті не поширюються на імпорт:

1) підакцизних товарів;

2) товарів, на які законами встановлені кількісні обмеження імпорту;

3) товарів, щодо яких встановлено особливі види мита.

Стаття 268. Помилки у митній декларації

1. Допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, не тягне за собою застосування санкцій, передбачених цим Кодексом та іншими законодавчими актами України, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

2. У випадках, передбачених частиною першою цієї статті, посадові особи митних органів надають декларантам або уповнова-

женим ним особам можливість виправити помилки, допущені в митній декларації.

3. Якщо особа систематично (більше двох разів протягом місяця) допускає у митній декларації помилки, зазначені в частині першій цієї статті (крім орфографічних помилок), митний орган застосовує до такої особи санкції, передбачені цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

Стаття 269. Зміна, відкликання та визнання митної декларації недійсною

1. Відповідно до положень цієї статті за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи та з дозволу митного органу відомості, зазначені в митній декларації, можуть бути змінені або митна декларація може бути відкликана. У разі відмови у наданні такого дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронному вигляді, повідомити декларанта про причини і підстави такої відмови.

2. Внесення змін до митної декларації, прийнятої митним органом, допускається до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, а також протягом трьох років з дня завершення їх митного оформлення. Зміни повинні стосуватися лише товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у митній декларації.

3. Якщо після випуску у вільний обіг товарів, митний контроль яких здійснювався без проведення митного огляду, декларантом виявлені товари, переміщені через митний кордон України і не зазначені в митній декларації, за письмовим зверненням декларанта та з дозволу митного органу допускається внесення до митної декларації змін щодо збільшення кількості товарів, випущених у вільний обіг на митній території України, у зв'язку з виявленням незадекларованих товарів.

4. Внесення до митної декларації змін, які впливають на застосування до товарів заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, здійснюється за умови дотримання таких заходів.

5. Відкликання митної декларації допускається лише до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму.

6. Якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, оформлені за декларацією для вивезення за межі митної території України, не перетнули державний кордон України протягом 180 днів, митний орган визнає цю митну декларацію недійсною. Зазначений строк може бути зменшений за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи.

7. Порядок внесення змін до митних декларацій, їх відкликання та визнання недійсними визначається Кабінетом Міністрів України.

8. Після відкликання або визнання недійсною митної декларації товари, транспортні засоби комерційного призначення, що в ній задекларовані, повинні бути видані з-під митного контролю за заявою декларанта або уповноваженої ним особи, якщо до початку митного оформлення цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення вони перебували у вільному обігу на митній території України, або задекларовані протягом 10 днів до обраного митного режиму.

9. Посадові особи митних органів не мають права заповнювати митну декларацію, змінювати відомості, зазначені в митній декларації, крім внесення до неї відомостей, що належать до повноважень митних органів.

10. У разі виявлення порушень митних правил щодо задекларованих у митній декларації товарів, транспортних засобів комерційного призначення внесення змін, відкликання та визнання недійсною цієї декларації до закінчення провадження у відповідних справах забороняються. Не порушується провадження у справах про порушення митних правил у випадках, якщо декларант або уповноважена ним особа самостійно звернулися до митного органу з проханням про внесення змін до митної декларації відповідно до частин другої - четвертої цієї статті.

Розділ IX
МИТНІ ПЛАТЕЖІ

Глава 41. Загальні положення щодо митних платежів

Стаття 270. Оподаткування митними платежами товарів, що переміщуються через митний кордон України

1. Правила оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, митом, крім особливих видів мита, встановлюються цим Кодексом та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Правила оподаткування особливими видами мита встановлюються законами України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну».

2. Правила оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, іншими (крім мита) митними платежами встановлюються Податковим кодексом України з урахуванням особливостей, що визначаються цим Кодексом.

3. Особливості оподаткування митними платежами товарів, поміщених у відповідний митний режим, визначені у статті 286 та розділі V цього Кодексу, а також у розділах V і VI Податкового кодексу України.

Глава 42. Мито

Стаття 271. Мито та його види

1. Мито - це загальнодержавний податок, встановлений Податковим кодексом України та цим Кодексом, який нараховується та сплачується відповідно до цього Кодексу, законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. В Україні застосовуються такі види мита:

1) ввізне мито;

2) вивізне мито;

3) сезонне мито;

4) особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне.

3. Забороняється застосовувати інші види мита, крім тих, що встановлені цим Кодексом.

Стаття 272. Ввізне мито

1. Ввізне мито встановлюється на товари, що ввозяться на митну територію України.

2. Встановлення нових та зміна діючих ставок ввізного мита, визначених Митним тарифом України, здійснюються Верховною Радою України шляхом прийняття законів України.

Стаття 273. Вивізне мито

1. Вивізне мито встановлюється законом на українські товари, що вивозяться за межі митної території України.

Стаття 274. Сезонне мито

1. На окремі товари законом може встановлюватися сезонне мито на строк не менше 60 та не більше 120 послідовних календарних днів з дня встановлення сезонного мита.

Стаття 275. Особливі види мита

1. У випадках, передбачених законами України (якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), з метою захисту економічних інтересів України та українських товаровиробників у разі ввезення товарів на митну територію України, незалежно від інших видів мита, можуть застосовуватися особливі види мита:

1) спеціальне мито;

2) антидемпінгове мито;

3) компенсаційне мито.

2. Особливі види мита встановлюються на підставі рішень Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, прийнятих відповідно до законів України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну».

3. Спеціальне мито встановлюється:

1) як засіб захисту національного товаровиробника, у разі якщо товари ввозяться на митну територію України в обсягах та/або за таких умов, що їх ввезення заподіює або створює загрозу заподіяння значної шкоди національному товаровиробнику;

2) як заходи у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів та економічних угруповань, які обмежують реалізацію законних прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України.

4. Антидемпінгове мито встановлюється відповідно до Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом демпінгу, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

5. Компенсаційне мито встановлюється відповідно до Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом субсидованого імпорту, що заподіює шкоду або створює загрозу заподіяння шкоди національному товаровиробнику.

Стаття 276. Платники мита

1. Платниками мита є:

1) особа, яка ввозить товари на митну територію України чи вивозить товари з митної території України у порядку та на умовах, встановлених цим Кодексом;

2) особа, на адресу якої надходять товари, що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових або експрес-відправленнях, несупроводжуваному багажі, вантажних відправленнях;

3) особа, на яку покладається обов'язок дотримання вимог митних режимів, які передбачають звільнення від оподаткування митом, у разі порушення таких вимог;

4) особа, яка використовує товари, митне оформлення яких було здійснено з умовним звільненням від оподаткування, не за цільовим призначенням та/або всупереч умовам чи цілям такого звільнення згідно з цим Кодексом, іншими законами України, а також будь-які інші особи, які безпідставно використовують звільнення від оподаткування митом (податкову пільгу);

5) особа, яка реалізує або передає у володіння, користування чи розпорядження товари, що були випущені у вільний обіг на митній території України із звільненням від оподаткування митними платежами, до закінчення строку, визначеного законом;

6) особа, яка реалізує товари, транспортні засоби відповідно до статті 243 цього Кодексу.

Стаття 277. Об'єкти оподаткування митом

1. Об'єктами оподаткування митом є:

1) товари, митна вартість яких перевищує еквівалент 100 євро, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за межі митної території України підприємствами, крім випадків, передбачених статтею 234 цього Кодексу;

2) товари, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України в обсягах, які підлягають оподаткуванню митними платежами відповідно до статті 234 та розділу XII цього Кодексу, а також розділів V та VI Податкового кодексу України;

3) товари, транспортні засоби, що реалізуються відповідно до статті 243 цього Кодексу.

Стаття 278. Дата виникнення податкових зобов'язань

1. Датою виникнення податкових зобов'язань із сплати мита у разі ввезення товарів на митну територію України чи вивезення товарів з митної території України є дата подання митному органу митної декларації для митного оформлення або дата нарахування такого податкового зобов'язання митним органом у випадках, визначених цим Кодексом та законами України.

Стаття 279. База оподаткування митом

1. Базою оподаткування митом товарів, що переміщуються через митний кордон України, є:

1) для товарів, на які законом встановлено адвалорні ставки мита, - митна вартість товарів;

2) для товарів, на які законом встановлено специфічні ставки мита, - кількість таких товарів у встановлених законом одиницях виміру.

Для товарів, на які законом встановлено комбіновані ставки мита, база оподаткування визначається відповідно до пунктів 1 і 2 цієї частини.

2. База оподаткування митом товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, визначається відповідно до статті 234 цього Кодексу.

3. База оподаткування митом товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами, визначається відповідно до цього Кодексу.

Стаття 280. Ставки мита

1. В Україні застосовуються такі види ставок мита:

1) адвалорна - у відсотках до встановленої статтею 279 цього Кодексу бази оподаткування;

2) специфічна - у грошовому розмірі на одиницю бази оподаткування, встановлену статтею 279 цього Кодексу;

3) комбінована, що складається з адвалорної та специфічної ставок мита.

2. Забороняється застосовувати інші, ніж встановлені у частині першій цієї статті, види ставок мита.

3. Ставки мита, крім сезонного та особливих видів мита, встановлюються виключно законами України з питань оподаткування.

4. Ввізне мито на товари, митне оформлення яких здійснюється в порядку, встановленому для підприємств, нараховується за ставками, встановленими Митним тарифом України.

5. Ввізне мито є диференційованим щодо товарів, що походять з держав, які спільно з Україною входять до митних союзів або утворюють з нею зони вільної торгівлі. У разі встановлення будь-якого спеціального преференційного митного режиму згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються преференційні ставки ввізного мита, встановлені Митним тарифом України.

До товарів, що походять з України або з держав - членів Світової організації торгівлі, або з держав, з якими Україна уклала двосторонні або регіональні угоди щодо режиму найбільшого сприяння, застосовуються пільгові ставки ввізного мита, встановлені Митним тарифом України, якщо інше не встановлено законом.

До решти товарів застосовуються повні ставки ввізного мита, встановлені Митним тарифом України.

6. Ввізне мито на товари, митне оформлення яких здійснюється в порядку, встановленому для громадян, нараховується відповідно до розділу XII цього Кодексу.

7. Вивізне мито нараховується за ставками, встановленими законом.

8. Сезонне мито нараховується за ставками, встановленими Законом України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції».

9. Особливі види мита нараховуються за ставками, встановленими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі про застосування антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, відповідно до законів України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну».

Стаття 281. Тарифні пільги (тарифні преференції)

1. Допускається встановлення тарифних пільг (тарифних преференцій) щодо ставок Митного тарифу України у вигляді звільнення від оподаткування ввізним митом, зниження ставок ввізного мита або встановлення тарифних квот відповідно до законодавства України та для ввезення товарів, що походять з держав, з якими укладено відповідні міжнародні договори.

2. Тарифні квоти у вигляді встановлення обсягів окремих товарів, призначених для ввезення на митну територію України у визначений період зі зниженням ставки ввізного мита, встановлюються окремими законами.

3. Ввезення товарів на митну територію України поза тарифними квотами здійснюється без зниження ставок ввізного мита.

4. Забороняється знижувати ставки ввізного мита для окремих осіб і за окремими контрактами.

5. У разі якщо імпорт товару є об'єктом антидемпінгових, компенсаційних або спеціальних заходів, тарифні пільги (тарифні преференції) не встановлюються або зупиняються чи припиняються, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 282. Звільнення від оподаткування митом (податкові пільги)

1. У випадках, встановлених цим Кодексом та іншими законами з питань оподаткування, при ввезенні на митну територію України або вивезенні за її межі від оподаткування митом звільняються:

1) транспортні засоби комерційного призначення, що здійснюють регулярні міжнародні перевезення товарів та/або пасажирів, а також предмети матеріально-технічного постачання і спорядження, паливо, продовольство та інше майно, необхідні для їх нормальної експлуатації на час перебування в дорозі, в пунктах проміжної зупинки, або придбані за кордоном у зв'язку з ліквідацією наслідків аварії (поломки) даних транспортних засобів;

2) предмети матеріально-технічного постачання та спорядження, паливо, сировина для промислової переробки, продовольство та інше майно, що вивозяться за межі митної території України для забезпечення виробничої діяльності українських та орендованих (зафрахтованих) українськими підприємствами і організаціями суден, які ведуть морський промисел, а також продукція їх промислу, що ввозиться на митну територію України;

3) валюта України, іноземна валюта, цінні папери та банківські метали;

4) товари, право власності на які набувається державою у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законами України;

5) товари, що ввозяться в Україну або вивозяться з України для офіційного і особистого користування особами, які відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, і законів України користуються правом ввезення в Україну та вивезення з України таких товарів зі звільненням від сплати мита;

6) товари, що ввозяться на митну територію України в рамках міжнародної технічної допомоги відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

7) товари, що походять з іншої території, за які було сплачено мито при первісному ввезенні на митну територію України, тимчасово, у тому числі з метою ремонту, вивозилися за її межі та знову ввозяться на митну територію України;

8) товари, що походять з митної території України, за які було сплачено мито при первісному вивезенні за межі цієї території, тимчасово ввозилися на цю територію та знову вивозяться за її межі;

9) документи та видання, які надсилаються в рамках міжнародного обміну до освітніх, наукових або культурних закладів, у тому числі бібліотек. Перелік цих закладів визначається Кабінетом Міністрів України;

10) на період виконання робіт щодо підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему - товари (сировина, матеріали, устаткування та обладнання), що надходять в Україну в рамках міжнародної технічної допомоги, яка надається на безоплатній та безповоротній основі для подальшої експлуатації, підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації, перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему та забезпечення соціального захисту персоналу Чорнобильської АЕС;

11) товари, включаючи продукцію, обладнання, устаткування, транспортні засоби та інші речі майнового характеру, призначені для виконання угоди про розподіл продукції, а також продукція, видобута у виключній (морській) економічній зоні України, що ввозяться на митну територію України при виконанні угоди про розподіл продукції, а також товари (крім майна та матеріальних цінностей, вартість яких була відшкодована інвестору компенсаційною продукцією і які перейшли у власність держави) та видобута продукція, що вивозяться інвестором з України відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції» та угоди про розподіл продукції;

12) архівні документи, придбані з метою внесення їх до Національного архівного фонду;

13) фармацевтична продукція, сполуки, що використовуються для її виготовлення, які не виробляються в Україні та класифікуються за товарними групами 28, 29, 30 УКТ ЗЕД, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

14) устаткування, яке працює на відновлюваних джерелах енергії, енергозберігаюче обладнання і матеріали, засоби вимірювання, контролю та управління витратами паливно-енергетичних ресурсів, обладнання та матеріали для виробництва альтернативних видів палива або для виробництва енергії з відновлюваних джерел енергії за умови, що ці товари застосовуються платником податків для власного виробництва та якщо ідентичні товари з аналогічними якісними показниками не виробляються в Україні. Перелік таких товарів із зазначенням кодів УКТ ЗЕД встановлюється Кабінетом Міністрів України;

15) техніка, устаткування, майно і матеріали, що ввозяться на митну територію України та вивозяться за межі цієї території, призначені для власного використання розвідувальними органами України;

16) матеріали, устаткування та комплектуючі, що використовуються для виробництва:

а) устаткування, що працює на відновлюваних джерелах енергії;

б) матеріалів, сировини, устаткування та комплектуючих, що будуть використовуватися у виробництві альтернативних видів палива або виробництві енергії з відновлюваних джерел енергії;

в) енергозберігаючого обладнання і матеріалів, виробів, експлуатація яких забезпечує економію та раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів;

г) засобів вимірювання, контролю та управління витратами паливно-енергетичних ресурсів;

ґ) матеріалів, сировини та устаткування, що будуть використовуватися у нанотехнологічних виробництвах або працювати з використанням нанотехнологій.

Зазначені у цьому пункті товари звільняються від оподаткування за умови, що вони застосовуються платником податків для власного виробництва та якщо ідентичні товари з аналогічними якісними показниками не виробляються в Україні. Перелік таких товарів із зазначенням кодів згідно з УКТ ЗЕД встановлюється Кабінетом Міністрів України;

17) технічні та транспортні засоби, у тому числі самохідні сільськогосподарські машини, що працюють на біопаливі та класифікуються за кодами згідно з УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», якщо такі товари не вироб-

ляються в Україні. Порядок ввезення зазначених технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, визначається Кабінетом Міністрів України;

18) бланки книжок МДП та книжок (карнетів) А. Т. А., що переміщуються між національним гарантійним об'єднанням та іноземними гарантійними об'єднаннями, що є їх кореспондентами, або міжнародними організаціями.

2. У разі порушення підприємствами порядку цільового використання товарів, звільнених від оподаткування, або умов, за яких надається умовне повне або часткове звільнення від оподаткування митом, до цих підприємств, незалежно від притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом, застосовуються норми пункту 30.8 статті 30 та статті 123 Податкового кодексу України.

3. Забороняється звільняти окремих юридичних та фізичних осіб від сплати мита і переносити для них строки його сплати.

Стаття 283. Звільнення від оподаткування митом залежно від обраного митного режиму

1. За умови дотримання вимог та обмежень, встановлених розділом V цього Кодексу, звільняються від оподаткування:

1) ввізним митом - товари, поміщені у митні режими реімпорту та відмови на користь держави;

2) вивізним митом - товари, поміщені у митний режим реекспорту.

Стаття 284. Умовне повне звільнення від оподаткування митом

1. За умови дотримання вимог та обмежень, встановлених розділом V цього Кодексу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування:

1) ввізним митом - до товарів, поміщених у митні режими транзиту, тимчасового ввезення, митного складу, вільної митної зони, безмитної торгівлі, переробки на митній території, знищення або руйнування;

2) вивізним митом - до товарів, поміщених у митні режими транзиту, тимчасового вивезення.

Стаття 285. Умовне часткове звільнення від оподаткування ввізним митом

1. Умовне часткове звільнення від оподаткування ввізним митом застосовується до товарів, зазначених у статті 106 цього Кодексу, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, за умови дотримання вимог та обмежень, встановлених главою 18 цього Кодексу.

2. Порядок застосування умовного часткового звільнення від оподаткування ввізним митом визначено статтею 106 цього Кодексу.

Стаття 286. Оподаткування митом товарів при переміщенні через митний кордон України залежно від обраного митного режиму

1. Товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні умов та обмежень, встановлених главою 13 цього Кодексу.

У випадках, встановлених законами України, товари, поміщені у митний режим імпорту, оподатковуються сезонним митом та/або особливими видами мита.

2. Товари, поміщені у митний режим реімпорту, звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 14 цього Кодексу.

3. У разі поміщення товарів у митний режим реімпорту відповідно до пункту 3 частини другої статті 78 цього Кодексу суми вивізного мита, сплачені при експорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу та в порядку, визначеному Податковим кодексом України.

4. Товари, поміщені у митний режим експорту, оподатковуються вивізним митом у випадках, встановлених законом.

5. Товари, поміщені у митний режим реекспорту, звільняються від оподаткування вивізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 16 цього Кодексу.

Після поміщення товарів у митний режим реекспорту суми ввізного мита, сплачені при імпорті цих товарів, повертаються особам, які їх сплачували, або їх правонаступникам відповідно до цього Кодексу та в порядку, встановленому Податковим кодексом України.

6. До товарів, поміщених у митний режим транзиту, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 17 цього Кодексу.

7. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення, застосовується умовне часткове звільнення від оподаткування ввізним митом у порядку, визначеному главою 18 цього Кодексу.

У разі випуску товарів, поміщених у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування ввізним митом, у вільний обіг на митній території України або передачі таких товарів у користування іншій особі ввізне мито сплачується у порядку, визначеному частиною сьомою статті 106 цього Кодексу.

8. До товарів, поміщених у митний режим тимчасового вивезення, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування вивізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 19 цього Кодексу.

9. До товарів, поміщених у митний режим митного складу, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 20 цього Кодексу.

10. До товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 21 цього Кодексу.

11. До товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 22 цього Кодексу.

12. До товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 23 цього Кодексу.

У разі випуску у вільний обіг продуктів переробки, отриманих з товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території, сплата ввізного мита здійснюється у порядку, визначеному статтею 155 цього Кодексу.

13. Товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, оподатковуються вивізним митом відповідно до глави 24 цього Кодексу.

До товарів, поміщених у митний режим переробки за межами митної території, та продуктів їх переробки, зазначених у частині другій статті 168 цього Кодексу, що в межах визначеного строку повертаються в Україну, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом у порядку, визначеному статтею 168 цього Кодексу.

До продуктів переробки (крім зазначених у частині другій статті 168 цього Кодексу) застосовується часткове звільнення від оподаткування ввізним митом, відповідно до якого сплаті підлягає позитивна різниця між сумою ввізного мита, нарахованою на продукти переробки, та сумою ввізного мита, яка підлягала б сплаті в разі імпорту відповідних товарів, що були вивезені за межі митної території України для переробки.

14. До товарів, поміщених у митний режим знищення або руйнування, застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 25 цього Кодексу.

15. Товари, поміщені у митний режим відмови на користь держави, звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених главою 26 цього Кодексу.

Стаття 287. Особливості оподаткування митом деяких товарів

1. При ввезенні (пересиланні) на митну територію України товари, визначені відповідно до Закону України «Про гуманітарну допомогу» Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України як гуманітарна допомога, звільняються від оподаткування ввізним митом.

Гуманітарна допомога, що надається Україною, при її вивезенні за межі митної території України звільняється від сплати вивізного мита.

2. Товари (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з провадженням підприємницької діяльності), що ввозяться на митну територію України на строк не менше трьох років іноземними інвесторами відповідно до Закону України «Про режим іноземного інвестування» з метою інвестування на підставі зареєстрованих договорів (контрактів) або як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємства з іноземними інвестиціями, звільняються від сплати ввізного мита. При відчуженні таких товарів раніше трьох років з часу зарахування їх на баланс ввізне мито сплачується на загальних підставах.

Товари, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з провадженням підприємницької діяльності), звільняються від сплати ввізного мита.

3. Наукове, лабораторне і дослідницьке обладнання, а також комплектуючі та матеріали, передбачені проектом наукового парку, зареєстрованого згідно з Законом України «Про наукові парки», що ввозяться на митну територію України науковим парком та партнерами наукового парку в межах реалізації такого проекту наукового парку, звільняються від сплати ввізного мита.

Перелік таких товарів із визначенням кодів згідно з УКТ ЗЕД та обсяги ввезення таких товарів визначаються Кабінетом Міністрів України.

Звільнення від сплати ввізного мита надається на весь строк реалізації проекту наукового парку, але не більше ніж на два роки для обладнання та не більше ніж на один рік для комплектуючих і матеріалів з дня затвердження зазначеного переліку та обсягів товарів.

4. Товари, що ввозяться на митну територію України на адресу Товариства Червоного Хреста України, його органів та місцевих організацій відповідно до Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України» як гуманітарна чи доброчинна допомога, звільняються від оподаткування ввізним митом.

5. Устаткування, обладнання та комплектуючі, а також матеріали, які не виробляються в Україні і ввозяться на митну територію України технологічними парками, їх учасниками та спільними підприємствами, що виконують проекти технологічних парків, для реалізації таких проектів технологічних парків відповідно до Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків», оподатковуються ввізним митом на загальних підставах.

Нараховані суми ввізного мита не перераховуються до бюджету, а зараховуються на спеціальні рахунки технологічних парків, їх учасників та спільних підприємств у порядку, встановленому Законом України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків».

6. Порушення вимог і умов, визначених у частинах першій - четвертій цієї статті, тягне за собою виникнення обов'язку зі сплати ввізного мита та пені у строки та у порядку, визначені цим Кодексом.

7. Особливості оподаткування ввізним митом товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України громадянами, визначаються розділом XII цього Кодексу.

Стаття 288. Особливості оподаткування спеціальними видами мита

1. Спеціальне мито, антидемпінгове мито та компенсаційне мито застосовуються незалежно від інших видів мита на умовах, визначених законом.

2. Для товарів, увезення яких з відповідної країни регулюється рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі щодо застосування заходів регулювання зовнішньоекономічної діяльності, прийнятих в межах повноважень, визначених законами України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту», «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту», «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну», подання сертифіката про походження товарів є обов'язковим.

Глава 43. Справляння митних платежів

Стаття 289. Виникнення обов'язку із сплати митних платежів

1. Обов'язок із сплати митних платежів виникає:

1) у разі ввезення товарів на митну територію України - з моменту фактичного ввезення цих товарів на митну територію України;

2) при незаконному переміщенні товарів, що перебувають на території вільної митної зони або на митному складі, - з моменту такого переміщення товарів;

3) у разі вивезення товарів з митної території України:

а) при оформленні товарів відповідно до митного режиму експорту з моменту прийняття митним органом митної декларації;

б) при вивезенні товарів за межі митної території України без оформлення митної декларації та при незаконному вивезенні товарів за межі митної території України - з моменту фактичного вивезення товарів за межі митної території України;

в) при невиконанні умов, установлених щодо товарів, які вивозилися за межі митної території України із звільненням від оподаткування вивізним митом, - з моменту, коли ці товари прибули до іншого місця призначення, ніж те, у зв'язку з яким надавалося таке звільнення;

4) після завершення митного оформлення товарів та їх випуску, якщо внаслідок перевірки митної декларації чи за результатами документальної перевірки митний орган самостійно визначає платнику податків додаткові податкові зобов'язання;

5) в інших випадках, встановлених Податковим кодексом України.

Стаття 290. Припинення обов'язку із сплати митних платежів

1. Обов'язок із сплати митних платежів припиняється:

1) при виконанні обов'язку із сплати митних платежів;

2) якщо товари до їх випуску виявилися знищеними або безповоротно втраченими внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили за нормальних умов транспортування, зберігання або використання (експлуатації) та за відсутності порушень вимог та умов, установлених цим Кодексом, а також внаслідок природних втрат, які підтверджуються відповідними актами;

3) якщо товари знищуються або передаються у власність держави відповідно до цього Кодексу;

4) якщо товари конфіскуються відповідно до цього Кодексу.

2. Щодо товарів, випущених у вільний обіг на митній території України або вивезених з цієї території без сплати митних платежів, обов'язок з їх сплати припиняється також у випадках, передбачених цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими законами України.

Стаття 291. Виконання обов'язку із сплати митних платежів

1. Обов'язок із сплати митних платежів вважається виконаним (митні платежі вважаються сплаченими):

1) у разі здійснення особою, відповідальною за сплату митних платежів, розпорядження про використання коштів авансових платежів:

а) при здійсненні митного оформлення товарів - з моменту закінчення митного оформлення;

б) якщо сплата не пов'язана із здійсненням митного оформлення товарів, - з моменту списання коштів з авансового рахунку при перерахуванні їх до державного бюджету;

2) у разі сплати коштів безпосередньо до державного бюджету у випадках, визначених законодавством України, - з моменту:

а) списання коштів з рахунку платника податків у банку;

б) внесення готівкових коштів у касу банку;

3) з моменту сплати банком, іншою організацією відповідно до наданої гарантії (забезпечення сплати митних платежів) коштів до державного бюджету в рахунок сплати митних платежів;

4) з моменту списання коштів, що перебували у грошовій заставі, з відповідного рахунку митниці при перерахуванні цих коштів до державного бюджету в рахунок сплати митних платежів;

5) з моменту настання інших обставин, визначених Податковим кодексом України.

Стаття 292. Випадки, коли митні платежі не сплачуються

1. Митні платежі не сплачуються у разі, якщо відповідно до цього Кодексу, Податкового кодексу України, інших законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України:

1) товари не є об'єктом оподаткування митними платежами;

2) щодо товарів надано звільнення або повне умовне звільнення від сплати митних платежів - у період дії такого звільнення і при дотриманні умов, у зв'язку з якими його надано;

3) при ввезенні товарів на митну територію України або вивезенні товарів з митної території України товари були поміщені у митний режим, який відповідно до положень цього Кодексу не передбачає сплату митних платежів, - на період дії цього режиму та при виконанні умов, що випливають з такого режиму;

4) коли загальна фактурна вартість товарів, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за межі митної території України громадянами, не перевищує обсягів, які не є об'єктом оподаткування митними платежами відповідно до розділу XII цього Кодексу.

Стаття 293. Особи, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів

1. Особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, є декларант. Якщо декларування товарів здійснюється особою, уповноваженою на це декларантом, на таку особу покладається обов'язок із сплати митних платежів солідарно з декларантом.

2. Особою, на яку покладається обов'язок із сплати донарахованих митних платежів - податкового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки, є відповідний платник податків.

3. Крім осіб, зазначених у частинах першій і другій цієї статті, особами, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів, є:

1) у разі незаконного ввезення товарів на митну територію України, незаконного вивезення товарів за межі митної території України - особа, яка незаконно ввезла (вивезла) товари, а також особи, які брали участь у незаконному ввезенні (вивезенні) товарів, якщо вони знали або повинні були знати про незаконність такого ввезення (вивезення), та особи, які придбали у власність або у володіння незаконно ввезені товари, якщо в момент придбання вони знали або повинні були знати про незаконність ввезення, що належним чином доведено в порядку, встановленому законодавством України;

2) у разі вилучення товарів, що тимчасово зберігаються під митним контролем, з порушенням вимог цього Кодексу та інших нормативно-правових актів - особа, яка незаконно вилучила такі товари, а також особи, які брали участь у незаконному вилученні таких товарів, зберігали та придбали такі товари, або особа, яка відповідає за забезпечення схоронності зазначених товарів;

3) у разі недотримання положень цього Кодексу щодо користування та розпорядження товарами або виконання інших вимог і умов, установлених цим Кодексом для застосування митних режимів, що передбачають умовне повне або часткове звільнення від сплати митних платежів, - особи, відповідальні за дотримання митного режиму;

4) у разі невиконання зобов'язань щодо використання чи споживання товарів, що випливають з умов цільового використання, за яких надається податкова пільга при випуску товарів для вільного обігу, - особа, на яку покладається обов'язок щодо виконання таких умов;

5) у разі заявлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення до митного режиму транзиту - особа, яка надала зобов'язання щодо доставки цих товарів, транспортних засобів до митного органу призначення;

6) у разі невиконання особою, відповідальною за сплату митних платежів, обов'язку із сплати митних платежів, якщо сплата митних платежів забезпечена гарантом відповідно до положень цього Кодексу, - гарант.

4. У разі якщо відповідно до норм цього Кодексу обов'язок із сплати митних платежів покладається на кількох осіб, такі особи виконують зазначений обов'язок солідарно.

Стаття 294. Об'єкт та база оподаткування митними платежами

1. Об'єкт та база оподаткування митними платежами під час переміщення товарів через митний кордон України визначаються відповідно до цього Кодексу, Податкового кодексу України та інших законів України.

Стаття 295. Нарахування митних платежів

1. Митні платежі нараховуються декларантом або іншими особами, на яких покладено обов'язок із сплати митних платежів, самостійно, крім випадків, якщо обов'язок щодо нарахування митних платежів відповідно до цього Кодексу, Податкового кодексу України та інших законів України покладається на митні органи.

2. Нарахування сум митних платежів здійснюється у валюті України.

3. Для цілей нарахування митних платежів застосовуються ставки, що діють на день подання митному органу митної декларації на товари, а в разі якщо митне оформлення здійснюється без подання митної декларації, - на день його здійснення.

4. У разі якщо для цілей обчислення митних платежів, у тому числі визначення митної вартості товарів, необхідно зробити перерахування іноземної валюти, застосовується курс валюти України до іноземної валюти, встановлений Національним банком України на день нарахування митних платежів.

Стаття 296. Особливості застосування ставок митних платежів під час незаконного переміщення товарів через митний кордон України та використання товарів з порушенням встановлених обмежень

1. У разі незаконного ввезення товарів на митну територію України або вивезення їх з цієї території суми належних до сплати митних платежів нараховуються за ставками, встановленими на день переміщення цих товарів через митний кордон України, а якщо такий день встановити неможливо, - на день виявлення факту такого ввезення (вивезення).

2. У разі втрати, недоставки чи видачі без дозволу митних органів товарів, що перебувають під митним контролем та переміщуються транзитом або знахо-

дяться на тимчасовому зберіганні, митні платежі нараховуються за ставками, встановленими на день прийняття цих товарів для перевезення або розміщення їх на тимчасове зберігання.

3. У разі незаконного ввезення товарів на митну територію України базою оподаткування є митна вартість цих товарів, їх кількість або інші показники, встановлені законом, що використовуються для визначення бази оподаткування, на день нарахування митних платежів, відповідно до частини першої цієї статті. Якщо визначити суму належних до сплати митних платежів неможливо внаслідок ненадання митному органу точних відомостей про характер товарів, їх назву, кількість, країну походження і митну вартість, сума митних платежів визначається виходячи з найбільшої величини ставок митних платежів, кількості чи вартості товарів, що можуть бути визначені на підставі наявних відомостей.

4. У разі нецільового використання товарів, щодо яких було надано умовне звільнення від оподаткування, а також порушення умов митних режимів, поміщення в які передбачає умовне звільнення від оподаткування, застосовуються ставки митних платежів, що діють на день прийняття митним органом митної декларації для митного оформлення. Митна вартість товарів, їх кількість чи інші характеристики, що використовуються для визначення бази оподаткування, визначаються на день застосування ставок митних платежів.

Стаття 297. Строки сплати (виконання обов'язку зі сплати) митних платежів

1. У разі ввезення товарів на митну територію України суми митних платежів, нараховані митним органом, підлягають сплаті до Державного бюджету України платником податків до або на день подання митному органу митної декларації для митного оформлення, крім випадків, якщо відповідно до цього Кодексу товари ввозяться на митну територію України із звільненням від оподаткування митними платежами.

2. У разі розміщення товарів на тимчасове зберігання митні платежі мають бути сплачені не пізніше дня закінчення строку тимчасового зберігання. Якщо до закінчення строку тимчасового зберігання ці товари поміщуються у митний режим, який передбачає сплату митних платежів, митні платежі мають бути сплачені не пізніше випуску товарів відповідно до цього режиму.

3. У разі вивезення товарів з митної території України вивізне мито має бути сплачене не пізніше дня прийняття митним органом митної декларації для митного оформлення, якщо інше не встановлено цим Кодексом.

4. У разі зміни митного режиму митні платежі мають бути сплачені не пізніше дня випуску товарів у наступному митному режимі.

5. Для цілей обчислення пені строком сплати митних платежів вважається:

1) у разі використання товарів, ввезених на митну територію України з умовним звільненням від оподаткування митними платежами, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано таке звільнення, - перший день, коли особа порушила обмеження щодо користування та/або розпорядження зазначеними товарами. Якщо такий день установити неможливо, строком сплати митних платежів вважається день прийняття митним органом митної декларації на такі товари для митного оформлення;

2) у разі порушення вимог і умов митних режимів, що відповідно до цього Кодексу тягне за собою виникнення обов'язку із сплати митних платежів, - день вчинення такого порушення. Якщо такий день установити неможливо, строком сплати митних платежів вважається день початку дії відповідного митного режиму;

3) в інших випадках - день виникнення обов'язку із сплати митних платежів.

6. Строки сплати митних платежів при переміщенні (пересиланні) товарів через митний кордон України громадянами, при переміщенні товарів через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, при тимчасовому ввезенні товарів на митну територію України з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами, а також при незаконному переміщенні товарів через митний кордон України визначаються цим Кодексом та Податковим кодексом України.

Стаття 298. Порядок і форми сплати митних платежів

1. Суми митних платежів, нараховані митним органом, підлягають сплаті до державного бюджету платником податків безпосередньо на єдиний казначейський рахунок.

2. Суми митних платежів сплачуються в готівковій формі через касу митного органу чи фінансову установу або у безготівковій формі через фінансову установу, крім випадків, передбачених цим Кодексом та законами України.

3. Перерахування сум митних платежів до Державного бюджету України із зазначених рахунків митного органу здійснюється цим митним органом.

4. Митні платежі сплачуються у валюті України. В окремих випадках, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України, митні платежі можуть бути сплачені в іноземній валюті за курсом, встановленим Національним банком України.

5. Перерахунок сум митних платежів, визначених у валюті України, в іноземну валюту для цілей сплати митних платежів, обчислених у валюті України, здійснюється за курсом, встановленим Національним банком України, що діє на день подання митної декларації, а у разі якщо обов'язок із сплати митних платежів не пов'язаний з поданням митної декларації, - на день фактичної сплати.

6. Митні платежі можуть бути сплачені в будь-якій іншій формі, передбаченій законом.

7. Порядок нарахування, обліку та перерахування до державного бюджету сум митних платежів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

8. На вимогу платника податків митні органи зобов'язані видати підтвердження сплати митних платежів у письмовій формі.

Стаття 299. Авансові платежі (передоплата)

1. Сплата митних платежів може здійснюватися із застосуванням авансових платежів (передоплати).

2. Авансовими платежами (передоплатою) є грошові кошти, внесені платником податків за власним бажанням на рахунки, відкриті на ім'я митних органів в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, як попереднє грошове забезпечення сплати майбутніх митних платежів.

3. Авансові платежі вносяться у валюті України.

4. Кошти авансових платежів не вважаються митними платежами, доки особа, яка внесла такі платежі, не зробить розпорядження про це митному органу та не будуть виконані відповідні митні формальності. З моменту початку виконання таких митних формальностей кошти авансових платежів у сумі, на яку зроблено розпорядження, не підлягають використанню на будь-які інші цілі. Після завершення митних формальностей кошти у сумі, на яку зроблено розпорядження, перераховуються митним органом до державного бюджету. У разі відмови від завершення митних формальностей сумі авансових платежів, на яку зроблено розпорядження, повертається статус авансових платежів.

5. Повернення коштів авансових платежів здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, якщо заяву про повернення подано до митного органу протягом 1095 днів з дня внесення таких коштів на рахунок митного органу. При цьому відсотки на суму коштів, унесених як авансові платежі, не нараховуються.

6. Кошти авансових платежів, що перебувають на рахунку митного органу без розпорядження про використання протягом 1095 днів з дня їх внесення, підлягають перерахуванню до державного бюджету.

7. На вимогу платника податків митний орган зобов'язаний надати йому письмову інформацію про використання коштів, унесених ним як авансові платежі, не пізніше 30 днів з дня отримання такої вимоги. У разі незгоди платника податків з інформацією митного органу здійснюється спільна звірка використання зазначених коштів. Результати такої звірки оформлюються актом за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Один примірник такого акта після його підписання надається платнику податків.

Стаття 300. Звільнення (умовне звільнення) від оподаткування митними платежами

1. Умови надання звільнення (умовного звільнення) від оподаткування митними платежами визначаються цим Кодексом, Податковим кодексом України, іншими законами України та міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. Порядок надання документів, необхідних для підтвердження права на звільнення (умовне звільнення) від оподаткування митними платежами, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 301. Повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів

1. Повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів здійснюється відповідно до Бюджетного та Податкового кодексів України.

2. У разі виявлення факту помилкової та/або надмірної сплати митних платежів митний орган не пізніше одного місяця з дня виявлення такого факту зобов'язаний повідомити платника податків про суми надміру сплачених митних платежів.

3. Помилково та/або надміру зараховані до державного бюджету суми митних платежів повертаються з державного бюджету в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Якщо надмірна сплата сум митних платежів сталася внаслідок помилки з боку посадових осіб митного органу, повернення надміру сплачених сум митних платежів здійснюється у першочерговому порядку.

5. Повернення сум відповідних митних платежів здійснюється також у разі, якщо:

1) законом передбачено повернення сум сплаченого мита при поміщенні товарів у митний режим реімпорту або у митний режим реекспорту відповідно до розділу V цього Кодексу, а також в інших випадках, визначених цим Кодексом;

2) у випадках та в порядку, визначених цим Кодексом, здійснюється зміна раніше заявленого митного режиму, якщо суми митних платежів, належних до сплати при поміщенні товарів у новий митний режим, є меншими, ніж суми митних платежів, сплачених при поміщенні їх у попередній митний режим;

3) відновлюється режим найбільшого сприяння, вільної торгівлі;

4) митну декларацію змінено або визнано недійсною;

5) у товарах, що ввозяться на митну територію України або вивозяться за її межі, виявлено дефекти або вони якимось іншим чином не відповідають погодженим специфікаціям, за умови, що ці товари не ремонтувалися і не використовувалися відповідно на території України та за її межами (крім операцій, необхідних для виявлення дефектів або невідповідності) і повертаються протягом строку, визначеного підпунктом «а» пункту 3 частини другої статті 78 цього Кодексу;

6) платником податків подано митному органу документи, які підтверджують наявність у нього на день подання митному органу митної декларації для митного оформлення права на звільнення від сплати митних платежів.

6. Повернення сум митних платежів у випадках, передбачених частиною п'ятою цієї статті, здійснюється у тому самому порядку, що і повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів за заявою платника податків за умови, що така заява подається не пізніше одного року з дня, наступного за днем виникнення обставин, що тягнуть за собою повернення сплачених сум митних платежів.

7. Повернення сплачених сум митних платежів здійснюється у валюті України. Якщо сплата або стягнення митних платежів здійснювалася в іноземній валюті, повернення сум митних платежів здійснюється за курсом Національного банку України, встановленим на день, коли відбулася їх сплата.

8. Повернення не здійснюється:

1) якщо сума митних платежів, що підлягає поверненню, не перевищує 20 гривень;

2) в інших випадках, встановлених Податковим кодексом України.

Стаття 302. Пеня

1. Після закінчення встановлених цим Кодексом та Податковим кодексом України строків сплати митних платежів на суму податкового боргу нараховується пеня у розмірі та порядку, визначених Податковим кодексом України.

2. У разі направлення гаранту претензії щодо сплати митних платежів відповідно до Податкового кодексу України пеня нараховується на строк, що не перевищує трьох місяців з дня, наступного за днем закінчення строку виконання зобов'язань, забезпечених гарантією.

3. Під час здійснення перевезень за процедурою МДП нарахування пені призупиняється на строк до трьох місяців з дня отримання претензії гарантійним об'єднанням і поновлюється, якщо після закінчення цього строку претензія залишається неврегульованою.

4. Пеня сплачується незалежно від застосування інших заходів відповідальності за порушення вимог законодавства України, визначених цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими законами України.

5. Пеня нараховується платником податків самостійно та сплачується одночасно зі сплатою митних платежів.

6. Сплата, стягнення та повернення пені здійснюються за правилами, встановленими законом для сплати, стягнення та повернення митних платежів.

Стаття 303. Стягнення митних платежів

1. У разі несплати або неповної сплати митних платежів у встановлений строк такі платежі стягуються в порядку та строки, визначені Податковим кодексом України.

2. Належні до сплати суми митних платежів стягуються з осіб, відповідальних за їх сплату.

3. Стягнення митних платежів не здійснюється та платнику податків не направляється податкове повідомлення-рішення, якщо розмір несплачених сум митних платежів з товарів, зазначених в одній митній декларації, або з товарів, відправлених протягом дня одним відправником на адресу одного одержувача, становить менш як 20 гривень, та в інших випадках, встановлених Податковим кодексом України.

Стаття 304. Розстрочення та відстрочення сплати митних платежів

1. За наявності обставин, що свідчать про існування загрози виникнення або накопичення податкового боргу, і доказів існування таких обставин, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, на підставі письмової заяви платника податків центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, чи визначений ним митний орган згідно із Податковим кодексом України можуть відстрочити або розстрочити сплату митних платежів.

2. Порядок надання розстрочення та відстрочення сплати митних платежів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Розділ X

ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПЕРЕД МИТНИМИ ОРГАНАМИ

Глава 44. Форми, умови та способи забезпечення зобов'язань перед митними органами

Стаття 305. Загальні положення щодо забезпечення зобов'язань перед митними органами

1. У випадках, визначених цим Кодексом, виконання зобов'язань осіб, що випливають з митних процедур, забезпечуються шляхом надання митним органам забезпечення сплати митних платежів у способи, передбачені для відповідної митної процедури.

2. Надання митним органам забезпечення сплати митних платежів є обов'язковим при ввезенні на митну територію України та/або переміщенні територією України прохідним та внутрішнім транзитом товарів за переліком, який затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Спосіб забезпечення сплати митних платежів обирається власником товарів чи уповноваженою ним особою, якщо інше не передбачено цим Кодексом та іншими законодавчими актами України.

4. Якщо товари переміщуються транзитом митною територією України морським, річковим або повітряним транспортом і під час зберігання залишаються в межах одного пункту пропуску чи зони митного контролю морського (річкового) порту, аеропорту, забезпечення сплати митних платежів не надається.

Стаття 306. Способи забезпечення сплати митних платежів

1. Способами забезпечення сплати митних платежів є:

1) фінансові гарантії;

2) гарантування на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року;

3) гарантування на умовах Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням книжки (карнету) А. Т. А.

Глава 45. Фінансові гарантії

Стаття 307. Умови надання фінансових гарантій

1. Юридичні особи, які мають намір виступати гарантом забезпечення особою своїх зобов'язань перед митними органами України зі сплати митних платежів, уповноважуються на це і вносяться до реєстру гарантів у порядку, визначеному цим розділом.

2. Взаємовідносини між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та гарантами регулюються на підставі укладених угод.

3. Фінансова гарантія видається гарантом і надається митним органам особою, відповідальною за сплату митних платежів, або будь-якою іншою особою на користь особи, відповідальної за сплату митних платежів, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

4. У разі невиконання особою зобов'язання із сплати митних платежів, забезпеченого фінансовою гарантією, наданою у вигляді документа, митний орган із залученням представників гаранта, що видав таку гарантію, з'ясовує обставини невиконання зобов'язання, після чого направляє цьому гарантові вимогу щодо сплати належної суми митних платежів. До вимоги додаються завірені митним органом копії документів, що підтверджують невиконання зобов'язання. Процедура направлення вимоги та перелік обов'язкових документів, що до неї додаються, визначаються в угоді, передбаченій частиною третьою статті 314 цього Кодексу.

5. Фінансова гарантія як забезпечення сплати митних платежів не надається, якщо сума митних платежів, що підлягають сплаті, не перевищує суму, еквівалентну 1000 євро.

6. Вивільнення (повернення) фінансової гарантії здійснюється не пізніше одного робочого дня після отримання відповідним митним органом підтвердження фактичного виконання зобов'язань, забезпечених гарантією.

Стаття 308. Визначення розміру фінансової гарантії

1. Розмір фінансової гарантії визначається митним органом виходячи з суми митних платежів, що підлягає сплаті при випуску товарів для вільного обігу на митній території України або при вивезенні товарів за межі цієї території у митному режимі експорту.

2. Якщо при визначенні розміру фінансової гарантії неможливо точно визначити суму митних платежів, що підлягає сплаті, внаслідок ненадання митному органу точних відомостей про характер, найменування, кількість, країну походження, митну вартість та код таких товарів згідно з УКТ ЗЕД, розмір фінансової гарантії визначається виходячи з найбільшої величини ставок податків, вартості та/або кількості товарів, що можуть бути визначені на підставі наявних відомостей.

Стаття 309. Форми забезпечення сплати митних платежів фінансовою гарантією. Види фінансових гарантій

1. Забезпечення сплати митних платежів фінансовою гарантією здійснюється у таких формах:

1) надання фінансової гарантії, виданої гарантом (гарантія, що надається у вигляді документа);

2) внесення коштів на відповідний рахунок або в касу митного органу (грошова застава).

2. Фінансова гарантія може бути індивідуальною (одноразовою), багаторазовою та генеральною.

3. Індивідуальна (одноразова) фінансова гарантія у вигляді письмового зобов'язання надається на суму митних платежів за:

1) однією митною декларацією в межах однієї зовнішньоторговельної операції;

2) однією митною декларацією в межах однієї транзитної операції;

3) одним документом контролю за переміщенням товарів;

4) однією операцією з переміщення через митний кордон України товарів громадянами у випадках, визначених розділом XII цього Кодексу.

4. Багаторазова фінансова гарантія надається для забезпечення сплати митних платежів за кількома митними деклараціями або документами контролю за переміщенням товарів при ввезенні товарів на митну територію України з метою транзиту або для вільного обігу на цій території для одного власника в рамках одного зовнішньоекономічного договору.

5. Генеральна фінансова гарантія надається для забезпечення сплати митних платежів за митними деклараціями або документами контролю за переміщенням товарів, які декларант або уповноважена ним особа планують подати протягом одного року. Випадки, умови та порядок застосування генеральної фінансової гарантії визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

6. Забезпечення сплати митних платежів фінансовою гарантією може здійснюватися у будь-якій з форм, визначених у частині першій цієї статті, на вибір особи, відповідальної за сплату митних платежів, якщо інше не передбачено цим Кодексом.

7. Якщо надана гарантія виявляється недостатньою для забезпечення сплати відповідної суми митних платежів, особи, зазначені у частині третій статті 307 цього Кодексу, на письмову вимогу митного органу надають додаткову гарантію

або, за їх вибором, замінюють раніше надану гарантію новою.

Стаття 310. Порядок надання фінансових гарантій митним органам

1. У випадках, зазначених у цьому Кодексі, фінансові гарантії надаються митним органам під час або до декларування товарів до митного режиму транзиту, попереднього декларування товарів, до їх прибуття на митну територію України та під час декларування товарів до митних режимів, що передбачають сплату митних платежів або передбачають перебування товарів під митним контролем до моменту закінчення дії відповідного митного режиму.

2. Фінансові гарантії надаються:

1) у вигляді документа (викладеного в письмовій або електронній формі зобов'язання гаранта сплатити визначені суми митних платежів на вимогу митного органу);

2) у вигляді внесення декларантом, уповноваженою ним особою, перевізником або гарантом грошової застави на відповідний рахунок митного органу.

3. Фінансові гарантії надаються на суму митних платежів, нарахованих на товари, які декларуються за однією митною декларацією або заявляються до митного режиму транзиту за одним транспортним документом.

Стаття 311. Фінансова гарантія, що надається у вигляді документа

1. Митні органи як забезпечення сплати митних платежів приймають фінансові гарантії, видані гарантами, включеними до реєстру гарантів, який ведеться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

2. Фінансова гарантія, що надається у вигляді документа, є безвідкличним зобов'язанням гаранта, внесеного до реєстру гарантів, виплатити на вимогу митного органу кошти в межах певної суми у разі невиконання забезпеченого цією гарантією зобов'язань із сплати митних платежів.

3. Форми бланків фінансових гарантій встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Митний орган направляє гарантові, що видав гарантію у вигляді документа, вимогу щодо сплати митних платежів у разі:

1) перевищення більше ніж на 10 днів встановленого статтею 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення (а при переміщенні в межах зони діяльності одного митного органу - від одного підрозділу цього органу до іншого);

2) встановлення митним органом факту порушення вимог і умов митних режимів з умовним звільненням від оподаткування митними платежами;

3) настання терміну сплати податкових зобов'язань відповідно до розділу III цього Кодексу;

4) встановлення митним органом факту порушення вимог і умов тимчасового ввезення або транзиту товарів, транспортних засобів особистого користування, що переміщуються через митний кордон України громадянами відповідно до розділу XII цього Кодексу.

5. Гарант зобов'язаний не пізніше трьох банківських днів, наступних за днем отримання вимоги та документів, що підтверджують настання гарантійного випадку, перерахувати належну суму митних платежів до державного бюджету.

6. У разі порушення строку перерахування коштів у рахунок сплати митних платежів відповідно до вимоги митного органу гаранти несуть відповідальність (у тому числі передбачену Податковим кодексом України) як особи, відповідальні за сплату забезпечених гарантією сум митних платежів. У разі несплати гарантом коштів за фінансовими гарантіями суми таких коштів вважаються податковим боргом гаранта та стягуються у порядку, встановленому законодавством.

7. До правовідносин, пов'язаних з видачею фінансової гарантії, виконанням гарантом зобов'язань і припиненням фінансової гарантії, застосовуються також положення законодавства України про банки і банківську діяльність та цивільного законодавства України в частині, що не врегульована цим Кодексом.

8. Фінансова гарантія, надана у вигляді документа, вилучається митним органом та ставиться на контроль. При цьому на митній декларації посадовою особою митного органу робиться запис щодо реквізитів зазначеної гарантії та суми митних платежів, які безумовно мають бути сплачені у разі порушення зобов'язань, наданих митному органу.

9. Митний орган здійснює перевірку достатності суми фінансової гарантії в порядку, визначеному статтею 308 цього Кодексу.

10. Після завершення митного оформлення товарів чи процедури транзитного перевезення товарів та за відсутності порушення наданих особою митному органу зобов'язань із сплати митних платежів фінансова гарантія не пізніше одного банківського дня після того, як митний орган отримає підтвердження фактичного виконання зобов'язань, забезпечених гарантією, вивільняється (повертається) цим митним органом.

11. Підтвердженням фактичного виконання зобов'язань, забезпечених гарантією, є:

1) щодо транзитного перевезення товарів - повідомлення, у тому числі в електронному вигляді, митного органу відправлення митним органом призначення (завершення транзитного перевезення) про доставлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до наданих зобов'язань;

2) завершення процедур митного контролю та оформлення товарів до митного режиму, що передбачає сплату митних платежів;

3) завершення дії митного режиму, що передбачав перебування товарів під митним контролем весь час дії такого режиму;

4) виконання зобов'язання із сплати митних платежів у разі коригування митної вартості відповідно до розділу III цього Кодексу.

Стаття 312. Реалізація фінансової гарантії, наданої у вигляді документа

1. У разі невиконання зобов'язання, забезпеченого фінансовою гарантією, наданою у вигляді документа, суми митних платежів, що підлягають сплаті, повинні бути перераховані гарантом на рахунок митного органу впродовж трьох банківських днів з дня отримання гарантом вимоги митного органу про таку сплату. Форма вимоги встановлюється в угоді, передбаченій частиною третьою статті 314 цього Кодексу.

2. Отримані від гаранта кошти в рахунок погашення зобов'язань перераховуються митним органом до державного бюджету впродовж одного робочого дня.

Стаття 313. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави

1. Внесення грошової застави здійснюється у валюті України.

2. В окремих випадках переміщення товарів територією України прохідним транзитом іноземним перевізником або уповноваженою ним особою дозволяється внесення нерезидентом суми грошової застави в іноземній валюті за курсом, встановленим Національним банком України на день внесення грошової застави.

3. Відсотки на суму грошової застави не нараховуються.

4. При виконанні зобов'язання, забезпеченого грошовою заставою, сплачені кошти підлягають поверненню особі, яка внесла цю заставу, або уповноваженій нею особі не пізніше п'яти банківських днів.

5. Повернення грошової застави може здійснюватися у будь-якому митному органі, навіть якщо вона вносилася на рахунок іншого митного органу.

6. За письмовою заявою особи, яка внесла грошову заставу, або уповноваженої нею особи кошти, внесені як грошова застава, можуть бути використані для сплати митних платежів або для забезпечення сплати митних платежів за іншим зобов'язанням зазначеної особи перед митними органами.

7. Кошти, внесені як грошова застава, що перебувають на рахунку митного органу без розпорядження про їх використання протягом 1095 днів з дня їх внесення, у 30-денний строк підлягають поверненню особі, яка вносила ці кошти, або уповноваженій нею особі, а у разі неможливості такого повернення підлягають перерахуванню до державного бюджету.

8. При невиконанні зобов'язання, забезпеченого грошовою заставою, сума митних платежів, що підлягає сплаті, перераховується до державного бюджету із сум грошової застави.

9. Порядок внесення грошової застави та її повернення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 314. Гарант

1. Гарантом може виступати:

1) банківська установа, яка надає гарантії безпосередньо або може застосовувати їх як фінансове забезпечення гарантій, що надаються митним органам незалежними фінансовими посередниками;

2) незалежний фінансовий посередник - юридична особа, створена у формі повного або командитного товариства.

2. Зазначена у частині першій цієї статті банківська установа, інша юридична особа, яка має намір одержати від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в установленому цим Кодексом порядку повноваження гаранта, повинна відповідати таким критеріям:

1) для банківських установ - мати відповідну чинну ліцензію (дозвіл, витяг з реєстру) Національного банку України;

для інших юридичних осіб - мати відповідні укладені угоди з банками та/або страховими компаніями щодо фінансового забезпечення гарантій, що надаються цими юридичними особами;

2) мати досвід роботи у здійсненні банківської чи іншої фінансової діяльності не менше п'яти років;

3) мати доведену за останні три календарні роки платоспроможність шляхом підтвердження виконання встановлених нормативів, які забезпечують безумовне виконання платіжних зобов'язань перед державним бюджетом;

4) для банківських установ - протягом останніх трьох календарних років не бути об'єктом застосування Національним банком України заходів впливу за порушення нормативів (критеріїв) у вигляді обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів діяльності, примусової реорганізації установи, призначення тимчасової адміністрації;

для інших юридичних осіб - протягом останніх трьох календарних років не бути об'єктом застосування спеціальних санкцій, передбачених Законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність», і не мати випадків притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності за порушення митних правил за статтями 472, 482-485 цього Кодексу;

5) не мати збитковості за останні три календарні роки (крім банківських установ);

6) не мати заборгованості із сплати податків і зборів до бюджетів усіх рівнів;

7) мати можливість формування в повному обсязі грошових резервів для відшкодування можливих втрат у розмірі визначеної нею самою суми усіх одночасно наданих митним органам фінансових гарантій;

8) не мати заборгованості перед митними органами за попередньо наданими гарантіями;

9) мати електронну систему накопичення і обміну інформацією з митними органами, яка забезпечує захист цієї інформації від несанкціонованого використання, копіювання та/або модифікації, зокрема, систему застосування та передачі електронного гарантійного документа незалежного фінансового посередника чи листа банку в єдину автоматизовану інформаційну систему митних органів України.

3. Взаємовідносини між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та гарантами регулюються на підставі укладених угод, у яких зазначається обов'язок гаранта безумовно сплатити суму митних платежів у разі невиконання відповідними особами зобов'язань перед митними органами та щорічно, не пізніше 1 березня року, наступного за звітним, надавати підтвердження умов, визначених у пунктах 1-5 частини другої цієї статті, за попередній рік.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде реєстр гарантів та форм фінансових гарантій, що надаються ними відповідно до укладених угод, які затверджуються цим органом, та забезпечує регулярне (не рідше чотирьох разів на рік) оприлюднення зазначеного реєстру на своєму офіційному веб-сайті. Включення гарантів до реєстру здійснюється безоплатно.

5. Строк прийняття рішення про включення гарантів до реєстру не повинен перевищувати 30 календарних днів з дня надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, документів, що підтверджують виконання умов частини другої цієї статті.

6. У разі порушення строку, встановленого частиною п'ятою цієї статті, юридична особа, що набуває статусу гаранта, повинна бути включена до реєстру гарантів і може бути виключена з нього лише у разі недотримання нею критеріїв, визначених у частині другій цієї статті.

Стаття 315. Порядок отримання статусу гаранта

1. Юридична особа, що має намір отримати статус гаранта відповідно до статті 314 цього Кодексу, повинна отримати офіційне підтвердження:

1) у передбачених законодавством випадках від Національного банку України - про дотримання (виконання) встановлених для цієї установи нормативів, які забезпечують безумовне виконання платіжних зобов'язань перед державним бюджетом;

2) від органу державної податкової служби за місцем реєстрації про відсутність збитковості та відсутність заборгованості із сплати податків і зборів до бюджетів всіх рівнів за останні три календарні роки;

3) від незалежної аудиторської компанії, внесеної до Реєстру аудиторів банків Національного банку України, яка здійснює аудит відповідно до Міжнародних стандартів аудиту, - позитивний аудиторський висновок за останні три звітні роки.

2. Інформація, зазначена у пунктах 1 і 2 частини першої цієї статті, надається державними органами у місячний строк з дня запиту.

3. Строк перевірки митним органом відсутності заборгованості перед митними органами за попередньо наданими гарантіями не перевищує трьох робочих днів з дня подання юридичною особою заяви на отримання статусу гаранта і документів, визначених статтею 314 цього Кодексу та цією статтею. Висновок про результати такої перевірки у довільній формі за підписом керівника митного органу не пізніше одного робочого дня надсилається юридичній особі, а його копія додається до інших документів.

Глава 46. Інші способи забезпечення сплати митних платежів

Стаття 316. Гарантування на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року

1. Гарантування на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року як захід гарантування доставки товарів (крім алкогольних напоїв та тютюнових виробів), що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення застосовується за умови, що товари під час перевезення перетинають митний кордон України, а їх перевезення на всьому маршруті або на його частині здійснюється автомобільним транспортом.

2. Якщо сума митних платежів перевищує суму гарантії за Конвенцією МДП, застосовуються інші форми забезпечення сплати митних платежів, передбачені цим Кодексом.

Стаття 317. Гарантування на умовах Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік) із застосуванням книжки (карнету) А. Т. А.

1. Під час перевезення товарів на умовах Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік) застосовується книжка (карнет) А. Т. А. - уніфікований міжнародний митний документ, що використовується як митна декларація для митного оформлення товарів та є гарантійним документом про сплату митних платежів.

Розділ XI
МИТНИЙ КОНТРОЛЬ

Глава 47. Організація митного контролю

Стаття 318. Загальні принципи здійснення митного контролю

1. Митному контролю підлягають усі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

2. Митний контроль здійснюється виключно митними органами відповідно до цього Кодексу та інших законів України.

3. Митний контроль передбачає виконання митними органами мінімуму митних формальностей, необхідних для забезпечення додержання законодавства України з питань державної митної справи.

4. Митний контроль товарів, транспортних засобів у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється відповідно до типових технологічних схем митного контролю, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

5. Розклад руху транспортних засобів, що здійснюють регулярні міжнародні рейси, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону.

6. З метою підвищення ефективності митного контролю митні органи взаємодіють з учасниками зовнішньоекономічної діяльності, уповноваженими економічними операторами, іншими особами, діяльність яких пов'язана із здійсненням зовнішньої торгівлі, та з їх професійними об'єднаннями (асоціаціями).

Стаття 319. Взаємодія митних органів з державними органами, що здійснюють контроль під час переміщення товарів через митний кордон України

1. Товари, що переміщуються через митний кордон України, крім митного контролю, можуть підлягати державному санітарно-епідеміологічному, ветеринарно-санітарному, фітосанітарному, екологічному та радіологічному контролю. У пунктах пропуску через державний кордон України зазначені види державного контролю (крім радіологічного) здійснюються митними органами у формі попереднього документального контролю на підставі інформації, отриманої від державних органів, уповноважених на здійснення цих видів контролю, з використанням засобів інформаційних технологій. Митні органи взаємодіють з державними органами, уповноваженими на здійснення зазначених видів контролю, координують роботу з їх здійснення у пунктах пропуску через державний кордон і в зонах митного контролю на митній території України в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України.

2. У разі виявлення пошкодження упаковки або явних ознак псування товарів, або закінчення строку придатності товарів, або відсутності хоча б одного документа чи відомостей, необхідних для здійснення попереднього документального контролю, або невідповідності умов переміщення встановленим законодавством вимогам, або наявності інформації державного органу про заборону переміщення цих товарів через державний кордон України митні органи приймають рішення щодо припинення попереднього документального контролю та залучення посадових осіб відповідних державних органів для проведення видів контролю, зазначених у частині першій цієї статті, які для його здійснення прибувають у пункт пропуску через державний кордон України.

3. Види контролю, зазначені у частині першій цієї статті, здійснюються:

1) у пунктах пропуску через державний кордон України - стосовно встановлених законодавством України заборон щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України;

2) при поміщенні в митний режим - стосовно встановлених законодавством України обмежень щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України.

4. Контроль за переміщенням через митний кордон України окремих видів товарів, що проводиться іншими державними органами, здійснюється за принципом «єдиного вікна» відповідно до міжнародної практики та рекомендацій міжнародних організацій із застосуванням єдиної з митними органами інформаційно-телекомунікаційної системи.

5. Види контролю, зазначені у частині першій цієї статті, здійснюються з використанням засобів інформаційних технологій, у тому числі електронної бази даних щодо товарів, переміщення яких контролюється іншими державними органами в частині дотримання заборон щодо переміщення цих товарів через митний кордон України. Державні органи, що здійснюють зазначені види контролю, зобов'язані надавати митним органам для здійснення такого контролю необхідну інформацію в електронному вигляді.

6. Вичерпні переліки товарів (з описом та кодом згідно з УКТ ЗЕД), що підлягають державному контролю (у тому числі в формі попереднього документального контролю) у разі переміщення через митний кордон України, а також порядок здійснення попереднього документального контролю затверджує Кабінет Міністрів України. Пропозиції щодо внесення змін до зазначених переліків подаються Кабінету Міністрів України державними органами, уповноваженими здійснювати відповідний контроль. Цей перелік визначає товари, щодо яких діє заборона на пропуск через кордон без дозволу, і товари, щодо яких діють обмеження при поміщенні в митний режим.

7. Митні органи інформують відповідні державні органи України про результати митного контролю та митного оформлення товарів, підконтрольних цим органам, у тому числі засобами електронного зв'язку.

8. Митний контроль та митне оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, завершуються тільки після проведення встановлених законами України для кожного товару видів контролю, зазначених у частині першій цієї статті. При вивезенні товарів за межі митної території України радіологічний контроль може здійснюватися в митних органах відправлення при завершенні митного оформлення або у пунктах пропуску через державний кордон України при завершенні митного контролю.

Стаття 320. Вибірковість митного контролю

1. Форми та обсяг контролю, достатнього для за-

безпечення додержання законодавства України з питань державної митної справи та міжнародних договорів України при митному оформленні, обираються на підставі результатів системи управління ризиками.

2. Форми та обсяг контролю, достатнього для забезпечення додержання законодавства України з питань державної митної справи та міжнародних договорів України, укладених відповідно до закону, після завершення митного оформлення, визначаються в порядку, встановленому цим Кодексом. На вимогу власника товарів, щодо яких визначено форму та обсяг митного контролю, або уповноваженої ним особи митні органи зобов'язані письмово повідомити про це протягом години, якщо інший строк повідомлення не визначено цим Кодексом.

3. Якщо за результатами застосування системи управління ризиками не визначено необхідності проведення митного огляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митне оформлення та випуск цих товарів, транспортних засобів за рішенням митного органу можуть бути здійснені без пред'явлення зазначених товарів, транспортних засобів митному органу або з пред'явленням, але без проведення їх митного огляду. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, здійснює координацію діяльності державних органів, що здійснюють контроль за переміщенням через митний кордон окремих видів товарів.

Стаття 321. Тривалість перебування під митним контролем

1. Товари, транспортні засоби комерційного призначення перебувають під митним контролем з моменту його початку і до закінчення згідно із заявленим митним режимом.

2. У разі ввезення на митну територію України товарів, транспортних засобів комерційного призначення митний контроль розпочинається з моменту перетинання ними митного кордону України.

3. У разі вивезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення за межі митної території України митний контроль розпочинається з моменту пред'явлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення для митного оформлення та їх декларування в установленому цим Кодексом порядку.

4. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення під митним контролем не може перевищувати 180 календарних днів, крім митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму.

5. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, які перебувають під митним контролем і за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення граничного строку, встановленого цією статтею, набувають статусу таких, що зберігаються на складі митного органу.

6. Митний контроль закінчується:

1) у разі ввезення на митну територію України - після закінчення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму;

2) у разі вивезення за межі митної території України - після здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та перетинання ними митного кордону України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму.

Стаття 322. Строки пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України

1. Товари, що переміщуються через митний кордон України, разом з їх упаковкою та маркуванням, транспортні засоби комерційного призначення, якими вони переміщуються через митний кордон України, пред'являються у незмінному стані для митного контролю, а документи на ці товари, транспортні засоби подаються митним органам у пунктах пропуску через державний кордон України та в інших місцях на митній території України, встановлених митними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення, не пізніше ніж через три години після прибуття зазначених товарів у пункт пропуску через державний кордон України або інше визначене митними органами місце.

2. Особа, яка доставила товари, транспортні засоби комерційного призначення у місце, визначене митними органами, зобов'язана повідомити про це відповідний митний орган у мінімально можливий строк, а в разі прибуття поза робочим часом, встановленим для митного органу, - у мінімально можливий строк після початку роботи цього органу.

3. Порожні транспортні засоби і транспортні засоби, в яких перевозяться пасажири, у разі в'їзду на митну територію України декларуються митному органу не пізніше ніж через три години з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України, а в разі виїзду за межі митної території - не пізніше ніж за три години до перетинання митного кордону України.

Стаття 323. Доступ посадових осіб митних органів на територію чи в приміщення підприємств для здійснення митного контролю

1. Посадові особи митних органів у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законами України, з метою здійснення митного контролю мають право безперешкодного доступу на територію чи в приміщення будь-якого підприємства незалежно від форми власності та сфери управління, де знаходяться або можуть знаходитися товари, що підлягають митному контролю.

Стаття 324. Використання для здійснення митного контролю технічних та спеціальних засобів і службових собак

1. З метою скорочення часу проведення митного контролю та підвищення його ефективності митні органи можуть використовувати технічні та спеціальні засоби, а також службових собак.

2. Застосування для здійснення митного контролю технічних та спеціальних засобів повинно бути безпечним для життя і здоров'я людини, тваринного та рослинного світу і не завдавати шкоди товарам, транспортним засобам.

Стаття 325. Операції з товарами, транспортними засобами комерційного призначення, митне оформлення яких не закінчено

1. За письмовою заявою власника товарів або уповноваженої ним особи та з дозволу митного органу можуть здійснюватися навантаження, вивантаження, перевантаження, усунення пошкоджень упаковки, розпакування, упакування, перепакування, зважування та визначення інших істотних характеристик товарів, що перебувають під митним контролем, взяття проб та зразків таких товарів, зміна ідентифікаційних знаків чи маркування на цих товарах або їх упаковці, транспортних засобах комерційного призначення, а також заміна транспортного засобу комерційного призначення. Зазначені операції здійснюються за рахунок власника товарів, що переміщуються через митний кордон України, або уповноваженої ним особи. У разі відмови у наданні дозволу на здійснення зазначених операцій митний орган зобов'язаний невідкладно письмово повідомити особу, яка звернулася із заявою про надання такого дозволу, про причини і підстави відмови.

2. У встановлених цим Кодексом випадках митні органи з власної ініціативи або з ініціативи правоохоронних органів мають право у письмовій формі вимагати від осіб, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України, проведення операцій, передбачених частиною першою цієї статті. У такому разі витрати на проведення зазначених операцій відшкодовуються органом, з ініціативи якого вони проводилися. Якщо в результаті проведення таких операцій виявлено порушення законодавства України, витрати на проведення зазначених операцій відшкодовуються власником товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноваженими ними особами.

3. Користування та розпорядження товарами, транспортними засобами комерційного призначення, які перебувають під митним контролем, забороняються, крім випадків, передбачених цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 326. Забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, приміщень та інших місць під час здійснення митного контролю

1. До товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, приміщень, де знаходяться товари, що підлягають митному контролю, або провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи, а також до приладів обліку енергоносіїв, електричної, теплової та інших видів енергії митними органами можуть застосовуватися засоби забезпечення ідентифікації.

2. Забезпечення ідентифікації здійснюється шляхом накладення митних забезпечень: одноразових номерних запірно-пломбових пристроїв, печаток, голографічних міток, нанесення цифрового, літерного чи іншого маркування, ідентифікаційних знаків, проставляння штампів, взяття проб і зразків, складання опису товарів, транспортних засобів комерційного призначення, креслень, масштабних зображень, виготовлення фотографій, ілюстрацій, використання товаросупровідної документації тощо. При цьому накладення одноразових номерних запірно-пломбових пристроїв, печаток на транспортні засоби комерційного призначення може здійснюватися без проведення митного огляду товарів, що переміщуються зазначеними транспортними засобами через митний кордон України, про що робиться відповідна відмітка в товаросупровідних документах.

3. Крім засобів, визначених у частині другій цієї статті, для забезпечення ідентифікації товарів, що поміщуються у митний режим, можуть використовуватися маркування, у тому числі у вигляді мікро- або інших електронних пристроїв, або серійні номери, проставлені на товарах або їх частинах виробником, інші комерційні способи ідентифікації; експортні (імпортні) сертифікати; копії документів, на підставі яких митним органом було здійснено випуск товарів у попередній митний режим і які дають можливість однозначно ідентифікувати товари; інші подібні документи.

4. У випадках, передбачених міжнародними договорами, укладеними відповідно до закону, митні органи України визнають митні забезпечення митних служб інших держав, а також визнають як митні забезпечення ідентифікаційні пристрої та інші забезпечення, зазначені в частинах другій і третій цієї статті, якщо визнають їх достатньо надійними.

5. Засоби забезпечення ідентифікації можуть змінюватися чи знищуватися тільки митними органами або з їх дозволу іншими органами, крім випадків, коли існує реальна загроза знищення, безповоротної втрати чи істотного псування товарів, транспортних засобів комерційного призначення. У такому разі митний орган терміново сповіщається про зміну, вилучення чи знищення засобів забезпечення ідентифікації з наданням документальних доказів існування зазначеної загрози.

Стаття 327. Залучення спеціалістів та експертів для участі у здійсненні митного контролю

1. У разі потреби для участі у здійсненні митного контролю можуть залучатися спеціалісти та експерти.

2. Залучення спеціалістів та експертів здійснюється керівником митного органу або його заступником за погодженням з керівником підприємства, установи, організації, де працює спеціаліст чи експерт.

3. Спеціалісти та експерти, які залучаються до участі у здійсненні митного контролю, мають право на відшкодування витрат, пов'язаних з їхньою участю у здійсненні митного контролю, за ними зберігається середня заробітна плата за місцем роботи на час такої участі.

4. Виплати, пов'язані із залученням митним органом спеціалістів та експертів, включаючи витрати на проїзд, добові за час перебування у відрядженні для участі у здійсненні митного контролю та винагороду за виконану спеціалістами та експертами роботу, здійснюються за рахунок коштів державного бюджету в порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

5. У разі необхідності за власним бажанням залучення спеціалістів та експертів може здійснювати декларант (власник товару та/або транспортного засобу). У такому разі відшкодування витрат, пов'язаних з участю спеціалістів та експертів у здійсненні митного контролю, здійснюється декларантом (власником товару та/або транспортного засобу) на підставі укладеної угоди.

Стаття 328. Спільний митний контроль

1. На підставі міжнародних договорів України, укладених відповідно до закону, у пунктах пропуску через державний кордон України може здійснюватися спільний митний контроль з митними органами суміжних держав.

Глава 48. Зони митного контролю

Стаття 329. Місця розташування зон митного контролю

1. З метою забезпечення здійснення митними органами митного контролю товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, попередженням та припиненням контрабанди і порушень митних правил, у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, вільних митних зон, митних складів, складів тимчасового зберігання, а також в інших місцях, визначених відповідно до цього Кодексу, створюються зони митного контролю.

Стаття 330. Порядок створення зон митного контролю

1. Порядок створення зони митного контролю визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

2. Межі зон митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України визначаються митними органами за погодженням з відповідними органами охорони державного кордону та адміністраціями морських (річкових) портів, аеропортів, залізничних станцій. В інших місцях на митній території України митні органи у зонах своєї діяльності самостійно визначають межі зон митного контролю.

3. Зони митного контролю можуть бути постійними, у разі регулярного розміщення на їх території товарів, що підлягають митному контролю, або тимчасовими, які утворюються на час здійснення митного контролю.

Стаття 331. Розміщення споруд та об'єктів у зонах митного контролю, створених у межах пунктів пропуску через державний кордон України

1. Споруди та об'єкти, що належать державним органам, уповноваженим здійснювати види контролю, зазначені у частині першій статті 319 цього Кодексу, розміщуються у зонах митного контролю, створених у межах пунктів пропуску через державний кордон України, з дозволу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

2. У разі відмови у видачі дозволу орган, що прийняв таке рішення, у місячний строк письмово або в електронній формі повідомляє про це відповідний державний орган із зазначенням причини відмови.

Стаття 332. Режим зони митного контролю. Забезпечення законності та правопорядку в зоні митного контролю

1. Режим зони митного контролю - це встановлені законодавством України з питань державної митної справи приписи, заборони та/або обмеження щодо перебування в зоні митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення та громадян, розташування в ній споруд та об'єктів, а також проведення у цій зоні господарських робіт.

2. Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, громадян, які не перетинають митний кордон України, а також посадових осіб державних органів, які не здійснюють види контролю, зазначені у частині першій статті 319 цього Кодексу, відбуваються з дотриманням режиму зони митного контролю і допускаються тільки з письмового дозволу керівника відповідного митного органу або особи, яка виконує його обов'язки, а в зонах митного контролю, розташованих у пунктах пропуску через державний кордон України, - крім того, за погодженням з начальником відповідного органу охорони державного кордону.

3. Забезпечення схоронності товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, дотримання режиму зони митного контролю, забезпечення безпеки громадян, законності та правопорядку у зоні митного контролю покладаються на відповідні митні органи.

Стаття 333. Права митних органів щодо забезпечення режиму зони митного контролю

1. Митні органи у межах своїх повноважень, визначених цим Кодексом, мають право застосовувати примусові заходи до порушників режиму зони митного контролю.

2. Митні органи мають право у примусовому порядку зупиняти і повертати в зони митного контролю транспортні засоби та громадян, які без дозволу митних органів увійшли із зони митного контролю на митну територію України, а також морські та річкові судна, які без дозволу митних органів вийшли із зони митного контролю за межі митної території України і не перебувають у територіальних водах інших держав.

3. Перелік примусових заходів, а також порядок їх застосування встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.

Глава 49. Здійснення митного контролю

Стаття 334. Документи та відомості, необхідні для здійснення митного контролю

1. Митні органи вимагають від осіб, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України чи провадять діяльність, контроль за якою цим Кодексом покладено на митні органи, тільки ті документи та відомості, які необхідні для здійснення митного контролю та встановлені цим Кодексом.

2. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані надавати митним органам документи та відомості, необхідні для здійснення митного контролю, в усній, письмовій та/або електронній формі.

3. Відомості з офіційних документів, наданих для митного контролю та/або митного оформлення, не потребують додаткового підтвердження.

4. Правоохоронні органи, фінансові установи, податкові та інші контролюючі органи України відповідно до законодавства на письмові запити митних органів або з власної ініціативи інформують митні органи про наявні відомості, необхідні для здійснення митного контролю.

5. З метою здійснення митного контролю після випуску товарів митні органи мають право направляти письмові запити та отримувати документи або їх засвідчені копії, інформацію (у тому числі в електронній формі), що стосуються переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, випуску товарів та їх використання на митній території України або за її межами.

6. Документи та відомості, у тому числі в електронній формі, що надавалися митним органам декларантами або уповноваженими ними особами для здійснення митного контролю, зберігаються митними органами не менш як протягом 1095 днів з дня завершення митних процедур.

Стаття 335. Подання документів та відомостей, необхідних для митного контролю

1. Під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України декларант, уповноважена ним особа або перевізник залежно від виду транспорту, яким здійснюється перевезення товарів, надають митному органу в паперовій або електронній формі такі документи та відомості:

1) при перевезенні автомобільним транспортом:

а) документи на транспортний засіб, зокрема ті, що містять відомості про його державну реєстрацію (національну належність);

б) транспортні (перевізні) документи (міжнародні товаротранспортні накладні);

в) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

г) комерційні документи (за наявності) на товари, що перевозяться, які містять відомості, зокрема, про найменування та адресу перевізника, найменування країни відправлення та країни призначення товарів, найменування та адреси відправника (або продавця) та отримувача товарів;

ґ) відомості про кількість вантажних місць та вид упаковки;

д) найменування товарів;

е) вага брутто товарів (у кілограмах) або об'єм товарів (у метрах кубічних), крім великогабаритних вантажів;

2) при перевезенні водним транспортом:

а) генеральна декларація, що містить, зокрема, найменування та опис судна, відомості про його реєстрацію та національну належність, прізвище капітана, прізвище та адресу суднового агента;

б) декларація про вантаж, яка містить, зокрема, відомості про найменування портів відправки, портів заходу судна, завантаження та вивантаження товарів, першого порту відправки товарів, порту вивантаження товарів, що залишаються на борту, перелік коносаментів або інших документів, що підтверджують наявність та зміст договору морського (річкового) перевезення, кількість вантажних місць товару, опис та вид упаковки товарів, які підлягають вивантаженню у даному порту;

в) декларація про припаси (суднові припаси), яка містить, зокрема, відомості про найменування суднових припасів, що є в наявності на судні, та їх кількість;

г) декларація про особисті речі екіпажу судна;

ґ) суднова роль, що містить відомості про кількість і склад членів екіпажу під час прибуття і відправлення судна, зокрема, прізвища, імена, громадянство, звання або посаду, дату і місце народження, вид і номер документа, що посвідчує особу;

д) список пасажирів, що містить відомості про пасажирів під час прибуття і відправлення судна, зокрема, кількість пасажирів на судні, прізвища, імена, громадянство, дату і місце народження, порти посадки і висадки;

е) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

є) транспортні (перевізні) документи на товари (за наявності), які містять, зокрема, відомості про загальну кількість товарів, кількість вантажних місць, найменування товарів, вид упаковки;

ж) комерційні документи (за наявності) на товари та відомості про розміщення товарів на борту судна;

з) відомості про наявність (відсутність) на борту судна товарів, ввезення яких на митну територію України заборонено або обмежено, включаючи валютні цінності, наявні у членів екіпажу, лікарські засоби, до складу яких входять наркотичні, сильнодіючі засоби, психотропні та отруйні речовини;

и) відомості про наявність (відсутність) на борту судна небезпечних товарів, зброї, боєприпасів;

3) при перевезенні повітряним транспортом:

а) стандартний документ перевізника, передбачений укладеними відповідно до закону міжнародними договорами в галузі цивільної авіації (генеральна декларація);

б) документи, що містять відомості про товари, які перевозяться на борту (вантажні відомості, авіаційні вантажні накладні);

в) документ, що містить відомості про припаси (бортові припаси) та про кількість припасів (бортових припасів), завантажених на борт судна та вивантажених з нього;

г) транспортні (перевізні) документи;

ґ) комерційні документи (за наявності їх у перевізника) на товари, що перевозяться;

д) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

е) відомості про знаки національної належності та реєстраційні знаки судна, номер рейсу, маршрут польоту, пункт вильоту та пункт прибуття судна;

є) відомості про найменування підприємства (організації, установи), що експлуатує судно, та кількість членів екіпажу;

ж) список пасажирів із зазначенням їх кількості на судні, прізвищ та ініціалів, пунктів посадки та висадки; відомості щодо багажу пасажирів (пасажирська відомість);

з) найменування товарів, номери вантажних накладних, кількість місць за кожною накладною, пунктів завантаження та пунктів вивантаження товарів;

и) відомості про наявність (відсутність) на борту судна товарів, ввезення яких на митну територію України заборонено або обмежено, включаючи валютні цінності, наявні у членів екіпажу, лікарські засоби, до складу яких входять наркотичні, сильнодіючі засоби, психотропні та отруйні речовини;

і) відомості про наявність (відсутність) на борту судна небезпечних товарів, зброї, боєприпасів;

4) при перевезенні залізничним транспортом:

а) транспортні (перевізні) документи;

б) передатну відомість на залізничний рухомий склад;

в) документ, що засвідчує наявність припасів (за наявності припасів);

г) визначений актами Всесвітнього поштового союзу документ, що супроводжує міжнародні поштові відправлення (за їх наявності);

ґ) комерційні документи (за наявності їх у перевізника) на товари, що перевозяться;

5) при переміщенні трубопровідним транспортом та лініями електропередачі:

а) зовнішньоекономічний договір (контракт) або інші документи, що підтверджують право володіння, користування та/або розпорядження товарами;

б) акт прийому-передачі товарів або довідка, що підтверджує кількість товарів;

в) комерційні та супровідні документи (за наявності їх у власника трубопровідного транспорту, лінії електропередачі) на товари, що переміщуються через митний кордон України, а на момент митного оформлення - рахунок-фактуру;

г) найменування та адреса відправника товарів;

ґ) найменування та адреса отримувача товарів;

д) документи (дозволи, сертифікати), що підтверджують показники товару.

2. Незалежно від виду транспорту, яким здійснюється переміщення товарів, під час прибуття товарів у пункт пропуску через державний кордон України надаються документи (відомості) або їх реквізити, у тому числі засобами інформаційних технологій (або у вигляді електронного документа), які підтверджують дотримання заборон та/або обмежень згідно із законами України щодо пропуску товарів через митний кордон України, крім тих, що необхідні виключно для поміщення товарів у митний режим.

3. Разом з митною декларацією митному органу подаються рахунок або інший документ, який визначає вартість товару, та, у випадках, встановлених цим Кодексом, декларація митної вартості. У встановленому цим Кодексом порядку в митній декларації декларантом або уповноваженою ним особою зазначаються відомості про:

1) документи, що підтверджують повноваження особи, яка подає митну декларацію;

2) зовнішньоекономічний договір (контракт) або інші документи, що підтверджують право володіння, користування та/або розпорядження товарами;

3) транспортні (перевізні) документи;

4) комерційні документи, наявні у особи, яка подає декларацію;

5) у разі необхідності - документи, що підтверджують дотримання заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

6) документи, що підтверджують дотримання обмежень, які виникають у зв'язку із застосуванням захисних, антидемпінгових та компенсаційних заходів (за наявності таких обмежень);

7) у випадках, передбачених цим Кодексом, - документи, що підтверджують країну походження товару;

8) у разі необхідності - документи, що підтверджують сплату та/або забезпечення сплати митних платежів;

9) у разі необхідності - документи, що підтверджують право на пільги із сплати митних платежів, на застосування повного чи часткового звільнення від сплати митних платежів відповідно до обраного митного режиму;

10) у разі необхідності - документи, що підтверджують зміну термінів сплати митних платежів;

11) у разі необхідності - документи, що підтверджують заявлену митну вартість товарів та обраний метод її визначення відповідно до статті 53 цього Кодексу.

4. Під час надання митному органу попереднього повідомлення про намір здійснити переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України митному органу надаються такі документи та/або відомості, у тому числі засобами інформаційних технологій:

1) для ввезення товарів на митну територію України:

а) заява встановленої форми про намір здійснити ввезення товарів на митну територію України (попереднє повідомлення або попередня митна декларація);

б) відомості про найменування, обсяг (кількість) та вартість товарів, які планується ввезти на митну територію України;

в) вид транспорту, яким планується здійснити ввезення товарів на митну територію України;

г) назва пункту пропуску через державний кордон України (митного органу), через який планується ввезення товарів;

ґ) відомості про документи, що підтверджують дотримання встановлених відповідно до закону заборон та/або обмежень щодо пропуску товарів через митний кордон України;

2) для вивезення товарів з митної території України - митна декларація на товари або супровідні документи на товари у випадках, встановлених цим Кодексом, які подаються митному органу для митного контролю.

Стаття 336. Форми митного контролю

1. Митний контроль здійснюється безпосередньо посадовими особами митних органів шляхом:

1) перевірки документів та відомостей, які відповідно до статті 335 цього Кодексу надаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України;

2) митного огляду (огляду та переогляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляду та переогляду ручної поклажі та багажу, особистого огляду громадян);

3) обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України;

4) усного опитування громадян та посадових осіб підприємств;

5) огляду територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, вільних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою відповідно до цього Кодексу та інших законів України покладено на митні органи;

6) перевірки обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем;

7) проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;

8) направлення запитів до інших державних органів, установ та організацій, уповноважених органів іноземних держав для встановлення автентичності документів, поданих митному органу.

Стаття 337. Перевірка документів та відомостей, які подаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України

1. Перевірка документів та відомостей, які відповідно до статті 335 цього Кодексу подаються митним органам під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, здійснюється візуально, із застосуванням інформаційних технологій (шляхом проведення формато-логічного контролю, контролю співставлення, контролю із застосуванням системи управління ризиками) та в інші способи, передбачені цим Кодексом.

2. Формато-логічний контроль - це автоматизована перевірка правильності заповнення даних митних декларацій та повернення результатів перевірки; перевірка митних декларацій та інших документів на достовірність та законність; здійснення статистичного, валютного контролю, контролю нарахованих митних платежів, контролю правильності застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

3. Контроль співставлення - це автоматизоване порівняння даних, які містяться в митних деклараціях або інших документах, поданих для митного контролю або митного оформлення, з даними, які містяться в електронних копіях митних декларацій та інших документах, що надходять з митних та правоохоронних органів суміжних держав; в уніфікованих електронних дозвільних документах, що надходять з інших державних органів, інших електронних документах, пов'язаних з перевіркою достовірності даних, що перевіряються.

4. Контроль із застосуванням системи управління ризиками - це оцінка ризику шляхом аналізу (у тому числі з використанням інформаційних технологій) поданих документів у конкретному випадку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України з метою обрання форм та обсягу митного контролю, достатніх для забезпечення додержання вимог законодавства України з питань державної митної справи.

Стаття 338. Огляд та переогляд товарів, транспортних засобів

1. Огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення, пред'явлених митному органу (у тому числі для перерахунку та зважування), проводиться в можливо короткий строк після прийняття рішення про його проведення.

2. За результатами застосування системи управління ризиками огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення може бути ідентифікаційним - без розкриття пакувальних місць і без обстеження транспортного засобу, частковим - з розкриттям до 20 відсотків пакувальних місць і вибірковим обстеженням транспортного засобу та повним - з розкриттям до 100 відсотків пакувальних місць та поглибленим обстеженням транспортного засобу.

3. За письмовим рішенням керівника митного органу або особи, яка виконує його обов'язки, огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення може також проводитися, якщо:

1) митна декларація не подана декларантом протягом строку, встановленого статтею 263 цього Кодексу, за наявності достатніх підстав вважати, що ці товари переміщуються через митний кордон України з порушенням норм цього Кодексу та інших законів з питань державної митної справи;

2) товари виявлено (знайдено) під час здійснення митного контролю в зонах митного контролю та/або транспортних засобах, що перетинають митний кордон України, і їх власник невідомий;

3) декларантом не виконуються обов'язки, встановлені статтею 266 цього Кодексу.

4. Переогляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення проводиться у разі виявлення пошкодження або втрати митного забезпечення, накладеного на зазначені товари, транспортні засоби, чи за наявності інших видимих ознак можливого несанкціонованого доступу до товарів, що перебувають під митним контролем. Витрати, пов'язані з проведенням такого переогляду, несе власник зазначених товарів, транспортних засобів або уповноважена ним особа.

5. Крім випадків, зазначених у частинах другій - четвертій цієї статті, огляд (переогляд) товарів, транспортних засобів комерційного призначення може проводитися за наявності достатніх підстав вважати, що переміщення цих товарів, транспортних засобів через митний кордон України здійснюється поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю, у тому числі в разі отримання відповідної офіційної інформації від правоохоронних органів. Вичерпний перелік відповідних підстав визначається Кабінетом Міністрів України. З метою проведення огляду (переогляду) товарів посадові особи митних органів самостійно вживають заходів, передбачених цим Кодексом, на всій митній території України, у тому числі в межах контрольованого прикордонного району. Такий огляд (переогляд) проводиться за рахунок органу, з ініціативи або на підставі інформації якого прийнято рішення про його проведення. Якщо в результаті проведення огляду (переогляду) виявлено факт незаконного переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, витрати, пов'язані з проведенням огляду (переогляду), відшкодовуються власником зазначених товарів, транспортних засобів або уповноваженою ним особою.

6. Огляд (переогляд) товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється у присутності особи, яка переміщує ці товари, транспортні засоби через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем, а у разі її відсутності - за умови залучення не менше ніж двох понятих. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у результатах огляду (переогляду). Працівники митних органів не можуть бути понятими.

7. Порядок проведення огляду та переогляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

8. За результатами митного огляду (переогляду) складається акт огляду (переогляду) у двох примірниках, в якому зазначаються відомості про:

1) посадових осіб митного органу, які здійснювали огляд (переогляд), та осіб, які були присутні під час його проведення;

2) підстави проведення огляду (переогляду) за відсутності особи, яка переміщує товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем;

3) обсяг здійснення огляду (переогляду) та результати його проведення;

4) інші відомості, що стосуються товарів, транспортних засобів комерційного призначення, огляд (переогляд) яких проводився.

9. Акт огляду (переогляду) засвідчується відбитком особистої номерної печатки посадової особи митного органу, яка проводила огляд (переогляд).

10. Один примірник акта передається (надсилається) особі, яка переміщує товари через митний кордон України чи зберігає товари під митним контролем.

11. Форма акта огляду (переогляду) товарів, транспортних засобів, ручної поклажі та багажу затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 339. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу

1. Якщо є підстави вважати, що в ручній поклажі або багажі громадянина переміщуються через митний кордон України, у тому числі транзитом, товари, які підлягають обліку і відповідним видам контролю, зазначеним у частині першій статті 319 цього Кодексу, чи товари, при митному оформленні яких справляються митні платежі, а також товари, переміщення яких через митний кордон України заборонено або обмежено, митний орган має право провести огляд, а в разі необхідності - і переогляд ручної поклажі та багажу з їх розпакуванням.

2. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу громадянина здійснюються в присутності цього громадянина чи уповноваженої ним особи.

3. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу за відсутності громадянина чи уповноваженої ним особи здійснюються:

1) якщо є підстави вважати, що несупроводжуваний багаж містить товари, які становлять небезпеку для життя і здоров'я людей, тварин та рослин, а також довкілля;

2) якщо громадянин або уповноважена ним особа не з'явилися протягом одного місяця з дня надходження до митниці призначення несупроводжуваного багажу;

3) у разі залишення на території України ручної поклажі, багажу з порушенням зобов'язання про їх транзит через територію України.

4. Огляд та переогляд ручної поклажі, багажу за відсутності громадянина чи його уповноваженого представника здійснюються в присутності представників підприємства, що здійснює перевезення, пересилання ручної поклажі та багажу чи їх зберігання.

5. Про здійснення огляду та переогляду складається акт, форму якого встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

6. Один примірник акта огляду (переогляду) передається громадянину або уповноваженій ним особі або представнику підприємства, що здійснює перевезення, пересилання ручної поклажі та багажу чи їх зберігання.

Стаття 340. Особистий огляд

1. Особистий огляд як виняткова форма митного контролю проводиться за письмовим рішенням керівника митного органу або особи, яка виконує його обов'язки, якщо є достатні підстави вважати, що громадянин, який прямує через митний кордон України чи перебуває в зоні митного контролю або у транзитній зоні міжнародного аеропорту, приховує предмети контрабанди чи товари, які є безпосередніми предметами порушення митних правил або заборонені для ввезення в Україну, вивезення з України чи транзиту через територію України.

2. Перед початком огляду посадова особа митного органу повинна пред'явити громадянину письмове рішення керівника митного органу чи особи, яка виконує його обов'язки, ознайомити громадянина з його правами та обов'язками під час проведення такого огляду і запропонувати добровільно видати приховані та/або не задекларовані товари.

3. Факт ознайомлення громадянина з рішенням про проведення особистого огляду засвідчується посадовою особою митного органу відповідним написом на рішенні про проведення такого огляду. У разі відмови громадянина від добровільної видачі прихованих та/або не задекларованих товарів на рішенні про проведення особистого огляду робиться відповідний запис, завірений підписом посадової особи митного органу, яка пред'являла зазначене рішення громадянинові.

4. Громадянин, стосовно якого здійснюється особистий огляд, має право:

1) до початку проведення особистого огляду ознайомитися з рішенням про проведення особистого огляду та порядком його проведення;

2) ознайомитися із своїми правами та обов'язками під час проведення особистого огляду;

3) надавати пояснення та заявляти клопотання;

4) добровільно видати товари, що переміщуються ним через митний кордон України з порушенням вимог законодавства з питань державної митної справи;

5) робити заяви з обов'язковим внесенням їх посадовою особою митного органу, яка проводить особистий огляд, до протоколу проведення такого огляду;

6) користуватися рідною мовою та послугами перекладача;

7) ознайомитися з актом проведення особистого огляду після його складення та зробити заяву, яка підлягає внесенню до акта;

8) оскаржувати рішення, дії митного органу щодо проведення такого огляду.

5. Особистий огляд проводиться в ізольованому приміщенні, що відповідає встановленим санітарно-гігієнічним вимогам, посадовою особою митного органу однієї статі з громадянином, стосовно якого проводиться особистий огляд, у присутності не менш як двох понятих тієї самої статі. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у результатах огляду. Понятими не можуть бути родичі особи, яка підлягає особистому огляду, та працівники митних органів. Доступ до приміщення, де проводиться огляд, громадян, які не беруть участі в ньому, і можливість спостерігати за проведенням огляду з боку таких громадян мають бути виключені. Обстеження органів тіла громадянина, який підлягає особистому огляду, проводиться виключно медичним працівником.

6. Під час проведення особистого огляду складається протокол за формою, що встановлюється центральним органом виконав-

чої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

7. Протокол підписується посадовою особою митного органу, яка проводила огляд, громадянином, який пройшов особистий огляд, понятими, які були присутні під час огляду, а в разі обстеження медичним працівником і цим працівником. Громадянин, який пройшов особистий огляд, має право зробити заяву з обов'язковим занесенням її до протоколу.

8. Копія протоколу надається громадянинові.

9. Особистому огляду не підлягають Президент України, Голова Верховної Ради України, народні депутати України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, Голова та судді Верховного Суду України, Голова та судді Конституційного Суду України, Міністр закордонних справ України, Генеральний прокурор України та члени їхніх сімей, які прямують разом з ними.

Стаття 341. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України

1. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, здійснюється митним органом з метою проведення їх митного контролю.

2. Облік товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, здійснюється на підставі митних декларацій на товари та національних реєстраційних документів транспортних засобів.

3. Облік товарів, що переміщуються через митний кордон України трубопровідним транспортом та лініями електропередачі, здійснюється з використанням відповідних приладів обліку.

4. Порядок здійснення митними органами обліку товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, та форми документів для здійснення такого обліку, у тому числі в електронній формі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 342. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств

1. Для забезпечення митного контролю посадовими особами митного органу може проводитися усне опитування громадян та посадових осіб підприємств.

2. Усне опитування громадян та посадових осіб підприємств під час здійснення митного контролю - це отримання посадовою особою митного органу інформації, що має значення для здійснення митного контролю, від осіб, які володіють такою інформацією.

3. У разі необхідності під час проведення усного опитування складається протокол, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Про складення протоколу особа, яка опитується, попереджається перед початком опитування.

Стаття 343. Огляд територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, магазинів безмитної торгівлі, територій вільних митних зон та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи

1. Огляд територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, магазинів безмитної торгівлі, територій вільних митних зон та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи (крім житла громадян), може здійснюватися посадовими особами митного органу за письмовим рішенням керівника цього органу або особи, яка виконує його обов'язки, з метою:

1) перевірки законності ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України, дотримання порядку їх ввезення, а також правильності нарахування та повноти сплати митних платежів;

2) перевірки відповідності фактичної кількості ввезених товарів, транспортних засобів комерційного призначення відомостям, заявленим у митній декларації;

3) перевірки дотримання встановлених цим Кодексом та іншими законами України правил провадження діяльності, контроль за якою покладено на митні органи.

2. Огляд проводиться після пред'явлення особі, у володінні (користуванні) якої перебуває територія, особі, відповідальній за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, утримувачеві складу тимчасового зберігання, митного складу, магазину безмитної торгівлі, вільної митної зони або уповноваженій ним особі відповідного рішення та службового посвідчення посадової особи митного органу.

3. Огляд повинен здійснюватися не більш як протягом одного дня, якщо інше не встановлено законодавством.

4. За результатами огляду складається акт, один примірник якого вручається відповідно особі, у володінні (користуванні) якої перебуває територія, особі, відповідальній за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, утримувачеві складу тимчасового зберігання, митного складу, магазину безмитної торгівлі або уповноваженій ним особі, керівникові чи заступнику керівника органу управління відповідної спеціальної (вільної) економічної зони. Форма такого акта затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 344. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем

1. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем, - це проведення митними органами дій щодо встановлення відповідності документації про зазначені товари, транспортні засоби комерційного призначення вимогам, встановленим цим Кодексом та іншими законами України з питань державної митної справи.

2. Перевірка обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, як форма митного контролю здійснюється стосовно:

1) підприємств, які здійснюють види діяльності, зазначені у статті 404 цього Кодексу;

2) підприємств, до яких застосовуються спеціальні спрощення відповідно до цього Кодексу;

3) підприємств, які здійснюють операції з товарами, поміщеними у митний режим, що передбачає ведення обліку таких товарів.

3. За результатами перевірки обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, посадовими особами митного органу складається акт, один примірник якого надається керівнику підприємства, що перевірялося.

Стаття 345. Документальні перевірки дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів

1. Документальна перевірка - це сукупність заходів, за допомогою яких митні органи переконуються у правильності заповнення митних декларацій, декларацій митної вартості та в достовірності зазначених у них даних, законності ввезення (пересилання) товарів на митну територію України або на територію вільної митної зони, вивезення (пересилання) товарів за межі митної території України або за межі території вільної митної зони, а також своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів.

2. Документальні перевірки дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, проводяться митними органами з урахуванням строків давності, визначених статтею 102 Податкового кодексу України.

3. Митні органи мають право здійснювати митний контроль шляхом проведення документальних виїзних (планових або позапланових) та документальних невиїзних перевірок дотримання законодавства України з питань державної митної справи щодо:

1) правильності визначення бази оподаткування, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;

2) обґрунтованості та законності надання (отримання) пільг і звільнення від оподаткування;

3) правильності класифікації згідно з УКТ ЗЕД товарів, щодо яких проведено митне оформлення;

4) відповідності фактичного використання переміщених через митний кордон України товарів заявленій меті такого переміщення та/або відповідності фінансових і бухгалтерських документів, звітів, договорів (контрактів), калькуляцій, інших документів підприємства, що перевіряється, інформації, зазначеній у митній декларації, декларації митної вартості, за якими проведено митне оформлення товарів у відповідному митному режимі;

5) законності переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі ввезення товарів на територію вільної митної зони або їх вивезення з цієї території.

4. Під час проведення документальної перевірки посадові особи митного органу повинні реалізовувати визначені цим Кодексом повноваження виключно в обсязі, необхідному для з'ясування питань перевірки.

5. Відшкодування збитків та/або шкоди, заподіяних посадовими особами митного органу підприємству під час проведення перевірки, здійснюється у порядку, встановленому законом.

6. Результати перевірки оформлюються актом (довідкою) та є підставою для самостійного визначення митним органом суми податкового зобов'язання підприємства щодо сплати митних платежів, застосування заходів, передбачених законами України.

7. У разі виявлення митним органом під час проведення перевірки ознак порушень митних правил або контрабанди посадові особи митного органу вживають передбачених законом заходів.

8. У разі скасування, змін за результатами документальної перевірки рішень щодо класифікації товарів для митних цілей, прийнятих митними органами відповідно до статті 69 цього Кодексу, або рішень про коригування заявленої митної вартості товарів, прийнятих митними органами відповідно до розділу III цього Кодексу, дії, вчинені підприємством на виконання таких рішень, не тягнуть за собою застосування штрафних (фінансових) санкцій, нарахування пені, накладення адміністративних стягнень, крім випадків, якщо зазначені рішення були прийняті на підставі поданих підприємством недостовірних документів, недостовірної інформації та/або внаслідок ненадання підприємством всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначених рішень, що суттєво вплинуло на характер цих рішень.

Стаття 346. Підстави та порядок проведення митними органами документальних виїзних перевірок

1. Документальні виїзні перевірки проводяться за наказом відповідного митного органу з урахуванням обставин і підстав, установлених цим Кодексом.

2. Документальною плановою виїзною перевіркою вважається перевірка, яка передбачена в плані-графіку митного органу та проводиться за місцезнаходженням підприємства, що перевіряється. У разі відсутності на підприємстві належних умов для роботи посадових осіб митного органу перевірка такого підприємства, за згодою його керівника, може проводитися у приміщенні митного органу.

3. Проведення документальних планових виїзних перевірок здійснюється митними органами на підставі квартальних планів, які формуються ними самостійно, виходячи з результатів аналізу зовнішньоекономічних операцій підприємств із застосуванням системи управління ризиками. Порядок планування митними органами виїзних перевірок визначається міністерством, керівник якого (міністр) спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Документальна планова виїзна перевірка одного й того самого підприємства може проводитися не частіше одного разу на 12 місяців, а підприємства, яке отримало статус уповноваженого економічного оператора, - не частіше одного разу на 30 місяців.

5. У разі планування митними та іншими контролюючими органами проведення планової виїзної перевірки одного й того самого підприємства така перевірка проводиться зазначеними органами одночасно. Порядок координації проведення планових виїзних перевірок органами виконавчої влади, уповноваженими здійснювати контроль за нарахуванням і сплатою митних платежів, визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Право на проведення документальної планової перевірки підприємства надається лише за умови, що керівнику цього підприємства або уповноваженій ним особі не пізніше ніж за 10 календарних днів до дня проведення зазначеної перевірки вручено під розписку або надіслано рекомендованим листом з повідомленням про вручення копію наказу про проведення документальної планової перевірки та письмове повідомлення із зазначенням дати початку проведення такої перевірки.

7. Документальною позаплановою виїзною перевіркою вважається перевірка підприємства, яка не передбачена планами роботи митного органу і може проводитися за наявності хоча б однієї з таких обставин:

1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку контролю здійснено перевірку матеріалів документальної перевірки, проведеної митним органом, і виявлено невідповідність висновків акта перевірки вимогам законодавства або неповне з'ясування під час перевірки питань, що повинні бути з'ясовані під час перевірки для винесення об'єктивного висновку щодо дотримання підприємством вимог законодавства з питань державної митної справи. Проведення такої позапланової документальної виїзної перевірки може ініціюватися центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, тільки за умови, що стосовно посадових осіб митного органу, які проводили таку перевірку, розпочато службове розслідування або порушено кримінальну справу. У такому разі центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, визначає митний орган, що проводитиме таку перевірку;

2) виявлено факти або отримано документальну інформацію, які свідчать про порушення підприємством вимог законодавства з питань державної митної справи, якщо підприємство не надасть пояснення та їх документальні підтвердження на обов'язковий письмовий запит митного органу протягом 10 робочих днів з дня отримання такого запиту;

3) підприємством не подано в установлений строк митну декларацію;

4) розпочато процедуру припинення підприємства (крім перетворення), порушено провадження у справі про визнання підприємства банкрутом;

5) підприємством подано в установленому порядку митному органу заперечення до акта перевірки або скаргу на прийняте за її результатами податкове повідомлення-рішення, в яких вимагається повний або частковий перегляд результатів відповідної перевірки чи скасування прийнятого за її результатами податкового повідомлення-рішення і зазначаються обставини, які не були досліджені під час перевірки та об'єктивний розгляд яких неможливий без проведення перевірки. Така перевірка проводиться виключно з питань, що стали предметом оскарження.

8. Тривалість документальної виїзної перевірки не повинна перевищувати 30 робочих днів. У зазначений строк не включаються:

1) період часу між врученням керівнику підприємства, що перевіряється, або уповноваженій ним особі письмової вимоги про надання документів та відомостей, необхідних для з'ясування питань перевірки, та наданням таких документів та відомостей;

2) час, необхідний для відновлення втрачених, пошкоджених або достроково знищених документів, необхідних для з'ясування питань перевірки, у випадках, передбачених Податковим кодексом України;

3) час, необхідний для відновлення бухгалтерського обліку, у разі виявлення невідповідності показників у документах бухгалтерського обліку та/або фінансової звітності;

4) час, необхідний для складення акта (довідки) про результати перевірки.

9. Строк проведення документальної виїзної перевірки може бути продовжений наказом відповідного митного органу, але не більше ніж на 15 робочих днів. Підставами для продовження строку проведення планової виїзної перевірки є:

1) заява підприємства (у разі необхідності подання ним документів, що стосуються питань перевірки);

2) змінний режим роботи або підсумований облік робочого часу підприємства та/або його господарських об'єктів;

3) випадки, передбачені абзацом третім пункту 44.7 статті 44 Податкового кодексу України;

4) випадки, коли в період проведення документальної виїзної перевірки на письмовий запит посадової особи митного органу, уповноваженої на проведення перевірки, підприємством, яке перевіряється, не надані документи, необхідні для з'ясування питань такої перевірки.

10. Встановлені цією статтею строки, підстави та порядок проведення документальних виїзних перевірок підприємств не поширюються на перевірки, що проводяться за заявою самого підприємства, уповноважених економічних операторів (у тому числі на підприємствах, які звернулися для отримання такого статусу), а також на перевірки, що проводяться відповідно до кримінально-процесуального законодавства у разі порушення кримінальної справи або у процесі провадження в адміністративній справі про порушення митних правил стосовно посадової особи цього підприємства.

11. Документальну виїзну (планову чи позапланову) перевірку підприємства може бути зупинено наказом відповідного митного органу, копія якого не пізніше наступного робочого дня надсилається підприємству рекомендованим листом з повідомленням про вручення або вручається під розписку керівнику підприємства чи уповноваженій ним особі, з подальшим поновленням її проведення на невикористаний строк за наявності хоча б однієї з таких підстав:

1) необхідність відновлення підприємством втрачених документів або обґрунтованої потреби в додатковому часі для надання документів, визначених у запиті посадової особи митного органу;

2) необхідність проведення митної експертизи;

3) необхідність проведення зустрічної звірки;

4) необхідність отримання інформації від інших державних органів України або уповноважених органів іноземних держав.

12. Зупинення документальної виїзної (планової чи позапланової) перевірки перериває перебіг строку проведення перевірки за умови вручення під розписку керівнику підприємства чи уповноваженій ним особі або надіслання підприємству рекомендованим листом з повідомленням про вручення копії наказу про зупинення такої перевірки. При цьому перевірка може бути зупинена на загальний строк, що не перевищує 30 робочих днів, а в разі необхідності проведення митної експертизи, отримання інформації від інших державних органів України або уповноважених органів іноземних держав, завершення розгляду судом позовів з питань, пов'язаних з предметом перевірки, відновлення підприємством втрачених документів перевірка може бути зупинена на строк, необхідний для завершення таких процедур.

13. Рішення про зупинення та поновлення документальної виїзної перевірки підприємства приймає керівник митного органу або особа, яка виконує його обов'язки, за письмовим поданням посадової особи, яка проводить таку перевірку, або за обґрунтованим зверненням підприємства, що перевіряється.

14. Посадовим особам митного органу, уповноваженим на проведення перевірки, забороняється перебувати на території підприємства в період зупинення перевірки, крім випадків, коли виникає необхідність зняття або заміни митного забезпечення, накладеного відповідно до пункту 14 частини першої статті 347 цього Кодексу.

Стаття 347. Права та обов'язки посадових осіб митних органів під час проведення документальних виїзних перевірок

1. Посадовим особам митних органів під час проведення документальної виїзної перевірки для з'ясування питань, пов'язаних з перевіркою, надається право:

1) здійснювати перевірку грошових, фінансових і бухгалтерських документів, звітів, контрактів, декларацій, калькуляцій, інших документів, які можуть бути пов'язані з операціями із ввезення (пересилання) товарів на митну територію України або територію вільної митної зони чи вивезення (пересилання) товарів за межі митної території України або території вільної митної зони, у тому числі інформації, необхідної для з'ясування питань перевірки, яка є в розпорядженні підприємства, що перевіряється, в електронному вигляді;

2) отримувати безоплатно від підприємств, що перевіряються, інформацію, пояснення, письмові довідки з питань, що виникають під час проведення перевірки, копії документів, засвідчені підписом керівника підприємства або уповноваженою ним особою та скріплені печаткою (за наявності);

3) проводити огляд виробничих, складських, торговельних та інших приміщень підприємства, що перевіряється, з відображенням результатів такого огляду у відповідному акті;

4) відбирати проби та/або зразки товарів, якщо є така можливість;

5) проводити у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, контрольні аналізи сировини, матеріалів і готової продукції, контрольні запуски у виробництво сировини та матеріалів, які перебували або перебувають під митним контролем чи використовувалися підприємством, що перевіряється, у виробництві готової продукції, виготовленої із сировини та матеріалів, поміщених у відповідний митний режим, або призначати проведення зазначених дій уповноваженими експертами; призначати проведення уповноваженими експертами контрольних обмірів обсягів будівельних, монтажних, ремонтних та інших робіт;

6) проводити зустрічні звірки на підприємствах;

7) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємства, що перевіряється, припинення дій, що перешкоджають здійсненню повноважень посадовими особами митних органів;

8) вимагати від керівників підприємства, що перевіряється, проведення інвентаризації основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, які перебували або перебувають під митним контролем чи використовувалися цим підприємством разом із товарами, які були поміщені у відповідний митний режим, бути присутніми при її проведенні, а в разі відмови від проведення такої інвентаризації - звертатися до суду в установленому законом порядку з вимогою зобов’язати підприємство, що перевіряється, до проведення зазначеної інвентаризації;

9) у разі недопущення посадових осіб митних органів до проведення огляду територій та виробничих, складських, торговельних чи інших приміщень, здійснення контрольних аналізів, визначених у цій статті, звертатися до суду із поданням про зупинення видаткових операцій підприємства на рахунках такого підприємства шляхом накладення арешту на кошти та інші цінності такого підприємства, що знаходяться у банку (крім операцій з видачі заробітної плати, сплати митних платежів та інших податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, а також визначених контролюючим органом грошових зобов’язань підприємства);

10) складати протоколи про порушення митних правил у порядку, визначеному цим Кодексом;

11) визначати суми податкових зобов’язань підприємства в порядку, визначеному цим Кодексом;

12) отримувати від страхових компаній та банківських установ інформацію в порядку та обсязі, визначених законом;

13) користуватися у службових справах засобами зв’язку, які належать підприємствам, що перевіряються, з дозволу посадових осіб цих підприємств;

14) накладати на час з’ясування питань, які підлягають перевірці, митне забезпечення на комп’ютери, сейфи (шафи), архіви та інші місця, де зберігаються документи, у тому числі в електронній формі, необхідні для проведення перевірки, а також на складські, виробничі, торговельні приміщення, якщо існує вірогідність несанкціонованого вилучення, знищення, підміни, зміни стану або якісних характеристик товарів, які знаходяться в цих приміщеннях, що може мати вплив на прийняття рішення за результатами перевірки;

15) інші права, передбачені цим Кодексом та законами України.

2. Посадові особи митних органів під час проведення документальної виїзної перевірки підприємства зобов’язані:

1) проводити перевірку відповідно до її програми, що затверджується наказом відповідного митного органу про призначення перевірки;

2) поважати права та законні інтереси працівників підприємства, що перевіряється, не допускати заподіяння підприємству шкоди неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю;

3) не порушувати нормального режиму роботи підприємства, що перевіряється;

4) використовувати будь-яку інформацію, отриману під час проведення перевірки, виключно у митних цілях;

5) не розголошувати інформацію, яка була отримана під час проведення перевірки і становить державну, банківську або комерційну таємницю, що охороняється законом;

6) надавати на вимогу посадових осіб підприємства, що перевіряється, необхідну інформацію щодо положень законодавства, які стосуються питань перевірки;

7) забезпечувати збереження документів, отриманих та складених у ході перевірки, не розголошувати їх зміст без згоди підприємства, що перевіряється, крім випадків, передбачених цим Кодексом;

8) інформувати посадових осіб підприємства, що перевіряється, про їхні права та обов’язки під час проведення митного контролю після випуску товарів, про призначення та проведення експертизи (дослідження), взяття проб та зразків;

9) видавати керівнику підприємства, що перевіряється, або особі, яка виконує його обов’язки, примірник акта або довідки, складених за результатами перевірки;

10) виконувати інші обов’язки, передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 348. Проведення зустрічних звірок

1. Посадові особи митних органів під час проведення документальних виїзних перевірок підприємств з метою з’ясування питань перевірки мають право проводити зустрічні звірки.

2. Підставою для проведення зустрічної звірки є потреба у перевірці відомостей, отриманих від особи, безпосередньо або опосередковано залученої до операцій з товарами, переміщеними через митний кордон України, у тому числі ввезеними на територію вільної митної зони або вивезеними з цієї території, чи від будь-якої іншої особи, яка може володіти документами та даними, необхідними для прийняття рішення за результатами перевірки, якщо така особа не надасть пояснень та необхідних документальних підтверджень на письмовий запит митного органу протягом трьох робочих днів з дати отримання запиту.

3. Під час зустрічної звірки перевіряються дотримання вимог законодавства при здійсненні зовнішньоторговельних операцій, інформація, яка міститься у митній декларації, декларації митної вартості, а також вид та обсяг операцій з товарами і здійснених розрахунків за них для з’ясування їх реальності та достовірності.

4. Результати зустрічної звірки можуть бути використані виключно для підтвердження або спростування інформації, що міститься у митній декларації, декларації митної вартості, а також доданих до них комерційних та інших документах.

5. Зустрічні звірки не є перевірками і проводяться в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

6. За результатами зустрічної звірки складається довідка, яка у десятиденний строк після завершення звірки надається для підписання керівнику підприємства, на якому проводилася звірка.

Стаття 349. Умови допуску посадових осіб митних органів до проведення документальних (планових чи позапланових) виїзних перевірок та зустрічних звірок

1. Посадові особи митного органу мають право приступити до проведення документальної (планової чи позапланової) виїзної перевірки підприємства чи зустрічної звірки на підприємстві за наявності підстав для їх проведення, визначених цим Кодексом, та за умови пред’явлення керівнику відповідного підприємства або уповноваженій ним особі під розписку посвідчення на право проведення перевірки, в якому зазначаються дата його видачі, назва митного органу, мета проведення перевірки, вид (планова чи позапланова) та підстави її проведення, дати початку та закінчення перевірки, посади, спеціальні звання та прізвища посадових осіб митних органів, які проводитимуть перевірку, а також копії наказу митного органу про проведення перевірки та службових посвідчень посадових осіб митних органів, які проводитимуть перевірку.

2. Посвідчення на право проведення перевірки є дійсним за умови наявності підпису керівника митного органу, скріпленого печаткою митного органу.

3. Непред’явлення керівнику підприємства або уповноваженій ним особі копії наказу митного органу про проведення перевірки, службових посвідчень посадових осіб митних органів, які проводитимуть перевірку, посвідчення на право проведення перевірки або їх пред’явлення з порушенням вимог, установлених частинами першою та другою цієї статті, є підставою для недопущення посадових осіб митного органу до проведення перевірки.

4. Недопущення посадових осіб митного органу до проведення перевірки з інших підстав, ніж ті, що визначені у частині третій цієї статті, не дозволяється.

5. При пред’явленні посвідчення на право проведення перевірки керівник підприємства або уповноважена ним особа розписується у посвідченні із зазначенням свого прізвища, ім’я, по батькові, посади, дати і часу ознайомлення.

6. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи розписатися в посвідченні на право проведення перевірки посадовими особами митного органу складається акт, який засвідчує факт відмови. Акт про відмову від підпису в посвідченні на право проведення перевірки є підставою для початку проведення такої перевірки.

7. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи у допуску посадових осіб митного органу до проведення перевірки складається акт.

Стаття 350. Права та обов’язки посадових осіб підприємства, що перевіряється, під час проведення документальних перевірок

1. Посадові особи підприємства, що перевіряється, мають право:

1) вимагати від посадових осіб митного органу повідомлення підстав для проведення перевірки, а також пред’явлення посвідчення на право проведення перевірки, копії наказу митного органу про проведення перевірки, службових посвідчень посадових осіб митних органів, які проводитимуть перевірку;

2) надавати посадовим особам митного органу, які проводять перевірку, письмові заяви, зауваження, пояснення з питань, що стосуються перевірки;

3) запитувати у посадових осіб митного органу та отримувати від них інформацію щодо положень законодавства, що стосуються питань перевірки;

4) надавати посадовим особам митного органу всі наявні у їх розпорядженні документи та відомості, що підтверджують процедури декларування та митного оформлення товарів до відповідного митного режиму, а також дотримання вимог законодавства з питань державної митної справи;

5) вимагати від посадових осіб митного органу перевірки відомостей та фактів, що можуть свідчити на користь підприємства;

6) звертатися до митного органу, посадові особи якого проводять перевірку, з клопотанням про продовження строку подання документів, строку проведення перевірки;

7) подавати письмові зауваження або заперечення до акта перевірки у разі незгоди з викладеними в ньому фактами та обставинами, вимагати розгляду цих зауважень або заперечень посадовими особами митного органу по суті та долучати їх до акта, що складається за результатами перевірки;

8) отримувати у посадових осіб митного органу після закінчення перевірки примірник акта (довідки), що складається за результатами перевірки;

9) оскаржувати рішення, прийняте митним органом за результатами перевірки;

10) складати розрахунок збитків та/або шкоди, заподіяних підприємству у зв’язку з проведенням документальної перевірки, та вимагати в установленому законом порядку відшкодування таких збитків та/або шкоди, а також долучати зазначений розрахунок до акта, що складається за результатами перевірки, як його невід’ємний додаток;

11) користуватися іншими правами, що передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

2. Посадові особи підприємства, що перевіряється, зобов’язані:

1) не перешкоджати законній діяльності посадових осіб митного органу під час проведення перевірки та виконувати законні вимоги зазначених осіб, у тому числі отримані в письмовій формі, які стосуються надання документів до перевірки документів, їх копій, інформації, у тому числі, за наявності - в електронній формі, проведення інвентаризацій, оглядів та реалізації інших прав посадових осіб митних органів, передбачених цим Кодексом та Податковим кодексом України;

2) забезпечувати у робочий час безперешкодний доступ посадових осіб митного органу, які здійснюють перевірку, на об’єкти підприємства, що перевіряється, та забезпечувати умови для виконання ними своїх обов’язків;

3) забезпечувати у разі необхідності посадових осіб митного органу робочим місцем на підприємстві, що перевіряється, комп’ютерною та іншою оргтехнікою (за наявності);

4) робити запис про ознайомлення на посвідченні про проведення перевірки;

5) визначати осіб, відповідальних за надання інформації посадовим особам митного органу, які здійснюють перевірку, не пізніше двох робочих днів з дня початку перевірки;

6) забезпечувати збереження документів, необхідних для з’ясування питань перевірки, протягом строків, передбачених пунктом 44.3 статті 44 Податкового кодексу України, та їх відновлення у разі втрати чи передчасного знищення;

7) виконувати інші обов’язки, передбачені цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 351. Документальні невиїзні перевірки

1. Предметом документальних невиїзних перевірок є дані про своєчасність, достовірність, повноту нарахування та сплати митних платежів при переміщенні товарів через митний кордон України підприємствами, а також при переміщенні товарів через митний кордон України громадянами з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств.

2. Документальна невиїзна перевірка проводиться у разі:

1) виявлення ознак, що свідчать про можливе порушення законодавства України з питань державної митної справи, за результатами аналізу електронних копій митних декларацій, інформації, що стосується товарів, митне оформлення яких завершено, отриманої від суб’єктів зовнішньоекономічної діяльності та виробників таких товарів, з висновків акредитованих відповідно до законодавства експертів;

2) надходження від уповноважених органів іноземних держав документально підтвердженої інформації про непідтвердження автентичності поданих митному органові документів щодо товарів, митне оформлення яких завершено, недостовірність відомостей, що в них містяться, а також запитів стосовно надання інформації про зовнішньоекономічні операції, які здійснювалися за участю суб’єктів зовнішньоекономічної діяльності - резидентів України.

3. Документальна невиїзна перевірка проводиться на підставі наказу митного органу.

4. Документальна невиїзна перевірка проводиться посадовими особами митного органу в приміщенні цього органу за умови направлення керівнику відповідного підприємства або відповідному громадянину рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особистого вручення зазначеним особам чи уповноваженим ними представникам під розписку письмового повідомлення про дату початку та місце проведення перевірки.

5. Присутність уповноважених посадових осіб підприємства або громадянина, що перевіряється, під час проведення невиїзної документальної перевірки не обов’язкова.

6. Тривалість проведення перевірки визначається у відповідному наказі митного органу та не може перевищувати строки, встановлені частиною восьмою статті 346 цього Кодексу для проведення документальних виїзних перевірок. Продовження строку проведення перевірки можливе на строк та з підстав, визначених частиною дев’ятою статті 346 цього Кодексу.

7. Про продовження строків проведення перевірки митний орган інформує підприємство (громадянина) в порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті.

8. Посадові особи митного органу під час проведення перевірки не мають права:

1) перевіряти дані, які не є предметом перевірки;

2) вимагати від підприємства, що перевіряється, надання документів або інформації, що не стосуються предмета перевірки;

3) розголошувати відомості про підприємство, що перевіряється, які становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання такими особами службових обов’язків.

9. Оформлення результатів невиїзної документальної перевірки здійснюється в порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 352. Матеріали, які можуть бути використані для підготовки висновків за результатами перевірок

1. Посадовими особами митних органів під час проведення перевірок можуть бути використані:

1) документи, визначені цим Кодексом;

2) податкова інформація;

3) експертні висновки;

4) судові рішення;

5) отримані від уповноважених органів іноземних держав документально підтверджені відомості щодо вартісних, кількісних або якісних характеристик, країни походження, складу та інших характеристик, які мають значення для оподаткування товарів, їх ввезення (пересилання) на митну територію України або на територію вільної митної зони чи вивезення (пересилання) за межі митної території України або території вільної митної зони, які відрізняються від задекларованих під час митного оформлення;

6) інші матеріали, отримані в порядку та спосіб, передбачені цим Кодексом або іншими законами України.

Стаття 353. Надання документів посадовими особами підприємства, що перевіряється

1. Забороняється витребування документів від посадових осіб підприємства будь-якими посадовими особами митного органу у випадках, не передбачених цим Кодексом.

2. Підприємство, що перевіряється, зобов’язане не пізніше першого робочого дня, наступного за днем початку документальної перевірки, надати у повному обсязі посадовим особам митного органу, які проводять перевірку, всі документи, у тому числі в електронній формі, що належать до предмета перевірки або пов’язані з ним, можуть мати відношення до переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі до ввезення товарів на територію вільної митної зони або їх вивезення з цієї території.

3. Документи, що містять комерційну таємницю або є конфіденційними, передаються посадовій особі митного органу окремо від інших документів. Передача таких документів для їх огляду, вивчення та їх повернення оформлюються актами довільної форми, які підписує посадова особа митного органу та уповноважена посадова особа підприємства, що перевіряється. Забороняється вилучення оригіналів первинних фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, крім випадків, передбачених Кримінально-процесуальним кодексом України.

4. Під час проведення перевірки посадові особи митного органу, які проводять перевірку, для отримання документів (їх копій), пояснень, довідок подають керівнику підприємства або уповноваженій ним особі письмові запити під особистий підпис на другому примірнику таких запитів із зазначенням переліку документів (їх копій), пояснень, довідок, необхідних для перевірки, та строку їх надання. Такі запити можуть бути подані не пізніше ніж за п’ять робочих днів до закінчення строку перевірки (у тому числі продовженого).

5. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи надати зазначені у запиті матеріали посадовій особі митного органу, уповноваженій на проведення перевірки, така особа складає акт у довільній формі, що засвідчує факт відмови, із зазначенням посади, прізвища, імені, по батькові керівника підприємства або уповноваженої ним особи та переліку документів, які йому запропоновано подати, а також причин такої відмови стосовно кожного документа. Зазначений акт підписується посадовою особою митного органу та керівником підприємства або уповноваженою ним особою. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від підписання зазначеного акта в ньому робиться відповідний запис.

6. Керівник підприємства або уповноважена ним особа має право звернутися до керівника митного органу, яким призначено перевірку, з письмовою заявою щодо продовження строку надання документів (їх копій), зазначених у письмовому запиті посадової особи митного органу, але не більше ніж на 15 робочих днів.

7. За наявності об’єктивних обставин керівник підприємства або уповноважена ним особа має право подавати таку заяву стосовно кожного письмового запиту посадової особи митного органу.

8. Керівник митного органу протягом двох робочих днів від дати отримання заяви підприємства щодо продовження строку надання документів (їх копій) зобов’язаний прийняти вмотивоване рішення за результатами її розгляду.

9. У разі прийняття рішення про продовження строку надання відповідних документів (їх копій) підприємству надсилається відповідь.

10. Посадова особа митного органу, уповноважена на проведення перевірки, у випадках, передбачених цим Кодексом, має право отримувати від підприємства копії документів, що стосуються предмета перевірки. Такі копії повинні бути засвідчені підписом керівника підприємства або уповноваженої ним особи та скріплені печаткою (за наявності). Отримання копій документів оформляється описом. Копія опису, складеного посадовими особами митного органу, вручається під особистий підпис керівнику підприємства, що перевіряється, або уповноваженій ним особі. Якщо керівник підприємства або уповноважений ним представник відмовляється від підпису про отримання копії опису, то посадові особи митного органу, які отримують копії, роблять в описі відмітку про відмову від підпису.

11. Якщо до початку або під час проведення перевірки оригінали первинних документів, облікових та інших регістрів, фінансової та статистичної звітності, інших документів з питань обчислення і сплати митних платежів, а також з інших питань, що стосуються державної митної справи, були вилучені правоохоронними та іншими органами, ці органи зобов’язані надати для проведення перевірки митному органу копії зазначених документів. Такі копії повинні бути надані протягом трьох робочих днів з дня отримання письмового запиту митного органу та засвідчені печаткою і підписами посадових осіб правоохоронних та інших органів, якими здійснено вилучення оригіналів документів.

Стаття 354. Оформлення результатів перевірок

1. Результати перевірок оформлюються у формі акта або довідки, які підписуються посадовими особами митного органу та керівником підприємства, що перевірялося, або уповноваженою ним особою. У разі встановлення під час перевірки порушень складається акт. Якщо такі порушення відсутні, складається довідка. За результатами зустрічної звірки складається довідка.

2. Акт (довідка) про результати перевірки склада-

ється у двох примірниках, підписується посадовими особами митного органу, які проводили перевірку, та реєструється в митному органі протягом 10 робочих днів з дня, що настає за днем закінчення встановленого для проведення перевірки строку. Такий акт (довідка) після реєстрації в митному органі протягом трьох робочих днів вручається для підписання керівнику підприємства або уповноваженій ним особі чи надсилається підприємству в порядку, встановленому Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень.

3. Строк складення акта (довідки) про результати перевірки не зараховується до строку проведення перевірки, встановленого цим Кодексом.

4. Керівник підприємства, що перевірялося, або уповноважена ним особа протягом п'яти робочих днів з дня, що настає за днем отримання акта (довідки), зобов'язані повернути митному органу підписаний примірник акта (довідки). Другий примірник акта (довідки) залишається на підприємстві.

5. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від підписання акта або довідки про результати документальної перевірки посадовими особами митного органу складається відповідний акт, що засвідчує факт такої відмови. Один примірник акта або довідки у день їх складення вручається або надсилається керівникові підприємства, що перевірялося.

6. У разі відмови керівника підприємства або уповноваженої ним особи від отримання примірника акта або довідки про результати перевірки чи неможливості його вручення та підписання у зв'язку з відсутністю підприємства за місцезнаходженням такий акт або довідка надсилається зазначеному підприємству в порядку, визначеному Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. У таких випадках митним органом складається відповідний акт.

7. Відмова керівника підприємства, що перевірялося, або уповноваженої ним особи від підписання акта про результати перевірки або від отримання його примірника не звільняє підприємство від обов'язку сплатити суми коштів відповідно до грошових зобов'язань, визначених митним органом за результатами перевірки.

8. У разі незгоди керівника підприємства або уповноваженої ним особи з висновками перевірки чи фактами та даними, викладеними в акті або довідці про результати перевірки, вони зобов'язані підписати акт або довідку з запереченнями, які вони мають право подати протягом п'яти робочих днів з дня отримання акта або довідки. Такі заперечення є невід'ємною частиною акта або довідки про результати перевірки. Заперечення розглядаються митним органом протягом п'яти робочих днів, що настають за днем їх отримання (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю з'ясування обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені у зауваженнях). За результатами розгляду підприємству надсилається відповідь у порядку, визначеному Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень. Керівник підприємства або уповноважена ним особа має право брати участь у розгляді заперечень. Про своє бажання взяти участь у розгляді заперечень ці особи зазначають у запереченнях.

9. Якщо керівник підприємства або уповноважена ним особа виявили бажання взяти участь у розгляді заперечень до акта або довідки про результати перевірки, митний орган зобов'язаний повідомити зазначених осіб про місце і час проведення такого розгляду. Таке повідомлення надсилається керівнику підприємства або уповноваженій ним особі не пізніше наступного робочого дня з дня отримання заперечень, але не пізніше ніж за два робочих дні до дня їх розгляду.

10. Участь керівника митного органу або особи, яка виконує його обов'язки, у розгляді заперечень підприємства до акта або довідки про результати перевірки є обов'язковою.

11. Рішення про визначення грошових зобов'язань підприємства, що перевірялося, приймається керівником митного органу або особою, яка виконує його обов'язки, з урахуванням результатів розгляду заперечень підприємства (у разі їх наявності). Керівник підприємства або уповноважена ним особа можуть бути присутні під час прийняття такого рішення.

12. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником митного органу або особою, яка виконує його обов'язки, з урахуванням розгляду заперечень до акта (у разі їх наявності) протягом десяти робочих днів з дня, наступного за днем вручення або надіслання підприємству акта про результати перевірки у порядку, передбаченому Податковим кодексом України для надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень, а за наявності заперечень підприємства до акта про результати перевірки - приймається з урахуванням висновку за результатами розгляду заперечень до акта про результати перевірки протягом трьох робочих днів, наступних за днем розгляду заперечень і надання (надсилання) письмової відповіді підприємству.

13. У разі якщо грошове зобов'язання розраховується митним органом за результатами перевірки, призначеної відповідно до кримінально-процесуального закону, податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки не виноситься до дня набрання законної сили відповідним вироком суду. Матеріали перевірки разом з висновками митного органу передаються правоохоронному органу, що призначив перевірку, для використання матеріалів відповідно до вимог кримінально-процесуального закону. Статус матеріалів перевірки та висновків митного органу визначається кримінально-процесуальним законом.

14. В акті перевірки зазначаються факти заниження і факти завищення податкових зобов'язань підприємства. Рішення щодо правильності визначення заявлених у митних деклараціях кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД, їх митної вартості та країни походження, підстав для звільнення від оподаткування окремими документами не оформляються, а зазначаються в акті про результати перевірки.

15. Доводи стосовно незгоди з рішеннями митного органу щодо правильності визначення заявлених у митних деклараціях кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД, їх митної вартості та країни походження, підстав для звільнення від оподаткування викладаються підприємством під час апеляційного оскарження податкових повідомлень-рішень про визначення суми грошового зобов'язання, винесених за результатами документальної перевірки, у порядку, передбаченому статтею 56 Податкового кодексу України.

16. Положення цієї статті поширюються також на громадян, щодо яких проводилася документальна невиїзна перевірка відповідно до статті 351 цього Кодексу.

Стаття 355. Обов'язок щодо зберігання документів

1. Підприємства зобов'язані забезпечувати зберігання митних декларацій, документів, передбачених статтею 335 цього Кодексу, фінансово-господарських, бухгалтерських та інших документів, необхідних для проведення документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи, у тому числі своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів, протягом строків, передбачених пунктами 44.3 та 44.4 статті 44 Податкового кодексу України, та їх відновлення у строки і в порядку, визначені пунктом 44.5 зазначеної статті, у разі їх втрати чи передчасного знищення. У разі невиконання цього обов'язку до підприємств застосовуються норми статті 121 Податкового кодексу України.

Глава 50. Митні експертизи

Стаття 356. Взяття проб (зразків) товарів

1. Взяття проб (зразків) товарів здійснюється посадовими особами митного органу в рамках процедур митного контролю та митного оформлення з метою встановлення характеристик, визначальних для:

1) класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД;

2) перевірки задекларованої митної вартості товарів;

3) встановлення країни походження товарів;

4) встановлення належності товарів до наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, сильнодіючих чи отруйних речовин;

5) встановлення належності товарів до предметів, що мають художню, історичну чи археологічну цінність;

6) встановлення належності товарів до таких, що виготовлені з використанням об'єктів права інтелектуальної власності, що охороняються відповідно до закону.

2. Взяття проб (зразків) товарів проводиться уповноваженими посадовими особами митного органу на підставі вмотивованого письмового рішення керівника цього митного органу або особи, яка виконує його обов'язки.

3. У разі проведення огляду і переогляду ручної поклажі та багажу за відсутності громадянина чи уповноваженої ним особи взяття проб (зразків) повинно здійснюватися у присутності двох понятих.

4. З дозволу митного органу можуть також братися проби (зразки) товарів, що зберігаються на митному складі, складі тимчасового зберігання.

5. При вивезенні товарів з митної території України взяття проб (зразків) товарів може здійснюватися тільки в митному органі відправлення. При цьому проби (зразки) можуть братися до завантаження товарів у транспортний засіб, за умови забезпечення надійної ідентифікації всіх товарів, призначених для завантаження.

6. Взяття проб (зразків) товарів, що перебувають під митним контролем, посадовими особами інших державних органів, а також декларантами або уповноваженими ними особами здійснюється спільно з посадовими особами відповідного митного органу.

7. Декларанти або уповноважені ними особи мають право бути присутніми під час взяття проб (зразків) товарів посадовими особами митного органу та інших державних органів.

8. Митні органи повинні бути ознайомлені з результатами проведених досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів, взятих іншими державними органами, декларантами або уповноваженими ними особами, не пізніше наступного робочого дня після їх отримання зазначеними органами та особами, а також отримати примірники результатів таких досліджень (аналізів, експертиз).

9. Декларанти або уповноважені ними особи сприяють посадовим особам митних органів під час взяття проб (зразків) товарів і здійснюють вантажні та інші необхідні операції.

10. Окрема митна декларація на проби (зразки) товарів не подається за умови, що відомості про них будуть наведені в митній декларації, яка подається щодо всіх товарів, які переміщуються через митний кордон України.

11. Для великогабаритних і технічно складних товарів (машини, технологічні лінії, промислові конструкції тощо) митні органи можуть вимагати від суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності надання тільки техніко-технологічної документації.

12. Достовірною техніко-технологічною документацією вважаються офіційно видані книги, державні та галузеві стандарти, технічні умови, специфікації, каталоги, креслення і паспортні дані на виріб виробника.

13. Проби (зразки) товарів, крім великогабаритних і технічно складних (машини, технологічні лінії, промислові конструкції тощо), беруться в мінімальній кількості у двох примірниках (досліджуваний та контрольний), кожен з яких є достатнім для проведення дослідження.

14. У разі якщо взяття контрольних проб (зразків) товарів з об'єктивних причин не видається можливим (одиничний товар, обмежена кількість, вміст поштового відправлення тощо), проби (зразки) товарів беруться в одному примірнику (досліджуваному).

15. Нормативи взяття проб (зразків) товарів установлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

16. Взяття проб (зразків) здійснюється з обов'язковим додержанням правил техніки безпеки та пожежної безпеки.

17. Про взяття проб (зразків) товарів складається акт за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

18. На кожну взяту пробу (зразок) накладається окреме митне забезпечення.

19. Декларанти або уповноважені ними особи повинні бути ознайомлені з результатами проведеного дослідження (аналізу, експертизи) проб та зразків товарів і отримати від митного органу, який призначив таке дослідження (аналіз, експертизу), примірники цих результатів не пізніше наступного робочого дня після проведення дослідження (аналізу, експертизи) митним органом або отримання ним примірників результатів такого дослідження (аналізу, експертизи) від інших державних органів.

20. Митні органи не відшкодовують витрат, здійснених декларантом або уповноваженою ним особою внаслідок взяття проб (зразків) товарів, що перебувають під митним контролем. Витрати на проведення дослідження (аналізу, експертизи) проб (зразків) товарів, здійснені митними органами, не відшкодовуються декларантом або уповноваженою ним особою, крім випадків, коли таке дослідження (аналіз, експертиза) проводиться з ініціативи зазначених осіб.

21. За бажанням декларанта або уповноваженої ним особи, за умови забезпечення сплати митних платежів відповідно до обраного митного режиму, товари, проби (зразки) яких взяті для проведення дослідження (аналізу, експертизи), випускаються митним органом до одержання результатів відповідних досліджень (аналізів, експертиз), якщо вони не підпадають під дію встановлених законодавством України заборон та/або обмежень щодо переміщення через митний кордон України.

22. З метою встановлення характеристик товару, необхідних для його митного оформлення, митні органи можуть письмово, у тому числі з використанням засобів інформаційних технологій, затребувати з підприємств-виробників, суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та громадян наявну у них техніко-технологічну документацію про склад, фізико-хімічні властивості товарів, інформацію про основні технологічні стадії їх виробництва та призначення.

Стаття 357. Операції із взятими пробами (зразками) товарів

1. Взяті проби (зразки) під митним забезпеченням разом з актом про їх взяття доставляються поштою або посадовою особою митного органу до спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення або до іншої експертної установи (організації) для проведення досліджень (аналізів, експертизи).

2. Дослідження (аналізи, експертизи) проводяться експертами спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення або інших експертних установ (організацій), призначених митним органом. Зазначені дослідження (аналізи, експертизи) проводяться з метою забезпечення здійснення митного контролю та митного оформлення і не є судовими експертизами.

3. Призначення дослідження (аналізу, експертизи) в інших установах (організаціях) допускається лише у разі неможливості проведення дослідження (аналізу, експертизи) спеціалізованим митним органом з питань експертного забезпечення.

4. Дослідження (аналіз, експертиза) проб (зразків) проводиться протягом 10 днів після їх надходження до спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення або іншої експертної установи (організації). У разі потреби цей строк може бути продовжено за рішенням керівника спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення або відповідної експертної установи (організації), але не більше ніж на 20 днів.

5. Дослідження (аналіз, експертиза) проб (зразків) товарів, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, здійснюється невідкладно.

6. Строк проведення досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) призупиняється у разі наявності клопотання експерта перед митним органом, який призначив дослідження (аналіз, експертизу), про надання йому додаткових матеріалів. Додаткові матеріали повинні бути надані у строк, що не перевищує 10 днів з дня отримання такого клопотання. У разі ненадання додаткових матеріалів у зазначений строк керівник спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення або відповідної експертної установи (організації) приймає рішення про проведення часткового дослідження (аналізу, експертизи) або про відмову у проведенні дослідження (аналізу, експертизи).

7. У разі порушення встановлених цією статтею строків проведення досліджень (аналізів, експертиз) чи у разі неможливості їх проведення митний орган зобов'язаний повідомити про це декларанта або уповноважену ним особу. Збитки, завдані декларанту або уповноваженій ним особі внаслідок порушення встановлених цією статтею строків проведення досліджень (аналізів, експертиз), відшкодовуються митними органами в установленому законом порядку.

8. За результатами проведених досліджень (аналізів, експертиз) експерт готує висновок за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

9. У висновку про результати досліджень (аналізів, експертиз) зазначаються:

1) місце і дата проведення дослідження (аналізу, експертизи);

2) ким і на підставі якого документа проводилося дослідження (аналіз, експертиза);

3) запитання, поставлені перед експертом;

4) об'єкти дослідження (аналізу, експертизи);

5) матеріали і документи, надані експерту;

6) зміст та результати дослідження (аналізу, експертизи) із зазначенням методів їх проведення;

7) оцінка результатів дослідження (аналізу, експертизи), висновки та їх обґрунтування.

10. Якщо експерт під час проведення дослідження (аналізу, експертизи) виявить істотні обставини, з приводу яких йому не було поставлено запитань, він може включити їх до висновку.

11. У разі недостатньої ясності та повноти висновку експерта може бути призначено додаткове дослідження (аналіз, експертиза), яке доручається тому самому або іншому експертові.

12. У разі необґрунтованості висновку або виникнення сумнівів у його правильності може бути призначено повторне дослідження (аналіз, експертиза), проведення якого доручається іншому експерту.

13. Додаткові та повторні дослідження (аналізи, експертизи) призначаються на загальних підставах.

14. Контрольні проби (зразки), а також залишки досліджених проб та пошкоджені під час проведення досліджень (аналізів, експертиз) зразки зберігаються у спеціалізованому митному органі з питань експертного забезпечення протягом 60 днів з дня їх надходження. Протягом цього строку декларант або уповноважена ним особа має право оскаржити рішення митного органу, прийняте на підставі результатів проведеного дослідження (аналізу, експертизи), в установленому цим Кодексом порядку.

15. Проби (зразки) товарів, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, зберігаються протягом строку їх зберігання.

16. Проби (зразки) товарів, в результаті досліджень яких у їх складі виявлено наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги чи прекурсори, сильнодіючі або отруйні речовини, а також проби (зразки) товарів, взяті в одному примірнику, одразу після проведення їх дослідження (аналізу, експертизи) та надання висновку передаються митному органу, який призначив таке дослідження (аналіз, експертизу), за актом, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

17. Проби (зразки) товарів, у тому числі пошкоджені, і техніко-технологічна документація належать їх власникам. Після закінчення дослідження (аналізу, експертизи) проби (зразки) з урахуванням встановленого частиною чотирнадцятою цієї статті строку зберігання повертаються декларанту або уповноваженій ним особі на їх письмову вимогу з оформленням відповідного акта, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

18. Проби (зразки) товарів, не затребувані власником або уповноваженою ним особою протягом встановленого частиною чотирнадцятою цієї статті строку зберігання, знищуються з оформленням відповідного акта, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. При цьому вартість зазначених проб (зразків) власникові або уповноваженій ним особі не відшкодовується.

19. Техніко-технологічна документація та інші документи з інформацією про характеристики товару, проби (зразки) якого відбиралися для проведення досліджень (аналізів, експертиз), повертаються власнику товарів або уповноваженій ним особі після закінчення митного оформлення цих товарів або після надання митному органу засвідчених в установленому порядку копій зазначених документів, які залишаються у справах митного органу.

20. Оплата проведення досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

Глава 51. Особливі процедури митного контролю

Стаття 358. Звільнення від окремих форм митного контролю

1. Звільнення від окремих форм митного контролю встановлюється цим Кодексом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Незастосування окремих форм митного контролю не означає звільнення від обов'язкового дотримання порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України.

Стаття 359. Звільнення від митного огляду

1. Митному огляду не підлягає ручна поклажа та супроводжуваний багаж Президента України, Голови Верховної Ради України, народних депутатів України, Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, Голови та суддів Верховного Суду України, Голови та суддів Конституційного Суду України, Міністра закордонних справ України, Генерального прокурора України та членів їх-

ніх сімей, які прямують разом з ними.

2. Митному огляду не підлягають засоби залізничного та повітряного транспорту, які перевозять офіційні державні делегації. Підставою для звільнення транспортного засобу від митного огляду є подання митному органу офіційного повідомлення Міністерства закордонних справ України.

Стаття 360. Здійснення митного контролю деяких видів товарів у першочерговому порядку

1. У разі переміщення через митний кордон України товарів, необхідних для подолання наслідків стихійного лиха, аварій, катастроф, епідемій, а також живих тварин, органів та інших анатомічних матеріалів людини для потреб трансплантації, товарів, що мають обмежений строк чи особливий режим зберігання, товарів військового призначення, радіоактивних матеріалів, фото-, аудіо- і відеоматеріалів для засобів масової інформації, товарів міжнародної технічної та гуманітарної допомоги, товарів, що переміщуються в рамках угод про виробничу кооперацію, товарів, що переміщуються за процедурою МДП, митний контроль таких товарів здійснюється першочергово.

2. Огляд (переогляд) товарів, зазначених у частині першій цієї статті, а також взяття проб та зразків таких товарів здійснюються тільки за виключних обставин.

3. Законами України можуть визначатися інші категорії товарів, митний контроль яких здійснюється у першочерговому порядку.

Глава 52. Система управління ризиками

Стаття 361. Цілі застосування системи управління ризиками

1. Управління ризиками - це робота митних органів з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів. Під ризиком розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи.

2. Митні органи застосовують систему управління ризиками для визначення товарів, транспортних засобів, документів і осіб, які підлягають митному контролю, форм митного контролю, що застосовуються до таких товарів, транспортних засобів, документів і осіб, а також обсягу митного контролю.

3. Цілями застосування системи управління ризиками є:

1) запобігання, прогнозування і виявлення порушень законодавства України з питань державної митної справи;

2) забезпечення більш ефективного використання наявних у митних органів ресурсів та зосередження їх уваги на окремих згрупованих об'єктах аналізу ризику, щодо яких є потреба у застосуванні окремих форм митного контролю або їх сукупності, а також у підвищенні ефективності митного контролю (областях ризику);

3) забезпечення в межах повноважень митних органів заходів із захисту національної безпеки, життя і здоров'я людей, тварин, рослин, довкілля, інтересів споживачів;

4) прискорення митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України.

Стаття 362. Аналіз ризику та його об'єкти

1. Аналіз ризику - це систематичне використання митними органами наявної у них інформації для визначення обставин та умов виникнення ризиків, їх ідентифікації і оцінки ймовірних наслідків недотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи.

2. До об'єктів аналізу ризику належать:

1) характеристики товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;

2) характер зовнішньоекономічної операції;

3) характеристика суб'єктів, що беруть участь у зовнішньоекономічній операції.

Стаття 363. Діяльність митних органів з оцінки та управління ризиками

1. Діяльність митних органів з оцінки та управління ризиками полягає у виконанні таких завдань:

1) формування інформаційної бази даних системи управління ризиками митних органів;

2) аналіз, виявлення та оцінка ризиків, у тому числі з використанням інформаційних технологій, що включають систематичне:

а) виявлення умов і факторів, що впливають на виникнення ризиків;

б) визначення областей ризику;

в) визначення критеріїв із заданими наперед параметрами, використання яких дає можливість здійснювати вибір об'єкта контролю, що становить ризик (індикаторів ризику);

г) здійснення оцінки імовірності виникнення ризиків та можливої шкоди у разі їх проявлення;

3) розроблення і реалізація практичних заходів з управління ризиками з урахуванням:

а) результатів аналізу та оцінки ризиків;

б) результатів аналізу необхідних ресурсів та очікуваних результатів реалізації запланованих заходів;

4) аналіз результатів та коригування вжитих заходів з управління ризиками, що включає:

а) здійснення контролю за практичною реалізацією заходів;

б) збір, оброблення та аналіз інформації про результати вжитих заходів з метою їх коригування та вдосконалення системи управління ризиками.

2. Порядок здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. Система управління ризиками передбачає застосування випадкового відбору.

4. Якщо товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються підприємством через митний кордон України, у 25 і більше відсотках випадків такого переміщення протягом року піддавалися митному контролю внаслідок застосування системи управління ризиками, що спричинило затримку митного оформлення понад 4 робочі години, і при цьому фактів порушення митних правил виявлено не було, це підприємство має право знати причини та підстави застосування до зазначених товарів, транспортних засобів відповідних форм митного контролю.

Розділ XII
ОСОБЛИВОСТІ ПРОПУСКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ (ПЕРЕСИЛАЮТЬСЯ) ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ГРОМАДЯНАМИ

Глава 53. Загальні положення щодо пропуску та оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами

Стаття 364. Питання, що регулюються цим розділом

1. Цей розділ регулює умови та порядок пропуску та оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних зі здійсненням підприємницької діяльності.

2. У випадку переміщення громадянами-підприємцями через митний кордон України товарів, пов'язаних зі здійсненням ними підприємницької діяльності, митне оформлення здійснюється в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законодавчими актами України для підприємств. Положення цього розділу в такому випадку не застосовуються.

3. Положення цього розділу не поширюються на товари, що переміщуються особами, які користуються митними пільгами згідно із розділом XIII цього Кодексу, крім випадків, установлених цим Кодексом.

Стаття 365. Порядок переміщення громадянами товарів через митний кордон України та місця митного оформлення таких товарів

1. Громадяни за умови дотримання вимог цього Кодексу та інших актів законодавства України можуть переміщувати через митний кордон України будь-які товари, крім тих, що заборонені до ввезення в Україну (у тому числі з метою транзиту) та вивезення з України.

2. Громадянам, які в'їжджають на територію України або виїжджають з неї засобами автомобільного та залізничного транспорту, а також транспортними засобами особистого користування, дозволяється здійснювати декларування товарів, що переміщуються ними через митний кордон України, не залишаючи цих транспортних засобів.

3. Стосовно транзитних пасажирів, які не залишають транзитної зони, митний контроль не проводиться, однак митні органи мають право вживати передбачених цим Кодексом заходів у разі підозри щодо вчинення такими пасажирами порушення митних правил або контрабанди.

4. Митне оформлення товарів, що вивозяться за межі митної території України громадянами, може здійснюватися у будь-якому митному органі на всій митній території України.

5. Митне оформлення товарів, що ввозяться на митну територію України громадянами (крім товарів, що переміщуються у несупроводжуваному багажі та у вантажних відправленнях, а також товарів за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, які підлягають державній реєстрації), здійснюється у пунктах пропуску через державний кордон України.

6. Митне оформлення товарів, які ввозяться на митну територію України громадянами у несупроводжуваному багажі та вантажних відправленнях, здійснюється в митних органах за місцем проживання або тимчасового перебування зазначених громадян, у місці кінцевого призначення транспортного засобу, що здійснював перевезення цих товарів, або, за заявою громадянина, - у пунктах пропуску через державний кордон України.

7. Місця здійснення митного оформлення ввезених на митну територію України громадянами товарів за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, що підлягають державній реєстрації, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

8. Переміщення громадянами через митний кордон України трун з тілами (урн з прахом) чи останків померлих здійснюється на підставі письмової заяви цих громадян довільної форми та документів, визначених Законом України «Про поховання та похоронну справу».

Стаття 366. Двоканальна система митного контролю товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України громадянами

1. Двоканальна система - це спрощена система митного контролю, яка дає громадянам змогу здійснювати декларування, обираючи один з двох каналів проходу (проїзду транспортними засобами особистого користування) через митний кордон України.

2. Канал, позначений символами зеленого кольору («зелений коридор»), призначений для декларування шляхом вчинення дій громадянами, які переміщують через митний кордон України товари в обсягах, що не підлягають оподаткуванню митними платежами та не підпадають під встановлені законодавством заборони або обмеження щодо ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території і не підлягають письмовому декларуванню.

3. Канал, позначений символами червоного кольору («червоний коридор»), призначений для всіх інших громадян.

4. Громадянин самостійно обирає відповідний канал («зелений коридор» або «червоний коридор») для проходження митного контролю за двоканальною системою.

5. Обрання «зеленого коридору» вважається заявою громадянина про те, що переміщувані ним через митний кордон України товари не підлягають письмовому декларуванню, оподаткуванню митними платежами, не підпадають під встановлені законодавством заборони та/або обмеження щодо ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території та свідчить про факти, що мають юридичне значення.

6. Громадяни, які проходять (проїжджають) через «зелений коридор», звільняються від подання письмової митної декларації. Звільнення від подання письмової митної декларації не означає звільнення від обов'язкового дотримання порядку переміщення товарів через митний кордон України.

Стаття 367. Умови пересилання громадянами товарів через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Громадяни мають право пересилати товари через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях у порядку, встановленому главою 36 цього Кодексу, крім товарів, заборонених до такого пересилання.

2. Обмеження щодо вартості та обсягів товарів, а також перелік товарів, заборонених до пересилання у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, встановлюються цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 368. Визначення вартості товарів, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, для цілей нарахування митних платежів

1. Для цілей оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, застосовується фактурна вартість цих товарів, зазначена в касових або товарних чеках, ярликах, інших документах роздрібної торгівлі, які містять відомості щодо вартості таких товарів.

2. При визначенні фактурної вартості товарів, які переміщуються у несупроводжуваному багажі та вантажному відправленні, крім вартості самих товарів враховується вартість їх страхування та перевезення (фрахту) до моменту перетинання ними митного кордону України.

3. Особа, яка декларує товари, вправі довести достовірність відомостей, представлених для визначення їх фактурної вартості.

4. У разі наявності доказів недостовірності заявленої фактурної вартості товарів митні органи визначають їх вартість самостійно, на підставі ціни на ідентичні або подібні (аналогічні) товари відповідно до вимог цього Кодексу.

Стаття 369. Переміщення (пересилання) особистих речей громадянами через митний кордон України

1. Особисті речі, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, підлягають декларуванню шляхом учинення дій, усно, або, за бажанням власника чи на вимогу митного органу, письмово, не оподатковуються митними платежами та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, а також від застосування до них видів державного контролю, визначених частиною першою статті 319 цього Кодексу.

Стаття 370. Перелік товарів, які можуть бути віднесені до особистих речей громадян

1. Особистими речами вважаються:

1) товари особистої гігієни та індивідуальні косметичні засоби у кількості, що забезпечує потреби однієї особи на період поїздки;

2) одяг, білизна, взуття, що мають суто особистий характер, призначені виключно для власного користування і мають ознаки таких, що були у користуванні;

3) особисті прикраси, у тому числі з дорогоцінних металів та каміння, що мають ознаки таких, що були в користуванні;

4) індивідуальне письмове та канцелярське приладдя;

5) один фотоапарат, одна кіно-, відеокамера разом з обґрунтованою кількістю фото-, відео-, кіноплівок та додаткового приладдя;

6) один переносний проектор та аксесуари до нього разом з обґрунтованою кількістю діапозитивів та/або кіноплівок;

7) бінокль;

8) переносні музичні інструменти у кількості не більше двох штук;

9) один переносний звуковідтворювальний пристрій (у тому числі магнітофон, диктофон, програвач компакт-дисків тощо) з обґрунтованою кількістю плівок, платівок, дисків;

10) один переносний радіоприймач;

11) стільникові (мобільні) телефони у кількості не більше двох штук, пейджери;

12) один переносний телевізор;

13) переносні персональні комп'ютери у кількості не більше двох штук і периферійне обладнання та приладдя до них; флеш-карти у кількості не більше трьох штук;

14) одна переносна друкарська машина;

15) калькулятори, електронні книжки у кількості не більше двох штук;

16) індивідуальні вироби медичного призначення для забезпечення життєдіяльності людини та контролю за її станом з ознаками таких, що були в користуванні;

17) звичайні та/або прогулянкові дитячі коляски у кількості, що відповідає кількості дітей, які перетинають кордон разом із громадянином, а у разі відсутності дітей - у кількості не більше однієї штуки;

18) одна інвалідна коляска на кожного інваліда, який перетинає митний кордон України, а у разі відсутності такої особи - у кількості не більше однієї штуки;

19) лікарські засоби, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в порядку та обсягах, визначених Кабінетом Міністрів України;

20) годинники у кількості не більше двох штук;

21) 0,5 літра туалетної води та/або 100 грамів парфумів;

22) спортивне спорядження - велосипед, вудка рибальська, комплект альпіністського спорядження, комплект спорядження для підводного плавання, комплект лиж, комплект тенісних ракеток, дошка для серфінгу, віндсерфінгу, комплект спорядження для гольфу, інше аналогічне спорядження, призначене для використання однією особою;

23) спеціальне дитяче харчування для дітей, хворих на фенілкетонурію або інше захворювання, що потребує спеціального харчування, яке не виробляється (не реалізується) в Україні, що переміщується (пересилається) через митний кордон України в порядку та обсягах, визначених Кабінетом Міністрів України;

24) інші товари, призначені для забезпечення повсякденних потреб громадянина, перелік і гранична кількість яких визначаються законами України.

Глава 54. Пропуск та оподаткування товарів, що вивозяться (пересилаються) громадянами за межі митної території України

Стаття 371. Умови вивезення (пересилання) громадянами товарів за межі митної території України

1. Товари, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро (крім зазначених у частині другій цієї статті), не підлягають письмовому декларуванню при вивезенні (пересиланні) їх громадянами за межі митної території України.

2. Товари, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро та на які законом встановлено вивізне мито та/або якщо відповідно до закону державними органами видаються документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, із сплатою у випадках, визначених законами України, вивізного мита та з поданням відповідних документів, виданих державними органами.

3. Товари, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро (крім зазначених у частині четвертій цієї статті), при вивезенні (пересиланні) їх громадянами за межі митної території України підлягають письмовому декларуванню з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, та зі сплатою вивізного мита у випадках, встановлених законами України.

4. Товари, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро, при вивезенні (пересиланні) громадянами за межі митної території України підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України, за умови, що ці товари:

1) вивозяться у зв'язку з виїздом за межі України на постійне місце проживання;

2) входять до складу спадщини, оформленої в Україні на користь громадянина-нерезидента, за умови підтвердження складу спадщини органами, що вчиняють нотаріальні дії;

3) тимчасово вивозяться громадянами-резидентами за межі митної території України під письмове зобов'язання про їх зворотне ввезення;

4) були тимчасово ввезені на митну територію України під зобов'язання про їх зворотне вивезення, що підтверджується відповідними документами;

5) були одержані громадянами-нерезидентами у вигляді призів і нагород за участь у змаганнях, конкурсах, фестивалях тощо, які проводяться на території України, що підтверджується відповідними документами.

5. Товари, придбані громадянами-нерезидентами на території України, загальна фактурна вартість яких не перевищує суми іноземної валюти, ввезеної цими громадянами в Україну, та товари, що вивозяться громадянами-нерезидентами у зв'язку з остаточним виїздом за межі України, на суму доходу, одержаного за час роботи чи навчання в Україні, що підтверджується відповідними документами, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, зі сплатою у випадках, встановлених законами України, вивізного мита, та поданням документів, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, які при переміщенні (пересиланні) громадянами таких товарів через митний кордон України видаються відповідними державними органами.

Стаття 372. Особливості тимчасового вивезення (пересилання) громадянами-резидентами товарів за межі митної території України

1. Тимчасове вивезення (пересилання) громадянами-резидентами товарів за межі митної території України здійснюється з наданням митному органу зобов'язання про зворотне ввезення.

2. Дія частини першої цієї статті не поширюється на тимчасове вивезення (пересилання) за межі митної території України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро, особистих речей і транспортних засобів особистого користування, на яких громадяни перетинають митний кордон.

3. У разі відсутності книжки (карнету) А. Т. А., що використовується відповідно до Конвенції про тимчасове ввезення (Стамбул, 1990 рік), тимчасове вивезення громадянами-резидентами товарів (крім транспортних засобів особистого користування) за межі митної території України здійснюється на умовах, установлених частинами першою та другою цієї статті.

4. Зобов'язання щодо зворотного ввезення товарів, які тимчасово вивозяться (пересилаються) за межі митної території України і сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро, може надаватися за бажанням громадянина.

5. У разі надання громадянином зобов'язання про зворотне ввезення товарів митний орган вживає заходів для забезпечення ідентифікації цих товарів з метою їх зворотного ввезення без письмового декларування та без оподаткування митними платежами.

Стаття 373. Обмеження щодо вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України окремих товарів

1. Не допускається вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України товарів, незалежно від їх загальної фактурної вартості, згідно з переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України.

2. Порядок вивезення (пересилання) за межі митної території України дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів із них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Порядок вивезення (пересилання) за межі митної території України банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів визначається Національним банком України.

4. Не допускається вивезення за межі митної території України алкогольних напоїв та тютюнових виробів громадянами, які не досягли 18-річного віку.

Глава 55. Пропуск та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України

Стаття 374. Умови ввезення (пересилання) громадянами товарів на митну територію України

1. Товари (за винятком підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення, та товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 500 євро та/або сумарна вага яких не перевищує 50 кг, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню (за винятком товарів, на які відповідно до статті 197 цього Кодексу встановлено обмеження щодо переміщення громадянами через митний кордон України, і випадків, передбачених частиною другою цієї статті) та не є об'єктами оподаткування митними платежами.

2. Норма частини першої цієї статті застосовується у разі, якщо особа, яка ввозить товари на митну територію України, в'їжджає в Україну не частіше одного разу протягом однієї доби. З метою забезпечення дотримання цієї умови посадові особи органів охорони державного кордону, які здійснюють паспортний контроль у пунктах пропуску через державний кордон України, безпосередньо в процесі здійснення такого контролю інформують посадових осіб митних органів про громадян, які в'їжджають в Україну частіше одного разу протягом однієї доби. У разі якщо товари в обсягах, що не перевищують обмежень, встановлених у частині першій цієї статті, ввозяться на митну територію України особою, яка в'їжджає в Україну частіше одного разу протягом однієї доби, такі товари підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України.

3. У разі якщо товари, зазначені у частині першій цієї статті, підлягають державній реєстрації на території України, такі товари підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів при переміщенні (пересиланні) їх через митний кордон України громадянами, та звільняються від оподаткування митними платежами.

4. Товари (крім підакцизних), що ввозяться громадянами у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі, сумарна фактурна вартість та/або загальна вага яких перевищують обмеження, встановлені частиною першою цієї статті, але загальна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України, в частині, що перевищує еквівалент 1000 євро (при ввезенні товарів на митну територію України через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення) та еквівалент 500 євро або вартість товарів, обчислена пропорційно до ваги, що перевищує 50 кг (при ввезенні через інші пункти пропуску через державний кордон України). Базою оподаткування таких товарів є частина їх сумарної фактурної вартості, що перевищує еквівалент 1000 євро (при ввезенні товарів на митну територію України через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення) та еквівалент 500 євро або вартість товарів, обчислена пропорційно до ваги, що перевищує 50 кг (при ввезенні через інші пункти пропуску через державний кордон України).

5. Культурні цінності за кодами 9701 10 00 00, 9701 90 00 00, 9702 00 00 00, 9703 00 00 00, 9704 00 00 00, 9705 00 00 00, 9706 00 00 00 згідно з УКТ ЗЕД, виготовлені 50 і більше років тому, незалежно від їх вартості та способу переміщення через митний кордон України, підлягають письмовому декларуванню.

6. Товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 300 євро, що переміщуються (пересилаються) на митну територію України на адресу одного одержувача в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача протягом однієї доби у міжнародних експрес-відправленнях, а також у несупроводжуваному багажі, підлягають усному декларуванню на підставі товаросупровідних документів та не є об'єктами оподаткування митними платежами.

7. Товари (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) у міжнародних поштових або міжнародних експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 300 євро, але не перевищує еквівалент 10000 євро, або переміщуються (пересилаються) без дотримання умов, передбачених частиною п'ятою цієї статті, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків та податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України. Базою оподаткування для таких товарів є частина їх сумарної фактурної вартості, що перевищує еквівалент 300 євро.

8. Товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро, що пересилаються (переміщуються) на митну територію України в міжнародних поштових відправленнях, міжнародних експрес-відправленнях, у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі, а також товари (крім підакцизних), незалежно від їх фактурної вартості, що переміщуються на митну територію України у вантажних відправленнях, підлягають декларуванню та митному оформленню з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, а також дозволів (ліцензій), сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності у випадках, установлених законодавством України для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, та оподатковуються ввізним митом за повними ставками Митного тарифу України і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України.

9. Поміщення товарів, ввезених на митну територію України громадянами, у митні режими відмови на користь держави чи знищення або руйнування здійснюється в порядку, встановленому цим Кодексом.

10. При ввезенні (пересиланні) на митну територію України громадянами звільняються від оподаткування митними платежами:

1) особисті речі, визначені статтею 370 цього Кодексу;

2) культурні цінності за кодами 9701 10 00 00, 9701 90 00 00, 9702 00 00 00, 9703 00 00 00, 9704 00 00 00, 9705 00 00 00, 9706 00 00 00 згідно з УКТ ЗЕД, виготовлені 50 і більше років тому;

3) товари, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб громадянина та початкового облаштування, що ввозяться (пересилаються) громадянами у зв'язку з переселенням на постійне місце проживання в Україну протягом шести місяців з дня видачі документа, що підтверджує право громадянина на постійне проживання в Україні, за умови документального підтвердження того, що до дня видачі цього документа громадянин проживав на території країни, з якої він прибув, не менше трьох років:

а) товари, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб громадянина та початкового облаштування (крім товарів, що класифікуються за товарною позицією 8802 або одним із кодів 8903 91 99 00, 8903 92 99 00, 8903 99 99 00 згідно з УКТ ЗЕД);

б) транспортні засоби особистого користування, що класифікуються в одній із товарних позицій 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД (у кількості однієї одиниці на кожного громадянина, який досяг 18-річного віку), за умови документального підтвердження того, що до дня видачі документа, що підтверджує право на постійне проживання в Україні, громадянин був власником (або співвласником) такого транспортного засобу не менше одного року, а транспортний засіб перебував за ним на постійному обліку (реєстрації) у відповідних реєстраційних органах країни постійного місця попереднього проживання громадянина не менше одного року, якщо даний транспортний засіб підлягає реєстрації в цій країні;

в) товари, що класифікуються в товарній позиції 8716 згідно з УКТ ЗЕД (у кількості однієї одиниці на кожного повнолітнього громадянина) за умови одночасного ввезення з транспортними засобами особистого користування, що класифікуються в одній із товарних позицій 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД.

У разі пропуску внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили, хвороби або з інших поважних причин, що підтверджується відповідними документами, встановленого цим пунктом строку ввезення (пересилання) товарів на митну територію України із звільненням від оподаткування митними платежами цей строк може бути продовжений відповідним митним органом, але не більш як до двох років з дня видачі документа, що підтверджує право громадянина на постійне проживання в Україні;

4) товари, що належать громадянам і переміщуються транзитом через митну територію України;

5) товари, що входять до складу спадщини за законом, відкритої за межами України на користь резидента (у тому числі в кількості однієї одиниці за кожною товарною позицією 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД), у разі підтвердження її складу органами, що вчиняють нотаріальні дії у країні її відкриття. Зазначене підтвердження підлягає засвідченню або легалізації у відповідній закордонній консульській установі України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

6) товари, одержані громадянами-резидентами у вигляді нагород і призів на міжнародних змаганнях, конкурсах за межами митної території України (у тому числі не більше одного товару за товарними позиціями 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД), за умови документального підтвердження факту нагородження нотаріальними органами відповідної країни. Зазначене підтвердження підлягає засвідченню або легалізації у відповідній закордонній консульській установі України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України;

7) товари (включаючи транспортні засоби особистого користування), що були попередньо вивезені громадянами-резидентами за межі митної території України і зворотно ввозяться на митну територію України, за наявності відповідного підтвердження факту попереднього вивезення таких товарів;

8) транспортні засоби особистого користування, що тимчасово ввозяться на митну територію України громадянами-нерезидентами, а також пальне, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником;

9) товари (крім транспортних засобів), які мають ознаки таких, що були у користуванні та призначені для власного облаштування житла і забезпечення життєдіяльності громадян, які перебували за кордоном у відрядженнях (на навчанні), за умови, що такі товари ввозяться (пересилаються) протягом шести місяців з дня повернення таких громадян в Україну після закінчення строку відрядження (навчання);

10) товари (крім транспортних засобів), які мають ознаки таких, що були у користуванні та призначені для власного облаштування житла і забезпечення життєдіяльності іноземних громадян, які за офіційним запрошенням прибувають у довготермінове відрядження в Україну, за умови, що такі товари ввозяться (пересилаються) безпосередньо таким громадянином в Україну на адресу свого тимчасового перебування протягом перших шести місяців його перебування в довготерміновому відрядженні в Україні під зобов'язання про їх зворотне вивезення;

11) товари, що класифікуються в одній із товарних позицій 8702, 8703, 8711 згідно з УКТ ЗЕД (у кількості однієї одиниці за кожною товарною позицією), що ввозяться працівниками дипломатичної служби, які перебували за кордоном у довготермінових відрядженнях або проходили дипломатичну службу строком не менше одного року та повертаються в Україну, за умови, що:

а) працівник дипломатичної служби є власником цих товарів;

б) товари були придбані працівником дипломатичної служби в межах строку відрядження або проходження дипломатичної служби, що підтверджується відповідним наказом Міністерства закордонних справ України;

в) сукупна вартість товарів не перевищує 50 відсотків від суми, що виплачується працівнику дипломатичної служби у зв'язку з перебуванням у довготерміновому відрядженні або проходженням дипломатичної служби за кордоном та підтверджується документами в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11. Товари за товарними позиціями 8702, 8703, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, що ввозяться на митну територію України громадянами у зв'язку з переселенням на постійне місце проживання в Україну із звільненням від оподаткування митними платежами відповідно до цього Кодексу, підлягають постановці на тимчасовий облік в державних реєстраційних органах на строк до двох років з оформленням документів на право тимчасового користування такими товарами та можуть бути відчужені або передані у володіння, користування чи розпорядження іншим особам (крім членів сімей таких громадян) упродовж двох років з дня ввезення на митну територію України лише після сплати особами, які ввезли їх в Україну, всіх митних платежів за ставками, чинними на день подання митної декларації.

12. Документи на право постійного користування (з правом відчуження) товарами, зазначеними у частині одинадцятій цієї статті, можуть бути видані громадянам - власникам цих товарів після постійного проживання їх на території України протягом двох років з дня митного оформлення таких товарів.

Стаття 375. Ввезення громадянами на митну територію України домашніх тварин

1. Домашні тварини, що ввозяться громадянами на митну територію України, підлягають письмовому декларуванню та застосуванню до них заходів контролю, визначених законом.

Стаття 376. Ввезення на митну територію України громадянами алкогольних напоїв та тютюнових виробів

1. Ввезення на митну територію України алкогольних напоїв та тютюнових виробів громадянами, які не досягли 18-річного віку, не допускається.

2. Громадяни, які досягли 18-річного віку, можуть ввозити алкогольні напої та тютюнові вироби на митну територію України в ручній поклажі або супроводжуваному багажі без сплати митних платежів та без письмового декларування у таких кількостях із розрахунку на одну особу:

1) 200 сигарет або 50 сигар чи 250 грамів тютюну, або ці вироби в наборі загальною вагою, що не перевищує 250 грамів;

2) 5 літрів пива, 2 літри вина, 1 літр міцних (із вмістом спирту більш як 22%) алкогольних напоїв.

3. Алкогольні напої та тютюнові вироби незалежно від їх кількості не звільняються від оподаткування митними платежами, якщо особа, яка ввозить їх на митну територію України, була відсутня в Україні менш ніж 24 години.

Стаття 377. Особливості митного оформлення окремих товарів, що ввозяться громадянами на митну територію України для вільного обігу

1. Товари за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, які підлягають державній реєстрації, при ввезенні громадянами на митну територію України або надходженні на митну територію України на адресу громадян у несупроводжуваному багажі або вантажних відправленнях для вільного обігу, незалежно від їх вартості, підлягають письмовому декларуванню та митному оформленню в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, з оподаткуванням ввізним митом за повними ставками Митного тарифу України, акцизним податком і податком на додану вартість за ставками, встановленими Податковим кодексом України.

2. Товари, зазначені у частині першій цієї статті, що ввозяться громадянами на митну територію України для вільного обігу, підлягають обов'язковій сертифікації у випадках, встановлених законодавством для підприємств. Документи, що засвідчують відповідність таких товарів вимогам технічних регламентів та національних стандартів, подаються митним органам під час митного оформлення цих товарів з метою вільного обігу та уповноваженим органам під час їх державної реєстрації в Україні.

3. Ввезені громадянами на митну територію України для вільного обігу товари, зазначені у частині першій цієї статті, що підлягають державній реєстрації уповноваженими органами України, забороняється відчужувати або передавати у володіння, користування чи розпорядження іншим особам до здійснення державної реєстрації цих товарів.

4. З метою запобігання незаконному обігу транспортних засобів на території України між центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та державними органами з безпеки дорожнього руху здійснюється автоматизований обмін інформацією про транспортні засоби, що перетинають державний кордон України, стосовно митного оформлення та державної реєстрації таких транспортних засобів.

5. Кузови (включаючи кабіни) для моторних транспортних засобів товарних позицій 8701-8705, що класифікуються в товарній позиції 8707, шасі з установленими двигунами для товарів товарних позицій 8701-8705, що класифікуються в товарній позиції 8706 згідно з УКТ ЗЕД, підлягають митному оформленню як зібрані транспортні засоби. Оподаткування їх здійснюється за повними ставками ввізного мита відповідно до Митного тарифу України, акцизним податком і податком на додану вартість за ставками, встановленими Податковим кодексом України.

6. Товари, зазначені у частинах першій та п'ятій цієї статті, що були зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземних держав і ввозяться в Україну для вільного обігу, повинні бути зняті з обліку в цих органах.

Стаття 378. Обмеження щодо ввезення громадянами товарів на митну територію України

1. Пропуск на митну територію України товарів, що класифікуються в 1-24 групах УКТ ЗЕД та ввозяться громадянами для вільного обігу, в будь-яких обсягах не дозволяється.

2. Обмеження, встановлене частиною першою цієї статті, не поширюється на:

1) алкогольні та тютюнові вироби, що ввозяться громадянами в кількостях та у способи, зазначені у частині другій статті 376 цього Кодексу;

2) харчові продукти вагою до 10 кг в упаковці виробника, що надходять на адресу громадян у міжнародних поштових або експрес-відправленнях;

3) харчові продукти для власного споживання на суму, яка не перевищує еквівалент 200 євро, що ввозяться в порядку та обсягах, визначених Кабінетом Міністрів України;

4) домашніх тварин.

3. Не підлягають переміщенню на митну територію України в несупроводжуваному багажі продукти харчування без упаковки виробника.

Стаття 379. Умови тимчасового ввезення та ввезення з метою транзиту товарів на митну територію України громадянами

1. Громадяни мають право ввозити тимчасово або з метою транзиту товари, сумарна фактурна вартість та загальна вага яких не перевищують критерії, встановлені частиною першою статті 374 цього Кодексу, за умови усного або, за бажанням власника цих товарів чи на вимогу посадової особи митного органу, письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян.

2. Пропуск через митний кордон України товарів, що ввозяться громадянами на митну територію України тимчасово або з метою транзиту під зобов'язання про їх зворотне вивезення (транзит), сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 500 євро та/або загальна вага яких перевищує 50 кг, та транспортних засобів, незалежно від їх митної вартості, дозволяється за умови письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення цими громадянами на рахунок митного органу, що здійснив пропуск таких товарів на митну територію України, грошової застави в розмірі митних платежів, що підлягають

сплаті при ввезенні таких товарів на митну територію України з метою вільного обігу, або із застосуванням інших заходів гарантування, передбачених цим Кодексом.

3. Пропуск через митний кордон України товарів, що ввозяться громадянами на митну територію України тимчасово або з метою транзиту під зобов'язання про їх зворотне вивезення (транзит), сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10000 євро, дозволяється за умови письмового декларування з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, та із забезпеченням сплати митних платежів у способи, визначені розділом X цього Кодексу.

4. Пропуск через митний кордон України товарів (крім транспортних засобів), що ввозяться на митну територію тимчасово, мають ознаки таких, що були у користуванні, та призначені для власного облаштування і забезпечення життєдіяльності громадян-нерезидентів, які за офіційним запрошенням прибувають у довготермінове відрядження в Україну, здійснюється під зобов'язання про їх зворотне вивезення та без застосування заходів гарантування.

5. Дозволяється тимчасове ввезення на митну територію України домашніх тварин в кількості не більше 3 ссавців, 6 птахів, 20 акваріумних риб без застосування до них заходів гарантування, передбачених цим Кодексом, та з поданням митним органам документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

6. Строки тимчасового ввезення громадянами товарів на митну територію України (крім випадків, передбачених статтею 380 цього Кодексу) встановлюються відповідно до статті 108 цього Кодексу, а строки ввезення з метою транзиту - відповідно до статті 95 цього Кодексу.

7. У разі вивезення товарів за межі митної території України в установлені строки грошова застава, зазначена у частині другій цієї статті, повертається громадянам. Порядок внесення та повернення грошової застави встановлюється міністерством, керівник якого (міністр) спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

8. У разі порушення встановлених строків зворотного вивезення за межі митної території України або транзиту товарів, за винятком випадків, якщо таке порушення сталося внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, внесена грошова застава використовується в порядку, визначеному статтею 313 цього Кодексу.

9. У разі втрати чи повного зіпсування товарів, ввезених на митну територію України тимчасово або з метою транзиту, внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили та відповідного документального підтвердження такої втрати чи повного зіпсування митний режим тимчасового ввезення (транзиту) щодо таких товарів припиняється, а внесена грошова застава повертається власнику зазначених товарів, його спадкоємцю або уповноваженими ними особі.

Стаття 380. Особливості тимчасового ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування на митну територію України

1. Дозволяється тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування (крім яхт та інших плавучих засобів для дозвілля та спорту, що класифікуються у товарній позиції 8903 згідно з УКТ ЗЕД) на строк до одного року. Тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України яхт та інших плавучих засобів для дозвілля та спорту, що класифікуються у товарній позиції 8903 згідно з УКТ ЗЕД, призначених для особистого користування, дозволяється на строк до трьох років. Обов'язковою умовою допуску зазначених транспортних засобів до тимчасового ввезення на митну територію України є реєстрація цих транспортних засобів в уповноважених органах іноземних держав.

2. Транспортні засоби особистого користування, що тимчасово ввозяться нерезидентами на митну територію України, а також пальне, що міститься у звичайних баках таких транспортних засобів, встановлених заводом-виробником, не підлягають письмовому декларуванню та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються громадянами через митний кордон України.

3. Громадяни-резиденти, які перебувають на тимчасовому консульському обліку в консульській установі України за кордоном, мають право тимчасово ввозити на митну територію України під письмове зобов'язання про зворотне вивезення один транспортний засіб особистого користування за товарною позицією 8703 (крім товарної підпозиції 8703 10) згідно з УКТ ЗЕД та причіп до нього за товарною позицією 8716 10 згідно з УКТ ЗЕД (за умови ввезення разом із транспортним засобом) на строк, що не перевищує 60 днів протягом одного календарного року (який може бути як безперервним, так і з перервами) без сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких товарів. Зазначені транспортні засоби можуть бути тимчасово ввезені на митну територію України за умови подання митному органу документів, що підтверджують право власності громадянина на такі транспортні засоби та їх реєстрацію на території відповідної країни.

4. Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування можуть використовуватися на митній території України виключно тими громадянами, які ввезли їх в Україну, для їх особистих потреб, не можуть використовуватися для цілей підприємницької діяльності в Україні, бути розкомплектовані, а також відчужені чи передані у володіння, користування або розпорядження іншим особам.

5. Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування повинні бути вивезені за межі митної території України з дотриманням строків, установлених відповідно до вимог цього Кодексу, або поміщені у митні режими відмови на користь держави, знищення або руйнування чи можуть бути оформлені для вільного обігу на митній території України за умови сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

6. У разі втрати чи повного зіпсування тимчасово ввезених транспортних засобів особистого користування внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили перебіг строку тимчасового ввезення зупиняється за умови надання митним органам власниками таких транспортних засобів достатніх доказів їх втрати чи зіпсування. Дозволяється поміщення таких транспортних засобів у митний режим відмови на користь держави чи знищення або руйнування.

7. Порядок державної реєстрації транспортних засобів особистого користування, тимчасово ввезених на митну територію України громадянами, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 381. Особливості ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування з метою транзиту через митну територію України

1. Громадянам дозволяється ввозити транспортні засоби особистого користування з метою транзиту через митну територію України за умови їх письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення на рахунок митного органу, що здійснив пропуск таких транспортних засобів на митну територію України, грошової застави в розмірі митних платежів, що підлягають сплаті при ввезенні таких транспортних засобів на митну територію України з метою вільного обігу. Зазначені вимоги не поширюються на транспортні засоби, що зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземної держави, що підтверджується відповідним документом.

2. У разі порушення зобов'язання про транзит через митну територію України транспортних засобів особистого користування, за винятком випадків, коли таке порушення сталося внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, що підтверджується відповідними документами, внесена грошова застава використовується в порядку, визначеному статтею 313 цього Кодексу.

3. У разі знищення чи повного зіпсування транспортних засобів особистого користування, ввезених на митну територію України з метою транзиту, внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили перебіг строку їх транзиту зупиняється, а внесена грошова застава повертається особі, яка внесла заставу, її спадкоємцю або уповноваженій ними особі, за умови надання такою особою митним органам достатніх доказів знищення чи повного зіпсування транспортного засобу.

Розділ XIII
ОСОБЛИВОСТІ ПРОПУСКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ТОВАРІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ, МІЖНАРОДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ТА ОФІЦІЙНИМИ ОСОБАМИ, А ТАКОЖ ДИПЛОМАТИЧНИМИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ УКРАЇНИ, ЩО ЗНАХОДЯТЬСЯ ЗА КОРДОНОМ

Глава 56. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України представництвами іноземних держав, міжнародними організаціями та офіційними особами, а також дипломатичними представництвами України, що знаходяться за кордоном

Стаття 382. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України дипломатичними представництвами іноземних держав в Україні

1. Дипломатичні представництва іноземних держав в Україні за умови дотримання встановленого цим Кодексом порядку переміщення товарів через митний кордон України (у тому числі вимог, передбачених статтею 319 цього Кодексу) можуть ввозити на митну територію України та вивозити з її митної території товари, призначені для офіційного (службового) користування цих представництв із звільненням від митного огляду та сплати митних платежів.

2. Моторні транспортні засоби, призначені для офіційного (службового) користування дипломатичних представництв іноземних держав в Україні, можуть ввозитися цими представництвами на умовах, зазначених у частині першій цієї статті, в кількості, необхідній для забезпечення їх функціонування, але не більше від кількості членів дипломатичного персоналу представництва, а також двох додаткових транспортних засобів.

Стаття 383. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України главою дипломатичного представництва іноземної держави, членами дипломатичного персоналу представництва та членами їх сімей

1. Глава дипломатичного представництва іноземної держави та члени дипломатичного персоналу представництва, а також члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, за умови, що вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть ввозити в Україну товари, призначені для особистого користування, включаючи предмети початкового облаштування, та вивозити з України товари, призначені для особистого користування, включаючи придбані на митній території України, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України (у тому числі вимог, передбачених статтею 319 цього Кодексу) та зі звільненням від сплати митних платежів.

2. Особистий багаж глави дипломатичного представництва іноземної держави, членів дипломатичного персоналу представництва, а також членів їхніх сімей, які проживають разом з ними, звільняється від митного огляду, якщо немає достатніх підстав вважати, що він містить товари, не призначені для особистого користування, або товари, ввезення (вивезення) яких заборонене законом або регулюється карантинними та іншими спеціальними правилами. Такий огляд повинен здійснюватися тільки в присутності зазначених у цій статті осіб або їх уповноважених представників та за письмовим розпорядженням керівника відповідного митного органу чи особи, яка виконує його обов'язки.

3. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, можуть ввозити в Україну моторні транспортні засоби, призначені для особистого користування, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України та зі звільненням від сплати митних платежів у кількості, що не перевищує:

1) двох одиниць для глави представництва;

2) однієї одиниці для кожного члена дипломатичного персоналу представництва;

3) однієї одиниці для кожного повнолітнього члена сім'ї глави представництва та членів дипломатичного персоналу.

Стаття 384. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України членами адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави та членами їх сімей

1. Члени адміністративно-технічного персоналу дипломатичного представництва іноземної держави та члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, якщо вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть ввозити в Україну товари, призначені для початкового облаштування, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України (у тому числі вимог, передбачених статтею 319 цього Кодексу) та із звільненням від сплати митних платежів. Перелік товарів, які можуть бути віднесені до таких, що призначені для початкового облаштування, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Особи, зазначені у частині першій цієї статті, можуть ввозити в Україну в установленому цим Кодексом порядку моторні транспортні засоби, призначені для особистого користування, із звільненням від сплати митних платежів у кількості не більше одного моторного транспортного засобу на сім'ю.

Стаття 385. Поширення митних пільг, що надаються згідно з цим Кодексом членам дипломатичного персоналу представництва іноземної держави, на членів адміністративно-технічного персоналу цього представництва та на членів їхніх сімей

1. З урахуванням принципу взаємності стосовно кожної окремої держави митні пільги, що надаються згідно з цим Кодексом членам дипломатичного персоналу представництва іноземної держави, можуть поширюватися на членів адміністративно-технічного персоналу цього представництва, а також на членів їхніх сімей, які не є громадянами України та не проживають в Україні постійно.

Стаття 386. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України консульськими установами іноземних держав та членами їх персоналу

1. Консульським установам іноземних держав, консульським посадовим особам, включаючи главу консульської установи та консульських службовців, а також членів їхніх сімей, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичних представництв іноземних держав або відповідного персоналу дипломатичного представництва.

2. З урахуванням принципу взаємності стосовно кожної окремої держави на працівників обслуговуючого персоналу консульської установи, а також на членів їхніх сімей, якщо вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, можуть поширюватися митні пільги, що надаються згідно з цим Кодексом відповідному персоналу дипломатичного представництва іноземної держави.

Стаття 387. Переміщення дипломатичної пошти та консульської валізи іноземних держав через митний кордон України

1. Дипломатична пошта та консульська валіза іноземних держав, що переміщуються через митний кордон України, не підлягають ні розпечатуванню, ні затриманню. За наявності достатніх підстав вважати, що консульська валіза містить товари, не зазначені в частині третій цієї статті, митний орган може зажадати розпечатування валізи уповноваженими особами цієї іноземної держави у присутності посадових осіб митного органу. У разі відмови від розпечатування така валіза повертається до місця відправлення.

2. Усі місця, що становлять дипломатичну пошту та консульську валізу, повинні мати видимі зовнішні ознаки, що свідчать про їх характер.

3. Дипломатична пошта може містити виключно дипломатичні документи та товари, призначені для офіційного користування, а консульська валіза - тільки офіційну кореспонденцію та документи або товари, призначені виключно для офіційного користування.

Стаття 388. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України іноземними дипломатичними і консульськими кур'єрами

1. Іноземні дипломатичні та консульські кур'єри можуть ввозити в Україну та вивозити з України товари, призначені для їх особистого користування, із звільненням на основі взаємності від митного огляду та сплати митних платежів.

Стаття 389. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України представниками та членами делегацій іноземних держав

1. Представникам іноземних держав, членам парламентських та урядових делегацій, а також на основі взаємності членам делегацій іноземних держав, які приїздять в Україну для участі в міжнародних переговорах, міжнародних конференціях та нарадах або з іншими офіційними дорученнями, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичного персоналу представництв іноземних держав. Такі пільги надаються також членам сімей цих осіб, які їх супроводжують.

2. Дипломатичному персоналу, консульським посадовим особам представництв іноземних держав, членам їхніх сімей, а також особам, зазначеним у частині першій цієї статті, які прямують з тією ж метою транзитом через територію України, надаються митні пільги, передбачені цим Кодексом для дипломатичного персоналу представництв іноземних держав.

Стаття 390. Застосування умов взаємності

1. У разі надання закордонному дипломатичному представництву України або його персоналу іноземною державою менш сприятливого режиму, ніж передбачено цим розділом, до дипломатичного представництва такої іноземної держави в Україні та його персоналу застосовуватиметься аналогічний режим на умовах взаємності.

2. Інформація про надання митних пільг дипломатичним установам України за кордоном та їх персоналу для визначення умов взаємності відповідно до цього розділу стосовно кожної окремої іноземної держави надається Міністерством закордонних справ України центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 391. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України міжнародними організаціями, представництвами іноземних держав при них, а також їх персоналом

1. Митні пільги для міжнародних організацій та представництв іноземних держав при них, а також для персоналу цих організацій і представництв та членів сімей персоналу визначаються міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону.

Стаття 392. Особливості пропуску та оподаткування товарів, що ввозяться на митну територію України посадовими особами представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Кожна посадова особа, яка має пільги згідно із статтями 383-386, 388, 389, 391 цього Кодексу, користується ними у разі прямування в Україну для зайняття відповідної посади з моменту перетину митного кордону України, а у разі знаходження на території України - з того часу, коли ця посадова особа офіційно приступила до виконання своїх обов'язків.

2. Члени сімей посадових осіб, зазначених у частині першій цієї статті, якщо вони не є громадянами України та не проживають в Україні постійно, мають ті самі пільги, що і ці посадові особи.

Стаття 393. Припинення надання митних пільг посадовим особам представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Після залишення посадовими особами представництв іноземних держав та міжнародних організацій митної території України надання їм митних пільг, передбачених статтею 383, частиною другою статті 384, статтями 385, 386, 388, 389, 391 цього Кодексу, припиняється.

Стаття 394. Декларування товарів представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Товари (крім моторних транспортних засобів), призначені для офіційного (службового) користування представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, підлягають декларуванню митним органам та пропускаються в Україну в режимі імпорту (випуску для вільного обігу).

2. Моторні транспортні засоби, призначені для офіційного (службового) користування представництвами іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, підлягають декларуванню митним органам за місцем акредитації цих представництв та пропускаються в Україну в режимі тимчасового ввезення на строк, визначений зазначеними представництвами, але не більший, ніж строк їх акредитації. При здійсненні митного оформлення таких транспортних засобів застосовуються засоби забезпечення їх ідентифікації.

3. Моторні транспортні засоби, зазначені у частині другій цієї статті, можуть бути відчужені на митній території України після зміни митного режиму, в якому вони перебувають, з тимчасового ввезення на імпорт. Це правило не поширюється на випадки відчуження зазначених транспортних засобів відповідно до статті 109 цього Кодексу іншим особам, які мають митні пільги, передбачені статтею 383, частиною другою статті 384, статтями 385, 386, 388, 389, 391 цього Кодексу.

4. Одночасно в користуванні представництва можуть перебувати моторні транспортні засоби, ввезені в режимі тимчасового ввезення із звільненням від сплати митних платежів, у кількості, зазначеній у частині другій статті 382 цього Кодексу.

Стаття 395. Декларуван-

ня товарів, що належать членам персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні

1. Товари (крім моторних транспортних засобів), призначені для особистого користування членів персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, декларуються митним органам за місцем акредитації чи перебування цих осіб у порядку, встановленому цим Кодексом для громадян, та пропускаються в Україну в режимі імпорту (випуску для вільного обігу).

2. Моторні транспортні засоби, призначені для особистого користування членів персоналу представництв іноземних держав та міжнародних організацій в Україні, підлягають декларуванню митним органам за місцем перебування цих осіб у порядку, встановленому цим Кодексом для громадян, і пропускаються в Україну в режимі тимчасового ввезення на визначений цими особами строк, але не більше, ніж на строк їх акредитації. При здійсненні митного оформлення таких транспортних засобів застосовуються засоби забезпечення їх ідентифікації.

3. Моторні транспортні засоби, зазначені у частині другій цієї статті, можуть бути відчужені на митній території України після зміни митного режиму, в якому вони перебувають, з тимчасового ввезення на імпорт. Це правило не поширюється на випадки відчуження зазначених транспортних засобів відповідно до статті 109 цього Кодексу іншим особам, які мають митні пільги, передбачені статтею 383, частиною другою статті 384, статтями 385, 386, 388, 389, 391 цього Кодексу.

4. Особи, зазначені у цій статті, можуть одночасно мати на території України моторні транспортні засоби, ввезені в режимі тимчасового ввезення із звільненням від сплати митних платежів, у кількості, що не перевищує двох одиниць для глави представництва та однієї одиниці для кожного члена персоналу представництва.

Стаття 396. Порядок переміщення через митний кордон України товарів закордонних дипломатичних установ України та товарів, призначених для особистого користування працівників дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон

1. Закордонні дипломатичні установи України, за умови дотримання ними встановленого порядку переміщення товарів через митний кордон України, можуть вивозити з України товари, призначені для службового користування та матеріально-технічного забезпечення функціонування установи, у тому числі представницьку продукцію, із звільненням від сплати митних платежів.

2. Працівники дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон, можуть вивозити з України товари, призначені для особистого користування, включаючи предмети початкового облаштування, з дотриманням встановленого цим Кодексом порядку їх переміщення через митний кордон України та зі звільненням від сплати митних платежів.

3. Товари, призначені для офіційного (службового) користування закордонних дипломатичних установ України, та товари, призначені для особистого користування працівників дипломатичної служби України, які направляються у довготермінові відрядження або для проходження дипломатичної служби за кордон, включаючи предмети початкового облаштування, підлягають декларуванню та пропускаються за межі України відповідно на весь строк акредитації зазначених установ та перебування зазначених працівників за кордоном.

Розділ XIV
СПРИЯННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Глава 57. Заходи митних органів щодо сприяння захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України

Стаття 397. Порядок митного контролю і митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності

1. Митні органи сприяють захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України відповідно до цього Кодексу та інших законів України.

2. Митний контроль і митне оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, та ввозяться на митну територію України або вивозяться з митної території України, здійснюються в загальному порядку з урахуванням особливостей, встановлених цим Кодексом та іншими законами України.

3. Заходи, пов'язані з призупиненням митного оформлення відповідно до положень цього розділу, застосовуються митними органами щодо товарів, які ввозяться на митну територію України для вільного обігу або вивозяться для вільного обігу за межі митної території України, за винятком:

1) особистих речей громадян;

2) товарів, які містять об'єкти права інтелектуальної власності, що охороняються відповідно до закону, та які переміщуються через митний кордон України для власного використання громадянами і не призначені для виробничої чи іншої підприємницької діяльності, сумарна вартість та/або вага яких не перевищує обмежень, встановлених частиною першою статті 374 цього Кодексу;

3) припасів.

4. Вивезення з митної території у незмінному вигляді товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, забороняється до завершення процедури такого призупинення.

Стаття 398. Митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде митний реєстр об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на підставі заяв правовласників.

2. Правовласник, який має підстави вважати, що під час переміщення товарів через митний кордон України порушуються чи можуть бути порушені його права на об'єкт права інтелектуальної власності, має право подати до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт інтелектуальної власності шляхом внесення відповідних відомостей до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

3. Порядок реєстрації у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, включаючи форму заяви, перелік інформації та документів, які додаються до заяви, порядок подання і розгляду заяви та ведення реєстру визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

4. Для сприяння захисту прав інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, під час митного контролю товарів, що переміщуються через митний кордон України, інформація про об'єкти права інтелектуальної власності, зареєстровані в митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, надсилається всім митним органам України.

5. Після реєстрації об'єкта права інтелектуальної власності в митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, митні органи на підставі даних такого реєстру вживають заходів щодо запобігання переміщенню через митний кордон України контрафактних товарів.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, забезпечує оприлюднення переліку об'єктів права інтелектуальної власності, включених до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, на своєму офіційному сайті.

7. Правовласник зобов'язаний повідомити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, про припинення чинності чи визнання недійсним права інтелектуальної власності, а також про часткову або повну передачу прав на об'єкт права інтелектуальної власності, відомості щодо якого внесені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону.

Стаття 399. Призупинення митного оформлення товарів на підставі даних митного реєстру

1. У разі якщо митний орган на підставі даних митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, виявляє ознаки порушення прав інтелектуальної власності щодо товарів, пред'явлених до митного контролю та митного оформлення, їх митне оформлення призупиняється, а товари підлягають розміщенню на складі цього органу.

2. Рішення про призупинення митного оформлення товарів на строк до 10 робочих днів і в разі необхідності продовження цього строку не більш як на 10 робочих днів приймає керівник митного органу або особа, яка виконує його обов'язки.

3. У день прийняття рішення про призупинення митного оформлення товарів митний орган засобами факсимільного та/або електронного зв'язку повідомляє правовласника про факт пред'явлення цих товарів до митного оформлення, а декларанта - про причини призупинення їх митного оформлення, а також повідомляє декларантові найменування та адресу правовласника. У повідомленні правовласнику зазначаються: митне оформлення яких саме товарів призупинено, їх кількість, причини та строк призупинення, найменування та адреса власника товарів, а також інша необхідна інформація.

4. У разі призупинення митного оформлення швидкопсувних товарів строк призупинення становить три робочі дні та не може бути продовжений.

5. Використання правовласником інформації, отриманої ним від митного органу, можливе лише для цілей, пов'язаних із призупиненням митного оформлення товарів.

6. Датою отримання повідомлення правовласником вважається день, коли митним органом таке повідомлення надіслано засобами факсимільного та/або електронного зв'язку.

7. У разі якщо протягом перших 10 робочих днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів правовласник письмово не поінформує митний орган, що призупинив митне оформлення таких товарів, про звернення до суду з метою забезпечення захисту прав інтелектуальної власності або не звернеться до такого митного органу з письмовим вмотивованим клопотанням про продовження строку призупинення митного оформлення, то за відсутності ознак порушення митних правил товари, митне оформлення яких було призупинено, підлягають митному оформленню в установленому порядку.

8. У разі якщо протягом перших 10 робочих днів після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів правовласник письмово поінформує митний орган про звернення до суду з метою забезпечення захисту прав інтелектуальної власності або звернеться до такого митного органу з письмовим вмотивованим клопотанням про продовження строку призупинення митного оформлення, то призупинення митного оформлення вказаних товарів може бути продовжено митним органом, але не більш як на 10 робочих днів.

9. У разі якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, правовласник подасть митному органу, що призупинив митне оформлення товарів, ухвалу суду про заборону вчинення певних дій у справі про порушення прав інтелектуальної власності або інше рішення з цього питання, винесене (прийняте) іншими уповноваженими державними органами, митний орган продовжує призупинення митного оформлення товарів на строк, встановлений цими органами.

10. У разі якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, до митного органу, що призупинив митне оформлення товарів, не буде подано ухвалу суду про заборону вчинення певних дій у справі про порушення прав інтелектуальної власності або відповідне рішення іншого уповноваженого державного органу, то за відсутності ознак порушення митних правил товари, щодо яких було прийнято рішення про призупинення митного оформлення, підлягають митному оформленню в установленому порядку. У такому разі відшкодування декларанту та іншим особам витрат та збитків, спричинених призупиненням митного оформлення, здійснюється за рахунок правовласника.

11. У разі призупинення митним органом митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, за відсутності вагомих причин вважати такі товари контрафактними правовласник протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, може звернутися до митного органу з письмовою заявою про надання згоди на поновлення митного оформлення таких товарів. У такому разі правовласник не має права вимагати знищення такого товару від його власника.

12. Правовласник та/або декларант можуть з дозволу митного органу брати проби (зразки) товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, і передавати їх на експертизу. Один примірник висновку, отриманого за результатами експертизи, подається митному органу.

13. Зразки товарів разом із примірником висновку їх експертизи повинні бути повернені митному органу до завершення строків, зазначених у частині другій цієї статті. Правовласник зобов'язаний забезпечити проведення такої експертизи.

14. У разі якщо протягом строків, зазначених у частині другій цієї статті, порушення прав інтелектуальної власності під час переміщення через митний кордон України товарів, щодо яких прийнято рішення про призупинення митного оформлення, буде підтверджене висновком експертизи, проведеної відповідним уповноваженим органом, то в установленому цим Кодексом порядку митний орган порушує справу про порушення митних правил, а товари - безпосередні предмети правопорушення вилучаються.

15. У разі призупинення митного оформлення товарів, зазначених у цій статті, відшкодування митним органам витрат, пов'язаних із зберіганням цих товарів, здійснюється за рахунок правовласника.

Стаття 400. Призупинення митного оформлення товарів за ініціативою митного органу

1. За наявності достатніх підстав вважати, що внаслідок переміщення через митний кордон України товарів, щодо яких правовласником не подано заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності відповідно до статті 398 цього Кодексу, можуть бути порушені такі права, митний орган може за власною ініціативою призупинити митне оформлення зазначених товарів. Вичерпний перелік відповідних підстав визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Митний орган вживає заходів щодо призупинення за власною ініціативою митного оформлення товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, виключно за умови наявності відомостей про правовласника.

3. У разі ввезення на митну територію України або вивезення за її межі товарів, зазначених у частині першій цієї статті, митний орган, що здійснює митне оформлення таких товарів, у той же день засобами факсимільного та/або електронного зв'язку надсилає правовласнику та декларанту повідомлення, зазначене у частині третій статті 399 цього Кодексу. Датою отримання правовласником та декларантом повідомлення вважається день, коли таке повідомлення надіслано митним органом.

4. Перед повідомленням правовласника про можливе порушення його прав митний орган може запросити у правовласника будь-яку інформацію, яка може допомогти у підтвердженні або спростуванні наявності зазначеного порушення. Такий запит може містити виключно інформацію щодо фактичної або очікуваної кількості товарів та їх характеру.

5. Якщо правовласник протягом трьох робочих днів подасть митному органу, що надіслав йому повідомлення, заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності, то митне оформлення таких товарів призупиняється на строк, передбачений частиною другою статті 399 цього Кодексу, а декларант невідкладно інформується про причини призупинення, після чого вчиняються дії згідно з положеннями частин сьомої - п'ятнадцятої статті 399 цього Кодексу.

6. У разі призупинення митного оформлення товарів, зазначених у цій статті, відшкодування митним органам, власнику товарів та декларанту витрат, пов'язаних із зберіганням цих товарів, здійснюється за рахунок правовласника.

7. У разі якщо правовласник у визначений частиною п'ятою цієї статті строк не подасть митному органу заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності, то митне оформлення товарів, що містять такий об'єкт права інтелектуальної власності, здійснюється в установленому порядку.

Стаття 401. Спрощена процедура знищення товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності

1. У разі призупинення за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, такі товари можуть бути знищені під митним контролем за спрощеною процедурою до розгляду судом справи про порушення прав інтелектуальної власності по суті за умови відсутності обмежень, встановлених відповідно до рішень інших уповноважених державних органів.

2. Зазначена у частині першій цієї статті процедура може бути застосована в разі, якщо після отримання повідомлення про призупинення митного оформлення товарів правовласник письмово поінформує митний орган, який призупинив митне оформлення, про те, що відповідні товари порушують належні йому майнові права інтелектуальної власності, та надасть митному органу в письмовому вигляді згоду власника товарів на їх знищення.

3. За надання митному органу недостовірної інформації правовласник несе відповідальність згідно із законом.

4. Перед знищенням товарів відбираються їх зразки, які зберігаються митним органом протягом року в таких умовах, щоб вони могли бути елементами доказу, прийнятними в судових процедурах, де може бути необхідним їхнє використання.

5. Знищення товарів за спрощеною процедурою здійснюється за рахунок правовласника та під його відповідальність шляхом поміщення їх власником товарів у митний режим знищення або руйнування відповідно до норм цього Кодексу.

6. У разі надання згідно з положеннями цієї статті власником товарів, митне оформлення яких призупинено за підозрою у порушенні прав інтелектуальної власності, згоди на знищення цих товарів за спрощеною процедурою та за умови їх фактичного знищення, власник таких товарів звільняється від адміністративної відповідальності, передбаченої статтею 476 цього Кодексу.

7. У разі якщо товари, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, включені до митного реєстру об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону, та товари, щодо яких правовласником не подано заяву про сприяння захисту належних йому майнових прав на об'єкт права інтелектуальної власності, переміщувалися з порушенням прав інтелектуальної власності, не були виявлені митним органом, правовласник не має права на відшкодування будь-яких матеріальних збитків у зв'язку з тим, що відносно таких товарів не було вжито заходів щодо запобігання їх переміщенню через митний кордон України.

Стаття 402. Зміна маркування на товарах та їх упаковці

1. У процесі здійснення митного оформлення допускається зміна ідентифікаційних знаків чи маркування на товарах або їх упаковці з метою усунення ознак порушень прав інтелектуальної власності за умови узгодження таких операцій з правовласником або на його вимогу. Такі операції здійснюються за рахунок правовласника або інших осіб за домовленістю з ними.

2. За результатами операцій, зазначених у частині першій цієї статті, складається акт про відсутність ознак порушення прав інтелектуальної власності, який підписується, у тому числі правовласником.

Стаття 403. Взаємодія митних органів з іншими органами державної влади у сфері захисту права інтелектуальної власності

1. При здійсненні контролю за переміщенням через митний кордон України товарів, що містять об'єкти права інтелектуальної власності, митні органи взаємодіють з іншими державними органами, уповноваженими у сфері захисту права інтелектуальної власності, в порядку, визначеному законодавством України.

Розділ XV
ЗДІЙСНЕННЯ МИТНИМИ ОРГАНАМИ КОНТРОЛЮ ЗА ОКРЕМИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Глава 58. Загальні положення щодо здійснення митними органами контролю за окремими видами діяльності підприємств

Стаття 404. Види діяльності, контроль за провадженням яких здійснюється митними органами

1. До видів діяльності, контроль за провадженням яких здійснюється митними органами, належать:

1) митна брокерська діяльність;

2) відкриття та експлуатація магазину безмитної торгівлі;

3) відкриття та експлуатація митного складу;

4) відкриття та експлуатація вільної митної зони комерційного або сервісного типу;

5) відкриття та експлуатація складу тимчасового зберігання;

6) відкриття та експлуатація вантажного митного комплексу.

Стаття 405. Ліцензія та дозволи, що надаються підприємствам

1. На здійснення митної брокерської діяльності видаються ліцензії. На провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, надаються дозволи. Підприємства, які отримали такі дозволи, включаються до відповідних реєстрів, які ведуться

центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, відповідно до статті 415 цього Кодексу. Таким підприємствам видаються витяги із зазначених реєстрів.

2. Набуття права на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, без отримання відповідного дозволу не допускається, за винятком випадків, передбачених главою 2 цього Кодексу.

Стаття 406. Органи, уповноважені надавати дозволи

1. Дозвіл на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі (крім випадку, передбаченого частиною третьою статті 420 цього Кодексу) надається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, разом із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону.

2. Дозвіл на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі у випадку, передбаченому частиною третьою статті 420 цього Кодексу, надається центральним органом виконавчої влади у сфері митної справи.

3. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 3-6 статті 404 цього Кодексу, надаються митницями, в зонах діяльності яких розташовані відповідні території, приміщення, резервуари, холодильні чи морозильні камери, криті чи відкриті майданчики, які можуть використовуватися при провадженні цих видів діяльності, в порядку, визначеному цим Кодексом, з обов'язковим подальшим повідомленням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 407. Форми, порядок подання та розгляду заяв, надання дозволів і контролю за діяльністю підприємств, які їх отримали

1. Форми, порядок подання та розгляду заяв, порядок надання, зупинення дії, анулювання дозволів на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, а також правила провадження зазначених видів діяльності та порядок контролю за їх провадженням затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, якщо інше не передбачено цим Кодексом. Вимоги до територій, приміщень, резервуарів, холодильних чи морозильних камер, критих чи відкритих майданчиків, які можуть використовуватися при провадженні видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу, встановлюються цим Кодексом та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 408. Особливі умови отримання ліцензії та дозволів

1. Необхідною умовою для отримання дозволу на відкриття та експлуатацію вантажного митного комплексу є наявність у підприємства ліцензії на здійснення митної брокерської діяльності, дозволів на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання відкритого типу та на відкриття та експлуатацію митного складу відкритого типу.

2. Ліцензія на здійснення митної брокерської діяльності видається у порядку та на умовах, визначених Законом України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Стаття 409. Строк розгляду заяв про надання дозволів

1. Рішення про надання дозволу повинно бути прийнято протягом 20 робочих днів з дня надходження заяви до органу, уповноваженого на надання дозволу.

2. Витяг з відповідного реєстру видається підприємству протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про надання дозволу.

Стаття 410. Відмова у наданні дозволу

1. У наданні дозволу може бути відмовлено із дотриманням строку, встановленого статтею 409 цього Кодексу, у разі невиконання заявником вимог, встановлених для його отримання.

2. Мотивована відмова у наданні дозволу надсилається заявникові в письмовій формі.

3. Оскарження рішення про відмову у наданні дозволу здійснюється у порядку, встановленому цим Кодексом.

Стаття 411. Безстроковість дії дозволів

1. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, діють безстроково.

Стаття 412. Зупинення дії та анулювання дозволу

1. Дозволи можуть бути анульовані або їх дія може зупинятися на строк до 30 днів органами, уповноваженими надавати ці дозволи.

2. Дія дозволу зупиняється:

1) у разі невиконання підприємством вимог, встановлених цим Кодексом, актами Кабінету Міністрів України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, - в межах строку, встановленого частиною першою цієї статті, але не більше, ніж до моменту виконання цих вимог;

2) у разі закінчення строків дії договорів оренди територій, приміщень, резервуарів, холодильних чи морозильних камер, критих чи відкритих майданчиків, які використовуються при провадженні видів діяльності, зазначених у статті 404 цього Кодексу, якщо такі договори укладалися;

3) за заявою підприємства, якому надано дозвіл.

3. Дозвіл анулюється:

1) у разі неусунення підприємством обставин, зазначених у пунктах 1-3 частини другої цієї статті, протягом 30 днів, наступних за днем зупинення дії дозволу;

2) у разі повторного протягом року виникнення підстав для зупинення дії дозволу, які призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

3) за заявою підприємства, якому надано дозвіл;

4) у разі припинення підприємства, якому надано дозвіл;

5) у разі встановлення факту надання особою під час отримання дозволу недостовірної інформації;

6) у разі анулювання іншого дозволу, ліцензії, наявність яких є необхідною відповідно до статті 408 цього Кодексу.

4. Про зупинення дії або анулювання дозволу органами, зазначеними у статті 406 цього Кодексу, видається наказ.

5. Завірена копія наказу про зупинення дії або анулювання дозволу видається заявникові або надсилається йому рекомендованим листом протягом п'яти робочих днів з дати видання такого наказу.

6. Оскарження наказу про зупинення дії чи про анулювання дозволу здійснюється у порядку, встановленому законом.

Стаття 413. Переоформлення дозволу

1. Підставою для переоформлення дозволу є необхідність внесення змін у відомості, зазначені у дозволі (у тому числі зміна найменування юридичної особи або прізвища, ім'я, по батькові громадянина - підприємця, зазначених у дозволі, зміна місцезнаходження юридичної особи або місця проживання громадянина - підприємця, яким надано дозвіл, зміна кількісних характеристик тощо).

2. Протягом 30 днів з дня виникнення обставин, зазначених у частині першій цієї статті, підприємство, якому надано дозвіл, зобов'язане звернутися до органу, який надав такий дозвіл, із заявою про його переоформлення.

3. Заява про переоформлення дозволу подається у тому ж порядку і розглядається у той же строк, що й заява про надання відповідного дозволу. При цьому дозвіл, що підлягає переоформленню, зберігає чинність протягом усього строку розгляду заяви.

Стаття 414. Безоплатність надання та переоформлення дозволів

1. Дозволи на провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, надаються та переоформлюються безоплатно.

Стаття 415. Реєстри підприємств, яким надаються дозволи та ліцензії

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде реєстри підприємств, які провадять види діяльності, зазначені у статті 404 цього Кодексу, та забезпечує їх оприлюднення.

Глава 59. Митна брокерська діяльність

Стаття 416. Митний брокер

1. Митний брокер - це підприємство, що надає послуги з декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України.

2. Митний брокер провадить митну брокерську діяльність у будь-якому митному органі України.

3. За вчинення правопорушень, пов'язаних з провадженням митної брокерської діяльності, митний брокер несе відповідальність, встановлену цим Кодексом та іншими законами України.

Стаття 417. Правове регулювання взаємовідносин митного брокера з особою, інтереси якої він представляє

1. Взаємовідносини митного брокера з особою, яку він представляє, визначаються відповідним договором.

Стаття 418. Агент з митного оформлення

1. Агент з митного оформлення - це фізична особа - резидент, що перебуває в трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення.

2. Агент з митного оформлення має право виконувати свої функції з пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для їх митного контролю та митного оформлення, у будь-якому митному органі України.

Стаття 419. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками - агентами з митного оформлення від особи, яку представляє митний брокер

1. Інформація, отримана митним брокером та його працівниками - агентами з митного оформлення від особи, яку представляє митний брокер, у процесі виконання митних формальностей, може використовуватися виключно для цілей виконання цих формальностей.

2. За розголошення інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною, митний брокер та його працівники - агенти з митного оформлення несуть відповідальність відповідно до закону.

Глава 60. Відкриття та експлуатація магазину безмитної торгівлі

Стаття 420. Магазин безмитної торгівлі

1. Магазин безмитної торгівлі - це спеціалізований торговельний заклад, розташований у пункті пропуску через державний кордон України, відкритому для міжнародного сполучення, а також на повітряному або водному транспортному засобі комерційного призначення, що виконує міжнародні рейси, та призначений для реалізації товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі.

2. Магазини безмитної торгівлі здійснюють продаж товарів громадянам, які виїжджають за межі митної території України, а також пасажирам міжнародних рейсів, які виконуються повітряними та водними транспортними засобами комерційного призначення, що експлуатуються резидентами. Реалізація магазинами безмитної торгівлі товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, підприємствам забороняється.

3. Без шкоди для положень частин першої та другої цієї статті та статті 140 цього Кодексу в місті Києві може створюватися магазин безмитної торгівлі, призначений для обслуговування членів дипломатичного персоналу дипломатичних представництв іноземних держав в Україні та членів їх сімей. Обсяги продажу таким магазином товарів зазначеним особам встановлюються Кабінетом Міністрів України.

4. Магазини безмитної торгівлі в установленому порядку здійснюють торгівлю всіма видами продовольчих і непродовольчих товарів, крім товарів, які відповідно до закону заборонені до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України, та товарів за товарними позиціями 2701-2716 згідно з УКТ ЗЕД. Правила продажу товарів магазинами безмитної торгівлі громадянам затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 421. Вимоги до облаштування та розташування магазину безмитної торгівлі

1. Приміщення магазину безмитної торгівлі може включати в себе:

1) торговельний зал (зали), у тому числі бари та пункти громадського харчування;

2) допоміжні приміщення;

3) склади магазину, в тому числі склади для товарів, що реалізуються в торговельних залах, розташованих у різних пунктах пропуску, та переміщуються між ними виключно під митним контролем, та для майна, яке використовується у таких залах для реалізації зазначених товарів.

2. Розташування магазинів безмитної торгівлі та умови реалізації в них товарів повинні виключати можливість безпосереднього ввезення цих товарів для споживання на митній території України, крім випадку, передбаченого частиною третьою статті 420 цього Кодексу.

3. У приміщенні магазину безмитної торгівлі створюється зона митного контролю.

Стаття 422. Права, обов'язки та відповідальність утримувача магазину безмитної торгівлі

1. Утримувач магазину безмитної торгівлі зобов'язаний:

1) своєчасно декларувати митному органу, в зоні діяльності якого знаходиться магазин, товари, що надходять до магазину чи вибувають з магазину, у тому числі товари нестачі, що виникли не внаслідок умисних дій утримувача магазину, та подавати всі документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення цих товарів;

2) виключити можливість надходження товарів до магазину та вживати всіх можливих заходів щодо запобігання вилученню товарів з магазину поза митним контролем, у тому числі виникненню товарів нестач;

3) дотримуватися положень цього Кодексу та інших законодавчих актів України щодо умов діяльності магазинів безмитної торгівлі;

4) вести облік товарів, що надходять до магазину безмитної торгівлі та реалізуються ним, і щоквартально подавати митному органу, в зоні діяльності якого знаходиться магазин, звіт про рух товарів у магазині за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

2. Утримувачі магазинів безмитної торгівлі можуть у порядку, передбаченому цим Кодексом, отримати дозвіл на відкриття та експлуатацію митного складу або складу тимчасового зберігання закритого типу для зберігання та наступного постачання в ці магазини всіх видів товарів, у тому числі підакцизних, крім товарів, ввезення яких на митну територію України, вивезення за межі митної території України та/або переміщення митною територією України транзитом заборонено законом.

Стаття 423. Розпорядження товарами, які знаходяться в магазині безмитної торгівлі, у разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію цього магазину

1. У разі зупинення дії дозволу на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі продаж (постачання) товарів цим магазином та розміщення у ньому нових партій товарів забороняються.

2. Протягом 30 днів з дня анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі товари, які знаходяться у цьому магазині та перебувають в митному режимі безмитної торгівлі, підлягають декларуванню утримувачем магазину до іншого митного режиму відповідно до частини першої статті 146 цього Кодексу або розміщенню в порядку, встановленому цим Кодексом, в іншому магазині безмитної торгівлі.

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановлених частинами першою та другою цієї статті порядку та строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі, у разі зупинення дії або анулювання дозволу на його відкриття та експлуатацію несе утримувач цього магазину.

Глава 61. Відкриття та експлуатація митного складу

Стаття 424. Митний склад

1. Митний склад - це відповідним чином облаштовані складські приміщення, резервуар, холодильна чи морозильна камера, критий чи відкритий майданчик, призначені для зберігання товарів під митним контролем.

2. Митний склад може бути закритого або відкритого типу.

3. Митний склад закритого типу призначається виключно для зберігання під митним контролем товарів, що переміщуються через митний кордон України згідно із зовнішньоекономічними договорами (контрактами), що укладаються утримувачем цього складу або учасниками об'єднання підприємств, учасником якого є утримувач складу.

4. Митний склад відкритого типу призначається для зберігання під митним контролем товарів, що переміщуються через митний кордон України згідно із зовнішньоекономічними договорами (контрактами), укладеними як утримувачем цього складу, так і будь-якими іншими особами.

Стаття 425. Правове регулювання взаємовідносин утримувача митного складу з іншими особами та з митними органами

1. Взаємовідносини утримувача митного складу відкритого типу з особами, які розміщують товари на цьому складі, визначаються відповідним договором.

2. Взаємовідносини утримувача митного складу з митним органом визначаються затвердженою керівником митного органу та погодженою утримувачем митного складу процедурою експлуатації такого складу, яка встановлює:

1) перелік посадових осіб, які мають право доступу на митний склад;

2) особу керуючого митним складом;

3) мінімальну кількість посадових осіб митного органу, які будуть залучені до здійснення митного контролю та митного оформлення;

4) режим роботи складу;

5) терміни подання утримувачем митного складу звітів про рух товарів на складі;

6) особливості функціонування митного складу (за наявності).

3. У разі розміщення товарів на митних складах з ініціативи митного органу взаємовідносини власника митного складу з митними органами визначаються у відповідному договорі, укладеному згідно з цивільним законодавством України.

Стаття 426. Розміщення товарів на митних складах

1. На митному складі можуть розміщуватися товари:

1) поміщені у митний режим митного складу (у тому числі консолідовані вантажі);

2) поміщені у митні режими транзиту, тимчасового ввезення, переробки на митній території, експорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території (без зміни цих митних режимів на митний режим митного складу);

3) призначені для тимчасового зберігання під митним контролем (на умовах, встановлених цим Кодексом для складів тимчасового зберігання).

Стаття 427. Зберігання товарів на митному складі

1. Товари, поміщені в різні митні режими, що знаходяться на одному митному складі, зберігаються на ньому окремо.

2. Товари можуть бути розміщені на митному складі без вивантаження їх з транспортних засобів за згодою утримувача такого складу та за умови погодження власником товару (або уповноваженою ним особою) таких дій із особою, відповідальною за транспортний засіб.

3. Небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що вимагають спеціальних умов зберігання, не можуть розміщуватися на митних складах, які не забезпечують відповідні умови для зберігання таких товарів.

Стаття 428. Облік товарів на митному складі

1. Утримувач митного складу веде облік товарів, що розміщуються на цьому складі та випускаються з нього, та щоквартально подає митному органу звіт про рух товарів на складі за попередній квартал за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Митний орган має право вимагати подання позачергового звіту не частіше, ніж один раз на рік.

2. Облік товарів на митному складі ведеться утримувачем митного складу на рівні підгрупи (чотирьох знаків) згідно з УКТ ЗЕД з використанням звичайних правил складського обліку.

3. Утримувач митного складу несе передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність:

1) за недодержання порядку зберігання товарів на митному складі та здійснення з цими товарами операцій, крім випадків, передбачених частинами другою і третьою статті 127 цього Кодексу;

2) за видачу товарів без дозволу митного органу;

3) за втрату товарів, крім втрати при здійсненні з цими товарами операцій, передбачених частиною другою статті 127 цього Кодексу.

4. Власник товарів або уповноважена ним особа несе передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність:

1) за недодержання порядку здійснення з товарами операцій, передбачених частиною другою статті 127 цього Кодексу;

2) за втрату товарів при здійсненні операцій, передбачених частиною другою статті 127 цього Кодексу.

5. У разі втрати чи видачі без дозволу митного органу товарів, крім втрати товарів при здійсненні операцій, передбачених частиною другою статті 127 цього Кодексу, утримувач митного складу зобов'язаний сплатити митні платежі, установлені законом на імпорт цих товарів.

6. У разі втрати товарів при здійсненні операцій, передбачених частиною другою статті 127 цього Кодексу, власник товарів зобов'язаний сплатити митні платежі, установлені законом на імпорт цих товарів.

7. Зазначені особи звільняються від обов'язку зі сплати митних платежів, установлених законом на імпорт товарів, якщо товари, що зберігаються на митному складі, втрачено внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили, що підтверджено в установленому порядку, а також у разі природних втрат за нормальних умов зберігання.

8. Особи, які брали проби чи зразки товарів, несуть передбачену цим Кодексом та іншими законами України відповідальність за недодержання встановленого

законодавством порядку взяття проб та зразків товарів.

Стаття 429. Розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, в разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу

1. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу розміщення нових партій товарів на цьому складі не дозволяється.

2. Протягом 30 днів з дня анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу товари, які зберігаються на цьому складі, повинні бути переміщені під митним контролем їх власником, уповноваженою ним особою або утримувачем митного складу на інший митний склад, на склад митного органу чи заявлені в інший митний режим.

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановленого частиною другою цієї статті строку розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, несуть власник зазначених товарів, уповноважена ним особа або утримувач складу.

Глава 62. Відкриття та експлуатація вільної митної зони комерційного або сервісного типу

Стаття 430. Вільна митна зона

1. Вільна митна зона - це відповідним чином облаштована територія або склад, що призначені для зберігання товарів під митним контролем, їх переробки та/або виробництва нових товарів.

2. Вільні митні зони можуть бути комерційного, сервісного та промислового типів.

3. Вільні митні зони комерційного типу створюються з метою забезпечення вільного зберігання товарів без обмеження строків.

4. Вільні митні зони сервісного типу створюються з метою забезпечення вільної діяльності підприємств з ремонту, модернізації, будівництва повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів, їх складових частин.

5. Вільні митні зони промислового типу створюються для цілей переробки (виробництва) товарів на територіях відповідних типів спеціальних (вільних) економічних зон.

6. Вільні митні зони можуть створюватися у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, а також в інших місцях, у яких можливо забезпечити режим вільної митної зони відповідно до цього Кодексу.

7. Відкриття вільних митних зон комерційного та сервісного типів здійснюється відповідно до положень цього розділу.

8. Відкриття вільних митних зон промислового типу здійснюється окремими законами України.

Стаття 431. Правове регулювання діяльності вільної митної зони комерційного або сервісного типу

1. Вимоги до облаштування вільних митних зон комерційного та сервісного типів установлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

2. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з особами, які розміщують товари у цих зонах, визначаються відповідним договором.

3. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з митним органом визначаються затвердженою начальником митного органу та погодженою утримувачем вільної митної зони процедурою експлуатації такої зони, що встановлює:

1) перелік категорій посадових осіб, які мають право доступу у вільну митну зону;

2) особу керуючого вільною митною зоною;

3) мінімальну кількість посадових осіб митного органу, які будуть залучені до здійснення митного контролю та митного оформлення;

4) режим роботи вільної митної зони;

5) терміни подання утримувачем вільної митної зони звітів про рух товарів у вільній митній зоні;

6) інші вимоги та умови, пов'язані з функціонуванням вільної митної зони.

Стаття 432. Повноваження митних органів щодо встановлення вимог до облаштування та організації роботи вільних митних зон

1. Митний орган, у зоні діяльності якого знаходиться вільна митна зона, з метою належної організації митного контролю вимагає від утримувача вільної митної зони та органів управління відповідної спеціальної (вільної) економічної зони забезпечення:

1) спорудження огорожі по периметру території вільної митної зони та належного обладнання пропускних пунктів;

2) встановлення обмежень щодо порядку та засобів доступу на зазначену територію, відповідних годин, протягом яких дозволяється доступ на цю територію;

3) охорони території вільної митної зони.

2. Будівництво (ремонт) господарських об'єктів на території вільної митної зони здійснюється на підставі дозволу митного органу. У разі відмови у наданні зазначеного дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або в електронній формі, повідомити особу, яка звернулася за отриманням дозволу, про причини і підстави такої відмови.

Стаття 433. Забезпечення митного контролю на територіях вільних митних зон

1. З метою забезпечення належного митного контролю на територіях вільних митних зон митні органи мають право:

1) здійснювати постійний нагляд за межами зазначених територій, а також за доступом на ці території;

2) вимагати від утримувача вільної митної зони ведення обліку товарів, що знаходяться на території вільної митної зони, та подання звітів про рух цих товарів;

3) проводити перевірку товарів, що переміщуються через межі території вільної митної зони з метою забезпечення здійснення передбачених цим Кодексом операцій та недопущення переміщення заборонених товарів;

4) здійснювати у будь-який час перевірки товарів, що знаходяться на територіях вільних митних зон;

5) здійснювати інші передбачені цим Кодексом заходи, спрямовані на забезпечення контролю за операціями з товарами, що перебувають під митним контролем.

Стаття 434. Допуск товарів на територію вільної митної зони

1. На територію вільної митної зони можуть ввозитися іноземні та українські товари як із-за меж митної території України, так і з митної території України.

2. На територію вільної митної зони можуть ввозитися будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, а також товарів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що вимагають спеціальних умов зберігання, допускаються на територію вільної митної зони тільки за наявності на ній відповідних умов для зберігання таких товарів.

4. Товари можуть бути розміщені у вільних митних зонах комерційного типу без вивантаження їх з транспортних засобів.

5. Реалізація та/або споживання іноземних товарів на території вільної митної зони забороняється.

Стаття 435. Облік товарів, що знаходяться на території вільної митної зони

1. Утримувач вільної митної зони або особи, які здійснюють операції з товарами на території цієї зони, ведуть облік всіх іноземних та українських товарів, що перебувають у зазначеній зоні, і щомісячно подають митним органам звіт про рух товарів у вільній митній зоні за попередній місяць за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Будь-які зміни, що відбуваються з товарами в межах території вільної митної зони, повинні відображатися в облікових документах. Митні органи мають право вимагати подання позачергового звіту не частіше, ніж один раз на рік.

2. Облік товарів у вільній митній зоні ведеться з використанням звичайних правил складського обліку.

Стаття 436. Розпорядження товарами, що перебувають у вільній митній зоні комерційного або сервісного типу, в разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони

1. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу розміщення нових партій товарів у цій зоні не дозволяється.

2. Протягом 90 днів з дня анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу товари, які перебувають у цій зоні, повинні бути переміщені під митним контролем їх власником, уповноваженою ним особою або утримувачем вільної митної зони в іншу вільну митну зону чи заявлені в інший митний режим.

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановленого частиною другою цієї статті строку розпорядження товарами, розміщеними у вільній митній зоні комерційного або сервісного типу, несе власник зазначених товарів, уповноважена ним особа або утримувач вільної митної зони.

Глава 63. Відкриття та експлуатація складу тимчасового зберігання

Стаття 437. Склад тимчасового зберігання

1. Склад тимчасового зберігання - це відповідним чином облаштовані приміщення та/або криті чи відкриті майданчики, резервуари, холодильні чи морозильні камери, призначені для тимчасового зберігання товарів під митним контролем до поміщення їх у митний режим.

2. Склад тимчасового зберігання може бути закритого та відкритого типу.

3. Склад тимчасового зберігання закритого типу призначається виключно для зберігання утримувачем складу товарів, що належать йому.

4. Склад тимчасового зберігання відкритого типу призначається для зберігання товарів, що належать будь-яким особам.

5. Товари можуть бути розміщені на складі тимчасового зберігання без вивантаження їх з транспортних засобів.

6. Порядок розміщення, зберігання та обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення на складі тимчасового зберігання, а також випуску їх із цього складу визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 438. Правове регулювання взаємовідносин утримувача складу тимчасового зберігання відкритого типу з особами, які розміщують товари на складі

1. Взаємовідносини утримувача складу тимчасового зберігання відкритого типу з особами, які розміщують товари на цьому складі, визначаються відповідним договором, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

Стаття 439. Обмеження щодо розміщення товарів на складах тимчасового зберігання

1. На складах тимчасового зберігання можуть розміщуватися будь-які товари. Однак небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що потребують спеціальних умов зберігання, можуть розміщуватися тільки на складах тимчасового зберігання, які мають відповідні умови для зберігання таких товарів.

2. Не допускається розміщення на складах тимчасового зберігання товарів, які швидко псуються або мають обмежений строк зберігання, якщо до закінчення строку їх придатності залишається менше одного місяця.

3. Не підлягають передачі на тимчасове зберігання підприємствам товари, що зберігаються виключно митними органами відповідно до частини першої статті 238 цього Кодексу.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, може визначати також перелік окремих видів товарів, які передаються на тимчасове зберігання під митним контролем лише на склади митних органів.

Стаття 440. Забезпечення схоронності товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання

1. Утримувач складу тимчасового зберігання веде облік товарів, що розміщуються на цьому складі та випускаються з нього, та щомісячно подає митному органу звіт про рух товарів на складі за попередній місяць за формою, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Митний орган має право вимагати подання позачергового звіту.

2. Облік товарів на складі тимчасового зберігання ведеться утримувачем цього складу з використанням звичайних правил складського обліку.

3. Утримувач складу тимчасового зберігання несе передбачену цим Кодексом відповідальність за втрату чи пошкодження товарів, розміщених на складі тимчасового зберігання.

Стаття 441. Розпорядження товарами, які зберігаються на складі тимчасового зберігання під митним контролем, у разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання

1. У разі зупинення дії або анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання розміщення нових партій товарів на цьому складі не дозволяється.

2. Протягом 30 днів з дня анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання товари, які зберігаються на цьому складі під митним контролем, повинні бути переміщені під митним контролем їх власником, уповноваженою ним особою або утримувачем складу тимчасового зберігання на інший склад тимчасового зберігання або на склад митного органу чи заявлені у відповідний митний режим.

3. Передбачену цим Кодексом адміністративну відповідальність за порушення встановленого частиною другою цієї статті строку розпорядження товарами, які зберігаються на складі тимчасового зберігання під митним контролем, несе власник зазначених товарів, уповноважена ним особа або утримувач складу тимчасового зберігання.

Глава 64. Відкриття та експлуатація вантажного митного комплексу

Стаття 442. Вантажний митний комплекс

1. Вантажний митний комплекс - це ділянка території з комплексом будівель, споруд, інженерно-технічних засобів і комунікацій, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України.

Стаття 443. Послуги, які надаються утримувачем вантажного митного комплексу особам, що переміщують товари через митний кордон України

1. Утримувач вантажного митного комплексу повинен обов'язково забезпечувати:

1) надання посередницьких послуг з декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України;

2) надання послуг із зберігання товарів, що переміщуються через митний кордон України, і транспортних засобів комерційного призначення;

3) виконання навантажувально-розвантажувальних робіт.

2. На вантажному митному комплексі також можуть бути обладнані місця для надання додаткових послуг.

Стаття 444. Правове регулювання взаємовідносин утримувача вантажного митного комплексу з особами, які користуються послугами комплексу, та митними органами

1. Взаємовідносини утримувача вантажного митного комплексу з особами, які користуються послугами комплексу, та митними органами визначаються відповідними договорами.

Стаття 445. Вимоги до облаштування вантажного митного комплексу

1. Вимоги до облаштування вантажного митного комплексу встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 446. Обов'язки утримувача вантажного митного комплексу

1. Утримувач вантажного митного комплексу зобов'язаний:

1) дотримуватися положень цього Кодексу, виконувати умови дозволу на відкриття та експлуатацію вантажного митного комплексу та вимоги щодо конструкції, облаштування і функціонування комплексу;

2) забезпечити безоплатний вхід та в'їзд на територію комплексу та безоплатне перебування на його території протягом перших чотирьох годин;

3) виключити можливість несанкціонованого доступу на територію комплексу сторонніх осіб, а також вилучення з його території товарів, що перебувають під митним контролем, і транспортних засобів комерційного призначення;

4) забезпечувати безперешкодний доступ посадових осіб митного органу до товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем на території комплексу, та документів на такі товари, створювати цим особам належні умови для роботи;

5) безкоштовно надати на договірній основі у користування облаштовані приміщення для розміщення на території комплексу посадових осіб митного органу та облаштовані робочі місця для посадових осіб всіх державних органів, які здійснюють інші види контролю;

6) вести облік товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що обслуговуються комплексом, і щокварталу подавати відповідному митному органу звіт про такі товари, транспортні засоби за формою та у порядку, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів;

7) забезпечити наявність та функціонування електронного обліку товарів і транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються територією вантажного митного комплексу, і безперешкодний доступ до системи такого обліку посадових осіб митних органів;

8) забезпечити наявність та функціонування контрольно-пропускної системи при в'їзді на територію вантажного митного комплексу та при виїзді з неї, обладнаної шлагбаумами, засобами автоматичної фіксації даних реєстраційних номерних знаків транспортних засобів та електронними вагами, з можливістю автоматичного внесення інформації про реєстраційний номер транспортного засобу та його загальну вагу до системи електронного обліку товарів і транспортних засобів;

9) забезпечити наявність та функціонування системи відеоспостереження за входом (в'їздом) на територію комплексу та виходом (виїздом) з неї, процедурою здійснення митного контролю з фіксацією такого відображення для ведення відповідного архіву, а також безперешкодний доступ посадових осіб митних органів до зазначеної системи відеоспостереження.

Розділ XVI
МИТНА СТАТИСТИКА

Глава 65. Митна статистика

Стаття 447. Завдання митної статистики

1. Завданнями митної статистики є:

1) об'єктивний та достовірний облік даних про переміщення товарів через митний кордон України; збирання, формування, опрацювання, узагальнення, всебічний аналіз та зберігання статистичної інформації з питань державної митної справи та зовнішньої торгівлі товарами;

2) подання статистичної, довідкової, аналітичної інформації з питань державної митної справи та зовнішньої торгівлі товарами органам державної влади в порядку, встановленому законом;

3) надання відповідної інформації міжнародним організаціям та митним органам інших країн згідно з укладеними відповідно до закону міжнародними договорами України та законами України;

4) захист статистичної інформації, яка відповідно до закону не підлягає розголошенню.

Стаття 448. Система митної статистики

1. Митна статистика є складовою частиною загальнодержавної системи статистичного обліку і звітності.

2. Статистична інформація, яка формується, узагальнюється і аналізується митними органами, використовується в інтересах зміцнення зовнішньоекономічних зв'язків, поліпшення митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, подальшої інтеграції України у загальносвітову систему економічних відносин.

3. Забороняється вимагати від митних органів статистичну інформацію, не передбачену державною статистичною звітністю, цим Кодексом та іншими законами України.

4. Митна статистика складається з митної статистики зовнішньої торгівлі і спеціальної митної статистики.

Стаття 449. Митна статистика зовнішньої торгівлі

1. Митна статистика зовнішньої торгівлі являє собою узагальнену та відповідним чином систематизовану інформацію про переміщення товарів через митний кордон України.

2. Митна статистика зовнішньої торгівлі формується, узагальнюється та аналізується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, на основі даних, які містяться у митних деклараціях.

3. Дані митної статистики зовнішньої торгівлі в установленому законодавством порядку використовуються відповідними органами державної влади для здійснення контролю за надходженням митних платежів до державного бюджету, валютного контролю, аналізу стану зовнішньої торгівлі України, її торговельного і платіжного балансів та економіки в цілому.

4. Ведення митної статистики здійснюється за методологією, яка забезпечує порівнянність даних митної статистики зовнішньої торгівлі України з даними державної статистики інших держав.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, забезпечує регулярне оприлюднення даних митної статистики зовнішньої торгівлі.

Стаття 450. Спеціальна митна статистика

1. Спеціальна митна статистика - це система збирання, опрацювання, аналізу, поширення, збереження, захисту та використання статистичної інформації, що відображає діяльність митних органів при здійсненні ними державної митної справи.

2. Спеціальна митна статистика ведеться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, з метою забезпечення завдань, покладених на митну службу України відповідно до законодавства.

3. Порядок ведення спеціальної митної статистики визначається законодавством.

Стаття 451. Документи та відомості, що використову-

ються для формування митної статистики

1. Для формування митної статистики використовуються документи та відомості, що подаються до митних органів центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами згідно з нормами цього Кодексу, якими визначається порядок здійснення митного контролю та митного оформлення.

Стаття 452. Використання інформації, що надається митним органам

1. Інформація щодо обсягів експорту та імпорту конкретних видів товарів надається центральним органам виконавчої влади за їх вмотивованим запитом (одноразово) або на підставі міжвідомчих угод про інформаційний обмін (регулярно). Надання інформації центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, про обсяги експорту та імпорту конкретних видів товарів здійснюється на підставі наказів зазначеного органу.

2. Інформація щодо експортно-імпортних операцій конкретних суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності може надаватися лише органам досудового слідства у зв'язку з розслідуванням ними кримінальних справ, органам державної податкової служби, а також за письмовими вмотивованими запитами - державному уповноваженому Антимонопольного комітету України та голові територіального відділення Антимонопольного комітету України у зв'язку з розслідуванням ними антиконкурентних узгоджених дій.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, надає у випадках та в порядку, встановлених законом, іншим органам, уповноваженим відповідно до закону на здійснення валютного контролю, інформацію, необхідну для здійснення такого контролю.

Стаття 453. Використання статистичної інформації з питань зовнішньої торгівлі

1. Статистична інформація з питань зовнішньої торгівлі використовується для:

1) визначення стратегії, тактики та основних напрямів розвитку зовнішньоекономічної діяльності;

2) аналізу та прогнозування зовнішньоекономічної політики і ситуації, що склалася чи складатиметься на світовому ринку;

3) проведення переговорів з торговельно-економічних питань;

4) застосування заходів митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

5) складання торговельного та платіжного балансів України, планування і проведення валютно-фінансової політики;

6) визначення ринків збуту товарів;

7) формування статистики зовнішньоекономічних зв'язків України.

Стаття 454. Відомчі класифікатори

1. Відомчі класифікатори інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій, затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, здійснює впровадження та ведення цих класифікаторів.

2. Порядок ведення класифікаторів, зазначених у частині першій цієї статті, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. Класифікатори, зазначені у частині першій цієї статті, використовуються виключно для цілей, передбачених цим Кодексом.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, інформує державні органи та суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності про зміни і доповнення, внесені до класифікаторів, зазначених у частині першій цієї статті, не пізніше, ніж за 10 днів до набрання чинності такими змінами та доповненнями.

Стаття 455. Облік осіб, які здійснюють операції з товарами

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, веде централізований облік осіб, які здійснюють операції з товарами.

2. Взяття на облік осіб, які здійснюють операції з товарами, здійснюється одноразово:

1) за зверненнями таких осіб, у тому числі засобами електронного зв'язку, до відповідних митних органів;

2) при першому здійсненні такими особами операцій з товарами, контроль за якими відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України покладено на митні органи.

3. Взяття на облік осіб, які здійснюють операції з товарами, здійснюється митними органами шляхом присвоєння таким особам облікового номера.

4. Митний орган невідкладно інформує особу про взяття її на облік та повідомляє її обліковий номер.

5. Обліковий номер особи є дійсним на всій митній території України. Такий самий обліковий номер не може бути присвоєно іншій особі.

6. Подвійний облік осіб у різних митних органах забороняється.

7. Порядок обліку осіб, які здійснюють операції з товарами, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Розділ XVII
ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ КОНТРАБАНДІ

Глава 66. Заходи щодо запобігання та протидії контрабанді

Стаття 456. Контрольовані поставки наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів

1. Відповідно до законів України митні органи з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними органами, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контрольованої поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.

2. Порядок проведення контрольованої поставки визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим із Генеральною прокуратурою України та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

Стаття 457. Переміщення товарів під негласним контролем

1. З метою виявлення та притягнення до відповідальності осіб, причетних до вчинення контрабанди, а також з метою вилучення товарів, щодо яких є підозра в незаконному переміщенні через митний кордон України, переміщення таких товарів може здійснюватися під негласним контролем та оперативним наглядом правоохоронних органів.

2. Порядок проведення негласного контролю за переміщенням товарів визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим з Генеральною прокуратурою України та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

Розділ XVIII
ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НИХ

Глава 67. Загальні положення щодо порушень митних правил та відповідальності за них

Стаття 458. Порушення митних правил

1. Порушення митних правил є адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на митні органи цим Кодексом чи іншими законами України, і за які цим Кодексом передбачена адміністративна відповідальність.

2. Адміністративна відповідальність за правопорушення, передбачені цим Кодексом, настає у разі, якщо ці правопорушення не тягнуть за собою кримінальну відповідальність.

Стаття 459. Відповідальність за порушення митних правил

1. Адміністративна відповідальність за порушення митних правил встановлюється цим Кодексом.

2. Суб'єктами адміністративної відповідальності за порушення митних правил можуть бути громадяни, які на момент вчинення такого правопорушення досягли 16-річного віку, а при вчиненні порушень митних правил підприємствами - посадові особи цих підприємств.

Стаття 460. Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил

1. Вчинення порушень митних правил, передбачених частиною третьою статті 469, статтею 470, частиною третьою статті 478, статтею 481 цього Кодексу, внаслідок аварії, дії обставин непереборної сили або протиправних дій третіх осіб, що підтверджується відповідними документами, а також допущення у митній декларації помилок, які не призвели до неправомірного звільнення від сплати митних платежів або зменшення їх розміру, до незабезпечення дотримання заходів тарифного та/або нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, якщо такі помилки не допускаються систематично (стаття 268 цього Кодексу), не тягне за собою адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом.

Стаття 461. Види адміністративних стягнень за порушення митних правил

1. За порушення митних правил можуть бути накладені такі адміністративні стягнення:

1) попередження;

2) штраф;

3) конфіскація товарів, транспортних засобів комерційного призначення - безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю (крім транспортних засобів комерційного призначення, які використовуються виключно для перевезення пасажирів і товарів через митний кордон України за визначеними маршрутами та рейсами, що здійснюються відповідно до розкладу руху на підставі міжнародних договорів, укладених відповідно до закону), а також транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України поза місцем розташування митного органу.

Стаття 462. Основні та додаткові адміністративні стягнення

1. Попередження та штраф можуть застосовуватися тільки як основні адміністративні стягнення за порушення митних правил.

2. Конфіскація товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, може застосовуватися як основне і як додаткове адміністративне стягнення.

3. За одне і те саме порушення митних правил може накладатися тільки основне або основне і додаткове адміністративні стягнення. Якщо статтею, якою встановлюється адміністративна відповідальність за порушення митних правил, передбачається основне і додаткове адміністративні стягнення, застосування лише додаткового адміністративного стягнення без основного не допускається, крім випадку, передбаченого частиною третьою статті 467 цього Кодексу.

Стаття 463. Попередження

1. Попередження як адміністративне стягнення за порушення митних правил є офіційним попередженням правопорушника стосовно недопустимості таких діянь у майбутньому. Попередження виноситься у формі постанови про накладення адміністративного стягнення.

Стаття 464. Штраф

1. Штраф як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у покладенні на особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за таке правопорушення, обов'язку сплатити до державного бюджету грошові кошти у сумі, яка визначається цим Кодексом залежно від виду та характеру вчиненого правопорушення.

2. Сплата штрафу, якщо при цьому не застосовується адміністративне стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, не звільняє особу, яка вчинила порушення митних правил, від сплати митних платежів, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

Стаття 465. Конфіскація

1. Конфіскація як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у примусовому вилученні товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, і безоплатній передачі їх у власність держави. При цьому моторні транспортні засоби та несамохідні транспортні засоби, що буксируються ними, розглядаються як самостійні об'єкти конфіскації.

2. Конфіскація може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, що визначаються цим Кодексом та іншими законами України.

3. Конфіскація товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, застосовується незалежно від того, чи є ці товари, транспортні засоби власністю особи, яка вчинила правопорушення.

Стаття 466. Забезпечення законності у разі застосування адміністративних стягнень до порушників митних правил

1. Адміністративні стягнення за порушення митних правил не може бути застосовано інакше, як на підставі та в порядку, що встановлені цим Кодексом та іншими законами України.

2. Додержання митними органами вимог закону в разі застосування адміністративних стягнень за порушення митних правил забезпечується здійсненням систематичного контролю з боку органів вищого рівня та їх посадових осіб, правом оскарження постанов у справах про порушення митних правил та іншими заходами, передбаченими законодавством України.

Стаття 467. Строки накладення адміністративних стягнень у справах про порушення митних правил

1. Якщо справи про порушення митних правил відповідно до статті 522 цього Кодексу розглядаються митними органами, адміністративне стягнення за порушення митних правил може бути накладено не пізніше, ніж через два місяці з дня вчинення правопорушення, а у разі розгляду митними органами справ про триваючі порушення митних правил, у тому числі передбачені статтями 469, 477-485 цього Кодексу, - не пізніше, ніж через два місяці з дня виявлення цих правопорушень.

2. Якщо справи про порушення митних правил відповідно до статті 522 цього Кодексу розглядаються судами (суддями), адміністративне стягнення за порушення митних правил може бути накладено не пізніше, ніж через три місяці з дня вчинення правопорушення, а в разі розгляду судами (суддями) справ про триваючі порушення митних правил, у тому числі передбачені статтями 469, 477-485 цього Кодексу, - не пізніше, ніж через три місяці з дня виявлення цих правопорушень.

3. У разі відмови в порушенні кримінальної справи або закриття кримінальної справи, але за наявності в діях правопорушника ознак порушення митних правил адміністративні стягнення за порушення митних правил може бути накладено не пізніше, ніж через місяць з дня прийняття рішення про відмову в порушенні кримінальної справи або про її закриття.

Глава 68. Види порушень митних правил та відповідальність за такі правопорушення

Стаття 468. Порушення режиму зони митного контролю

1. Проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, перетинання меж зони митного контролю громадянами, які не перетинають митний кордон України, та посадовими особами державних органів, які не здійснюють види контролю, зазначені у частині першій статті 319 цього Кодексу, та їх пересування в межах цієї зони з порушенням порядку, встановленого статтею 332 цього Кодексу, -

тягнуть за собою попередження або накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 469. Неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем

1. Проведення з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, операцій, не передбачених статтями 203, 325 цього Кодексу, або проведення операцій, передбачених зазначеними статтями, без дозволу митного органу, -

тягнуть за собою попередження або накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Зміна стану товарів, митне оформлення яких не закінчено, або товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, користування та розпорядження ними без дозволу митного органу, а так само невжиття передбачених частиною четвертою статті 204 цього Кодексу заходів щодо товарів, строк тимчасового зберігання яких під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі закінчився, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Видача без дозволу митного органу або втрата товарів, митне оформлення яких не закінчено, або товарів, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем на складі тимчасового зберігання, на складі організації - отримувача гуманітарної допомоги або на митному складі, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 470. Недоставлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів до митного органу призначення, видача їх без дозволу митного органу або втрата

1. Перевищення встановленого статтею 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення (а при переміщенні в межах зони діяльності одного митного органу - від одного підрозділу цього органу до іншого), митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби не більше ніж на одну добу -

тягне за собою попередження або накладення штрафу в розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення такого правопорушення, а так само перевищення встановленого статтею 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби більше ніж на одну добу, але не більше ніж на десять діб -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Перевищення встановленого статтею 95 цього Кодексу строку доставки товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митних або інших документів на ці товари більше ніж на десять діб, а так само втрата цих товарів, транспортних засобів, документів чи видача їх без дозволу митного органу -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 471. Порушення порядку проходження митного контролю в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю

1. Порушення встановленого цим Кодексом порядку проходження митного контролю в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю, тобто переміщення через митний кордон України особою, яка формою проходження митного контролю обрала проходження (проїзд) через «зелений коридор», товарів, переміщення яких через митний кордон України заборонено або обмежено законодавством України, або товарів в обсягах, що перевищують неоподатковувану норму переміщення через митний кордон України, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а у разі якщо безпосередніми предметами правопорушення є товари, переміщення яких через митний кордон України заборонено або обмежено законодавством України, - також конфіскацію цих товарів.

Стаття 472. Недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення

1. Недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, тобто незаявлення за встановленою формою точних та достовірних відомостей (наявність, найменування або назва, кількість тощо) про товари, транспортні засоби комерційного призначення, які підлягають обов'язковому декларуванню у разі переміщення через митний кордон України, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості цих товарів, транспортних засобів з конфіскацією зазначених товарів, транспортних засобів.

Стаття 473. Пересилання через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання

1. Пересилання через митний кордон України в міжнародних експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання законодавством України, а також пересилання у міжнародних поштових відправленнях товарів, заборонених до переси-

лання актами Всесвітнього поштового союзу, -

тягне за собою конфіскацію цих товарів.

Стаття 474. Перешкоджання посадовій особі митного органу в доступі до товарів, транспортних засобів, документів

1. Перешкоджання посадовій особі митного органу під час здійснення нею митного контролю або провадження в справі про контрабанду чи порушення митних правил у доступі до товарів, транспортних засобів, документів -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення такого правопорушення, а так само перешкоджання посадовій особі митного органу, невиконання її вимог під час проведення перевірки обліку товарів, що переміщуються через митний кордон України та/або перебувають під митним контролем, чи документальної перевірки дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 475. Неподання митному органу звітності щодо товарів, які перебувають під митним контролем

1. Неподання утримувачем магазину безмитної торгівлі, складу тимчасового зберігання, митного складу, вантажного митного комплексу, особою, відповідальною за експлуатацію складу організації - отримувача гуманітарної допомоги, митному органу звіту про рух товарів, а також порушення порядку ведення обліку таких товарів -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 476. Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності

1. Ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території товарів, призначених для виробничої або іншої підприємницької діяльності, з порушенням охоронюваних законом прав інтелектуальної власності -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією товарів, що переміщуються з порушенням права інтелектуальної власності.

Стаття 477. Порушення встановленого законодавством порядку ввезення товарів на територію вільної митної зони, вивезення товарів за межі цієї території та/або встановленого законодавством порядку проведення операцій з товарами, поміщеними в режим вільної митної зони

1. Порушення встановленого законодавством порядку ввезення товарів на територію вільної митної зони, вивезення товарів з цієї території, проведення операцій з товарами, поміщеними в режим вільної митної зони, а так само порушення встановленого частиною другою статті 436 цього Кодексу строку розпорядження товарами, розміщеними у вільній митній зоні, у разі анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію цієї зони -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 478. Порушення порядку зберігання товарів на митних складах та здійснення операцій із цими товарами

1. Проведення з товарами, що зберігаються в режимі митного складу на митних складах, операцій, передбачених частиною другою статті 127 цього Кодексу, без дозволу митного органу -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Зміна стану товарів, що зберігаються в режимі митного складу на митних складах, без дозволу митного органу, невжиття передбачених частиною п'ятою статті 129 цього Кодексу заходів щодо товарів, строк зберігання яких в режимі митного складу закінчився, а так само порушення встановленого частиною другою статті 429 цього Кодексу строку розпорядження товарами, які зберігаються на митному складі, у разі анулювання дозволу на відкриття та експлуатацію цього складу -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Видача без дозволу митного органу або втрата товарів, що зберігаються в режимі митного складу на митних складах, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 479. Порушення порядку або строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі

1. Порушення встановлених цим Кодексом порядку або строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі, у разі ліквідації магазину або зупинення дії чи анулювання дозволу на його відкриття та експлуатацію -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 480. Порушення порядку здійснення операцій з переробки товарів

1. Порушення встановленого цим Кодексом та іншими актами законодавства України порядку здійснення операцій з переробки товарів, у тому числі невивезення за межі митної території України (неввезення на митну територію України) товарів, що переміщувалися через митний кордон України з метою переробки, та/або продуктів їх переробки після закінчення строку переробки, -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 481. Перевищення строку тимчасового ввезення або тимчасового вивезення товарів

1. Перевищення встановленого відповідно до цього Кодексу строку тимчасового ввезення товарів на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів за межі митної території України не більше ніж на три доби -

тягне за собою попередження або накладення штрафу в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Вчинення правопорушення, передбаченого частиною першою цієї статті, особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення такого правопорушення, а так само перевищення строку тимчасового ввезення товарів на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів за межі митної території України більше ніж на три доби, але не більше ніж на десять діб -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. Перевищення строку тимчасового ввезення товарів на митну територію України або строку тимчасового вивезення товарів за межі митної території України більше ніж на десять діб -

тягне за собою накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 482. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України поза митним контролем

1. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України поза митним контролем, тобто поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для нього, і без виконання митних формальностей, або з незаконним звільненням від митного контролю внаслідок використання службового становища посадовими особами митного органу -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості товарів, транспортних засобів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, транспортних засобів і транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого цією статтею або статтею 483 цього Кодексу, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 200 відсотків вартості товарів, транспортних засобів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, транспортних засобів і транспортних засобів, що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

Стаття 483. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю

1. Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю, тобто з використанням спеціально виготовлених сховищ (тайників) та інших засобів або способів, що утруднюють виявлення таких товарів, або шляхом надання одним товарам вигляду інших, або з поданням митному органу як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві дані, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка протягом року притягалася до відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого цією статтею або статтею 482 цього Кодексу, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 200 відсотків вартості товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил з конфіскацією цих товарів, а також товарів, транспортних засобів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для переміщення товарів - безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

Стаття 484. Зберігання, перевезення чи придбання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю

1. Зберігання, перевезення, придбання чи використання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 100 відсотків вартості цих товарів, транспортних засобів або їх конфіскацію.

Стаття 485. Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру, а також інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів

1. Заявлення в митній декларації з метою неправомірного звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру неправдивих відомостей та/або надання з цією ж метою митному органу документів, що містять неправдиві відомості щодо істотних умов зовнішньоекономічного договору (контракту), ваги, кількості, країни походження, відправника та/або одержувача товару, неправдиві відомості, необхідні для визначення коду товару згідно з УКТ ЗЕД та його митної вартості, або несплата митних платежів у строк, встановлений законом, або інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів, за відсутності ознак злочину, а так само використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 300 відсотків несплаченої суми митних платежів.

Розділ XIX
ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ

Глава 69. Порядок провадження у справах про порушення митних правил

Стаття 486. Завдання та зміст провадження у справі про порушення митних правил

1. Завданнями провадження у справах про порушення митних правил є своєчасне, всебічне, повне та об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її з дотриманням вимог закону, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню порушень митних правил, та запобігання таким правопорушенням.

2. Провадження у справі про порушення митних правил включає в себе виконання процесуальних дій, зазначених у статті 508 цього Кодексу, розгляд справи, винесення постанови та її перегляд у зв'язку з оскарженням (опротестуванням).

Стаття 487. Правове забезпечення провадження у справах про порушення митних правил

1. Провадження у справах про порушення митних правил здійснюється відповідно до цього Кодексу, а в частині, що не регулюється ним, - відповідно до законодавства України про адміністративні правопорушення.

Стаття 488. Порушення справи про порушення митних правил

1. Провадження у справі про порушення митних правил вважається розпочатим з моменту складення протоколу про порушення митних правил.

Стаття 489. Обставини, що підлягають з'ясуванню при розгляді справи про порушення митних правил

1. Посадова особа при розгляді справи про порушення митних правил зобов'язана з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують та/або обтяжують відповідальність, чи є підстави для звільнення особи, що вчинила правопорушення, від адміністративної відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Стаття 490. Посадові особи, уповноважені складати протоколи про порушення митних правил

1. Протокол про порушення митних правил мають право складати:

1) посадові особи, які відповідно до посадових інструкцій уповноважені здійснювати митний контроль, митне оформлення і пропуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України і які безпосередньо виявили порушення митних правил;

2) посадові особи митних органів, які згідно з посадовими обов'язками мають таке право;

3) інші посадові особи, уповноважені керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, або керівником митниці.

Стаття 491. Підстави для порушення справи про порушення митних правил

1. Підставами для порушення справи про порушення митних правил є:

1) безпосереднє виявлення посадовими особами митного органу порушення митних правил;

2) офіційні письмові повідомлення про вчинення особою порушення митних правил, отримані від правоохоронних органів, а також органів, що здійснюють види контролю, зазначені у частині першій статті 319 цього Кодексу;

3) офіційні письмові повідомлення про вчинення порушення митних правил, отримані від митних та правоохоронних органів іноземних держав, а також від міжнародних організацій.

Стаття 492. Мова, якою здійснюється провадження у справі про порушення митних правил

1. Провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою.

2. Особи, які беруть участь у провадженні у справі про порушення митних правил і не володіють або недостатньо володіють державною мовою, мають право робити заяви, давати пояснення, подавати клопотання рідною мовою, а також користуватися послугами перекладача.

Стаття 493. Посадові особи митних органів, які здійснюють провадження у справі про порушення митних правил

1. Провадження у справі про порушення митних правил здійснюють, крім випадків, передбачених частинами другою і третьою цієї статті, посадові особи митниці, в зоні діяльності якої було вчинено або виявлено таке порушення. Окремі процесуальні дії у справі про порушення митних правил можуть вчинятися посадовими особами, уповноваженими складати протоколи про порушення митних правил відповідно до статті 490 цього Кодексу, а у випадку, передбаченому статтею 518 цього Кодексу, - також посадовими особами іншого митного органу.

2. Керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, або особа, яка виконує його обов'язки, має право передавати справу про порушення митних правил для здійснення провадження з однієї митниці до іншої.

3. Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, можуть здійснювати провадження у будь-якій справі про порушення митних правил, порушеній будь-яким митним органом України.

Стаття 494. Протокол про порушення митних правил

1. Про кожний випадок виявлення порушення митних правил уповноважена посадова особа митного органу, яка виявила таке порушення, невідкладно складає протокол за формою, установленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

2. Протокол про порушення митних правил повинен містити такі дані:

1) дату і місце його складення;

2) посаду, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, яка склала протокол;

3) необхідні для розгляду справи відомості про особу, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, якщо її встановлено;

4) місце, час вчинення, вид та характер порушення митних правил;

5) посилання на статтю цього Кодексу, що передбачає адміністративну відповідальність за таке порушення;

6) прізвища та адреси свідків, якщо вони є;

7) відомості щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів, вилучених згідно із статтею 511 цього Кодексу;

8) інші необхідні для вирішення справи відомості.

3. Протокол підписується посадовою особою, яка його склала. Якщо при складенні протоколу була присутня особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, протокол підписується і цією особою, а за наявності свідків - і свідками.

4. Якщо особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, відмовляється підписати протокол, до протоколу вноситься відповідний запис. Особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, має право дати пояснення та висловити зауваження щодо змісту протоколу, а також письмово викласти мотиви своєї відмови від підписання протоколу. Власноручно викладені цією особою пояснення додаються до протоколу, про що до протоколу вноситься відповідний запис із зазначенням кількості аркушів, на яких подано такі пояснення.

5. У разі складення протоколу особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, роз'яснюються її права, передбачені статтею 498 цього Кодексу, та повідомляється про можливість припинення провадження у справі про порушення митних правил шляхом компромісу, про що до протоколу вноситься відмітка, яка підписується цією особою.

6. У разі потреби в протоколі зазначаються також місце, дата і час розгляду справи про порушення митних правил.

7. Протокол складається у двох примірниках, один з яких вручається під розписку особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил.

8. У разі відмови особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, одержати примірник протоколу до протоколу вноситься відповідний запис, який підписується посадовою особою митного органу, яка склала протокол, та свідками, якщо вони є, після чого зазначений примірник протягом трьох робочих днів надсилається особі, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, за повідомленою нею або наявною в митниці адресою (місце проживання або фактичного перебування). Протокол вважається врученим навіть у разі, якщо особа, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, не перебувала за повідомленою нею адресою або місце проживання чи фактичного перебування, назване нею, є недостовірним.

9. Протокол, а також вилучені товари, транспортні засоби комерційного призначення та документи, зазначені в протоколі, передаються до митниці, в зоні якої виявлено порушення митних правил.

Стаття 495. Докази у справі про порушення митних правил

1. Доказами у справі про порушення митних правил є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку встановлюються наявність або відсутність порушення митних правил, винність особи у його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Такі дані встановлюються:

1) протоколом про порушення митних правил, протоколами процесуальних дій, додатками до зазначених протоколів;

2) поясненнями свідків;

3) поясненнями особи, яка притягується до відповідальності;

4) висновком експерта;

5) іншими документами (належним чином завіреними їх копіями або витягами з них) та інформацією, у тому числі тими, що перебувають в електронному вигляді, а також товарами - безпосередніми предметами порушення митних правил, товарами із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортними засобами, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України.

2. Посадова особа митного органу, яка здійснює провадження у справі про порушення митних правил, оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом та правосвідомістю.

Стаття 496. Провадження у справі про порушення митних правил за матеріалами, одержаними від правоохоронних органів

1. У разі закриття кримінальної справи про контрабанду за наявності в діях особи, щодо якої було порушено цю справу, ознак порушення митних правил матеріали про таке порушення передаються до митного органу або до суду для при-

тягнення зазначеної особи до адміністративної відповідальності. Постанова по таких справі виноситься у строк, передбачений частиною другою статті 467 цього Кодексу.

Стаття 497. Особи, які беруть участь у провадженні у справах про порушення митних правил

1. У провадженні у справах про порушення митних правил беруть участь:

1) особи, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил;

2) власники товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу (заінтересовані особи);

3) представники осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб (законні представники, представники, які діють на підставі довіреності, доручення);

4) захисники;

5) представники митних органів;

6) свідки;

7) експерти;

8) перекладачі;

9) поняті.

Стаття 498. Права та обов'язки осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб

1. Особи, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та власники товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу (заінтересовані особи), під час розгляду справи про порушення митних правил у митному органі або суді мають право знайомитися з матеріалами справи, робити з них витяги, одержувати копії рішень, постанов та інших документів, що є у справі, бути присутніми під час розгляду справи у митному органі та брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у їх дослідженні, заявляти клопотання та відводи, під час розгляду справи користуватися юридичною допомогою захисника, виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, давати усні і письмові пояснення, подавати свої доводи, міркування та заперечення, оскаржувати постанови митного органу, суду (судді), а також користуватися іншими правами, наданими їм законом. Зазначені в цій статті особи зобов'язані добросовісно користуватися належними їм процесуальними правами.

Стаття 499. Представники осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб

1. Представниками осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, а також власників товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу (заінтересованих осіб), можуть бути:

1) законні представники: батьки, усиновителі, опікуни або піклувальники на підставі документів, що посвідчують їх повноваження, - у справах осіб, які є неповнолітніми або особами, що через свої фізичні або психічні вади не можуть самі здійснювати свої права у справах про порушення митних правил. Законні представники можуть доручити участь у справі іншій особі, обраній ними як представник;

2) інші особи - на підставі нотаріально посвідченої довіреності. Довіреність громадянина на участь у справі може бути посвідчена посадовою особою організації, в якій довіритель працює, перебуває на стаціонарному лікуванні, або за місцем його проживання; військовослужбовця - командиром військової частини; особи, яка проживає в населеному пункті, де немає нотаріусів, - уповноваженою на це посадовою особою органу місцевого самоврядування.

2. Особиста участь у справі громадянина не позбавляє його права мати у цій справі представника.

3. Законні представники користуються під час участі у справі всіма правами, зазначеними у статті 498 цього Кодексу. Повноваження інших представників на участь у справі дають їм право на вчинення від імені осіб, яких вони представляють, усіх дій, зазначених у статті 498 цього Кодексу, крім передачі повноважень іншій особі (передоручення), оскарження постанови митного органу або суду (судді), одержання товарів або грошових сум у разі їх повернення. Повноваження представника на вчинення кожної із зазначених дій повинні бути спеціально обумовлені у виданій йому довіреності.

4. Не можуть бути представниками осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб:

1) особи, які не досягли 18-річного віку;

2) особи, над якими встановлено опіку, піклування;

3) адвокати, які прийняли доручення про надання юридичної допомоги з порушенням правил, встановлених законодавством України про адвокатуру.

5. Посадові особи митної служби України, а також судді, слідчі і прокурори не можуть бути представниками осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, та заінтересованих осіб, крім випадків, коли вони діють як батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники цих осіб.

Стаття 500. Захисник у справі про порушення митних правил

1. Захисником є особа, яка в порядку, встановленому законом, уповноважена здійснювати захист прав і законних інтересів особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, а у разі необхідності - свідка та надавати їм необхідну юридичну допомогу.

2. Як захисники допускаються особи, які мають свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю в Україні, та інші фахівці у галузі права, які згідно із законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи. Захисниками можуть бути також близькі родичі особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідка, їх опікуни або піклувальники.

3. Повноваження захисника на участь у справі підтверджується:

1) адвоката - ордером відповідного адвокатського об'єднання;

2) адвоката, який не є членом адвокатського об'єднання, - угодою;

3) інших фахівців у галузі права, які згідно із законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, - угодою або дорученням юридичної особи;

4) близьких родичів, опікунів або піклувальників - заявою особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідка про їх допуск до участі у справі як захисників.

4. Захисник допускається до участі у справі на будь-якій стадії провадження.

5. Як захисники свідка, запрошені ним для надання правової допомоги під час опитування чи проведення інших процесуальних дій за участю свідка, допускаються особи, які відповідають вимогам частин другої і третьої цієї статті.

6. Захисник під час участі у справі користується усіма правами, зазначеними у статті 498 цього Кодексу, крім процесуальних прав, реалізація яких здійснюється безпосередньо особою, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, і не може бути доручена захиснику.

Стаття 501. Представник митного органу

1. Представник митного органу, посадові особи якого здійснювали провадження у справі про порушення митних правил, підтримує позицію цього органу щодо притягнення до адміністративної відповідальності особи, яка вчинила правопорушення, під час розгляду зазначеної справи судом.

2. Представник митного органу здійснює свої повноваження в суді на підставі належно оформленої довіреності, виданої митним органом.

3. Представник митного органу має право ознайомлюватися з документами, долученими до справи, робити з них витяги або знімати копії, одержувати копії рішень, постанов, ухвал суду, брати участь у судових засіданнях, подавати докази, брати участь у дослідженні доказів, ставити запитання іншим особам, які беруть участь у справі, заявляти клопотання та відводи, давати усні та письмові пояснення суду, подавати свої доводи, міркування щодо питань, які виникають під час судового розгляду, і заперечення проти клопотань, доводів і міркувань інших осіб, які беруть участь у справі, ознайомлюватися з журналом судового засідання, знімати з нього копії та подавати письмові зауваження з приводу його неправильності чи неповноти, прослуховувати запис фіксування судового засідання технічними засобами, робити з нього копії, подавати письмові зауваження з приводу його неправильності чи неповноти, оскаржувати рішення, постанови і ухвали суду, користуватися іншими процесуальними правами, встановленими законом.

Стаття 502. Експерт

1. Експертом може бути особа, яка має необхідні знання для надання відповідного висновку.

2. Експерт призначається посадовою особою митного органу, в провадженні якої перебуває справа про порушення митних правил, у разі потреби в спеціальних знаннях.

3. Експерт зобов'язаний надати об'єктивні висновки з поставлених перед ним питань.

4. Експерт має право:

1) ознайомлюватися з матеріалами справи, які стосуються предмета експертизи;

2) заявляти клопотання про надання йому додаткових матеріалів, необхідних для надання висновків.

Стаття 503. Перекладач

1. Перекладачем може бути особа, яка володіє мовою, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил.

2. Перекладач зобов'язаний точно і в повному обсязі здійснювати доручений йому переклад, у разі необхідності брати участь у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил.

3. Як перекладач може виступати посадова особа митного органу.

Стаття 504. Свідок у справі про порушення митних правил

1. Свідком може бути будь-яка особа, якщо є підстави вважати, що їй відомі обставини, що підлягають встановленню у справі про порушення митних правил.

2. За викликом органу, посадова особа якого здійснює провадження у справі про порушення митних правил, свідок зобов'язаний з'явитися у призначений час до цього органу і дати детальні та правдиві пояснення, повідомити все відоме йому у справі та відповісти на поставлені запитання.

3. Свідок має право:

1) давати показання рідною мовою або іншою мовою, якою він вільно володіє, і користуватися допомогою перекладача;

2) заявляти відвід перекладачу;

3) знати, у зв'язку з чим і в якій справі він опитується;

4) власноручно викладати свої показання в протоколі опитування;

5) обирати за власним бажанням захисника під час опитування чи проведення інших процесуальних дій за своєю участю відповідно до цього Кодексу та на іншу правову допомогу в порядку, встановленому законом, а також відмовитися від запрошеного ним захисника. Захисник може запрошуватися свідком, його законним представником, а також іншими особами на його прохання чи за його згодою;

6) користуватися нотатками і документами при дачі пояснень у тих випадках, коли показання стосуються будь-яких розрахунків та інших даних, які йому важко тримати в пам'яті;

7) відмовитися давати пояснення щодо себе, членів сім'ї та близьких родичів, а також у разі, якщо у нього немає можливості вільно, без неправомірних обмежень, отримати правову допомогу в обсязі і формах, як він того потребує, в тому числі запросити захисника;

8) знайомитися з протоколом опитування і клопотати про внесення до нього змін, доповнень і зауважень, власноручно робити такі доповнення і зауваження;

9) оскаржувати дії посадової особи митного органу, яка проводила опитування, в порядку, встановленому цим Кодексом;

10) одержувати відшкодування витрат, пов'язаних з викликом для дачі пояснень.

4. У разі наявності відповідних підстав свідок має право на забезпечення безпеки шляхом застосування заходів, передбачених законом.

Стаття 505. Поняті у справі про порушення митних правил

1. Понятими є особи, які залучаються до участі у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил.

2. Як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у справі. Понятим не може бути родич особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, її представника, а також працівники митних органів.

3. Поняті, присутні при проведенні процесуальних дій, засвідчують своїми підписами відповідність записів у протоколі проведеним діям.

Стаття 506. Обставини, що виключають можливість здійснення посадовою особою митного органу провадження у справі про порушення митних правил

1. Посадова особа митного органу не може здійснювати провадження у справі про порушення митних правил, якщо вона є родичем особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, її представника, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі, а також коли існують інші обставини, які дають підстави вважати, що ця посадова особа може бути особисто заінтересована у вирішенні справи.

2. Питання про передачу такої справи іншій посадовій особі митного органу вирішується керівником цього органу або його заступником.

3. Якщо керівник митного органу, в якому здійснюється провадження у справі про порушення митних правил, є родичем особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, її представника, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі, а також якщо існують інші обставини, які дають підстави вважати, що керівник зазначеного органу може бути особисто заінтересованим у розгляді справи, справа підлягає передачі іншому митному органу.

Глава 70. Адміністративне затримання

Стаття 507. Мета і порядок застосування адміністративного затримання

1. З метою припинення порушення митних правил, встановлення особи, яка вчинила порушення митних правил, а також для складення протоколу про порушення митних правил, якщо його неможливо скласти на місці вчинення правопорушення, допускається адміністративне затримання особи, яка вчинила таке порушення, на строк до трьох годин.

2. Адміністративне затримання здійснюється посадовою особою митного органу за вмотивованим письмовим рішенням керівника цього органу або його заступника, а в разі їх відсутності (в нічний час, у вихідні та святкові дні тощо) - старшого чергової зміни.

3. Працівники правоохоронних органів та військовослужбовці повинні надавати допомогу посадовим особам митного органу, які здійснюють адміністративне затримання, в разі вчинення опору або спроби втечі особи, яка підлягає затриманню, з місця події.

4. Строк адміністративного затримання обчислюється з моменту доставлення особи до службового приміщення митного органу або до іншого приміщення, де проведення необхідних дій з метою, визначеною в частині першій цієї статті, є можливим, а якщо особа перебуває в стані сп'яніння, - з часу її витверезіння.

5. У разі виявлення порушення митних правил, за яке цим Кодексом передбачено застосування адміністративного стягнення у вигляді конфіскації товарів, транспортних засобів, строк адміністративного затримання особи, яка знаходиться у службовому приміщенні митного органу або в іншому приміщенні у зв'язку з проведенням митного контролю або митного оформлення таких товарів, транспортних засобів, обчислюється з моменту винесення вмотивованого письмового рішення про її адміністративне затримання. Митний контроль та митне оформлення товарів, транспортних засобів при цьому зупиняються. У разі виявлення інших порушень митних правил строк адміністративного затримання обчислюється з моменту завершення митного контролю та митного оформлення.

6. Про адміністративне затримання складається протокол, форма якого затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. У протоколі обов'язково зазначаються: дата і місце його складення; посада, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу затриманого, час і підстави затримання, робиться відмітка про застосування фізичної сили або спеціальних засобів, якщо таке мало місце.

7. Протокол підписується посадовою особою, яка його склала, і затриманою особою. У разі відмови затриманої особи від підписання протоколу в протоколі робиться запис про це. Копія протоколу вручається затриманій особі.

8. Митний орган, який здійснив тимчасове затримання особи, невідкладно повідомляє про це її родичів, а якщо затриманий громадянин-нерезидент не має родичів на території України - дипломатичне представництво або консульську установу відповідної іноземної держави.

Глава 71. Процесуальні дії у справі про порушення митних правил та порядок їх проведення

Стаття 508. Проведення процесуальних дій

1. У справі про порушення митних правил процесуальні дії проводяться з метою отримання доказів, необхідних для правильного вирішення цієї справи.

2. До процесуальних дій належать:

1) складення протоколу про порушення митних правил;

2) опитування осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідків, інших осіб;

3) витребування документів, необхідних для провадження у справі про порушення митних правил, або належним чином завірених їх копій чи витягів з них;

4) тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, та документів на них;

5) митне обстеження;

6) пред'явлення товарів, транспортних засобів і документів для впізнання;

7) експертиза;

8) взяття проб та зразків для проведення досліджень (аналізу, експертизи).

3. Під час проведення процесуальних дій, зазначених у пунктах 2, 4-6, 8 частини другої цієї статті, складаються протоколи, форми яких встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 509. Опитування осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, свідків, інших осіб

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, може опитувати особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, а також свідків, інших осіб.

2. Особи, які викликаються для опитування, повинні з'явитися на виклик митного органу і правдиво повідомити все, що їм відомо про обставини, які стосуються справи про порушення митних правил.

3. Особи, які підлягають опитуванню у справі, викликаються повісткою, яка вручається їм під розписку, або телефонограмою, телеграмою чи за допомогою інших засобів зв'язку.

4. У повістці зазначаються прізвище, ім'я, по батькові особи, яка викликається для опитування, посада, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, місце та час явки.

5. Про проведення опитування складається протокол за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 510. Витребування документів, необхідних для провадження у справі про порушення митних правил

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, може витребувати документи, необхідні для розгляду справи, у тому числі матеріали фото- і кінозйомки, звуко- і відеозапису, інформаційних баз та банків даних, а також інші носії інформації.

2. Особа, якій адресовано вимогу про подання документів, зобов'язана не пізніш як у п'ятиденний строк надіслати їх посадовій особі митного органу, яка вимагає подати документи.

3. У разі якщо відсутність документів може призвести до порушення господарської діяльності підприємства або неможливості підготовки та подання встановленої законодавством звітності, особа, якій адресовано вимогу про подання документів, надає належним чином завірені копії таких документів або витяги з них з письмовим обґрунтуванням неможливості надання оригіналів документів.

Стаття 511. Тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів і документів

1. Товари - безпосередні предмети порушення митних правил та відповідні документи, необхідні як докази у справі про порушення митних правил, можуть тимчасово вилучатися. Документи, які перебувають в електронному вигляді, вилучаються разом з відповідними носіями.

2. У разі виявлення порушень митних правил, передбачених статтями 471-473, 476, 482-484 цього Кодексу, вилучення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які підлягають конфіскації відповідно до цих статей, а також відповідних документів є обов'язковим.

3. У разі вчинення порушення митних правил особою, яка не має в Україні постійного місця проживання або адреси, допускається вилучення товарів, транспортних засобів у кількості, необхідній для забезпечення стягнення штрафу або вартості товарів, транспортних засобів відповідно до частини другої статті 541 цього Кодексу.

4. Вилучені товари, транспортні засоби та документи повинні бути перелічені у протоколі, що складається в передбачених цим Кодексом випадках, або в доданому до нього описі з точним зазначенням кількості, міри, ваги та особливих ознак цих товарів, транспортних засобів та документів, а також вартості товарів, транспортних засобів.

Стаття 512. Оскарження тимчасового вилучення товарів, транспортних засобів

1. Тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів та документів, зазначених у частині першій статті 511 цього Кодексу, може бути оскаржено в порядку, встановленому главою 4 цього Кодексу та іншими законами України.

2. Подання скарги на рішення про застосування тимчасового вилучення товарів, транспортних засобів та документів, зазначених у частині першій статті 511 цього Кодексу, не зупиняє дію такого рішення.

Стаття 513. Проведення митних обстежень

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил і яка має достатні підстави вважати, що на території або в приміщеннях підприємств, або в транспортних засобах, що їм належать, знаходяться товари, що є безпосередніми предметами порушення митних правил, або товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, а також документи та інформація, у тому числі ті, що перебувають в електронному вигляді, необхідні для розгляду справи про порушення митних правил, може проводити митне обстеження таких територій, приміщень або транспортних засобів.

2. Митне обстеження проводиться з метою виявлення товарів, документів, інформації, зазначених у частині першій цієї статті, та їх тимчасового вилучення відповідно до статті 511 цього Кодексу.

3. Митне обстеження проводиться у присутності посадових осіб підприємств, зазначених у частині першій цієї статті.

4. Посадові особи митних органів мають право запросити до участі у митному обстеженні спеціалістів.

5. Про проведення митного обстеження складається протокол за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 514. Пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання

1. За рішенням посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, особі, яка вчинила це порушення, а також свідку можуть бути пред'явлені товари, транспортні засоби, документи для впізнання.

2. Особу, яка бере участь у впізнанні, спочатку опитують про обставини, за яких вона бачила товари, транспортні засоби, документи, зазначені у частині першій цієї статті, та ознаки, за якими вона може провести впізнання.

3. Товари, транспортні засоби, документи пред'являються в групі однорідних товарів, транспортних засобів, документів.

4. Пред'явлення для впізнання проводиться в присутності понятих.

5. Про пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів для впізнання складається протокол за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 515. Експертиза та висновок експерта

1. Експертиза призначається, якщо для з'ясування питань, що виникають у справі про порушення митних правил, виникла потреба у спеціальних знаннях з окремих галузей науки, техніки, мистецтва, релігії тощо. Зазначена експертиза не є судовою експертизою.

2. Експертиза проводиться експертами спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення, його відокремлених підрозділів та інших установ або окремими спеціалістами, які призначаються посадовою особою митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил. Особа, щодо якої порушено зазначену справу, має право на проведення за її рахунок незалежної експертизи.

3. Поставлені перед експертом питання та його висновок не повинні виходити за межі спеціальних знань експерта. Експерт надає висновок у письмовій формі від свого імені. У висновку викладаються суть проведеного ним дослідження та обґрунтування відповіді на поставлені запитання.

4. Якщо експерт під час проведення експертизи встановить обставини, що мають значення для справи, з приводу яких йому не було поставлено запитань, він має право викласти ці обставини у своєму висновку.

5. Висновок експерта не є обов'язковим для посадової особи митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил. У разі незгоди цієї особи з висновком експерта у постанові, яка виноситься у справі, повинно міститися обґрунтування такої незгоди.

6. У разі неналежної якості або повноти висновку експерта може бути призначена повторна експертиза, проведення якої доручається іншому експерту (експертам).

Стаття 516. Порядок призначення експертизи посадовою особою митного органу

1. Визнавши за необхідне проведення експертизи, посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, виносить постанову, у якій визначаються підстави для призначення експертизи, прізвище експерта або найменування спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення, його відокремленого підрозділу чи іншої відповідної установи, в якій має проводитися експертиза. У цій же постанові ставляться конкретні питання, які мають бути вирішені під час проведення експертизи, а також визначаються матеріали, що передаються у розпорядження експерта.

2. До призначення експерта з'ясовуються необхідні відомості про його професіоналізм та компетентність.

3. Рішення про призначення експертизи є обов'язковим для експерта, а також для посадових осіб підприємства, де працює експерт.

Стаття 517. Одержання проб та зразків для проведення експертизи

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, має право відбирати в осіб, які притягуються до відповідальності за порушення митних правил, зразки підпису, почерку, а також брати проби та зразки товарів, необхідні для проведення експертизи.

2. Особа, щодо якої порушено справу про порушення митних правил, її представники, захисник, мають право клопотатися перед митним органом, посадова особа якого здійснює провадження у зазначеній справі, про взяття проб та зразків для проведення експертизи. У разі відмови у задоволенні такого клопотання митний орган повинен письмово повідомити про це особу, яка подала клопотання, з вмотивованим обґрунтуванням причин відмови.

3. У разі потреби взяття проб та зразків може проводитися також в осіб, не зазначених у частині першій цієї статті, свідчення та участь яких у вивченні та оцінці обставин порушення митних правил можуть мати істотне значення для провадження і розгляду справи.

4. Посадова особа митного органу, у провадженні або на розгляді якої знаходиться справа про порушення митних правил, виносить постанову про взяття проб та зразків.

5. До взяття проб та зразків у разі потреби може залучатися експерт.

6. Про взяття проб та зразків складається протокол.

Стаття 518. Доручення на проведення окремих процесуальних дій

1. Посадова особа митного органу, у провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, має право доручити проведення конкретних процесуальних дій посадовій особі іншого митного органу.

2. Доручення повинно бути виконано не більш як у п'ятиденний строк з дня його одержання.

Стаття 519. Витрати у справі про порушення митних правил

1. Витрати у справі про порушення митних правил складаються з видатків на інвентаризацію, зберігання, перевезення (пересилання) товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, а також з інших понесених митними органами витрат на провадження або розгляд справи.

2. До витрат у справі про порушення митних правил належать також кошти, що виплачуються експерту за виконання його обов'язків та за роботу, виконану за дорученням митного органу, виплати добових, компенсації на проїзд до митного органу і назад та наймання приміщення, а також кошти, одержані свідком на відшкодування витрат, пов'язаних з викликом для дачі пояснень.

3. За робітниками та службовцями, які викликаються до митного органу як свідки, експерти, перекладачі, зберігається середній місячний заробіток за місцем основної роботи. Особи, які не є робітниками та службовцями, отримують у зв'язку з таким викликом грошову компенсацію, яку виплачує митний орган.

Стаття 520. Відшкодування витрат у справі про порушення митних правил

1. Витрати у справі про порушення митних правил відшкодовуються особою, щодо якої винесено постанову про накладення адміністративного стягнення. Витрати на оплату послуг перекладача відшкодовуються з державного бюджету.

2. Посадова особа митного органу, в провадженні якої знаходиться справа про порушення митних правил, а також посадова особа, яка здійснює розгляд цієї справи, зобов'язані зібрати та додати до справи документи про понесені у справі витрати.

3. Порядок відшкодування витрат у справі про порушення митних правил, обчислення сум, що підлягають відшкодуванню, а також порядок розпорядження отриманими коштами встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 521. Компроміс у справі про порушення митних правил

1. За відсутності в діях особи, яка вчинила порушення митних правил, ознак злочину провадження у справі про це правопорушення може бути припинено шляхом компромісу. Компроміс полягає в укладенні мирової угоди між зазначеною особою та митним органом, посадова особа якого здійснює провадження у справі.

2. За умовами мирової угоди сторони зобов'язуються:

1) особа, яка вчинила порушення митних правил, - у визначений строк, який не може перевищувати 30 днів, внести до державного бюджету кошти в сумі, що дорівнює сумі штрафу, передбаченого санкцією відповідної статті цього Кодексу, та/або задекларувати в митний режим відмови на користь держави товари - безпосередні предмети порушення митних правил, а у відповідних випадках - також товари із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортні засоби, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України. Якщо за висновком митного органу реалізація зазначених товарів, транспортних засобів є неможливою, а також якщо ці товари, транспортні засоби не можуть бути випущені у вільний обіг, вони підлягають декларуванню в митний режим знищення або руйнування;

2) митний орган - припинити провадження у справі про порушення митних правил щодо цієї особи та здійснити митне оформлення задекларованих нею товарів відповідно до заявленого митного режиму.

3. Товари, транспортні засоби, зазначені у частині другій цієї статті, можуть бути предметом мирової угоди лише за умови, що особа, яка вчинила порушення митних правил, є власником цих товарів, транспортних засобів або уповноважена розпоряджатися ними.

4. Особа, яка вчинила порушення митних правил, звертається до керівника митного органу із заявою довільної форми з проханням про припинення справи про це порушення митних правил шляхом компромісу. Факт подання такої заяви фіксується у порядку, визначеному частинами третьою і четвертою статті 264 цього Кодексу. У разі відсутності законних підстав для припинення справи про порушення митних правил шляхом компромісу митний орган протягом одного робочого дня, наступного за днем подання заяви, надає заявнику вмотивовану відповідь про причини незастосування процедури компромісу.

5. Мирова угода укладається у письмовій формі. Право її підписання від імені митниць надається керівникам цих митниць або їх заступникам, а від імені центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, - посадовим особам, уповноваженим на це відповідно до посадових інструкцій. Типова мирова угода затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

6. У разі невиконання особою, яка вчинила порушення митних правил, у визначений мировою угодою строк, який не може перевищувати 30 днів, дій, зазначених у частині другій цієї статті, угода вважається недійсною і провадження у справі про порушення митних правил поновлюється.

7. Мирова угода у справі про порушення митних правил оскарженню не підлягає.

8. У разі припинення провадження у справі про порушення митних правил шляхом компромісу особа, яка вчинила це правопорушення, вважається такою, що не була притягнута за нього до адміністративної відповідальності.

Стаття 522. Органи, уповноважені розглядати справи про порушення митних правил

1. Справи про порушення митних правил, передбачені статтями 468-470, 474, 475, 477-481, 485 цього Кодексу, розглядаються митними органами.

2. Справи про порушення митних правил, передбачені статтями 471-473, 476, 482-484 цього Кодексу, а також усі справи про порушення митних правил, вчинені особами, які не досягли 18-річного віку, розглядаються місцевими судами (суддями).

Стаття 523. Повноваження посадових осіб митних органів щодо розгляду справ про порушення митних правил

1. Від імені митниць справи про порушення митних правил розглядаються керівниками цих митниць або їх заступниками, а від імені центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, - посадовими особами, уповноваженими на це відповідно до посадових інструкцій, або іншими особами, уповноваженими на це керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 524. Місце розгляду справи про порушення митних правил

1. Справа про порушення митних правил розглядається за місцезнаходженням митного органу, посадові особи якого здійснювали провадження у цій справі.

Стаття 525. Строк розгляду справи про порушення митних правил

1. Справа про порушення митних правил розглядається у п'ятнадцятиденний строк з дня отримання посадовою особою митного органу або судом (суддею) матеріалів, необхідних для вирішення справи.

Стаття 526. Присутність під час розгляду справи особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, або її представника

1. Справа про порушення митних правил розглядається в присутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, та/або її представника.

2. Про час та місце розгляду справи про порушення митних правил митним органом цей орган інформує особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, поштовим відправленням з повідомленням про вручення, якщо це не було зроблено під час вручення зазначеній особі копії протоколу про порушення митних правил.

3. У разі розгляду справи про порушення митних правил у суді про час та місце розгляду справи суд (суддя) повідомляє особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, а також відповідний митний орган.

4. Справа про порушення митних правил може бути розглянута за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності за це правопорушення, лише у випадках, якщо є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про перенесення розгляду справи.

Стаття 527. Види постанов у справі про порушення митних правил

1. У справі про порушення митних правил митний орган або суд (суддя), що розглядає справу, виносить одну з таких постанов:

1) про проведення додаткової перевірки;

2) про накладення адміністративного стягнення;

3) про закриття провадження у справі.

2. У постанові про проведення додаткової перевірки зазначаються конкретні суб'єкти, завдання та строки перевірки. Ці дії не повинні порушувати права громадянина, шкодити господарській діяльності юридичної особи.

Стаття 528. Особливості розгляду судом справ про порушення митних правил

1. Справа про порушення митних правил розглядається суддею одноособово.

2. У справі про порушення митних правил суд (суддя) виносить одну з постанов, передбачених частиною першою статті 527 цього Кодексу.

3. У разі якщо за результатами перевірки законності та обґрунтованості постанови суду у справі про порушення митних правил ця постанова буде скасована, а справа закрита, або адміністративне стягнення за порушення митних правил буде змінено, конфісковані товари, транспортні засоби, сума штрафу або її відповідна частина повертаються особі, яка притягалася до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, або її представникові. Якщо конфісковані товари, транспортні засоби неможливо повернути в натурі, повертається їхня вартість за вирахуванням сум належних митних платежів за ставками, що діяли на день конфіскації. Повернення грошових коштів, зазначених у цій частині, здійснюється територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, з державного бюджету.

Глава 72. Оскарження постанов у справах про порушення митних правил

Стаття 529. Порядок оскарження постанов у справах про порушення митних правил

1. Постанова митниці у справі про порушення митних правил може бути оскаржена до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, або до місцевого загального суду як адміністративного суду в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

2. Якщо постанова митниці одночасно оскаржується до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та до суду і суд приймає адміністративний позов до розгляду, розгляд скарги центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, припиняється.

3. Постанова центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, у справі про порушення митних правил, а також його постанова по скарзі на постанову митниці у такій справі можуть бути оскаржені до місцевого загального суду як адміністративного суду в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

4. Скарга (адміністративний позов) на постанову митного органу у справі про порушення митних правил подається у строк, встановлений Кодексом України про адміністративні правопорушення. У разі пропуску цього строку з поважних причин він за заявою особи, яка подає скаргу (адміністративний позов), може бути поновлений відповідно митницею, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, або судом.

5. Постанова суду (судді) у справі про порушення митних правил може бути оскаржена особою, стосовно якої вона винесена, представником такої особи або митним органом, який здійснював провадження у цій справі. На цю постанову також може бути принесено протест прокурора. Порядок оскарження постанови суду (судді) у справі про порушення митних правил та принесення прокурором протесту на постанову визначається Кодексом України про адміністративні правопорушення та іншими законами України.

Стаття 530. Перевірка законності та обґрунтованості постанови у справі про порушення митних правил

1. Законність та обґрунтованість постанови митниці у справі про порушення митних правил можуть бути перевірені судом або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, а постанови центрального органу виконавчої влади у сфері митної справи - судом у зв'язку з поданням адміністративного позову, принесенням протесту прокурором або в порядку контролю.

2. За результатами перевірки центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, що проводив перевірку, приймає одне з таких рішень:

1) про залишення постанови без змін, а скарги - без задоволення;

2) про скасування постанови і надіслання справи на новий розгляд;

3) про скасування постанови та закриття справи;

4) про зміну виду адміністративного стягнення в межах відповідальності, передбаченої за відповідне порушення митних правил, з тим, однак, щоб це стягнення не було посилено.

3. Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, рішення, зазначені у частині другій цієї статті, приймаються шляхом винесення постанов.

4. Копія рішення по скарзі на постанову у справі про порушення митних правил протягом трьох днів з дня його винесення надсилається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, особі, стосовно якої винесено постанову, поштовим відправленням з повідомленням про вручення.

5. У разі скасування постанови у справі про порушення митних правил суми штрафів повертаються особам, які притягалися до адміністративної відповідальності за це правопорушення, або уповноваженим ними особам з державного бюджету територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, за поданням відповідних митних органів.

6. Перевірка законності та обґрунтованості постанови у справі про порушення митних правил судом здійснюється у порядку, встановленому Кодексом адмі-

ністративного судочинства України.

Стаття 531. Підстави для скасування або зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Підставами для скасування постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил є:

1) відсутність у діях особи, яка притягується до відповідальності, ознак порушення митних правил;

2) необ'єктивність або неповнота провадження у справі або необ'єктивність її розгляду;

3) невідповідність викладених у постанові висновків фактичним обставинам справи;

4) винесення постанови неправомочною особою, безпідставне недопущення до участі в розгляді справи особи, притягнутої до відповідальності, або її представника, а також інше обмеження прав учасників провадження у справі про порушення митних правил та її розгляду;

5) неправильна або неповна кваліфікація вчиненого правопорушення;

6) накладення стягнення, не передбаченого цим Кодексом.

2. Підставами для скасування чи зміни постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил або про припинення провадження у справі про порушення митних правил можуть бути визнані й інші визначені законами обставини.

Стаття 532. Строки розгляду скарги (адміністративного позову), протесту прокурора на постанову у справі про порушення митних правил

1. Скарга (адміністративний позов), протест прокурора на постанову у справі про порушення митних правил розглядаються у строки, встановлені законом.

Стаття 533. Наслідки подання скарги (адміністративного позову) або принесення протесту

1. Подання скарги (адміністративного позову) або принесення протесту зупиняє виконання постанови у справі про порушення митних правил до закінчення розгляду скарги (адміністративного позову) чи протесту.

Глава 73. Виконання постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

Стаття 534. Обов'язковість постанов митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил

1. Постанови митних органів про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил є обов'язковими для виконання.

Стаття 535. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил підлягає виконанню після закінчення строку оскарження, зазначеного у статті 529 цього Кодексу.

2. Митний орган, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, виконує її самостійно або через державного виконавця.

3. У разі винесення митним органом кількох постанов про накладення адміністративних стягнень за порушення митних правил щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.

Стаття 536. Давність виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Не підлягає виконанню постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення.

Стаття 537. Контроль за виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил

1. Контроль за правильним і своєчасним виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил здійснюється митним органом, який виніс постанову.

Стаття 538. Порядок виконання постанови митного органу про винесення попередження

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил у вигляді попередження виконується митним органом, який виніс постанову, шляхом оголошення постанови особі, яка притягується до адміністративної відповідальності, з врученням їй копії такої постанови.

2. Якщо постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення у вигляді попередження виноситься за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, копія постанови протягом трьох днів з дня її винесення висилається зазначеній особі поштовим відправленням з повідомленням про вручення.

Стаття 539. Порядок виконання постанови митного органу про накладення штрафу

1. Штраф повинен бути сплачений особою, яка вчинила порушення митних правил, не пізніше 15 днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови митного органу про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови або принесення на неї протесту прокурором - не пізніше 15 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення або відхилення протесту.

2. Сума штрафу вноситься особою, яка вчинила порушення митних правил, до державного бюджету у порядку, встановленому законодавством України.

Стаття 540. Примусове виконання постанови митного органу або суду про накладення штрафу

1. У разі якщо штраф не буде сплачено у строки, встановлені статтею 539 цього Кодексу, постанова митного органу або суду (судді) надсилається для примусового виконання до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання або роботи порушника або за місцезнаходженням його майна.

2. Постанова митного органу або суду (судді), по якій стягнення штрафу проведено повністю, з відміткою про виконання повертається до митного органу або до суду, що виніс постанову.

3. Штраф вноситься до державного бюджету.

Стаття 541. Виконання постанови суду (судді) про конфіскацію

1. Постанова суду (судді) про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил у частині конфіскації виконується державним виконавцем в установленому законом порядку.

2. У разі неможливості конфіскації товарів, транспортних засобів, зазначених у пункті 3 статті 461 цього Кодексу, з осіб, які вчинили порушення митних правил, державним виконавцем за рішенням суду в установленому законом порядку може стягуватися вартість цих товарів, транспортних засобів.

3. Витрати митного органу, пов'язані із зберіганням товарів, транспортних засобів, щодо яких прийнято постанову про конфіскацію, до моменту винесення такої постанови повинні бути відшкодовані особою, яка вчинила порушення митних правил. Порядок відшкодування зазначених витрат встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів. Розмір суми, що підлягає відшкодуванню, розраховується в порядку, передбаченому законодавством України для визначення собівартості платних послуг.

Стаття 542. Виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України

1. Постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил на осіб, які проживають або перебувають за межами України, виконується за рахунок майна цих осіб, що знаходиться на території України.

2. У разі відсутності в Україні майна, що належить зазначеним у частині першій цієї статті особам, порядок виконання постанови митного органу про накладення на них адміністративних стягнень за порушення митних правил визначається законодавством України та укладеними відповідно до закону міжнародними договорами України з державами, на території яких проживають або перебувають ці особи.

Розділ XX
МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

Глава 74. Структура та організація діяльності митної служби України

Стаття 543. Митна служба України

1. Безпосереднє здійснення державної митної справи покладається на митну службу України.

2. Митна служба України є складовою частиною системи органів виконавчої влади України і складається з митних органів, митних організацій, а також спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України.

3. Митними органами є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, спеціалізовані митні органи, митниці та митні пости.

Стаття 544. Призначення та основні завдання митної служби України

1. Призначенням митної служби України є створення сприятливих умов для розвитку зовнішньоекономічної діяльності, забезпечення безпеки суспільства, захист митних інтересів України.

2. Реалізуючи митну політику України, митна служба України виконує такі основні завдання:

1) забезпечення правильного застосування, неухильного дотримання та запобігання невиконанню вимог законодавства України з питань державної митної справи;

2) забезпечення виконання зобов'язань, передбачених міжнародними договорами України з питань державної митної справи, укладеними відповідно до закону;

3) створення сприятливих умов для полегшення торгівлі, сприяння транзиту, збільшення товарообігу та пасажиропотоку через митний кордон України;

4) здійснення митного контролю та виконання митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, у тому числі на підставі електронних документів (електронне декларування), за допомогою технічних засобів контролю тощо;

5) аналіз та управління ризиками з метою визначення форм та обсягів митного контролю;

6) забезпечення справляння митних платежів, контроль правильності обчислення, своєчасності та повноти їх сплати, застосування заходів щодо їх примусового стягнення у межах повноважень, визначених цим Кодексом, Податковим кодексом України та іншими актами законодавства України;

7) застосування передбачених законом заходів митно-тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, здійснення контролю за дотриманням усіма суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та громадянами встановлених законодавством заборон та обмежень щодо переміщення окремих видів товарів через митний кордон України; здійснення заходів щодо недопущення переміщення через митний кордон України товарів, на які встановлені заборони та/або обмеження щодо переміщення через митний кордон України, а також товарів, які не відповідають вимогам якості та безпеки;

8) здійснення контролю за дотриманням правил переміщення валютних цінностей через митний кордон України;

9) сприяння захисту прав інтелектуальної власності, вжиття заходів щодо запобігання переміщенню через митний кордон України товарів з порушеннями охоронюваних законом прав інтелектуальної власності;

10) запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил на всій митній території України;

11) здійснення в межах повноважень, визначених цим Кодексом, контролю за діяльністю підприємств, які надають послуги з декларування товарів, перевезення та зберігання товарів, що переміщуються через митний кордон України чи перебувають під митним контролем, та здійснюють інші операції з такими товарами;

12) ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності;

13) ведення митної статистики та обмін даними митної статистики з митними органами інших країн;

14) проведення верифікації (встановлення достовірності) сертифікатів про походження товарів з України та видача у випадках, встановлених чинними міжнародними договорами, сертифікатів походження;

15) здійснення обміну документами та інформацією (у тому числі електронною) з іншими державними органами;

16) впровадження, розвиток та технічне супроводження інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем і технологій в державній митній справі, автоматизація митних процедур;

17) здійснення міжнародного співробітництва у сфері державної митної справи, залучення зовнішніх ресурсів для забезпечення діяльності митної служби України;

18) кінологічне забезпечення діяльності митної служби України;

19) управління об'єктами митної інфраструктури, розбудова митного кордону.

Стаття 545. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, спрямовує, координує та контролює діяльність митниць, митних постів, спеціалізованих митних органів та митних організацій спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України, в межах своїх повноважень видає накази, організує та контролює їх виконання.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, здійснює свої повноваження на всій митній території України. Йому підпорядковані митниці, митні пости, спеціалізовані митні органи та митні організації, спеціалізовані навчальні заклади та науково-дослідна установа митної служби України.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, печатку та бланк із зображенням Державного Герба України та із своїм найменуванням і діє відповідно до Конституції України, цього Кодексу, інших нормативно-правових актів та на підставі положення, яке затверджується Президентом України.

4. Створення, реорганізація та ліквідація центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, здійснюються Президентом України.

5. Керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та його заступники призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України в порядку, встановленому Конституцією та законами України.

Стаття 546. Митниця

1. Митниця є митним органом, який у зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на митну службу України.

2. Митниця є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, печатку та бланк із зображенням Державного Герба України та із своїм найменуванням і діє відповідно до Конституції України, цього Кодексу, інших нормативно-правових актів та на підставі положення, яке затверджується наказом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

3. Митниця підпорядковується центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

4. Митниця здійснює свою діяльність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (Автономна Республіка Крим; область; міста Київ, Севастополь). Окремі митниці можуть здійснювати свою діяльність на територіях двох чи більше адміністративно-територіальних одиниць або на всій території України.

5. Створення, реорганізація та ліквідація митниць здійснюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, визначеному законом.

6. У населених пунктах, на залізничних станціях, в аеропортах, морських і річкових портах та інших об'єктах, розташованих у зоні діяльності митниці, в міру необхідності створюються її відокремлені структурні підрозділи (митні пости).

7. Керівник митниці призначається на посаду та звільняється з посади керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, встановленому законодавством. Необхідною умовою для призначення є наявність у кандидата стажу роботи на керівних посадах у митних органах України не менше п'яти років, у тому числі не менше одного року - в центральному органі виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 547. Митний пост

1. Митний пост є митним органом, який входить до складу митниці як відокремлений структурний підрозділ і в зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на митну службу України.

2. Положення про митні пости затверджуються керівниками відповідних митниць.

3. Створення, реорганізація та ліквідація митних постів здійснюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, за поданням керівника відповідної митниці.

4. Керівник митного поста призначається на посаду і звільняється з посади керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи. Необхідною умовою для призначення є наявність у кандидата стажу роботи на керівних посадах у митних органах України не менше трьох років.

5. Зони діяльності митних постів визначаються положенням про ці пости.

Стаття 548. Спеціалізовані митні органи

1. Для виконання окремих завдань, а також сукупності декількох завдань, покладених на митну службу України відповідно до статті 544 цього Кодексу, в ній створюються відповідні спеціалізовані митні органи.

2. Спеціалізовані митні органи виконують свої функції на всій митній території України.

3. У місцях розташування митниць, митних постів в міру необхідності можуть створюватися відокремлені підрозділи та окремі робочі місця спеціалізованих митних органів.

4. Спеціалізовані митні органи є юридичними особами, мають самостійний баланс, рахунки в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, печатку та бланк із зображенням Державного Герба України та із своїм найменуванням і діють відповідно до Конституції України, цього Кодексу, інших нормативно-правових актів та на підставі положень, які затверджуються наказами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

5. Створення, реорганізація та ліквідація спеціалізованих митних органів здійснюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, визначеному законом.

6. Керівники спеціалізованих митних органів призначаються на посади та звільняються з посад наказами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, визначеному законодавством. Необхідною умовою для призначення є наявність у кандидата стажу роботи на керівних посадах в митних органах України не менше п'яти років.

Стаття 549. Митні організації

1. З метою забезпечення діяльності митних органів в митній службі України можуть створюватися митні організації.

2. Митні організації є юридичними особами, мають самостійний баланс, рахунки в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, печатки із зображенням Державного Герба України та із своїм найменуванням і діють відповідно до Конституції України, цього Кодексу, інших нормативно-правових актів та на підставі положень (статутів), які затверджуються в порядку, встановленому законодавством.

3. Керівники митних організацій призначаються на посади та звільняються з посад керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, визначеному законодавством.

4. Створення, реорганізація та ліквідація митних організацій здійснюються в порядку, визначеному законодавством.

Стаття 550. Спеціалізовані навчальні заклади та науково-дослідна установа митної служби України

1. З метою підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців з державної митної справи, а також проведення наукових досліджень у сфері забезпечення митних інтересів в митній службі України можуть створюватися спеціалізовані навчальні заклади та науково-дослідна установа.

2. Створення, реорганізація та ліквідація спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України здійснюються в порядку, визначеному законодавством.

3. Керівники спеціалізованих навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України призначаються на посади та звільняються з посад наказами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, в порядку, визначеному законодавством.

Глава 75. Атрибутика митної служби України

Стаття 551. Емблеми та прапори митної служби України

1. Митна служба України має емблему та прапор, опис та порядок використання яких встановлюються Президентом України.

2. Митні органи та організації, спеціалізовані нав-

чальні заклади та науково-дослідна установа митної служби України можуть мати свої емблеми та прапори.

Стаття 552. Форменний одяг працівників митної служби України

1. Працівники митної служби України мають форменний одяг з відповідними знаками розрізнення, який видається безоплатно. Допускається пошив форменого одягу працівниками митної служби України за власні кошти з відшкодуванням витрат на такий пошив у межах норм забезпечення форменим одягом за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на утримання митної служби України.

2. Зразки форменого одягу, норми забезпечення ним та строки його експлуатації затверджуються Кабінетом Міністрів України, а правила носіння - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 553. Службові посвідчення працівників митної служби України

1. Працівникам митної служби України видаються службові посвідчення. Положення про службове посвідчення працівника митної служби України та його зразок затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Стаття 554. Заохочувальні відзнаки митної служби України

1. Для заохочення працівників митної служби України за значні досягнення у службовій діяльності, активність та ініціативність, виявлені під час виконання ними своїх службових (трудових) обов'язків, установлюються заохочувальні відзнаки митної служби України у вигляді медалі, нагрудного знака, значка, грамоти.

2. Положення про заохочувальні відзнаки митної служби України затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

Глава 76. Майно, фінансування та матеріально-технічне забезпечення митної служби України

Стаття 555. Майно митної служби України

1. Майно митних органів, організацій, навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України є державною власністю. Управління цим майном здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

Стаття 556. Земельні ділянки, службові та побутові приміщення, обладнання та засоби зв'язку митних органів, організацій, навчальних закладів та науково-дослідної установи митної служби України

1. Надання митним органам, організаціям, навчальним закладам та науково-дослідній установі митної служби України у користування земельних ділянок для службових потреб, відшкодування власникам зазначених ділянок та землекористувачам вартості цих ділянок та збитків, завданих їх вилученням, здійснюються відповідно до Земельного кодексу України.

2. У разі якщо митне оформлення товарів здійснюється митними органами безпосередньо на територіях або в приміщеннях підприємств, зазначені підприємства, незалежно від форми власності та підпорядкування, зобов'язані безоплатно надавати митним органам у тимчасове користування відповідні службові та побутові приміщення, а також обладнання, засоби та канали зв'язку.

Стаття 557. Фінансування, матеріально-технічне забезпечення та розвиток інфраструктури митної служби України

1. Фінансування, матеріально-технічне забезпечення та розвиток інфраструктури митної служби України здійснюються за рахунок державного бюджету.

2. У межах пунктів пропуску через державний кордон України для автомобільного сполучення митні органи як балансоутримувачі земельних ділянок, нерухомого майна та службових приміщень можуть безоплатно надавати у тимчасове користування відповідні приміщення та земельні ділянки для службових потреб підприємствам, діяльність яких пов'язана із забезпеченням функціонування пунктів пропуску, та підприємствам сфери обслуговування.

Глава 77. Взаємовідносини митних органів з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами підприємницької діяльності

Стаття 558. Взаємодія митних органів з правоохоронними органами

1. Митні органи при виконанні завдань, покладених на митну службу України, взаємодіють з правоохоронними органами в порядку, встановленому законодавством.

2. У разі виявлення під час здійснення митного контролю та інших заходів, що здійснюються митними органами відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, ознак правопорушень, розслідування яких не належить до повноважень митних органів, митні органи повідомляють про це відповідні правоохоронні органи.

3. Правоохоронні органи повідомляють митні органи про виявлені ними порушення митних правил або контрабанду.

4. Правоохоронні органи зобов'язані письмово повідомляти митні органи про наявність оперативної інформації щодо можливих випадків переміщення товарів з порушенням норм законодавства України. У разі наявності такої оперативної інформації від правоохоронних органів митний контроль та митне оформлення здійснюються за письмовим рішенням керівника митного органу, який отримав цю оперативну інформацію, або особи, яка виконує його обов'язки, в обсягах та у формах, передбачених цим Кодексом.

Стаття 559. Взаємодія митних органів з Національним банком України, Рахунковою палатою, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, органами виконавчої влади із забезпечення реалізації єдиної державної податкової політики, державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у сфері фінансового контролю

1. Митні органи взаємодіють із Національним банком України, Рахунковою палатою, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, органами виконавчої влади із забезпечення реалізації єдиної державної податкової політики, державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів та у сфері фінансового контролю.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів, звіт про надходження митних платежів до державного бюджету.

Стаття 560. Взаємодія митних органів з місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування

1. Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування сприяють діяльності митних органів та взаємодіють з ними в межах повноважень, установлених законом.

Стаття 561. Взаємодія митних органів з іншими органами виконавчої влади

1. Митні органи під час виконання завдань, покладених на митну службу України відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, взаємодіють із міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади.

2. Митні органи здійснюють контроль за переміщенням культурних цінностей через митний кордон України у взаємодії з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах охорони культурної спадщини, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері архівної справи, діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації. Такий контроль у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється митними органами у формі попереднього документального контролю в порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 562. Взаємодія митних органів з суб'єктами господарювання

1. Митні органи встановлюють та підтримують офіційні відносини консультативного характеру з суб'єктами господарювання. Ці відносини включають в себе укладення меморандумів про взаєморозуміння з метою розвитку співробітництва, забезпечення участі зазначених осіб у вдосконаленні митного контролю та оптимізації методів роботи митної служби України.

Глава 78. Міжнародне співробітництво з питань державної митної справи

Стаття 563. Участь України у міжнародному співробітництві з питань державної митної справи

1. Участь України у міжнародному співробітництві з питань державної митної справи є складовою частиною її зовнішньополітичної діяльності.

Стаття 564. Міжнародна діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи

1. Міжнародна діяльність центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, спрямовується і координується Президентом України, Кабінетом Міністрів України та здійснюється за погодженням з Міністерством закордонних справ України.

2. За дорученням Кабінету Міністрів України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, може в обсязі наданих відповідно до закону повноважень вести переговори та консультативну роботу, пов'язану з підготовкою міжнародних договорів з питань державної митної справи.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, з метою вдосконалення митного контролю підтримує зв'язки з митними адміністраціями іноземних держав, в установленому законом порядку укладає з ними відповідні міжвідомчі договори.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, представляє Україну у Всесвітній митній організації, інших міжнародних організаціях.

Стаття 565. Співробітництво митних органів України з митними органами суміжних держав

1. Відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, митними органами України спільно з митними органами суміжних держав може здійснюватися:

1) проведення спільного митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України;

2) узгодження в установленому законом порядку часу здійснення митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України, процедур митного контролю, митного оформлення та взаємне визнання документів, що використовуються митними органами для виконання митних формальностей;

3) проведення спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення контрабанди та порушень митних правил;

4) проведення в установленому законом порядку спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення і припинення правопорушень у сфері службової діяльності працівників митних служб;

5) проведення інших спільних одноразових чи постійних заходів з питань, що відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України належать до повноважень митних органів;

6) обмін інформацією, у тому числі з використанням інформаційних технологій та систем.

Стаття 566. Підтримання оперативного зв'язку між митними органами України і митними органами суміжних іноземних держав

1. З метою вирішення невідкладних питань щодо пропуску товарів, виявлення та припинення контрабанди і порушення митних правил, забезпечення законності і правопорядку в пунктах пропуску через державний кордон України керівнику митниці та його заступникам надається право проведення робочих зустрічей з представниками митного органу суміжної іноземної держави.

2. Про час, умови і мету таких зустрічей керівник митниці або особа, яка виконує його обов'язки, повідомляє керівника відповідного органу охорони державного кордону України.

3. Порядок проведення таких зустрічей визначається Кабінетом Міністрів України, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, укладеним відповідно до закону.

Стаття 567. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил

1. Взаємодія митних органів України з митними та іншими уповноваженими органами іноземних держав, а також з міжнародними організаціями з питань боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил здійснюється в порядку, передбаченому міжнародними договорами України, укладеними відповідно до закону.

Глава 79. Проходження служби в митних органах та організаціях

Стаття 568. Служба в митних органах України

1. Служба в митних органах України є державною службою, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я, освітнім рівнем та віком громадян України, пов'язаній із створенням сприятливих умов для розвитку законної зовнішньоекономічної діяльності, забезпеченням безпеки суспільства та захистом митних інтересів України.

Стаття 569. Посадові особи та інші працівники митної служби України

1. Посадовими особами митної служби України є працівники митних органів України, на яких покладено виконання завдань, зазначених у статті 544 цього Кодексу, здійснення організаційного, юридичного, кадрового, фінансового, матеріально-технічного забезпечення діяльності митної служби України і яким присвоєно спеціальні звання митної служби. Посадові особи митної служби України є державними службовцями.

2. Правове становище посадових осіб митної служби України визначається цим Кодексом, а в частині, не врегульованій ним, - законодавством про державну службу та іншими актами законодавства України.

3. Правове становище працівників митних органів та організацій, які не є посадовими особами, регулюється іншими актами законодавства України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Стаття 570. Особливості прийняття на службу до митних органів, організацій

1. На службу до митних органів та організацій приймаються громадяни України, які досягли 18-річного віку і здатні за своїми діловими та моральними якостями, освітнім рівнем і станом здоров'я виконувати завдання, покладені на митну службу України. З прийняттям на службу може бути встановлено випробування строком від двох до шести місяців.

2. Прийняття на службу до митних органів України здійснюється на конкурсній основі, якщо інше не передбачено законом. Порядок проведення конкурсу визначається Кабінетом Міністрів України. Прийняття та службу до митних органів, організацій на посади, перебування на яких не пов'язане з проходженням державної служби, здійснюється в порядку, визначеному законодавством України про працю.

3. На службу до митних органів, організацій не можуть бути прийняті особи, визнані в установленому порядку недієздатними або обмеженими у дієздатності, особи, які мають судимість за вчинення умисного злочину, а також особи, які протягом року, що передував їх зверненню до митного органу, організації з приводу працевлаштування, притягувалися до адміністративної відповідальності за вчинення корупційних діянь та інших правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Стаття 571. Присяга та урочисте зобов'язання працівників митної служби України

1. Посадові особи митної служби України, вперше прийняті на службу до митних органів, приймають Присягу державного службовця, якщо раніше вони не приймали такої Присяги.

2. Працівники, які не є посадовими особами митної служби України, вперше прийняті на службу до митних органів, організацій, приймають урочисте зобов'язання такого змісту:

«Вступаючи на митну службу, урочисто зобов'язуюся бути відданим Українському народу, справі української державності, неухильно додержуватися вимог Конституції України, Митного кодексу України та законодавства України. Зобов'язуюся активно захищати інтереси Української держави, її економічний суверенітет і безпеку, суворо додержуватися дисципліни, сумлінно, на високому професійному рівні виконувати свої службові обов'язки, зберігати державну таємницю, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян».

3. Процедура прийняття урочистого зобов'язання визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 572. Обмеження, пов'язані із службою в митних органах, організаціях

1. Обмеження, пов'язані з проходженням державної служби посадовими особами митної служби України, визначаються законом.

2. Посадові особи митних органів не можуть обіймати посади, перебування на яких передбачає прийняття рішень з питань діяльності підприємств, контроль за діяльністю яких відповідно до розділу XV цього Кодексу покладено на митні органи, а також службові зносини з такими підприємствами, якщо у штаті цих підприємств перебувають близькі родичі зазначених посадових осіб.

Стаття 573. Спеціальні звання митної служби України

1. У митній службі України присвоюються такі спеціальні звання відповідно до займаних посад:

1) дійсний державний радник митної служби;

2) державний радник митної служби 1 рангу;

3) державний радник митної служби 2 рангу;

4) державний радник митної служби 3 рангу;

5) радник митної служби 1 рангу;

6) радник митної служби 2 рангу;

7) радник митної служби 3 рангу;

8) інспектор митної служби 1 рангу;

9) інспектор митної служби 2 рангу;

10) інспектор митної служби 3 рангу;

11) інспектор митної служби 4 рангу;

12) інспектор митної служби;

13) молодший інспектор митної служби.

2. Спеціальне звання дійсного державного радника митної служби присвоюється Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України.

3. Спеціальні звання державного радника митної служби 1, 2, 3 рангів присвоюються Президентом України за поданням керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

4. Спеціальні звання радника митної служби 1, 2, 3 рангів посадовим особам та іншим працівникам митних органів та організацій, а також спеціальні звання інспекторів митної служби 3, 4 рангів, інспекторів митної служби випускникам спеціалізованого вищого навчального закладу митної служби України присвоюються керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

5. Спеціальні звання інспекторів митної служби 1, 2, 3, 4 рангів, інспекторів митної служби та молодших інспекторів митної служби (крім випадку, передбаченого частиною четвертою цієї статті) присвоюються керівниками відповідних митних органів (за винятком митних постів).

6. Спеціальні звання митної служби присвоюються довічно. Позбавлення спеціальних звань здійснюється виключно за вироком суду у випадках, визначених Кримінальним кодексом України.

7. Перелік посад у митних органах, організаціях, перебування на яких передбачає присвоєння спеціальних звань митної служби, порядок присвоєння цих звань та їх співвідношення з рангами державних службовців визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 574. Робочий час посадових осіб митної служби України

1. Тривалість та режим роботи, час відпочинку посадових осіб митної служби України встановлюються відповідно до законодавства України про працю з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

2. Для виконання невідкладних заходів з митного контролю, митного оформлення, боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил та інших службових завдань посадові особи митних органів України за розпорядженням керівника митного органу або його заступника можуть залучатися до роботи в надурочний, а також у нічний час, у святкові, вихідні та неробочі дні. Оплата праці посадових осіб митних органів України у надурочний, нічний час, а також у святкові, вихідні та неробочі дні провадиться відповідно до законодавства.

Глава 80. Професійна освіта та науково-дослідна діяльність у сфері державної митної справи

Стаття 575. Система професійної освіти у сфері державної митної справи

1. Система професійної освіти у сфері державної митної справи включає:

1) підготовку фахівців з вищою освітою;

2) перепідготовку працівників митної служби України;

3) підготовку наукових та науково-педагогічних кадрів;

4) підвищення кваліфікації працівників митної служби;

5) організацію навчання працівників митної служби без відриву від роботи.

2. Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації працівників митної служби України здійснюються у спеціалізованих навчальних закладах митної служби України та у спеціалізованому митному органі з питань підвищення кваліфікації фахівців та кінологічного забезпечення. Підготовка фахівців з вищою освітою для митної служби України за окремими напрямами може здійснюватися також у вищих навчальних закладах іншого галузевого підпорядкування за державним замовленням.

3. Спеціалізовані навчальні заклади митної служби України можуть надавати освітні послуги за кошти фізичних та юридичних осіб згідно із законодавством.

Стаття 576. Науково-дослідна діяльність у сфері державної митної справи

1. Науково-дослідна діяльність, спрямована на забезпечення митних інтересів України, розвитку державної митної справи та професійної освіти в митній службі України, здійснюється науково-дослідною установою митної служби України та науково-дослідними підрозділами спеціалізова-

ного вищого навчального закладу митної служби України.

2. Координація науково-дослідної діяльності у сфері державної митної справи здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

Стаття 577. Особливості правового статусу осіб, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України

1. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України за денною формою, на період навчання керівником зазначеного навчального закладу присвоюються звання «курсант», «старший курсант».

2. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України за денною формою, надається право носіння форменого одягу, встановленого для працівників митної служби України, з відповідними знаками розрізнення. Особам, які навчаються за державним замовленням, форменний одяг видається в порядку та на умовах, визначених статтею 552 цього Кодексу.

3. Особам, які навчаються у спеціалізованому вищому навчальному закладі митної служби України за денною формою, на весь період навчання відповідно до закону надається відстрочка у призові до Збройних Сил України.

Стаття 578. Фінансування професійної освіти та науково-дослідної діяльності у сфері державної митної справи

1. Фінансування професійної освіти та науково-дослідної діяльності у сфері державної митної справи здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а також додаткових джерел фінансування, не заборонених законодавством.

Глава 81. Правовий захист працівників митної служби України

Стаття 579. Обов'язковість законних розпоряджень та вимог посадових осіб митної служби України

1. Законні розпорядження та вимоги посадових осіб митної служби України, надані під час виконання ними службових обов'язків, є обов'язковими для виконання фізичними та юридичними особами.

Стаття 580. Гарантування захисту життя, здоров'я і майна посадових осіб митної служби України

1. Посадові особи митної служби України перебувають під захистом закону. Захист життя, здоров'я, честі, гідності, майна цих посадових осіб та членів їхніх сімей від злочинних посягань, інших протиправних дій здійснюється відповідно до Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» та забезпечується мірами відповідальності, передбаченими Кримінальним кодексом України та Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Глава 82. Застосування фізичної сили, спеціальних засобів та зброї посадовими особами митної служби України

Стаття 581. Право посадових осіб митної служби України застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю

1. У випадках, передбачених цим Кодексом, посадові особи митної служби України під час виконання службових обов'язків можуть застосовувати фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю.

2. Для забезпечення правильного та ефективного застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї з посадовими особами митної служби України проводяться заняття із спеціальної підготовки та періодичні перевірки придатності до зазначених дій. Порядок проведення таких занять та перевірок затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів.

3. За неправомірне застосування фізичної сили, спеціальних засобів, вогнепальної зброї посадові особи митної служби України несуть відповідальність, передбачену законом.

Стаття 582. Застосування фізичної сили

1. Посадові особи митної служби України під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати фізичну силу для:

1) припинення порушень митних правил, затримання осіб, які їх вчинили, подолання опору законним розпорядженням або вимогам посадових осіб митної служби України;

2) забезпечення доступу до приміщень або на території, де знаходяться товари, що перебувають під митним контролем;

3) припинення інших дій, що перешкоджають виконанню обов'язків, покладених на посадових осіб митної служби України, якщо ненасильницькі засоби впливу не забезпечують виконання цих обов'язків.

Стаття 583. Застосування спеціальних засобів

1. Посадові особи митної служби України під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати наручники, гумові кийки, сльозоточиві речовини, обладнання для відкриття приміщень, засоби для примусової зупинки транспортних засобів та інші спеціальні засоби для:

1) відбиття нападу безпосередньо на них або на інших осіб;

2) відбиття нападу на будинки, будівлі, споруди, транспортні засоби, що належать митним органам, організаціям, спеціалізованим навчальним закладам митної служби України або використовуються ними, на підприємства, установи, організації та/або на території яких здійснюється митний контроль, на товари, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;

3) затримання правопорушників, їх доставки до службового приміщення митного органу, організації, якщо ці особи чинять опір та іншу протидію або можуть завдати шкоди оточуючим чи собі;

4) припинення фізичного опору, що чиниться посадовій особі митної служби України;

5) проникнення до приміщень або на території, де можуть знаходитися предмети контрабанди або безпосередні предмети порушення митних правил;

6) зупинення транспортного засобу, водій якого не виконав вимогу посадової особи митної служби України про зупинення.

2. Забороняється застосовувати спеціальні засоби до жінок з явними ознаками вагітності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

3. За наявності обставин, що не дають можливості уникнути застосування спеціальних засобів, вжиті заходи не повинні перевищувати меж, необхідних для забезпечення виконання завдань, покладених на митну службу України, і повинні зводити до мінімуму можливість заподіяння шкоди здоров'ю правопорушників.

4. Перелік спеціальних засобів, що використовуються посадовими особами митної служби України, та порядок їх застосування визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 584. Зберігання, носіння та застосування вогнепальної зброї

1. Окремим категоріям посадових осіб митної служби України, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України, надається право під час виконання службових обов'язків зберігати, носити та застосовувати вогнепальну зброю.

2. Посадові особи митної служби України під час виконання службових обов'язків мають право застосовувати вогнепальну зброю для:

1) відбиття групового чи збройного нападу безпосередньо на них або інших осіб, якщо їх життю та здоров'ю загрожує небезпека і запобігти їй іншими засобами немає можливості;

2) відбиття групового чи збройного нападу на будівлі, склади, інші приміщення митних органів та організацій, навчальних закладів митної служби України;

3) відбиття групового чи збройного нападу на будинки, будівлі, споруди, транспортні засоби, що належать митним органам, організаціям, навчальним закладам митної служби України або використовуються ними, на підприємства, установи, організації, в приміщеннях та/або на території яких здійснюється митний контроль, на товари, що перебувають під митним контролем, а також для звільнення зазначених об'єктів у разі їх захоплення;

4) зупинення транспортного засобу шляхом пошкодження, якщо його водій у зоні митного контролю своїми діями створює загрозу життю та здоров'ю людей;

5) подання сигналу тривоги, виклику допомоги, знешкодження тварини, що загрожує життю та здоров'ю людини.

3. Забороняється застосовувати вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками вагітності, осіб з явними ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними збройного опору, вчинення групового нападу, який загрожує життю та здоров'ю людей, збереженню товарів, що перебувають під митним контролем.

4. Забороняється також застосовувати вогнепальну зброю проти громадян з малолітніми дітьми та у разі значного скупчення людей, якщо від цього можуть постраждати сторонні особи.

5. За наявності обставин, що не дають можливості уникнути застосування вогнепальної зброї, вжиті заходи не повинні перевищувати меж, необхідних для забезпечення виконання завдань, покладених на митну службу України, і повинні зводити до мінімуму можливість заподіяння шкоди здоров'ю правопорушників.

6. Забороняється зберігання, носіння та застосування посадовими особами митної служби України вогнепальної зброї та набоїв до неї не під час виконання службових обов'язків.

Глава 83. Соціальний захист працівників митної служби України

Стаття 585. Оплата праці посадових осіб митної служби України

1. Держава забезпечує достатній рівень оплати праці посадових осіб митної служби України з метою створення матеріальних умов для незалежного і сумлінного виконання ними службових обов'язків.

2. Заробітна плата посадової особи митної служби України складається з посадового окладу, надбавок до нього та премії, розмір та порядок встановлення яких визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 586. Житлове забезпечення посадових осіб митної служби України

1. Посадовим особам митної служби України надається службове житло в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Посадовим особам митної служби України, які переводяться на роботу в іншу місцевість, а також випускникам вищих навчальних закладів, які одержали направлення на роботу до митних органів, організацій, розташованих в іншій місцевості, службове житло надається невідкладно.

Стаття 587. Медичне забезпечення та охорона здоров'я посадових осіб митної служби України та членів їхніх сімей

1. Посадові особи митної служби України та члени їхніх сімей, які проживають разом з ними, користуються правом на безоплатне медичне обслуговування у державних та комунальних закладах охорони здоров'я. Таке право зберігається за посадовими особами митної служби України після їх звільнення з митних органів, організацій у зв'язку з виходом на пенсію або у відставку.

2. Посадові особи митної служби України щорічно проходять профілактичний медичний огляд.

Стаття 588. Пенсійне забезпечення працівників митної служби України

1. Пенсійне забезпечення посадових осіб митної служби України здійснюється відповідно до умов і порядку, встановлених Законом України «Про державну службу». Час служби зазначених осіб в митних органах зараховується до стажу державної служби, необхідного для призначення пенсії державного службовця.

2. Пенсійне забезпечення працівників митних органів, організацій, які не є посадовими особами митної служби України, здійснюється на загальних підставах відповідно до законодавства України про пенсійне забезпечення.

Стаття 589. Гарантії охорони праці посадових осіб та інших працівників митної служби України

1. Держава відповідно до законодавства гарантує забезпечення прав посадових осіб та інших працівників митної служби України на охорону праці під час виконання ними своїх службових (трудових) обов'язків, на проходження медичних оглядів, а також на пільги та компенсації за роботу у важких та шкідливих умовах.

Стаття 590. Гарантії у разі загибелі, каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я

1. Посадові особи та інші працівники митної служби України підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, що спричинили втрату працездатності, у порядку, встановленому законом.

2. У разі загибелі, каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я внаслідок нещасного випадку, який стався з посадовою особою чи іншим працівником митної служби України під час виконання ним службових (трудових) обов'язків або у зв'язку з їх виконанням, йому або його спадкоємцям центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, здійснює компенсаційну виплату в таких розмірах:

1) у разі загибелі - як різниця між 10-річною сумою середньомісячної заробітної плати постраждалого за останньою посадою на день нещасного випадку та сумою, виплаченою органами соціального страхування за цим нещасним випадком;

2) у разі інвалідності - залежно від ступеня втрати працездатності при встановленні інвалідності як різниця між 5-річною для I групи, 4-річною - для II групи, 3-річною - для III групи середньомісячною заробітною платою постраждалого за останньою посадою на день нещасного випадку та сумою, виплаченою органами соціального страхування за цим нещасним випадком;

3) у разі іншого ушкодження здоров'я внаслідок нещасного випадку - як різниця між середньомісячною заробітною платою постраждалого на останній робочий день перед установленням втрати ним професійної працездатності за кожний відсоток втрати професійної працездатності та сумою, виплаченою органами соціального страхування за цим нещасним випадком.

Розділ XXI
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Кодекс набирає чинності з першого числа другого місяця, що настає за місяцем, в якому його опубліковано, крім пункту 9 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Кодексу.

2. З дня набрання чинності цим Кодексом втрачають чинність:

1) Митний кодекс України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 38-39, ст. 288 із наступними змінами);

2) Закон України «Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 2; 2006 р., № 8, ст. 93; 2007 р., № 9, ст. 68; 2008 р., № 25, ст. 238; 2009 р., № 10-11, ст. 137, № 29, ст. 389; 2010 р., № 30, ст. 398; 2011 р., № 23, ст. 160);

3) Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 9);

4) частина друга статті 31 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338);

5) пункт 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо фінансування дорожнього господарства» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 361);

6) Закон України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259 із наступними змінами);

7) Постанова Верховної Ради України «Про введення в дію Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 260);

8) стаття 2 Закону України «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 3, ст. 20);

9) Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань митної справи» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 13, ст. 109);

10) Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 283);

11) пункт 3 статті 3 «Прикінцеві положення» Закону України «Про визнання бронетанкової галузі однією з пріоритетних у промисловості України та заходи щодо надання їй державної підтримки» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 11, ст. 46);

12) Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 143);

13) пункт 3 статті 4 «Прикінцеві положення» Закону України «Про розвиток літакобудівної промисловості» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 261);

14) Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 31);

15) пункт 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків «Напівпровідникові технології і матеріали, оптоелектроніка та сенсорна техніка», «Інститут електрозварювання імені Є. О. Патона», «Інститут монокристалів», «Вуглемаш» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 33, ст. 238);

16) пункт 3 статті 2 «Прикінцеві положення» Закону України «Про забезпечення реалізації інвестиційних проектів в Туркменистані» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 35, ст. 259);

17) Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 14, ст. 99);

18) пункт 3 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 162);

19) Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 25, ст. 346);

20) Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 15, ст. 130);

21) пункт 4 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» та інших законів України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 22, ст. 182);

22) Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з питань космічної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 38, ст. 537);

23) Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування послуг з міжнародних перевезень пасажирів, багажу та вантажів, міжнародних відправлень, міжнародного лізингу та міжнародного ремонту товарів» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 43, ст. 641);

24) Декрет Кабінету Міністрів України від 11 січня 1993 року № 4-93 «Про Єдиний митний тариф України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 12, ст. 107 із наступними змінами);

25) Декрет Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 року № 54-93 «Про лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 28, ст. 301);

26) Закон України «Про внесення змін до декретів Кабінету Міністрів України з питань митного регулювання» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 20, ст. 117);

27) пункт 2 статті 5 «Прикінцеві положення» Закону України «Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 43, ст. 370);

28) Закон України «Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 32, ст. 255; 1999 р., № 38, ст. 344; 2001 р., № 41, ст. 203; 2002 р., № 6, ст. 40; 2004 р., № 52, ст. 565; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 27, ст. 363, № 34, ст. 441; 2007 р., № 9, ст. 73; 2008 р., № 27-28, ст. 253; 2011 р., № 29, ст. 272; із змінами, внесеними законами України від 9 грудня 2011 року № 4099-VI та № 4100-VI);

29) пункт 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки агропромислового комплексу в умовах світової фінансової кризи» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 9, ст. 85);

30) Закон України «Про внесення змін до деяких законів України з метою поліпшення стану платіжного балансу України у зв'язку із світовою фінансовою кризою» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 27, ст. 349).

3. Закони України, акти Кабінету Міністрів України, нормативно-правові акти центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи, та інших центральних органів виконавчої влади, прийняті на виконання законів України з питань державної митної справи до набрання чинності цим Кодексом, та нормативно-правові акти, які використовуються при застосуванні норм законів з питань державної митної справи (у тому числі акти законодавства СРСР), застосовуються в частині, що не суперечить цьому Кодексу, до прийняття відповідних актів згідно з вимогами цього Кодексу.

4. Тимчасово звільняються від оподаткування ввізним митом при ввезенні на митну територію України та поміщенні в митний режим імпорту:

1) до 1 січня 2015 року - товари, які не виробляються в Україні, крім товарів за кодами 4707 90 10 00, 4707 90 90 00 згідно з УКТ ЗЕД, і ввозяться на митну територію України для використання у видавничій діяльності та діяльності з виготовлення книжкової продукції, яка виробляється в Україні, та мають такі коди згідно з УКТ ЗЕД:

Код товару згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару
3211 00 00	Готові сикативи
3212 90 31 00, 3212 90 38 00 які	Пігменти (включаючи металеві порошки та пластівці дисперговані у неводному середовищі у вигляді рідини, пасти або густої маси, видів, використовують для виробництва друкарських фарб (включаючи емалі)
3215 11 00 00	Фарба друкарська чорна
3215 19 00 00	Фарба друкарська, крім чорної
3505 10 50 00, 3505 10 90 00	Модифіковані крохмалі, які використовуються в паперовій промисловості
3701 30 00 00	Тільки пластини (алюмінієві) із нанесеним на них сенсибілізованим (світлочутливим) шаром та пластини, фотополімеризаційно придатні для виготовлення друкарських форм у поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 мм; пластини (магнієві) із нанесеним на них сенсибілізованим (світлочутливим) шаром для виготовлення штампів для тиснення в поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 мм; фотоплівки плоскі (листові) для виготовлення фотоформ у поліграфії, довжина будь-якого боку яких перевищує 255 мм
3702 42 00 00	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки понад 610 мм і завдовжки більш як 200 м
3702 43 00 00	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки понад 610 мм і завдовжки не більш як 200 м
3702 44 00 91	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки більш як 105 мм, але не більш як 610 мм і завдовжки більш як 200 м для моментальної фотографії
3702 44 00 99	Фотоплівки рулонні для виготовлення фотоформ у поліграфії завширшки більш як 105 мм, але не більш як 610 мм і завдовжки більш як 200 м, інші
3907 50 00 00	Смоли алкідні
4008 21 90 00	Офсетні гумові пластини із непористої гуми, крім покриття для підлог і матів
4703 21 00 00	Целюлоза деревинна, натронна чи сульфатна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з хвойних порід
4703 29 00 00	Целюлоза деревинна, натронна чи сульфатна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з листяних порід
4704 21 00 00	Целюлоза деревинна сульфітна, крім розчинних сортів, напіввибілена або вибілена з хвойних порід
4707 90 10 00	Несортовані відходи паперу і картону та макулатура
4707 90 90 00	Відсортовані відходи паперу і картону та макулатура
5901 10 00 00	Тільки текстильні матеріали, які використовуються для виготовлення книжкових палітурок
8439 10 00 00, 8439 20 00 00, 8439 30 00 00	Обладнання для виробництва паперової маси з волокнистих целюлозних матеріалів або для виробництва чи обробки паперу або картону
8440 10 10 00 8440 10 20 00 8440 10 30 00 8440 10 40 00 8440 10 90 00	Обладнання для оправлення, включаючи брошурувальні машини
8441 10 10 00 8441 10 20 00 8441 10 30 00 8441 10 40 00 8441 10 80 00	Машини різальні
8443 11 00 00, 8443 13 10 00, 8443 13 31 00, 8443 13 35 00, 8443 13 39 00, 8443 13 90 00, 8443 91 91 10, 8443 91 99 10, 8443 91 99 90, 8443 99 90 10, 8443 99 90 90	Машини для офсетного друку та обладнання і частини до них, крім товарних позицій: 8443 19 40 00, 8443 91 10 00, 8443 99 10 00;

2) до 1 січня 2016 року - товари, які ввозяться суб'єктами літакобудування, що підпадають під дію статті 2 Закону України «Про розвиток літакобудівної промисловості», за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД: 2707 20 90 00, 2707 30 10 00, 2707 99 80 00, 2710 11 21 00, 2710 19 81 00, 2710 19 99 00, 2712 20 90 00, 2805 30 90 00, 2818 10 90 00, 2827, 2835, 3204 90 00 00, 3207 40 30 00, 3208, 3209, 3211 00 00, 3214 10 10 10, 3603 00, 3604 90 00 00, 3703 10 00 00, 3703 90 10 00, 3824 10 00 90, 3824 90 35 00, 3824 90 40 00, 3824 90 50, 3824 90 65 00, 3901, 3909, 3911, 3917, 3919, 3920, 3921, 4002, 4005, 4006 90 00, 4008, 4009, 4011 30 00 30, 4016, 4017 00, 7003, 7007, 7019, 7202, 7205 10 00 00, 7205 29 00 00, 7207, 7208, 7209, 7211, 7212, 7213, 7214, 7215, 7217, 7218, 7219, 7220, 7221 00 10 00, 7223 00, 7224 90 18 00, 7225, 7226, 7227, 7228, 7229, 7304, 7311 00 10 00, 7312, 7315, 7318, 7326, 7407, 7409, 7411, 7413 00, 7419, 7502, 7504 00 00 00, 7505, 7506, 7507, 7508, 7601, 7603, 7604, 7605, 7606, 7607 11 90 00, 7607 19 99 00, 7607 20 91 00, 7608, 7609 00 00 00, 7616, 8101, 8102, 8104, 8105, 8108, 8111 00 90 00, 8112, 8307, 8409 10 00 00, 8411 11 00 00, 8411 12, 8411 21 00 00, 8411 22 20 00, 8411 22 80 00, 8411 81 00 00, 8411 82, 8411 91 00 00, 8411 99 00 00, 8412 10 00 10, 8412 21 80 10, 8412 29 89 10, 8412 31 00 91, 8412 39 00 10, 8412 80 80 10, 8412 90 20 10, 8412 90 80 10, 8413 19 00 00, 8413 20 00 00, 8413 30 20 00, 8413 30 80 00, 8413 50 40 00, 8413 50 69 00, 8413 50 80 00, 8413 60 39 00, 8413 60 69 00, 8413 60 70 00, 8413 60 80 00, 8413 70 21 00, 8413 70 29 00, 8413 81 00 00, 8413 91 00 90, 8414 10 89 10, 8414 20 80 10, 8414 30 20 10, 8414 30 81 10, 8414 30 89 10, 8414 51 00 10, 8414 59 20 91, 8414 59 40 10, 8414 59 80 10, 8414 80 11 10, 8414 80 19 10, 8414 80 22 91, 8414 80 28 10, 8414 80 73 91, 8414 90 00 00, 8415 81 00 30, 8415 82 00 30, 8415 83 00 10, 8415 90 00 00, 8419 50 00 00, 8419 81 20 10, 8419 81 80 10, 8419 90 85 00, 8421 19 70 10, 8421 21 00 00, 8421 23 00 30, 8421 29 00 00, 8421 31 00 00, 8421 39 20 00, 8424, 8425 11 00 00, 8425 19 80 00, 8425 31 00 00, 8425 39 30 00, 8425 39 90 00, 8425 42 00 00, 8425 49 00 00, 8443 32 10 00, 8456, 8457, 8458, 8459, 8460, 8461, 8462, 8463, 8466, 8471 30 00 00, 8471 41 00 00, 8471 49 00 00, 8471 50 00 00, 8471 60 60 00, 8471 60 70 00, 8471 70, 8473 30, 8479 89 97 90, 8481, 8482, 8483, 8501 20 00 10, 8501 31 00 10, 8501 32 20 10, 8501 32 80 10, 8501 33 00 10, 8501 34 92 10, 8501 34 98 10, 8501 40 20 10, 8501 40 80 10, 8501 51 00 10, 8501 52 20 10, 8501 52 30 10, 8501 52 90 10, 8501 53 81 00, 8501 61 20 10, 8501 61 80 10, 8501 62 00 10, 8501 63 00 10, 8502 11 20 10, 8502 11 80 10, 8502 12 00 10, 8502 13 20 10, 8502 13 40 10, 8502 13 80 10, 8502 20 20 10, 8502 20 40 10, 8502 20 60 10, 8502 20 80 10, 8502 39 20 10, 8502 39 80 10, 8502 40 00 10, 8504 10 20 10, 8504 10 80 10, 8504 31 80 00, 8504 32 20 10, 8504 32 80 10, 8504 33 00 10, 8504 40 90 00, 8504 50 20 10, 8504 50 95 10, 8505, 8506, 8507 10 41 10, 8507 10 49 10, 8507 10 92 10, 8507 10 98 10, 8507 20 41 10, 8507 20 49 10, 8507 20 92 10, 8507 20 98 10, 8507 30 89 00, 8507 40 00 00, 8507 80 80 00, 8507 90 90 00, 8511 10 00 10, 8511 20 00 10, 8511 30 00 10, 8511 40 00 10, 8511 50 00 10, 8511 80 00 10, 8515, 8517 70 11 00, 8517 70 19 10, 8525 50 00 10, 8525 60 00 00, 8526 10 00 10, 8526 91 20, 8526 91 80, 8526 92 00 10, 8528 41 00 00, 8528 51 00 00, 8528 59 90 00, 8528 61 00 00, 8529 10 69 10, 8529 10 80 10, 8529 10 95 10, 8529 90 97 10, 8531 10 95 10, 8531 20 20 10, 8531 20 40 10, 8531 20 95 10, 8531 80 20 10, 8531 80 95 10, 8532, 8533, 8535, 8536, 8537, 8538 10 00 00, 8538 90 99 00, 8541, 8542, 8543, 8544, 8545, 8546, 9014 10 00 10, 9014 20 20 10, 9014 20 20 90, 9014 20 80 10, 9014 20 80 90, 9014 90 00 90, 9017 20, 9017 30, 9017 80, 9020 00 00 00, 9023 00, 9024, 9025 11 80 10, 9025 19 20 10, 9025 19 80 98, 9025 80 20 10, 9025 80 40 10, 9025 90 00 95, 9026 10, 9026 20, 9026 80, 9026 90 00 00, 9027, 9029 10 00 10, 9029 20 38 10, 9030 10 00 00, 9030 20 10 00, 9030 20 30 00, 9030 20 91 00, 9030 31 00 00, 9030 32 00 00, 9030 33, 9030 39 00 00, 9030 40 00 00, 9030 84 00 00, 9030 89 30 00, 9030 90 85 00, 9031 80 34 00, 9031 90 85 00, 9032 10, 9032 20 00 00, 9032 81 00 00, 9032 89 00 00, 9033 00 00 00. Порядок та обсяги ввезення зазначених товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

3) до 1 вересня 2012 року:

товари (крім підакцизних), що не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають технічним характеристикам світового рівня та вимогам міжнародних спортивних організацій, з метою їх використання для будівництва і оснащення (придбання обладнання та інвентарю) спортивних споруд, що є об'єктами чемпіонату Європи 2012 року з футболу. Перелік та обсяги зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з УКТ ЗЕД затверджуються Кабінетом Міністрів України;

товари (крім підакцизних), що не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають технічним характеристикам світового рівня та вимогам міжнародних організацій цивільної авіації, що ввозяться на митну територію України з метою їх використання для будівництва та оснащення аеропортів, які є об'єктами фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, за такими кодами товарів згідно з УКТ ЗЕД: 7326 90 98 90, 8405 10 00 00, 8414 40 90 00, 8428 33 00 00, 8428 90 95 00, 8429 19 00 00, 8429 20 00 00, 8429 51 99 00, 8430 20 00 00, 8504 40 90 00, 8530 80 00 00, 8704 22 91 00, 8704 23 91 00, 8705 30 00 90, 8705 90 90 90, 8709 19 90 00, 8716 80 00 00, 9015 80 11 00, 9024 80 99 00, 9405 40 10 00, 9405 99 00 90. Порядок та обсяги ввезення зазначених товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

товари (крім підакцизних), що ввозяться на митну територію України УЄФА, призначеними УЄФА особами або учасниками чемпіонату (крім збірної України) відповідно до статті 11 Закону України «Про організацію та проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні». Обсяги та порядок ввезення таких товарів встановлюються у спосіб, визначений Кабінетом Міністрів України. Перелік зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з УКТ ЗЕД визначається окремим законом;

4) до 1 січня 2015 року - товари, які у межах ратифікованих Верховною Радою України міжнародних договорів (угод) України з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем) ввозяться на митну територію України резидентами - суб'єктами космічної діяльності та класифікуються за такими кодами товарів згідно з УКТ ЗЕД: 2818 10, 2830 90 85 00, 2837, 2901, 2903, 2921, 2929, 2931 00 95 90, 3207 20, 3208, 3209, 3214, 3403, 3506, 3602 00 00 00, 3603 00, 3604, 3701, 3703, 3707, 3810, 3814 00, 3901, 3903, 3906, 3907, 3908 90 00 00, 3909, 3911, 3917, 3919, 3920, 3921, 3926, 4002, 4005, 4008, 4016, 4017 00 10 00, 4823 40 00 00, 4901, 4906 00 00 00, 5208, 5407, 5607, 5903, 5906, 5911 90 90, 6815 10, 6902, 7002, 7007 11 90 00, 7019, 7202, 7211, 7214, 7215, 7217, 7219, 7220, 7222, 7223 00, 7224-7226, 7228, 7229, 7304, 7407, 7409-7411, 7413 00, 7505, 7506, 7508, 7601, 7604-7608, 7616, 8101, 8102, 8104, 8105, 8108, 8112, 8307, 8412, 8414, 8421, 8471, 8473, 8479, 8482, 8483 30 80, 8501, 8504, 8506, 8507, 8517, 8523, 8526, 8529, 8532, 8533, 8536-8538, 8540-8544, 8547, 8803, 9014, 9015, 9023 00, 9026, 9027, 9030-9032, 9033 00 00 00, 9306 90 10 00. Порядок та обсяги ввезення зазначених товарів визначаються Кабінетом Міністрів України;

5) до 1 січня 2019 року - техніка, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих і будівництва нових підприємств з виробництва біопалив і для виготовлення та реконструкції технічних і транспортних засобів з метою споживання біопалив, які класифікуються за кодами УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива», якщо такі товари не виробляються та не мають аналогів в Україні. Порядок ввезення зазначених товарів визначається Кабінетом Міністрів України;

6) до 1 січня 2016 року - устаткування, обладнання та комплектуючі, що не виробляються в Україні і ввозяться на митну територію України вітчизняними підприємствами суднобудівної промисловості (клас 35.11 група 35 КВЕД ДК 009:2005) для використання у господарській діяльності. Перелік зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з УКТ ЗЕД встановлюється Кабінетом Міністрів України;

7) протягом одного року, що передує дню початку кожних Олімпійських та Паралімпійських ігор, - товари, включаючи інвентар, обладнання, екіпіровку, медико-біологічні засоби, що ввозяться в Україну в порядку, визначеному Законом України «Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні», з метою використання для підготовки та участі членів збірних команд України в Олімпійських та Паралімпійських іграх. Перелік зазначених товарів з визначенням їх кодів згідно з УКТ ЗЕД встановлюється законом;

8) до 1 січня 2017 року - матеріали, вузли, агрегати та/або комплектуючі вироби, що ввозяться на митну територію України підприємствами вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, у разі якщо такі товари не виробляються в Україні. Зазначені у цьому підпункті товари звільняються від оподаткування за умови, що ці товари використовуються платниками податку для виробництва техніки та/або обладнання для агропромислового комплексу, визначених пунктом 1 частини першої статті 1 Закону України «Про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу». Порядок ввезення, перелік зазначених підприємств та товарів з визначенням їх кодів згідно з УКТ ЗЕД встановлюються Кабінетом Міністрів України. У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний сплатити ввізне мито та пеню в порядку і розмірах, визначених законом.

У разі порушення вимог цього пункту щодо порядку цільового використання товарів, звільнених від оподаткування митом, або умов, за яких надається умовне повне або часткове звільнення від оподаткування митом, до відповідних суб'єктів господарювання, незалежно від притягнення їх посадових осіб до адміністративної відповідальності, передбаченої цим Кодексом, застосовуються норми пункту 30.8 статті 30 та статті 123 Податкового кодексу України.

5. Заходи з митного контролю та виконання митних формальностей, розпочаті та не завершені до дня набрання чинності цим Кодексом, завершуються в порядку та на умовах, які діяли станом на останній день місяця, що настає за місяцем, в якому опубліковано цей Кодекс.

6. Протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Кодексом провадження видів діяльності, зазначених у пунктах 2-6 статті 404 цього Кодексу, може здійснюватися на підставі відповідних документів дозвільного характеру, чинних станом на останній день місяця, що настає за місяцем, в якому опубліковано цей Кодекс.

7. До 1 січня 2017 року допускається надання на паперових носіях документів, зазначених у частині третій статті 33 цього Кодексу.

8. Повернення помилково або надміру сплачених до дня набрання чинності цим Кодексом сум митних платежів здійснюється у порядку, встановленому цим Кодексом та Податковим кодексом України.

9. Кабінету Міністрів України:

протягом місяця розробити та подати до Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Кодексу;

до дня набрання чинності цим Кодексом привести свої акти у відповідність із цим Кодексом та видати акти, що випливають із цього Кодексу;

до дня набрання чинності цим Кодексом забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Кодексом та видання ними нормативно-правових актів, що випливають із цього Кодексу;

протягом трьох місяців розробити та подати до Верховної Ради України проект закону про порядок відшкодування шкоди, заподіяної особам та їх майну неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю митних органів, організацій або їх посадових осіб чи інших працівників при виконанні ними своїх службових (трудових) обов'язків;

до 1 січня 2015 року забезпечити створення в митній службі України автоматизованої системи митного оформлення та передбачити у проектах законів про Державний бюджет України на 2013 та 2014 роки окремим рядком необхідні для цього кошти.

Президент України

В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
13 березня 2012 року.
№ 4495-VI.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Митного кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. У зв'язку з прийняттям Митного кодексу України внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину другу статті 2 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128; 2011 р., № 48-49, ст. 536) після слів «(крім відносин щодо видачі документів дозвільного характеру, необхідних для отримання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності)» доповнити словами «охорони державного кордону, державної митної справи».

2. Абзац другий частини п'ятої статті 5 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404) після слів «Військової служби правопорядку у Збройних Силах України» доповнити словами «підрозділи внутрішньої безпеки митних органів».

3. У Законі України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 260; 2003 р., № 7, ст. 68):

1) частину першу статті 1 викласти у такій редакції:

«Стаття 1. Єдиний збір встановлюється щодо транспортних засобів вітчизняних та іноземних власників, визначених у статті 5 цього Закону, які перетинають державний кордон України, і справляється за здійснення у пунктах пропуску через державний кордон України відповідно до законодавства України санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного контролю товарів (у тому числі у формі попереднього документального контролю) та радіологічного контролю товарів і транспортних засобів, за проїзд транспортних засобів автомобільними дорогами України та за проїзд автомобільних транспортних засобів з перевищенням встановлених розмірів загальної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів»;

2) статтю 6 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Єдиний збір за здійснення визначеного цим Законом контролю не справляється у разі перевантаження у пункті пропуску через державний кордон України вантажу з водних та авіаційних транспортних засобів і з трубопровідного транспорту на засоби інших видів транспорту (автомобільний, залізничний)».

4. В абзаці першому пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання ринку автомобілів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 4, ст. 16; 2002 р., № 9, ст. 68; 2010 р., № 8, ст. 62) слова «здійснюється з нарахуванням податків та зборів, що справляються при імпорті автомобілів відповідно до закону, у разі якщо такі податки та збори не були попередньо сплачені» замінити словами «або знайдених, за якими протягом шести місяців не звернулися власники чи особи, які мають право вимагати їх повернення, здійснюється за цінами, визначеними згідно із законодавством України з питань оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, а також з урахуванням норм Податкового кодексу України».

5. Статтю 53 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 9, ст. 58, № 38, ст. 384) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Акти Кабінету Міністрів України з питань державної митної справи набирають чинності в порядку, визначеному Митним кодексом України».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою.

6. У Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у визначенні терміна «митне регулювання» слова «митних зборів» замінити словами «інших податків, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України»;

визначення терміна «транзит товарів» викласти у такій редакції:

«Транзит товарів - переміщення товарів через територію України без будь-якого використання цих товарів на зазначеній території»;

визначення терміна «тимчасова надбавка до діючих ставок ввізного мита» виключити;

2) в абзаці третьому частини сьомої статті 7 слова «мит, митних зборів, методів стягнення таких мита і зборів» замінити словами «мита, правил його справляння»;

3) абзац восьмий частини другої статті 9 виключити;

4) у статті 13:

у другому реченні частини четвертої слова «або переміщуються транзитом по її території» виключити;

у частині сьомій слова «мит та митних зборів» замінити словами «мита та інших податків, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України»;

5) абзац четвертий частини першої та частину восьму статті 19 виключити.

7. У частині другій статті 31 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 405) слова «сплати мита, митних та інших зборів» замінити словами «оподаткування митними платежами, які відповідно до закону справляються при ввезенні товарів на митну територію України».

8. У Законі України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9-10, ст. 65; 2006 р., № 4, ст. 54):

1) у частині дванадцятій статті 14 слова «митних зборів» виключити;

2) у частині восьмій статті 16 та частині першій статті 28 слова «митних зборів тощо» виключити.

9. У Законі України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80):

1) в абзаці другому пункту 2 частини другої статті 6, пункті 2 частини першої статті 12, частині дев'ятій статті 19, абзаці першому частини першої статті 27 слова «митні збори тощо» в усіх відмінках виключити;

2) у частині одинадцятій статті 17 слова «митних зборів» виключити;

3) у пункті 2 розділу I додатка 1 до Закону слова «митні збори» виключити.

10. В абзаці другому частини третьої статті 11 Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78) слова «митних зборів тощо» виключити.

11. У пункті 2 статті 4 «Прикінцеві положення» Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 34, ст. 274) слова «митні збори» виключити.

12. У Законі України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451; 2005 р., № 34, ст. 442; 2007 р., № 27, ст. 360):

1) статтю 6 викласти у такій редакції:

«Стаття 6. Звільнення від оподаткування товарів (робіт, послуг), визнаних гуманітарною допомогою

Визнання товарів (робіт, послуг) гуманітарною допомогою здійснюється Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України у кожному конкретному випадку з урахуванням таких особливостей.

Не відносяться до гуманітарної допомоги підакцизні товари, крім:

автомобілів швидкої медичної допомоги, легкових автомобілів спеціального призначення для Міністерства внутрішніх справ України;

транспортних засобів, призначених для перевезення більше ніж вісім осіб, що передаються для використання установам соціального захисту населення, державним закладам охорони здоров'я і навчальним закладам, громадським організаціям інвалідів, ветеранів війни та праці, Товариству Червоного Хреста України та його обласним організаціям, державним закладам системи реабілітації, фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт»;

легкових автомобілів, які на момент ввезення на митну територію України були виготовлені не більш як вісім років тому, з об'ємом двигуна не більш як 1800 куб. см, що отримуються органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською, Севастопольською міською державною адміністрацією або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, для подальшої передачі інвалідам, які перебувають у встановленому порядку на обліку для отримання спеціального автотранспорту, на строк, визначений законодавством.

До товарів гуманітарної допомоги Комісією з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України також можуть бути віднесені:

аудіо- та відеотехніка, призначена відповідно для сліпих і глухих, аудіо- та відеокасети з навчальними, соціальними, реабілітаційними програмами, інформацією з фізичної культури та спорту інвалідів, програмами для формування здорового способу життя, з лекціями нобелівських лауреатів;

шоколад з начинкою та без неї, інші шоколадні вироби, що входять до новорічних і різдвяних подарунків, отриманих у термін за два місяці до відповідних свят;

меблі, що передаються виключно для використання установам соціального захисту населення, державним закладам охорони здоров'я та навчальним закладам, громадським організаціям інвалідів, Товариству Червоного Хреста України та його обласним організаціям, релігійним організаціям, що зареєстровані у порядку, передбаченому Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації»;

медико-соціальне обладнання та оснащення, що передається виключно реабілітаційним установам для інвалідів та дітей-інвалідів, які мають відповідну ліцензію на надання реабілітаційних послуг, незалежно від відомчого підпорядкування, типу і форм власності, за обов'язкової умови заборони його подальшого продажу.

Звільнення від оподаткування товарів (робіт, послуг) гуманітарної допомоги здійснюється у порядку, встановленому Податковим кодексом України та Митним кодексом України.

Плата за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, що встановлена Митним кодексом України, не справляється при ввезенні на митну територію України товарів гуманітарної допомоги.

На підставі рішення про надання гуманітарної допомоги отримувачам гуманітарної допомоги за межами України держава забезпечує донорам України повернення податку на додану вартість у порядку, встановленому Податковим кодексом України»;

2) у частині першій статті 8 слова «сплати митних зборів» замінити словами «справляння плати за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів».

13. У статті 18 Закону України «Про Товариство Червоного Хреста України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 5, ст. 47) слова «від сплати податків, мита та митних зборів відповідно до законодавства» замінити словами «відповідно до закону від оподаткування, у тому числі митом, та плати за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, встановленим для митних органів».

14. В абзаці четвертому частини другої статті 63 Закону України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 20, ст. 134) слова «митних зборів» виключити.

15. У частині другій статті 4 Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 44, ст. 281; 1998 р., № 10, ст. 37) слова «а також сертифіката походження таких продуктів» виключити.

16. В абзаці другому статті 1 Декрету Кабінету Міністрів України від 8 квітня 1993 року № 33-93 «Про порядок вилучення та реалізації вантажів, що знаходяться у морських торговельних портах і на припортових залізничних станціях понад установлені терміни» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 23, ст. 250) слова «та вантажі, терміни зберігання яких під митним контролем закінчилися і митницею не вжито заходів до їх реалізації» виключити.

17. Статтю 1 Закону України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 40, ст. 364; 2007 р., № 44, ст. 510; 2009 р., № 52, ст. 763; 2010 р., № 10, ст. 101) доповнити частиною такого змісту:

«При поміщенні товарів у митний режим переробки за межами митної території строк повернення цих товарів або продуктів їх переробки на митну територію України у митному режимі імпорту визначається відповідно до Митного кодексу України».

18. Пункт 35 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«35) митна брокерська діяльність».

19. Друге речення частини четвертої статті 28 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 29, ст. 228) виключити.

20. У частині другій статті 2 Закону України «Про транзит вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 446; 2010 р., № 30, ст. 394) слово «вантажів» замінити словом «відходів».

21. У статті 183^3 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

назву доповнити словами «та митних органів»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Провадження у справах за зверненням митних органів при здійсненні ними передбачених законом повноважень здійснюється на підставі подання таких органів щодо:

1) зупинення видаткових операцій платника податків на рахунках платника податків;

2) зобов'язання керівника підприємства провести інвентаризацію основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, які перебували або перебувають під митним контролем чи використовувалися цим підприємством разом із товарами, які були поміщені у відповідний митний режим».

У зв'язку з цим частини другу - десяту вважати відповідно частинами третьою - одинадцятою;

абзац другий частини восьмої після слів «органу державної податкової служби» доповнити словами «митного органу».

22. У статті 17 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст. 86; 2011 р., № 39, ст. 395; із змінами, внесеними Законом України від 17 листопада 2011 року № 4056-VI):

частину третю після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«переміщення транзитом через територію України в порядку, визначеному Митним кодексом України».

У зв'язку з цим абзаци другий - шостий вважати відповідно абзацами третім - сьомим;

частину четверту після слів «у зазначених випадках» доповнити словами «(крім ввезення для переміщення транзитом через територію України)».

23. У частині п'ятій статті 13 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 17, ст. 184) слова «Державний митний комітет України» замінити словами «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державної митної справи».

24. У Законі України «Про режим іноземного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 19, ст. 80):

1) статтю 18 викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Оподаткування митом майна, що ввозиться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями

Оподаткування митом майна, що ввозиться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного капіталу підприємств з іноземними інвестиціями (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з провадженням підприємницької діяльності), здійснюється у порядку, встановленому Митним кодексом України»;

2) частину четверту статті 24 викласти в такій редакції:

«Оподаткування митом майна (крім товарів для реалізації або використання з метою, безпосередньо не пов'язаною з провадженням підприємницької діяльності), що ввозиться в Україну іноземними інвесторами на строк не менше трьох років з метою інвестування на підставі зареєстрованих договорів (контрактів), здійснюється в порядку, встановленому Митним кодексом України».

25. Статтю 19 Закону України «Про наукові парки» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 51, ст. 757; 2012 р., № 4, ст. 19) викласти у такій редакції:

«Стаття 19. Особливості оподаткування ввізним митом наукового, лабораторного і дослідницького обладнання, комплектуючих та матеріалів для виконання проектів наукових парків

У разі реалізації проекту наукового парку, зареєстрованого згідно з частиною другою статті 15 цього Закону, наукове, лабораторне і дослідницьке обладнання, а також комплектуючі та матеріали, передбачені проектом наукового парку, що ввозяться науковим парком та партнерами наукового парку для його виконання, звільняються від сплати ввізного мита у порядку, встановленому Митним кодексом України».

26. Пункт 61 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532; із змінами, внесеними законами України від 8 липня 2011 року № 3677-VI та від 3 листопада 2011 року № 3995-VI), виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Митним кодексом України.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
13 березня 2012 року.
№ 4496-VI.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощі, місцями грози. Вітер південно–західний, південно–східний, 5—12 м/с, при грозах пориви 15—20 м/с. Температура вночі 7—12 градусів тепла, вдень 15—20 градусів, у Карпатах — 9—11 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 КВІТНЯ

■ **1920.** У Варшаві між Польщею та Українською Народною Республікою підписано загальну і торговельно-економічну конвенції, які визнавали незалежність УНР, гарантували її урядові морально-політичну та економічну допомогу і декларували національно-культурні права полякам в Україні та українцям у Польщі. ■ **1937.** Затверджено герб Української РСР. ■ **1951.** Створено Національний Олімпійський комітет СРСР. ■ **1979.** У Києві відкрито театр драми і комедії. ■ **1996.** Убито першого президента Чеченської Республіки 52-річного Джохара Дудаєва. ■ **2000.** Держдума Росії ратифікувала договір про повне припинення ядерних випробувань.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА

Про утворення закордонної виборчої дільниці на постійній основі

Розглянувши подання Міністерства закордонних справ України щодо первинного утворення закордонної виборчої дільниці на постійній основі у зв'язку з відкриттям нової закордонної дипломатичної установи України — Генерального консульства України в Нижньому Новгороді (Російська Федерація), відповідно до частин першої — четвертої та шостої статті 19, статті 22, частини четвертої статті 23, пункту 19 частини другої статті 30, підпункту 4 пункту 6 розділу XV Закону України «Про вибори народних депутатів України», частини першої статті 30 Закону України «Про Державний реєстр виборців», Порядку утворення звичайних, закордонних та спеціальних виборчих дільниць на постійній основі, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 24 січня 2012 року №11, керуючись статтями 11 — 13, пунктом 7[1] статті 17 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Утворити закордонну виборчу дільницю на постійній основі при Генеральному консульстві України в Нижньому Новгороді (Російська Федерація) згідно із додатком.
2. Генеральному консульству України в Нижньому Новгороді (Російська Федерація) опублікувати повідомлення про утворення закордонної виборчої дільниці у друкованих засобах масової інформації, доступних громадянам України, що проживають чи перебувають на відповідній території, або, у разі неможливості, оприлюднити таке повідомлення в інший спосіб не пізніш як на п'ятий день після дня отримання цієї постанови.
3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії, а також надіслати Міністерству закордонних справ України для передачі Генеральному консульству України в Нижньому Новгороді (Російська Федерація).

Голова
Центральної виборчої комісії
В. ШАПОВАЛ.

м. Київ,
19 квітня 2012 року.
№71.

Додаток
до постанови Центральної виборчої комісії
від 19 квітня 2012 року №71

Закордонна виборча дільниця, утворена на постійній основі

№ виборчої дільниці: 900115; Назва іноземної держави: Російська Федерація; Назва закордонної дипломатичної установи України, найменування військової частини (формування), дислокованої за межами України при (у) якій утворена виборча дільниця: Генеральне консульство України в Нижньому Новгороді; Межі виборчої дільниці: Російська Федерація (Республіка Башкортостан, Республіка Марій Ел, Республіка Мордовія, Республіка Татарстан (Татарстан), Удмуртська Республіка, Чуваська Республіка — Чувашія, Пермський край, Кіровська область, Нижегородська область, Оренбурзька область, Пензенська область, Самарська область, Саратовська область, Ульяновська область); Адреса дільничної виборчої комісії та приміщення для голосування: Приміщення Генерального консульства України в Нижньому Новгороді, 603000, м. Нижній Новгород, вул. Короленка, 29.

Секретар Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ.

Прокоф'євський рояль залунав знову

У селі Красному Красноармійського району на Донеччині урочисто відкрито після капітального ремонту та реконструкції музей композитора Сергія Прокоф'єва.

Перша екскурсія в оновлених залах.

Перед музеєм — пам'ятник Сергію Прокоф'єву.

На оновлення закладу витрачено 3,6 мільйона гривень. Музей було створено у 1991 році до 100-річчя з дня народження великого земляка в будівлі колишньої сільської школи, де викладала, а потім була попечителькою мати композитора Марія Григорівна. В селі досі збереглася Петропавлівська церква, яку відвідувала родина Прокоф'євих.

Основний фонд музею становить 661 одиницю, заклад щороку відвідують понад 6 тисяч осіб. У трьох залах представлено експонати, які розповідають про життя та творчість видатного композитора. На центральному місці в першому залі — рояль «Шрьодер», аналогічний тому, яким нагородили юного Прокоф'єва на випускному екзамені в Петербурзькій консерваторії. У другому залі особливу цікавість викликають справжні речі з московської квартири земляка, твори, видані за його життя, журнали, газети, фотографії друзів та виконавців. Чималу цінність становлять костюми, бутафорія, ескізи декорацій, афіші та програми вистав, а також особисті речі виконавців провідних партій у балетах та операх композитора.

Найбільше оновилася після реконструкції третя зала: тут розташовано подаровані торік онучками Беатріс та Корделією Прокоф'євими графічні портрети — роботи сина композитора Олега, а також малюнок художника В. Тарасова «Сергій Прокоф'єв на смертному одрі» 1953 року. В майбутньому тут заплановано представити графічні твори народного художника України Володимира Шенделя із циклу «Геній світу — Сергій Прокоф'єв».

Ліна КУЦ.

Фото надано прес-службою Донецької обласної ради.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 24245

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

